ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ပိဋကတ်တော်

သံယုတ္တနိကာယ်ဝင် သုတ္တန်ပိဋကတ်

သဋ္ဌာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်

နိဿယ

(စတုတ္ထအုပ်)

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်
သာသနာရေးဦးစီးဌာန ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်။

သာသနာ ၂၅၂၁ ကောဇာ ၁၃၃၉ နိုဝင်ဘာလ ၁၉၇၇

ဂ-၇၆၇

ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ပိဋကတ်တော်

သံယုတ္တနိကာယ်ဝင် သုတ္တန်ပိဋကတ်

သဋာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်

နိဒါနသယ

(စတုတ္ထအုပ်)

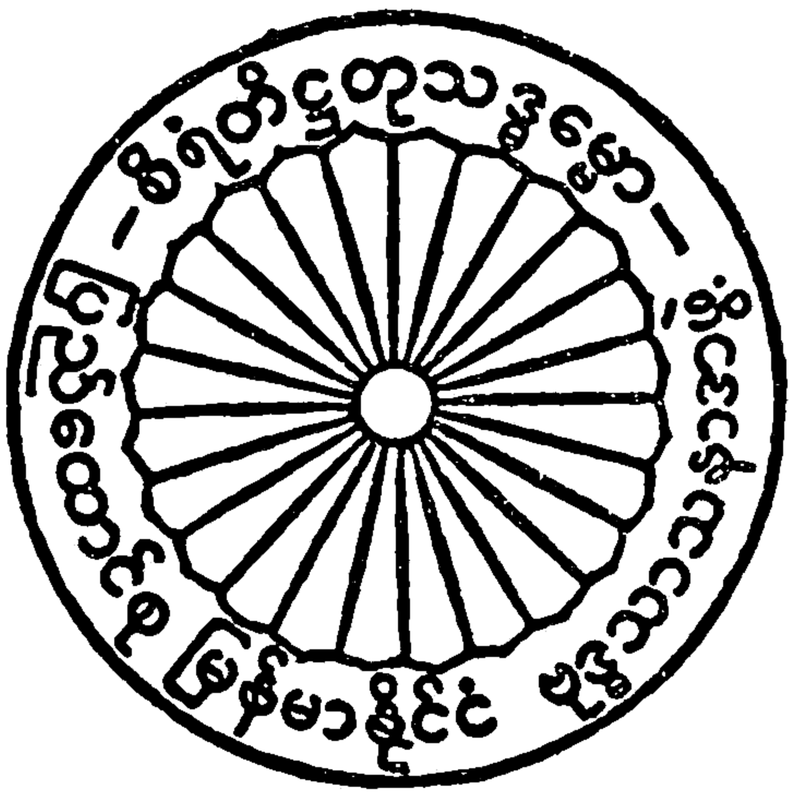

မြန်မာနိုင်ငံ ဝုဒ္ဓသာသနာအမှဲ့
ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်။

သာသနာ ၂၅၁၀ ကောဇာ ၁၃၂၀ ခရစ် ၁၉၆၆

ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေးစာတိုက်—ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ပုံနှိပ်တိုက်တွင်
(ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ဝန်ဆောင်သံဃအဖွဲ့က တည်းဖြတ်ပြီးသည့်အတိုင်း)
အတွင်းရေးမှူး(အုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိချုပ်) ဦးလှမောင် **M.A., M.S., B.L.**
(ယာယီ မှတ်ပုံတင်အမှတ်—၀၀၉၄/၀၆၀၅) က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

သဋ္ဌာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် နိဿယ

မျက်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁-သဋ္ဌာယတနသံယုတ်

၁-အနိစ္စဝဂ်

၁-အဇ္ဈတ္တာနိစ္စသုတ်

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ စကျွံ့ အနိစ်ံ မနော အနိစ္စော-စသည်ကို အနက်ယောဇနာပုံ

၂။ စကျွစသော အဇ္ဈတ္တိကာယတန ခြောက်ပါးကို မမြဲ'အနိစ်' ဆင်းရဲ'ဒုက္ခ' အလိုမလိုက် အစိုးမရ'အနတ္တ'ဖြစ်၍ "ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ် ငါမဟုတ် ငါ၏ အတ္တမဟုတ်"ဟု ဝိပဿနာရှုရန် ဟောတော်မူခြင်း ၁

၃။ ဝိပဿနာရှုသော သုတရှိသူ အရိယသာဝက၏ စကျွစသည်၌ နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ် မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြစ်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၂

၄။ နိဗ္ဗိန္ဒံ ဝိရဇ္ဇတိ နိဗ္ဗိဒါဝိရဇ္ဇတိ-ပါဠိအမျိုးမျိုးရှိရာ အနက်ယောဇနာပုံနှင့် သဒ္ဒ ဝိနိစ္ဆယ ၂

၂-အဇ္ဈတ္တဒုက္ခသုတ်

၃-အဇ္ဈတ္တာနတ္တသုတ်

၅။ စကျွစသည်ကို ဒုက္ခ အနတ္တဖြစ်၍ ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ်၊ ငါမဟုတ် ငါ၏အတ္တ မဟုတ် ဟု ဝိပဿနာရှုရန် ဟောတော်မူခြင်း ၂

၄-ဗာဟိရာနိစ္စသုတ်

၆။ ရူပါရုံစသော အာရုံ (ခြောက်ပါး) ဗာဟိရာယတနတရားတို့ကို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဖြစ်၍ ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ် စသည်ဖြင့် ဝိပဿနာရှုသဖြင့် နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ် မဂ်ဖိုလ်ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြစ်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၃

၅-ဗာဟိရဒုက္ခသုတ်

၆-ဗာဟိရာနတ္တသုတ်

၇။ ရူပါရုံစသည်ကို ဒုက္ခ အနတ္တဖြစ်၍ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းပဲ ဝိပဿနာရှုပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၃

၇-အဇ္ဈတ္တာနိစ္စာတ်တာနာဂတသုတ်

၈။ "အတိတ် အနာဂတ် စက္ခုစသည်သည် အနိစ္စဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်စက္ခု စသည်၏ အနိစ္စအဖြစ်၌ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း"ဟု သိမြင်သော သုတဝါ အရိယသာဝကသည် အတိတ်စက္ခု စသည်၌ ငဲ့ကွက်မှုမရှိ၊ အနာဂတ်စက္ခု စသည်ကို မနှစ်သက်၊ ပစ္စုပ္ပန်စက္ခု စသည်ကို ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းငှါ ချုပ်ပျောက်ခြင်းငှါ ကျင့်သည်မည်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၃

၈-အဇ္ဈတ္တဒုက္ခာတီတာနာဂတသုတ်

၉-အဇ္ဈတ္တာနတ္တာတီတာနာဂတသုတ်

၉။ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် စက္ခု စသည်၏ ဒုက္ခ အနတ္တအဖြစ်ကို သိသော သုတဝါ အရိယသာဝကသည် အတိတ်စက္ခုစသည်၌ မငဲ့ကွက်၊ အနာဂတ် စက္ခုစသည်ကို မတောင့်တ မနှစ်သက်၊ ပစ္စုပ္ပန်စက္ခုစသည်ကို ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ ချုပ်ပျောက်ခြင်းငှါ ကျင့်သည်မည်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၃

၁၀-ဗာဟိရာနိစ္စာတီတာနာဂတသုတ်

၁၁-ဗာဟိရဒုက္ခာတီတာနာဂတသုတ်

၁၂-ဗာဟိရာနတ္တာတီတာနာဂတသုတ်

၁၀။ အတိတ် အနာဂတ် ရူပါရုံစသည်၏ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တအဖြစ်ကို ရှုမြင်သော သုတရှိသူ အရိယသာဝကသည် အတိတ်ရူပါရုံ စသည်၌ မငဲ့ကွက်၊ အနာဂတ်ရူပါရုံ စသည်ကို မနှစ်သက် မမြော်လင့် ပစ္စုပ္ပန်ရူပါရုံ စသည်၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ ချုပ်ပျောက်ခြင်းငှါ ကျင့်သည် မည်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၄

၂-ယမကဝဂ်

၁-ပဌမပုဗ္ဗေသမ္မောဓသုတ်

၁၁။ "သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ မသိသေးသော ဘုရားလောင်းဖြစ်စဉ် စက္ခု စသော အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့၏ သာယာဖွယ်အာသာဒ အပြစ်အာဒီနဝ ထွက်မြောက်ရာ နိဿရဏကား အဘယ်နည်း"ဟု အကြံဖြစ်ပုံကို ဟော တော်မူခြင်း ၂

၁၂။ စက္ခုစသည်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော ချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် 'အာသာဒ' မမြဲ ဆင်းရဲဖောက်ပြန်ခြင်းသည် 'အာဒီနဝ' စက္ခုစသည်၌ ဆန္ဒရာဂကို

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ပယ်ဖျောက်ခြင်းသည် 'နိဿရဏ'ဟု အဋ္ဌတ္တိကာယတန်တို့၏ သာယာဖွယ် အပြစ် ထွက်မြောက်ရာတို့ကို ဟောတော်မူ၍ ထို 'အဿာဒ' စသည်ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မသိပဲ "သမ္မာသမ္မဒ္ဒဘုရား" ဟု ဝန်မခံခဲ့ပုံ၊ သိမှ "သမ္မာသမ္မဒ္ဒဘုရား" ဟု ဝန်ခံခဲ့ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၅

၂-ဒုတိယပုဗ္ဗေသမ္မောဓသုတ်

၁၃။ ရူပါရုံစသော ဗာဟိရာယတန်တို့၏ သာယာဖွယ် အပြစ် ထွက်မြောက်ရာတို့ကို ဟောတော်မူ၍ ထိုသာယာဖွယ်စသည်ကို မသိပဲ "ဘုရား" ဟု ဝန်မခံ၊ သိမှ "ဘုရား" ဟု ဝန်ခံခဲ့ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၆

၃-ပဌမအဿာဒပရိယေသနသုတ်

၄-ဒုတိယအဿာဒပရိယေသနသုတ်

၁၄။ စက္ခုစသော အဋ္ဌတ္တိကာယတန ရူပါရုံ စသော ဗာဟိရာယတန်တို့၏ သာယာဖွယ် 'အဿာဒ' အပြစ် 'အာဒီနဝ' ထွက်မြောက်ရာ 'နိဿရဏ' တို့ကို ရှာမှီးခဲ့၍ ဝိပဿနာမဂ်ပညာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာသိမြင်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၆-၇

၅-ပဌမနောစေအဿာဒသုတ်

၆-ဒုတိယနောစေအဿာဒသုတ်

၁၅။ စက္ခု စသော အဋ္ဌတ္တိကာယတန ရူပါရုံ စသော ဗာဟိရာယတန်တို့၌ သာယာဖွယ် 'အဿာဒ'ရှိ၍ ထိုအာယတန်တို့ကို သတ္တဝါတို့ ပြင်းစွာ တပ်မက်ပုံ၊ အပြစ် 'အာဒီနဝ'ရှိသောကြောင့် ငြီးငွေ့ပုံ ထွက်မြောက်ရာ ရှိသောကြောင့် ထွက်မြောက်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၇-ဂ

၇-ပဌမဘိန္နသုတ်

၈-ဒုတိယဘိန္နသုတ်

၁၆။ အဋ္ဌတ္တိက ဗာဟိရ အာယတန်တို့ကို နှစ်သက်သူသည်၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကို နှစ်သက်သူသည် ဆင်းရဲဒုက္ခမှ မလွတ်ပုံ ....

အာယတန်တို့ကို မနှစ်သက်သူသည် ဆင်းရဲဒုက္ခကို မနှစ်သက်သူမည်၍ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုမနှစ်သက်သူသည် ဆင်းရဲဒုက္ခမှ လွတ်၏ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၈-ဃ

ဦးရေ　　အကြောင်းအရာ　　မျက်နှာအမှတ်

၉-ပဌမဒုက္ခုပ္ပါဒသုတ်

၁၀-ဒုတိယဒုက္ခုပ္ပါဒသုတ်

၁၇။ အဇ္ဈတ္တိက ဗာဟိရ အာယတနတို့၏ ဖြစ်ခြင်း တည်ခြင်း ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ဒုက္ခ၏ ဖြစ်ခြင်း ရောဂါတို့၏ တည်ခြင်း ဇရာ,မရဏ၏ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ခြင်းမည်၍ ထိုအာယတနတို့၏ ချုပ်ခြင်း ငြိမ်းခြင်း ကွယ်ပျောက်ခြင်းသည် ဒုက္ခ၏ ချုပ်ခြင်း ရောဂါတို့၏ ငြိမ်းခြင်း ဇရာ, မရဏ၏ ကွယ်ပျောက်ခြင်းမည်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၉

၃-သဗ္ဗဝဂ်

၁-သဗ္ဗသုတ်

၁၈။ အလုံးစုံသော အာယတန 'သဗ္ဗအာယတန' ကို ဟောတော်မူ၍ သဗ္ဗ-အရ လေးမျိုးနှင့် မန-အရ၊ ပစ္စက္ခယ-ပုဒ်တို့ကို ဌ-ဋ္ဌ တို့ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း ၁၀

၂-ပဟာနသုတ်

၁၉။ စက္ခု ရူပါရုံ စက္ခုဝိညာဏ် စက္ခုသမ္ဖဿ စက္ခုသမ္ဖဿဇာဝေဒနာ သောတ သဒ္ဒါရုံ သောတဝိညာဏ် သောတသမ္ဖဿ သောတသမ္ဖဿဇာဝေဒနာ စသည်ကို ပယ်ရန် ဟောတော်မူခြင်း ၁၁

၃-အဘိညာပရိညာပဟာနသုတ်

၂၀။ စက္ခု ရူပါရုံ စက္ခုဝိညာဏ် စက္ခုသမ္ဖဿ စက္ခုသမ္ဖဿဇာဝေဒနာ စသည်ကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍ ပိုင်းခြားသိ၍ ပယ်ရန် ဟောတော်မူခြင်း ၁၁

၄-ပဌမအပရိဇာနနသုတ်

၅-ဒုတိယအပရိဇာနနသုတ်

၂၁။ စက္ခု ရူပါရုံ စက္ခုဝိညာဏ် စက္ခုဖြင့်သိအပ်သောဝိညာဏ် ဓမ္မာရုံ စသည်ကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် မသိသူ ပိုင်းခြား၍ မသိသူ တပ်ခြင်း မကင်းသူ မစွန့်သူသည် ဝဋ်ဆင်းရဲကုန်ခြင်းငှါ မထိုက်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၂

၆-အာဒိတ္တသုတ်

၂၂။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဂယာသီသ၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ရဟန်း တထောင် အား စက္ခုစသော တရားတို့၏ ရာဂ စသော မီးတို့ဖြင့် တောက်လောင်နေပုံကို ဟောတော်မူရာ ရဟန်းအားလုံး ရဟန္တာဖြစ်တော်မူကြပုံ ၁၃-၁၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂-အဒ္ဓဘူတသုတ်

၂၃။ ဇာတိ, ဇရာ, မရဏ စသော တရားတို့ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း လှုပ်မိုး ဖိစီးအပ်သော တရားတို့ကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၄

အဒ္ဓဘူတံ ပုဒ်ကို ဌ-ဋ္ဌီ ဗျာကရဏ်းကျမ်းတို့ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ပြခြင်း ၁၄

သမုဋ္ဌါတသာရုပ္ပစသော (၃) သုတ်

၂၄။ စက္ခုပသာဒ၊ရူပါရုံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုသမ္ဖဿ၊ စက္ခုသမ္ဖဿဇာသုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဥပေက္ခာ (၇) ဌာန (ဖဿတနည်းတူ) တို့၌ ဝိပဿနာ (၄) မျိုးစီဖြင့် ရူမှတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ မညနှတရားသုံးပါးကွာပြီးလျှင် အရဟတ္တဖိုလ်တိုင် ဆိုက်ရောက်နိုင်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၇

၄-ဇာတိဓမ္မဝဂ်

၁-၁၀-ဇာတိဓမ္မာဒိသုတ် (၁၀) သုတ်

၂၅။ စက္ခုပသာဒ၊ ရူပါရုံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုသမ္ဖဿ၊ စက္ခုသမ္ဖဿဇာသုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဥပေက္ခာ (၇)ဌာန (သောတ၊ ဃာန၊ ဇိဝှါ၊ ကာယ၊ မန တို့လည်းနည်းတူ)တို့၌ စက္ခုပသာဒ စသည်သည် (၁) ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ (၂) ရင့်ရော်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ (၃) နာခြင်းသဘောရှိ၏၊ (၄)သေခြင်းသဘောရှိ၏၊(၅) စိုးရိမ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊(၆)ပူပန်စေတတ်နှိပ်စက်တတ်သော သဘောရှိ၏၊ (၇) ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိ၏၊ (၈) ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏၊ (၉) ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ (၁၀) ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏ ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၁၈

၅-သဗ္ဗအနိစ္စဝဂ်

၁-၁၀-အနိစ္စာဒိသုတ် (၁၀) သုတ်

၂၆။ စက္ခုပသာဒ၊ရူပါရုံ၊စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုသမ္ဖဿ၊ စက္ခုသမ္ဖဿဇာသုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဥပေက္ခာ(၇)ဌာန (သောတ၊ ဃာန၊ ဇိဝှါ၊ ကာယ၊ မနတို့လည်းနည်းတူ) တို့၌-အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တအားဖြင့်ရင်း ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိအပ် ပိုင်းခြားရ သိအပ် ပယ်အပ် မျက်မှောက်ပြုအပ် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားရ သိအပ် ကိလေသာတို့သည် နှိပ်စက်အပ် ညှဉ်းဆဲအပ်သောအားဖြင့်ရင်း ရှုမြင်သောသုတဝါအရိယသာဝကသည် ယင်း (၇) ဌာနတို့၌ ငြီးငွေ့၍ ရာဂစသည်မှ လွတ်မြောက်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၉-၂၀

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၆-အဝိဇ္ဇာဝဂ်

၁-၇-အဝိဇ္ဇာပဟာနာဒိသုတ် (၇) သုတ်

၂၇။ "အရှင်ဘုရား အဘယ်သို့ရှုမြင် သိမှတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ အဝိဇ္ဇာ ကင်းပြောက်၍ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်ပါသနည်း"ဟု ရဟန်းတပါးကမေး လျှောက်သဖြင့် "ရဟန်း စက္ခုပသာဒ ရူပါရုံစသော (၇)ဌာန (သောတ၊ ဃာန၊ ဇိဝှါ၊ ကာယ၊ မနတို့လည်း နည်းတူ) တို့၌ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အားဖြင့် သိမြင်ရှုမှတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ် အာသဝ အနုသယတို့ကင်းပြောက်၍ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၁-၂၂

၈-၉-၁၀-သဗ္ဗုပါဒါနပရိညာ (ပရိယာဒါန) စသော (၃) သုတ်

၂၈။ "စက္ခုပသာဒ ရူပါရုံတို့ကိုစွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်ဖြစ်၏၊ ယင်းသုံးပါးတို့ ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့်(စိတ်နှင့်အာရုံတွေ့သွားခြင်းကြောင့်)ဖဿ ဖြစ်၏၊ ယင်းဖဿကြောင့် ခံစားမှုဝေဒနာဖြစ်၏"ဟု (သောတပသာဒ စသည် နည်းတူ) ရှုမြင်သော သုတဝါ အရိယသာဝကသည် "စက္ခုပသာဒစသည် တို့၌ ငြီးငွေ့ခြင်း နိဗ္ဗိန္ဒာဏ် မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ဖြစ်ပေါ်၍ အလုံးစုံသော ဥပါဒါန်တို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီ၊ ဥပါဒါန်တို့ကို ကုန်စေအပ်ပြီ"ဟု သိဆင်ခြင်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်ပုံနှင့် ထိုစက္ခုပသာဒရူပါရုံ စသည်တို့ကို နိစ္စ အနိစ္စစသည် မေး၍ မမြဲ ဆင်းရဲ ဖောက်ပြန်တတ်သော တရားတို့ဖြစ်၍ ငါ၏ဥစ္စာ ငါ-ငါ၏ အတ္တဟု မရှုသင့်ပုံ၊ ထိုသို့တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမရှုမှတ်သူမှာ စက္ခုစသည်၌ ငြီးငွေ့ပုံ၊နိဗ္ဗိန္ဒာဏ် မဂ်ဖိုလ် ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တို့ ဖြစ်ပေါ်ပုံကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၂၃-၂၄

---

(၇) ၂-မိဂဇာလဝဂ်

၁-ပဌမမိဂဇာလသုတ်

၂၉။ "မြတ်စွာဘုရား အဘယ်မျှလောက်ဖြင့် တယောက်တည်းနေလေ့ရှိသူမည်၍ အဘယ်မျှလောက်ဖြင့် အဖော်နှင့် နေလေ့ရှိသူ မည်ပါသနည်း"ဟူသော မိဂဇာလ ရဟန်းလျှောက်ထားတောင်းပန်ချက်ကို "အလိုရှိအပ် နှစ်သက်အပ်သော ရူပဿဒ္ဒ စသည်တို့၌ နှစ်သက်၍တည်သောပုဂ္ဂိုလ်အား တဏှာစသည်ဖြစ်ပေါ်လျှင် အဖော်နှင့်နေလေ့ရှိသူမည်၍ တဏှာစသည်မဖြစ်ပေါ်လျှင် တယောက်တည်းနေလေ့ရှိသူမည်ကြောင်း" မိဂဇာလရဟန်းအား ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၂၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂-ဒုတိယမိဂဇာလသုတ်

၃၀။ "မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်အား အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် တရားဟောတော်မူပါ၊ ထိုတရားတော်ကို နာခံမှတ်သား၍ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်သော စိတ်ဖြင့် နေလိုပါ၏"ဟု မိဂဇာလရဟန်း၏ တောင်းပန်လျှောက်ထားခြင်းကို—

"မိဂဇာလ ရှုပ သဒ္ဒစသည်၌ နှစ်သက်တွယ်တာ သာယာမှုရှိသူအား ထိုနှစ်သက်မှုကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်ရ၏၊ ထိုရှုပ သဒ္ဒစသည်၌ နှစ်သက်တွယ်တာ သာယာမှုကင်းခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခချုပ်ငြိမ်း၍ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောင်ပြုနိုင်သည်"ဟု ဘုရားရှင်က ဟောတော်မူခြင်း ၂၇

၃-၄-၅-ဖ-သမိဒ္ဓိပဉ္ဉာသုတ် ၄-သုတ်

၃၁။ "သေခြင်းသည်ရင်း သေခြင်းဟူသော အမည်ပညတ်သည်ရင်း သတ္တဝါနှင့် သတ္တဝါဟူသော အမည်ပညတ်သည်ရင်း အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့် ဖြစ်ရပါသနည်း"ဟူသော ရှင်သမိဒ္ဓိ၏အမေးကို—

"အကြင်အရပ်၌ မျက်စိအကြည်၊ အဆင်း မျက်စိသိစိတ် စသည်ရှိ၏၊ ထိုအရပ်၌ သေခြင်းနှင့်သေခြင်းဟူသော အမည်ပညတ် သတ္တဝါနှင့်သတ္တဝါဟူသော အမည်ပညတ်များ ရှိကြ၍ ထိုမျက်စိအကြည် စသည်မရှိက သေခြင်းနှင့် သေခြင်းဟူသော အမည်ပညတ် သတ္တဝါနှင့်သတ္တဝါဟူသော အမည်ပညတ်များ မရှိ"ဟု ဘုရားရှင်က ဟောတော်မူခြင်း ၂၈-၉

(ဒုက္ခနှင့်လောက ပြဿနာများလည်း နည်းတူ)

၇-ဥပသေနအာသီဝိသသုတ်

၃၂။ စက္ခု သောတစသည်တို့၌ ငါ-ငါ၏ဥစ္စာဟု စွဲလမ်းမှုမရှိသောသူအား ပြင်းထန်လျင်မြန်သော မြွေဆိပ်စသည်တို့ဖြင့် ထိခိုက်ကျရောက်၍ သေစေကာမူ ကိုယ်၏ဂုဏ်း စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏ဂုဏ်း ဖောက်ပြန်မှုမဖြစ်ပုံကို ရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် ရှင်ဥပသေနတို့ အပြန်အလှန်ပြောဆိုကြပုံကို ပြခြင်း ၂၉

၈-ဥပဝါဏသန္ဒိဋ္ဌိကသုတ်

၃၃။ "မြတ်စွာဘုရား တရားတော်ကို ကိုယ်တိုင်ရှုအပ် ကိုယ်တိုင်ရှုအပ်၏"ဟု ဟောတော်မူ၏၊ အဘယ်မျှလောက်ဖြင့် "တရားတော်၏ ကိုယ်တိုင်ရှုအပ်သော သန္ဒိဋ္ဌိကစသော ဂုဏ်တော် ၅-ပါးဖြစ်နိုင်ပါသနည်း"ဟူသော အရှင်ဥပဝါဏ၏ လျှောက်ထားချက်အရ သန္ဒိဋ္ဌိကစသည်ဖြစ်ပုံကို ဟောကြားဖြေဆိုတော်မူခြင်း(ဤသုတ်၌ တရားဂုဏ်တော် ၅-ပါးဟော၏).... .... ၃၁

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၉-၁၀-၁၁-ဆဖဿာယတန(၃)သုတ်

၃၄။ စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ မနဟူသော တွေ့ထိမှု(ဖဿ)၏တည်ရာ ခြောက်ပါးတို့၏ ဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်းကိုငဲ့း သာယာဖွယ်ကိုငဲ့း အပြစ်ကိုငဲ့း ထွက်မြောက်ရာကိုငဲ့း ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ ဉာဏ်ပညာဖြင့် မသိသေးသော ရဟန်းသည် သာသနာတော်၌ အကျင့်မြတ်ကို မကျင့်ရသေး၊ ဓမ္မဝိနယမှ ဝေးသေး၏ ....

ထိုစက္ခုစသော ဖဿ၏တည်ရာ ခြောက်မျိုးတို့ကို ငါ ငါ၏ဥစ္စာ ငါ၏ အတ္တမဟုတ်ဟူ၍ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ ဉာဏ်ပညာဖြင့် သိမြင်သော ရဟန်း၏ ထိုသိမြင်မှုသည်ပင် ဆင်းရဲ၏ ကုန်ဆုံးရာ နိဗ္ဗာန်မည်ပုံ ....

ထိုစက္ခုစသော ဖဿ၏တည်ရာ ခြောက်ပါးကို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အားဖြင့် သိမြင်၍ ထိုစက္ခုစသည်၌ ငြီးငွေ့သော် ရာဂကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း.... .... ၃၂-၃

---

(၈) ၃-ဂိလာနဝဂ်

၁-၂-ဂိလာနသုတ် (၂)သုတ်

၃၅။ ဘုရားရှင်သည် ဂိလာနရဟန်းထံ ကြွတော်မူရာ ဂိလာနရဟန်း၏ နေရာမှ ထ၍ အရိုအသေပြုမည့် အမူအရာကို မြင်တော်မူ၍ "လှူပ်ရှားမှုစသည်ကို မပြုလင့် သင့်တော်ရာနေရာ၌ ထိုင်တော်မူမည်"ဟု မိန့်တော်မူပုံ ....

ဘုရားရှင်သည် ဂိလာန၏ ရောဂါဝေဒနာ အခြေအနေကို မေးမြန်းပြီးနောက် "သင့်အား တစုံတခုသော ကုက္ကုစ္စ ဝိပ္ပဋိသာရရှိသလော"ဟု မေးတော်မူပြန်ရာ၊ "တပည့်တော်အား ကုက္ကုစ္စဝိပ္ပဋိသာရ များစွာရှိပါ၏" ဟု လျှောက်ထားသဖြင့် မိမိ၏သီလကို စုံပ်စုံမှုရှိ မရှိ မေးတော်မူပြန်ရာ မရှိပါကြောင်း လျှောက်ထားပြီးလျှင် "မြတ်စွာဘုရားသည် သီလစဉ်ကြယ်ခြင်းအကျိုးငှါသာ တရားတော်ကို ဟောတော်မူ၏"ဟု မသိနားမလည်ပါ၊ "ရာဂကင်းခြင်းအကျိုးငှါ နောင်တဖန်မဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ ဟောတော်မူ၏"ဟု တပည့်တော်သိနားလည်ပါသည် ဟု လျှောက်ထားသော စကားကို သာဓုခေါ်တော်မူ၍ ....

စက္ခုစသည်တို့၌ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တအားဖြင့် ရှုမြင်သော ရဟန်းသည် ထိုစက္ခုစသည်၌ ငြီးငွေ့၍ ရာဂကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၁၃-၁၅

၃-၄-၅-ရာဓသုတ် (၃) သုတ်

၃၆။ "မြတ်စွာဘုရား အကျဉ်းအားဖြင့် တရားတော်ကို ဟောတော်မူပါ တရားတော်ကို နာကြား၍ တယောက်ထည်းတည်း နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်သော စိတ်ဖြင့် နေလိုပါ၏"ဟု အရှင်ရာဓ၏ လျှောက်ထားမှုကို—

"ရာဓ စက္ခု ရှုပါရုံ စက္ခုဝိညာဏ် စက္ခုသမ္ဖဿ စက္ခုသမ္ဖဿဇာသုခ ဒုက္ခ ဉပေက္ခာ ခုနစ်ဌာနတို့၌ (သောတစသည် နည်းတူ) အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အားဖြင့် ရှု၍ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တသာဖြစ်သော သဘောတရားတို့၌ တပ်နှစ်သက်မှု ရာဂကို ပယ်ရမည်"ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၃၆

၆-ပဌမအဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်

၃၇။ "မြတ်စွာဘုရား အကြင်တရားသဘောကို ပယ်ခြင်းကြောင့် အဝိဇ္ဇာပယ် ဖျောက်၍ ဝိဇ္ဇာဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်နိုင်၏၊ ထိုတခုသော တရားရှိပါသလော၊ ရှိလျှင် ထိုတရားကား အဘယ်ပါနည်း၊အဘယ်သို့ သိမြင်သူသည် အဝိဇ္ဇာ ပယ်ဖျောက်၍ ဝိဇ္ဇာဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်နိုင်ပါသနည်း"ဟူသော ရဟန်းတပါး၏ အမေးကို— ....

"ရဟန်း ရှိ၏၊ ထိုတရားကား အဝိဇ္ဇာပင်တည်း၊ စက္ခုပသာဒ စက္ခု ဝိညာဏ်စသော ခုနစ်ဌာနတို့၌ အနိစ္စစသည်ဖြင့် သိမြင်သော ရဟန်းသည် အဝိဇ္ဇာပယ်ဖျောက်၍ ဝိဇ္ဇာဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည်"ဟု ဘုရားရှင်က ဟောတော်မူခြင်း ၃၇

၇-ဒုတိယအဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်

၃၈။ (ရဟန်း မေးလျှောက်ပုံ အထက်သုတ်အတိုင်းပင် ရှု) ....

ရဟန်း ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းအား ဘေဘုမကသစ်ရိတရား အားလုံးတို့ကို အမှားဟု နှလုံးသွင်းရန် မသင့်ဟု ကြားဘူး၏၊ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၏၊ ပိုင်းခြား၍ သိ၏၊ သစ်ရိနိမိတ်အားလုံးတို့ကို အတ္တမှ တပါး အနတ္တအားဖြင့် သိမြင်၏၊ စက္ခုပသာဒစသော ခုနစ်ဌာနတို့၌ အတ္တမှတပါး အနတ္တအားဖြင့် သိမြင်၏၊ ထိုသို့ သိမြင်သော ရဟန်းသည် အဝိဇ္ဇာပယ်ဖျောက်၍ ဝိဇ္ဇာဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၃၈

၈-သမ္မဟုလဘိက္ခုသုတ်

၃၉။ အခါတပါး၌ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားရှင် ထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြကုန်၏ "မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော ပရိဗိုဇ်ရဟန်းတို့က တပည့်တော်တို့အား 'ငါ့ရှင်တို့ သင်တို့သည် ရဟန်း ဂေါတမ၏ ထံ၌ အဘယ်အကျိုးငှါ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြကုန်

သနည်း'ဟု မေးခဲ့သော် ငါတို့သည် 'ဆင်းရဲ(ဒုက္ခ)ကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်း အကျိုးငှါ ကျင့်ကြကုန်၏'ဟု ဖြေဆိုပါအံ့၊ ထိုအဖြေစကားသည် ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသော ဝါဒတော်နှင့် တသားတည်း မှန်ကန်တိကျ၍ အပြစ် ကင်းသော စကားဖြစ်ပါ၏လော"ဟု လျှောက်ထားကြရာ ဘုရားရှင်က မှန်ကန်ကြောင်း ထိုထက်တဆင့်တက်၍ "ဆင်းရဲဟူသည် အဘယ်နည်း" ဟု မေးခဲ့သော် "မျက်စိစသည်သည် ဆင်းရဲတည်း၊ ထိုဆင်းရဲကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ ကျင့်ကြကုန်၏ ဖြေကြားကြလေ"ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၃၈

၉-လောကပဉ္ဉာသုတ်

၄၀။ "အရှင်ဘုရား လောက လောကဟူ၍ ပြောဆိုကြပါသည် အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့် လောက"ဟု ဆိုအပ်ပါသနည်း ဟု ရဟန်းတပါးက လျှောက်ထားရာ——

"ရဟန်း ပျက်စီးတတ်သော သဘောကြောင့် လောက ဟု ဆိုအပ်၏၊ ထိုပျက်စီးတတ်သော သဘောကား စက္ခုပသာဒ ရူပါရုံစသည်ပင်တည်း" ဟု ဝေဖန်၍ ဟောတော်မူခြင်း ၃၉

၁၀-ဖဂ္ဂုနပဉ္ဉာသုတ်

၄၁။ "အရှင်ဘုရား(ကိလေသ ကမ္မ ဝိပါက)ဝဋ်ဆုံးပါးကို ဖြတ်တောက်၍ အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲတို့မှ လွန်မြောက်တော်မူကုန်ပြီးသော ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူပြီးကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ စက္ခုပသာဒစသည်ဖြင့်(ဘုရားဟူ၍) ပညတ်ရာ၏၊ ထိုသို့ ပညတ်ခြင်းငှါထိုက်သော စက္ခုပသာဒစသည် ရှိပါသလော"ဟူသော ဖဂ္ဂုနရဟန်း၏ အမေးကို "ထိုသို့သော စက္ခုပသာဒ စသည် မရှိ"ဟု ဘုရားရှင်က ဖြေတော်မူခြင်း ၄၀

---

(၉) ၄-ဆန္ဒဝဂ်

၁-ပလောကဓမ္မသုတ်

ပလောကဓမ္မသုတ်သည် လောကပဉ္ဉာသုတ်နှင့် တူ၏.... ....

၂-သုညတလောကသုတ်

၄၂။ အာနန္ဒာ"မျက်စိသည်(စက္ခုပသာဒ စသော ခုနစ်ဌာနသည်)(ငါသူတပါးယောကျ်ား မိမ္မ ဟု ဆိုအပ်သော) အတ္တမှဌင်း(ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းသပိတ် သင်္ကန်း စသော) အတ္တနိယမှဌင်း (ဆိတ်) သုဉ်း၏၊ အချည်းနှီးဖြစ်၏၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လောကသည်(ဆိုတ်)သုဉ်း၏ အချည်းနှီးဖြင်၏"ဟု ရှင်အာနန္ဒာ၏ အမေးကို ဖြေတော်မူခြင်း ၄၄

၃-သံဓိတ္တဓမ္မသုတ်

ဂင်းသုတ်သည် စာမျက်နှာ(၃၀)မိဂဇာလသုတ်(၃) ရာဓ သုံတ်တို့နှင့်တူ၏။။

၄-ဆန္နသုတ်

၄၃။ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌ သီတင်းသုံးတော်မူကြစဉ် အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်စုန္ဒတို့ ဂိလာနဖြစ်သော အရှင်ဆန္နထံ သွားရောက်၍ လူမမာ မေးကြရာ "ဝေဒနာ မသက်သာ သောကြောင့် ခားလက်နက်ဖြင့် သေတော့မည်၊ အသက်ရှင်၍ မနေလိုတော့ပြီ"ဟု ဆိုသော ရှင်ဆန္နအား ရှင်သာရိပုတ္တရာက တောင်းပန်တားမြစ်ပုံ၊ ဆေးဝါး ဓာတ်စာနှင့် သူနာပြုများ မရှိလျှင် ရှိအောင်ရှာကြံပေး၍ ကိုယ်တိုင်လည်း လုပ်ကျေးမည် ဖြစ်ကြောင်း ပြော သောအခါ အရှင်ဆန္နက "မရှိ၍မဟုတ်ပါ၊သို့ရာတွင် ဘုရားရှင်၏ သဘော တော်ကျ(ရဟန္တာဖြစ်သည်အထိ ကျင့်ကြံသော အားဖြင့်) ဘုရားရှင်ကို လုပ်ကျေးခဲ့ပြီးပါပြီ၊ တပည့်တော်အား နောက်ထပ် ဘဝသစ်မရှိပြီဟု ယူဆတော်မူပါ"စသည်ဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးထင်မှတ်၍ လျှောက်ထားပုံ

ရှင်သာရိပုတ္တရာက "ငါ့ရှင် ခွင့်ပေးလျှင် အနည်းငယ် မေးပါရစေ" ဟု ဆိုကာ စက္ခုစသည်၌ ရှုမှတ်နည်းတို့ကို စစ်ဆေး မေးမြန်း ပြီးနောက် အရှင်စုန္ဒက တဏှာဒိဋ္ဌိမပြုတ်သေးလျှင် တုန်လှုပ်မှု ရှိသည်စသော ဘုရား ရှင်၏ သြဝါဒကို ညွှန်ပြကာ ၎င်းကို နှလုံးသွင်း၍ နေရန်တိုက်တွန်းပြီး ပြန်ကြွတော်မူကြပုံ ....

ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် အရှင်ဆန္နဏ၏(လူမမာ မေးစဉ်က) အပြောအဆို (ဆွေမျိုးဒကာ ဒကာမတို့၌ ခင်မင်တွယ်တာမှု) အနေအထိုင် (ခားဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုလည်း လှီး၍ ပုံ့လွှန်ရခြင်း) အပြုအမူတို့ကို ထောက်ဆ၍ ရဟန္တာဖြစ်ပြီဟု ဝန်ခံ၍သွားသော အရှင်ဆန္နဏ၏ လားရာဂတိကို(သံသယ ရှိစွာဖြင့်)ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားရာ (သမသီသီ) ရဟန္တာအမှန် ပင်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူခြင်း ၄၂

၅-ပုဏ္ဏသုတ်

၄၄။ "ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ တပါးတည်းနေ၍ အားထုတ်ရန် တရားအကျဉ်းချုပ်ကို ဟောတော်မူပါ"ဟု အရှင်ပုဏ္ဏ၏ လျှောက်ထားချက်အရ ဒုဂါရခြောက်ပါး၌ သစ္စာနှစ်ပါးတတ်၍ ဟောတော်မူသောအဆုံး၌ အရှင်ပုဏ္ဏက သုနာပရန္တ ဇနပုဒ်သို့ သွားရောက်နေထိုင်မည့်အကြောင်း လျှောက်ထားရာ ထိုဇနပုဒ် သားတို့သည်ကိုယ်ကြမ်း နှုတ်ကြမ်းတွေဖြစ်ကြ၍သင့်အား ဆဲရေးကြလျှင် မည်သို့ရှိမည်နည်း စသည်ဖြင့် တွေ့ကြုံနိုင်မည့်ဘေးရန် ခုနစ်မျိုးတို့ကိုပြ၍ မေးတော်မူသည်ကို အရှင်ပုဏ္ဏက သူ၏သဘောထားဖြေဆိုပုံ၊ သုနာပရန္တ

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ဇနပုဒ်သို့ကြွ၍ တရားအားထုတ်နိုင်ရာ ထိုဝါတွင်းမှာပင် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရ၍ ရဟန္တာဖြစ်ပုံ (ဥပါသကာငါးရာ ဥပါသိကာမ ငါးရာတို့ သရဏဂုဏ်တည် ကြပုံ) ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူပုံတို့ကိုပြဆိုခြင်း ....

၆-ဗာဟိယသုတ်

(စာအမှတ်(၃၀)ဒုတိယမိဂဇာယသုတ်(၃)ရာဓသုတ်)တို့နှင့်တူ၏

၇-ဂ-ဧဇာသုတ်-၂ သုတ်

၄၅။ ရဟန်းတို့ တပ်နှစ်သက်မှု တဏှာသည် ရောဂါ အိုင်းအနာ ငြောင့်တံသင်း နှင့်တူ၏၊ ငါဘုရားသည် တဏှာမရှိရကား ငြောင့်တံသင်းကင်း၍နေနိုင်၏၊ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ငါဘုရားကဲ့သို့ နေလိုမူ (စက္ခုပသာဒ စသောခုနစ်ဌာနစီ)တို့၌ ငါငါ၏ဥစ္စာဟု အထင်မမှားရာ ဟုဟောတော်မူပုံ

အကြင်မျက်စိစသည်ကို ငါ ငါ၏ ဥစ္စာဟု အထင်မှား၏၊ ထိုသို့ အထင် မှားမှုကြောင့် အထင်မှားခံရသောမျက်စိစသည်သည် ထင်မြင်ယူဆချက်မှ တမျိုးတဖုံ ဖြစ်လေ့ရှိ၏၊ တမျိုးတဖုံ ပြောင်းလဲ ဖောက်ပြန်၍ ဖြစ်လေ့ ရှိသော ဘဝကို နှစ်သက်တတ်သော သတ္တဝါသည်ကား ဘဝကိုသာလျှင် နှစ်သက်၏ ....

ရဟန်းတို့ ခန္ဓာ အာယတနဓာတ် ရှိသမျှကို ငါ ငါ၏ဥစ္စာဟု အထင် မမှားရာ အထင်မမှားသော ရဟန်းသည် လောက၌ ဘယ်အရာကိုမျှ မစွဲ လမ်း မစွဲလမ်းသော် မတောင့်တ မတောင့်တသော် ယခုဘဝမှာပင် ငြိမ်း အေး၏ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၅၁

၉-၁၀-ဒုယသုတ်-၂ သုတ်

၄၆။ "မျက်စိနှင့်အဆင်း နားနှင့်အသံစသည်ဖြင့် အတွင်းအာယတန ခြောက်ပါး နှင့် အပြင်အာယတန် ခြောက်ပါးကို အစုံအစုံပြု၍ ဟောတော်မူပြီးလျှင် ယင်းခြောက်စုံမှတပါး တမျိုးတဖုံ ခြောက်စုံကို တပါးသောသူကပြော လာငြားအံ့၊ စကားဖြစ်ရုံမျှသာတည်း၊ ပြည့်စုံစွာမဖြေဆိုနိုင်ရာ"ဟု ဘုရား ရှင် ဟောတော်မူပုံ ....

နှစ်ခု နှစ်ခုသောအစုံတို့ကိုစွဲ၍ ဝိညာဏ်အသီးသီးဖြစ်ပေါ်ကြပုံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပေါ်ရာ၌ မျက်စိ ရူပါရုံစက္ခုဝိညာဏ်စိတ်စသည်တို့၏ အမြဲမရှိ ဖောက် ပြန် ပျက်စီးပုံ၊ တုန်လှုပ်တတ်ပုံ တမျိုးတဖုံဖြစ်လေ့ရှိပုံတို့ကို ဝေဖန်၍ ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၅၃

(၁၀)၅-သင္ဃဝဂ်

၁-အဒန္တအဂုတ္တသုတ်

၄၇။ "စက္ခု သောတစသော ခြောက်ပါးသော တွေ့ထိမှု ဖဿ၏ တည်ရာတရား တို့၌ လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်ပိတ်ဆို့ဆုံးမခြင်း မရှိသူသည် လွန်ကဲသော ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်တတ်ပုံနှင့် ထိုခြောက်ပါးသော တွေ့ထိမှု ဖဿ၏ တည်ရာတရားတို့၌ လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်ပိတ်ဆို့ဆုံးမနိုင်သူသည် ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံ စသည်တို့နှင့် တွေ့ကြုံရာ၌ ရာဂ ဒေါသ စသည်မဖြစ်၊ ထိုဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံတို့ကြောင့် ဖောက်ပြန်တုန်လှုပ်မှုမရှိမူ၍ ပဋိသန္ဓေနခြင်း သေခြင်းတို့၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုရအောင် အားထုတ်ကြလေ"ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၁၅

၂-မာလုက္ကျပုတ္တသုတ်

၄၈။ "ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်မှာ တပါးတည်း တရားအားထုတ်နေလိုပါသည်၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်တရားဟောတော်မူပါ"ဟု တောင်းပန်သော(မာလုက္ကျပုတ္တ)ကို "အရွယ်လွန် အသက်ကြီး၍ သေခါနီး ရောက်ခါမှ အကျဉ်းချုပ် အဆုံးအမကို တောင်းဘိ၏၊ ငယ်ရွယ်သော ရဟန်းတို့ကို အဘယ်သို့ ဆိုအံ့နည်း" ဟု ဘုရားရှင်က မိန့်တော်မူရာ "မြတ်စွာဘုရား ဟောသာဟောတော်မူပါ၊ တပည့်တော်သည် တရားတော်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို အကျယ်ဝေဖန်၍ သိတန်ကောင်းရာပါ၏၊ တရားတော်၏ အမွေခံဖြစ်တန်ကောင်းရာပါ၏"ဟု မာလုက္ကျပုတ္တက တောင်းပန်လျှောက်ထားသဖြင့် ဟောကြားတော်မူသည်မှာ ....

"မာလုက္ကျပုတ္တ သင်သည် မြင်ဘူးခြင်း စသည်အလျှင်းမရှိ၊မြင်ကြားဆဲ စသည်လည်း မဟုတ်၊ မြင် ကြားလိုခြင်း စသော ဆန္ဒလည်း မရှိသော အဆင်း အသံစသော အာရုံခြောက်ပါးတို့၌ လိုခြင် တပ်မက် နှစ်သက်တွယ်တာမှုရှိနိုင်ပါသလော"ဟု မေးတော်မူရာ မရှိပါဘုရားဟု ဖြေကြားပုံ

"မာလုက္ကျပုတ္တ သင်သည် မြင် ကြား နံလျက် ထိသိအပ်ကုန်သော အာရုံခြောက်ပါးတရားတို့၌ မြင်လျှင် မြင်ကာမျှ ကြားလျှင်ကြားကာမျှ စသည်သာ ဖြစ်ရာအခါ၌ စဲမက်ခြင်း 'ရာဂ' အမျက်ထွက်ခြင်း 'ဒေါသ' တွေဝေခြင်း 'မောဟ' မဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုသို့စဲမက်မှုစသည်မဖြစ်လျှင် သင်၏ စိတ်သည် အာရုံခြောက်ပါး၌ 'ရာဂ'စသည်တဲ့စပ်မှုမဖြစ်လတ္တံ့၊ အာရုံခြောက်ပါး၌ 'ရာဂ'စသည် ဖွဲ့စပ်မှုမရှိလျှင် သင်သည် ယခုဘဝ၌ မဖြစ်လတ္တံ့၊ နောက်ဘဝ၌လည်း မဖြစ်လတ္တံ့၊ ယခုဘဝ နောက်ဘဝနှစ်ပါးတို့၌လည်း မဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဟောတော်မူပုံ ....

သင္ဌာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် နိဿယ

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

တရား အဆုံး၌ ရှင်မာလုက္ကျပုတ္တက သူသိပုံအကျယ်ကို ပြန်လည် လျှောက်ထားရာ ဘုရားရှင် လက္ခံတော်မူခြင်း၊ တရားနာပြီးနောက် တပါး တည်း တရားအားထုတ်နေထိုင်ရင်း ရဟန္တာဖြစ်ပုံ ၅၇-၆၅

၃-ပရိဟာနဓမ္မသုတ်

၄၉။ ၁-အဘိအာယတနပုဒ်နှင့် အရကောက်အဓိပ္ပါယ် ၆၅

၂-မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား (၁) ယုတ်လျော့မှုသဘော (၂) မယုတ်လျော့မှုသဘော (၃) လွှမ်းမိုးကြောင်းတရား ခြောက်ပါး ဟု မာတိကာထား၍ မျက်စိ နား နှာ လျှာ ကိုယ်စိတ်တို့ဖြင့် မြင် ကြား နံလျက် တွေ့ထိ သိသော် ကြံစည်နှောင်ဖွဲ့ယုတ်ညံ့သော အကုသိုလ်တရားတို့ ဖြစ်တတ်၍ ဖြစ်ပေါ်သော အကုသိုလ်တရားကို မစွန့်မပယ်လျှင် ကုသိုလ် တရားမှ ဆုတ်ယုတ်သည်မည်ကြောင်း မျက်စိ နား နှာ လျှာ ကိုယ်စိတ် တို့ဖြင့် မြင် ကြား နံလျက် တွေ့ထိ သိသော် ကြံစည်နှောင်ဖွဲ့ ယုတ်ညံ့သော အကုသိုလ်တို့ မဖြစ်ကုန်မူ အာရုံနှင့် ကိလေသာကို လက်မခံ ပယ်လွှန်နိုင် သောကြောင့် လွှမ်းမိုး နိုင်နင်းအပ်သော အာယတန မည်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၆၅

၄-ပမာဒဝဟာရသုတ်

၅၀။ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေ ခြောက်ပါးတို့ကို လုံခြုံအောင် ပိတ်ဆို့စောင့်ရှောက်မှု မရှိပဲ နေလေ့ရှိသူ၏ စိတ်သည် ရူပါရုံစသည်တို့၌ ကိလေသာဖြင့်စိုစွတ်၏၊ ကိလေသာဖြင့်စိုစွတ်သော စိတ်ရှိသူအား ဝမ်းမြောက်မှုမဖြစ်၊ ဝမ်းမြောက် မှုမဖြစ်သူအား နှစ်သက်မှုမဖြစ်၊ နှစ်သက်မှုမဖြစ်လျှင် ကိုယ်စိတ်၏ ငြိမ်း အေးမှုမဖြစ်၊ ငြိမ်းအေးမှုမဖြစ်လျှင်ဆင်းရဲ၏၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသူ၏စိတ်သည် မတည်ကြည်၊ မတည်ငြိမ်သော် သမထ ဝိပဿနာ တရားတို့ထင်စွာမဖြစ် ပေါ်၊ ထိုသို့ မဖြစ်ပေါ်သောကြောင့် "မေ့လျော့စွာ နေလေ့ရှိသူ" ဟု ဆို အပ်၏ ....

စက္ခုစသော ဣန္ဒြေ ခြောက်ပါးတို့ကို လုံခြုံအောင်စောင့်ရှောက်၍ နေသူ၏စိတ်သည် ကိလေသာဖြင့် မစိုစွတ်ခြင်း ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်မှု ငြိမ်းအေးမှု တည်ကြည်မှု သမထဝိပဿနာတရားတို့ ထင်စွာဖြစ်ပေါ်စေ နိုင်သောကြောင့် မမေ့မလျော့နေလေ့ရှိသူမည်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၆၈

၅-သံဝရသုတ်

၅၁။ "အလိုရှိအပ် နှစ်သက်အပ် စိတ်နှလုံးကို ပွါးတိုးစေတတ်ကုန်သော တပ် နှစ်သက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ရူပါရုံစသော အာရုံခြောက်ပါး တို့၌ နှစ်သက်ခြင်း စွဲလမ်းခြင်း ချမ်းသာစွဲ ချမ်းသာစွဲ ဟု ချီးမွမ်းခြင်း

ပြုသူကို ကုသိုလ်တရားတို့မှ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း မည်၏" ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသောကြောင့် စောင့်စည်းမှုမရှိသူ ဟု ဆိုအပ်ပုံ ၆၉

"အထက်ပါ အာရုံခြောက်ပါးတို့ကို မနှစ်သက် မစွဲလမ်း ချီးမွမ်းခြင်း မပြုသူကို ကုသိုလ်တရားတို့မှ မဆုတ်ယုတ်သောကြောင့် စောင့်စည်းမှုရှိသူ"ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၆၉

၆- သမာဓိသုတ်

၅၂။ "သမာဓိဖြင့် တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသော ရဟန်းသည် စက္ခုပသာဒ ရှုပါရုံစသော ခုနစ်ဌာနစီတို့၌ စက္ခုပသာဒ စသည် မမြဲ" ဟု ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိနိုင်သောကြောင့် သမာဓိကို ပွါးများကြရန် ဟောတော်မူခြင်း ၇၀

၇- ပဋိသလ္လာနသုတ်

၅၃။ "စက္ခုပသာဒ ရှုပါရုံ စသည်တို့၏ မမြဲသော သဘောကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိနိုင်ရန် တယောက်ထည်းတည်း ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား အားထုတ်ကြ"ဟု ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူခြင်း ၇၀

၈-၉-နတုမှာကသုတ် ၂-သုတ်

၅၄။ "စက္ခုပသာဒ စသည်သည် သင်တို့၏ဥစ္စာမဟုတ် သင်တို့၏ဥစ္စာမဟုတ်သော စက္ခုပသာဒ စသည်ကို ပယ်ကြကုန်၊ ထို ပယ်ခြင်းသည် သင်တို့အား အကျိုးစီးပွါးများ၍ ချမ်းသာခြင်းငှါ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူပုံ ....

ဥပမာသော်ကား– ဤဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင်းရှိ မြက် ထင်း သစ်ခက် စသည်ကို လူအများတို့က ယူဆောင်သွားသော်၎င်း မီးနှင့် ရှို့သော်၎င်း သူတို့စိတ်ကြိုက် တစုံတခုပြုလုပ်သော်၎င်း ဤသို့ပြုလုပ်ကြရာ၌ သင်တို့၏စိတ်ဝယ် "ဤသူတို့သည် ငါ့အား ယူဆောင်သွား၏၊ ငါ၏ဥစ္စာကို ယူဆောင်သွား၏၊ မီးရှို့သွားကြ၏"ဟူသော စိတ်အကြံအစည် တစုံတခု မဖြစ်ကြသကဲ့သို့ ဤအတူ သင်တို့၏ဥစ္စာ မဟုတ်သော စက္ခုပသာဒ စသည်တို့ ပယ်ကြရန် ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ....

(ဤစကားရပ်၌ စက္ခုပသာဒ စသည်ကို ပယ်ကြကုန်ဟု မိန့်တော်မူသော်လည်း စက္ခုပသာဒ စသည်ကို စွဲ၍ ဖြစ်သော ဆန္ဒ ရာဂ စသည်ကို ပယ်ရမည်ဟု ဆိုလိုပါသည်) ၇၀-၇၁

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁၀-ဥဒကသုတ်

၅၅။ (၁) ငါသည် ပညာရှိအစစ်တည်း (၂) အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲကို အောင်ပြီးသူတည်း (၃) မတူးအပ်သေးသော ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်း တဏှာအမြစ်ကို တူးပြီးသူတည်း ဟု ပြောဆိုသော ရာမ၏သား ဥဒက၏ စကားကို ဘုရားရှင် ပယ်မြစ်တော်မူပုံ ....

၁။ ဖဿ၏တည်ရာ အာယတနတို့၏ ဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်းကိုငင်း သာယာဖွယ်ကိုငင်း အပြစ်ကိုငင်း ထွက်မြောက်ရာကိုငင်း ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာသိသော ရဟန်းသည်သာ ပညာရှိအစစ်တည်း ....

၂။ ဖဿ၏တည်ရာ အာယတနတို့၏ ဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်း စသည်ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာသိ၍ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် တစုံတခုသော အာရုံကို မစွဲလမ်းမူ၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော ရဟန်းသည်သာ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲကို အောင်နိုင်ပြီးသူ ဖြစ်၏ ....

၃။ အကြင်ရဟန်းသည် တဏှာကိုပယ်ပြီး အမြစ်အရင်းကို အကြွင်းမဲ့ သုတ်သင်ပြီး ထန်းပင်၏တည်ရာ ကျင်းကဲ့သို့ ပြုပြီး နောင်မဖြစ်အောင် ပြုပြီး ဖြစ်၏၊ ထိုရဟန်းသည်သာ မတူးအပ်သေးသော ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော တဏှာအမြစ်ကို တူးဖြိုပြီး ဖြစ်၏ ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၇၂

(၁၁) ၁-ယောဂက္ခေမိဝဂ်

၁-ယောဂက္ခေမိသုတ်

၅၆။ အလိုရှိအပ် သာယာအပ် နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော ရူပါရုံစသည်တို့ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ကုန် နောင်တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ကုန်ပြီးသော ကြောင့်ငင်း ထိုရူပါရုံစသော တရားတို့ကို ပယ်ခြင်းငှါ အားထုတ်အပ်သော သမထ ဝိပဿနာတရား သစ္စာတရားတို့ကို ဟောတော်မူတတ်သော ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားကို (ယောဂက္ခေမီ) ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့် ဘေး မရှိသူမည်ကြောင်း ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၇၆

၂-ဥပါဒါယသုတ်

၅၇။ စက္ခုပသာဒ (မျက်စိ) စသည်ရှိလျှင် ထိုစက္ခုပသာဒ စသည်ကိုစွဲ၍ အဇ္ဈတ္တ သန္တာန်၌ ချမ်းသာ ဆင်းရဲ သုခ ဒုက္ခ ဖြစ်ပေါ်လာကာ မမြဲ ဆင်းရဲ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော ထိုစက္ခုပသာဒ(မျက်စိ)စသည်ကို မစွဲလျှင် အဇ္ဈတ္တ

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

သန္တာန်၌ ချမ်းသာ ဆင်းရဲ သုခ ဒုက္ခ မဖြစ်တော့ပဲ မျက်စိ စသည်၌ ငြိုးငွေ့၍ စွဲမက်မှုရာဂကင်းသဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်နိုင်ကြောင်း ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၂၅

၃-ဒုက္ခသမုဒယသုတ်

၅၈။ ဝဋ်ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်း၊ ဝဋ်ဆင်းရဲချုပ်ခြင်း နှစ်မျိုး ....

၁-မျက်စိနှင့် အဆင်းကို စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသည်၊ မျက်စိအဆင်း စက္ခုဝိညာဏ်စိတ် သုံးပါးတို့၏ ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့် တွေ့ထိမှု ဖဿ ဖြစ်ပေါ်လာသည်၊ ယင်း ဖဿကြောင့် ခံစားမှုဝေဒနာ ဖြစ်ပေါ်လာသည်၊ ယင်း ဝေဒနာကြောင့် တဏှာ ဖြစ်ပေါ်လာသည်၊ ယင်း တဏှာသည်ပင် ဝဋ်ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတည်း (သောတ-ဃာန-ဇိဝှါ-ကာယ-မန-တို့လည်း နည်းတူ) ၂၅

၂-မျက်စိနှင့် အဆင်း စသည်ကို စွဲ၍ အထက်ပါအတိုင်း အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ယင်း တဏှာ၏သာလျှင် အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့် စွဲလမ်းမှု ဥပါဒါန်ချုပ်၏၊ ဥပါဒါန်ချုပ်ခြင်းကြောင့် အဆင့်ဆင့် ကမ္မဘဝ ဥပပတ္တိဘဝ ဇာတိ ဇရာ မရဏ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ စသည်တို့ ချုပ်ကြကုန်၏၊ ဤသို့ချုပ်ခြင်းသည် ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ခြင်းမည်၏ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၂၆

၄-လောကသမုဒယသုတ်

၅၉။ ၁-သင်္ခါရလောက၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို ဟောတော်မူသည်။ ဒုက္ခ သမုဒယသုတ်နှင့် အတူပင်တည်း။ ....

၅-သေယျောဟမသ္မိသုတ်

၆၀။ "ငါမြင့်မြတ်သူ ငါတန်းတူသူ ငါယုတ်နိမ့်သူ" ဟု မှားသောအားဖြင့် စွဲလမ်းပြောဆိုခြင်းသည် စက္ခုပသာဒ စသည်ကိုစွဲ၍ ပြောဆိုခြင်းဖြစ်ရာ မမြဲဆင်းရဲ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသော ထိုစက္ခုပသာဒ စသည်ကို မစွဲလမ်းလျှင် ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာသိသဖြင့် ငါမြင့်မြတ်သူ စသည်ဖြင့် မာန မဖြစ်တော့ပဲ၊ ယင်း စက္ခုပသာဒစသည်တို့၌ ငြိုးငွေ့၍ ရာဂကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၂၆

၆-သံယောဇနိယသုတ်

၆၁။ ၁-စက္ခုပသာဒ စသည်သည် သံယောဇဉ်၏ အာရုံတရား မည်၏ .... ၂-ထိုစက္ခုပသာဒ၌ လိုချင် တပ်မက် သာယာမှုသည် သံယောဇဉ် မည်၏.... ၂၇

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၇-ဥပါဒါနိယသုတ်

၆၂။ ၁-စက္ခုပသာဒ စသည်သည် စွဲလမ်းကြောင်း ဥပါဒါန်၏ အာရုံမည်၏ ....
၂-ယင်း စက္ခုပသာဒ၌ လိုချင် တပ်မက် သာယာမှုသည် စွဲလမ်းမှု ဥပါဒါန် တရား မည်၏ စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း ၇၈

၈-၉-အဋ္ဌတ္တိက ဗာဟိရာယတနပရိဇာနန ၂-သုတ်

၆၃။ "စက္ခု သောတ စသော အတွင်းအဋ္ဌတ္တာယတနခြောက်ပါး ရှုပါရုံ သဒ္ဒါရုံ စသော အပြင် ဗာဟိရာယတနခြောက်ပါးတို့ကို ပိုင်းခြား၍ မသိသူ၊ စွဲမက် တပ်စွန်းသူ မပယ်စွန့်နိုင်သူတို့သည် ဆင်းရဲ၏ ကုန်ဆုံးရာ နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်နိုင်" ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၇၉

၁၀-ဥပယသုတိသုတ်

၆၄။ ဉာတိကော ပုဒ်နှင့် ဥပယသုတိပုဒ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ကိုပြခြင်း(ဒေသနာတော်မှာ ဒုက္ခသမုဒယသုတ်နှင့် တူ၏) ၈၀

---

(၁၂) ၂-လောကကာမဂုဏ်သုတ်

၁-၂-ပ-ဒု-မာရပါသသုတ်

၆၅။ "အလိုရှိအပ် နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ် စိတ်နှလုံးကို ပါးစေတတ်ကုန်သော ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်ယှဉ်၍ စွဲမက်အပ်ကုန်သော စက္ခုဝိညာဏ်စသည်တို့ဖြင့် မြင်အပ်ကြားအပ်ကုန်သော အဆင်းအသံစသည်တို့၌ လွန်လွန်မင်းမင်း နှစ်သက်စွဲလမ်းသော ရဟန်းကို မာရ်၏ နေရာအိမ်သို့ရောက်နေသူ မာရ်၏ အလိုသို့ လိုက်နေသူ မာရ်၏ ကြွက္ခင်းကို လည်၌ စွတ်ထားသူ မာရ်၏ အနှောင်အဖွဲခံရသူ မာရ်၏ အလိုရှိတိုင်း ပြုသမျှခံရသူ" ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူပုံ ....

"ယင်း ရှုပါရုံစသည်တို့၌ နှစ်သက်စွဲလမ်းမှုမရှိသော ရဟန်းကို မာရ်၏ အနှောင်အဖွဲစသည့် အားလုံးမှလွတ်မြောက်သူ"ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၈၀-၈၁

၃-လောကန္တဂမနသုတ်

၆၆။ "ရဟန်းတို့ ပကတိသော ခြေဖြင့် သွားခြင်းဖြင့် (ဩကာသ) လောက၏ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို သိအပ် မြင်အပ် ရောက်အပ်၏ဟူ၍ ငါဘုရား မဟော (သခ်ါရ)လောက၏ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့မရောက်မူ၍ ဝဋ်

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို ပြုနိုင်၏ဟူ၍ ငါဘုရားမဟော"ဟူသော အကျဉ်းချုပ် ဒေသနာကို မိန့်တော်မူ၍ ဂန္ဓကုဋ္ဌကျောင်းတော်သို့ ကြွတော်မူပုံ ၈၁

ယင်း အကျဉ်းချုပ်ဒေသနာတော်ကို အကျယ် ဝေဖန်ဟောကြားရန် ရဟန်းတော်တို့က အရှင်အာနန္ဒာအား လျှောက်ထားကြရာ အရှင် အာနန္ဒာက ငါ့ရှင်တို့ သင်တို့သည် အနှစ်ကိုလိုချင်၍ ရှာသော်သူသည် အနှစ်ရှိရာ အမြစ်ဆုံ ပင်စည်၌ မရှာပဲ ကိုင်းဖျားအခက်အလက်မှာ ရှာသည်နှင့် တူဘိ၏၊ သိစရာရှိသမျှ အကုန်အစဉ်သိမြင်တော်မူ၍ ဉာဏ်တုံး ဉာဏ်ခဲကြီးသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ ထံတော်မှာသာ မေး လျှောက်၍ ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း မှတ်သားကြရန် မိန့်တော်မူပုံ ၈၂

ရဟန်းများက "ဘုရားရှင်ထံတွင်လည်း လျှောက်ထားမှတ်သားပါ မည်၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်ကလည်း ချီးမွမ်းတော်မူပါသည်၊ ပညာရှိ သိတင်းသုံးဖော်တို့ကလည်း မြှောက်စားအပ်ပါသည်၊ ဝန်မလေး လျှင် အကျယ်ဝေဖန်၍ ဟောတော်မူပါ"ဟု ထပ်မန်လျှောက်ထားကြ သဖြင့် ရှင်အာနန္ဒာက- ၈၄

"ဤသတ္တလောက၌ (မပယ်အပ်သေးသော မိစ္ဆာအယူရှိသူသည်) စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ မနတို့ဖြင့် ဝါ-ကြောင့် လောက ဟု အမှတ်ရှိ၏၊ လောက ဟု အထင်ရှိ၏၊ ယင်းသဘောတရားကို ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ လောကဟု ဆိုအပ်ပုံကို မိန့်တော်မူ၍ ရဟန်းများက ရှင်အာနန္ဒာထံမှ ထွက်ခွါခဲ့ပြီးလျှင် ဘုရားရှင်အား လျှောက်ပြရာ ဘုရား ရှင်က ငါဘုရားကို မေးလျှင်လည်း ဤအတိုင်းဖြေဆိုမည်၊ အာနန္ဒာ ဖြေဆိုတိုင်း မှတ်သားကြ"ဟု သဘောတူ တိုက်တွန်းတော်မူခြင်း ၈၅

၄-ကာမဂုဏသုတ်

၆၇။ ဘုရားမဖြစ်မီ သစ္စာလေးပါးကိုမသိသေးဒသာ ဘုရားလောင်းဖြစ်စဉ် "ငါ၏ စိတ်ဖြင့် တွေ့ထိခံစားဘူးကုန် လွန်ပြီးကုန် ချုပ်ပြီးကုန် ဖောက်ပြန်ခြင်း သို့ ရောက်ကုန်သောအတိတ်ကာမဂုဏ်ငါးပါး ပစ္စုပ္ပန်ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ ငါ၏စိတ်သည် အကြိမ်များစွာသော်ငင်း၊ အနာဂတ်ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ အကြိမ်အနည်းငယ်သော်ငင်း၊ သွားဆောက်လိုသော် သွားရောက်ရာ၏၊ ငါသည် မိမိအကျိုးစီးပွါးကိုလိုလားသောသဘောအားဖြင့် ထိုကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၌ မမေ့မလျော့ သတိထားမှု စိတ်၏ အစောင့်အရှောက်ကို ပြုသင့်၏"ဟု အကြံအစည်ဖြစ်၏၊ သင်တို့သည်လည်း မိမိအကျိုးစီးပွါးကို လိုလားသော သဘောအားဖြင့် ထိုအတိတ်ပစ္စုပ္ပန်အနာဂတ် အာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ်တရားတို့၌ မမေ့မလျော့သတိထားမှု စောင့်ရှောက်မှုကို ပြုသင့် ၏ ဟု ဟောတော်မူပုံ ၈၆

ဦးရေ　　အကြောင်းအရာ　　မျက်နှာအမှတ်

"ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည်" အကြောင် အကြောင်း၌ စက္ခုပသာဒ မျက်စိစသည်ချုပ်၏၊ အဆင်း၌မှတ်သား မှုရှုပသညာစသည် လည်းချုပ်၏၊ ထိုအကြောင်းကို သိအပ်၏ (အာယတနခြောက်ပါးလုံး ယူလေ)" ဟု အကျဉ်းချုပ်ဟောတော်မူ၍ ဂန္ဓကုဋိသို့ကြွတော်မူပုံ၊ ရှင် အာနန္ဒာအား လျှောက်ထားကြပုံတို့ကို ရွှေ လောကန္တရိကမနုသုတ်အတိုင်းပင်

"ငါ့ရှင်တို့ မြတ်စွာဘုရားသည် တည်ရာအကြောင်းခြောက်ပါး 'သဋ္ဌာယတန' တို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ကိုရည်ရွယ်၍ ဘုရားရှင် ဟော တော်မူသည်" ဟု ရှင်အာနန္ဒာက ဝေဖန်တော်မူပုံ ၈၆

(သေ အာယတနေ ဝေဒိတဗ္ဗေ-ပုဒ်၏ အဆုံးအဖြတ်ကိုပြခြင်း) ၇၇

၅-သက္ကပဉ္ဉသုတ်

၆-ပဉ္စသိခသုတ်

၆၈။ "မြတ်စွာဘုရား ဤလောက၌ အချို့သောသူတို့သည် ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ကိလေသာမငြိမ်းကြပါ၊ တချို့သောသူတို့ကား ကိလေသာငြိမ်းကြပါသည်၊ ထိုကိလေသာမငြိမ်းခြင်း ငြိမ်းခြင်း၏အကြောင်း အထောက်အပံ့ကား အဘယ်ပါနည်း" ဟု သိကြားမင်းနှင့် ပဉ္စသိခနတ်သားတို့ လျှောက် ထားကြပုံ ....

အလိုရှိအပ် နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်၍ စိတ်နှစ်လုံးကို ပွါးစီးစေတတ်ကုန် သော ရူပါရုံစသော အာရုံခြောက်ပါးတို့၌ လွန်လွန်မင်းမင်း သာယာ စုံမက် နှစ်သက်စဲ့လမ်းသောသူအား ထိုတဏှာကိုစဲ့မှိသော ကမ္မဝိညာဏ် ဖြစ်၏၊ ထိုသို့ စဲ့လမ်းခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သောသူအား ကိလေသာမငြိမ်း....

အထက်ပါ အာရုံခြောက်ပါးတို့၌ မနှစ်သက် မစဲ့လမ်းသူအား ထို တဏှာကိုစဲ့မှိသော ကမ္မဝိညာဏ်မဖြစ်၊ ထိုသို့ မစဲ့လမ်းသူအား ကိလေသာ ငြိမ်း၏၊ ဤသည်လျှင် အကြောင်းရင်းဖြစ်၏၊ အထောက်အပံ့အကြောင်း လည်းဖြစ်၏ ဟု ဟောတော်မူပုံ ၇၇-၉

၇-သာရိပုတ္တသဒ္ဓိဝိဟာရိကသုတ်

၆၉။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏တပည့် ရဟန်းငယ်တပါး လူထွက်ကြောင်း ရဟန်း တပါးက ရှင်သာရိပုတ္တရာထံ လျှောက်ထားရာ ငါ့ရှင် ဣန္ဒြေတို့၌ လုံခြုံ အောင် စောင့်ရှောက်မှုမရှိသူ၊ ဘောဇဉ်၌ အတိုင်းအရှည်ကိုမသိသူ၊ နိုးကြားထက်သန် လုံ့လမရှိသူတို့သည် အသက်ထက်ဆုံး ပြည့်စုံစင်ကြယ်စွာ မြတ်သောအကျင့်ကို ကြိုးစားအားထုတ်နိုင်လတ္တံ့သော အကြောင်းမရှိဟု အကျဉ်းမိန့်တော်မူပြီးလျှင် ဣန္ဒြေကိုမစောင့်သူ၊ဘောဇဉ်၌အတိုင်းအရှည် မသိသူ၊ နိုးကြားထက်သန် လုံ့လမရှိသူတို့ကို ဟောတော်မူခြင်း ....

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

မျက်စိဖြင့် အဆင်းရူပါရုံစသည်ကိုမြင်လျှင် မိန်းမ,ယောကျ်ားစသော သဏ္ဌာန်နိမိတ်ကို စွဲယူလေ့မရှိ, လက်ခြေအင်္ဂါ ပြုံးရယ်ဟန်စသော အသေးစိတ်အမူအရာ အမှတ်လက္ခဏာကိုလည်း စွဲယူလေ့မရှိသောသူသည် ဤနေ့တို့၌ လုံခြုံအောင်စောင့်သူ မည်၏.... ....

ဆွမ်းစသော အစာအာဟာရတို့ကို စားသုံးရာ၌ရင်း ဆွမ်းခံရာ၌ရင်း တကျာလောဘဖြင့် မငြိကပ်မူ၍ ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်၍သာ သုံးဆောင်သော သူသည် ဘောဇဉ်၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိသူမည်၏ ....

တနေ့လုံးနှင့် ညဉ့်ပထမယာမ်တွင် ထိုင်ခြင်းလမ်းလျှောက်ခြင်းဖြင့်ရင်း မဇ္ဈိမယာမ်တွင် သတိသမ္ပဇညတရားတို့နှင့် ပြည့်စုံစေ၍ ဥဋ္ဌာနသညာဖြင့် အိပ်စက်၍ ပစ္ဆိမယာမ်၌ စောစောထ၍ လမ်းလျှောက်ခြင်းထိုင်ခြင်းဖြင့် နီဝရဏတို့မှ စိတ်ကိုစင်ကြယ်စေသော သူသည် နိုးကြားထကြွခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသူမည်၏၊ ဤသာသနာ၌ ဤသုံးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသူတို့သာလျှင် ဖြစ်ကုန်အံ့ဟု အသက်ထက်ဆုံး ပြည့်စုံစင်ကြယ်စွာ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးရန် ဟောတော်မူခြင်း ၈၉

၈-ရာဟုလောဝါဒသုတ်

၂၀။ ဘုရားရှင်သည် အရှင်ရာဟုလာအား အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရင့်ကျက်စေတတ်ကုန်သော သဒ္ဓါစသော တရားတို့၏ ရင့်ကျက်ပြည့်စုံမှုကို သိတော်မူ၍ ကိလေသာတို့၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်စေနိုင်သော တရားတော်ကို ဟောလိုသောအကြံ ဖြစ်တော်မူ၍ ဆွမ်းစားပြီးနောက် သာဝတ္ထိပြည်အနီး အနွဓဝန်တောသို့ ရှင်ရာဟုလာနှင့်အတူ ကြွတော်မူပုံနှင့် များစွာသောနတ်တို့သိကြ၍ တရားနာရန်လိုက်ကြပုံ ၉၁

ရှင်ရာဟုလာအား စက္ခုပသာဒမျက်စိစသည်တို့ကို မြဲသလော, မမြဲသလော စသည် မေး၍ အရှင်ရာဟုလာက ဖြေတော်မူ၍ စက္ခုပသာဒမျက်စိစသည်၌ မမြဲ ဆင်းရဲဖောက်ပြန်၍ ငါ့ဥစ္စာ, ငါ, ငါ၏အတ္တမဟုတ် ဟုဟုတ်တိုင်းမှန်စွာသိသဖြင့် ငြီးငွေ့ပုံ၊ တပ်နှစ်သက်မှုကင်းပုံ၊ ကိလေသာမှလွတ်မြောက်ပုံ၊ ဆင်ခြင်သောဉာဏ်ဖြစ်ပုံကို ဟောတော်မူသည်၏အဆုံး၌ ရှင်ရာဟုလာ ရဟန္တာဖြစ်၍ အထောင်မကသောနတ်တို့ သောတာပန်ဖြစ်ကြပုံ ၉၁

၉-သံယောဇနိယဓမ္မသုတ်

၁၀-သဉ္ဉာဝါဒါနိယဓမ္မသုတ်

၂၁။ ဤနှစ်သုတ်တို့သည် စာအမှတ်ခေါင်းစဉ် ၆၀-၆၁ သံယောဇနိယသုတ် သဉ္ဉာဝါဒါနိယသုတ်တို့နှင့် တူ၏ ၉၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

(၁၃) ၃-ဂဟ့ပတိဝဂ်

၁-၂-၃-ဝေသာလီ,ဝဇ္ဇီ,နာဋ္ဌန္ဒ ၃-သုတ်

၇၂။ ဤသုံးသုတ်သည် စာအမှတ်ခေါင်းစဉ် ၆၇ သက္ကပဉ္ဉသုတ်နှင့်တူ၏ ၉၅

၄-ဘာရဒ္ဒါဇသုတ်

၇၃။ "ပျိုမြစ်နုနယ် ပဌမအရွယ် ရဟန်းငယ်တို့သည် ကာမဂုဏ်တို့၌ ပျော်မြူးခံစားမှု မရှိကြပဲ၊ အသက်ထက်ဆုံး ပြည့်စုံစင်ကြယ်စွာ အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်ကြကုန်လျက် အစဉ်အဆက်ကိုလည်း (စောင့်ထိန်းသောအားဖြင့်) ပြီးစေခြင်း၏ အကြောင်းအထောက်အပံ့ကား အဘယ်ပါနည်း"ဟု ဥဒေနမင်း၏ မေးလျှောက်ချက်ကို အမိ အမ နှမ သမီးအရွယ် အစရှိသော မာတုဂါမအသွယ်သွယ်တို့၌ အမိ အမ နှမ သမီးဟူသော စိတ်ထားခြင်းသည် အကြောင်းအထောက်အပံ့ဖြစ်ကြောင်း ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပုံ....

စိတ်ဟူသည် လော်လည်ဖောက်ပြားတတ်ပါ၍ တခါတရံ အမိအရွယ် ရှိသူပင် ဖြစ်သော်လည်း တပ်မက်ဖောက်ပြားတတ်သောကြောင့် တပါးသော အကြောင်း ရှိပါသေးသလော ဟူသော လျှောက်ထားချက်ကို အမျိုးမျိုးသော အပုပ်တို့ဖြင့် ပြည့်လျက်ရှိသော ဤခန္ဓာကိုယ်၌ ဆံပင်မွေးညှင်းစသော ၃၂-ကောဋ္ဌာသအစုတို့ရှိပုံကို အဖန်ဖန် ဆင်ခြင်ရန် ဘုရားရှင် ဆုမ္မထားသော ဒေသနာရှိကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ ....

ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း ပွါးများအားထုတ်ပြီးသော ကာယ,သီလ,စိတ် ပညာအဆင်ခြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းတို့အဖို့ လွယ်ကူ၍ အားမထုတ်ရသေးသော ရဟန်းတော်များအတွက် ခဲယဉ်းပါသဖြင့် တပါးသော အကြောင်းရှိပါသေးသလောဟူသော လျှောက်ချက်ကို—

အဆင်းစသည်ကို မြင်ရာ၌ (မိန်းမယောက်ျားစသော)သဏ္ဌာန် နိမိတ် (လက်ခြေသဏ္ဌာန် ပြုံးရယ်ဟန်စသော အမူအရာ) အသေးစိတ် အမှတ်လက္ခဏာကို မမှတ်မယူ ဣန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်ရန်နှင့် စက္ခုန္ဒြေစသည်ကို မစောင့်စည်းသူအား မက်မောလိုချင်ခြင်း အဘိဇ္ဈာ နှလုံးမသာယာခြင်း ဒေါမနဿဟူသော ယုတ်ညံ့သော အကုသိုလ်တရားတို့ နှိပ်စက်(နား နှာစသည်နည်းတူ)တတ်ကြောင်း ဤဣန္ဒြိယသံဝရသည်လည်း အကြောင်းတပါး ဟု မိန့်တော်မူရာ ဥဒေနမင်း နှစ်သက်အားရ၍ တပည့်တော်သည်လည်း မစောင့်စည်းသော ကိုယ်နှုတ်စိတ် မထင်သော သတိ မလုံခြုံသော ဣန္ဒြေတို့ဖြင့် နန်းတော်ဝင်ရာ၌ လောဘစသည်တို့ နှိပ်စက်၍/စောင့်စည်းသော ကိုယ်စသည်တို့ဖြင့် ဝင်ရာ၌ လောဘစသည်တို့ မနှိပ်စက်ပုံ လျှောက်၍ သရဏဂုံတည်ပုံ ....

ဤသုတ်သည် စာအမှတ်ခေါင်းစဉ်(၆၇)သက္ကပဉ္ဉသုတ်နှင့် တူ၏

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၆-၇-ဃောသိတ ဟာလိဒ္ဒိကာနိ ၂-သုတ်

၇၄။ "အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ ဓာတ်တို့၏ ထူးခြားမှု ဓာတ်တို့၏ ထူးခြားမှု ဟု ပြောဆိုကြရာ၌ အဘယ်မျှလောက်ဖြင့် ဓာတ်တို့၏ ထူးခြားမှုကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူပါသနည်း"ဟူသော ဃောသိတသူကြွယ် လျှောက်ထားချက်ကို— ....

ဒါယကာ စက္ခုဓာတ် စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သော ရူပါရုံ စက္ခုဝိညာဏ် ကျိသုံးပါးသည် သုခဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဖဿကို စွဲ၍ သုခဝေဒနာ ဖြစ်၏ ....

စက္ခုဓာတ် စိတ်နှလုံးကို မပွါးစေတတ်သော ရူပါရုံ စက္ခုဝိညာဏ် ကျိသုံးပါးသည် ဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဖဿကို စွဲ၍ ဒုက္ခဝေဒနာ ဖြစ်၏ ....

စက္ခုဓာတ် ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော အာရုံ စက္ခုဝိညာဏ်စိတ် ကျိသုံးပါးသည် ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဖဿကို စွဲ၍ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဖြစ်၏။ ....

သူကြွယ် ကျိမျှလောက် အတိုင်းအရှည်ဖြင့် ဓာတ်တို့၏ ထူးခြားမှု တည်းဟု ဟောတော်မူခြင်း ၁၀၀

၈-နကုလပိတုသုတ်

ကျိသုတ်သည် အမှတ် ၆၇-သက္ကပဉ္ဉသုတ်နှင့် တူ၏ ....

၉-လောဟိစ္စသုတ်

၇၅။ လောဟိစ္စပုဏ္ဏား၏ တပည့် ထင်းခွေသမား များစွာကုန်သော ပုဏ္ဏား လုလင်တို့သည် အရှင်မဟာကစ္စည်း သီတင်းသုံးရာ တောကျောင်းအနီး၌ ဆူဆူညံညံ ကစားကြကုန်လျက် "ကျိသူတို့ကား ဦးပြည်း ရဟန်းယုတ်တို့တည်း၊ ဇာတ်ညံ့ကုန်၏၊ မည်းညစ်ကုန်၏"စသော စကားတို့ကို ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်ကျောင်းမှ ထွက်၍ လုလင်တို့ မဆူကြကုန်လင့် သင်တို့အား တရားဟောမည်ဟု မိန့်တော်မူရာ လုလင်တို့ နားထောင်ကြပုံ.... ....

ကျင့်ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံ၍ ရှေးကျသော ပုဏ္ဏားတို့သည် သီလကိုသာ အလေးအမြတ်ပြုကြကုန်၏၊ အမျက်ဒေါသကို ဖိနှိပ်၍ "စက္ခုစသော တံခါးတို့ကို လုံခြုံအောင် စောင့်ကြကုန်၏" ကုသိုလ်တရား စျာန်တရားတို့၌ ပျော်ပိုက်ကြကုန်၏။

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ယခုကာလ ပုဏ္ဏားတို့သည်ကား အထက်ပါဂုဏ်တို့မှ ဖဲရှောင်ကြကုန် ပြီးလျှင် မန္တန် အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် ယစ်ကြကုန်လျက် ဒေါသအမျက် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သဖြင့် ဒုတ် လုံ့ တံ စသည်ကိုင်ဆောင်ကြပြီး တဏှာ ရှိသူ တဏှာမဲ့သူတို့၌ ဆန့်ကျင်ကြကုန်၏ စသည်ဖြင့် ဗြဟ္မဉ့်ပြည် ရောက်ကြောင်း လမ်းပြတရား ဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူပုံ ....

ပုဏ္ဏားလုလင်တို့ အမျက်ထွက်ခါမကျေနပ်ကြသဖြင့် ဆရာ လောဟိစ္စ ပုဏ္ဏားကြီးထံ တိုင်ကြားကြရာ ပုဏ္ဏားကြီး လိုက်လာပြီး အရှင် မဟာ ကစ္စည်းထံ မေးမြန်းစုံစမ်းသဖြင့် ယခင် ဂါထာတို့ကို ထပ်ခံ ဟောကြားပုံ

ဂုတ္တဒ္ဓါရ၏ အဓိပ္ပါယ်အကျယ် ဝေဖန် ဟောကြားရန် ပုဏ္ဏားကြီး တောင်းပန်သဖြင့် ဝေဖန် ဟောကြားရာ လောဟိစ္စပုဏ္ဏားကြီး အားရ ဝမ်းသာ သရဏဂုံတည်ပုံ .... – ၁၀၂

၁၀·ဝေရဟစ္စာနိသုတ်

၇၆။ အရှင်ဥဒါယီသည် ဝေရဟစ္စာနိ အနွယ်ဖြစ်သော ပုဏ္ဏေးမ၏ တပည့် လုလင်အား တရားဟောရာ အလွန်နှစ်သက်ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် ဆရာကတော် ပုဏ္ဏေးမကြီးအား ရှင်ဥဒါယီတရားဟောကောင်းကြောင်း ပြောကြားရာ ပုဏ္ဏေးမကြီးက ဆုံမ်းစားပင့်ခိုင်းပုံ ....

တပည့်လုလင်နှင့် ပုဏ္ဏေးမတို့ ဆုံမ်းကျေးအပြီး ပုဏ္ဏေးမက ခြေနင်းစီးကာ မြင့်သော နေရာ၌ ဦးခေါင်းကို ခြုံလျက် တရားဟောရန် တောင်းပန်ရာ တရားမဟောပဲကြွတော်မူပုံ၊ ဒုတိယ အကြိမ်တွင်လည်း ၎င်းနည်းအတိုင်းဖြစ်၍ တရားမဟောပဲ ကြွတော်မူပြန်ရာ လုလင်တပည့်က ပုဏ္ဏေးမအား ခြေနင်းမစီး ဦးခေါင်းမခြုံ နိမ့်ရာ အရပ်မှာနေ၍ တရားတောင်းပန်ရန် ပြောကြားရာ တတိယ အကြိမ်တွင် ဦးခေါင်းမခြုံ ခြေနင်းမစီးပဲ နိမ့်ရာအရပ်မှ ရှိသေစွာ ထိုင်၍—

“အရှင်ဘုရား ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်တရားရှိလျှင် ချမ်းသာဆင်းရဲကို ပညတ်ကြပါသနည်း”ဟု လျှောက်ထားရာ

ရှင်မ မျက်စိ နား စသည်ရှိလျှင် ရဟန္တာတို့သည် ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ပညတ် ကြကုန်၏၊ မျက်စိ နား စသည် မရှိသော် ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို မပညတ်ကြကုန် စသည်ဖြင့် အကြောင်း အမျိုးမျိုးပြ၍ ဟောတော်မူရာ လောဟိစ္စပုဏ္ဏေးမ သရဏဂုံတည်ပုံ ၁၀၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

(၁၄) ၄-ဒေဝဒဟဝဂ်

၄-ဒေဝဒဟသုတ်

၇၇။ ရဟန်းတို့ ရဟန်းအားလုံးတို့အား ခြောက်ပါးသော အာယတနတို့၌ မမေ့လျော့သော သတိဖြင့် ပြုအပ်၏ ဟူ၍ ငါမဟော၊ ရဟန်းအားလုံးတို့အား အာယတန ခြောက်ပါး တို့၌ မမေ့ လျော့သော သတိဖြင့် မပြုရ ဟူ၍ ငါမဟော

ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်ပြီး၍ အာသဝေါကုန်ခန်းပြီး ရဟန္တာဖြစ်ပြီး ပုဂ္ဂိုလ်တို့အဘို့ အာယတန ခြောက်ပါးတို့၌ မမေ့လျော့သော သတိဖြင့် ပြုရမည်ဟု ငါမဟော၊ အကြောင်းကား ထိုရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် မမေ့မလျော့သော သတိဖြင့် အားထုတ်ကြပြီးပြီဖြစ်၍ ထို ရဟန်းဘို့အား မေ့လျော့ခြင်းငှါ မထိုက်ကြကုန်သောကြောင့်တည်း

ကျင့်ဆဲဖြစ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်သေးသော ယောဂလေးပါး၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို တောင့်တ နေကြသော သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အဘို့ မမေ့မလျော့သော သတိဖြင့် မပြုရဟု ငါမဟော(ပြုရမည်ဟူလို)

အကြောင်းကား နှစ်သက်ဖွယ် မနှစ်သက်ဖွယ် ရှုပါရုံ စသည် တို့သည် ထိုသတိနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား ထိခိုက် တွေ့ကြုံ လာသော်လည်း ထို အာရုံတို့က ရဟန်း၏ စိတ်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်ကြသောကြောင့် မတွန့်ဆုတ်သောစိတ်ဖြင့် အားထုတ်နိုင်၏၊ဝိပဿနာ၌ ထင်သောသတိရှိ၏၊ကိုယ်သည် ငြိမ်းအေး၏၊စိတ်သည် တခုတည်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌တည်၏ ....

ဤအကျိုးတရားတို့ကိုမြင်၍ အားထုတ်ရမည် ဟု ငါဘုရား မိန့်တော်မူ၏ ဟု ဟော်တော်မူခြင်း ၁၀၉

၂-ခဏသုတ်

၇၈ ။ရဟန်းတို့ တွေ့ထိမှု၏တည်ရာ (ဆဖဿာယတန)ခြောက်ပါးရှိသောဆဖဿာယတနိက ငရဲတို့ကို ငါဘုရားမြင်အပ်ကုန်၏၊ ထိုငရဲတို့၌ မျက်စိဖြင့် အဆင်းအားလုံးကို ကြည့်သော် မလိုလား မနှစ်သက်အပ်သော စိတ်နှလုံးကို မပွါးစေတတ်သော အဆင်းရှုပါရုံကိုသာ မြင်ရ၏၊ လိုလား နှစ်သက်အပ်သော အဆင်းရှုပါရုံကို မမြင်ရ ....

ဆဖဿာယတနိက နတ်ပြည်ကိုလည်း ငါဘုရားမြင်ရ၏၊ ထိုနတ်ပြည်၌ မျက်စိဖြင့် အဆင်းအားလုံးကို ကြည့်ရှုသော် လိုလား နှစ်သက် သာယာဖွယ်ကိုသာ မြင်ရ၏၊ မလိုလား မနှစ်သက်မသာယာသော အဆင်းရှုပါရုံတို့ကို မမြင်ရ (နားစသော အာရုံခြောက်ပါးလုံး နည်းတူ) ....

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် အရတော်ကြပေ၏၊ အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်သုံး ဘို့ရာကောင်းသော အခွင့်အရေးကို ရကြပေ၏ စသည်ဖြင့်ဟောကြား တော်မူခြင်း ၁၁၀

၃-၄-ပ-ဒု-ရူပါရာမသုတ် ၂-သုတ်

၂၉။ ရဟန်းတို့ နတ်လူတို့သည် အဆင်းရူပါရုံ၌သာ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်ကြကုန်၏၊ ယင်းအဆင်း၏ ဖောက်ပြန် ကင်းပျောက် ချုပ်ငြိမ်းမှုကြောင့် ဆင်းရဲစွာ နေကြရကုန်၏၊ ငါဘုရားကား အဆင်း၏ ဖြစ်မှု ချုပ်မှု သာယာဖွယ် အပြစ် ထွက်မြောက်ရာတို့ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိသောကြောင့် အဆင်း လျှင် ပျော်မွေ့ရာမရှိ၊ အဆင်း၌ဝမ်းမြောက် သာယာမှုမရှိ၊ ငါဘုရား သည် အဆင်း၏ ဖောက်ပြန် ကင်းပျောက် ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့် ချမ်း သာစွာနေရ၏ စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း ၁၁၂

၅-၆-ပ-ဒု-နတုမ္မာကသုတ်

(စာအမှတ် ၅၃-နတုမ္မာကသုတ်နှင့်တူ၏)

၇-၁၂-အဋ္ဌတ္တအနိစ္စဟေတုစသော ၆-သုတ်

၈၀။ စက္ခုပသာဒသည် မမြဲ၊ စက္ခုပသာဒဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းအထောက်အပံ့ သည်လည်း မမြဲ၊ မမြဲသောအနိစ္စကြောင့်ဖြစ်သော စက္ခုပသာဒသည် အဘယ်မှာမြဲအံ့နည်း စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း (ဤသုတ်မှစ၍ ဟော တော်မူအပ်သော ခြောက်သုတ်တို့သည် အတွင်းအာယတန ခြောက်ပါး အပြင်အာယတန ခြောက်ပါးတို့ကို မူတည်၍ ဤသုတ်နည်းတူ ဟော ထားသောသုတ်တို့ ဖြစ်သည်) ၁၁၃

---

(၁၅) ၅-နဝပုရာဏဝဂ်

၁-ကမ္မနိရောဓသုတ်

၁၀။ ရဟန်းတို့ စက္ခုပသာဒ-စသော ပသာဒခြောက်ပါးတို့သည် ကံဟောင်းတို့ မည်၏၊ ယင်းကံဟောင်းတို့ကို (အဝိဇ္ဇာတဏှာစသော) အကြောင်းတရား တို့သည် ကပ်၍ ပြုပြင်စီရင်အပ်ကုန်၏၊ ကံဟုဆိုအပ်သော စေတနာသည် စေ့ဆော်အပ်ကုန်၏၊ ခံစားခြင်း၏ အကြောင်းတည်း ဟု (ဝိပဿနာ) ဉာဏ်ပညာဖြင့် ရှုမှတ်အပ်၏ ....

ယခုဘဝတွင် ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့ဖြင့် အကြင်အကြင်အမှုကို ပြု၏၊ ထိုထို အမှုသည် ကံသစ်မည်၏ ....

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

အကြင်သူသည် ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံ တို့၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၏၊ ယင်းအရဟတ္တဖိုလ်သည် ကံ၏ချုပ်ရာမည်၏

သမ္မာဒိဋ္ဌိစသော မဂ္ဂင်တရား၌သည် ကံ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်မည်၏ ....

ဤလေးပါးကို ငါဘုရားဟောထားပြီးဖြစ်၏၊ အကျိုးစီးပွါးကိုရှာလေ့ရှိသူသည် သစ်ပင်ရင်းစသော ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်၍ နောင်တ ပူပန်မှုမရှိရအောင် အပမာဒတရားဖြင့် ကြိုးစားကြလေဟု တိုက်တွန်းဆုံမှတော်မူခြင်း.... ၁၁၅

၂-၅-အနိစ္စာဒိနိဗ္ဗာနသပ္ပါယ ၄-သုတ်

၀၂။ ဤငါဘုရား၏ သာသနာတော်၌ စက္ခုပသာဒ ရူပါရုံ စက္ခုဝိညာဏ် စက္ခု-သမ္ဖဿ စက္ခုသမ္ဖဿဇာ သုခ ဒုက္ခ ဥပေက္ခာ ခုနစ်ဌာန (သောတပသာဒ စသည်၌လည်း ခုနစ်ဌာနစီယူ) တို့၌ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တအားဖြင့် ရှုရမည်၊ ဤသို့ရှုမြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိဗ္ဗိန္ဒာဏ်ရ၍ စွဲမက်မှုကင်းရာ နိဗ္ဗာန်တိုင် မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၁၆

၆-အန္တေဝါသိကသုတ်

၀၃။ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းအား မျက်စိစသည်ဖြင့် (နား နှာ လျှာ ကိုယ် စိတ် ခြောက်ပါးလုံးယူ)အဆင်း စသည်ကို မြင်သော် ပြေးသွား ကြံစည် တတ်ကုန် နှောင်ဖွဲ့တတ်ကုန်သော ယုတ်ညံ့သော အကုသိုလ်တရားတို့ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယင်းအကုသိုလ်တရားတို့သည် ရဟန်း၏ အတွင်းသန္တာန်၌ ဖြစ်ကြ နေကြကုန်သောကြောင့် အတွင်းနေတပည့်ရှိသူဟု ဆိုအပ်၏ ....

ယင်း အကုသိုလ် တရားတို့သည် ရဟန်းအား လွှမ်းမိုး ကြကုန်သော ကြောင့် ဆရာရှိသူဟု ဆိုအပ်၏ ....

အတွင်းနေ တပည့်မရှိ ဆရာမရှိပဲ အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်သုံးနေထိုင် သောရဟန်းအား ချမ်းချမ်းသာသာ နေရပုံ ဟောတော်မူခြင်း အနန္တေ-ဝါသိကံ အနာစရိယကံ ပုဒ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ကို ပြပုံ ၁၁၇

၇-ကိမတ္ထိယပြဟ္မစရိယသုတ်

၀၄။ "ငါ့ရှင်တို့ သင်တို့သည် အဘယ်အကျိုးငှါ ရဟန်းဂေါတမ ထံတော်၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြကုန်သနည်း"ဟု သာသနာပ, ပရိဗိုဇ်တို့က အမေးခံရလျှင် "ငါတို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခကို ပိုင်းခြားသိခြင်းငှါ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြကုန်၏"ဟု ဖြေကြလေ ....

ယင်း ဆင်းရဲဒုက္ခဟူသည် အဘယ်နည်းဟု မေးခဲ့သော် စက္ခုပသာဒ သည် ဆင်းရဲတည်း (စက္ခုပသာဒ ရူပါရုံ စသော ခုနစ်ဌာနစီဖြင့် စ သော ဃာ ဇီ ကာ မန ခြောက်ပါးလုံး ဟောတော်မူသည်) ယင်း ဆင်းရဲဒုက္ခကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ မြတ်စွာဘုရားထံတော်၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြကုန်၏ ဟု ဖြေဆိုကြရန် မိန့်တော်မူခြင်း ....

၇-အတ္ထိနုခေါပရိယာယသုတ်

၇။ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်ရာ၌ (သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ မနတို့ကိုပါ ဟောတော်မူသည်) မိမိ၏အတွင်းသန္တာန်၌ ထင်ရှားရှိ ထင်ရှားမရှိသော ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့၏ ထင်ရှားရှိသည် ထင်ရှားမရှိသည်ကို သိ၏ ....

ထင်ရှားရှိ ထင်ရှားမရှိသော ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့ကိုလည်း သိ၏၊ ယင်းသို့ သိခြင်းသည် ဉာဏ်ပညာဖြင့်သာ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဖြစ်၏ ....

အကြောင်းအရာကို စဲ၍ ယုံကြည်စေမှု နှစ်သက်စေမှု တဆင့်ကြားမှု အကြောင်းအရာ ကြံဆမှု စသည်တို့ဖြင့် သိနိုင်သောအရာ မဟုတ်သော ကြောင့် ငါသည် ပဋိသန္ဓေနေမှု ကုန်ပြီ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပြီးပြီ စသည်ဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြားခြင်းငှါ မထိုက်၊ စင်စစ် ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့၏ ရှိ မရှိကို ဉာဏ်ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိသူမှသာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြားထိုက်သည် ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၁၁၉

၉-ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နသုတ်

၈၆။ "မြတ်စွာဘုရား ဣန္ဒြေနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ဣန္ဒြေနှင့် ပြည့်စုံ၏ ဟု ပြောဆိုကြရာ အဘယ်မျှလောက်ဖြင့် ဣန္ဒြေနှင့်ပြည့်စုံပါသနည်း" ဟူသော ရဟန်းတပါး၏ လျှောက်ထားမှုကို—

ရဟန်းသည် စက္ခုန္ဒြေ (သောတိန္ဒြေ။ပ။မနိန္ဒြေ) ၌ ဖြစ်မှု ပျက်မှုကို အဖန်တလဲလဲ ရှုမြင်နေသည်ရှိသော် စက္ခုန္ဒြေ စသည်၌ ငြီးငွေ့မှု စသည်ကို ရ၍ တပ်မက်မှုကင်းခြင်းကြောင့် ရာဂကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင် ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၁၂၁

၁၀-ခမ္မကထိကပုဏ္ဏသုတ်

၈၇။ "မြတ်စွာဘုရား ခမ္မကထိက ခမ္မကထိကဟူ၍ ပြောဆိုကြရာ အဘယ်မျှလောက်ဖြင့် ခမ္မကထိကဖြစ်နိုင်ပါသနည်း" ဟူသော ရဟန်းတပါး၏ အမေးကို—

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

မျက်စိစက္ခုပသာဒ စသည်၌ ငြီးငွေ့ခြင်း တပ်နှစ်သက်မှုကင်းခြင်းငှါ စက္ခုပသာဒ စသည်၏ ချုပ်ခြင်းငှါ ဟောစမ်းနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဓမ္မကထိကဟု ဆိုထိုက်ကြောင်း ....

မျက်စိစက္ခုပသာဒ စသည်၌ ငြီးငွေ့ခြင်း တပ်ခြင်းကင်း၍ ချုပ်ငြိမ်းအောင် ကျင့်သော ရဟန်းကို လောကုတ္တရာကိုးပါးအား လျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်သောရဟန်း ဟု ဆိုထိုက်ကြောင်း ....

မျက်စိစက္ခုပသာဒစသည်၌ ငြီးငွေ့ခြင်း တပ်ခြင်း ကင်းခြင်း ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့် ဥပါဒါန်တို့ဖြင့် တစုံတခုသောအာရုံ၌ မစွဲလမ်းမူ၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သူဖြစ်လျှင် ယခုပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုသူ ဟု ဆိုအပ်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၁၂၁

---

(၁၆) နန္ဒိက္ခယဝဂ်

၁-၂-အဋ္ဌတ္တဗာဟိရနန္ဒိက္ခယ ၂-သုတ်

၁၈။ မမြဲသည်သာလျှင်ဖြစ်သော စက္ခုပသာဒ (သောတ။ပ။မန) ကို မမြဲဟူ၍ ရှုမြင်ခြင်းသည် ထိုရှုမြင်သော ရဟန်း၏ ကောင်းသော ရှုမြင်ခြင်း သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်၏၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်လတ်သော် ငြီးငွေ့၏၊ နှစ်သက်မှုကုန်လျှင် ရာဂကုန်၏၊ ရာဂကုန်လျှင် နှစ်သက်မှု ကုန်၏၊ နှစ်သက်ခြင်း တပ်မက်ခြင်း ကုန်လျှင် စိတ်သည် ကောင်းစွာ လွတ်မြောက်ပြီဟု ဆိုအပ်၏ ဟု ဟော တော်မူခြင်း ....

(၂-သုတ်မှာ ရှုပါရုံစသော အာရုံခြောက်ပါးကို ဤသုတ်အတိုင်း ဟောတော်မူသည်) ၁၂၃

၃-၄-ဇီဝကမ္မဝနသမာဓိ ၂-သုတ်

၁၉။ စက္ခုပသာဒ ရှုပါရုံစသော တရားတို့ကို အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းကြကုန်၍ ၎င်းတရားတို့၏ မမြဲသည်၏ အဖြစ်ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ အဖန်တလဲလဲ ရှုကြကုန်သော် စက္ခုပသာဒစသည်၌ ငြီးငွေ့၍ နန္ဒီရာဂ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ရပုံဟောတော်မူခြင်း ၁၂၃

၅-၆-ဇီဝကမ္မဝနသမာဓိ ၂-သုတ်

၂၀။ သမာဓိကိုပွါး၍ တည်ကြည်သော ရဟန်း၏ဘဏ္ဍာ စက္ခုပသာဒ စသည်၏ မမြဲပုံကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိမြင်နိုင်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၁၂၄

၇-ဂ-၉-ကောဋ္ဌိကအနိစ္စာဒိ-၃ သုတ်

၉၁။ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် တပည့်တော်အား တရားဟောတော်မူပါ၊ တယောက်တည်းတည်းတရားနှင့်နေလိုပါကြောင်းအရှင်ကောဋ္ဌိကကလျှောက်ထားရာ (ကောဋ္ဌိက စက္ခုပသာဒစသော သဘောတရားတို့သည်) မမြဲ ဆင်းရဲအတ္တမဟုတ်သော စက္ခုပသာဒစသော သဘောတရားတို့၌ ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ရမည် စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း ၁၂၅

၁၀-၁၁-၁၂-မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပဟာနာဒိ ၃-သုတ်

၉၂။ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်သို့သိသို့သူ အဘယ်သို့ မြင်သူသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ပယ်အပ်ပါသနည်းဟု ရဟန်းတပါ းလျှောက်ထားရာ ....

ရဟန်း စက္ခုပသာဒ ရူပါရုံစသည်ကို မမြဟူ၍ ဝါ-မမြဲသောအားဖြင့် သိမြင်သူသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ပယ်အပ်၏ဟု ဟောတော်မူခြင်း .... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိ-အတ္တာနုဒိဋ္ဌိတို့လည်း နည်းတူ) ၁၂၆

---

(၁၇) ၂-သဋ္ဌိပေယျာလဝဂ်

၁-အဇ္ဈတ္တအနိစ္စဆန္ဒသုတ်

၉၃။ မမြဲ ဆင်းရဲ အတ္တ မဟုတ်ကြကုန်သော စက္ခုပသာဒစသည်၌ ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ရမည် စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း ၁၂၇

(ဤသဋ္ဌိပေယျာလဝဂ် အဆုံးတိုင် ရေးသားရန် အထူးမရှိ၊ ဤ သုတ် အလားတူပင် ဖြစ်သည်၊ အာယတန ၁၂-ပါးတို့ကို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အားဖြင့်ရင်း အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်အားဖြင့်ရင်း ဝေဖန်၍ဟောတော်မူသည်)

---

(၁၈) ၃-သမုဒ္ဒဝဂ်

၁-ပဌမသမုဒ္ဒသုတ်

၉၄။ ရဟန်းတို့အကြား အမြင်မရှိသော ပုထုဇဉ်တို့ ပြောဆိုကြသော သမုဒ္ဒရာဟူသော စကားသည် ငါဘုရား သာသနာ့ အမြင်ဖြင့် သမုဒ္ဒရာမဟုတ် များပြားသော ကြီးကျယ်သော ရေစု-ရေပြင်ကြီးသာ ဖြစ်၏ ....

သတ္တဝါ၏ စက္ခုပသာဒ မျက်စိအကြည် (သောတ။ပ။ မနတို့လည်း နည်းတူ)သည်သာလျှင်သမုဒ္ဒရာမည်၏၊ ထိုမျက်စိသမုဒ္ဒရာ၌ ရူပါရုံစသည် ကြောင့်ဖြစ်သော ကိလေသာသို့ငင်းတံပိုး ကိလေသာဝဲ ကိလေသာငါးမကန်း

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ရက္ခိုဿ်တို့ကို သည်းခံနိုင်စွမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သံသရာ ဇာည်းဟူသော ရေအယဉ်ကို ကူးမြောက်၍ နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်ရောက်သူ ဟု ဆိုအပ်ကြောင်း ၁၃၂

၂-ဒုတိယသမုဒ္ဒသုတ်

၉၅။ အလိုရှိအပ်၍ နှစ်သက်မြတ်နိုး ခင်မင်တွယ်တာသာယာဖွယ်ရာ ရှုပါရုံစသော အာရုံခြောက်ပါးတို့ကို မဟာသမုဒ္ဒရာ ခေါ်အပ်ပုံ၊ ရှုပါရုံ စသည်တို့၌ သာယာတွယ်တာကြကုန်သော လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ ရှုပါရုံစသော အာရုံခြောက်ပါး သမုဒ္ဒရာ၌ နစ်မြုပ်နေကြရပုံ ....

ယင်းအာရုံတို့၌ သာယာတွယ်တာမှုကင်းသော လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာမှ ကူးမြောက်၍ နိဗ္ဗာန်ကမ်းသို့ ဆိုက်ရောက်ကြပုံ ဟောတော်မူခြင်း ၁၃၁

၃-ဗာဠိသိကောပမသုတ်

၉၆။ ဗာဠိသိက အာမိသစက္ခု ပုဒ်တို့ကို ရှင်းပြခြင်း၊ အစာတပ်၍ ထားအပ်သော တံငါသည်၏ ငါးများချိတ်ကို မျိုမိသော ငါးသတ္တဝါသည် တံငါသည်၏ အလိုရှိတိုင်း ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုတို့ကို ခံရ၍ အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရသကဲ့သို့ ထို့အတူ နှစ်သက်သာယာ မြတ်နိုးဖွယ် ကောင်းသော ရှုပါရုံစသော အာရုံတို့၌ နှစ်သက်သာယာ တွယ်တာလိုက်စားမိသော ရဟန်းသည် ကိလေသာမာရ်၏ အလိုရှိသလို ပြုလုပ်မှုကို ခံရ၍ အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရပုံ ....

ယင်း သာယာဖွယ်ရာ အာရုံတို့ကို နှစ်သက်တွယ်တာ သာယာမှုကင်းသော ရဟန်းသည် ကိလေသာမာရ်၏ ညှဉ်းဆဲမှု စသည်ကို မခံရပဲ ချမ်းသာစွာ နေရပုံ ဟောတော်မူခြင်း ၁၃၄

၄-ခီရရုက္ခောပမသုတ်

၉၇။ ပျိုမြစ်နုနယ်၍ အစေးရှိသော ညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင် ညောင် ညောင်ကြပ် ရေသဖန်း သစ်ပင်တို့ကို တစုံတယောက်က ထက်လှစွာသော ခဲမဖြင့် ခုတ်ထစ်ပါမူ ခုတ်လိုက်သော နေရာတိုင်းမှ အစေးထွက်ရာ၏၊ ဤသို့ ထွက်ခြင်းသည် အစေးရှိနေသောကြောင့်တည်း ....

ဤအတူ ရာဂ ဒေါသ မောဟ ရှိ၍ ယင်း ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့ကို မပယ်ရသေးသော တဦးတယောက်သော ရဟန်းယောကျ်ားအား၎င်း ရဟန်းမိန်းမအား၎င်း စကျွတ်ညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်သော အနည်းငယ်မျှသော ရှုပါရုံတို့က ထိခိုက်လာစေကာမူ ထို ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်း

မိန်းမတို့၏ စိတ်ကို ဆွဲဆောင် လှုပ်မိုးနိုင်ကုန်၏၊ ကြီးကျယ်သော အာရုံတို့ ထိခိုက်ပါမူ ဆိုဘွယ်ရာမရှိတော့၊ အကြောင်းကား ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့ကို မပယ်ရသေးသောကြောင့်တည်း (သောတ။ ပ။ မန တို့လည်း နည်းတူ) ....

ဆွေးမြေ့ခြောက်သွေ့.၍နေသော ညောင်ဗုဒ္ဓဟေစသော သစ်ပင်တို့ကို ခေါ်းမဖြင့် ခုတ်ထစ်သော်လည်း အစေးမရှိ၍ မထွက်တော့ သကဲ့သို့ ထိုအတူ ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့မရှိသော (မင်္ဂ စသည်ဖြင့်) ပယ်သတ်ပြီးသော ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမတို့အား စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်သော ငယ်သော ကြီးသော ရူပါရုံတို့ ထိခိုက်ကြသော်လည်း စိတ်ကို မဆွဲဆောင် မလှုပ်မိုးနိုင်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၁၃၅

၅-၆-ကောဋ္ဌိကကာမဘူ ၂-သုတ်

၉၈။ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ စက္ခုပသာဒသည် ရူပါရုံတို့၏ အနှောင်အဖွဲ့ သံယောဇဉ် ဖြစ်ပါသလော၊ ရူပါရုံတို့သည် စက္ခုပသာဒ၏ အနှောင်အဖွဲ့ သံယောဇဉ် ဖြစ်ပါသလော ဟု အရှင်ကောဋ္ဌိက မေးလျှောက်ရာ ....

ငါ့ရှင် ကောဋ္ဌိက စက္ခုပသာဒ ရူပါရုံတို့သည် အချင်းချင်း သံယောဇဉ် မဖြစ်ကြ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကိုစွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော အားကြီးသော ဆန္ဒရာဂသာ သံယောဇဉ်ဖြစ်သည်၊ ထိုဆန္ဒရာဂကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြရသည် ....

ဥပမာ နွားနက်နှင့် နွားဖြူ နှစ်ကောင်ကို ကြိုးတချောင်းတည်းဖြင့် ချည်နှောင်ထားရာ၌ နွားနက်သည် နွားဖြူ၏, နွားဖြူသည် နွားနက်၏ အနှောင်အဖွဲ့မဟုတ်၊ ချည်နှောင်သောကြိုးကသာ ထိုနှစ်ကောင်လုံး၏ အနှောင်အဖွဲ့ဖြစ်သကဲ့သို့ မှတ်ရာ၏ ဟု အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဖြေတော်မူပုံ ၁၃၇

(ကာမဘူသုတ်လည်း နည်းတူ)

၇-ဥဒါယီသုတ်

၉၉။ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ ဘုရားရှင်သည် "ဤခန္ဓာကိုယ်သည် အလိုသို့မလိုက် အစိုးမရ အနှစ်သာရမရှိသောကြောင့် အနတ္တမည်၏"ဟု အကြောင်းပရိယာယ် အမျိုးမျိုးဖြင့် ဟောကြားတော်မူသကဲ့သို့ စိတ်ဝိညာဏ်ကိုလည်း အနတ္တမည်၏ဟု ဟောကြားဝေဖန်ခြင်းငှါ တတ်ကောင်းပါမည်လော ဟူသော အရှင်ဥဒါယီ၏ လျှောက်ထားချက်ကို—

ငါ့ရှင်ဥဒါယီ ဝိညာဏ်ကိုလည်း အနတ္တမည်၏ ဟု ဟောကြားဝေဖန်ခြင်းငှါ တတ်ကောင်းသည်သာတည်း ....

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ငါ့ရှင်ဥဒါယီ စက္ခုပသာဒနှင့် ရူပါရုံတို့ ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့် စက္ခု ဝိညာဏ်စိတ် ဖြစ်ပေါ် သည်၊ ယင်းစက္ခုဝိညာဏ်ဖြစ်ပေါ် ဘို့ရာ အကြောင်း အထောက်အပံ့သည် ရှိ၏၊ ထို အကြောင်း အထောက် အပံ့ ဟူသမျှတို့ အချင်းခပ်သိမ်း အကြွင်းအကျန်မရှိအောင် ချုပ်ငြိမ်းခဲ့သော် စက္ခု ဝိညာဏ်စိတ် ထင်ရှားမရှိနိုင်တော့ပေ၊ ဤအကြောင်းကို ထောက်ဆ၍ ဘုရားရှင်က ဝိညာဏံ အနတ္တာဟု ဟောတော်မူရကြောင်း ....

ဖူးတံမထွက်သေးသော ငှက်ပျောတုံး၌ ဓားမဖြင့်ခုတ်၍ ခုတ်၍ အနှစ်သာရရှာသူသည် အကာမျှကိုပင် မရနိုင်သလို—

ဖဿာယတနခြောက်ပါးတို့၌ ငါ, ငါ၏ဥစ္စာအနေအား ဖြင့် မရှုသော ရဟန်းသည် အနှစ်သာရ ဘာတခုမျှ ရှာမရသဖြင့် လောက၌ တစုံတခု ကိုမျှ မစွဲလမ်း မတောင့်တ, မတောင့်တသော် ကိုယ်တိုင် ကိလေသာ ငြိမ်းပုံ ရှင်အာနန္ဒာ ဟောတော်မူခြင်း ၁၄၀

ဂ-အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်

၁၀၀။ (မိမှ ယောကျ်ားစသော) အပေါင်းအမှတ်အသား (လက်ခြေသဏ္ဌာန် ပြုံးရယ်ဟန်စသော) အသေးစိတ်အမှတ်အသား၌ သာယာခြင်းဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်သော ကမ္မဝိပါက်ဝိညာဏ်သည် တည်ဆဲခဏ၌ စုတေခဲ့သော် ငရဲ တိရစ္ဆာန် ဂတိနှစ်ပါးတို့တွင် တပါးပါးသော ဂတိသို့ လားရာသော အကြောင်းရှိ၍ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော ရူပါရုံတို့၌ (လက် ခြေသဏ္ဌာန် ပြုံးရယ်ဟန်စသော) အသေးစိတ်အမှတ်အသား (မိမှ ယောကျ်ား စသော) အပေါင်း အမှတ်သားကို ယူခြင်းထက် အလျှံ တပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၍နေသော သံချောင်း ထက်လှစ္စာသော သံဆူးတံကျင် စသည်ဘို့ဖြင့် မျက်စေ့ နား နှာခေါင်း စသည်တို့ကို ထိုး ဖောက်ခြင်းခံရသည်က မြတ်သေးကြောင်း ဟောတော်မူပုံ (သောတ စသည်နည်းတူ) ....

အသက်ရှင်သူ၏ ကြံစည်တွေးတောမှုသို့ လိုက်၍ သံဃာသင်းခွဲမှုကို သော်လည်း ပြုတတ်သော အပြစ်ကိုမြင်၍ အသက်ရှင်သူတို့၏ အမြဲ အသက်ရှင်သူတို့၏ အကျိုးမရှိခြင်း အသက်ရှင်သူတို့၏ တွေ့ဝေခြင်းဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်သော အိပ်ပျော်နေခြင်းကပင် အသက်ရှင်သူထက် မြတ် ပုံနှင့် အကြား အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော အရိယသာဝကသည် အလှျ တပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၍နေသော သံချောင်းဖြင့် မျက်စိကို ထိုးဖောက်သည်ကို ထားဘိဦး (မထိုးပဲနှင့်လည်း) မျက်စိသည် မမြဲ၊ ရူပါရုံ စသည်တို့လည်း မမြဲကုန် စသည်ဖြင့် နှလုံးသွင်းလျှင် နိဗ္ဗိန္ဒာဏ် စသည်ကိုရ၍ နိဗ္ဗာန်တိုင် မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၁၄၂

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၉-၁၀-ပ-ဒု ဟတ္ထပါဒေါပမသုတ်

၁၀၁။ ရဟန်းတို့ လက်ရှိလျှင် ယူခြင်း ချခြင်း, ခြေထောက်ရှိလျှင် ရှေ့သို့တက်ခြင်း နောက်သို့ဆုတ်ခြင်း, အဆစ်တို့ရှိလျှင် ကွေးခြင်း ဆန့်ခြင်း, ဝမ်းပိုက်ရှိလျှင် ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း ရှိကြသကဲ့သို့ ထိုအတူ စက္ခုရှိသော် စက္ခု-သမ္ဖဿကြောင့် ကိုယ်တွင်း အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ သုခ ဒုက္ခဝေဒနာတို့ ဖြစ်ကြသည် ....

လက်စသည် မရှိက ယူငင်မှုစသောကိစ္စတို့ မရှိနိုင်ကြသကဲ့သို့ စက္ခုမရှိသော် စက္ခုသမ္ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော သုခ ဒုက္ခမဖြစ်ဟု ဟောတော်မူပုံ.... ၁၄၅

---

(၁၉) ၄-အာသီဝိသဝဂ်

၁-အာသီဝိသောပမသုတ်

၁၀၂။ မြွေလေးကောင်ကား မဟာဘုတ် လေးပါး၊ သူသတ်သမား ငါးယောက်ကား ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး၊ ခြောက်ယောက်မြောက် အတွင်းသူလျှိုကား နှစ်သက်စံလမ်းတတ်သော နန္ဒီရာဂ၊ ရွာပျက်ကား အဇ္ဈတ္တိကာယတန ခြောက်ပါး၊ ရွာကိုဖျက်ဆီးတတ်သော ခိုးသားဓားပြကား ဗာဟိရာယတန ခြောက်ပါး၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကား သြဃလေးပါး၊ ဤမှာဘက်ကမ်းကား ထင်ရှားသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး၊ ဟိုမှာဘက်ကမ်းကား နိဗ္ဗာန်တည်း၊ ဖောင်ကား မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊ လက်ခြေတို့ဖြင့် အားထုတ်ကူးခြင်းကား ဝီရိယ၊ ကူးမြောက်ပြီးသူကား ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်းကို—အသက်ရှည်ရှည် ချမ်းသာစွာနေလိုသော သူသည်လျင်မြန်ထက်မြက်ပြင်းထန်သော မြွေလေးကောင်တို့မှ ကြောက်သဖြင့် ခြေဦးတည့်ရာသို့ ပြေးနေစဉ် သူသတ်ယောကျ်ားငါးယောက်တို့နှင့် နောက်ထပ် ခြောက်ယောက်မြောက် အတွင်းရန်သူ သူလျှို သူသတ်သမားတို့ယောက်တို့က သံလျက်မိုးလျက် သတ်ရန် နောက်မှလိုက်နေကြောင်း သိရပြန်၍ ဆက်ပြေးပြန်ရာ အိုးခွက်စသည် ဘာမျှမရှိသော ရွာပျက်ကြီးတခုသို့ ဝင်ရောက်မိလေ၏၊ တဖန် တိုရွာပျက်ကြီးကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ခိုးသားဓားပြတို့ ရောက်လာကြောင်း ထပ်မံကြားသိရ၍ တဖန်ဆက်လက်ပြေးပြန်လေသော် နက်ကျယ်သော ရေပင်လယ်ကြီး ဆီးတားနေသည်ကို တွေ့လေ၏ ....

ဤမှာဘက်ကမ်းတွင် ရန်သူဘေးဆိုးပေါသလို ဟိုမှာဘက်ကမ်းတွင် ရန်သူမရှိ အေးချမ်းသာယာမှု ရှိသည်ကို သိရလေသော် ကူးဖို့ရာလှေ ဖောင် တံတားမရှိသဖြင့် မျက် ထင်း သစ်ရွက်တို့ကို စုရုံး ဖောင်ဖွဲ့၍

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

လက်ခြေတို့ဖြင့် အားထုတ်ကူးခတ်လေရာ ဘေးကင်းသော ဟိုမှာဘက် ကမ်းသို့ ဆိုက်ရောက်သောသူနှင့် ဥပမာပြ၍ ဝေဝေဆာဆာ ဟောတော် မူပုံ ၁၄၆-၉

၂-ရထောဝပမသုတ်

၁၀၃။ ကျွမ်းကျင်လိမ်မာ၍ နိုင်နင်းစွာ တတ်မြောက်ပြီးသော ရထားထိန်းသည် အာဇာနည်မြင်းကသော ရထားကို ရွှေသို့ဘိုးခြင်း, နောက်သို့ဆုတ်ခြင်း လိုရာအရပ်သို့ ဖြောင့်မတ်စွာသွားစေနိုင်ခြင်း စသည်ဖြင့် နိုင်နင်းစွာ စွမ်း ဆောင်နိုင်သကဲ့သို့ ရဟန်းသည် စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့ကို နိုင်နင်းအောင် ဆုံးမ၍ ဣန္ဒြေတို့၌ လုံခြုံသောတံခါးရှိသူဖြစ်အောင် ကျင့်သင့်ပုံ (၁)

"အနာ အသားနုတက်အောင် ဆေးလိမ်းပေးရသကဲ့သို့ငင်း ဝန်ထမ်း နိုင်အောင် လှည်းဝင်ရိုးကို ဆီထည့်ရသကဲ့သို့ငင်း ခန္ဓာကိုယ် တည်တံ့ခိုင်မြဲ၍ ပရိယတ် ပဋိပတ်ဝန်ကို ဆောင်နိုင်ရန် စားသုံးရသည်"ဟု ဆွမ်း ဘောဇဉ်စသည် သုံးဆောင်ချဉ်၌ တပ်မက်မှုကင်း၍ ဘောဇနေမတ္တညုတာ ဖြစ်အောင် ကျင့်သုံးသင့်ပုံ (၂)

ညဉ့်သုံးယာမ်တယာမ်သာ ဥဋ္ဌာနသညာဖြင့် အိပ်စက်၍ ကြွင်းကျန် သောအချိန်တို့၌ သတိသမ္ပဇည တရားဖြင့် မမေ့မလျော့အားထုတ်ခါ 'ဇာဂရိယာနုယောဂ' ဖြစ်အောင် အားထုတ်သင့်ပုံ (၃)

ဤတရားသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် ယခုပစ္စက္ခအတ္တဘောဌ် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာစွာနေရ၍ အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်း၏ အကြောင်း အထောက်အပံ့ ဖြစ်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၁၅၀

၃-ကုမ္မောပမသုတ်

၁၀၄။ မြေခွေးသည် လိပ်ကိုဦးခေါင်းနှင့် ခြေလက်တို့ တခုခုထွက်လာလျှင် ကိုက်ဖြတ်၍ အခံ့ပါ ခွါစားရန်စောင့်နေလေရာ လိပ်သည်လက်ခြေအင်္ဂါတို့အပြင် ဘက်သို့ မထွက်စေဲ သတိနှင့်ငြိမ်သက်စွာ လိပ်ခံ့တင်းသွင်း၍နေသဖြင့် ကြာရှည်မစောင့်နိုင်သော မြေခွေးသည် လက်လျှော့ပြီး ထိုလိပ်မှ ဖဲသွား ရသလို၊ကိလေသာမာရ်နတ်သည်"ရဟန်းတို့၏ မျက်စိမှၿငင်း။ပ။ စိတ်မှၿငင်း အခွင့်ကိုရရာ၏"ဟု စောင့်လျက် နေရာ "မျက်စိဖြင့် အဆင်းကိုမြင်လျှင် မိန်းမ-ယောကျ်ား စသော အပေါင်း အမှတ်အသား လက်ခြေသဏ္ဌာန် ပြုံးရယ်ဟန် စသော အသေးစိတ် အမှတ်အသား၌ စွဲလမ်းမှု မရှိကြကုန်ပဲ သတိဖြင့် စက္ခု စသော ဣန္ဒြေတို့ကို စောင့်စည်း၍နေကြပါက ကိလေသာ မာရ်သည်သည်း သင်တို့မှ ဖဲသွားလတ္တံ့ ဟု" ဟောတော်မူခြင်း ... ၁၂

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၄-၅-ပ-ဒု-ဒါရုက္ခန္ဓောပမသုတ်

၁၀၅။ မြတ်စွာဘုရားသည်ကောသမ္မီပြည် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းနားဌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဂင်္ဂါမြစ်၏ ရေအယဉ်၌ မျောလာသော သစ်တုံးကြီးကိုပြ၍ ထိုသစ်တုံးကြီးသည် ဟိုဘက် ဤဘက် ကမ်းနှစ်ဘက်မှာ မတင်, ရေလယ်မှာမမြုတ်, သောင်ကုန်းမှာမတင်, လူ နတ်တို့မဆယ်, ဝဲထဲမှာလည်း မမြုတ်, ဆွေးပုတ်မှု မရှိသည် ဖြစ်အံ့၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏ ရေအယဉ်သည် သမုဒ္ဒရာသို့ ညွတ်လျက် ရှိသောကြောင့် ထိုသစ်တုံးကြီးသည် သမုဒ္ဒရာသို့သာ ညွတ်ကိုင်းလျက် ရှိ၏ ....

ဤဥပမာအတူ သင်တို့သည်လည်း ဟိုဘက်ကမ်း ဤဘက်ကမ်းစသည်မှာ မတင်က သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် နိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်ကိုင်းလျက်ရှိသောကြောင့် နိဗ္ဗာန်သို့သာ ညွတ်ကိုင်းလျက် ရှိကြပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ....

ရဟန်းတပါးက အထက်ပါ အဓိပ္ပါယ်ကို ဝေဖန် ဟောကြားရန် တောင်းပန်သဖြင့် အထက်ပါ ဥပမာကို ရှင်းလင်းဟောကြားတော်မူသည်မှာ အဇ္ဈတ္တိကာယတန ခြောက်ပါးကို ဤမှာဘက်ကမ်း, ဗာဟိရာယတန ခြောက်ပါးကို ဟိုမှာဘက်ကမ်း၊ နန္ဒီရာဂကို ရေလည်၌ နှစ်မြုတ်ခြင်း, ငါဟု ထောင်လွှား တက်ကြွသော မာနကို ကုန်းဌတင်ခြင်း၊ လူတို့နှင့် ရောနှော၍ 'သဟာသောဂီ' 'သဟာနန္ဒီ' ဖြစ်သော နေခြင်းကို လူဆယ်ခြင်း၊ မိမိ၏ အကျင့်သီလဖြင့် နတ်အဖြစ်ကို တောင့်တခြင်းကို နတ်ဆယ်ခြင်း၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး လိုက်စားနစ်မြုတ်ခြင်းကို ဝဲမြုတ်ခြင်း၊ သီလမရှိခြင်း၊ သီလရှိယောင်ဟန်ဆောင်ခြင်း၊ အသမဏဖြစ်လျက် ရဟန်းဟု ဝန်ခံခြင်းကို ကိုယ်တွင်းဆွေးပုပ်ခြင်းဟု ဤသို့ ဥပမာ ဥပမေယျစပ်၍ အကျယ်ဟောတော်မူပုံ ....

ဤတရားကို ဟောတော်မူစဉ် နန္ဒ အမည်ရှိသော နွားကျောင်းသားနာကြား နှစ်သက်၍ ရဟန်းအဖြစ်တောင်းပုံ၊ ရဟန်းပြုပြီး မကြာမြင့်မီ ရဟန္တာဖြစ်ပုံ ၁၅၃

၆-အဝဿုတပရိယာယသုတ်

၁၀၆။ ဘုရားရှင်သည် သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်ပြည် နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သာကီဝင်တို့ဆောက်လုပ်ပြီး စ, အာသစ်ဖြစ်သော ညီလာခံစရပ်၌ သီတင်းသုံးရန် သာကီဝင်တို့ လျှောက်ထားမှုကို လက်ခံတော်မူ၍ ညဉ့်ဦးယာမ် မဇ္ဈိမယာမ်တို့ပတ်လုံး ရဟန်းပရိသတ် သာကီဝင်ပရိသတ်တို့အား တရားဟောတော်မူ၍ တရားပွဲအပြီး သာကီဝင်ပရိသတ်တို့ပြန်ကြရာ ရဟန်းတို့၏ ငိုက်မည်းခြင်းကင်းသည်ကို သိတော်

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာအမှတ်
	မူ၍ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်အား တရားဟောရန်လွှဲအပ်ပြီးလျှင် ခါးတော်နာမှုကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ အပန်းဖြေကျိန်းစက်တော်မူပုံ	၁၅၃
	အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်သည် ရဟန်းတော်တို့အား ကိလေသာစိုစွတ်သူ မစိုစွတ်သူနှစ်ပါးခွဲခြား၍ ဟောတော်မူပုံ	
၁။	မျက်စိဖြင့် အဆင်းကိုမြင်ရာ၌ နှစ်သက်သာယာဖွယ်ကို မြင်ရလျှင် တပ်မက်၏၊ မနှစ်သက်ဖွယ်ကိုမြင်ရလျှင် အမျက်ထွက်၏၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ထင်သော သတိမရှိသူသည်ယုတ်ညံ့သောအကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်လျက်နေ၏၊ ဖြစ်ပြီးဖြစ်ဆဲ အကုသိုလ်တရားတို့၏ အကြွင်းမဲ့ချုပ်ငြိမ်းရာ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ရာ အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိနှင့် အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာသိ၊ ဤကဲ့သို့နေလေ့ရှိသော ရဟန်းကို (အာရုံခြောက်ပါး) တို့၌ ကိလေသာဖြင့် စိုစွတ်သူဟု ဆိုအပ်၏၊ ဤသို့နေလေ့ရှိသော ရဟန်းကို မာရ်သည် မျက်စိစသည်မှ ကပ်ရောက်နိုင်၏	
	ဥပမာအားဖြင့် ခြောက်သွေ့ဆွေးမြေ့နေသော ကြူအိမ်မျက်မိုးအိမ်ကို မီးရှူးကိုင်သူကပ်ရောက်လာက လောင်ရန်အခွင့်ကို အလွယ်တကူရသကဲ့သို့တည်း စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူပုံ	
၂။	မျက်စိဖြင့် အဆင်းကိုမြင်ရာ၌ မနှစ်သက် အမျက်မထွက်၊ ကိုယ်၌ထင်သော သတိရှိလျက် ယုတ်ညံ့သော အကုသိုလ်စိတ်တို့ အဖြစ်မခံ၊ အကုသိုလ်တို့ချုပ်ရာ ကိလေသာတို့မှလွတ်မြောက်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိနှင့် အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာသိအောင် အားထုတ်နေထိုင်သောရဟန်းကို မာရ်သည် ကပ်ရောက်လွှမ်းမိုးခွင့်မရ၊ ရဟန်းကသာ အဆင်းစသည်တို့ကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည် ဤသို့နေလေ့ရှိသောရဟန်းကို ကိလေသာဖြင့် မစိုစွတ်သူဆိုအပ်ကြောင်း၊ ဥပမာအားဖြင့် ထူထဲသောမြေဆိုင် အင်္ဂတေတို့ဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော ကျောင်းဇရပ်စသည်ကို မျက်မီးရှူးဖြင့် ကပ်ရောက်လာစေကာမူ အလွယ်တကူ လောင်ကျွမ်းခွင့်မရသကဲ့သို့တည်း စသည်ဖြင့် အကျယ်ဟောကြားတော်မူပုံ....	
	တရားအဆုံး၌ ဘုရားရှင်ကောင်းခြီးပေး၍ သာဓုခေါ်တော်မူခြင်း....	၁၆၁

၇-ဒုက္ခဓမ္မသုတ

၁၀၆။	ရဟန်းသည် အလုံးစုံသော ဆင်းရဲခြင်းသဘော ဆင်းရဲကြောင်းဖြစ်သော ဒုက္ခဓမ္မ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အဖြစ်အပျက်ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိမြင်ပုံ၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌ လိုချင်တပ်မက်မှု ကာမအစေး ကာမတွေဝေမှု ကာမပူလောင်မှု မကိန်းပုံ၊ ထိုသို့လိုချင် တပ်မက်မှုစသည်မကိန်းအောင် ကျင့်နေသူကို ယုတ်မာသောအလိုကြီးခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း၏ အကုသိုလ်တရားတို့ အစဉ်လိုက်၍မနှိပ်စက်ပုံ မကိန်းပုံကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း	၁၆၁-၂

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁၀၇။ "ဤကား ရူပ ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်တည်း၊ဤကား ရူပ်စသည်၏ ဖြစ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ချုပ်ခြင်းချုပ်ကြောင်းတည်း"ဟု သိသော ရဟန်းသည် အလုံးစုံသောဆင်းရဲခြင်းသဘောဒုက္ခဓမ္မတို့ကို သိသူမည်၏ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၁၆၂

၁၀၈။ ၎ "ဤမီးကျီးတွင်းသို့ အကယ်၍ကျလျှင် သေခြင်း သေလုနီးပါးဆင်းရဲသို့ ရောက်ရမည်" ဟု သိသော အသက်ရှင်လို မသေလို ချမ်းသာလိုသော ယောကျ်ားသည် မိမိ၏ လက်မောင်းတို့ဌ အားရှိသူ ယောကျ်ား နှစ်ယောက်တို့ကိုင်၍ တသူကျော်နက်သော မီးကျီးတွင်းသို့ ဆဲငင်ကုန်ရာထိုထိုဤဤ ကိုယ်ကို ကိုင်းညွတ်ရှန်းကန်သကဲ့သို့ ကာမတို့ကို မီးကျီးတွင်းနှင့် တူကုန်၏ ဟု သိမြင်အပ်ကုန်သော ရဟန်း၏ သန္တာန်၌ ကာမစ္ဆန္ဒလိုချင်တပ်မက်မှုစသည် မကိန်းပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၆၃

၁၀၉။ "အရှေအနောက်တောင်မြောက် အထက်အောက်အားဖြင့် များစွာ ဆူးရှိသော တောသို့ဝင်သူသည် ၎ါကို ဆူးမစူးပါစေနဲ့" ဟု သတိရှိထားလျက် ရှေတိုးနောက်ဆုတ်သကဲ့သို့ လောကဌ ချစ်ဖွယ်သာယာဖွယ် ပီယရုပ် သာတရုပ်သည် ၎ါဘုရား၏အဆုံးအမတော်၌ ဆူးဟုဆိုအပ်ပုံကို သိ၍ စောင့်စည်းခြင်း သံဝရ, မစောင့်စည်းခြင်း အသံဝရကို သိအပ်ပုံကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၁၆၃

၁၁၀။ "မျက်စိစသည်ဖြင့် နှစ်သက်ဖွယ်အဆင်းစသည်ကို မြင်ရာစသည်၌ နှစ်သက်မှုလောဘဖြစ်ခြင်း မနှစ်သက်ဖွယ်ကို မြင်ရာစသည်၌ ဒေါသဖြစ်ခြင်း ကျဉ်းသောစိတ်ရှိ, မထင်သောသတိရှိလျက် ကိလေသာတို့ အကြွင်းမဲ့ချုပ်ရာ အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ် ပညာသမာဓိကို မသိခြင်းသည် အသံဝရမည်၍ ထိုထိုနှစ်သက်ဖွယ် မနှစ်သက်ဖွယ်အာရုံတို့ကို တွေ့မြင်ရာ၌ လောဘ ဒေါသ မဖြစ်ခြင်း မနှိုင်းယှဉ်အပ်သောစိတ် ထင်သောသတိရှိလျက် ကိလေသာတို့ အကြွင်းမဲ့ချုပ်ရာ အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ် ပညာသမာဓိ ဝိမုတ္တိကို သိခြင်းသည် သံဝရမည်၏"ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၁၆၃

၁၁၁။ တနေ့လုံး ပူလောင်နေသော သံအိုးကင်း၌ ရေနှစ်ပေါက် သုံးပေါက်တို့ကို ချရာ ရေပေါက်ကျခြင်းသည်နှေး၍ ကုန်းခန်းခြင်းသည် မြန်သကဲ့သို့ တရားရှုမှတ်ကျင့်ကြံနေသူ၏သန္တာန်၌ ရံခါသတိ လွတ်ကင်း ချုတ်ယွင်းခြင်း ကြောင့် အကုသိုလ်တရားတို့ ဖြစ်ပေါ်ရာ သတိဖြစ်ခြင်းသည် နှုံ့နှေး၍ ထိုအကုသိုလ်တို့ကို ပယ်စွန့်ခြင်း ပယ်ဖျောက်ခြင်းသည် လျင်မြန်ပုံကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၁၆၄

၁၁၂။ တရားကျင့်နေသော ရဟန်းကို မင်း အမတ် မိတ်ဆွေ ဆွေမျိုးတို့က သိက္ခာချလူထွက်ရန် ဘိတ်ကြားကြသော်လည်း အရှေသို့ညွတ်ကိုင်းရှိုင်းနေသော ဂင်္ဂါမြစ်ကို လူအပေါင်းသည် အနောက်သို့ ညွတ်ကိုင်းရှိုင်းရန် မပြုနိုင်၊

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ပင်ပန်းရုံအာဘို့ရှိသကဲ့သို့ ကြာမြင့်စွာ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်ကိုင်းရှိုင်းသော စိတ်ရှိနေရကား ထိုစိတ်သည် အယုတ်သို့ ပြန်မလည်နိုင် ထိုရဟန်း လူမထွက် ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၁၆၅

၇-ကိုံသကောဟမသုတ်

၁၁၃။ အဘယ်မျှလောက်ဖြင့် ရဟန်း၏ဉာဏ်အမြင်သည် အလွန်စင်ကြယ်ပါသနည်း၊ အဘယ်မျှဖြင့် ရဟန်းအား အထူးစင်ကြယ်သော ဉာဏ်အမြင် ဖြစ်ပါသနည်းဟူသော ရဟန်းတပါး၏အမေးကို—

ပဌမရဟန်းက ဖဿာယတန(ခြောက်)ပါးတို့၏ **အ**ဖြစ်အပျက်ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိလျှင်၊ **ဒုတိယရဟန်းက** ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးတို့၏ **အ**ဖြစ်အပျက်ကိုသိလျှင်၊ **တတိယရဟန်းက** မဟာဘုတ်လေးပါးတို့၏အဖြစ် အပျက်သိလျှင်၊ **စတုတ္ထရဟန်းက** တေဘူမကတရားအားလုံးသည် ဖြစ်ခြင်း သဘောရှိ၏၊ ထိုတရားအားလုံးသည် ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏ဟု ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာသိလျှင် (သိသောရဟန်း၏) ဉာဏ်အမြင် အလွန်စင်ကြယ်ပုံ၊ ထို တရားအသီးသီးကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာသိသော ရဟန်းအား စင်ကြယ် သောမဂ်ဉာဏ်ဖြစ်ပုံကို ဖြေဆိုတော်မူကြခြင်း ၁၆၅-၆

၁၁၄။ ဉာဏ်အမြင်စင်ကြယ်ပုံကို ဖြေဆိုသော ရဟန်းလေးပါးတို့၏ အဖြေကို မရောင့်ရဲ မကျေနပ်သော ထိုရဟန်းသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့သွား၍ လျှောက်ပြရာ ပေါက်ပင်ကိုမမြင်ဘူးသော ယောကျ်ားသည် မြင်ဘူးသူ လေးယောက်ကို မေးမြန်းရာတွင် **ပဌမလူက** ပေါက်ပင်သည် မီးလောင် တိုင်ငုတ်ကဲ့သို့ မည်းနက်၏၊ **ဒုတိယလူက** သားတစ်ကဲ့သို့နီရဲ၏၊ **တတိယ လူက** ကုက္ကိုပင်ကဲ့သို့ တဲ့လဲ့ဆဲ့အပ်သော အမျှင်သဖွယ်သီး၏၊ ဆဲ့ထား သော သံလျက်အိမ်သဖွယ်သီး၏၊ **စတုတ္ထလူက** ပညောင်ပင်ကဲ့သို့ ထူထဲ သောအရွက်ရှိ၍ တစပ်တည်းစပ်သော အရိပ်ရှိ၏ဟု ဖြေဆိုကြရာ အရွက် ကျသောသစ်ငုတ် ပုဋ်ချိန် သီးချိန် အရွက်ထူထပ်ဖုံးအုပ်ချိန် မိမိတို့မြင်ပုံ အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြေဆိုကြသဖြင့် အားလုံးမှန်သကဲ့သို့ ရဟန်း လေးပါးတို့အဖြေသည် မှန်ကန်ကြောင်း ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူခြင်း ၁၆၆-၇

၁၁၅။ မင်း၏ ခိုင်ခံ့သော တံတိုင်းခြေ, တံတိုင်း တုရိဏ် တိုင်ရှိသော တံခါး ခြောက် ပေါက်ရှိသော အစွန်းအနားမြို့၌ မသိသူကိုတားမြစ် သိသူကို သွင်းသော လိမ္မာသည့် တံခါးစောင့်ကို လျှင်မြန်သော တမန်အစုသည် အရှေ့ အနောက် တောင်မြောက် အရပ်မှလာ၍ မြို့ပိုင်ရှင်ကို မေးရာ "မြို့လယ် ခရီးလေးခုအဆုံး၌ ထိုင်နေ၏"ဟု တံခါးစောင့်ကို ပြောပြရာ တမန်အစုံ သည် မြို့ပိုင်ရှင်အား ဟုတ်မှန်တိုင်းသောစကားကို ဆောင်နှင်း၍လာအပ် သော ခရီးသို့တဖန်ပြန်သွားပုံ ဥပမာကို ဟောတော်မူ၍ မြို့ဟူသည် ဤရုပ်

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ကိုယ်ကြီး၊ တံခါးခြောက်ပေါက်ဟူသည် အဇ္ဈတ္တိကာယတန ခြောက်ပါး၊ တံခါးစောင့်ဟူသည်သတိ၊ တမန်သည်အစုံဟူသည် သမထဝိပဿနာ၊ မြှိုလယ် ခရီး လမ်းလေးခွဆုံဟူသည် ဓာတ်ကြီးလေးပါး၊ ဟုတ်မှန်သော စကား ဟူသည် နိဗ္ဗာန်၊လာအပ်သောခရီးဟူသည် အင်္ဂါ နှစ်ပါး ရှိသော မင် ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၁၆၇

၉-ဝီဏောပမသုတ်

၁၁၆။ "မြင် ကြား နံ လျက် ထိ-သိအပ်သော အာရုံ (ခြောက်ပါး) တို့၌ ဆန္ဒရာဂ ဒေါသ မောဟ ပဋိဃတို့ဖြစ်ခဲ့လျှင် ဤလမ်းခရီးသည် ကြောက်ဖွယ်သော ဘေးဘျမ်း ဆူးငြောင့် တောခြုံတို့နှင့်တကွဖြစ်၏၊ လူ နတ် နိဗ္ဗာန် လမ်းခရီးမဟုတ်၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်ခရီး ဆင်းရဲဖြစ်ရာခရီး သူယုတ်တို့ သွားရာ ခရီး ဖြစ်၏၊သူတော်ကောင်းတို့ သွားရာလမ်းခရီးမဟုတ် သင်မသွားထိုက်" ဟု ထိုအာရုံတို့မှ စိတ်ကို တားမြစ်ရန် ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၁၆၈

၁၁၇။ ကောက်စပါး စားတတ်သောနွားသည် အစောင့်မေ့လျော့နေသော ကောက် စပါးခင်းကိုဝင်၍ စားသောက်မူးယစ်မေ့လျော့နေသကဲ့သို့ အာဂမ, အဓိ ဂမသုတမရှိသော ပုထုဇဉ်သည် ဖဿာယတနခြောက်ပါးတို့၌ စောင့်စည်းမှု မပြုသဖြင့်ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ အလိုရှိတိုင်း ယစ်မူးမေ့လျော့တတ်ပုံနှင့် ကောက်စပါးခင်းကို ဝင်စားသောနွားကို မမေ့မလျော့ စောင့်လျက် ရှိသော အစောင့်သည် နှာခေါင်း ဦးချိုကြားတို့၌ ဒုတ်ကြီးဖြင့် ရိုက်နှက် ပုတ်ခတ်လွှတ်လိုက်ရာ ရွာတောသို့ ရောက်သော်လည်း နွားသည် ရပ်ခြင်း ဝတ်ခြင်းများ၍ ဒုတ်ဒဏ်ရာကို အောက်မေ့ကာ ထိုကောက်စပါးသို့ မသက်ဝင်သကဲ့သို့ ရဟန်း၏စိတ်သည် ဖဿာယတန (ခြောက်) ပါးတို့၌ အောင်အပ် ကောင်းစွာအောင်အပ်သော အခါ၌ ပဌမစျာန်ဖြင့် ကောင်း စွာတည်ပုံ၊ ဒုတိယစျာန်ဖြင့် ကောင်းစွာ နစ်မြုပ်နေပုံ၊ တတိယစျာန်ဖြင့် တခုတည်းသော အာရုံရှိပုံ၊ စတုတ္ထစျာန်ဖြင့် ကောင်းစွာ တည်ကြည်ပုံကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၁၆၉

၁၁၈။ စောင်းသံ မကြားဘူးသော မင်းနှင့်အမတ်ကြီးသည် စောင်းသံကို ကြားရာ "ဤနှစ်သက်ဖွယ်အသံသည် အဘယ်ဝတ္ထု၏အသံနည်း" ဟုမေးသဖြင့် ဤ ဝတ္ထုသည်စောင်းဖြစ်ကြောင်း မင်းချင်းတို့က လျှောက်ကြရာ "ထိုစောင်း ကိုဆောင်ယူကြ" ဟု မင်းနှင့်အမတ်ကြီးက ပြောသောအခါ "ဤစောင်း သည် စောင်းခွက်, စောင်းကြက်သားရေ, လက်တံ, စောင်းကြိုးယစ်ရာ ဒုတ်တံ,စောင်းကြိုး လက်ခတ်, တီးခတ်သူ ယောက်ျား၏ လုံ့လ ပယောဂ တို့ဖြင့်များသော ကြီးသော အဆောက် အဦးရှိ၏၊ များသော အဆောက် အဦးတို့ဖြင့် ကောင်းစွာအားထုတ်မှ အသံမည်ကြောင်း" မင်းချင်းတို့က

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

လျှောက်ကြသောအခါ ထိုစောင်းကို ခွဲစိပ်မီးရှို့ပြီးမြစ်ရေ၌ မျှောလွှတ်ကြစောင်းသည် ထင်ရှားမရှိယောင်တကား လူအပေါင်းသည် ဤစောင်း၌ အလွန်မေ့လျော့ ကွန့်မြူး၏ဟု ပြောဆိုသကဲ့သို့ ရဟန္တာအား ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ ငါ ငါ၏ဥစ္စာ ငါဟူ၍ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် စွဲလမ်းမှုမဖြစ်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၇၀

၁၁၉။ ဥပဓာရဏော ဥပဝီဏော အာသတီ-တို့၌မှတ်သားဖွယ်အဆုံးအဖြတ်များ ၁၇၁-၂

၁၀-ဆပ္ပါဏကောဝမသုတ်

၁၂၀။ မြားမြက်တောသို့ ဝင်သော မှည့်သော အနာရှိသော ယောကျ်ား၏ ခြေတို့ကို သမန်းမြက်ဆူးစူး ကိုယ်တို့ကို မြားရွက်ခြစ်ကုန်သဖြင့် ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲသကဲ့သို့ ရဟန်းသည် ရွာတောသို့ ကပ်သည်ရှိသော် "ဤအရှင်သည်လည်း ဤသို့ပြုလေ့ရှိ၏၊ ဤသို့သောအကျင့်ရှိ၏၊ မစင်ကြယ် ရွာသူတို့ဆူးငြောင့်သဖွယ်ဖြစ်၏" ဟူ၍ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခံရသော ရဟန်းကို "ဆူးငြောင့်သဖွယ်ဖြစ်သူ" ဟု သိ၍ ဤနေကိုစောင့်စည်းမှု 'သံဝရ' မစောင့်စည်းမှု 'အသံဝရ' တို့ကို သိထိုက်ပုံကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း(စာပိုဒ်-၂၄၄ ဒုက္ခဓမ္မသုတ်နှင့် တူ၏) ၁၇၂-၃

၁၂၁။ အထူးထူးသောအရပ် ကျက်စားရာရှိကုန်သော မြေ, မိကျောင်း, ငှက်ဆင်, ခွေး, မြေခွေး, မျောက်သတ္တဝါခြောက်ကောင်တို့ကို ဖမ်းယူ၍ ခိုင်ခံ့သောကြိုးဖြင့် ချည်နှောင်ထားရာ တောင်ပို့, ရေ, ကောင်းကင်, ရွာသုသာန်, တောသို့ဝင်အံ့ ဟု ဆွဲငင်ကြရာ ပူလောင်ပင်ပန်းသောအခါ အားကြီးသော သတ္တဝါတကောင်ကောင်၏ အလိုနှိုင်ငံသို့ အစဉ်လိုက်ရောက်ရကုန်သကဲ့သို့ ကာယဂတာသတိကို မပွါးသော ရဟန်းကို စက္ခုပသာဒ စသည် စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေသော ရူပါရုံစသည်တို့၌ ဆွဲငင်၍ မနှစ်သက်ဖွယ် ရူပါရုံစသည်တို့ စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်၍ အသံဝရဖြစ်ပုံကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၁၇၃

၁၂၂။ မြေ, မိကျောင်း, ငှက်ဆင်, ခွေး, မြေခွေး, မျောက်သတ္တဝါခြောက်ကောင်ကိုခိုင်ခံ့သောငုတ်၌ ချည်နှောင်ထားလျှင် ထိုငုတ်သို့သာ ကပ်ကုန်သကဲ့သို့ ကာယဂတာသတိကို ပွါးစေအပ် အကြိမ်များစွာပြုအပ်သော ရဟန်းကို နှစ်သက်ဖွယ်အာရုံတို့ မဆွဲငင် မနှစ်သက်ဖွယ် အာရုံတို့ စက်ဆုပ်ဖွယ်မထင်သဖြင့် 'သံဝရ' ဖြစ်ပုံနှင့် ခိုင်ခံ့သော ငုတ်ဟူသည် ကာယဂတာသတိ၏ အမည်ဖြစ်သောကြောင့် "ကာယဂတာသတိကို ပွါးစေအပ်မည် ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုအပ်မည်" ဟု ကျင့်ထိုက်ပုံကို ဘုရာရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၁၇၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁၁-ယဝကလာပိသုတ်

၁၂၃။ လမ်းလေးခွဒ္ဌ ချထားအပ်သော ကောက်လိုင်းစည်းကို လူခြောက်ယောက် တို့သည် ထမ်းပိုးကိုယ်စီဖြင့် ကောင်းစွာ ရိုက်ပုတ်အပ်ပြီးဖြစ်ပါလျက် ခုနစ်ယောက်မြောက် နောက်ထပ်တယောက် ထပ်မံ၍ ရိုက်ပြန်သော် အတိုင်းထက်အလွန် ရိုက်ပုတ်ပြီးဖြစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ကောက်လိုင်းနှင့် တူသော ပုထုဇဉ် သတ္တဝါကို ထမ်းပိုးလက်ရှိလူ (ခြောက်) ယောက်နဲ့တူသော ဣဋ္ဌ အနိဋ္ဌ မဇ္ဈ တည်းဟူသော အာရုံတို့ဖြင့် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်ပါလျက် / ခုနစ်ယောက်မြောက်သော လူနှင့်တူသော ဘဝကို တောင့်တတတ်သော ကိလေသာထပ်၍ နှိပ်စက်ပြန်သော် နောက်ထပ်ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းငှါ အလွန်လွယ်ကူပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၂၅

၁၂၄။ ခန္ဓာတို့ကို တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် အထင်မှားသော် နတ် အသုရာတို့၏ စစ်ပွဲ၌ ရှုံးသောသူကို နှောင်ဖွဲ့အပ်သော အနှောင်အဖွဲ့ထက် အထူးသဖြင့် သိမ်မွေ့သော မာရ်နတ်၏ အနှောင်အဖွဲ့မှ မလွတ်နိုင်ပုံနှင့် ခန္ဓာတို့ကို တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် အထင်မမှားသော် ၎င်း အနှောင့်အဖွဲ့မှ လွတ်နိုင်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၂၆-၇

၂-ဝေဒနာသံယုတ်

၁-သဂါထာဝဂ်

၁-သမာဓိသုတ်

၁၂၅။ ကောင်းစွာတည်ကြည် အပြားအားဖြင့် သိ၍ ရှုမှတ် အောက်မေ့တတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကသည် သုံးပါးသော ဝေဒနာတို့ကို သစ္စာလေးပါး၏အစွမ်းအားဖြင့် သိရ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုနိုင်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၁၀

၂-သုခသုတ်

၁၂၆။ မိမိ၌ရှင်း သူဘေးဝါး၌ရှင်း ဖြစ်ပေါ်လာသော ထိုဝေဒနာတို့ကို မမြဲ ဆင်းရဲ ပါတကားဟု ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍ အပျက်ကိုရှုသော် ထိုဝေဒနာတို့၌ တပ်ခြင်း ကင်းကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၁၁၀

၃-ပဟာနသုတ်

၁၂၇။ သုခဝေဒနာ၌ ရာဂါနုသယ ဒုက္ခဝေဒနာ၌ ပဋိဃာနုသယ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၌ အဝိဇ္ဇာနုသယကို ပယ်သော် တဏှာသံယောဇဉ်တို့ကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်တောက်လျက် ဒိဋ္ဌဓမ္မရဟန္တာဖြစ်နိုင်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၁၁

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၄-ပါတာလသုတ်

၁၂၈။ ထောက်တည်ရာမဲ့ ကျစ္စမ်းနိုင်သော "ပါတာလ" ဟူသော ဗလဝါမုခဝဲကြီး ဟူသည် သမုဒ္ဒရာ၌တည်ရှိသော ဗလဝါမုခဝဲကို ဆိုလိုသည်မဟုတ်၊ စင်စစ် အဿုတဝါပုထုဇဉ်တို့သည် ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ရင်ဆိုင်ရသော် ရင်ဘတ် စည်တီး သက်ကြီးရွိုက်ငင် ငိုကြွေးပူပန်ရကုန်လျက် ထောက်တည်ရာမရနိုင် သည်းမခံနိုင်ကြသောကြောင့် "ပါတာလ ဗလဝမုခဝဲကြီး ဟူသည် ဒုက္ခ ဝေဒနာသာဖြစ်ကြောင်းကို" ဟောတော်မူခြင်း ၁၀၂-၃

"ပါတာလ"ဟူသောပုဒ်၏ ရှင်းလင်းချက် ၁၀၃

၅-ဒဠ္ဍဗ္ဗသုတ်

၁၂၉။ သုခဝေဒနာကို ဆင်းရဲဟူ၍ ဒုက္ခဝေဒနာကို ဆူးငြောင့်ဟူ၍ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာကို မမြဲဟူ၍ ပိုင်းခြားသိမြင် ကောင်းစွာရှုသင့်ပုံနှင့် ထိုသို့ရှုသည် ရှိသော် ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌ် အာသဝေါကင်းကွာ ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၀၄

၆-သလလသုတ်

၁၃၀။ အဿုတဝါပုထုဇဉ်သည် ဒုက္ခဝေဒနာစသည်ကိုခံစားရာ၌မြားတချောင်းဖြင့် ထိုးဖောက်ခံရပြီးသူကို နောက်ထပ် မြားတချောင်း ထပ်၍ ထွင်းဖောက် ခံရပြန်သော် ၂-မျိုး ၂-စား ဝေဒနာခံစားရသကဲ့သို့ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲ စိတ်၏ဆင်းရဲ နှစ်မျိုးစလုံးကို ခံရပုံ၊ ပဋိဃ,ရာဂ အဝိဇ္ဇာနုသယ ကိန်းပုံ၊ ကိလေသာနှင့် ယှဉ်ပုံ၊ ဇာတိစသည်နှင့် ယှဉ်စပ်နေပုံနှင့် သုတဝါ အရိယ-သာဝကမှာ ဒုက္ခဝေဒနာ စသည်ကို ခံစားရသည်ရှိသော် မြားတချောင်း ဖြင့် ထိုးဖောက်ခံရသူကို နောက်ထပ်တချောင်းဖြင့် ထပ်မံ၍ ထွင်းဖောက် မခံရသကဲ့သို့ ကိုယ်ဆင်းရဲဒုက္ခကိုသာ ခံရ၍ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း မရှိပုံနှင့် ပဋိဃ, ရာဂ, အဝိဇ္ဇာနုသယမကိန်းပုံ ကိလေသာတို့နှင့် မယှဉ်စပ်ပုံ ဇာတ် စသည်နှင့် မယှဉ်စပ်ပုံကို ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်၏ ခံစားရပုံ ထူးခြားချက်ကို အကျယ်တဝင့် ဟောတော်မူခြင်း ၁၀၄-၇

၇-ပဌမဂေလညသုတ်

၁၃၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေသာလီပြည် မဟာဝုန်တော အထွဋ်ဆုံးတပ်သော ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ညနေအခါ လူနာရဟန်းတို့နေရာ ဆေးရုံကျောင်းသို့ ကြွရောက်၍ ဤသာသနာတော်၌ ကျင့်ကြံသော (ရဟန်း)သည် လုံ့လ ပညာ သတိရှိလျက် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ လောက၌ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿကို ပယ်ဖျောက်၍ ရုပ် ဝေဒနာ စိတ်ခမူတို့ကို အဖန်ဖန်

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ရှုရန် ရှေတိုး နောက်ဆုတ် ကြည့်ရှု ကွေးဆန့် စသည်တို့၌ အသိဉာဏ်ဖြင့် ပြုရန် ဟောတော်မူခြင်း ၁၈၇-၈

၁၃၂။ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး သမ္ပဇဉ်တရားတို့ကို မမေ့မလျော့ အားထုတ်နေသူမှာ သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ ဥပေက္ခာဝေဒနာတို့ ဖြစ်ပေါ် လာရာ၌ ထိုဝေဒနာတို့၏ အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းရပုံ၊ ရုပ် ကာယ, သုခ, ဒုက္ခ, အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာတို့ကို အနိစ္စ စသည်ဖြင့် ရှုရပုံ၊ ထိုသို့ ရှုသဖြင့် အနုသယမကိန်းပုံ၊ ဖြစ်ခိုက်ဝေဒနာတို့ကို အနိစ္စ စသည်ဖြင့်သိပုံ၊ ကိလေသာနှင့် မယှဉ်ပဲ ခံစားပုံ၊ ပဉ္စဒ္ဓါရိက မနောဒ္ဓါရိက ဝေဒနာကိုသိပုံ၊ ဤဘဝ၌ပင် ဝေဒနာ ဟူသမျှ မနှစ်သက်အပ်ပဲ ငြိမ်းအေးကုန်မည် ဟု သိရပုံကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၁၈၉

၈-ဒုတိယဂေလညသုတ်

၁၃၃။ ဝေဒနာ သုံးပါးတို့ ဖဿကို စွဲမှီ၍ဖြစ်၏ ဟု သိဆင်ခြင်ရန် ဟောသည်သာ ထူး၏ ....

၉-အနိစ္စသုတ်

၁၃၄။ သုခ ဒုက္ခ အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာတို့ကို မမြဲကုန်, အကြောင်းတရားကို ပြုပြင် အပ်သောတရား, အကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောတရား, ကုန်ခန်းခြင်းသဘော ပျက်ခြင်းသဘော ပျက်ပြယ်ခြင်းသဘော ချုပ်ခြင်းသဘောရှိသော တရားတို့ ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူပုံ ၁၉၀

၁၀-ဖဿမူလကသုတ်

၁၃၅။ ထင်းနှစ်ချောင်းတို့ ထိခိုက်မိ ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့် အပူငွေ့ မီးသည် ဖြစ်ပေါ်၍ ထိုထင်းတို့ အသီးအခြားဖြစ်ခြင်းကြောင့် ထို အပူငွေ့မီးသည် ချုပ်ငြိမ်းသကဲ့သို့ ဖဿကြောင့် ဖြစ်ပေါ် သော ဝေဒနာ သုံးပါးသည်လည်း (သူတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဖဿ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်) ချုပ်ငြိမ်းရပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၉၁

၂-ရဟောဂတဝဂ်

၁-ရဟောဂတသုတ်

၁၃၆။ "အလုံးစုံသော ဝေဒနာ ဟူသမျှသည် ဒုက္ခပင်ဖြစ်၏ ဟု ဟောတော်မူခြင်း သည် အဘယ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဟောတော်မူပါသနည်း" ဟူသော ရဟန်း တပါး၏ အမေးကို သင်္ခါရတရားတို့၏ မမြဲခြင်း, ကုန်ခန်းခြင်း, ပျက်ခြင်း,

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ပျက်ပြယ်ခြင်း, ချုပ်ခြင်းသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဟော တော်မူကြောင်းနှင့် ပဌမစျာန်သမာပတ် စသည်ကို ဝင်စားသောသူအား ဝိတက် ဝိစာရ ပီတိ အဿာသပဿာသ ရူပသညာ စသော အနုပုဗ္ဗ-သဒ္ဒါရတနားတို့ ချုပ်ပုံ အခြင်းအရာနှင့်တကွ ခြောက်ပါးသော ပဿဒ္ဓိ တို့ကိုပါ ဟောကြားတော်မူခြင်း ၁၉၂-၄

၂-၃-ပဌမ ဒုတိယအာကာသသုတ်

၁၃၇။ ကောင်းကင်၌ အထူးထူး အမျိုးမျိုးသော လေတို့ ဖြစ်ပေါ်ကြသလို ခန္ဓာ ကိုယ်မှာ ဖြစ်ပေါ်၍နေသော ဝေဒနာအမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း သတိသမ္ပ ဇဉ်ဖြင့် ကောင်းစွာ ရှုမြင်သော ပညာရှိသည် ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌ် ရဟန္တာဖြစ်နိုင်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၉၄-၅

၄-အဂါရသုတ်

၁၃၈။ ညှဉ်သည်တည်းခိုရာအိမ်သို့ အရပ်မျိုးစုံမှ လူမျိုးစုံ လာရောက်တည်းခို သကဲ့သို့ ဤခန္ဓာကိုယ်၌လည်း အမျိုးမျိုးသော ဝေဒနာတို့၏ ဖြစ်ပေါ် ပုံကို ဟောကြားတော်မူခြင်း ၁၉၅

နိရာမိသာသုခါ စသည်တို့၌ အရကောက်ကို ပြပုံ ၁၉၅

၅-ပဌမအာနန္ဒသုတ်

၁၃၉။ အရှင်အာနန္ဒာ၏ လျှောက်ထားချက်အရ ဝေဒနာ ဝေဒနာ၏ဖြစ်ကြောင်း ချုပ်ကြောင်း ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်, သာယာဖွယ်, အပြစ်, ထွက်မြောက်ကြောင်းတို့ကို မေးလျှောက်သဖြင့် မြတ်စွာဘုရားက အကျယ်တဝင့် ဖြေဆိုတော်မူ၍ အနုပုဗ္ဗသဒ္ဒါရတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းပုံ၊ ခြောက် ပါးသော ငြိမ်းအေးခြင်း ပဿဒ္ဓိတို့ကိုပါ ထည့်စွက်၍ ဟောတော်မူခြင်း ၁၉၆

၆-၇-၈-ဒုတိယအာနန္ဒသုတ်

ပဌမ ဒုတိယသမ္မဟုလသုတ်များ ၎င်းသုတ်နှင့်တူ၏ ....

၉-ပဥ္စကင်္သုတ်

၁၄၀။ ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသော ဝေဒနာတို့သည် သုံးပါးဖြစ်ကြောင်း ဥဒါယီက ပြောရာ ပဥ္စကင်္လက်သမားဆရာကြီးက ၂-ပါးဟု ယူဆကြောင်းပြော၍ အချင်းချင်း နားလည်မှုမရအောင် ဖြစ်နေကြပုံ ....

၁၄၁။ မြတ်စွာဘုရားက ဝေဒနာတို့ကို ၂-၃-၅-၁၈-၃၆-၁၀၈-ပါး ရှိ၏ဟူ၍ ပရိ ယာယ်ဖြင့် ဟောတော်မူသည်ကို အချင်းချင်း မှန်ကန် ကောင်းမွန်သော

[ဃော်] သဋ္ဌာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် နိဿယ

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ဟောပြောချက်ဟု လက်မခံနိုင်ကြလျှင် ဤကဲ့သို့ ငြင်းခုံမှု စသည်ဖြစ်
လတ္တံ့ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၁၉၉-၂၀၀

၁၄၂။ စျာန်ချမ်းသာကို ထောက်က ကာမဂုဏ်ချမ်းသာမျှကို ရသူသည် ချမ်းသာ
ကို ခံစားရသည် မမည်၊ အထက်အထက် စျာန်ချမ်းသာကို ထောက်လျှင်
လည်း အောက်အောက်စျာန်ချမ်းသာမျှကို ရသူသည်လည်း ချမ်းသာကို
ခံစားရသည် မမည်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ....

၁၄၃။ ခံစားမှု ဝေဒယိတသုခသဘော မရှိပါပဲလျက် ဘာကြောင့် နိရောဓသမာ
ပတ်ကို သုခ-ဟု ပညတ်ရခြင်း၏ အကြောင်းကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၀၇

၁၄၄။ စေတသော သမ္ပယုတ္တနံ စသည်တို့၌ သိမှတ်ဖွယ်ရာများ ၂၀၂-၅

၁၀-ဘိက္ခုသုတ်

ဂုဏ်သုတ်သည် ပဉ္စကဂ်သုတ်နှင့်တူ၏ ....

၃-အဋ္ဌသတပရိယာယဝဂ်

၁-သိဉ္စကသုတ်

၁၄၅။ သုခစသော ဝေဒနာတို့၏ ဖြစ်ကြောင်း သည်းခြေ သလိပ် လေ စုပေါင်း
ကျရောက်ခြင်း ဥတုဖောက်ပြန်ခြင်း မညီမညွတ် ကိုယ်ကိုဆောင်ခြင်း လှုံလ
ပယောဂ ကံအကျိုးဟူသော တရားရှစ်ပါးကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၀၈-၂၀၉

၂-အဋ္ဌသတသုတ်

၁၄၆။ ဝေဒနာ ၂-ပါး ၃-ပါးမှစ၍ ဝေဒနာအပြား တရာ့ရှစ်ပါးတိုင်အောင် အသေး
စိတ် စိတ်ဖြာလျက် အကျယ်တဝင့် ဟောတော်မူခြင်း ၂၁၀-၂၁၁

၃-အညတရဘိက္ခုသုတ်

၄-ပုဗ္ဗသုတ်

၅-ဉာဏသုတ်

၁၄၇။ ၆-သမ္မဟုလဘိက္ခုသုတ်များသည် ရဟောဂတဝဂ်၊ ၅-ခုမြောက် ပဌမအာနန္ဒ
သုတ်နှင့် တူ၏၊ အနုပုဗ္ဗသဒ်္ဓါရနှင့် ပဿဒ္ဓိ ခြောက်ပါး ဤသုတ်များ၌
မဟောပေ ....

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၇-ဂ-၉-ပဌမ ဒုတိယ တတိယ သမဏဗြာဟ္မဏသုတ်များ

၁၄၈။ ဝေဒနာသုံးပါးတို့၏ သမုဒယ အတ္ထင်္ဂမ အဿာဒ အာဒီနဝ နိဿရဏတို့ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မသိပါက ရဟန်း ပုဏ္ဏားဟု မခေါ်ဆိုအပ်သည့်ပြင် ရဟန်း ပုဏ္ဏား၏အဖြစ် တည်းဟူသော အကျိုးကို ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌ် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် မသိကြရပဲ အထက်ပါ ဝေဒနာတို့၏ သမုဒယစသည်တို့ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိရှိမှသာလျှင် ရဟန်း ပုဏ္ဏားဟုခေါ်ဆိုအပ်သည့်ပြင် ရဟန်း ပုဏ္ဏား၏အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးကို ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌ် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိရှိကြ၍ ခံစားကြရပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၁၃-၂၁၄

သာမညတ္တံ ဗြာဟ္မညတ္တံပုဒ်တို့၌ သိမှတ်ဖွယ်ရာ ....

၁၀-သုဒ္ဓိကသုတ်

၁၄၉။ ဝေဒနာသုံးပါးကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၁၄

၁၁-နိရာမိသသုတ

၁၅၀။ အလိုရှိအပ် နှစ်သက်အပ် စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ် ချစ်နှစ်သက်အပ်သော တပ်နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော ငါးဝအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ကို စွဲ၍ဖြစ်သော ပီတိကို "သာမိသာပီတိ" ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်း စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းသည် "သာမိသသုခ" ဉပေက္ခာသည် "သာမိသာဉပေက္ခာ" ....

ပဌမစျာန် ဒုတိယစျာန်၌ရှိသော ပီတိကို "နိရာမိသာပီတိ" ပဌမစျာန် ဒုတိယစျာန် တတိယစျာန်၌ရှိသော သုခကို "နိရာမိသသုခ" စတုတ္ထစျာန်ကိုစွဲမှီ၍ဖြစ်သော ဉပေက္ခာကို "နိရာမိသာ ဉပေက္ခာ" ....

ရာဂစသည်မှ လွတ်မြောက်သော စိတ်ကိုဆင်ခြင်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ပီတိ-သုခ-ဉပေက္ခာများသည် "နိရာမိသာ နိရာမိသတရာပီတိ"၊ "နိရာမိသာ နိရာမိသတရသုခ"၊ "နိရာမိသာ နိရာမိသတရာဉပေက္ခာ" များဖြစ်ကြ၍ ရုပ်နှင့်စပ်ယှဉ်သောလွတ်မြောက်မှုသည် "သာမိသ ဝိမောက္ခ"၊ ရုပ်နှင့် မစပ်ယှဉ်သော လွတ်မြောက်မှုသည် "နိရာမိသ ဝိမောက္ခ"၊ ရာဂစသည်မှလွတ်မြောက်သော စိတ်ကိုဆင်ခြင်သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ဖြစ်သော လွတ်မြောက်မှုသည် "နိရာမိသ နိရာမိသတရာ ဝိမောက္ခ"မည်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၂၁၅-၂၁၇

[ဃား] သဋ္ဌာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဋ္ဌိတော် နိဿယ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာအမှတ်
	၃-မာတုဂါမသံယုတ်	
	၁-ပဌမပေယျာလဝဂ်	
	၁-မာတုဂါမသုတ်	
၁၅၁။	အဆင်းမလှ, ဥစ္စာမရှိ, သီလမရှိ, ပျင်းရိ, သားသမီးမရ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော မိန်းမသည် ယောကျ်ားများ၏ စိတ်နှလုံးကို မပွါးစေတတ် ယုတ်သောမိန်းမ ဖြစ်ပုံနှင့် အဆင်းလှ, စည်းစိမ်ရှိ, သီလရှိ, မပျင်းရိ, သားသမီးရ အင်္ဂါ ငါးဝရှိသော မိန်းမသည် ယောကျ်ားများ၏ စိတ်နှလုံးကို စင်စစ်ပွါးစေ တတ်သော ကောင်းမြတ်သော မိန်းမဖြစ်ကြောင်းကို ဟောတော်မူခြင်း	၂၁၉
	၂-ပုရိသသုတ်	
၁၅၂။	အဆင်းမလှ, စည်းစိမ်မရှိ, သီလမရှိ, ပျင်းရိ, သားသမီးမရ အင်္ဂါငါးပါး ရှိသော ယောကျ်ားသည် မိန်းမများ၏ စိတ်နှလုံးကို စင်စစ်မပွါးစေတတ် သော ယုတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်ပုံနှင့် အဆင်းလှ, စည်းစိမ်ရှိ, သီလရှိ, မပျင်းရိ, သားသမီးရ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော ယောကျ်ားသည် မိန်းမများ၏ စိတ်နှလုံးကို စင်စစ်ပွါးစေတတ်သော ကောင်းမြတ်သော ယောကျ်ားဖြစ် ကြောင်းကို ဟောတော်မူခြင်း	၂၁၉
	၃-အာဝေဏ်ကဒုက္ခသုတ်	
၁၅၃။	လင်အိမ်လိုက်ရခြင်း ဥတုလာခြင်း ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရခြင်း သားဖွားရခြင်း လင်ကိုလုပ်ကျွေးရခြင်း ဤငါးပါးကို ယောကျ်ားတို့နှင့် မဆက်ဆံ အသီး အခြား မိန်းမများသာလျှင် ခံစားကြရသော (အာဝေဏိက) ဆင်းရဲ ငါးပါး ဟု ဟောတော်မူခြင်း	၂၂၀
	၄-တီဟိဓမ္မေဟိသုတ်	
၁၅၄။	နံနက်အခါ ဝန်တိုခြင်း မွန်းတည့်အခါ ငြူစူခြင်း ညအခါ ကာမရာဂနှိပ်စက် ခြင်းတည်းဟူသော တရားသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော မိန်းမသည် ခန္ဓာပျက် ကြွေ သေသည်မှနောက်၌ ငရဲသို့ရောက်ရပုံကို ဟောတော်မူခြင်း	၂၂၀-၂၂၁
	၅-ကောဓနသုတ် ၉-သုတ်	
၁၅၅။	သဒ္ဓါတရားမရှိခြင်း ကာယဒုစရိုက်စသည်မှ မရှက်ခြင်း မလန့်ခြင်း အမျက် ထွက်ခြင်း ပညာမရှိခြင်းတည်းဟူသော တရားငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မိန်းမသည် ခန္ဓာပျက်ကြွေ သေသည်မှ နောက်ကာလ၌ ငရဲသို့ ရောက် ရပုံကို ဟောတော်မူခြင်း	၂၂၁

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁၅၆။ ၆-ဥပနာဟီသုတ်မှစ၍ ၁၃-မုဌဿတိသုတ်တိုင်အောင် ရှစ်သုတ်သည် ကောဓန အစား ဥပနာဟီ-ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းအစရှိသော ခေါင်းစီးအတိုင်း အစား ထိုးသွင်းသည်မှတပါး ကောဓနသုတ်နှင့် အားလုံးတူ၏ ၂၂၂-၂၂၃

၁၄-ပဉ္စဝေရသုတ်

၁၅၇။ ငါးပါးသီလမမြဲသော မိန်းမသည် ခန္ဓာပျက်ကြွေ သေသည်မှ နောက်ကာလ၌ ငရဲသို့ရောက်ရပုံ ဟောတော်မူခြင်း ၂၂၃

၂-ဒုတိယပေယျာလဝဂ်

၁- အကျောဓနသုတ်

၁-အကျောဓနသုတ်မှစ၍ ၉-ဥပဋ္ဌိတဿတိသုတ်အထိ ကိုးသုတ်သည် ခေါင်းစီးအတိုင်း တမျိုးတမျိုးပြောင်းသွင်း၍ သဒ္ဓါတရားရှိခြင်း ကာယ ဒုစရိုက်စသည်မှ ရှက်ခြင်း လန့်ခြင်း အမျက်မထွက်ခြင်း ပညာရှိခြင်း တည်းဟူသော အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မိန်းမသည် ခန္ဓာပျက်ကြွေ သေသည်မှ နောက်၌ နတ်ပြည်သို့ရောက်ရပုံ ဟောတော်မူခြင်း။ ကိုးသုတ် လုံးတူပါသည် ၂၂၄-၂၂၅

၁၀-ပဉ္စသီလသုတ်

၁၅၈။ ငါးပါးသီလမြဲသောမိမ္မများ နတ်ပြည်သို့ရောက်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၂၆

၃-ဗလဝဂ်

၁-ဝိသာရဒသုတ်

၂-ပသယှသုတ်

၃-အဘိဘုယျသုတ်

၁၅၉။ အဆင်းအား စည်းစိမ်အား ဆွေမျိုးအား သားသမီးအား သီလအား ဟူသော အားငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော မိမ္မများသည် (၁) ရှုံရှာခြင်းကင်း ရဲရဲတင်းတင်း အိမ်ကိုစိုးအုပ်၍နေနိုင်ခြင်း (၂) လင်ကိုလွှမ်းမိုး၍ အိမ်ကို စိုးအုပ်နေနိုင်ခြင်း (၃) လင်ကိုလွှမ်းမိုး၍ နေနိုင်ခြင်းများကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၂၇

၄-ကေသုတ်

၁၆၀။ အစိုးရခြင်းတည်းဟူသော အားနှင့်ပြည့်စုံသော ယောကျ်ားသည် အဆင်းစသော အာဒါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော မိမွကိုလွှမ်းမိုး၍ နေနိုင်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၂၂၇

၅-အင်္ဂသုတ်

၁၆၁။ မိန်းမတို့တွင်ပြည့်စုံအပ်သော အာဒါးပါးအနက် အကြင်မိန်းမအာဒါး အဆင်း အာဒါးသာရှိ၍ စည်းစိမ်အာဒါးမရှိပါက ထိုမိန်းမသည် စည်းစိမ်အင်အားဟူသော ထိုအင်္ဂါနှင့်မပြည့်စုံပုံ၊ အဆင်းအာဒါး စည်းစိမ်အာဒါးနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဆွေမျိုးအာဒါးမရှိပြန်သော် ထိုပြည့်စုံသော အာဒါးနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံပြီးမပြည့်စုံသော ဆွေမျိုးအာဒါးနှင့် မပြည့်စုံပုံ(အစဉ်အတိုင်း အတိုးအဆုတ် ပြုလုပ်လျက်)စသည်ကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၂၇-၂၂၈

၆-နာသေန္တိသုတ်

၁၆၂။ ဆိုခဲ့ပြီး အာဒါးပါးတို့အနက် ကိုယ်ကျင့်သီလတည်းဟူသော အာဒါးမရှိပဲ အခြားသောအာဒါးများသာရှိနေပါက ထိုမိန်းမကို နှင်ထုတ်ကြကုန်၍အိမ်၌ မထားကြပုံ၊ ကိုယ်ကျင့်သီလတည်းဟူသော အာဒါးတပါးနှင့် ပြည့်စုံပါက အခြားသောအာဒါးများမရှိသော်လည်း မနှင်ထုတ်ကြပဲ အိမ်၌ထားကြပုံ (နေစေပုံ)ကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၂၈-၂၂၉

၇-ဟေတုသုတ်

၁၆၃။ ကိုယ်ကျင့်သီလတည်းဟူသော အားနှင့် ပြည့်စုံမှသာ နတ်ပြည်ရောက်၍ အခြားသောအာဒါးများနှင့် ပြည့်စုံနေသော်လည်း နတ်ပြည်မရောက်ပုံ ဟောခြင်း ၂၂၉

၈-ဒုဿီလသုတ

၁၆၄။ ပြုအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုမရှိသော မာတုဂါမ၏ ဒုလ္လဘဒါဒါးပါးနှင့် ပြုအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုရှိသော မာတုဂါမ၏ သုလဘတရား ဒါဒါးကို ဟောကြားတော်မူခြင်း ၂၂၉-၂၃၀

၉-ပဉ္ဉသီလဝိသာရဒသုတ်

၁၆၅။ ဒါဒါးသီလနှင့်ပြည့်စုံသော မာတုဂါမသည် ရွှံ့ရှာခြင်းကင်းလျက် အိမ်ကို စိုးအုပ်၍ နေနိုင်ပုံဟောခြင်း ၂၃၀

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁၀-ဝဗ္ဗိသုတ်

၁၆၆။ သဒ္ဓါသီလ သုတ စာဂ ပညာတည်းဟူသော ငါးပါးသော ကြီးပွါးခြင်းဖြင့် ပြည့်စုံသော ဘုရားရှင်၏ တပည့်မသည် မိမိကိုယ်ခန္ဓာ၏ သီလသမာဓိ စသောအနှစ်, သီလသမာဓိစသော အမြတ်ကိုယူသည်မည်ပုံ ဟောတော် မူခြင်း ၂၃၁

၄-ဇမ္ဗုခါဒကသံယုတ်

၁-နိဗ္ဗာနပဉ္ဉာသုတ်

၁၆၇။ ဇမ္ဗုခါဒကပရိဗိုဇ်၏နိဗ္ဗာန်ဟူသည် အဘယ်ပါနည်း၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် လမ်းကြောင်းအကျင့် ရှိပါသလော, အဘယ်နည်းဟူသော အမေးကို အရှင်သာရိပုတ္တရာက ရာဂစသည် ကုန်ရာသည် နိဗ္ဗာန်မည်ကြောင်း၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် လမ်းကြောင်းအကျင့် ဖြစ်ကြောင်း ဟောကြားတော်မူခြင်း ၂၃၂

၅-ဇမ္ဗုခါဒကသံယုတ်

၁-နိဗ္ဗာနပဉ္ဉာသုတ်

၁၆၇။ ဇမ္ဗုခါဒကပရိဗိုဇ်၏နိဗ္ဗာန်ဟူသည် အဘယ်ပါနည်း၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် လမ်းကြောင်းအကျင့် ရှိပါသလော, အဘယ်နည်းဟူသော အမေးကို အရှင်သာရိပုတ္တရာက ရာဂစသည်ကုန်ရာသည် နိဗ္ဗာန်မည်ကြောင်း၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် လမ်းကြောင်းအကျင့် ဖြစ်ကြောင်း ဟောကြားတော်မူခြင်း ၂၃၂

၂-အရဟတ္တပဉ္ဉာသုတ် နိဗ္ဗာနပဉ္ဉာသုတ်နှင့် တူ၏။ နိဗ္ဗာန်အစား အရဟတ္တဖိုလ်ပြောင်းရုံသာ ထူး၏ ....

၃-ဓမ္မဝါဒိပဉ္ဉာသုတ်

၁၆၈။ လောကဌ အဘယ်သူတို့သည် တရားကို ဆိုလေ့ရှိပါကုန်သနည်း။ ကောင်းစွာ ကျင့်ကြကုန်သနည်း၊ ကောင်းစွာသိကုန်သနည်း၊ ထိုရာဂစသည်ကိုပယ်ရန် လမ်းသည် အဘယ်ပါနည်း ဟူသောအမေးကို အရှင်သာရိပုတ္တရာက ရာဂစသည်ကို ပယ်ခြင်းငှါ ပြောဆိုသောသူတို့သည် တရားကိုဆိုလေ့ရှိသောသူ, ရာဂစသည်ကို ပယ်ခြင်းငှါကျင့်သောသူတို့သည် ကောင်းစွာကျင့်သောသူ, ပယ်အပ်ပြီးသော ရာဂစသည်တို့၏ တဖန်မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသူတို့သည် ကောင်းစွာ သိသောသူတို့မည်ကြောင်းနှင့် ထိုရာဂစသည်ကိုပယ်ရန် လမ်း အကျင့်ဟူသည် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပင်ဖြစ်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၂၃၂-၂၃၄

၄-ကိမတ္ထိယသုတ်

၁၆၉။ အဘယ်အကျိုးငှါ ရဟန်းဂေါဘမအထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးအပ်ပါသနည်း ဟူသောအမေးကို အရှင်သာရိပုတ္တရာက ဝဋ်ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းအကျိုးငှါ ကျင့်သုံးအပ်ကြောင်း ဖြေဆိုဟောကြားတော်မူခြင်း ၂၃၄

(လမ်းကြောင်းရှိ,မရှိ စသည် မေးပုံ ဖြေပုံ နိဗ္ဗာနပဉ္ဉာသုတ်နှင့်တူသည်။)

၅-အဿာသပ္ပတ္တာသုတ်

၁၇၀။ အဘယ်မျှဖြင့် "သက်သာရာသို့ရောက်၏ သက်သာရာသို့ရောက်၏" ဟုဆိုအပ်ပါသနည်း ဟူသောအမေးကို ဖဿာယတနခြောက်ပါး တို့၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းစသည်ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာသိခြင်းဖြင့် သက်သာရာသို့ရောက်၏ ဟူ၍ ဆိုထိုက်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း(မဂ္ဂါစသည် ရှေးသုတ်အတိုင်း) ....

၆-ပရမဿာသပ္ပတ္တာသုတ်

ပရမဿာသပ္ပတ္တာသုတ်၌ လွန်မြတ်သော သက်သာရာသို့ ရောက်၏ မှတပါး အားလုံးအဿာသပ္ပတ္တာသုတ်နှင့်တူ၏ ၂၃၄-၂၃၅

၇-ဝေဒနာပဉ္စာသုတ်

က-အာသဝပဉ္စာသုတ်

၁၇၁။ ဝေဒနာသုံးပါးကို ဝေဒနာဟုခေါ်ဆိုကြောင်းနှင့် အာသဝသုံးပါးကို အာသဝဟု ခေါ်ဆိုကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း(မဂ္ဂါစသည်တူပြီ။) ....

ဂ-အဝိဇ္ဇာပဉ္စာသုတ်၌ သစ္စာလေးပါး၌ မသိခြင်း မောဟကို အဝိဇ္ဇာခေါ်ကြောင်း၊ ၁၀-တဏှာပဉ္စာသုတ်၌ ကာမတဏှာ ဘဝတဏှာ ဝိဘဝတဏှာသုံးပါးကို တဏှာခေါ်ကြောင်း၊ ၁၁-ဩဃပဉ္စာသုတ်၌ ဩဃလေးပါးကို ဩဃခေါ်ကြောင်း၊ ၁၂-ဥပါဒါနပဉ္စာသုတ်၌ ကာမုပါဒါန်စသော ဥပါဒါန်လေးပါးကို ဥပါဒါန်ခေါ်ကြောင်း၊ ၁၃-ဘဝပဉ္စာသုတ်၌ ကာမဘဝစသော ဘဝသုံးပါးကို ဘဝခေါ်ကြောင်း၊ ၁၄-ဒုက္ခပဉ္စာသုတ်၌ ဒုက္ခဒုက္ခတာ သင်္ခါရဒုက္ခတာ ဝိပရိဏာမဒုက္ခတာ သုံးမျိုးကို ဒုက္ခ ခေါ်ဆိုကြောင်းနှင့်၊ ၁၅-သက္ကာယပဉ္စာသုတ်၌ ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓာစသော ခန္ဓာငါးပါးကို သက္ကာယခေါ်ဆိုကြောင်း ဟော တော်မူခြင်း ၂၄၆-၂၄၈

(မဂ္ဂါ-စသည် ရှေးသုတ်များနှင့်တူ၏)

၁-ဒုက္ခရပဉ္စာသုတ်

၁၇၂။ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်း၏အဖြစ်သည် ပြုနိုင်ခဲကြောင်း၊ ရဟန်းသည်လည်း မွေ့လျော်ခြင်းကို ပြုနိုင်ခဲကြောင်း၊ရဟန်းအဖြစ်၌ မွေ့လျော်သော ရဟန်းသည်လည်း လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးအား လျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်နိုင်ခဲကြောင်းနှင့် လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးအား လျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်သော ရဟန်းသည် မကြာမီ ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဟောကြားတော်မူခြင်း ၂၄၈

၅-သာမဏ္ဍကသံယုတ်သည် ၎မ္မုခါဒကသံယုတ်နှင့်တူ၏ ....

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

မောဂ္ဂလ္လာနသံယုတ်

၁၆-ပဌမစျာနပဉ္ဇာသုတ်

၁၇၃။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ပဌမစျာန်ကို ဝင်စား၍ စျာန်မှထသောအခါ နီဝရဏငါးပါးတို့ လွှမ်းမိုး နှိပ်စက်နေသောကြောင့် ဘုရားရှင်တန်ခိုးဖြင့် ကြွလာ၍ မောဂ္ဂလာန် ပဌမစျာန်၌ မမွေ့လျော့လေလင့်၊ ပဌမစျာန်၌ စိတ်တည်စေပါလော့၊ ကောင်းစွာ ထားပါလော့ ဟူသော သြဝါဒပေးသနားတော်မူ၍ တပါးသော အခါ၌ ဆက်လက်ပွါးများရာ ထူးမြတ်သော အဘိညာဏ် ရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပုံနှင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ခြီးမြှောက်အပ်သော တပည့်သည် ထူးမြတ်သော အဘိညာဏ် ရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်၏ဟု ပြောဆို သူသည် တပည့်တော်ကို ကောင်းစွာပြောဆိုသည်မည်ကြောင်း အရှင်မောဂ္ဂလာန်က ရဟန်းတို့အား ဟောတော်မူခြင်း ၂၄၁-၂

(ဒုတိယစျာနပဉ္ဇာသုတ်မှစ၍ အနိမိတ္တပဉ္ဇာသုတ်တိုင်အောင် ရှစ်သုတ်သည် ပဌမစျာနပဉ္ဇာသုတ်နှင့် တူသည်) ....

၁၀-သက္ကသုတ်

၁၇၄။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူ၍ သိကြားမင်းနှင့်တကွ နတ်ဗြဟ္မာငါးရာ ခြောက်ရာ ခုနစ်ရာ ရှစ်ရာ ရဲစ်သောင်းတို့အား ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ခြင်းကြောင့် နတ်ပြည်သို့ ရောက်ကြောင်း ဟောတော်မူရာ သိကြားမင်းက သာဓု အနုမောဒနာပြု လျက် ဟုတ်မှန်ကြောင်း ပြန်ကြားလျှောက်ထားပုံ ၂၄၅-၂၄၆

၁၇၅။ နောက်ထပ်တဖန် ရတနာ သုံးပါးတို့၏ အသီးသီးသော ဂုဏ်တော်တို့ကို မတုန်မလှုပ် သက်ဝင် ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသောသူ မကျိုး မပေါက် ကုန်သော အရိယကန္တ ဖြစ်သော ငါးပါးသီလနှင့် ပြည့်စုံ သူတို့သည် နတ်ပြည် ရောက်ကြောင်း ဟောကြားတော်မူပုံ ၂၄၇-၈

၁၇၆။ နောက်ထပ်တဖန် ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်သောသူ ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်တော်တို့ကို မတုန်မလှုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသောသူ မကျိုး မပေါက်သော အရိယကန္တ ဖြစ်သော ငါးပါးသီလနှင့် ပြည့်စုံသောသူတို့ သည် နတ်ပြည်သို့ ရောက်၍ အခြားသော နတ်များထက် ဆယ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် သာလွန်၍ လွှမ်းမိုး ဖြစ်နိုင်ပုံကို ဟောတော်မူသော အခါ သိကြားမင်းက သာဓုခေါ်၍ ဟုတ်မှန်ပါကြောင်းပြန်ကြားလျှောက် ထားခြင်း ၂၄၉

(၁၁-စန္ဒနသုတ်သည် သက္ကသုတ်နှင့်တူသည်)။

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၇-စိတ္တသံယုတ်

၁-သံယောဇနသုတ်

၁၇၇။ အခါတပါး၌ များစွာသော မထေရ်ကြီးတို့သည် သံယောဇနံနှင့် သံယောဇနိယာ ဟူသော တရားနှစ်ပါးတို့သည် အနက်အားဖြင့်လည်း ထူး၏၊ သဒ္ဒါအားဖြင့်လည်း ထူး၏ဟု အချိုက ပြောဆိုကြ၍ အချိုက တူသော အနက်ရှိ၏၊ သဒ္ဒါမျှသည်သာ ထူး၏ဟု အချင်းချင်းမပြေမလည်ရှိနေကြစဉ် စိတ္တသူကြွယ် ရောက်လာ၍ နွားနှစ်ကောင်ကို တချောင်းတည်းသော ကြိုးဖြင့် ချည်ထားသည့် ဥပမာကို ပြလျက် ပြေလည်အောင် ရှင်းလင်း ဟောကြားပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၅၁-၁၅၃

၂-ပဌမဣသိဒတ္တသုတ်

၁၇၈။ အခါတပါး၌ စိတ္တသူကြွယ်သည် များစွာသောရဟန်းတို့ကို ဆွမ်းစားပင့်၍ အဘယ်မျှလောက်ဖြင့် ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို မြတ်စွာဘုရား သည် ဟောတော်မူအပ်ပါသနည်း ဟူသော ပြဿနာကို သုံးကြိမ်တိုင် မေးလျှောက်၍ မထေရ်ကြီးများမဖြေနိုင်၍ ဆိတ်ဆိတ်နေရသည့်အဆုံး၌ အငယ်ဆုံးဖြစ်သော ဣသိဒတ္တက ခွဲခြားစိတ်ဖြာ ဖြေကြားတော်မူသဖြင့် စိတ္တသူကြွယ် အလွန်နှစ်သက်ပုံနှင့် မထေရ်ကြီးများက ဣသိဒတ္တကို ချီးကျူးတော်မူပုံ ၂၅၃-၂၅၅

၃-ဒုတိယဣသိဒတ္တသုတ်၌ ဗြဟ္မဇာလသုတ်၌ ဟောတော်မူအပ်သော ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့ဖြစ်ပုံ ပြဿနာကို မေးသည်သာ ထူး၏၊ အားလုံး ပဌမဣသိဒတ္တနှင့် တူ၏ ၂၅၅-၂၅၇

၄-မဟကပါဋိဟာရိယသုတ်

၁၇၉။ စိတ္တသူကြွယ် များစွာသောရဟန်းတို့ကို ဆွမ်းစားပင့်ပုံ ....

၁၈၀။ ဆွမ်းစားပြီး၍ ကျိုက်ကျိုက်ဆူ ပူလောင်နေသော နေပူထဲတွင် ပြန်ကြွသွားကြသော ရဟန်းများကို စိတ္တသူကြွယ်လိုက်ပို့ရာ လမ်းခရီးတွင် အငယ်ဆုံးဖြစ်သော မဟကရဟန်းက လေအေးတိုက်စေ၍ မိုးတိမ်လွှာနှင့် တကွ မိုးဖွဲဖွဲကလေး ရွာသွန်းနေအောင် တန်ခိုးဖန်ဆင်းပုံ ၂၅၈

၁၈၁။ မိမိတို့ကျောင်းသို့ အသီးအသီးရောက်ကြသော် စိတ္တသူကြွယ်သည် မဟက နေသော ကျောင်းသို့ လိုက်၍ တဖန် တန်ခိုးဖန်ဆင်းပြတော်မူရန် လျှောက်ထားသဖြင့် အံ့ဘွယ်သရဲ ထူးကဲသောတန်ခိုး ဖန်ဆင်း၍ ပြတော်မူပုံ ၂၅၉

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၅-ပဌမကာမဘူသုတ်

၁၈၂။ အရှင်ကာမဘူသည် စိတ္တသူကြွယ်ကို "နေလင်္ဂါ ၊ပ၊ အဗန္ဓနံ" ဟူသော မြတ်စွာဘုရား အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော ဂါထာပါဠိ၏ အနက်ကို အကျယ်အားဖြင့် အဘယ်ကဲ့သို့ မှတ်သားဘူးပါ သနည်း ဟူသော ပြဿနာအမေးကို အကျယ်တဝင့် ဖြေဆိုလျှောက်ထားသဖြင့် အရှင်ကာမဘူက စိတ္တသူကြွယ်ကို ချီးမွမ်းတော်မူပုံ ၂၅၉-၂၆၁

၆-ဒုတိယကာမဘူသုတ်

၁၈၃။ စိတ္တသူကြွယ်က အရှင်ကာမဘူကို သင်္ခါရတို့ မည်မျှ ရှိပါကုန်သနည်းဟု မေး၍ သင်္ခါရတို့ ကာယ ဝစီ စိတ္တ သင်္ခါရအားဖြင့် သုံးပါးရှိကြောင်း အရှင်ကာမဘူက ဖြေတော်မူပုံ ၂၆၁

၁၈၄။ ကာယသင်္ခါရ စသည်သည် အဘယ်ပါနည်း ဟု မေး၍ အရှင်ကာမဘူက ထွက်လေ ဝင်လေတို့သည် ကာယသင်္ခါရ၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့သည် ဝစီသင်္ခါရ၊ သညာ ဝေဒနာသည် စိတ္တသင်္ခါရ မည်ကြောင်း ဖြေတော်မူပုံ ၂၆၁-၂၆၂

၁၈၅။ အဘယ်ကြောင့် ထွက်လေ ဝင်လေတို့သည် ကာယသင်္ခါရ စသည် မည်ပါသနည်း ဟု ထပ်မံမေးပြန်၍ အရှင်ကာမဘူက ထွက်လေ ဝင်လေ တို့သည် ကိုယ်၌ဖြစ်၍ ကိုယ်၌ မှီသောကြောင့် ထွက်လေ ဝင်လေတို့သည် ကာယသင်္ခါရမည်၏၊ ကြံစည် စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ နောက်မှ စကားကို ဆိုရသောကြောင့် ဝိတက် ဝိစာရတို့သည် ဝစီသင်္ခါရ မည်၏၊ စိတ်၌ယှဉ် စိတ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သောကြောင့် သညာ ဝေဒနာတို့သည် စိတ္တသင်္ခါရမည်၏ဟု ဖြေကြားတော်မူပုံ ၂၆၂

၁၈၆။ အဘယ်သို့လျှင် နိရောဓသမာပတ်သည် ဖြစ်ပါသနည်း ဟု ထပ်မံ မေးပြန်၍ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူ၏ ငါ ဝင်စားအံ့, ဝင်စားဆဲ, ဝင်စားပြီး ဟု အကြံမဖြစ်ပဲ နိရောဓသမာပတ်ကို မဝင်စားမီ ရှေးအဘို့က အကြင် စိတ်သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို နိရောဓသမာပတ်အကျိုးငှါ ရှေးရှု ဆောင်တိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ပွါးစေအပ်သည်ဖြစ်၏ဟု ဖြေတော်မူပုံ ၂၆၂

၁၈၇။ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်အား အဘယ် သင်္ခါရသည် ရှေးဦးစွာ ချုပ်ပါသနည်း ဟူသော အမေးကို ဝစီသင်္ခါရသည် ရှေးဦးစွာ ချုပ်၏ဟု ဖြေတော်မူပုံ ၂၆၃

၁၈၈။ သေသောသူနှင့် နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူတို့၏ ထူးခြားချက်ကို မေးပြန်၍ သေသောသူမှာ ကာယသင်္ခါရ စသော သင်္ခါရ သုံးပါး ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေ ကမ္မဇတေဇောဓာတ်တို့ ချုပ်ငြိမ်း၍ စက္ခု စသော ဣန္ဒြေတို့ ဖရိုဖရဲ ပျက်စီး၏၊ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူမှာ သင်္ခါရ သုံးပါးသာ ချုပ်၍ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေ

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

မကုန်၊ ကမ္မဇတေဇောဓာတ် မငြိမ်း၊ စက္ခု စသော ဣန္ဒြေတို့ အထူး
ကြည်လင်၏၊ ဤသို့လျှင် ထူးခြားကြောင်း ဖြေတော်မူပုံ ၂၆၃

၁၈၉။ အဘယ်သို့လျှင် နိရောဓသမာပတ်မှ ထခြင်း ဖြစ်ပါသနည်း ဟူသော အမေး
ကို ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ နိရောဓသမာပတ်ကို မဝင်စားမီက အကြင်စိတ်သည်
နိရောဓသမာပတ် အကျိုးငှါ ထိုသူကို ရှေးရှုဆောင်၏၊ ထိုဆောင်တိုင်း
သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကြောင်း
ဖြေတော်မူပုံ ၂၆၃

၁၉၀။ နိရောဓသမာပတ်မှ ထသော ပုဂ္ဂိုလ်အား အဘယ် သဒ္ဒါရုံသည် ရှေးဦးစွာ
ဖြစ်ပါသနည်း ဟူသော အမေးကို စိတ္တသဒ္ဒါရုံသည် ရှေးဦးစွာဖြစ်၍
ထိုနောက် ကာယသင်္ခါရ ဝစီသင်္ခါရတို့ ဖြစ်ပုံကို ဖြေဆိုတော်မူခြင်း ၂၆၄

၁၉၁။ နိရောဓသမာပတ်မှ ထသော ပုဂ္ဂိုလ်သို့ အဘယ်မျှသော ဖဿတို့ တွေ့ထိကုန်
သနည်း ဟူသော အမေးကို သုညတဖဿ အနိမိတ္တဖဿ အပ္ပဏိဟိတဖဿ
သုံးပါးတို့ တွေ့ထိကြောင်း ဖြေတော်မူပုံနှင့် သုညတဖဿ မည်ပုံ ဌ-ဋ္ဌီ တို့နှင့်
အညီ ရှင်းပြပုံ ၂၆၄

၁၉၂။ နိရောဓသမာပတ်မှ ထသော သူ၏ စိတ်သည် အဘယ်၌ ညွတ်ကိုင်းပါသနည်း
ဟူသော အမေးကို နိဗ္ဗာန်၌ ညွတ်ကိုင်းကြောင်း ဖြေတော်မူပုံ ၂၆၄

၁၉၃။ နိရောဓသမာပတ်အား အဘယ်မျှသော တရားတို့သည် များစွာသော
ကျေးဇူးပြုပါသနည်းဟူသော အမေးကို သမထနှင့် ဝိပဿနာတရား
နှစ်ပါးတို့ များစွာ ကျေးဇူးပြုကြောင်း ဟောတော်မူ၍ စိတ္တသုကြွယ်
ဝမ်းမြောက်ပုံ ၂၆၄

၇-ဂေါဒတ္တသုတ်

၁၉၄။ အရှင်ဂေါဒတ္တသည် စိတ္တသူကြွယ်ကို အပ္ပမာဏာ စေတော ဝိမုတ္တိ စသည်
တို့သည် ထူးသောအနက် ထူးသောသဒ္ဒါ သို့မဟုတ် တူသောအနက်
ထူးသောသဒ္ဒါသာ ရှိပါသလောဟု မေး၍ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ထူးသော
အနက် ထူးသောသဒ္ဒါ တူသောအနက် ထူးသောသဒ္ဒါသာရှိပုံ အကျဉ်း
ဖြေပုံ ....

၁၉၅။ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါးကို အတိုင်းအရှည်မရှိ ပဋိများခြင်းဟူသော
အကြောင်းကိုစွဲ၍ အပ္ပမာဏာ စေတော ဝိမုတ္တိမည်ကြောင်း ....

အာကိဉ္စညာယတနစျာန်ကို ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်ကို လွန်မြောက်၍
စိုးစဉ်းမျှ ဘင်ကြွင်းမရှိသောအားဖြင့် ပဋိများ၍ အာကိဉ္စညာယတန
စျာန်ကို ပြည့်စုံစေ၍ နေခြင်းဟူသော အကြောင်းကိုစွဲ၍ အာကိဉ္စညာ
စေတော ဝိမုတ္တိမည်ကြောင်း ....

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

မဂ္ဂဖလသမာဓိကို ဆိတ်ငြိမ်ရာ စသည်သို့ကပ်၍ "ဤ တေဘူမက သခ်ါရတရားအပေါင်းသည် ၎၇ သူတပါး ယောကျ်ား မိမ္မဟု ဆိုအပ်သော အတ္တမှ၎င်း, သက်နှ်း သပိတ်စသော အတ္တ၏ဥစ္စာမှ၎င်း ဆိတ်၏ဟု ဆင်ခြင်၍ နေခြင်းဟူသော အကြောင်းကိုစွဲ၍ သုညတစေတောဝိမုတ္တိမည်ကြောင်း

(အရဟတ္တဖလသမာဓိကို ရာဂစသည်ဖြစ်ဖွယ် နိမိတ်အာရုံမရှိသော အားဖြင့် ပွါး၍ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို ပြည့်စုံစေ၍ နေခြင်းဟူသော အကြောင်းကိုစွဲ၍ အနိမိတ္တာစေတောဝိမုတ္တိမည်ကြောင်း) ....

(ဤ အကြောင်းများကိုစွဲ၍ အနက်ထူး သဒ္ဒါလည်းထူးပုံအကျယ် ဟောခြင်း) ၂၆၅-၂၆၆

၁၉၆။ အရဟတ္တဖလသမာဓိကို အတိုင်းအရှည်ကို ပြုတတ်သော ရာဂစသည်တို့ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်သတ်အပ်ပြီး စသော အကြောင်းကိုစွဲ၍ အပ္ပမာဏာ စေတောဝိမုတ္တိမည်ကြောင်း ....

ရာဂစသည်တို့မှ ကင်းဆိတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကိုစွဲ၍ သုညတာ စေတောဝိမုတ္တိမည်ကြောင်း ....

နှိပ်စက်တတ်သော ရာဂစသည်တို့ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်သတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကိုစွဲ၍ အာကိဉ္စညာစေတောဝိမုတ္တိမည်ကြောင်း သိကြောင်း အမှတ်နိမိတ်ကို ပြုတတ်သော ရာဂစသည်တို့ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်သတ် အပ်ကုန်ပြီးဟူသော အကြောင်းကိုစွဲ၍ အနိမိတ္တာစေတောဝိမုတ္တိမည် ကြောင်း ဤသို့သော အကြောင်းကိုစွဲ၍ ထူးသောအနက်ရှိ၍ သဒ္ဒါ သာလျှင် ထူးကြောင်း အကျယ်ရှင်းပြ၍ အရှင်ဂေါဒတ္တသည် စိတ္တ သူကြွယ်ကို အလွန်အကြူး အထူးချီးမွမ်းပုံ ၂၆၆-၂၆၇

ဂ-နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တသုတ်

၁၉၇။ နိဂဏ္ဌတက္ကတွန်းသည် စိတ္တသူကြွယ်ကို ရဟန်းဂေါတမ၏ ဝိတက် ဝိစာရ မရှိသော သမာဓိရှိ၏၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏ ချုပ်ခြင်းရှိ၏ဟု သင်ယုံကြည် ပါသလောဟူသော အမေးကို စိတ္တသူကြွယ်က မြတ်စွာဘုရား၌ ယုံကြည် သဖြင့် ဝိတက် ဝိစာရမရှိသော သမာဓိရှိ၏၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏ ချုပ်ခြင်း ရှိ၏ဟူ၍ သူမသိကြောင်း ဖြေကြားပုံ ၂၆၈

၁၉၈။ ၎င်းနောတ် နိဂဏ္ဌသည် ဝိတက် ဝိစာရတို့ကို ချုပ်စေအပ်၏ဟူ၍ အောက်မေ့ မှတ်ထင်သူသည် ပိုက်ကွန်ဖြင့် လေကို တားမြစ်အပ်၏ဟူ၍ အောက်မေ့ မှတ်ထင်သောသူစသည်တို့ကဲ့သို့ဖြစ်ကြောင်း ပြန်ပြောပုံ ၂၆၈

၁၉၉။ ထိုနောက် စိတ္တသူကြွယ်က ဉာဏ်နှင့်သဒ္ဓါနှစ်ပါးတို့တွင် အဘယ်တရားသည် အထူးသဖြင့် မြတ်ပါသနည်းဟု မေး၍ နိဂဏ္ဌက ဉာဏ်သည်သာလျှင် အထူးသဖြင့် မြတ်ကြောင်း ဖြေကြားပုံ ၂၆၈-၂၆၉

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂၀၀။ ကျွန်ုပ် အလိုရှိသမျှကာလပတ်လုံး စျာန်လေးပါးလုံးကို ဝင်စားနိုင်သည်ကို သိရသောကြောင့် ကျွန်ုပ်မှတပါး မည်သည့် ရဟန်း ပုဏ္ဏားဌ်မျှ ယုံကြည်သဖြင့် ဝိတက် ဝိစာရမရှိသော သမာဓိ ရှိ၏၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏ ချုပ်ခြင်းရှိ၏ဟူ၍ မသိကြောင်း ဖြေကြားပုံနှင့် နိဂဏ္ဌကို ရွေနောက်စကား နှစ်ရပ်မညီကြောင်းအပြစ်တင်လျက် အကြောင်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော ဆယ်ပါးသောပြဿနာတို့ကို အရှင်ဘုရား သိသောအခါ၌ ကျွန်ုပ်ထံသို့ နိဂဏ္ဌပရိသတ်နှင့်လာရောက်ရန်ပြော၍ ဆယ်ပါးသောပြဿနာတို့ကိုမေးပုံ ၂၆၉

၉-အစေလကဿပသုတ်

၂၀၁။ စိတ္တသူကြွယ်သည် လူအဖြစ်က အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ခဲ့ဘူးသော အစေလကဿပ လာရောက်ကြောင်း သတင်းကြားရ၍ သွားပြီးလျှင် အဝတ်မဝတ်သော အစေလကဿပကို ရဟန်းပြုခြင်းသည် အဘယ်မျှ ကြာမြင့်ပါပြီလဲ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော တစုံတခုသော တရားထူးရပါပြီလော-ဟု မေးသောအခါ အစေလကဿပက ရဟန်းပြုဒါ အနှစ်သုံးဆယ်ရှိပါပြီ၊ အဝတ်မစည်း ဦးပြည်းသည်၏အဖြစ် မြေ၌ ကပ်ငြိသော မြေမှုံစသည်ကို ဥဒေါင်းမြီးစည်းဖြင့် ခါခြင်းမှတပါး တရားထူးမရရှိကြောင်း ပြောပုံ ၂၇၀

၂၀၂။ သင် စိတ္တသူကြွယ်ကော ဥပါသကာ၏အဖြစ်သို့ကပ်ရောက်ခြင်းသည် အဘယ်မျှ ရှိပါပြီနည်း၊ တစုံတခုသောတရားထူးမျှား ရပါပြီလောဟုမေး၍ စိတ္တသူကြွယ်က ဥပါသကာ၏အဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ခြင်းသည် အနှစ် သုံးဆယ် ရှိပြီဖြစ်၍ အလိုရှိတိုင်း စျာန်ဝင်စားနိုင်သော ကာမဘုံသို့ မလာသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်း ပြန်ပြောပုံ ၂၇၁

၂၀၃။ ထိုအခါ အစေလကဿပက ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်သော တရားတော်သည် အံ့သြဘွယ်ရှိပေစွ၊ အဝတ်ဖြူဝတ်သောလူသော်မှလည်း တရားထူးကို ရဘိတုံသေး၏၊ ငါသည်လည်း ဤမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို ရလိုပါ၏ဟု ပြန်ပြောပုံ ၂၇၁

၂၀၄။ စိတ္တသူကြွယ်က အစေလကဿပကို ရဟန်းများအထံသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး ရဟန်းများအား အစေလကဿပကို ရှင်ရဟန်းပြုပေးပါရန် လျှောက်ထားပုံနှင့် ရဟန်းပြုပြီးသော် သတိဝိရိယဖြင့် မနားမနေ ကြိုးစားမှုကြောင့် မကြာမီ ရဟန္တာဖြစ်သွားပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၇၂

၁၀-ဂိလာနဒဿနသုတ်

၂၀၅။ စိတ္တသူကြွယ် ပြင်းထန်စွာ ရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေစဉ် အရာမ်စောင့်နတ် အစရှိသော နတ်အပေါင်းတို့သည် လာရောက်ကြကုန်၍ တမလွန်ဘဝ၌

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

စကြာမင်းဖြစ်ရန် တောင့်တပါလော့ဟု ပြောဆိုကြသဖြင့် စိတ္တသူကြွယ်က စကြာမင်း၏အဖြစ်သည်လည်း အမြဲမရှိ၊ ပယ်စွန့်၍သွားရမည်သာတည်း ဟု ပြန်ပြောသံ လူနာစောင့် ဆွေမျိုးစသည်တို့ ကြားရ၍ လူနာစောင့် ဆွေမျိုးတို့က အရှင်သား သတိထားပါ မမြည်ဘမ်း မယောင်ယမ်းပါနဲ့ဟု စိတ္တသူကြွယ်ကို ပြောကြပုံ ၂၇၂-၂၇၃

၂၀၆။ ထိုအခါ စိတ္တသူကြွယ်က ငါသည် မြည်တမ်း ယောင်ယမ်းနေသည်မဟုတ်၊ နတ်များက ငါ့ကို စကြာမင်းအဖြစ် တောင့်တပါဟု လာရောက်ပြောနေကြ၍ ထိုဟာသည် မမြဲ ပယ်စွန့်၍သွားရမည်ဟု ပြန်ပြောခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပုံ ၂၇၃

၂၀၇။ ဒီလိုဆိုလျှင် ငါတို့ကိုလည်း ဆုံးမပါလော့ဟု ဆွေမျိုးများကပြော၍ စိတ္တသူကြွယ်သည် ဆွေမျိုးများအား ရတနာသုံးပါး၌ မတုန်မလှုပ်သော သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစေရန် အလုံးစုံသောလှူဘွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ကို သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့နှင့်အတူတကွ မခွဲခြားကြပဲ သုံးဆောင်ကြရန် အဆုံးအမပေးပြီးနောက် သေလွန်သွားပုံ ဟောတော်မူခြင်း ၂၇၃-၂၇၅

ဂ-ဂါမဏိသံယုတ်

၁-စက္ကသုတ်

၂၀၈။ စက္ကာအမည်ရှိသော ရွာသူကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားကို အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ကြမ်းတန်းသော သူ ကြမ်းတန်းသော သူ ကောင်းသောအမှုဌ် မွေ့လျော်တတ်သော သူ ကောင်းသောအမှုဌ် မွေ့လျော်တတ်သော သူဟူ၍ ခေါ်ဆိုရကြောင်း မေးလျှောက်သဖြင့် ဘုရားရှင်က....ရာဂစသည်တို့ကို မပယ်အပ်သေးသော သူသည် သူတပါးတို့ကိုလည်း အမျက်ထွက်စေတတ်, မိမိသည်လည်း အမျက်ကို ထင်ရှားပြုတတ်သောကြောင့် ကြမ်းတန်းသူ ကြမ်းတန်းသူဟူ၍ ခေါ်ဆိုရကြောင်း၊ ရာဂစသည်တို့ကို ပယ်သတ်ပြီးသူ သည် သူတပါးတို့ကိုလည်း အမျက်မထွက်စေတတ် မိမိသည်လည်း အမျက်ကိုထင်ရှား မပြုတတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ကောင်းသော အမှုဌ် မွေ့လျော်သော သူ ကောင်းသောအမှုဌ် မွေ့လျော်သော သူဟူ၍ ခေါ်ဆိုရကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ ၂၇၅

ထိုအခါ စက္ကရွာသူကြီး အလွန်ကျေနပ်နှစ်သက်ပြီးသကာလ အသက်ထက်ဆုံး ရတနာသုံးပါးတို့၌ ဆည်းကပ်တတ်သော ဥပါသကာဖြစ်သွားပုံ ၂၇၅

၂-တာလပုဋ္ဌသုတ်

၂၀၉။ ကချေသည်တို့၏ အကြီးအမှူးတာလပုဋ္ဌသည် ကချေသည် (ဇာတ်သမား) သည် သေပြီးနောက် ပဟာသဒ္ဒးမည်ရှိသော နတ်ဖြစ်၏ဟု ရှေးရှေးဆရာ စဉ်ဆက် ဇာတ်သမားတို့၏ ပြောဆိုသံကိုကြားဘူး၍ မှန်မမှန် မြတ်စွာ ဘုရားကို မေးလျှောက်ပုံ ....

၂၁၀။ မြတ်စွာဘုရားက ဤပြဿနာကို မမေးရန် တားသော်လဲ ၃-ကြိမ်ထပ်မေး သဖြင့် ဇာတ်သမားသေပြီးနောက် ပဟာသမည်သော နတ်မဖြစ်၊ ပဟာသ မည်သော ငရဲ၌ဖြစ်ကြောင်း ပဟာသနတ်ဖြစ်၏ဟူသော ရှေးဆရာ စဉ် ဆက်များ၏အယူအဆသည် မှားသောအယူအဆဖြစ်၍ မှားသောအယူ ရှိသူသည် သေပြီးနောက် ငရဲတိရစ္ဆာန်နှစ်မျိုးတွင် တမျိုးမျိုး၌ ဖြစ်ရ မည်ဖြစ်ကြောင်း ဟောကြားတော်မူပုံ ၂၇၇

၂၁၁။ ထိုနောက် ဇာတ်ဆရာကြီးသည် ရှေးရှေးသောဆရာ့ဆရာ အဆက်ဆက်တို့၏ လှည့်ပတ်လိမ်လည်ပြောဆိုခံခဲ့ရမှုကြောင့် ဝမ်းနည်းပက်လက် မျက်ရည် များထွက်ပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားထံ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်၍ ရဟန်းပြုပြီးသော် မကြာမီ ရဟန္တာဖြစ်သွားပုံကို ဟောတော်မူခြင်း ၂၇၇-၈

၃-ယောဓာဇီဝသုတ်

၂၁၂။ ယောဓာဇီဝအမည်ရှိသော စစ်သူကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ “စစ်တိုက်ခိုက်သူသည် သေပြီးနောက် ပရဇိတအမည်ရှိသော နတ်ပြည်သို့ ရောက်ကြောင်း” ရှေးရှေး ဆရာ့ဆရာ အဆက်ဆက်တို့ ပြောဆိုသော စကား မှန်,မမှန် မေးလျှောက်ပုံ ၂၇၈

(ကြွင်း-တာလပုဋ္ဌသုတ်နှင့်တူပြီ နာမည်မျှထူး၏)

၄-ဟတ္ထာရောဟသုတ်

၅-အဿာရောဟသုတ်

(ယောဓာဇီဝသုတ်နှင့်တူပြီ၊ နာမည်မျှထူး၏)

၆-အသိဗန္ဓကပုတ္တသုတ်

၂၁၃။ အသိဗန္ဓက၏သားဖြစ်သော ရှာသူကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားထံ ချဉ်းကပ်၍ ပစ္စန္တရာဇ်အရပ် မှော်ပန်းကိုပန် ရေကရားကိုဆောင် ညအခါရေသို့ဆင်း မီးကိုလုပ်ကျွေးတတ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည် သေသူကို နတ်ပြည်သို့ ရောက်အောင် ပြုလုပ်တတ်ကုန်၏၊ အရှင်ဘုရားလည်း ထိုသို့ပြုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ပါသလောဟု လျှောက်ထားပုံ ၂၇၉

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂၁၄။ မြတ်စွာဘုရားက ကျောက်ဖျာကြီးကို ရေအိုင်၌ချ၍ လူများအပေါင်းစုဝေးကာ "အို-ကျောက်ဖျာကြီး ပေါ်ပါလော့ ကုန်းထက်သို့တက်ပါလော့"ဟု တောင်းပန်ခြင်းစသော အကြောင်းကြောင့် ကျောက်ဖျာမပေါ် ကုန်းပေါ်မတက်သလို ထိုအတူ ပါဏာတိပါတစသော ဒုစရိုက်မှုများ ပြုသောသူကို သေပြီးနောက် လူအများလာရောက်၍ နတ်ပြည်သို့ ရောက်ပါစေလော့ဟု လက်အုပ်ချီတောင်းပန်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် နတ်ပြည်မရောက်နိုင်ပုံနှင့် ထောပတ်အိုးစသည်ကို နက်စွာသော ရေအိုင်သို့ သက်ဆင်း၍ ခွဲလိုက်သော် အိုးခြမ်းကွဲစသည်သည် ရေအောက်မြုပ်၍ ထောပတ်စသည်သည် ရေအထက်ပေါ်နေသည်ကို လူအများစုဝေးပြီးလျှင် "အို-ထောပတ် နစ်မြုပ်ပါလော့" စသည်ဖြင့် တောင်းပန်ပြောဆိုခြင်း အကြောင်းကြောင့် မနစ်မြုပ်ရာသကဲ့သို့ ထိုအတူ ပါဏာတိပါတစသော ဒုစရိုက်မှုမပြုသောသူကို သေသည်မှနောက်၌ ဤသူသည် ငရဲသို့လားပါစေလော့ ဟု လူအများစုဝေးလာရောက်ပြီး တောင်းပန်ပြောဆိုခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ငရဲသို့မလား မရောက်နိုင်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၂၈၀-၁

၇-ခေတ္တူပမသုတ်

၂၁၅။ အသိဗန္ဓက၏သားဖြစ်သော ရွာသူကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်ကြောင့် အချို့သောသတ္တဝါတို့အား ရိုသေစွာ တရားကိုဟော၍ အချို့သောသတ္တဝါတို့အား ရိုသေစွာ တရားကို ဟောတော်မမူပါသနည်း ဟု လျှောက်ပုံ ၂၈၀

၂၁၆။ မြတ်စွာဘုရားက မြေသုံးမျိုးသုံးစား ဥပမာပြ၍အကောင်းဆုံးဖြစ်သောမြေ, အလယ်အလတ်ဖြစ်သော မြေကွက်တို့၌ အစဉ်အတိုင်း ရှေးဦးစွာမျိုးစေ့များကြဲချကြရသလို မြေကွက်ကောင်းနှင့်တူသော ရဟန်းပရိသတ်နှင့် မြေကွက် အလယ်အလတ်နှင့် တူသော ဥပါသကာ ဥပါသိကာတို့သည် ငါဘုရားလျှင် ပုန်းအောင်းရာ ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တရားဟောရပုံနှင့် မြေကွက်ညံ့နှင့်တူသော သာသနာတော်မှတပါးသော အယူရှိကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏား ပရိဗိုဇ်တို့အားလည်း (မြေကွက်ညံ့၌ နွားစာအလို့ငှါပဲ ရရ-ဟူသော သဘောဖြင့် မျိုးစေ့ကြဲချရသလို) ငါဘုရားဟောတော်မူသော တရား၏ တပုဒ်တပါဒမျှကို သိကာမျှနှင့်ပင် ထိုသူတို့အား ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး အကျိုးစီးပွါးဖြစ်လတ္တံ့ဟု ရည်ရွယ်လျက် ဟောတော်မူပုံ ၂၈၂-၃

တဖန် အပေါက်မရှိသော ယိုစိမ့်စီးဆင်းခြင်းမရှိသော အိုးနှင့် တူသော ရဟန်းပရိသတ် အပေါက်မရှိသော ယိုစိမ့်စီးဆင်းတတ်သော အိုးနှင့် တူသော ဥပါသကာ ဥပါသိကာတို့သည် ငါဘုရားလျှင် ပုန်းအောင်းရာ

ဦးရေ　　အကြောင်းအရာ　　မျက်နှာအမှတ်

ကိုးကွယ်ရာ ရှိသောကြောင့် ဟောတော်မူရပုံနှင့်၊ အပေါက် ရှိသော ယိုစိမ့်စီးဆင်းတတ်သော အိုးနှင့်တူသော သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိကြကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏား ပရိဗိုဇ်တို့အား လည်း အိုးပေါက် အိုးယိုဌ် အိုးခွက်ဘဏ္ဍာ ဆေးရေ မျှသော်လည်း ရရာ၏ဟု သဘောပိုက် လျက် ရေကိုထည့်ကြကုန်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ထိုသူတို့အား လည်း ငါဘုရား ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏ တပုဒ်တပါဒမျှကို သိကာမျှနှင့်ပင် ရှည်မြင့်စွာ အကျိုးစီးပွါး ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ရည်ရွယ်လျက် ဟောတော်မူရပုံကို အကျယ်တဝင့် ဟောတော်မူခြင်း ၂၀၃-၂၀၄

ဂ-သစ်ဓမသုတ်

၂၁၇။ အသိဗန္ဓက၏သား နိဂဏ္ဌ၏ တပည့် ရှာသူကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားအား နိဂဏ္ဌဆရာကြီးသည် အကြင်မကောင်းမှုကံကို မျှားစွဲပြု၏၊ ထိုမျှားစွဲပြုလုပ်သော မကောင်းမှုကံသည် အပါယ်ငရဲသို့ ဆောင်အပ်၏ဟု တပည့် မျှားအား တရားဟောကြောင်းလျှောက်သဖြင့် ဤသို့ ဟောကြားသော် အပါယ်ငရဲသို့လားလတ္တံ့ သူမရှိလတ္တံ့ဟု မြတ်စွာဘုရားက ပြန်ပြောပုံ ၂၀၄

၂၁၈။ မြတ်စွာဘုရားက ရှာသူကြီးအား ဒုစရိုက်မှုကို ပြုလုပ်သော အချိန်နှင့် မပြုလုပ်သော အချိန်နှစ်မျိုးတွင် မည်သည့် အချိန်အခါသည် များပြား ပါသနည်းဟု မေးရာ ဒုစရိုက်မှုမပြုလုပ်သော အချိန်အခါကမျှားကြောင်း လျှောက်ထားသဖြင့် ယင်းသို့ဖြစ်သော် နိဂဏ္ဌဆရာကြီး၏ စကားကဲ့သို့ အပါယ်ငရဲလားမည်သူ မရှိကြောင်း ပြန်ပြောပုံ ၂၀၅

၂၁၉။ တပည့် မည်သည် မိမိတို့၏ ဆရာအပေါ်၌ အလွန် ကြည်ညိုမြဲ ဖြစ်သည် အားလျော်စွာ "ငါ၏ဆရာသည် ဤသို့ ဟောလေ့ရှိ၏၊ ငါသည်လည်း ဒုစရိုက်မှုကျူးလွန်ဆားသူဖြစ်၍ အပါယ်ငရဲသို့ ရောက်ရလတ္တံ့" ဟူသော အယူသည်ဖြစ်တော့၏၊ ထိုအယူ ထိုစိတ်ကို မပယ်မစွန့်နိုင်ခဲ့သော် မိမိပြုမိ ခဲ့ဘူးသော အကုသိုလ်ကံသည် ရှေးရှုဆောင်၍ ချထားဘိ သကဲ့သို့ အပါယ်ငရဲ၌ ချထားအပ်ကြောင်း ဘုရားရှင်ဟောတော်မူပုံ ၂၀၅

၂၂၀။ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဘုရားရှင်သည် ဒုစရိုက်မှုပြုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရန်ဟောတော်မူ၏၊ ထိုဒုစရိုက်မှုကို တပါးမကမျှားသောအကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏၊ ငါသည်လည်း ပြုလုပ်မိခဲ့ပြီ၊ ထိုဒုစရိုက်မှုကို ပြုလုပ်ခြင်းသည် လုံးဝမကောင်း နှလုံးမသာယာခြင်းသာ ဖြစ်ရပေစ္ဥ နောင်၌ မပြုအံ့ဟုဆင်ခြင်၍ ဒုစရိုက်မှုကို ပယ်စွန့်တော့၏၊ လွန်မြောက်လေတော့၏၊ မိစ္ဆာအယူပယ်၍ သမ္မာအယူ ဖြစ်ပြီးလျှင် ခွန်အားဗလနှင့် ပြည့်စုံသော ခရုသင်းမှုတ်သူသည် ဆင်းရဲခြင်း မရှိပဲ မှုတ်လျက် အရပ် လေးမျက်နှာ ကြားသိစေနိုင်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ထိုသူသည်လည်း ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုအပ်

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

သော စိတ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဗျာပါဒ စသည်မှ လွတ်ကြောင်း ဖြစ်သော မေတ္တာစသောစျာန်ဖြင့် ဗြဟ္မာ့ဘုံသို့ဆောင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဘုရားရှင် ဟောတော်မူပုံ ....

(တဿ ဝိပါကံ ပဋိဗာဟိတ္တာ သယမေဝ ဗြဟ္မသဟဗျတံ ဥပနေတီတိ၊ သံ ၎-၃-၁၄၃)

၉-ကုလသုတ်

၂၂၁။ နာဠန္ဒမြို့ကြီး- ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး ဒုဿ်ကွန္တရကပ်ကြီး ဆိုက်ရောက်နေစဉ် မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော ရဟန်းအပေါင်းနှင့် သီတင်းသုံးနေသဖြင့် နာဠ၏သား နိဂဏ္ဌဆရာကြီးသည် သူ၏ သာဝက အသိဗန္ဓကသား ရွာသူကြီးကို "မြတ်စွာဘုရားသည် တပါးမက များသောအကြောင်းဖြင့် လူအများ၏ အကျိုးစီးပွါး အစဉ်သနား စောင့်ရှောက်ကြောင်း များကို ဟောပြောနေပါလျက် အလွန်ရခဲသော အာဟာရရှိသော ဤအခါသမယ မျိုးတွင် ရဟန်းအများနှင့် လှည့်လည်နေခြင်းသည် အမျိုး ဒါယကာ တို့အား အစီးအပွါးပျက်စေခြင်း ကပ်ချဉ်းဆဲခြင်း အကျိုးငှါကျင့်သည် မမည်ပါသလော"ဟု စွပ်စွဲပြောဆိုခိုင်းပုံ ၂၀၇-၂၀၈

၂၂၂။ ထိုသို့ စွပ်စွဲပြောဆိုလာသော ရွာသူကြီးကို ဘုရားရှင်က ငါအောက်မေ့သော ဓာ-ကမ္ဘာအတွင်း ကျက်ပြီးသောဆွမ်းကို ခံယူကာမျှဖြင့် ဖျက်ဆီးအပ်သောအမျိုးတယောက်မျှမရှိ၊ ဒါန သီလ စသော အကြောင်းများကြောင့် ကြွယ်ဝချမ်းသာသော အမျိုးများသာရှိကြောင်းနှင့် မင်း ခိုးသူ မီး ရေ သိုမှီးဥစ္စာ ပြောင်းရွှေ့ အမှားပြုကျင့် ပျက်စီးခြင်းအားဖြင့် အမျိုးတို့၏ ပျက်စီးကြောင်း ရှစ်ပါးကို အကျယ်တဝင့် ဟောတော်မူ၍ ရွာသူကြီး အသက်ထက်ဆုံး သရဏဂုဏ်တည်သွားပုံ ဟောတော်မူခြင်း ၂၀၉-၂၁၀

၁၀-မဏိစူဠကသုတ်

၂၂၃။ ရဟန်းတော်တို့အား မည်သည့်အကြောင်း ပရိယာယ်နှင့်မျှ ရွှေငွေကို အလှူမခံအပ်ကြောင်း မသာယာအပ်ကြောင်း မရှာမှီးအပ်ကြောင်းကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူပုံ ၂၉၀-၂၉၁

၁၁-ဘဒြကသုတ်

၂၂၄။ ဥရုဝေလကပ္ပအမည်ရှိသော နိဂုံးဥ် မြတ်စွာဘုရားသည် ဘဒြက ရွာသူကြီးကို ပစ္စုပ္ပန်ဆတ်ဆတ် ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ကြောင်းကိုလည်း ချုပ်ရာကိုလည်း ဟောပုံ ၂၉၂

"ရွာသူကြီး-ဤနိဂုံးဥ် အခွါသော သူတို့ကို သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်း စသည်ပြုလုပ်ခံရသဖြင့် သင်၏ သောကပရိဒေဝ စသည် ဖြစ်ခြင်း မဖြစ်

[စီ] သဋ္ဌာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် နိဿယ

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု မေးသဖြင့် ဆန္ဒရာဂ ရှိ, မရှိခြင်း
ဟူသော အကြောင်းကို ဖြေကြားပုံ ၂၉၃

ယခုပစ္စုပ္ပန် သင်၏ဉာဏ်၌သိထင်လာသည့်အတိုင်း အတိတ်အနာဂတ်
တို့၌လည်း နည်းမှီးပြီးလျှင် မည်သည့်ဆင်းရဲဒုက္ခမဆို ဆန္ဒရာဂကြောင့်
သာလျှင် ဖြစ်ကြောင်း ဆန္ဒရာဂသည်သာလျှင် ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အရင်းမူ
လဖြစ်ကြောင်း ဟောတော်မူပုံ ၂၉၃-၂၉၄

သဋ္ဌာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် နိဿယ

မှတ်သားဖွယ်ရာမာတိကာ

ဤတွင် ပြီးပြည့်စုံပြီ။

ယံ ယူပလက္ခိယံ ဟေတ္ထ၊ တံ တဒုဒါဟဋ္ဌံ အယံ။
မာတိကာ သဒ္ဒတံ ဓမ္မ- နဒိ ံတာ ယာ မတက္ကဝံ။

သံယုတ္တနိကာယ

သဋ္ဌာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်

နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-သဋ္ဌာယတနသံယုတ်

၁-အနိစ္စဝဂ်

၁-အဇ္ဈတ္တာနိစ္စသုတ်

၁။ မေ၊ တပည့်တော်အာနန္ဒာသည်။ (ဣဒံ၊ ဤအဇ္ဈတ္တာနိစ္စသုတ်ကို။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဝါ၊ နာခံမှတ်သားဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်အနီး၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ အရာမ်ဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရား"ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏(စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ[၁]။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသောစက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ယံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ "ဧတံ၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မမ၊ ငါ၏(ဥစ္စာသည်)။ န၊ မဟုတ်။ ဧသော၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ န အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မေ၊ငါ၏။အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ နာတိ၊မဟုတ်" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တံ ဧတံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ, မဂ်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုမှတ်အပ်၏။ သောတံ၊ သောတပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ပ။ မနော၊ လောကီစိတ်သည်[၂]။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ယံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသောစိတ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ယံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ယံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ "ဧတံ၊ ဤ

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ စသော ပုဒ်အနက်များ၏ မှတ်သားဖွယ်ရာများကို သံ-နိ ၂-မျက်နှာ ၁-၌ ပြန်၍ ရှုပါလေ၊ ရေးခဲ့ပြီ။

၂။ မနောတိ တေဘူမကသမ္မသနစာရစိတ္တံ။ဌ။ သမ္မသနစာရစိတ္တန္တိ ဝိပဿနာယ ပဝတ္တိဋ္ဌာနဘူတံ ဝိပဿီ-တမ္ပံ စိတ္တံ၊ဋီ။

စိတ်သည်။ မမ၊ ငါ၏(ဥစ္စာသည်)။ န၊ မဟုတ်။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ န အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ နာတိ၊ မဟုတ်"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ တံ ဧတံ၊ ထိုစိတ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ ပဿံ ပဿန္တော၊ ရှုမြင်သော။ သုတဝါ၊ အာဂမ, အဓိဂမသုတ ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝကသည်။ စက္ခုသ္မိံပိ၊ စက္ခုပသာဒဋ္ဌာလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ သောတသ္မိံပိ၊ ဋ္ဌာလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ ဃာနသ္မိံပိ၊ ဋ္ဌာလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ ဇိဝှါယပိ၊ ဋ္ဌာလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ ကာယသ္မိံပိ၊ ဋ္ဌာလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ မနသ္မိံပိ၊ ဋ္ဌာလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ (နိဗ္ဗိန္ဒန္တော)၊ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော်။ (မေ၊ ငါ၏။ စိတ်၊ စိတ်သည်။) ဝိမုတ်၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့် ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ။ အပရံ၊ တပါးသောပြုဖွယ်သည်။ နာတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ပဇာနာတိတိ၊ သိ၏ ဟူသော။ ဇတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

(နောက်နောက်သုတ်အားလုံး ဇဝံ မေ သုတံ ပြန်၍ စပ်လေ။)

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-အဇ္ဈတ္တဒုက္ခသုတ်

၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ (အကြွင်းကို အဇ္ဈတ္တာနိစ္စသုတ်မှီး၍ ပေးလေ ဒုက္ခံပုဒ်သာ ထူး၏။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-အဇ္ဈတ္တာနတ္တသုတ်

၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ (အကြွင်းကို အဇ္ဈတ္တာနိစ္စသုတ် မှီး၍ ပေးလေ အနတ္တပုဒ်မျှသာထူး၏။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ နိဗ္ဗိဒါ ဝိရဇ္ဇတိ ဟု မ ၁-၂၄၅-စာပိုဒ်၌ရှိ၏၊ ဤသို့ရှိရာ၌ နိဗ္ဗိဒါ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်ဟု အနက်ပြန်ရာဝယ် ပြောဖွယ်မရှိပေ၊ ဤ၌ နိဗ္ဗိန္ဒံ ဝိရဇ္ဇတိ-ဟု ရှိ၏၊ ဤသို့ နိဗ္ဗိန္ဒံရှိရာ၌ ဂစ္ဆန္တောဒိ ဂိုဏ်းကြဲ၍ နိဗ္ဗိန္ဒံ နိဗ္ဗိန္ဒန္တောဟု အန္တ ပစ္စယန္တ ကြဲပြီးလျှင် ဟေတ္ထတ္ထသော်ငင်း, လက္ခဏတ္ထသော်ငင်း ပေးနိုင်၏၊ ဤ၌ ဟေတ္ထတ္ထပေးလိုက်၏၊ ဤသို့ ဂစ္ဆန္တောဒိဂိုဏ်းကြဲရာ၌ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော ဝိရဇ္ဇန္တော-ဟူသော ဝိ-ဌ ၂၊ ၃၂-နှာကိုငင်း,

အပိ စ အယံ သဗ္ဗေသမ္ပိ နိဂ္ဂဟီတန္တပုလ္လိင်္ဂါနံ ပကတိ ။ပ။ အညတရလိင်္ဂဝိဘတ္တိဝစနဝသေန ပရိဝတ္တနံ-သဒ္ဒနီတိ ပဒမာလာ-၂၄၂-နှာကိုငင်း သာဓကပြု၍ ပေးလိုက်၏။

၄-ဗာဟိရာနိစ္စသုတ်

၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ယံ၊ အကြင်ရူပါရုံသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသောရူပါရုံသည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ ယံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တာ မဟုတ်။ယံ၊သည်။အနတ္တာ၊အတ္တာမဟုတ်။ "ဧတံ၊ ဣရူပါရုံသည်။ မမ၊ ငါ၏(ဥစ္စာသည်)။နာ၊မဟုတ်။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ နာ အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ နာတိ၊ မဟုတ်" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ တံ ဧတံ၊ ထိုရူပါရုံကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (အကြွင်း အဇ္ဈတ္တာနိစ္စသုတ် မှီး၍ပေးလေ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဗာဟိရဒုက္ခသုတ်

၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ (အကြွင်းကို ဗာဟိရာနိစ္စသုတ် အတိုင်းပေးလေ။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဗာဟိရာနတ္တသုတ်

၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တာမဟုတ်ကုန်။ (အကြွင်းကို ဗာဟိရာနိစ္စသုတ် အတိုင်း ပေးလေ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အဇ္ဈတ္တာနိစ္စာတီတာနာဂတသုတ်

၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာနာဂတံ၊ အတိတ်, အနာဂတ်ဖြစ်သော။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ပစ္စုပ္ပန္နဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော စက္ခုပသာဒ၏ (မမြဲသည်၏အဖြစ်၌)။ ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်မှာဆိုဘွယ်ရာရှိပါအံ့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဿံ၊ သော။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ အတီတသ္မိံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒ၌။ အနုပေက္ခော၊ ငဲ့ကွက်မှုမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ စက္ခုံ၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ပစ္စုပ္ပန္နဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ စက္ခုဿ၊ ကို။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ပျောက်ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။အနာဂတံ၊ သော။ မနံ၊ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ပစ္စုပ္ပန္နဿ၊ သော။ မနဿ၊ ကို။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ငှါ။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ကတိ၊ ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-အဇ္ဈတ္တဒုက္ခာတီတာနာဂတသုတ်

၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာနာဂတံ၊ သော။ စက္ခုံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ (အကြွင်းကို အဇ္ဈတ္တာ-နိစ္စာတီတာနာဂတသုတ်ကို မှီး၍ပေးလေ။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-အဇ္ဈတ္တာနတ္တာတီတာနာဂတသုတ်

၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာနာဂတံ၊ သော။ စက္ခုံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တာမဟုတ်။ (အကြောင်းကို အဇ္ဈတ္တာနိစ္စာတီတာနာဂတသုတ်ကို မှီး၍ပေးလေ။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဗာဟိရာနိစ္စာတီတာနာဂတသုတ်

၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာနာဂတာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ ပစ္စုပ္ပန္နာနံ၊ ကုန်သော ရူပါရုံတို့၏ (မမြဲသည်၏အဖြစ်၌)။ ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်မှာ ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ (အကြောင်းကို အဇ္ဈတ္တာနိစ္စာတီတာနာဂတသုတ်ကို မှီး၍ပေးလေ။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-ဗာဟိရဒုက္ခာတီတာနာဂတသုတ်

၁၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာနာဂတာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ (အကြောင်းကို အဇ္ဈတ္တာနိစ္စာတီတာနာဂတသုတ်ကို မှီး၍ပေးလေ။)

ကောဒသမံ၊ တဆယ့်တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-ဗာဟိရာနတ္တာတီတာနာဂတသုတ်

၁၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာနာဂတာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။ပ။ အတီတာနာဂတာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။ ပစ္စုပ္ပန္နာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော ဓမ္မာရုံတို့၏(အတ္တာမဟုတ်သည်၏အဖြစ်၌)။ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်မှာဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေါ၊ သို့။ ပဿံ၊ သော။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ အတီတေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အနပေက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အနာဂတေ၊ ကုန်သော။ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ပစ္စုပ္ပန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ဌ၊။ ဝိရာဂါယ၊ ဌ၊။ နိရောဓာယ၊ ဌ၊။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒွါဒသမံ၊ တဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ အနိစ္စဝဂ္ဂေါ၊ အနိစ္စဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုအနိစ္စဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

အဇ္ဈတ္တဗာဟိရာ၊ အဇ္ဈတ္တဗာဟိရဖြစ်ကုန်သော။ ယဒနိစ္စေန၊ ယဒနိစ္စသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ၊ အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တ ဟူကုန်သော။ တယော တယော စ၊ သုံးသုတ် သုံးသုတ်တို့ဌင်း။ အဇ္ဈတ္တဗာဟိရာ၊ အဇ္ဈတ္တာနိစ္စာတီတာ-နာဂတ ဗာဟိရာနိစ္စာတီတာနာဂတ စသည်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ တေ စ၊ ထိုထိုသုံးသုတ် သုံးသုတ်တို့ဌင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤတွင် ပြီးပြီ။

၂-ယမကဝဂ်

၁-ပဌမပုဗ္ဗေသမ္ဗောဓသုတ်

၁၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါန်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဗောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌ပင်လျှင်။ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿေဝ၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်။ သဘောဝ၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ဝါ၊ အား။ "စက္ခုဿ၊ စက္ခုပသာဒ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်သည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်နည်း။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်နည်း။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းသည်။ ဝါ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ ကိံ နု ခေါ၊ အဘယ်နည်း။ သောတဿ၊ သောတပသာဒ၏။ပ။ မနဿ၊ လောကီစိတ်၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ နိဿရဏံ၊ သည်။ ကိံ တိ၊ အဘယ်နည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ ဝါ၊ အား။ "စက္ခုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံ သုခံ၊ အကြင်ချမ်းသာခြင်းသည်။ ယံ သောမနဿံ၊ အကြင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ တည်း။ စက္ခုံ၊ သည်။ ယံ အနိစ္စံ၊ သည်။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ယံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ အကြင်ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ အယံ၊ ဤမမြဲခြင်း ဆင်းရဲခြင်း ဖောက်ပြန်ခြင်းသည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ တည်း။ စက္ခုသ္မိံ၊ ၌။ ယော ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကို ဖျောက်ခြင်းသည်။ ယံ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤ ဆန္ဒရာဂကို ဖျောက်ခြင်း ပယ်ခြင်းသည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ တည်း။ သောတံ၊ ကို။ ပ။ မနံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယံ သုခံ၊ အကြင်ချမ်းသာခြင်းသည်။ ယံ သောမနဿံ၊ အကြင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ မနဿ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ တည်း။ မနော၊ သည်။ ယံ အနိစ္စော၊ သည်။ ယံ ဒုက္ခော၊ သည်။ ယံ ဝိပရိဏာမဓမ္မော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤမမြဲခြင်း ဆင်းရဲခြင်း ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောသည်။ မနဿ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ တည်း။ မနသ္မိံ၊ ၌။ ယော ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ သည်။ ယံ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ၊ သည်။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ သည်။ မနဿ၊ ၏။ နိဿရဏန္တိ၊ တည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဆန္နံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ အာယတနာနံ၊ ဤအာယတနတို့၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဖွယ်ကိုလည်း။ အဿာဒတော၊ သာယာဖွယ်အားဖြင့်။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ အာဒီနဝတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ နိဿရဏတော၊ ထွက်မြောက်ရာအားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နာဗ္ဘညာသိံ၊ ထိုးထွင်း၍မသိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာဝ၊ လုံး။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဒေဝကေ၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္ဟကေ၊ ဗြဟ္မာပြည် ၂၀-နှင့်တကွသော။ လောကေ၊ သြကာသလောက၌ဌင်း။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမုတိနတ်, ကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌ဌင်း။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီဟူ၍။ နေဝပစ္စညာသိံ၊ ဝန်မခံခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ အဗ္ဘညာသိံ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။

အထ၊ ထိုသို့သိသောအခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ပ။ ပစ္စညာသိ ံ၊ ဝန်ခံပြီ။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝါ၊ ၏။ ဒဿနံ၊ အလုံးစုံသောတရားကိုမြင်စွမ်းနိုင်သော။ ဉာဏဉ္စ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အကုပ္ပါ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောမရှိ။ အယံ၊ ဤပဋိသန္ဓေသည်။ အန္တိမာ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေတည်း။ ဒါနိ၊ ယခု အခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ နောင်တဖန်ဘဝသစ်၌ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ ၁။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဒုတိယပုဗ္ဗေသမ္ဗောဓသုတ်

၁၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဗောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌သာလျှင်။ အနဘိ-သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿေဝ၊ ဘုရားလောင်း သည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ အား။ "ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာ ဖွယ်သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ပ။ ဗာဟိရာနံ၊ အပ၌ဖြစ်ကုန်သော။ (ဤမျှသာထူး၏ အကြွင်းကို ပဌမပုဗ္ဗေသမ္ဗောဓသုတ်ကို မှီး၍ ပေးလေ။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ပဌမအဿာဒပရိယေသနသုတ်

၁၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ စက္ခုဿ၊ စက္ခုပသာဒ၏။ အဿာဒပရိ-ယေသနံ၊ သာယာဖွယ်ကို ရှာမှီးခြင်းအကျိုးငှါ[၂]။ အစရိ ံ၊ ကျင့်ပြီ။ စက္ခုဿ၊ ၏။ ယော အဿာ-ဒေါ၊ အကြင်သာယာဖွယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုသာယာဖွယ်ကို။အဇ္ဈဂမံ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ။ စက္ခုဿ၊ ၏။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ အဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သော။ ထိုသာယာဖွယ်ကို။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွသော မဂ်ပညာဖြင့်[၃]။ သုဒိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ အာဒီနဝပရိယေသနံ၊ အပြစ်ကိုရှာမှီးခြင်းအကျိုးငှါ။ အစရိ ံ၊ ကျင့်ပြီ။ စက္ခုဿ၊ ၏။ ယော အာဒီနဝေါ၊ အကြင်အပြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအပြစ်ကို၊ အဇ္ဈဂမံ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ။ စက္ခုဿ၊ စက္ခုပသာဒ၏။ ယာဝတာ၊ သော။အာဒီနဝေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)သော၊ ကို။ မေ၊

၁။ ယခုပေးသော အနက်ကား ဥာဏဉ္စ ပန မေ ဒဿနံ ဥဒပါဒိ-အရ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၊အကုပ္ပါ မေ ဝိမုတ္တိ။ပ။ ပုနဗ္ဘဝေါ အရ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ကို ဖွင့်ဆိုသော မ-၌ ၂-၂၈၀-စာပိုဒ် အဖွင့်အရတည်း။ 'မေ၊ ၏ ။ဝိမုတ္တိ၊သည်။ပ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။' ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ ၏။ ဥာဏဉ္စ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ-ဟူ၍ သော်လည်း ဥာဏဉ္စ ပန မေ ဒဿနန္တိ ဒ္ဓိဟိ ပဒေဟိ ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏံ ဝုတ္တံ၊ အံ-၌ ၂၊၂၃၀-နှာအဖွင့် အရ ပေးလေ။

၂။ အဿာဒပရိယေသနံ ပုဒ်ကား ဒိဝါဝိဟာရံ အလဂဒ္ဒပရိယေသနံ ပုဒ်တို့ကဲ့သို့ အာယစတုတ္ထေက ဝစ နဿတု-သုတ်၌ တုဂ္ဂဟဏေန အတ္တဉ္စ ဟောတိဝယ် အတ္တဉ္စ၌ပါသော စသဒ္ဒါဖြင့် သ-၏-အံ-အပြုကို ဆည်းလေ-သောကြောင့် ဤ၌လည်း သ-၏-အံ-အပြုတည်း၊ ထို့ကြောင့် အဿာဒပရိယေသနတ္ထာယ-ဟု-အံ-၌ ၂-တတိယ ပဏ္ဏာသက ပဌမအဿာဒသုတ်၌ ဖွင့်သတည်း။

၃။ ပညာယာတိ သဟ ဝိပဿနာယ မဂ္ဂပညာယ။ အံ-၌ ၂၊၂၃၁-နှာ။

သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌော၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ နိဿရဏာ ပရိယေသနံ၊ ထုက်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာမှီးခြင်းအကျိုးငှါ။ အစရိံ။ ပြီ။ စက္ခုဿ၊ ၏။ ယံ နိဿရဏံ၊ အကြောင်ထုက်မြောက်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၏။ တံ၊ ကို။ အဇ္ဈဂမံ၊ ပြီ။ စက္ခုဿ၊ ၏။ ယာဝတာ။ သော။ နိဿရဏံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေ၊ ကို။ မေ၊ သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ သောတာဿ၊ သော တပသာဒ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဃာနဿ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဇိဝှါယ၊ ၏။ အာသာဒပရိယေသနံ၊ ငှါ။ အစရိံ၊ ပြီ။ ဇိဝှါယ၊ ၏။ ယော အာသာဒေါ။ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ အဇ္ဈဂမံ၊ ပြီ။ ဇိဝှါယ၊ ၏။ ယာဝတာ၊ သော။ အာသာဒေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ကို။ မေ၊ သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌော၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ယာဝတာ၊ သော။ မနဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ကို။ မေ၊ သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ပြီ။ (ယာဝကိဝဉ္စ- စသည်ပေးမြဲ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဒုတိယအာသာဒပရိယေသနသုတ်

၁၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့၏။ အာသာဒပရိယေသနံ၊ သာယာဖွယ်ကို ရှာမှီးရန်အလို့ငှါ။ အစရိံ။ ပြီ။ (အကြွင်းကို အထက်သုတ်ကို မှီး၍ပေးလေ၊ ဗာဟိရာနံ၊ အပ ဖြစ်ကုန်သော-ဤမျှသာထူး၏။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ပဌမနောစေအာသာဒသုတ်

၁၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုဿ၊ ၏။ အာသာဒေါ၊ သည်။ နော စေ အာဘဝိဿ၊ အကယ်၍ မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ (နောစေဒံဒ်၌ ဣဒံကား အနက်မရှိ။) ဣဒံ(ဤမေ)သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒ၌။ န သာရဇ္ဇေယျုံ၊ ပြင်းစွာမတပ်ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြောင်ကြောင့်လျှင်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ အာသာဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ စက္ခုသ္မိံ၊ ၌။ သာရဇ္ဇန္တိ၊ ပြင်းစွာတပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုဿ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ နော စေ အာဘဝိဿ၊ အံ့။ ဣဒံ(ဤမေ)သတ္တာ၊ တို့သည်။ စက္ခုသ္မိံ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒေယျုံ၊ မငြီးငွေ့ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ လျှင်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ စက္ခုသ္မိံ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ သည်။ နော စေ အာဘဝိဿ၊ အံ့။ ဣဒံ (ဤမေ) သတ္တာ၊ တို့သည်။ စက္ခုသ္မာ၊ မှ။ န နိဿရေယျုံ၊ မထုက်မြောက်ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ လျှင်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ စက္ခုသ္မာ၊ မှ။ နိဿရန္တိ၊ ထုက်မြောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော-တဿ၊ ၏။ အာသာဒေါ၊ သည်။ နော စေ အာဘဝိဿ၊ အံ့။ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ မနသ္မာ၊ စိတ်မှ။ နိဿရန္တိ၊ ထုက်မြောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝကိဝဉ္စ၊

အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံးမျှသာလျှင်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဆန္နံ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ အာယတနာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒဥ္ဇ၊ သာယာ ဖွယ်ကိုလည်း။ အဿာဒတော၊ သာယာဖွယ်အားဖြင့်။ အာဒီနဝဥ္ဇ၊ ကိုလည်း။ အာဒီနဝတော၊ အားဖြင့်။ နိဿရဏဥ္ဇ၊ ကိုလည်း။ နိဿရဏတော၊ အားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ နာဗ္ဘညံသု၊ မသိကြကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာဝ၊ လုံး။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သဒေဝကာ၊ သော။ သမာရကာ၊ သော။ သဗြဟ္မကာ၊ သော။ လောကာ၊ သြကာသလောကမှဂုင်း။ သဿမဏ-ဗြာဟ္မဏိယာ၊ သော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောကမှဂုင်း။ နိဿဋ္ဌာ၊ ထွက်မြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသညုတ္တာ၊ မယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိပ္ပမုတ္တာ၊ လွတ်မြောက် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိမရိယာဒီကတေန၊ အပိုင်းအခြားကင်းသည်ကို ပြုတတ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ နေဝ ဝိဟရိံသု၊ မနေကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ အာယတနာနံ၊ တို့၏။ ပ။ အဗ္ဘညံသု၊ ထိုးထွင်း၍ သိကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ၊ ထိုသို့ သိသောအခါ၌။ ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဥ္ဇမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဒုတိယနောစေအဿာဒသုတ်

၁၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ နောစေအဘဝိဿ၊ အံ့။ (ဤနောစေဒံ၌လည်း ဣဒံကား အနက်မရှိ။) ဣဒံ(ဣမေ)သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ နသာရဇ္ဇေယျုံ၊ ပြင်းစွာမတပ်ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ လျှင်။ ရူပါနံ၊ တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ရူပေသု၊ တို့၌။ သာရဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ပဌမာဘိနန္ဒသုတ်

၁၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်သည်မည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲမှ။ အပရိ-မုတ္တော၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သောတံ၊ သောတပသာဒကို။ပ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဃာနံ၊ ဃာန ပသာဒကို။ပ။ ယော၊ သည်။ ဇိဝှံ၊ ဇိဝှါပသာဒကို။ပ။ ယော၊သည်။ မနံ၊ စိတ်ကို။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယော စ ခေါ၊ သည်ကား။ စက္ခုံ၊ ကို။နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်သည်မည်၏။ ယော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲမှ။ ပရိမုတ္တော၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယော၊ သည်။ သောတံ ၊ကို။ပ။ ယော၊ သည်။ မနံ၊ စိတ်ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ယော၊

သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ မှ။ ပရိမုတ္တော၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဒုတိယာဘိနန္ဒသုတ်

၂၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ သည်။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ သော။ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်သည်မည်၏။ ယော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ မှ။ အပရိမုတ္တော၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊သည်။) ဝဒါမိ၊ ၏။ ယော၊ သည်။ သဒ္ဒေ၊ သဒ္ဒါရုံတို့ကို။ပ။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ မှ။ ပရိမုတ္တော။ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပဋမဒုက္ခုပ္ပါဒသုတ်

၂၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုသ၊ စက္ခုပသာဒ၏။ ယော ဥပ္ပါဒေါ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ ဌိတိ၊ အကြင်တည်ခြင်းသည်။ ယာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အကြင်ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်[၁]။ ယော ပါတုဘာဝေါ၊ အကြင်ထင်စွာဖြစ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဧသော၊ ဤရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်းတည်ခြင်းအစရှိသော သဘောသည်။ ဒုက္ခသ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းမည်၏။ ရောဂါနံ၊ အနာရောဂါတို့၏။ ဌိတိ၊ တည်ခြင်းမည်၏။ ဇရာမရဏသ၊ အိုခြင်းသေခြင်း၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းမည်၏။ သောတသ၊ သောတပသာဒ၏။ ယော ဥပ္ပါဒေါ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ပ။ ဇရာမရဏသ၊ ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ မည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုသ၊ ၏။ ယော နိရောဓော၊ အကြင်ချုပ်ခြင်းသည်။ ယော ဝူပသမော၊ အကြင်ငြိမ်းခြင်းသည်။ ယော အတ္ထင်္ဂမော၊ အကြင်ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧသော၊ ဤချုပ်ခြင်းအစရှိသည်သည်။ ဒုက္ခသ၊ ၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းမည်၏။ ရောဂါနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမော၊ ငြိမ်းခြင်းမည်၏။ ဇရာမရဏသ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော။ ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်သည်မည်၏။ သောတသ၊ ၏။ ယော နိရောဓော၊ သည်။ပ။ဇရာမရဏသ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယဒုက္ခုပ္ပါဒသုတ်

၂၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့၏။ ယော ဥပ္ပါဒေါ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ ဌိတိ၊ သည်။ ယာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ ယော ပါတုဘာဝေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧသော၊ သည်။ ဒုက္ခသ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ မည်၏။ ရောဂါနံ၊ တို့၏။ ဌိတိ၊ မည်၏။ ဇရာမရဏသ၊ ၏။

၁။ အဘိဗျတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ ပါကဋာ နိဗ္ဗတ္တိတိ အတ္ထော။ မ-ဋီ ၁၊၃၁၇-နှာ။

ပါတုဘာဝေါ၊ မည်၏။ သဒ္ဒါနုံ၊ သဒ္ဒ၊ရုံတို့၏။ ယော ဥပ္ပါဒေါ၊ သည်။ပ။ အတ္ထင်္ဂမော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ယမကဝဂ္ဂေါ၊ ယမကဝဂ်သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုယမကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနုံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သမ္မောဓေန၊ သမ္မောဓသဒ္ဒါဖြင့်။ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ အဿာဒေန၊ အဿာဒသဒ္ဒါဖြင့်။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ နောစေတေန၊ နောစေသဒ္ဒါဖြင့်။ ဒုဝေ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ အဘိနန္ဒေန၊ အဘိနန္ဒသဒ္ဒါဖြင့်။ အပရေ၊ ကုန်သော။ ဒုဝေ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဥပ္ပါဒေန၊ဥပ္ပါဒသဒ္ဒါဖြင့်။ ဒုဝေ၊တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ကုန်၏။ တေန၊ထို့ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤတွင် ပြီးပြီ။

၃-သဗ္ဗဝဂ်

၁-သဗ္ဗသုတ

၂၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော (အာယတန) တရားကို။ (အဟံ၊ သည်။) ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုအလုံးစုံသော (အာယတန) တရားကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော (အာယတန) တရားဟူသည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ စက္ခုံ စေဝ၊ စက္ခု ပသာဒဉ်း။ ရူပါ စ၊ ရူပါရုံတို့ဉ်း။ သောတဉ္စ၊ သောတပသာဒဉ်း။ သဒ္ဒါ စ၊ သဒ္ဒါရုံတို့ဉ်း။ ဃာနဉ္စ၊ ဃာနပသာဒဉ်း။ ဂန္ဓာ စ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ဉ်း။ ဇိဝှါ စ၊ ဇိဝှါပသာဒဉ်း။ ရသာ စ၊ ရသာရုံတို့ဉ်း။ ကာယော စ၊ ကာယပသာဒဉ်း။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ စ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဉ်း။ မနော စ၊ စိတ်ဉ်း[၂]။ ဓမ္မာ စ၊ ဓမ္မာရုံတို့ဉ်း။ (ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤစက္ခု ပသာဒစသည်ကို။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော(အာယတန) တရားဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတံ သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသော (အာယတန)တရားကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ပယ်စွန့်၍[၃]။ အညံ၊ တပါးသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တရားကို။ ပညပေဿာမိတိ၊ သိစေတော်မူအံ့”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။

၁။ ဤ၌ သဗ္ဗံ အရကို သဗ္ဗသဗ္ဗံ, အာယတနသဗ္ဗံ, သက္ကာယသဗ္ဗံ, ပဒေသသဗ္ဗံ ဟု အဋ္ဌကထာ၌ လေးမျိုးခဲ့ခြားပြလေသည်။ ဤ၌ အာယတနသဗ္ဗံကို ကောက်၍ - သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော (အာယတန) တရားကိုဟု ပေးလိုက်၏။

၂။ မန-အရ-မ-ဋီ ၂-၆၅၊ နှာ- မဧပိဏ္ဍိကသုတ်ဋီကာအဖွင့် ပဌမနည်းအရ ဘဝင်စိတ် ၁၉-ခုကောက်။ ဒုတိယနည်းအရ မနောဒွါရိကစိတ်ကိုကောက်- အဋ္ဌကထာ၌ “မနန္တိ ဘဝင်စိတ္တံ”ဟု အဖွင့်များ၏။

၃။ ပစ္စက္ခာယာတိ ပဋိက္ခိပိတ္ဝာ။ဋ္ဌ။ပဋိက္ခိပိတ္ဝာတိ “ဣဒံ သဗ္ဗံ နာမန ဟောတိ”တိ ဧဝံ ပဋိက္ခိပိတ္ဝာ။ဋီ။

ဝါစာဝတ္ထုကမေဝ၊ စကားဖြစ်ကြောင်းမျှသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပုဋ္ဌော စ၊ မေးအပ်သော်လည်း။ နသမ္ပာယေယျ၊ ပြည့်စုံစွာ မဖြေဆိုနိုင်ရာ။ ဥတ္တရိံ စ၊ ထိုထက်အလွန်လည်း။ ဝိဃာတံ၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ တံ၊ ထိုဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာ(ယသ္မာ)၊ အကြင့်ကြောင့်။ အဝိသယသ္မိံ၊ အရာမဟုတ်သည်၌။ (ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊ ၏။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ပဟာနသုတ်

၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ သဗ္ဗပ္ပဟာနာယ၊ အလုံးစုံသော ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗပ္ပဟာနာယ၊ အလုံးစုံသော ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဓမ္မော၊ (ဟောတော်မူအပ်သော) တရားဟူသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ကို။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုသမ္ဖဿကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ပယ်အပ်၏။စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ စက္ခုသမ္ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယမ္ပိဒံ (ယမ္ပိ-ဣဒံ) သုခံ ဝါ၊ အကြင်သုခဝေဒနာသည်လည်းကောင်း။ ယမ္ပိဒံ (ယမ္ပိ-ဣဒံ) ဒုက္ခံ ဝါ၊ အကြင်ဒုက္ခဝေဒနာသည်လည်းကောင်း။ ယမ္ပိဒံ (ယမ္ပိ-ဣဒံ) အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ အကြင်ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ,ဒုက္ခဝေဒနာ,ဥပေက္ခာဝေဒနာကို လည်း။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သဗ္ဗပ္ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဓမ္မော၊ (ဟောတော်မူအပ်သော)တရားမည်၏။ ဣတိ၊၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-အဘိညာပရိညာပဟာနသုတ်

၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို။ အဘိညာ(အဘိညာယ)၊ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ပရိညာ(ပရိညာယ)၊ ပိုင်းခြားသိ၍။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ (တုမှေ၊သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို။ အဘိညာ၊ ၍။ ပရိညာ၊ ၍။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဓမ္မော၊ (ဟောတော်မူအပ်သော) တရားဟူသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အဘိညာ၊ ၍။ ပရိညာ၊၍။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ (အဘိညာ ပရိညာ ပေးမြဲ။) ပဟာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ကို။ပ။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုသမ္ဖဿကို။ပ။ ပဟာတဗ္ဗော၊အပ်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ အဘိညာ၊ ၍။ ပရိညာ၊ ၍။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဓမ္မော၊ (ဟောတော်မူအပ်သော) တရားမည်၏။ ဣတိ၊ ၏။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ပဌမအပရိဇာနနသုတ်

၂၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသောတရားကို။ အနဘိဇာနံ (အနဘိဇာနန္တော)၊ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် မသိသော သူသည်။ အပရိဇာနံ (အပရိဇာနန္တော)၊ ပိုင်းခြား၍ မသိသော သူသည်။ အဝိရာဇယံ (အဝိရာဇယန္တော)၊ တပ်ခြင်းမကင်းသော သူသည်။ အပ္ပဇဟံ (အပ္ပဇဟန္တော)၊ မစွန့်သောသူသည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ္ဌဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းအကျိုးငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်တရားကိုလျှင်။ အနဘိဇာနံ၊ သည်။ အပရိဇာနံ၊ သည်။ အဝိရာဇယံ၊ သည်။ အပ္ပဇဟံ၊သည်။ဒုက္ခက္ခယာယ၊ငှါ။ အဘဗ္ဗော၊မထိုက်သနည်း။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ စက္ခုံ၊စက္ခုပသာဒကို။ အနဘိဇာနံ၊ သည်။ပ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ အနဘိဇာနံ၊ သည်။ပ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ စက္ခုသမ္ဖဿ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစား အပ်သော။ ယမ္ပိဒံ (ယမ္ပိ-ဣဒံ) သုခံ ဝါ၊ အကြင်သုခဝေဒနာသည်ရင်း။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ,ဒုက္ခဝေဒနာ,ဥပေက္ခာဝေဒနာ ကိုလည်း။ အနဘိဇာနံ၊ သည်။ အပရိဇာနံ၊ သည်။ အဝိရာဇယံ၊သည်။အပ္ပဇဟံ၊သည်။ဒုက္ခက္ခယာယ၊ငှါ။အဘဗ္ဗော၊မထိုက်။ပ။အဘဗ္ဗော၊မထိုက်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို။ အဘိဇာနံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိသောသူသည်။ ပရိဇာနံ၊ ပိုင်းခြား၍သိသောသူသည်။ ဝိရာဇယံ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောသူသည်။ ပဇဟံ၊ စွန့်သော သူသည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ္ဌဆင်းရဲ၏ ကုန်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ အဘိဇာနံ၊ သည်။ပ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ဤသို့သဘောရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ကို။ အဘိဇာနံ၊သည်။ ပရိဇာနံ၊သည်။ ဝိရာဇယံ၊ သည်။ ပဇဟံ၊ သည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ၏။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဒုတိယအပရိဇာနနသုတ်

၂၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ပ။အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊သော။ သဗ္ဗံ၊ကို။ပ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယဉ္စ စက္ခု၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်ရင်း။ ယေ စ ရူပါ၊ အကြင် ရူပါရုံတို့သည်ရင်း။ ယဉ္စ စက္ခုဝိညာဏံ၊ အကြင်စက္ခုဝိညာဏ်သည်ရင်း။ စက္ခုဝိညာဏ-ဝိညာတဗ္ဗာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ စ ဓမ္မာ၊ အကြင် ဝေဒနာ, သညာ, သခ်ါရ ဟူသော ဓမ္မာရုံ တို့သည်ရင်း။ပ။ ယာ စ ဇိဝှါ၊ အကြင်ဇိဝှါပသာဒသည်ရင်း။ ယေ စ ရသာ၊ အကြင် ရသာရုံတို့သည်ရင်း။ ယဉ္စ ဇိဝှါဝိညာဏံ၊ အကြင် ဇိဝှါဝိညာဏ်သည်ရင်း။ ဇိဝှါဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗာ၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ စ ဓမ္မာ၊ အကြင် ဓမ္မာရုံတို့သည်ရင်း။ ယော စ ကာယော၊ အကြင် ကာယပသာဒသည်ရင်း။ ယေ စ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ အကြင်ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်ရင်း။ ယဉ္စ ကာယဝိညာဏံ၊ အကြင် ကာယဝိညာဏ်သည်ရင်း။ ကာယဝိညာတဗ္ဗာ၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ စ ဓမ္မာ၊ အကြင် ဓမ္မာရုံတို့သည်ရင်း။ ယော စ မနော၊ အကြင် ဘဝင်စိတ် သည်ရင်း[၁]။ ယေ စ ဓမ္မာ၊ အကြင် ဓမ္မာရုံတို့သည်ရင်း။ ယဉ္စ မနောဝိညာဏံ၊ အကြင် မနော-ဒွါရာဝဇ္ဇန်းနှင့်တကွသော ဇောဝိညာဏ်သည်ရင်း။ မနောဝိညာဏ ဝိညာတဗ္ဗာ၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့်

၁။ ဇွေ ပန မနောတိ ဘဝင်စိတ္တံ၊ ဓမ္မာတိ အာရမ္မဏံ၊ မနောဝိညာဏန္တိ သဟာဝဇ္ဇနကဇဝနံ။ ပဟာနသုတ် သံ-ဋ္ဌ ၃-၅-နှာ။

သိအပ်ကုန်သော။ ယေ စ ဓမ္မာ၊ အကြင် ဝေဒနာသညာသင်္ခါရဟူသောဓမ္မာရုံတို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ သမ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသောတရားကို။ အနဘိဇာနံ၊ သည်။ အပရိဇာနံ၊ သည်။ အဝိရာဇယံ၊ သည်။ အပ္ပဇဟံ၊ သည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ၌။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဗံ၊ကို။ အဘိဇာနံ၊ သည်။ ပရိဇာနံ၊ သည်။ ဝိရာဇယံ၊ သည်။ ပဇဟံ၊ သည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ၌။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ သော။ သမ္ဗံ၊ကို။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ သမ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသောတရားကို။ အဘိဇာနံ၊ သည်။ပ။ ဘဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ပဥ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အာဒိတ္တာသုတ်

၂၀။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂယာယံ၊ ဂယာမည်သော ရွာ၌။ ဂယာသီသေ၊ ဆင်ဦးခေါင်းနှင့်တူသော ကျောက်ရှိသောကြောင့် ဂယာသီသမည်သော အရပ်၌။ ဘိက္ခူသဟဿေန၊ ရဟန်းအထောင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခူ၊၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားသည်။ အာဒိတ္တံ၊ ရာဂစသော မီးတို့ဖြင့် တောက်လောင်တတ်၏[1]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်မည်သော။ သမ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တရားသည်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်တတ်ပါသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်တတ်၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အာဒိတ္တာ၊ တောက်လောင်တတ်ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ အာဒိတ္တော၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယမ္ပိဒံ (ယမ္ပိ-ဣဒံ) သုခံ ဝါ၊ အကြင်သုခဝေဒနာသည်ဖြင်း။ ယမ္ပိဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ အကြင်ဒုက္ခဝေဒနာသည်ဖြင်း။ ယမ္ပိဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ အကြင်ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်ဖြင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ ကေန၊ အဘယ်တရားဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်တတ်ပါသနည်း။ ရာဂဂ္ဂိနာ၊ ရာဂတည်းဟူသောမီးဖြင့်။ ဒေါသဂ္ဂိနာ၊ ဒေါသတည်းဟူသောမီးဖြင့်။ မောဟဂ္ဂိနာ၊ မောဟတည်းဟူသောမီးဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်တတ်၏။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဖြင့်။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းဖြင့်။ မရဏေန၊ သေခြင်းဖြင့်။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးမြည်တန်းခြင်းတို့ဖြင့်။ ဒုက္ခေဟိ၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းတို့ဖြင့်။ ဒေါမနဿေဟိ၊ စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းတို့ဖြင့်။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့ဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ပ။ ဇိဝှါ၊ ဇိဝှါပသာဒသည်။ အာဒိတ္တာ၊ တောက်လောင်တတ်၏။ ရသာ၊ ရသာရုံတို့သည်။ အာဒိတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဇိဝှါဝိညာဏံ၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်သည်။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ ဇိဝှါသမ္ဖဿော၊ သည်။ အာဒိတ္တော၊ ၏။ ဇိဝှါသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယမ္ပိဒံ(ယမ္ပိ-ဣဒံ) သုခံ ဝါ၊ သည်ဖြင်း။ပ။ တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ ကေန၊ ဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ နည်း။ ရာဂဂ္ဂိနာ၊ ဖြင့်။ပ။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ပ။ မနော၊ စိတ်သည်။ အာဒိတ္တော၊ ၏။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။

၁။ အာဒိတ္တန္တိ ပဒိတ္တံ သမ္ဗဇ္ဇလိတံ။ဌ။ ပဒိတ္တန္တိ ပဇ္ဇလိတံ ကောဒသဟိ အဂ္ဂိဟိ ကေဇာလိဘူတံ၊ တေနာဟ "သမ္ဗဇ္ဇလိတ"န္တိ။ ဋ္ဌ။

အာဒိတ္တာ၊ ကုန်၏။ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဏ်သည်။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ မနောသမ္ဖဿော၊ သည်။ အာဒိတ္တော၊ ၏။ မနောသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ပ။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿံ (ပဿန္တော)၊ မြင်သော။ သုတဝါ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝကသည်။ စက္ခုသ္မိံပိ၊ စက္ခုပသာဒဋ္ဌလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ရူပေသုပိ၊ ရူပါရုံတို့ဋ္ဌ လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ စက္ခုဝိညာဏေပိ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဋ္ဌလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿေပိ၊ ဋ္ဌလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ သော။ ယမ္ပိဒံ(ယမ္ပိ-ဣဒံ) သုခံ ဝါ၊ သည်ၵင်း။ပ။ တသ္မိံပိ၊ ဋ္ဌလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ (နိဗ္ဗိန္ဒန္တော)၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ (ပြန်စပ်။)

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ(ဝစနံ)၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အတ္တမနာ၊ မိမိစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရား ဒေသနာကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ နှစ်သက်ကြကုန်ပြီ။ ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ဤဂါထာမဘာက် သက်သက်သော, စုဏ္ဏိယစကားကို။ ဘညမာနော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ တဿ ဘိက္ခု-သဟဿဿ၊ ထိုရဟန်းတထောင်၏။ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့ကို။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ ဝိမုစ္စိ သု၊ လွတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အဒ္ဓဘူတသုတ်

၂၉။ (ဧဝံ မေ သုတံ ပေးမြဲ)ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာပေး၍ ကျေးမွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠု ဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခူ၊၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ (ကိံ၊ အာဃယ်သို့။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူသနည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမကတရားကို။ အဒ္ဓဘူတံ၊ (ဇာတိ, ဇရာ, မရဏ, သောက, ပရိဒေဝ, ဒုက္ခ, ဒေါမနဿ, ဥပါယာသ တရားတို့သည်) နှိပ်စက်, ညှဉ်းပန်း, လှုပ်မိုး, ဘိစိုးအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အာဃယ်မည်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမကတရားကို။ အဒ္ဓဘူတံ၊ (ဇာတိ, ဇရာ, မရဏ, သောက, ပရိဒေဝ, ဒုက္ခ, ဒေါမနဿ, ဥပါယာသ တရားတို့သည်) နှိပ်စက်, ညှဉ်းပန်း, လှုပ်မိုး, ဘိစိုး အပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အဒ္ဓဘူတံ၊ ၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ အဒ္ဓဘူတာ၊ ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ ကို။ အဒ္ဓဘူတံ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ ကို။

၁။ သာရတ္ထဒီ ၁၊၄၄၇-နှာအရ အနက်ပြန်လိုက်၏။

အဒ္ဓဘူတန္တိ အဓိဘူတံ အဇ္ဈောတ္ထတံ၊ ဥပဒ္ဒုတန္တိ အတ္ထော။ဋ္ဌ။ အဓိသဒ္ဒေန သမာနတ္ထော အဒ္ဓ-သဒ္ဒေါတိ အာဟ "အဒ္ဓဘူတန္တိ အဓိဘူတ"န္တိ အာဒ။ဋ္ဌီ။

အဒ္ဓေါ ဘူ မယေ ပရေ။ အဓိဣစ္စေတဿ ဘူ ဓာတု မယေ ပရေ ကွစိ အဒ္ဓါဒေသော ဟောတိ။ အဒ္ဓဘူတော၊ အဒ္ဓဘဝတိ၊ စက္ခုံ ဘိက္ခဝေ အဒ္ဓဘူတံ။ (သဒ္ဒနီတိ သုတ္တမာလာ ၁၃၃-သုတ် ၃၃-နှာ။)

အဒ္ဓဘူတော၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ အပ်သော။ ယမ္မိဒံ သုခံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယမ္မိဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယမ္မိဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ဥပပ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တမ္မိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလည်း။ အဒ္ဓဘူတံ၊ ၏။ ကေန။ အဘယ် တရားသည်။ အဒ္ဓဘူတံ၊ သနည်း။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတရားသည်။ ဇရာယ၊ အိုခြင်း တရားသည်။ မရဏေန၊ သေခြင်းတရားသည်။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းတို့သည်။ ဒုက္ခေဟိ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်။ ဒေါမနဿေဟိ၊ စိတ်နှလုံး မသာယာခြင်းတို့သည်။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ အဒ္ဓဘူတံ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ပ။ ဇိဝှါ၊ ကို။ အဒ္ဓဘူတာ၊ ၏။ ရသာ၊ တို့ကို။ အဒ္ဓဘူတာ၊ ကုန်၏။ ဇိဝှါဝိညာဏံ၊ ကို။ အဒ္ဓဘူတံ၊ ၏။ ဇိဝှါသမ္ဖဿော၊ ကို။ အဒ္ဓဘူတော၊ ၏။ ဇိဝှါသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ (ငါဘုရား) ဟောတော်မူ၏။ ကာယော၊ ကို။ အဒ္ဓဘူတော၊ ၏။ပ။ မနော၊ ကို။ အဒ္ဓဘူတော၊ ၏။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ အဒ္ဓဘူတာ၊ ကုန်၏။ မနောဝိညာဏံ၊ကို။ အဒ္ဓဘူတံ၊ ၏။ မနောသမ္ဖဿော၊ ကို။ အဒ္ဓဘူတော၊ ၏။ မနောသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿံ(ပဿန္တော)၊ ရှုမြင်သည်ရှိသော်၊ စက္ခုသ္မိမ္ပိ၊ စက္ခုပသာဒ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ရူပေသုပိ၊ ရူပါရုံတို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ပ။ တသ္မိမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-သမုဋ္ဌါတသာရုပ္ပသုတ်

၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) သဗ္ဗမညိတသမုဋ္ဌါတသာရုပ္ပံ။ အလုံးစုံသော တဏှာ,မာန, ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော မညနတရားတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ လျောက်ပတ်သော[1]။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိတိ၊ ဟောပေအံ့ဟူ၍။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗမညိတသမုဋ္ဌါတသာရုပ္ပါ၊ သော။ သာ ပဋိပဒါ၊ ထိုအကျင့်သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ နေ မညတိ၊ မအောက်မေ့မမှတ်ထင်။ စက္ခုသ္မိံ၊ ၌။ နေ မညတိ၊ ထင်။ စက္ခုတော၊ မှ။ နေ မညတိ၊ (ငါ၊ ငါ၏ ကြောင့်ကြစသည်သည် ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့မမှတ်ထင်။ စက္ခုံ၊ သည်။ မေတိ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍။ နေ မညတိ၊ ထင်။ ရူပေ၊ တို့ကို။ နေ မညတိ၊ ထင်။ ရူပေသု၊ တို့၌။ နေ မညတိ၊ ထင်။ ရူပတော၊ မှ။ နေ မညတိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့မမှတ်ထင်။ ရူပါ၊ တို့သည်။ မေတိ၊

၁။ မညိတံ နာမ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဟိ ဂဟေတဗ္ဗံ မညိတံ။ သဗ္ဗသ္မိံ မညိတန္တိ သဗ္ဗမညိတံ၊ တဿ သမုဋ္ဌါတော သေတုဃာတော၊ တဒါဝဟံ သဗ္ဗမညိတသမုဋ္ဌါတသာရုပ္ပံ၊ ဋီ။ ဤဋီကာအလို သဗ္ဗမညိတသမုဋ္ဌါတသာရုပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော စက္ခုပသာဒစသောတရား၌ အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြောင်း တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ လျောက်ပတ်သော-ဟူ၍ ပေးလေ။

၍။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ ကို။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ စက္ခုဝိညာဏသို့ ၊ ၌။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ စက္ခုဝိညာဏတော၊ မှ။ နာ မည်တိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍)မအောက်မေ့မမှတ်ထင်။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်း။ မေတိ၊ ၍။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ စက္ခုသမ္ဖဿံ၊ ကို။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ စက္ခုသမ္ဖဿသို့ ၊ ၌။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ စက္ခုသမ္ဖဿတော၊ မှ။ နာ မည်တိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍)မအောက်မေ့မမှတ်ထင်။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ မေတိ၊ ၍။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယမ်မိဒံ သုခံ ဝါ၊ အကြင်သုခဝေဒနာသည်ၵုင်း။ ယမ်မိဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ အကြင်ဒုက္ခဝေဒနာသည်ၵုင်း။ ယမ်မိဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ အကြင်ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်ၵုင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တမ်မိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ,ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလည်း။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ တသ်မိ၊ ၌လည်း။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ တတောပိ၊ မှလည်း။ နာ မည်တိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့မမှတ်ထင်။ တံ၊ သည်။ မေတိ၊၍။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ပ။ ဇိဝှံ၊ ကို။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ ဇိဝှါယ၊ ၌။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ ဇိဝှါတော၊ မှ။ နာ မည်တိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်။ ဇိဝှါ၊သည်။ မေတိ၊ ၍။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ ရသေ၊တို့ကို။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ ရသေသု၊ တို့၌။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ ရသတော၊ မှ။ နာ မည်တိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်။ ရသာ၊ တို့သည်။ မေတိ။ ငါ၏ဥစ္စာတည်းဟူ၍။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ ဇိဝှါဝိညာဏံ၊ ကို။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ ဇိဝှါဝိညာဏသို့ ၊ ၌။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ ဇိဝှါဝိညာဏတော၊ မှ။ နာ မည်တိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်။ ဇိဝှါဝိညာဏံ၊ သည်။ မေတိ၊ ၍။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ ဇိဝှါသမ္ဖဿံ၊ ကို။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ပ။ မနံ၊ စိတ်ကို။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ပ။ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကို။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ပ။ မနော-ဝိညာဏံ၊ ကို။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ပ။သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တရားကို၊ နာ မည်တိ၊ ထင်။ သဗ္ဗသို့ ၊ ၌။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ သဗ္ဗတော၊မှ။ နာ မည်တိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ မေတိ၊ ၍။ နာ မည်တိ၊ ထင်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဧဝံ၊ သို့၊ အမည်မာနော၊ မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်သည်ရှိသော်။ လောကေ၊ ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောတရားကို။ နာ စ ဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်းအပ်။ အနုပါဒိယံ-(အနုပါဒိယန္တော)၊ သော်။ နာ ပရိတဿတိ၊ မတပ်မက်။ အပရိတဿံ (အပရိတ-ဿန္တော)၊ သော်။ ပစ္စတ္တညေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာငြိမ်း၏။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ (ပဋိပဒါ)၊ ဤအကျင့်သည်။ သဗ္ဗမညိတသမုဂ္ဃါတသာရုပ္ပါ၊ သော။ သာ ပဋိပဒါ၊ ထိုအကျင့်သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပဌမသမုဂ္ဃါတသပ္ပါယသုတ်

၃၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ (အဟံ၊ သည်။) သဗ္ဗမညိတသမုဂ္ဃါတသပ္ပါယံ၊ အလုံးစုံသော တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော မညနတရားတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သော။ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ (တုမှေ၊ တို့သည်။)သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗမညိတသမုဂ္ဃါတသပ္ပါယော၊ သော။ သာ ပဋိပဒါ၊ ထိုအကျင့်သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုံ၊ ကို။ နာ မည်တိ၊ မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်။ စက္ခုဿိံ၊ ၌။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင် စက္ခု ပသာဒစသောတရားကို။ မည်တိ၊ ၏။ ယဿိံ၊ ၌။ မည်တိ၊ ၏။ ယတော၊ မှ။ မည်တိ။ ငါ

ငါ၏ကြောင့်ကြမ္ဘုစသည်သည် (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) အောက်မေ့မှတ်ထင်၏။ ယံ၊ သည်။ မေတိ၊ ၍။ မညတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအောက်မေ့မှတ်ထင်အပ်သော စက္ခုပသာဒစသော တရားသည်။ တတော၊ ထိုသို့အောက်မေ့မှတ်ထင်အပ်သောအခြင်းအရာမှ။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာဘာဝီ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်လေ့ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက်။ ဘဝသတ္တော၊ ဘဝတို့၌ ကပ်ငြိတတ်သော။ လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည် (သတ္တလောက သည်)။ ဘဝမေဝ၊ ဘဝကိုသာလျှင်။ အဘိနန္ဒတိ၊ တပ်နှစ်သက်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ခန္ဓဓာတုအာယတနံ၊ ခန္ဓာ, ဓာတ်, အာယတနသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တမ္ပိ၊ ထိုခန္ဓာ, ဓာတ်,အာယတနကိုလည်း။ နမညတိ၊ ထင်။ တသ္မိမ္ပိ၊ ၌လည်း။ပ။ နမညတိ၊ထင်။ သော။ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အမညမာနော၊ သော်။ လောကေ၊ ၌။ပ။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်မည်၏။ ဣတိ၊ ၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယသမုဂ္ဆါတသပ္ပါယသုတ်

၃၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။)သဗ္ဗမညိတသမုဂ္ဆါတသပ္ပါယံ၊ သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗမညိတသမုဂ္ဆါတသပ္ပါယာ၊ သော။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တံ၊ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့ သောစကားကို။ ကိံ မညထ၊ အသို့အောက် မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ ပန၊ နောက်တခုကို မေးဦးအံ့။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသောစက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါ၏ဘုရား။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမခမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုမမြဲ, ဆင်းရဲဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော စက္ခုပသာဒကို။"ဧတံ၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မမ၊ ငါ၏(ဥစ္စာတည်း)။ဧသော၊ ဤစက္ခုပသာဒ သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ဖြစ်၏။ ဧသော၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မေ၊ငါ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္ကာ" ဟူ၍။ သမနုပဿိတုံ၊ ကောင်းစွာ အဖန်ဖန် ရှုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ နု၊ သင့်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧတံ၊ ဤသို့ ရှုမှတ်ခြင်းသည်။ နောဟိ (ယုတ္တံ)၊ မသင့်ပါ ဘုရား။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ပ။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ စက္ခုသမ္ဖဿော။ သည်။ နိစ္စော ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စော ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စော၊ မမြဲပါဘုရား။ပ။တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာ သည်လည်း။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿံ(ပဿန္တော)၊ ရှုသော။သုတဝါ၊ အကြား အမြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ စက္ခုသ္မိမ္ပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ငြီးငွေ၏။ ရူပေသုပိ၊တို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ပ။ ဣတိ၊ ၏။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ သဗ္ဗဝဂ္ဂေါ၊ သဗ္ဗဝဂ်သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုသဗ္ဗဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သဗ္ဗံ စ၊ သဗ္ဗသုတ်ရင်း၊ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ပဟာနာပိ၊ ပဟာနသုတ်, အဘိညာပရိညာ ပဟာနသုတ်တို့ရင်း။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အပရိဇာနာ စ၊ ပဌမအပရိဇာနနသုတ်, ဒုတိယအပရိဇာနနသုတ်တို့ရင်း။ အာဒိတ္တဉ္စ၊ အာဒိတ္တသုတ်ရင်း။ အဒ္ဓဘူတဉ္စ၊ အဒ္ဓဘူတသုတ်ရင်း။ သာရပ္ပါ စ၊ သမုဂ္ဂါတသာရုပ္ပသုတ်ရင်း။ ဒွေ၊ နှစ်ပါး ကုန်သော။ သပ္ပါယာ စ၊ ပဌမသမုဂ္ဂါတသပ္ပါယသုတ်, ဒုတိယသမုဂ္ဂါတသပ္ပါယသုတ် တို့ရင်းတည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤတွင်ပြီးပြီ။

၄-ဇာတိမ္မေဝဂ်

၁-၁၀-ဇာတိမ္မောဒါသုတ် ၁၀-သုတ်

၃၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘတြ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တရားသည်။ ဇာတိခမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်မည်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားသည်။ ဇာတိခမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခု-ပသာဒသည်။ ဇာတိခမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ (ဇာတိမ္မောဝ၊ ရှိကုန်၏။) စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ (ဇာတိခမ္မံ၊ ရှိ၏။) စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ ဇာတိခမ္မောဝ၊ ရှိ၏။ပ။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ ဇာတိခမ္မံ၊ ရှိ၏။ပ။ မနောဝ၊ သည်။ ဇာတိခမ္မောဝ၊ ရှိ၏။ ခမ္မာ၊ ခမ္မာရုံတို့သည်။ ဇာတိခမ္မာ၊ ရှိကုန်၏။ မနောဝိညာဏံ၊ သည်။ ဇာတိခမ္မံ၊ ရှိ၏။ မနောသမ္ဖဿော၊ သည်။ ဇာတိခမ္မောဝ၊ ရှိ၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၃၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားသည်။ ဇရာခမ္မံ၊ ရင့်ရော်ခြင်းသဘောရှိ၏။ (သံခိတ္တံ၊ အကျဉ်းချုံးအပ်၏။)

၃၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ဗျာခိခမ္မံ၊ နာခြင်းသဘောရှိ၏။ (သံခိတ္တံ၊ ၏။)

၃၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ မရဏခမ္မံ၊ သေခြင်းသဘောရှိ၏။ (သံခိတ္တံ၊ ၏။)

၃၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ သောကခမ္မံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသဘော ရှိ၏။ (သံခိတ္တံ၊ ၏။)

၃၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ သံကိလေသိကခမ္မံ၊ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်သော သဘောရှိ၏။ (တဏှာစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းသဘောရှိ၏- သော်လည်းပေး။[၁]) (သံခိတ္တံ၊ ၏။)

၃၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ခယခမ္မံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိ၏။ (သံခိတ္တံ၊ ၏။)

၁။ သက်လေသိကသဘာဝန္တိ တဏှာဒိဝသေန သံကိလိဿနဘာဝံ၊ဋ္ဌ။

၄၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ဝယဓမ္မံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ (သံခိတ္တံ၊ ၏။)

၄၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ (သံခိတ္တံ၊ ၏။)

၄၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ (သံခိတ္တံ၊ ၏။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

စတုဏ္ဍော၊ လေးခုမြောက်သော။ ဇာတိဓမ္မဝဂ္ဂေါ၊ ဇာတိဓမ္မဝဂ်သည်။

နိဒ္ဒိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဇာတိဓမ္မဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဇာတိဇရာဗျာဓိမရဏဉ္စ၊ ဇာတိဓမ္မသုတ်, ဇရာဓမ္မသုတ်, ဗျာဓိမ္မသုတ်, မရဏဓမ္မသုတ်ဌင်း။ သောကော စ၊ သောကဓမ္မသုတ်ဌင်း။ သံကိလေသိကဉ္စ၊ သံကိလေသိကဓမ္မသုတ်ဌင်း။ ခယဝယသမုဒယဉ္စ၊ ခယဓမ္မသုတ်, ဝယမ္မသုတ်, သမုဒယဓမ္မသုတ်ဌင်း။ နိရောဓဓမ္မန၊ နိရောဓမ္မသုတ်နှင့်တကွ။ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

၅-သဗ္ဗအနိစ္စဝဂ်

၁-၉-အနိစ္စာဒိသုတ ၉-သုတ

၄၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တတြ ခေါ၊ ၌။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်နည်းသော။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မ်မြဲ။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ (အကြွင်းကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ လွှဲပြီ။)

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်ဘည်း။

၄၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ပ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၄၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ပ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို။ အဘိညေယျံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်၏။ပ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ပရိညေယျံ၊ ပိုင်းခြားသိအပ်၏။ပ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ပ။
ဆင့်၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်၏။ပ။
သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ အဘိညာ(အဘိညာယ)၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်။ ပရိညေယျံ၊ ပိုင်းခြားရ၍ သိအပ်၏။ပ။
အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်ဘည်း။

၅၁။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဥပဒ္ဒုတံ၊ တက္ခဏစသော ကိလေသာတို့သည် နှိပ်စက်အပ်၏။ပ။
နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဥပယဝဋ္ဋသုတ်

၅၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တရားကို။ ဥပယဝဋ်၊ တက္ခဏအစရှိသော ကိလေသာတို့သည် ညှဉ်းဆဲအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်မည်သော။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဥပယဝဋ်၊ အပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ ဥပယဝဋ်၊ အပ်၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ဥပယဝဋ္ဌာ၊ အပ်ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊စက္ခုဝိညာဏ်ကို။ ဥပယဝဋ်၊ အပ်၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ ကို။ ဥပယဝဋ္ဌော၊ အပ်၏။ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ အပ်သော။ယမိဝံ (ယမို-ဣဒံ) သုခံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ပ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တမိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ,ဒုက္ခဝေဒနာ,ဥပေက္ခာဝေဒနာကို လည်း။ ဥပယဝဋ်၊ အပ်၏။ (အကြွင်းကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ လွယ်ပြီ။)
ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဋ္ဌမော၊ ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ သဗ္ဗအနိစ္စဝဂ္ဂါ၊ သဗ္ဗအနိစ္စဝဂ်သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုသဗ္ဗအနိစ္စဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—
အနိစ္စံ၊ အနိစ္စသုတ်ဂင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသုတ်ဂင်း။ အနတ္တာ၊ အနတ္တသုတ်ဂင်း။ အဘိညေယျံ၊ အဘိညေယျသုတ်ဂင်း။ ပရိညေယျံ၊ ပရိညေယျသုတ်ဂင်း။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပဟာတဗ္ဗသုတ်ဂင်း။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗံ၊ သစ္ဆိကာတဗ္ဗသုတ်ဂင်း။ အဘိညေယျပရိညေယျံ၊ အဘိညာပရိညေယျသုတ်ဂင်း။ ဥပဒ္ဒုတံ၊ ဥပဒ္ဒုတသုတ်ဂင်း။ ဥပယဝဋ်၊ဥပယဝဋ္ဋသုတ်ဂင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။) တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

သဋ္ဌာယတနဝဂ္ဂေ၊သဋ္ဌာယတနဝဂ်ဋ္ဌ။ ပဌမပဏ္ဏာသကော၊ရှေးဦးစွာသော
ပဏ္ဏာသကသည်။သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုပဌမပဏ္ဏာသက၏။ ဝဂ္ဂုဒ္ဒါနံ၊ ဝဂ်ဥဒ္ဒါန်းကား—

အနိစ္စဝဂ္ဂံ၊ အနိစ္စဝဂ်ၚင်း။ ယမကံ၊ယမကဝဂ်ၚင်း။ သဗ္ဗံ ဝဂ္ဂံ၊ သဗ္ဗဝဂ်ၚင်း။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ဇာတိဓမ္မဝဂ်ၚင်း။ အနိစ္စဝဂ္ဂေန၊ သဗ္ဗအနိစ္စဝဂ်ၚင်း။ ထေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပညာသံ၊[1] သုတ်အရေအဘွက်အားဖြင့် ငါးဆယ်ကို။ ပဥ္စမေ၊ ဝဂ်အားဖြင့် ငါးဝဂ်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤတိုင်အပြီးသတ်သတည်း။

---

(၆) ၁-အဝိဇ္ဇာဝဂ်

၁-အဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်

၅၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အညတရော၊ တပါးသော။ (မထင်ရှားသော-သော်လည်း ပေး။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရ ရှိတော်မူရာ အရပ်သို့။ ဥပသ ်မိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ရှိသေစွာရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်ဖွယ်ရာပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဦ့ နိသိန္နော ခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘ ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ အဝိဇ္ဇာ၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌ မသိခြင်းအဝိဇ္ဇာကို။ ပ ဟီယတိ နု ခေါ၊ ပယ်အပ်သနည်း။ (အဝိဇ္ဇာ၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌ မသိခြင်း အဝိဇ္ဇာသည်။ ပဟီယတိ နု ခေါ၊ ကင်းပျောက်နိုင်ပါသနည်း-သော်လည်းပေး။) ဝိဇ္ဇာ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နု ခေါ တိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း" ဟူသော။ ဇတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟူ၍။ ဇာနတော၊ သိသော သူအား။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ အဝိဇ္ဇာ၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌ မသိခြင်း အဝိဇ္ဇာကို။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟူ၍။ ဇာနတော၊ အား။ ပဿတော၊ အား။ အဝိဇ္ဇာ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ အပ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ သည် ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ အဝိဇ္ဇာ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ အပ်၏။ (အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ပဟီယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။) ဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ပဌမ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတတည်း။

၂-သံယောဇနပဟာနသုတ်

၅၄။ ဘဒန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ပျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ သံယောဇနာ၊ ဆယ်ပါးသော သံယောဇဉ်တို့ကို။ ပဟီယန္တိ နု ခေါ၊ ပယ်အပ်ကုန်သနည်း။ (သံယောဇနာ၊ တို့သည်။ ပဟီယန္တိ နု ခေါ၊

၁။ ပညာသံ ဟုပင် ဆိုသော်လည်း သုတ်အရေအဘွက်အားဖြင့်ကား ငါးဆယ်နှင့်သုတ်ရှိ၏။ ယို့ဒသ်လည်း ဂါထာဖြစ်သောကြောင့် ဆန်းဂိုဏ်းကဲ့ ငဲ့၍ ပညာသံဟုပင် ဆိုထားဟန်တူသည်။

ကင်းပျောက်ကုန်သနည်း-သော်လည်းပေး။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏။)ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ သံယောဇနာ၊ တို့ကို။ ပဟီယန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ (သံယောဇနာ၊ တို့သည်။ ပဟီယန္တိ၊ ကင်းပျောက်ကုန်၏သော်လည်းပေး။) ဣတိ၊ ၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-သံယောဇနသမုဂ္ဃါတသုတ်

၅၅။ ဘဒ္ဓန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ သံယောဇနာ၊ ဆယ်ပါးသောသံယောဇဉ်တို့သည်၊ သမုဂ္ဃါတံ၊ ကင်းပျောက်ခြင်းသို့။ (ပယ်ဖျောက်ခြင်းသို့ဟူ၍သော်လည်းပေး။)ဂစ္ဆန္တိ နု ခေါ၊ ရောက်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီး။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟူ၍။ ဝါ၊ အနတ္တအားဖြင့်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ သံယောဇနာ၊ တို့သည်။ သမုဂ္ဃါတံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ရူပေ၊ရူပါရုံတို့ကို။ အနတ္တတော၊ ဟူ၍။ ဝါ၊အားဖြင့်။ပ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ သံယောဇနာ၊တို့သည်။ သမုဂ္ဃါတံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-အာသဝပဟာနသုတ်

၅၆။ ဘဒ္ဓန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကထံ၊လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူသည်။ ကထံ၊လျှင်။ပဿတော၊ မြင်သောသူသည်။ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့ကို။ ပဟီယန္တိ နု ခေါ၊ ပယ်အပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။)ပ။

စတုတ္ထံ၊လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အာသဝသမုဂ္ဃါတသုတ်

၅၇။ ဘဒ္ဓန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကထံ၊လျှင်။ ဇာနတော၊ အား။ ကထံ၊ လျှင်။ ပဿတော၊ အား။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ သမုဂ္ဃါတံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ နု ခေါ၊ သနည်း။ ဣတိ၊၏။ပ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အနုသယပဟာနသုတ်

၅၈။ ဘဒ္ဓန္တေ၊ ရား။ ကထံ၊ လျှင်။ပ။ အနုသယာ၊ ခုနစ်ပါးသော အနုသယတို့ကို။ ပဟီယန္တိ နု ခေါ၊ ပယ်အပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊၏။ပ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အနုသယသမုဌ္ဌါတသုတ်

၅၉။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံ၊ လျှင်။ပ။အနုသယာ၊ တို့သည်။ သမုဌ္ဌါတံ၊သို့။ဂစ္ဆန္တိ နု ခေါ၊သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခုံ၊ ကို။ အနတ္တတော၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ အားဖြင့်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ပဿတော၊ အား။ အနုသယာ၊တို့သည်။ သမုဌ္ဌါတံ၊ သို့။ဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-သဗ္ဗုပါဒါနပရိညာသုတ်

၆၀။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ငါဘုရားသည်။) သဗ္ဗုပါဒါနပရိညာယ၊ အလုံးစုံကုန်သော လေးပါးသော ဥပါဒါန်တို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းအကျိုးငှါ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တ၊ ထိုတရားကို။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗုပါဒါနပရိညာယ။ ငှါ။ (ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။) ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ စက္ခုဉ္စ၊ စက္ခုပသာဒကိုငှင်း။ ရူပေ စ၊ ရူပါရုံတို့ကိုငှင်း။ ပဋိစ္စ၊စွဲ၍။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော စက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ, စက္ခုဝိညာဏ်တို့၏။ သင်္ဂတိ၊ ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်။ ဖဿော၊ ဖဿမည်၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿံ (ပဿန္တော)၊မြင်သော။ ဝါ၊ရှုသော။ (တနည်း ပဿံ (ပဿန္တော)၊မြင်သည်ရှိသော်။ဝါ၊ရှုသည်ရှိသော်။) သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ စက္ခုသ္မိမ္ပိ၊ စက္ခုပသာဒ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ၏။ ရူပေသုပိ၊ ရူပါရုံတို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ စက္ခုဝိညာဏေပိ၊၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊၏။ စက္ခုသမ္ဖဿေပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊၏။ ဝေဒနာယ ပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ (နိဗ္ဗိန္ဒန္တော)၊ ငြီးငွေခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ငြီးငွေသည်ရှိသော်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဝိမောက္ခာ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ခြင်းကြောင့်။ "မေ၊ငါသည်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်လေးပါးကို။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီ"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ သောတဉ္စ၊ သောတပသာဒကိုငှင်း။ သဒ္ဒေ စ၊ သဒ္ဒါရုံတို့ကိုငှင်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ (သောတ ဝိညာဏံ၊ သောတ ဝိညာဏ်သည်။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သဗ္ဗုပါဒါနပရိညာယ၊ ငှါ။ ဓမ္မော၊ တရားမည်၏။ ဣတိ၊ ၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပဌမသဗ္ဗုပါဒါနပရိယာဒါနသုတ်

၆၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) သဗ္ဗုပါဒါနပရိယာဒါနာယ၊ အလုံးစုံကုန်သော လေးပါးသောဥပါဒါန်တို့ကို ထက်ဝန်းကျင်မှယူခြင်းအကျိုးငှါ။(ပရိယာဒါယကို ပရိယာဒိယိတွာ ဂဏှိတွာဟူ၍ဖွင့်သော အံ-ဋ္ဌ ၁၊ စာပိုဒ် ၁၊ စာမျက်နှာ ၁၅ အလိုပေးသည်။)

၁၊ တိဏ္ဍံသင်္ဂတိဖဿောဝယ် သင်္ဂတိ၌ ကာရဏတ္ထပဉ္စမီ သွာ ဝိဘတ်အကြောကြံ၍၊ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော စက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ,စက္ခုဝိညာဏ်တို့၏။ သင်္ဂတိ၊ ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏- ဟူ၍လည်းပေးနိုင်သည်။ အဓိပ္ပါယ်ပို၍ကောင်းသည်။

ဝါ၊ အလုံးစုံသော လေးပါးသောဥပါဒါန်တို့ကို ကုန်ခန်းစေခြင်းအကျိုးငှါ။ (ပရိယာဒါနာယာတိ ခေပနတ္ထာယ။ငှ။) ဓမ္မံ၊တရားကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ (တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။)သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သဗ္ဗုပါဒါနပရိယာဒါနာယ၊ငှါ။ (ဒေသိတော၊ သော။)ဓမ္မော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ပ။ဝိရာဂါ၊ကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ၏။ ဝိမောက္ခာ၊ ကြောင့်။ "မေ၊ငါသည်။ ဥပါဒါနံ၊လေးပါးသောဥပါဒါန်ကို။ ပရိယာဒိန္နံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှယူအပ်ပြီ။ ဝါ၊ကုန်စေအပ်ပြီ။" ဣတိ၊ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ၊ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ သဗ္ဗုပါဒါနပရိယာဒါနာယ၊ ငှါ။ ဓမ္မော၊ တရားတည်း။ ဝါ၊ တရားမည်၏။ ဣတိ၊ ၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယသဗ္ဗုပါဒါနပရိယာဒါနသုတ်

၆၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။(အဟံ၊သည်။)သဗ္ဗုပါဒါနပရိယာဒါနာယ၊ ငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ ဝစနံ၊ ကို။(တုမ္ဟေ၊တို့သည်။ ကိံ မညထ၊ အဘို့အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ စက္ခု၊ သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားပြီ။) ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသောစက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲလေလော။သုခံ ဝါ၊ချမ်းသာလေလော။ (ဣတိ၊၏။)ဘန္တေ၊ရား။ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲပါဘုရား။(ဣတိ၊ပြီ။) ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို။ "တေံ၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မမ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာတည်း)။ ဧသော၊သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော၊သည်။ မေ၊၏။ အတ္တာတိ၊အတ္တတည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿိတုံ၊ ကောင်းစွာ အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ နု၊ သင့်ပါသလော။ (ဣတိ၊ ၏။) ဘန္တေ၊ရား။ ဧတေံ၊ ဤသို့ကောင်းစွာ အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းသည်။ နော ဟိ(ယုတ္တံ)၊ မသင့်ပါဘုရား။ (အကြွင်းကို ရှေးနည်းမှီး၍ ပေးလေ လတ္တယ်၏။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ အဝိဇ္ဇာဝဂ္ဂေါ၊ အဝိဇ္ဇာဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်၎င်း။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သံယောဇနာ၊ သံယောဇန-ပဟာနသုတ်, သံယောဇနသမုဂ္ဃါတသုတ်တို့၎င်း။ အာသဝေန၊ အာသဝသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဒုဝေါ၊အာသဝပဟာနသုတ်,အာသဝသမုဂ္ဃါတသုတ် နှစ်သုတ်တို့၎င်း။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အနုသယာ၊ အနုသယပဟာ-နသုတ်, အနုသယသမုဂ္ဃါတသုတ်တို့၎င်း။ ပရိညာ၊ သဗ္ဗုပါဒါနပရိညာသုတ်၎င်း။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ပရိယာဒိန္နံ (ပရိယာဒိန္နာ)၊ ပဌမသဗ္ဗုပါဒါနပရိယာဒါနသုတ်, ဒုတိယသဗ္ဗုပါဒါနပရိယာဒါနသုတ်တို့၎င်းတည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ပဌစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

(၇) ၂-မိဂဇာလဝဂ်

၁-ပဌမမိဂဇာလသုတ်

၆၃။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ပေးမြဲ။)အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မိဂဇာလော၊ အရှင်မိဂဇာလ သည်။ ယေန၊ အကြောင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ကင်္အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသော။ အာယသ္မာ မိဂဇာလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှား။ ကေဝိဟာရီ ကေဝိဟာရီတိ၊ တယောက်အထိုးတည်း နေလေ့ရှိ၏, တယောက်အထိုးတည်း နေလေ့ရှိ၏ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ကဲ်တ္တာဝတော၊ အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ကေဝိဟာရီ၊ တယောက်အထိုးတည်းနေလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကိတ္တာ-ဝတော၊ အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ သဒုတိယဝိဟာရီ၊ အဖော်နှင့်တကွ နေလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

မိဂဇာလ၊ မိဂဇာလ။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်မြင်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ စက္ခုဝိညာဏ် ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံ-ဟိတာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ရဇနီယာ၊တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို။ စေ အဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ နှစ်သက်ငြားအံ့။ စေ အဘိဝဒတိ၊ အကယ်၍ ချမ်းသာစ္ဒ ချမ်းသာစ္ဒဟု ပြောဆိုငြားအံ့ ။ အဇ္ဈောသာယ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်း၍။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ တည်ငြားအံ့။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို။ အဘိနန္ဒတော၊ နှစ်သက်သော။ အဘိဝဒတော၊ ချမ်းသာစ္ဒ ချမ်းသာစ္ဒဟု ပြောဆိုသော။ အဇ္ဈောသာယ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်း၍။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ နန္ဒီ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာ သည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ နန္ဒီယာ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သာရာဂေါ၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာရာဂေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သံယောဂေါ၊ ယှဉ်စပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိဂဇာလ၊ မိဂဇာလ။ နန္ဒိသံယောဇနသံယုတ္တော၊ နှစ်သက်ခြင်းယှဉ်စပ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ "သဒုတိယဝိဟာရီတိ၊ အဖော်နှင့်တကွ နေလေ့ရှိသောသူ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။မိဂဇာလ၊ မိဂဇာလ။ ဇိဝှါဝိညေယျာ၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ပ။ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မိဂဇာလ၊ မိဂဇာလ။ ဧဝံ ဝိဟာရီ၊ ဤသို့နေလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တောရွာလွန်ကန်းရာသို့ရောက်ကုန်သော တောင်္အတည်သောကျောင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ (မ-၁-နိဿယ ၃၄ ပိုဒ်၌ အမှာကိုရှု။) ပန္တာနိ၊ အစွန်အနားဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဆွမ်းခံရွာမှဝေးကုန်သော။ အပ္ပသဒ္ဒါနိ၊ အသံကင်း၍ ဆိတ်ငြိမ်ကုန်သော။ အပ္ပနိဂ္ဃောသာနိ၊ ကြွေးကြော်သံလည်း ကင်းကုန်သော။ ဝိဇနဝါတာနိ၊ လူတို့၏လှည့်လည် သွားလာခြင်းကြောင့်

၁။ အဘိဝဒတီတိ တာယ အဘိနန္ဒနာယ "အဟော ပိယံ ဣဋ္ဌံ ကန္တံ မနာပ"န္တိ ဝဒတိ၊ သံ-ဋ ၂-၅ စာပိုဒ်၊ ၂၄၁ နှာ။

အဘိဝဒတီတိ တဏှာဒိဋ္ဌဝသေန အဘိနိဝေသံ ဝဒတိ၊ သံ-ဋီ ၂-၅ စာပိုဒ်၊ ၂၁၁-နှာ။

တဏှာဝသေနေဝ အဿာသုခန္တိအာဒီနိ ဝဒန္တော အဘိဝဒတိ၊ မ-ဋ ၂-၄၀၉ စာပိုဒ်၊ ၂၁၁-နှာ။

ဖြစ်သော လေမှလည်းကင်းကုန်သော။ မနုဿရာဟသေယျကာနို၊ လူဝတို့၏လျှို့ဝှက်မှုအား လျော်ပတ်ကုန်သော။ ပဋိသလ္လာနသာရုပ္ပါနို၊ တယောက်ထီးတည်း ကိန်းအောင်းခြင်းငှါ လျော်ပတ်ကုန်သော။ သေနာသနာနို၊ ကျောင်းတို့ကို။ ကိဉ္စာပိ ပဋိသေဝတိ၊ အကယ်၍ မှီဝဲဆည်းကပ်ပေ၏။ ဝါ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်သည်လည်းရှိနိုင်လေ၏။ ဒုတိယ ခေါ၊ ထိုသို့ မှီဝဲ ဆည်းကပ်သော်လည်း။ "သဒုတိယဝိဟာရီတိ၊ အဖော်နှင့်တကွနေလေ့ရှိသူ" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဟိ(ယသ္မာ)၊ အကြင်ကြောင့်။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဒုတိယာ၊ အဖော်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ သာ၊ ထိုတဏှာကို။ အပဟီနာ၊ မပယ်အပ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ "သဒုတိယဝိဟာရီ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

မိဂဇာလ၊ မိဂဇာလ။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊ ကုန်သော။ မနာပါ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ထိုရူပါဒ်ကို။ စေ နာဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ မနှစ်သက်ငြားအံ့။ စေ နာဘိဝဒတိ၊ အကယ်၍ချမ်းသာစွာ ချမ်းသ စွဟု မပြောဆိုငြားအံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်း၍။ စေ နတိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍မတည်ငြားအံ့။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို။ အနာဘိနန္ဒတော၊ သော။ အနာဘိဝဒတော၊ သော။ အနဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ နန္ဒီ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာသည်။ နိဒ္ဓီယတိ၊ ချုပ်၏။ နန္ဒီယာ၊ သည်။ အဿတိ၊ မရှိလတ်သော်။ သာရာဂေါ၊ သည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သာရာဂေ၊ သည်။ အဿတိ၊ သော်။ သံယောဂေါ၊ သည်။ နှ ဟောတိ။ မဖြစ်။ မိဂဇာလ၊ မိဂဇာလ။ နန္ဒိသံယောဇနဝိ-သံယုတ္တော၊ နှစ်သက်ခြင်း, ယှဉ်စပ်ခြင်းနှင့် မယှဉ်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ "ကေဝိဟာရီတိ၊ တယောက်အထီးတည်းနေလေ့ရှိသောသူ" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။ မိဂဇာလ၊ မိဂဇာလ။ ဧဝံဝိဟာရီ၊ ဤသို့တယောက်အထီးတည်းနေလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုဟိ စ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့နှင့်ဝင်း။ ဘိက္ခုနီဟိ စ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့်ဝင်း။ ဥပါသကေဟိ စ၊ ဥပါသကာတို့နှင့်ဝင်း။ ဥပါသိကာဟိ စ၊ ဥပါသိကာမတို့နှင့်ဝင်း။ ရာဇူဟိ စ၊ မင်းတို့နှင့်ဝင်း။ ရာဇမဟာမတ္တေ-ဟိ စ၊ မင်း၏အမတ်ကြီးတို့နှင့်ဝင်း။ တိတ္ထိယေဟိ စ၊ တိတ္ထိတို့နှင့်ဝင်း။ တိတ္ထိယသာဝကေဟိ စ၊ တိတ္ထိတို့၏တပည့်တို့နှင့်ဝင်း။ အာကိဏ္ဏော၊ ရောပြွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ရောနှောသည်ဖြစ်၍။ ဂါမန္တေ၊ ရွာအနီး၌[၁]။ ကိဉ္စာပိ ဝိဟရတိ၊ အကယ်၍ကား နေပေ၏။ ဝါ၊ နေသည်လည်းရှိနိုင်ပေ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ နေသော်လည်း။ "ကေဝိဟာရီတိ၊ တယောက်အထီးတည်း နေလေ့ ရှိ၏" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဟိ(ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ အဿ၊ အား။ ဒုတိယာ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ သာ၊ ထို တဏှာကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ကေဝိဟာရီတိ" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဇ္ဈတိ၊ ၏။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်ဘည်း။

၁။ ဂါမန္တေကို-ဂါမ + အန္တေ-ဟူ၍ ပုဒ်ဖြတ်၊ ဤ၌ အန္တသဒ္ဒါသည် အန္တောနိတ္ထိ သမီပေ စာ-ဝယာနေ ပဒ-ပူရဏေ။ ဒေဟာဝယဝေ ကောဋ္ဌာသေ၊ နာသသီမာသု လာမကေ-ဟူသော အဘိဓာန်စာပိုဒ် ၇၉၁-ဥလာသော အနက်ရှစ်နက်တို့တွင် ဂါမန္တန္တိ ဂါမသမီပံ-ဟူသော အဂ်ုတ္တရဋီကာ ဒုကနိပါတ် စာပိုဒ် ၃၁၊ ၂၇-နှာက်ဝင်း၊ မူလ-ပဏ္ဏာသဘာယဘေရဝသုတ်ဋီကာကိုဝင်းရှု၍ သဒ္ဒပအနက်ကိုခပ်းသည်။ ဂါမနှင့်အန္တကို ဂါမဿ အန္တော ဂါမန္တော-ဟူ၍ ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်ပြုလေ။

၂-ဒုတိယမိဂဇာလသုတ်

၆၄။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မိဂဇာလော၊ သည်။ ယေန၊ အကြောင်းအရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အဋ္ဌ၊ ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ မိဂဇာလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ သာဓု (အာယာစာမိ)၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြောင်တရားတော်ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားနာရ၍။ ဧကော၊ တယောက်အထီးတည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ခြွေရုံပရိသတ်ဘည်းဟူသော အပေါင်းအဖော်, ကိလေသာတည်းဟူသော အပေါင်းအဖော်တို့မှ ကင်းဝေးသည်ဖြစ်၍။ (ဝူပကဋ္ဌောတိ ကာယေန ဂဏတော, စိတ္တေန ကိလေသေဟိ ဝူပကဋ္ဌော ဝိဝေကဋ္ဌော ဒူရီဘူတော။ အံ-၄-သတ္တက·စာပိုဒ်-ဂဉ၊ ၁၉၀-နှာ) အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့ မလျော့(သောသတိရှိ) သည်ဖြစ်၍။ (အပ္ပမတ္တောတိ သတိအဝိပ္ပဝါသေ ဌိတော၊ အံ-၄-သတ္တက-စာပိုဒ်-ဂဉ၊ ၁၉၀-နှာ) အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပဟိတတ္တောတိ ပေသိတတ္တော။ အံ-၄-သတ္တက-စာပိုဒ်-ဂဉ၊ ၁၉၀-နှာ။ ပေသိတတ္တောတိ ကာယေ စ ဇီဝိတေ စ အနပေက္ခတာယ နိဗ္ဗာနံ ပေသိတစိတ္တော တန္နိန္နော တပ္ပေါဏော တပ္ပဗ္ဘာရော။ အံ-၄-သတ္တက-စာပိုဒ်-ဂဉ၊ ၁၉၉-နှာ။) ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဒေသေတူတိ၊ ဟောတော်မူပါလော့"ဟူသော။ ဧကံ ဝစနံ၊ ဤစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (သန္တိ ခေါမှ ဥပပဇ္ဇတိ နန္ဒိအထိ ပဌမမိဂဇာလသုတ်အတိုင်း ပေးမြဲ။) မိဂဇာလ၊ လ။ နန္ဒိသမုဒယာ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ (ငါဘုရား)ဟောကြားတော်မူ၏။(သန္တိ စ ခေါမှ နန္ဒိ နိရုဇ္ဈတိ အထိ ပဌမသုတ်အတိုင်း ပေးမြဲ။) မိဂဇာလ၊ လ။ နန္ဒိနိရောဓာ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ (ငါဘုရား) ဟောကြားတော်မူ၏။ (အကြွင်းပေးမြဲ။)

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မိဂဇာလော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတ္ဝာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္ဝာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မိဂဇာလော၊ သည်။ ဧကော၊ တယောက်အထီးတည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ၍။ အပ္ပမတ္တော၊ ၍။ အာတာပီ၊ ၍။ ပဟိတတ္တော၊ ၍။ ဝိဟရန္တော၊ သော်[1]။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ယဿ၊ အကြောင်အရဟတ္တာဒိုလ်နိဗ္ဗာန်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ယာတည်ထောင် လူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ယာမထောင် ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မင်္ဂလာဉ်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊ သို့။ ဒိဋ္ဌေဝ

၁။ ဤဝါကျသည် မ-၁ စာပိုဒ် ဂဝ-၌ရှိသော ဤဝါကျနှင့် အလားတူပင်ဖြစ်၍ ထိုနှင့်အညီ သျှာ၊ ဤ-မူတို့၌ရှိသော ဝိဟရန္တောကို အမှန်ယူ၍ အနက်ပေးလိုက်သည်၊ ဤ၌ရှိသော ဝိဟရတောကား ပါဠိပျက်နေဟန်ရှိသည်။

ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော အတ္တဘောဌ္ဌသာလျှင်။ ဝါ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဝါ၊ မိမိအလိုလို။ အဘိညာ(အဘိညာယ)၊ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝါ၊ ရောက်၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ "ဇာတိ၊ သည်။ ခီဏာ၊ ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ကို။ ကတံ၊ ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဌါ။ အပရံ၊ သည်။ န အတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ အဗ္ဘညာသိ၊ ပြီ။ အာယာသ္မာ မိဂဇာလော၊ သည်။ အရဟတံ (အရဟန္တာနံ)၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတရော၊ တပါးအပါအဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ပဌမသမိဒ္ဓိမာရပဉ္ဉာသုတ်

၆၅။ ကော၊ သော။ သမယော၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ဌ်။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဌ်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ အရှင်သမိဒ္ဓိသည်။ ယေန၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ "မာရော မာရောတိ၊ သေ၏ သေ၏"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ မာရော ဝါ၊ သေခြင်းသည်၎င်း။ မာရပညတ္တိ ဝါ၊ သေခြင်းဟူသော အမည်ပညတ်သည်၎င်း။ အဿ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်ရာသနည်းဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိ။ ယတ္ထ၊ အကြောင်အရပ်၌။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ စက္ခုဝိညာဏ-ဝိညာတဗ္ဗာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ မာရော ဝါ၊ သေခြင်းသည်၎င်း။ မာရပညတ္တိ ဝါ၊ သေခြင်းဟူသော အမည်ပညတ်သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (ယတ္ထ၊ ဌ်။) သောတံ၊ သောတပသာဒသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သဒ္ဒါ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ သောဘဝိညာဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သောတဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ဌ်။ မာရော ဝါ၊ သည်၎င်း။ မာရပညတ္တိ ဝါ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဃာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဂန္ဓာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ ဃာနဝိညာဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဃာနဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ဌ်။ မာရော ဝါ၊ သည်၎င်း။ မာရပညတ္တိ ဝါ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဇိဝှါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ရသာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ ဇိဝှါဝိညာဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ တတ္ထ၊ ဌ်။ မာရော ဝါ၊ သည်၎င်း။ မာရပညတ္တိ ဝါ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ၏။

သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိ။ ယတ္ထ၊ အကြောင်အရပ်၌။ စက္ခု၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ရူပါ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ တတ္ထ၊ ဌ်။ မာရော ဝါ၊ သည်၎င်း။ မာရပညတ္တိ ဝါ၊ သည်၎င်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (အကြွင်းလွှယ်၏ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-သမိဒ္ဓိသတ္တပဥ္ဉာသုတ်

၆၆။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ "သတ္တော သတ္တောတိ၊ ကပ်ငြိတတ်သူ သတ္တဝါ သတ္တဝါ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ သတ္တော ဝါ၊ သတ္တဝါသည်ငုင်း။ သတ္တပညတ္တိ ဝါ၊ သတ္တဝါဟူသော အမည်ပညတ်သည်ငုင်း။ အဿ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်ရာသနည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ပ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သမိဒ္ဓိဒုက္ခပဥ္ဉာသုတ်

၆၇။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ "ဒုက္ခံ ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ ဆင်းရဲ၏"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဒုက္ခံ ဝါ။ ဆင်းရဲခြင်းသည်ငုင်း။ ဒုက္ခပညတ္တိ ဝါ၊ ဆင်းရဲဟူသော အမည်ပညတ်သည်ငုင်း။ အဿ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်ရာသနည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ ပ။

ပဥ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သမိဒ္ဓိလောကပဥ္ဉာသုတ်

၆၈။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ "လောကော လောကောတိ၊ လောက လောက"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ လောကော ဝါ၊ လောကသည်ငုင်း။ လောကပညတ္တိ ဝါ၊ လောကဟူသော အမည်ပညတ်သည်ငုင်း။ အဿ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်ရာသနည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ စက္ခု၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (အကြင်းလွယ်ပြီ ပေးမြဲ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဥပသေနအာသီဝိသသုတ်

၆၉။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ သည်ငုင်း။ အာယသ္မာ စ ဥပသေနော၊ အရှင်ဥပသေနသည်ငုင်း။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သီတဝနေ၊ သီတအမည်ရှိသော သုသာန်တော၌။ သပ္ပသောဏ္ဍိကပဗ္ဘာရေ၊ မြွေဟောက်ပါးပျဉ်းနှင့် တူသောကြောင့် သပ္ပသောဏ္ဍိကအမည်ရှိသော လိုဏ်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မတော ဥပသေနဿ၊ အရှင်ဥပသေန၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ အာသီဝိသော၊ လျင်သော အဆိပ်ရှိသော မြွေသည်။ ပတိတော၊ ကျသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ ဥပသေနော၊ အရှင်ဥပသေနသည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဧထ၊ လာကြကုန်။ မေ၊ ငါ၏။ ဣမံ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို။ မဥ္စကံ၊ ညောင်စောင်းငယ်သို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဘုသမုဋ္ဌိ၊ ဖွဲ့ဆုပ်သည်။ ဝိကိရတိ သေယျထာပိ၊ ဖရိုဖရဲကျဲသကဲ့သို့လည်း။ အယံ ကာယော၊ ဤငါ၏ကိုယ်သည်။ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ ပုရေ-ဝိကိရတိ၊ ဖရိုဖရဲမကျဲမီ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသို့။ ဝါ၊ အပ၌။ နီဟရထာတိ၊ ထုတ်ဆောင်ကြကုန်လော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်ဆိုပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ မိန့်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥပသေနံ၊ ကို။ "မယံ၊ ငါတို့သည်။အာယသ္မတော ဥပသေနဿ၊ ၏။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ အညထတ္တံ ဝါ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကိုဋင်း။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့၏။ ဝိပရိဏာမံ ဝါ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကိုဋင်း။ နခေါ ပဿာမ၊ မမြင်ကုန်။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ အာယသ္မာ ဥပသေနော၊ သည်။ 'ဧထ မေ အာဝုသော ဣမံ ကာယံ မဥ္ဇကံ အာရောပေတ္ဝာ ဗဟိဒ္ဓါ နီဟရထ၊ ပုရာယံ ကာယော ဣဓေဝ ဝိကိရတိ သေယျထာပိ ဘုသမုဋ္ဌိတိ၊ ဧထ မေ။ပ။ ဘုသမုဋ္ဌိ' ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟာတိ၊ ပြောဆို၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (အာကာရဝါကျပေးပြီးဖြစ်သည်။) အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ "စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အဟံ၊ ငါတည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ဋင်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ မမ၊ ငါ၏(ဥစ္စာတည်း)။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ဋင်း။ပ။ ဇိဝှါ၊ သည်။ အဟံ၊ ငါတည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ဋင်း။ ဇိဝှါ၊ သည်။ မမ၊ ငါ၏(ဥစ္စာတည်း)။ ဣတိ ဝါ၊ ဋင်း။ မနော၊ စိတ်သည်။ အဟံ၊ ငါတည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ဋင်း။ မနော၊ သည်။ မမ၊ တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ဋင်း"။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်။ အဿ နူန၊ ဖြစ်ရာ၏။ (နူနသဒ္ဒါ နိစ္ဆယတ္ထ။)အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တဿ၊ ထိုသူအား။ (သိယာဌ်စပ်။) ဝါ၊ ၏။ (ကာယဿဌ်စပ်။) ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ အညထတ္တံ ဝါ၊ သည်ဋင်း။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ဝိပရိဏာမော ဝါ၊ သည်ဋင်း။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မယှဥ္ဇ၊ငါ့အားလည်း။ "စက္ခု၊ သည်။ အဟံ၊ တည်း။ဣတိ ဝါ၊ ဋင်း။ စက္ခု၊ သည်။ မမ၊ တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ဋင်း။ပ။ဣတိ ဝါ၊ ဋင်း"။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တဿ မယှဥ္ဇ၊ ထိုငါ့အားလည်း။(ဘဝိဿတိဌ်စပ်။) ဝါ၊ ၏လည်း။ (ကာယဿဌ်စပ်။) ကာယဿ၊ ၏။ အညထတ္တံ ဝါ၊ သည်ဋင်း။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ဝိပရိဏာမော ဝါ၊ သည်ဋင်း။ ဘဝိဿတိ ကိံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ပြီ။ တထာ(တံ ဝစနံ)၊ထိုစကားသည်။ ဟိ(သစ္စံ)၊မှန်၏။ အာယသ္မတော ဥပသေနဿ၊ အရှင် ဥပသေနသည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ အဟက်ာရမမက်ာရမာနာနုသယော၊ ငါဟူသောအခြင်းအရာ အားဖြင့်ဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိ,ငါ၏ဥစ္စာဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော တဏှာ, မာနာနုသယကို။ သုသမူဟတော၊ အကြွင်းမဲ့ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ ဝါ၊ အကြွင်းမဲ့ပယ်နှုတ်အပ်ပြီ။တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အာယသ္မတော ဥပသေနဿ၊ အား။ ဝါ၊၏။ "စက္ခု၊ သည်။ အဟံ၊ တည်း။ပ။ ဣတိ ဝါ။ ဋင်း"။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝံ၊ သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါဌ်။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မတော ဥပသေနဿ၊ ၏။ ကာယံ၊ ကို။ မဥ္ဇကံ၊ သို့။ အာရောပေတ္ဝာ၊ ၍။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သို့။ ဝါ၊ဌ်။ နီဟရိံသု၊ ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ အာယသ္မတော ဥပသေနဿ၊ ၏။ ကာယော၊ သည်။ ဘုသမုဋ္ဌိ၊ သည်။ဝိကိရတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်ဌ်သာလျှင်။ ဝိကိရိ၊ ဖရိုဖရဲကျပြီ။ ဣတိ၊ ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-ဥပဝါဏသန္ဒိဋ္ဌိကသုတ်

၇၀။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါဌ်။ အာယသ္မာ ဥပဝါဏော၊ အရှင်ဥပဝါဏသည်။ ယေန၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ဌ်။ နိသိန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ ဥပဝါဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ "ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို။ သန္ဒိဋ္ဌိ-

ကော၊ ကိုယ်တိုင်ရှုအပ်၏။ ဓမ္မော၊ ကို။ သန္ဒိဋ္ဌကော၊ အပ်၏"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ သန္ဒိဋ္ဌကော၊ သည်။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် ကောင်းကျိုးခြုမ်းသာကို ပေးတတ်သည်။ ဧဟိပဿိကော၊ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟူသော အစီအရင်ကိုခံထိုက်သည်။ ဩပနေယျိကော၊ မိမိစိတ်၌ ကပ်၍ ဆောင်ခြင်းကို ထိုက်သည်။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိတို့၏စိတ်၌။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ခံစားအပ်သည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ နည် ဟူသော။ တေ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဥပဝါဏ၊ ဥပဝါဏ။ ဣဓ၊ ဤငါဘုရား သာဝသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ စက္ခု ဝိညာဏ်ဖြင့်။ ဝါ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ရူပပ္ပဋိသံဝေဒီ စ၊ ရူပါရုံကို ထင်စွာသိလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ရူပရာဂပ္ပဋိသံဝေဒီ စ၊ ရူပါရုံ၌ တပ်ခြင်းရာဂကို ထင်စွာသိလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္ထိတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သန္တဉ္စ၊ ထင်ရှားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ ရာဂံ၊ တပ်ခြင်းကို။ "မေ၊ ၏။ အတ္ထိတ္တံ၊ ၌။ ရူပေသု၊ တို့၌။ ရာဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဥပဝါဏ၊ ဥပဝါဏ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ယံ တံ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ရူပပ္ပဋိသံဝေဒီ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ရူပရာဂပ္ပဋိသံဝေဒီ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္ထိတ္တံ၊ ၌။ သန္တံ၊ သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ ရာဂံ၊ ကို။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဥပဝါဏ၊ ဥပဝါဏ။ ဝေမို၊ ကျိသို့လည်း။ ဓမ္မော၊ ကို။ သန္ဒိဋ္ဌကော။ သည်။ အကာလိကော၊ သည်။ ဧဟိပဿိကော၊ သည်။ ဩပနေယျိကော၊ သည်။ ဝိညူဟိ၊ တို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ ၌။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ပ။

ဥပဝါဏ၊ ဏ။ ပုန စ ပရံ၊ တပါးတုံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်။ ရသံ၊ အာရုံသာကို။ ဝါ၊ ရသာရုံကို။ သာယိတ္ဝာ၊ လျက်၍။ ရသပ္ပဋိသံဝေဒီ စ၁၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဥပဝါဏ၊ ဏ။ ပုန စ ပရံ၊ တပါးတုံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ ဓမ္မပ္ပဋိသံဝေဒီ စ၊ ဓမ္မာရုံကို ထင်စွာသိလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဓမ္မရာဂပ္ပဋိသံဝေဒီ စ၊ ဓမ္မာရုံ၌တပ်ခြင်း ရာဂကို ထင်စွာ သိလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (သန္တဉ္စမ္မ ဝိညူဟိအထိပေးမြဲ။)

ဥပဝါဏ၊ ဏ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ရူပပ္ပဋိသံ-ဝေဒီဟိ ခေါ၊ ရူပါရုံကိုထင်စွာသိလေ့ရှိသည်ကား၁။ ဟောတိ၊၏။ စ၊ သို့သော်လည်း။ ရူပရာဂပ္ပဋိသံ-ဝေဒီ စ၊ သည်ကား။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။အတ္ထိတ္တံ၊၌။ အသန္တဉ္စ၊ထင်ရှားမရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ရာဂံ၊ ကို။"မေ၊၏။ အတ္ထိတ္တံ၊ ၌။ ရူပေသု၊ တို့၌။ ရာဂေါ၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဤ သုက္ကပက္ခ၌ ယံ တံ-စသော ဝါကျဝယ် ရူပပ္ပဋိသံဝေဒီဟိ ခေါ-ဟုရှိသည်နှင့်ၜင်း၊ ဇိဝှါယနှင့် မနသာ-စာပိုဒ်တို့၌ ရသပ္ပဋိသံဝေဒီဟိ ခေါ၊ ဓမ္မပ္ပဋိသံဝေဒီဟိ ခေါ-ဟု ရှိသည်နှင့်ၜင်းအညီ ဤစက္ခုနာ စာပိုဒ် ပဌမ ပါကျ၌လည်း ရူပပ္ပဋိသံဝေဒီ စ အရာတွင် ရူပပ္ပဋိသံဝေဒီဟိ ခေါ-ဟူသောပါဌ်ကိုသာ ပါဌ်မှန်ဟုယူအပ်၏။

၉-ပဌမဆဖဿာယတနသုတ်

၇၁။ . ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆန္နံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿ၏တည်ရာ စက္ခုစသောအာယတနတို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုလည်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာအပ်သော သဘောကိုလည်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ တေန၊ ထို့ရဟန်းသည်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ အဝုသိတံ၊ မကျင့်သုံးအပ်သေး။သော၊ ထို့ရဟန်းသည်။ ဣမသ္မာ မေ့ဝိနယာ၊ ဤသုတ်,အဘိဓမ္မာ,ဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်မှ။ အာရကာ၊ ဝေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ ပြီ။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည် ရှိသော်။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အဟံ၊ သည်။ တ္ထေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အနဿသံ၊ ထောက်တည် ရာမရပါဘုရား။ ဝါ၊ သက်သာရာမရပါဘုရား။ (ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အနဿသံ၊ နည်း။) ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဟိ(ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အဿာဒဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ ကိုလည်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ နပ္ပဇာနာမိ၊ မသိပါဘုရား။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဧတ္ထ၊ ၌။ အနဿသန္တိ၊ ထောက်တည်ရာမရပါဘုရား။ ဝါ၊ သက်သာရာမရပါ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ပြန်စပ်။)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။(တုံ၊ သည်။)တံ၊ ထိုငါဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိ ံ မည်သည်၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်သနည်း။ စက္ခုံ၊ ကို။ "ဧတံ၊ သည်။ မမ၊ တည်း။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဧသော၊ သည်း့။ မေ၊ ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿသီတိ၊ ကောင်းစွာရှုသလောဟူ၍။(အဝေါစ၊ ပြီ။) ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဧတံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာဓု၊ ကောင်းပေစ့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေ၊ သင်သည်။ တ္ထေ စ၊ ဤခြောက်ပါး သော ဖဿာယတနတို့တွင်သာလျှင်။ စက္ခု၊ ကို။ "ဧတံ၊ သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာသည်။ န မဟုတ်။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ န အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ န အတ္တာတိ၊မဟုတ်"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတံ၊ ဤစက္ခုပသာဒကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဝါ၊အတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧသောဝ၊ ဤသို့ကောင်းစွာမြင်ခြင်းသည် သာလျှင်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တော၊ အဆုံးမည်၏။ (အကြွင်းလွှယ်ပြီ နည်းမှီး၍ပေးလေ။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယဆဖဿာယတနသုတ်

၇၂။ (ယော ဟိ ကောစိမှ ဧတဒဝေါစအထိ ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အဟံ၊ သည်။ တ္ထေ၊ ၌။ အနဿသံ၊ ထောက်တည်ရာမရပါ။ ဝါ၊ သက်သာရာမရပါ။ ပနဿသံ၊ ပျက်စီးပါပြီ။ (အဟံဟိ စသည်ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ရှင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ရှုသည် မှန်ပါ၏။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။သာဓု၊စွ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေ၊ သင်သည်။ တ္ထေ စ၊ ဤခြောက်ပါးသော ဖဿာယတနတို့တွင်သာလျှင်။ စက္ခု၊ ကို။ပ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မြင်အပ်သည်ရှိသော်။ တေ၊ သင်သည်။ ပဌမံ၊ သော။ ဧတံ- ဖဿာယတနံ၊ ဤဖဿ၏တည်ရာကို။ အာယတိ ံ၊ နောင်အခါ၌။ အပုနဗ္ဘဝါယ၊ တဖန်ဘဝသစ်၌ မဖြစ်ခြင်းငှါ။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ပ။ ဧဝံ၊ ဤသို့မြင်အပ်သည်ရှိသော်။

တေ၊ သင်သည်။ ဆဋ္ဌံ၊ သော။ တေံ ဖဿာယတနံ၊ ကို။ အာယတိံ၊ ၌။ အပုနပ္ပဝါယ၊ ဌါ။ ပဟီနံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ၏။။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-တတိယဆဖဿာယတနသုတ်

၇၃။ (ယော ဟိ ကောစိမှ နပ္ပဇာနာမိတိ အထိ ဒုတိယဆဖဿာယတနသုတ်အတိုင်းပေး။ တံ ကိံ မညသိ ဘိက္ခု ပေးမြဲ။) စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ နိစ္စံ ဝါ၊မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ (ဣတိ၊ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။) ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ပြီ။) ယံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ၊ ကို။ “တေံ၊ သည်။ မမ၊ ၏။ သန္တကံ၊ တည်း။ပ။ အတ္တာတိ၊ အတ္တ”ဟူ၍။ သမနုပဿိတုံ၊ ဌါ။ ကလ္လံ နု၊ သင့်သလော။ (အကြွင်းပေးမြဲ။)

ကောဒသမံ၊ တဆဲ့တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ မိဂဇာလဝဂ္ဂေါ၊ မိဂဇာလဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုမိဂဇာလဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

မိဂဇာလေန၊ မိဂဇာလသဒ္ဒါဖြင့်။ ဒ္ဝေ စ၊ ပဌမမိဂဇာလသုတ်, ဒုတိယမိဂဇာလသုတ် နှစ်သုတ်တို့ကိုဆိုင်း။ သမိဒ္ဓိနာ၊ သမိဒ္ဓိသဒ္ဒါဖြင့်။ စတ္တာရော စ၊ ပဌမသမိဒ္ဓိမာရပဉ္ဉာသုတ်, သမိဒ္ဓိသတ္တပဉ္ဉာသုတ်, သမိဒ္ဓိဒုက္ခပဉ္ဉာသုတ်, သမိဒ္ဓိလောကပဉ္ဉာသုတ်တို့ကိုဆိုင်း။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဥပသေနော စ၊ ဥပသေနအာသီဝိသသုတ်ဆိုင်း။ ဥပဝါဏော စ၊ ဥပဝါဏသန္နိဋ္ဌကသုတ်ဆိုင်း။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဆဖဿာယတနိကာ၊ ပဌမဆဖဿာယတနသုတ်, ဒုတိယ ဆဖဿာယတနသုတ်, တတိယ ဆဖဿာယတနသုတ်တို့ဆိုင်း။ ဣတိ၊ သို့။ (ဒသမံ၊ တဆယ့်တသုတ်တို့တည်း။)

(ဂ) ၃-ဂိလာနဝဂ်

၁-ပဌမဂိလာနသုတ်

၇၄။ သာဝတ္ထိ နိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အညတရော၊ အမှတ်မထား တပါးသော။ ဝါ၊ မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ချဉ်းကပ်ပြီ။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ အမုကသ္မိံ၊ ဤမည်သော။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ အညတရော၊ သော။ နဝေါ၊ ပဉ္ဆင်းငယ်ဖြစ်သော။

အပ္ပညာတော၊ မထင်ရှားသော။ အာဗာဓိကော၊ အနာဖြင့်နှိပ်စက်သော။ ဝါ၊ ကျင်နာခြင်းရှိသော။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော။ ဝါ၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းရှိသော။ ဗာဋ္ဌဂိလာနော၊ ပြင်းစွာနာသော။ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။ဘန္တေ၊ရား။ သာဓု၊တောင်းပန်ပါ၏။ယေန၊ ၌။သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေန၊ သို့။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥပသင်္ကမတူတိ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူပါလော့"ဟူသော။ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နဝဝါဒဉ္ဇ၊ ပဉ္ဇင်းငယ်ဟူသော စကားကိုငှင်း။ ဂိလာနဝါဒဉ္ဇ၊ နာ၏ဟူသော စကားကိုငှင်း။ သုတ္ဝာ၊ ကြားတော်မူ၍။ "အပ္ပညာတော၊ မထင်ရှားသော။ဘိက္ခူ-တိ၊ ရဟန်း"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိတော်မူ၍။ ယေန၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်ပြီ။ (ဒိသဓာတ်သည် ကံနှစ်ချက်ယူသည်။)ဒိသ္ဝာန၊မြင်၍။ မဥ္ဇကေ၊ ညောင်စောင်းငယ်၌။သမဓောသိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ လှုပ်ရှား၏[၁]။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ထိုနာသော ရဟန်းကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အလံ၊ မသင့်။ တွံ၊ သည်။ မဥ္ဇကေ၊ ၌။ မာ သမဓောသိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ မတုန်လှုပ်လင့်။ ပညတ္တာနိ၊ ခင်းထားအပ်ကုန်သော။ ဣမာနိ အာသနာနိ၊ ဤနေရာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုခင်းထားအပ်သော နေရာ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နိသီဒိဿာမိတိ၊ ထိုင်နေတော်မူအံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ နိသဇ္ဇ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။တေ၊သင့်အား။ ခမနီယံ၊ ခန့်ကျန်း၏လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ယာပနီယံ၊ မျှတ၏လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာတို့သည်။ ပဋိက္ကမန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏လော။ နော အဘိက္ကမန္တိ၊ မတိုးပွါးကုန်၏လော။ သာနံ၊ ထိုဒုက္ခဝေဒနာတို့၏။ ပဋိက္ကမော၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏လော။ နော အဘိက္ကမော၊ မတိုးပွါးခြင်းသည်။ ပညာယတီတိ၊ ထင်ရှား၏လော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ တပည့်တော်အား။န ခမနီယံ၊မခန့်ကျန်းပါဘုရား။ န ယာပနီယံ၊ မမျှတပါဘုရား။ မေ၊ အား။ ဗာဋ္ဌာ၊ ပြင်းစွာကုန်သော။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ အဘိက္ကမန္တိ၊ တိုးပွါးကုန်၏။ နော ပဋိက္ကမန္တိ၊ မဆုတ်ယုတ်ကုန်။ သာနံ၊ ထိုဒုက္ခဝေဒနာတို့၏။ အဘိက္ကမော၊ တိုးပွါးခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှားပါ၏။ ပဋိက္ကမော၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ နော ပညာယတိ၊ မထင်ရှားပါ။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တေ၊ အား။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုသော။ ကုက္ကုစ္စံ၊ ကုက္ကုစ္စသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိသလော။ ကောစိ၊ သော။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဂ္ဃ၊ စင်စစ်။ မေ၊အား၊ ကုက္ကုစ္စံ၊သည်။ အနပ္ပကံ၊ အလွန်များ၏။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ သည်။ အနပ္ပကော၊ အလွန်များ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်

၁။ သမဓောသီတိ ဥဋ္ဌာနာကာရံ ဒဿေသိ။ ဆက္ကဂ်ုတ္တရ-ဋ္ဌ၊ဖဂ္ဂုနသုတ် စာပိုဒ် ၅၆၊၁၂၆-နှာ။

သမဓောသီတိ သမန္တတော အဓောသိ။ သဗ္ဗဘာဂေန ပရိဖန္ဒနစလနာကာရေန အပစိတိ ဒဿေတိ။ ဝတ္တံ ကိရေတံ ဗာဋ္ဌဂိလာနေနပိ ဝုစုတရံ ဒိသ္ဝာ ဥဋ္ဌိတာကာရေန အပစိတိ ဒဿေတဗ္ဗာ၊ တေန ပန "မာ စလိ မာ စလိ"တိ ဝတ္တဗ္ဗော၊ တံ ပန စလနံ ဥဋ္ဌာနာကာရဒဿနံ ဟောတီတိ အာဟ "ဥဋ္ဌာနာကာရံ ဒဿေသီ"တိ။၁၂၂-နှာ (ဂုင်းဋ္ဌီကာ)။

ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကစ္စိ၊ အသ္စိနည်း။ တံ၊ သင့်ကို။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ သီလ-တော၊ သီလအားဖြင့်။ ဥပဝဒတိ၊ စွပ်စွဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ မံ၊ကို။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ သီလတော၊ အားဖြင့်။ န ခေါ ဥပဝဒတိ၊ မစွပ်စွဲပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေ၊ သင့်အား။ ဝါ၊ သင်သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ သီလတော၊ သီလအားဖြင့်။ နော စေ ဥပဝဒတိ၊ အကယ်၍ မစွပ်စွဲသည်ဖြစ်အံ့။ အထ၊ ထို့သို့ မစွပ်စွဲပါဘဲလျက်။ တေ၊ သင့်အား။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့သော။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။ ကော စ၊ အဘယ်သို့သော။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ သီလဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ သီလစင်ကြယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ နု ခေါ အာဇာနာမိ၊ မသိပါဘုရား။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ သီလဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ ငှါ။ မယာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ နော စေ အာဇာနာသိ။ အံ့။ အထ စရဟိ၊ ထို့သို့ မသိသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ မယာ၊သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာဇာနာသိ၊နည်း။ ဣတိ၊ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊သည်။ ရာဂဝိရာဂတ္ထံ၊ ရာဂ၏ ကင်းခြင်းအကျိုးငှါ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခု၊ .ရဟန်း။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ။သည်။ ရာဂဝိရာ-ဂတ္ထံ၊ ငှါ။ မယာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ အာဇာ-နာသိ၊ သိပေ၏။ ဟိ၊မှန်ပေ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မယာ၊ သည်။ ဒေသိတော၊ သော။ ဓမ္မော၊သည်။ ရာဂဝိရာဂတ္ထော၊ ရာဂ၏ကင်းခြင်းအကျိုးရှိ၏။

(တံ ကိံ မညသိမှ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါအထိ ရှေးနည်းကိုမှီး၍ပေး။) သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္တမ-နော၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ မိမိစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊၏။ ဘာသိ-တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ အလွန်နှစ်သက်ပြီ။ ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာ-ကရဏသ္မိံ၊ ဤဂါထာမဖက် စုဏ္ဏိယသက်သက်ဖြစ်သောတရားတော်ကို။ ဘညမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြူကင်းသော။ ဝီတမလံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေးမရှိသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ အောက်မက် အောက်ဖိုလ်သုံးပါး ဉာဏ်သည်ဘုံ။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်သနည်း။ "ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမကတရားသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော တေဘူမက တရားသည်။ နိရောဓဓမ္မန္တိ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏" ဟူ၍။ ဥဒပါဒိ၊ပြီ။ ဣတိ၊၏။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဒုတိယဂိလာနသုတ်

၇၅။ (အထ ခေါ အညတရော ဘိက္ခုမှ အာဇာနာမီတိအထိ ပဌမဂိလာနသုတ် အတိုင်းပေးလေ။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာဓု သာဓု၊ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊သည်။ အနုပါဒါ-

---

၁။ ဓမ္မစက္ခုအရ အကျယ်ကို သာရတ္ထဋီကာ ၄-၁၈၁- နှာကို ရှု။ ဤ၌ အထက်သုတ်ကိုထောက်၍ အောက်မက်သုံးပါး ဖိုလ်သုံးပါးကို ယူ၍ပေးသည်။

ပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံ။ တဖန်မဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ မယာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သာဓု ခေါ၊ သာလျှင်။ အာဇာနာသိ၊ သိပေ၏။ပ။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထော၊ တဖန် မဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုးရှိ၏။ပ။ ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ကို။ ဘည်မာနေ၊ သော်၊ တဿ ဘိက္ခုဿ၊ အား။ အနုပါဒါယ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းငှါ။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့မှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိမုစ္စိ၊ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ရာဓအနိစ္စသုတ်

၂၆။ အထ ခေါ၊ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ၊ရှည်သောသက်တော်ရှိသော။ ရာဓော၊ ရာဓသည်။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ၊ သော။ ရာဓော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား၊ သာဓု၊ တော်းပန်ပါ၏။အဟံ၊ သည်။ဘဂဝတော၊ ၏။ယံ ဓမ္မံ၊ ကို။သုတ္ဝာ၌။ကော၊တည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၌။ အပ္ပမတ္တော၊ ၌။ အာတာပီ၌။ ပဟိတတ္တော၌။ ဝိဟရေယျ၊ ရာ၏။ တံ ဓမ္မံ၊ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား၊ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဒေသေတူတိ၊ လော့" ဟူသော၊ တော်၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဤဝါကျမျှားကို စာပိုဒ် ၆၄-ဒုတိယမိဂဇာလသုတ်အတိုင်းအကျယ်ပေးပါလေ။) ရာဓ၊ ရာဓ။ ယံ၊ အကြင်တရားသဘောသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ထိုမမြဲသော တရားသဘော၌။ တော၊ သင်သည်။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒရာဂကို။ ပဟာတဗ္ဗော။ ပယ်အပ်၏။ ရာဓ၊ရာဓ။ အနိစ္စံ၊ သော။ ယံ၊ အကြင်တရားသဘောသည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ တတြ၊ ၌။ တော၊သည်။ ဆန္ဒော၊ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ပ။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ထိုအမြဲမရှိသော သုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာ ၌လည်း။ တော၊သည်။ ဆန္ဒော။ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော။ အပ်၏။ပ။ရာဓ၊ ရာဓ။ ယံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊၌။ တော၊ သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ပြီ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ရာဓဒုက္ခသုတ်

၂၇။ ရာဓ၊ရာဓ။ ယံ၊ အကြင်တရားသဘောသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တတြ၊၌။ တော၊ သည်။ ဆန္ဒော၊ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ရာဓ၊ရာဓ။ ဒုက္ခံ၊သည်။ ကိဉ္စ၊နည်း။ ရာဓ၊ရာဓ။ စက္ခု၊သည်။ ဒုက္ခံ၊၏။ တတြ၊ ထိုဆင်းရဲသော စက္ခုပသာဒ၌။ တော၊သည်။ ဆန္ဒော၊ကို။ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (အကြွင်းလွယ်၏ပေးလေ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ရာဓအနတ္တသုတ်

၂၈။ ရာဓ၊ ရာဓ။ ယော၊ အကြင်တရားသဘောသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ တတြ၊ ၌။ တော၊ သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ရာဓ၊ ရာဓ။ အနတ္တာ၊ သည်။ ကော စ၊

၁။ ဤအနက်ကား ပေးရိုးပေးစဉ်အနက်တည်း။ သာရတ္ထဒီကာအလို ငါတို့ရှေးကရေးခဲ့ပြီ။

အဘယ်ပါနည်း။ ရာဓ၊ ရာဓ။ စက္ခု၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ တတြ၊ ၌။ တေ၊ သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (အကြွင်းလွှယ်၏ ပေးလေ။)

ပဥ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ပဌမအဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်

၃၉။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ယဿ၊ အကြင်တရားသဘောကို။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ ပဟီယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။ တနည်းကား— ဘိက္ခုနော၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ (ဘိက္ခုနော၊အား။) ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ **ကော၊** တခုသော။ သော ဓမ္မော၊ ထိုတရားသဘောသည်။ အတ္ထိ နု ခေါတိ၊ ရှိပါသလော" ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယဿ၊ ကို။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ပဟီယတိ၊ ၏။ တနည်းကား— ဘိက္ခုနော၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ အပ်၏။ (ဘိက္ခုနော၊ အား။) ဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကော၊ သော။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယဿ၊ ကို။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ပ။ ကတမော ပန၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယဿ၊ ကို။ ပဟာနာ၊ကြောင့်။ပ။ ကော၊ သော။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာခေါ၊ အဝိဇ္ဇာသည်သာတည်း။ ဝါ၊ မသိခြင်းမောဟသည်သာတည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသော။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဿတော၊ မြင်သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဝါ၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ဝါ၊ကို။ ပဟီယတိ၊ ကင်းပျောက်သနည်း။ ဝါ၊ပယ်အပ်သနည်း။ ဝိဇ္ဇာ၊သည်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသော အားဖြင့်။ ဝါ၊ မမြဲဟူ၍။ ဇာနတော၊ သိသော။ ပဿတော၊ မြင်သော။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ကို။ စက္ခုသမ္ဖဿံ၊ စက္ခုသမ္ဖဿကို။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သော။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ပဿတော၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဝါ၊သည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ဝါ၊ကို။ ပဟီယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။ ဝါ၊ ပယ်အပ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဒုတိယအဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်

၄၀။ (အထ ခေါမှ ဝိဇ္ဇာ ဥပ္ပဇ္ဇတီတိအထိ ပဌမအဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။)ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣဓ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ "သဗ္ဗေ ဓမ္မာ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမကတရားတို့ကို။ အဘိနိဝေသာယ၊ မှားသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မထိုက်"။ဣတိ၊ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေဠု၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ "သဗ္ဗေ ဓမ္မာ နာလံ အဘိနိဝေသာယာတိ၊ သဗ္ဗေ။ပ။ ယ" ဟူသော။ (အာကာရဝါကျပေးပြီး။)တေံ၊ ဤစကားကို။ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊

ထိုရဟန်းသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဓမ္မံ၊ တေဘူမကတရားကို။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိညာယ၊ ၍။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရနိမိတ်တို့ကို။ အညတော၊ အတ္တမှတပါးသော အနတ္တအားဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အညတော၊ အတ္တမှ တပါးသော အနတ္တအားဖြင့်။ ပဿတိ၊မြင်၏။ ရူပေ၊ရူပါရုံတို့ကို။ စက္ခုဝိညာဏံ၊စက္ခုဝိညာဏ်ကို။ စက္ခုသမ္ဖဿံ၊ စက္ခုသမ္ဖဿကို။ (အညတော၊ အားဖြင့်။ ပဿတိ၊ ၏။ လိုက်။) စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ သော။ ယမ္ပိဒံ သုခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊၏။) တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလည်း။ အညတော၊ အတ္တမှတပါးသော အနတ္တအားဖြင့်။ ပဿတိ၊၏။ပ။ မနံ၊ စိတ်ကို။ အညတော၊ အားဖြင့်။ ပဿတိ၊ ၏။ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကို ။(အညတော၊အားဖြင့်။ ပဿတိ၊၏။) မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဏ်ကို။ မနောသမ္ဖဿံ၊ မနောသမ္ဖဿကို။ အညတော၊ အားဖြင့်။ ပဿတိ၊ ၏။ (အကြွင်းပေးမြဲ။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-သမ္ဗဟုလဘိက္ခုသုတ်

၈၁။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ဘဂဝါ၊သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေန၊သို့။ဥပသင်္ကမိံ သု၊ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ပ။ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သော။တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ရား။ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ အညတိတ္ထိယာ၊သာသနာတော်မှတပါးသောအယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ပရိဗိုဇ်တို့သည်။ အမှေ၊ တပည့်တော်တို့ကို။ 'အဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကိမတ္ထိယံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။သမဏေ ဂေါတမေ၊ ရဟန်းဂေါတမထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ဝုဿတီတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်သနည်း'ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ 'အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲကို။ ပရိညတ္ထံ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှါ။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုဿတီတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်၏'ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗျာကရောမာတိ၊ ဖြေဆိုပါကုန်အံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ (ဣတိ-တလုံးအကြေကြံ။) အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ (ဟောမ၌စပ်။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဗျာကရမာနာ၊ ဖြေဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ဝါ၊သည်။ (ဝုတ္တဝါဒိနောဝယ် ဝုတ္တဟူသောပုဒ်တစိတ်၌စပ်။)ဝုတ္တဝါဒိနောစေဝ၊ဟောအပ်သော စကားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောမ၊ ဖြစ်ပါကုန်အံ့လော။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘူတေန၊မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။နစ အဗ္ဘာစိက္ခာမ၊ မစွပ်စွဲပါကုန်အံ့လော။ဓမ္မဿ၊တရား တော်၏။ အနုဓမ္မံ၊ အတုဖြစ်သောတရားကို။ ဗျာကရောမ၊ ပြောကြားပါကုန်အံ့လော။ သဟဓမ္မိ-ကော၊ အကြောင်းနှင့်စပ်သော။ ကောစိ၊ တစုံတခုအနည်းငယ်မျှသော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ အရှင်ဘုရားသည် ဆိုအပ်သောစကားနှင့် အတုလိုက်၍ဆိုသော စကားသည်။ ဂါရယှံ ဌာနံ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သောအရာသို့။နစ အာဂစ္ဆတိ၊ မရောက်ပါသလော။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစုံ၊လျှောက်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တဋ္ဌ၊စင်စစ်။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ပဋိဘာ၊ ၍။ ဧဝံ၊သို့။ ဗျာကရိမာနာ၊ သော်။ မေ၊ငါဘုရား၏။ ဝါ၊သည်။ (ဝုတ္တဟူသော်ပုဒ်တစိတ်၌စပ်။) ဝုတ္တဝါဒိနော ဧစဝ၊သည်လည်း။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မံ၊ငါဘုရားကို။ အဘူတေန၊ ဖြင့်။ န စ အဘ္ဘာစိက္ခထ၊ မစ္စပ်စဲကြပါကုန်။ ဓမ္မဿ၊၏။ အနုဓမ္မံ၊ ကို။ ဗျာကရောထ၊ ပြောကြားကြကုန်၏။ သဟဓမ္မိကော၊ သော။ ကောစိ၊ သော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ သည်။ ဂါရယှံ ဌာနံ၊သို့။ နစအာဂစ္ဆတိ၊မရောက်။ ဟိ သစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။) ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲကို။ ပရိညတ္ထံ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှါ။ မယိ၊ ငါဘုရားအထံတော်၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့ကို။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ "အာဝုသော၊ ဂါရှင်တို့။ ယဿ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှါ။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ တံ ဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲသည်။ ကတမံ ပနာတိ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေ ပုစ္ဆေယျုံ၊ အကယ်၍မေးကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဋိဘာ၊ သော်။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ "အာဝုသော၊ ဂါရှင်ပရိဗိုဇ်တို့။ စက္ခု၊စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲတည်း။ တဿ၊ထိုဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ငှါ။ ဘဂဝတိ၊ အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ (ဒုက္ခာ၊ တို့တည်း။)ပ။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ တည်း။ တဿ၊ ထိုဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ ငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ပ။မနော၊ စိတ်သည်။ ဒုက္ခော၊ တည်း။ပ။အာဝုသော၊ တို့။ တဿ၊ ထိုဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ ငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊အပ်၏။ တံ ဒုက္ခံ၊သည်။ ဣဒံ ဒေါတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း"ဟူ၍။ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယျာထ၊ ဖြေကြားကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဋိဘာ၊ သော်။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယျာထ၊ ဖြေကြားကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-လောကပဉ္ဉာသုတ်

၈၂။ (အထ ခေါမှ တေဒဝေါစ အထိပေးမြဲ။) ဘဒ္ဓေ၊ ရား။ "လောကော လောကောတိ၊ လောက လောက"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘဒ္ဓေ၊ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ "လောကောတိ၊ လောက"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ နု ခေါ၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း။ ဣတိ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစ၊လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ လုဇ္ဇတိ၊ပျက်စီးတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ "လောကောတိ၊ လောက"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ကိဉ္စ၊ အဘယ်တရားသည်။ လုဇ္ဇတိ၊ ပျက်စီးတတ်ပါသနည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ လုဇ္ဇတိ၊ ပျက်စီးတတ်၏။ ရူပါ၊ရူပါရုံတို့သည်။ လုဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်စီးတတ်ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ လုဇ္ဇတိ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ လုဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ,ဥပေက္ခာဝေဒနာ သည်လည်း။ လုဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ လုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "လောကောတိ၊ လောက"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။ ဣတိ၊၏။

နဝမံ၊ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဖဂ္ဂုနပဉ္ဉာသုတ်

၈၃။ (အထ ခေါမှ ဧတဒဝေါစအထိပေးမြဲ။) "ဘန္တေ၊ ရား။ယေန စက္ခုနာ၊အကြင်စက္ခုပသာဒ ဖြင့်။ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးကုန်သော။ဆိန္နပပဉ္စေ၊ဖြတ်အပ်ပြီးသောတဏှာ,မာန,ဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော ပပဉ္စတရားသုံးပါး (ကိလေသာဝဋ်) ရှိကုန်သော။ဆိန္နဝဋ္ဋမေ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော (ကုသလာ-ကုသလ) ကမ္မဝဋ်ရှိကုန်သော။ပရိယာဒိန္နဝဋ္ဋေ၊ ကုန်ခမ်းစေအပ်ပြီးသော ဝဋ်ရှိကုန်သော။ သဗ္ဗဒုက္ခ-ဓိတိဝတ္ထေ၊အလုံးစုံသော (ဝိပါကဝဋ်) ဆင်းရဲကို လွန်မြောက်ကုန်ပြီးသော။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီး ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားရှင်တို့ကို။ ပညာပယမာနော၊ ထင်စေသည်ရှိသော်။ ပညာပေယျ၊ ထင်စေရာ၏။ တံ စက္ခု၊ထိုစက္ခုပသာဒသည်။ အတ္ထိ နုခေါ၊ ရှိပါသလော။ပ။ ယာယ ဇိဝှါယ၊ဖြင့်။ပ။ ပညာပေယျ၊ ရာ၏။ သာ ဇိဝှါ၊ သည်။ အတ္ထိ နုခေါ၊ လော။ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေန မနေန၊ အကြင် စိတ်ဖြင့်။ပ။ သော မနော၊ထိုစိတ်သည်။ အတ္ထိ နုခေါတိ၊ လော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဖဂ္ဂုန၊ ဖဂ္ဂုန။ ယေန စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ပ။ တံ စက္ခု၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ကြွင်းသောဝါကျများ လွယ်ပြီ။) ဣတိ၊ ၏။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဂိလာနဝဂ္ဂေါ၊ ဂိလာနဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဂိလာနဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဂိလာနေန၊ ဂိလာနသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဒုဝေ စ၊ ပဌမ ဂိလာနသုတ်, ဒုတိယဂိလာနသုတ် နှစ်သုတ်တို့ဌင်း။ ရာဓေန၊ ရာဓသဒ္ဒါဖြင့်။ (ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။) အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ တယော စ၊ ရာဓအနိစ္စသုတ်, ရာဓဒုက္ခသုတ်, ရာဓအနတ္တသုတ် သုံးသုတ်တို့ဌင်း။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဒွေ စ၊ ပဌမအဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်, ဒုတိယအဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ် နှစ်သုတ်တို့ဌင်း။ ဘိက္ခု စ၊ သမ္မဟုလဘိက္ခုသုတ်ဌင်း။ လောကော စ၊ လောကပဉ္ဉာသုတ်ဌင်း။ ဖဂ္ဂုနော စ၊ ဖဂ္ဂုနပဉ္ဉာ သုတ်ဌင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။)

---

(၉) ၄-ဆန္နဝဂ်

၁-ပလောကဓမ္မသုတ်

၈၄။ (သာဝတ္ထိ နိဒါနံမှ ဧတဒဝေါစအထိ ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ ရား။ "လောကော လောကောတိ၊ လောက လောက"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှသောအတိုင်း အရှည်ဖြင့်။ "လောကောတိ၊ လောက"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ နု ခေါတိ၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရား သည်။ ပလောကဓမ္မံ၊ ပျက်စီးတတ်သော သဘောရှိ၏။ အယံ၊ ဤပျက်စီးတတ်သော သဘော

ရှိသောတရားကို။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ လောကော၊ လောက ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်မည်သောတရားသည်။ ပလောကဓမ္မံ၊ ပျက်စီးတတ်သောသဘောရှိသနည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ပလောကဓမ္မံ၊ ၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ ပလောကဓမ္မာ၊ ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ပလောကဓမ္မံ၊ ၏။ စက္ခု-သမ္ဖဿော၊ သည်။ ပလောကဓမ္မော၊ ၏။။ပ။ တမ်ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာသည်လည်း။ ပလောကဓမ္မံ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသော တရား သည်။ ပလောကဓမ္မံ၊ ၏။ အယံ၊ ဤပျက်စီးတတ်သောသဘောရှိသောစက္ခုပသာဒစသောတရား ကို။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ လောကောတိ၊ လောကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော သုတ်တည်း။

၂-သုညတလောကသုတ်

၈၅။ (အထ ခေါမှ ဇတေဒဝေါစအထိ ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ ရှား။ "လောကော၊ လောကသည်။ သုညော၊ ဆိတ်၏။ ဝါ၊အချည်းနှီးဖြစ်၏။ လောကော၊ သည်။ သုညော၊ ၏။ ဝါ၊ဖြစ်၏"။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ "လောကော၊ သည်။ သုညော၊ ၏။ ဝါ၊ ဖြစ်၏"။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ နု ခေါတိ၊ ဆိုအပ်ပါသနည်းဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။) အတ္တေန ဝါ၊ (ငါ, သူတပါး, ယောကျ်ား, မိန်းမ-ဟု ဆိုအပ်သော) အတ္တမှဌင်း။ အတ္တနိယေန ဝါ၊ (အစိတ်အပိုင်း အင်္ဂါ,သက်နှံ,သပိတ်စသော)အတ္တ၏ ဥစ္စာမှဌင်း။ သုညံ၊ ဆိတ်၏။ ဝါ၊ အချည်းနှီးဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (အယံ၊ ဤသဘောတရားကို။) "သုညော၊ အတ္တ, အတ္တနိယမှ ကင်းဆိတ်သော။ လောကောတိ၊ လောက"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်မည်သော တရား သည်။ အတ္တေန ဝါ၊ မှဌင်း။ အတ္တနိယေန ဝါ၊ မှဌင်း။ သုညံ၊ ဆိတ်သနည်း။ ဝါ၊ အချည်းနှီးဖြစ် သနည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ စက္ခု၊ သည်။ အတ္တေန ဝါ၊ မှဌင်း။ အတ္တနိယေန ဝါ၊ မှဌင်း။ သုညံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဖြစ်၏။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အတ္တေန ဝါ၊ မှဌင်း။ အတ္တနိယေန ဝါ၊ မှဌင်း။ သုညာ၊ ကုန်၏။ ဝါ၊ ဖြစ်ကုန်၏။။ပ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသော သဘောတရား သည်။) အတ္တေန ဝါ၊ မှဌင်း။ အတ္တနိယေန ဝါ၊ မှဌင်း။ သုညံ၊ ဆိတ်၏။ ဝါ၊ အချည်းနှီးဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (အယံ၊ ဤစက္ခုပသာဒစသော တရားကို။) "သုညော၊ သော။ လောကောတိ၊ လောက"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-သံခိတ္တဓမ္မသုတ်

၈၆။ ဇကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသော။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှား။ သာဓု (အာယာစာမိ)၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ယံ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဇကော၊

တည်း။ ဝုပကဋ္ဌော၊ ၍။ အပ္ပမတ္တော၊ ၍။ အာဘာဝီ၊ ၍။ ပဟိတတ္တော၊ ၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ တံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဖေ၊ အား။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဒေသေတူတိ၊ လော”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်တား၏။ (စာပို့ဒ် ၆၄-ဒုတိယမိဂဇာလသုတ်၌ အကျယ်ပေးခဲ့ပြီ။) အာနန္ဒ၊ နှာ။ (မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့သောစကားကို။ တုံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ မညသိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်သနည်း။ စက္ခု၊ သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။) (ကြွင်းသောပါဠိမျှား ချေးနည်းကို မှီး၍ပေးလေ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဆန္နသုတ်

၈၇။ ကေ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာပေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ မဟာစုန္ဒော၊ အရှင်မဟာစုန္ဒသည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ ဆန္နော၊ အရှင်ဆန္နသည်၎င်း။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ဥဉ်းတန္ရတ်သီးနှင့်တူသော တောင်ထွဋ်ရှိသောကြောင့် ဂိဇ္ဈကူဋ်အမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ ဆန္နော၊ အရှင်ဆန္နသည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာဖြင့် နှိပ်စက်သည်။ ဝါ၊ ကြင်နာခြင်းရှိသည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းရှိသည်။ ဝါ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဗာဠှဂိလာနော၊ ပြင်းစွာနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ သတ္တသခါရမှဖဲ့၍ တယောက်အထီးတည်းကိန်းအောင်းရာမှ။ ဝါ၊ ဖလသမာပတ်မှ။ (ပဋိသလ္လာနာတိ ဖလသမာပတ္တိတော-ဋ္ဌ။) ဝုဋ္ဌိတော၊ ထသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ မဟာစုန္ဒော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး၍။ အာယသ္မန္တံ မဟာစုန္ဒံ၊ ကို။ “အာဝုသော စုန္ဒ၊ ငါ့ရှင်စုန္ဒ။ အာယာမ၊ လာသင့်ကြကုန်အံ့။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ ဆန္နော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဂိလာနပုစ္ဆကာ (ဂိလာနပုစ္ဆကာယ)၊ သူနာကိုမေးရုန်အလို့ငှါ။ ဝါ၊ သူနာကိုလုပ်ကျွေးရန်အလို့ငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿာမာတိ၊ ချဉ်းကပ်ကြပါကုန်အံ့”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ” ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ-မဟာစုန္ဒော၊ သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ (ဝစနံ၊ စကားကို။) ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ မဟာစုန္ဒော၊ သည်၎င်း။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဆန္နော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ သို့၊ နေကုန်ပြီ။ နိသဇ္ဇ ခေါ၊ နေပြီး၍။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဆန္နံ၊ ကို။ “အာဝုသော ဆန္န၊ ငါ့ရှင်ဆန္န၊ ကိစ္စံ၊ အသို့နည်း။ တေ၊ သင့်အား။ ခမနီယံ၊ ခန့်ကျန်းပါ၏လော။ ကိစ္စံ၊ နည်း။ ယာပနီယံ၊ မျှတပါ၏လော။ ကိစ္စံ၊ နည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ ဝေဒနာ၊

ဝေဒနာတို့သည်။ ပဋိက္ကမန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ပါကုန်၏လော။နော အာဘိက္ကမန္တိ၊ မတိုးပွါးပါကုန်၏လော။ သာနံ၊ ထိုဒုက္ခဝေဒနာတို့၏။ ပဋိက္ကမော၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှားပါ၏လော။ အာဘိက္ကမော၊ တိုးပွါးခြင်းသည်။ နော ပညာယတိတိ၊ မထင်ရှားပါ၏လော” ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ မေ၊ ငါ့အား။ နု ခမနီယံ၊ မခန့်ကျန်းပါ။ နု ယာပနီယံ၊ မမျှတပါ။ မေ၊ အား။ ဗာဠာ၊ ပြင်းစွာကုန်သော။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ အာဘိက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ နော ပဋိက္ကမန္တိ၊ ကုန်။ သာနံ၊ တို့၏။ အာဘိက္ကမော၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ပဋိက္ကမော၊ သည်။ နော ပညာယတိ၊ မတင်ရှား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊သည်။တိဏ္ဏော၊ ထက်သော။သိခရေန၊ သံစူးဖြင့်။မုဒ္ဓနိ၊ ဦးထိပ်၌။အာဘိမတ္ထေယျ သေယျထာပိ၊ ထိုးမွှေ့ရာသကဲ့သို့။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဓိမတ္တာ၊ လွန်ကဲကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ မုဒ္ဓနိ၊ ဦးထိပ်၌။ ဥဟနန္တိ၊ ထိခိုက်ကုန်၏။ (တိုးဝှေ့ကုန်၏လည်းဟူ။)အာဝုသော၊ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။မေ၊အား။ နု ခမနီယံ၊ မခန့်ကျန်းပါ။ပ။ ပဋိက္ကမော၊ သည်။ နော ပညာယတိ၊ မထင်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒဠ္ဍေန၊ မြဲမြံသော။ (ဝါ၊ ခိုင်ခံ့သော။) ဝရတ္တက္ခဏ္ဍေန၊ သားရေပတ်ကြိုးဖြင့်။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။သိသဝေဋံ၊ ဦးခေါင်း၌ရစ်ပတ်ခြင်းကို။ဒဒေယျ သေယျထာပိ၊ ပေးရာသကဲ့သို့။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ဧဝမေဝ ခေါ၊လျှင်။ သိသေ၊၌။ အဓိမတ္တာ၊ သော။ သိသဝေဒနာ၊ ဦးခေါင်း၌ ဝေဒနာသည်။(နု မေ အာဝုသော စသည်ပေးမြဲ။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသော။ ဂေါဃာတကော ဝါ၊ နွားသတ်ယောကျ်ားသည်ၚင်း။ ဂေါဃာတကန္တေဝါသီ ဝါ၊ နွားသတ်ယောကျ်း၏ တပည့်သည်ၚင်း။ တိဏ္ဏော၊ ထက်စွာသော။ ဂေါဝိကန္တနေန၊ သားလှီးဓားဦးဖြင့်။ ကုစ္ဆိံ၊ ဝမ်းကို။ ပရိကန္တေယျ သေယျထာပိ၊ ထိုးဖြတ်ရာသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ ကုစ္ဆိံ၊ ကို။ ပရိကန္တန္တိ၊ ထိုးဖြတ်ကုန်၏။ (နု မေ အာဝုသော စသည်ပေးမြဲ။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဒဠှ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဗလဝန္တော၊ အားရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊ ယောကျ်းတို့သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ အလွန်အားနည်းသော။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်းကို။ နာနာဗာဟာသု၊ အထူးထူးသောလက်မောင်းတို့၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ အင်္ဂါရကာသုယာ၊ မီးကျီးတွင်း၌။ သန္တာပေယျုံ သေယျထာပိ၊ ကင်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ သမ္မဂ္ဂိတာပေယျုံ သေယျထာပိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကင်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ (မေ၊ ၏။) ကာယသ္မိံ၊ ကိုယ်၌။ ဥာဟော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ အဓိမတ္တော၊ လွန်ကဲသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) (နု မေ အာဝုသောမှ နော ပဋိက္ကမောအထိ ပေးမြဲ။) အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သတ္ထံ၊ အသက်ကိုဆောင်တတ်သော ဓားလက်နက်ကို။ အာဟရိဿာမိ၊ ဆောင်ပါအံ့။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို။ နာဝကင်္ခါမိ၊ အလိုမရှိပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

အာယသ္မာ ဆန္နော၊ သည်။ သတ္ထံ၊ကို။ မာ အာဟရေသိ၊ မဆောင်ပါလင့်။ အာယသ္မာ ဆန္နော၊ သည်။ ယာပေတု၊ မျှတစေပါလော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ဆန္နံ၊ ကို။ ယာပေန္တံ၊ မျှတစေသည်ကို။ ဣစ္ဆာမ၊ အလိုရှိပါကုန်၏။ အာယသ္မာတော ဆန္နဿ၊ အား။ သပ္ပါယာနိ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့သည်။ သစေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိကုန်ငြားအံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) အဟံ၊ ငါသည်။ အာယသ္မာတော ဆန္နဿ၊ အား။ သပ္ပါယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊

တို့ကို။ ပရိယေသိဿာမိ၊ ရှာမှီးပါအံ့။ အာယသ္မတော ဆန္နဿ၊ အား။ သပ္ပါယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ ဆေးတို့သည်။ သစေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့မရှိသည်ရှိသော်။) အဟံ၊ သည်။ အာယသ္မတော ဆန္နဿ၊ အား။ သပ္ပါယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ ဆေးတို့ကို။ ပရိယေသိဿာမိ၊ အံ့။ အာယသ္မတော ဆန္နဿ၊ အား။ ပတိရူပါ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်ကုန်သော။ ဥပဋ္ဌာကာ၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်။ သစေ နတ္ထိ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) အဟံ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဆန္နံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးပါအံ့။ အာယသ္မာ ဆန္နော၊ သည်။ သတ္ထံ၊ ကို။ မာ အာဟရေသိ၊ မဆောင်ပါလင့်။ အာယသ္မာ ဆန္နော၊ သည်။ ယာပေတု၊ မျှတစေပါလော့။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ဆန္နံ၊ ကို။ ယာပေန္တံ၊ ကို။ ဣစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မေ၊ အား။ သပ္ပါယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ မေ၊ အား။ သပ္ပါယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ မေ၊ အား။ သပ္ပါယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ပေ။ မေ၊ အား။ သပ္ပါယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ မေ၊ အား။ ပတိရူပါ၊ ကုန်သော။ ဥပဋ္ဌာကာပိ၊ တို့သည်လည်း။ နတ္ထိ၊မရှိကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ပေ။ မေ၊ အား။ ပတိရူပါ၊ ကုန်သော။ ဥပဋ္ဌာကာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အပိ စ၊ ထိုသို့ပင်ရှိပါသော်လည်း။ မေ၊ သည်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒီဃ-ရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ မနာပေနေဝ၊ စိတ်နှလုံးကို ပျံးစေတတ်သော ကာယကံ စသည်ဖြင့်သာလျှင်။ ပရိစိဏ္ဏော၊ လုပ်ကျွေးအပ်ပြီ။ အမနာပေန၊ စိတ်နှလုံးကို မပျံးစေတတ်သော ကာယကံစသည်ဖြင့်။ နော ပရိစိဏ္ဏော၊ လုပ်ကျွေးအပ်သည်မဟုတ်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ မနာပေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ယံ ပရိစရေယျ၊ အကြင်လုပ်ကျွေးရာ၏။ အမနာပေန၊ ဖြင့်။ ယံ နော ပရိစရေယျ၊ အကြင်မလုပ်ကျွေးရာ။ ဧတံ ဟိ၊ ဤစိတ်နှလုံးကို ပျံးစေတတ်သော ကာယကံစသည်ဖြင့်သာ လုပ်ကျွေးခြင်း, စိတ်နှလုံးကို မတိုးပျံးစေတတ်သော ကာယကံစသည်ဖြင့် မလုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ သာဝကဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်အား။ ပတိရူပံ၊ လျောက်ပတ်၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဆန္နော၊ ဆန္နအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊သည်။ အနုပဝဇ္ဇံ၊ တဖန် ဖြစ်ခြင်းမရှိသော။ သတ္ထံ၊ ကို။ အာဟရိဿတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတံ၊ ကို။ ဓာရေဟိ၊ မှတ်ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျောက်ထားပြီ။

အာယသ္မာ ဆန္နော၊ သည်။ ပဋ္ဌဿ၊ ပြဿနာကို။ ဝါ၊ အမေးကို။ ဝေယျာကရဏာယ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ သစေ ကရောတိ၊ အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ခွင့်ပြုသည်ရှိသော်။) မယံ၊ ငါတို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ဆန္နံ၊ ကို။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒေသံ၊ ရည်ညွှန်းချက်ကို။ ပုစ္ဆေယျာမ၊ မေးလိုပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော သာရိ-ပုတ္တ၊ ရာ။ ပုစ္ဆ၊ မေးပါလော့။ သုတ္ဝာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ ဝေဒိဿာမ၊ သိရပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ၏။

အာဝုသော ဆန္န၊ ငါ့ရှင်ဆန္န။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကိုဂင်း။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ကိုဂင်း။ စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗေ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ ရူပါရုံတို့ကိုဂင်း။ "တေ၊ ဤစက္ခုပသာဒ, စက္ခုဝိညာဏ်, ရူပါရုံ တရားသုံးပါးအပေါင်းသည်။ မမ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာ တည်း)။

ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿသိ၊ ရှုသလော။ပ။အာဝုသော ဆန္ဒ၊ ငါ့ရှင်ဆန္ဒ။ မနံ၊ ဘဝင်စိတ်ကို၎င်း။ မနောဝိညာဏံ၊ အာဝဇ္ဇန်းနှင့်တကွသော မနောဝိညာဏ်ဇောကို၎င်း။ မနောဝိညာတဗ္ဗေ၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကို၎င်း။ပ။ သမနုပဿသိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ စက္ခုံ၊ ကို၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ ကို၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို၎င်း။ "ဧတံ၊ သည်။ မမ။ ငါ၏ (ဥစ္စာသည်)။ နဲ၊ မဟုတ်။ ဧသော၊သည်။ အဟံ၊ သည်။ နဲ အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ နဲ၊ မဟုတ်"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿာမိ၊ ရှုပါ၏။ (အကြွင်း နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

အာဝုသော ဆန္ဒ၊ ဆန္ဒ။ စက္ခုသ္မိံ၊ ၌၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏေ၊ ၌၎င်း။စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌၎င်း။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ အဘိ-ညာယ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိ၍။ စက္ခုံ၊ ကို၎င်း။စက္ခုဝိညာဏံ၊ကို၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို၎င်း။ပ။ သမနုပဿသိ၊ ရှုသနည်း။ ဣတိ၊ ၏။

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ စက္ခုသ္မိံ၊ ၌၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏေ၊ ၌၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏဝိညာ-တဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌၎င်း။ နိရောဓံ၊ ချုပ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ နိရောဓံ၊ ကို။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ စက္ခုံ၊ ကို၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ ကို၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို၎င်း။ပ။ သမနုပဿာမိ၊ ရှုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ (အာယသ္မတာ ဆန္ဒေန၊ အရှင်ဆန္ဒသည်။ ဝုတ္တေ၏ကတ္တား ထည့်၏။) ဝုတ္တေ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ မဟာစုန္ဒော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဆန္ဒံ၊ ကို။ "အာဝုသော ဆန္ဒ၊ ငါ့ရှင်ဆန္ဒ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ နိဿိတဿ၊ တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မှီသောသူအား။ စလိတံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အနိဿိတဿ၊ တဏှာ,မာန, ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မမှီသောသူအား။ စလိတံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ စလိတေ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ ပဿဒ္ဓိ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဿဒ္ဓိယာ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ နတိ၊ တဏှာတည်းဟူသော ညွှတ်ခြင်းသည်။ နဲ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နတိယာ၊ တဏှာတည်းဟူသောညွှတ်ခြင်းသည်။ အသတိ၊သော်။ အာဂတိဂတိ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်လာခြင်း, စုတိအားဖြင့်သွားခြင်းသည်။ နဲ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာဂတိဂတိယာ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ စုတူပပါတော၊ စုတေခြင်း, ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ နဲ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စုတူပပါတေ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဣဓ၊ ဤမျက်မှောက်လောက၌။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟုရံ၊ တပါးသောလောက၌။ နဲ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥဘယန္တရေန၊ နှစ်ပါးစုံသောလောက၌။ နဲ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧသေဝ(ဧသော ဧဝ)၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက, တမလွန်လောက၌ မဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဌဆင်းရဲ ကိလေသာဆင်းရဲ၏။ အန္တော၊ အဆုံးမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိ သာသနံ၊ ဤအဆုံးအမတော်ကိုလည်း။ နိစ္စကပ္ပံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိ ကာတဗ္ဗန္တိ၊ နှလုံးသွင်း

အပ်၏"ဟူသော။ (ဣတိတလုံးအကြေကြံ။) တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဍ်။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ မဟာစုန္ဒော၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မန္တံ ဆန္နံ၊ ကို။ ဣမိနာ သြဝါဒေန၊ ဤအဆုံးအမဖြင့်။ သြဝဒိတ္ဝာ၊ ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကမိ သု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဍ်။ အာယသ္မာ ဆန္နော၊ သည်။ တေသု အာယသ္မန္တေသု၊ ထို အရှင်သာရိပုတ္တရာ, အရှင်မဟာစုန္ဒတို့သည်။ အစိရပက္ကန္တေသု၊ ဖဲသွားကုန်၍ မကြာမြင့်ကုန်မီ။ သတ္ထံ၊ အသက်ကို ဆောင်တတ်သော ဓားလက်နက်ကို။ အာဟရေသိ၊ ဆောင်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဍ်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှား။ အာယသ္မတာ ဆန္နေန၊ အရှင်ဆန္နသည်။ သတ္ထံ၊ ကို။ အာဟရိတံ၊ အပ်ပြီ။ တဿ၊ ထိုအရှင်ဆန္န၏။ ဂတိ၊ လားရာဂတိသည်။ ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အဘိသမ္မရာယော၊ တပါးသောဘဝသည်။ ကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဆန္နေန၊ ဆန္နအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တေ၊ သင်၏။ သမ္မုခါယေဝ၊ မျက်မှောက်၌သာလျှင်။ အနုပဝဇ္ဇတာ၊ တဖန် ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဗျာကတာ နနု၊ ဖြေဆိုအပ်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ပုဗ္ဗဝိဇ္ဇနံနာမ၊ ပုဗ္ဗဝိဇ္ဇနမည်သော။ ဝဇ္ဇီဂါမော၊ ဝဇ္ဇီတိုင်း၌ဖြစ်သောရွာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထိုပုဗ္ဗဝိဇ္ဇနမည်သောရွာ၌။ အာယသ္မတော ဆန္နဿ၊ ၏။ မိတ္တကုလာနိ၊ မိတ်ဆွေဖြစ်သော အမျိုးတို့သည်။ သုဟဇ္ဇကုလာနိ၊ ချစ်ကျမ်းဝင်သော အမျိုးတို့သည်။ ဥပဝဇ္ဇကုလာနိ၊ ချဉ်းကပ် အပ်ကုန်သော အမျိုးတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဆန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဧတေ(တောနိ မိတ္တကုလာနိ)၊ ဤမိတ်ဆွေဖြစ်သော အမျိုး တို့သည်။ ဧတေ(တောနိ သုဟဇ္ဇကုလာနိ)၊ဤချစ်ကျမ်းဝင်သော အမျိုးတို့သည်။ ဧတေ(တောနိ ဥပဝဇ္ဇကုလာနိ)၊ဤချဉ်းကပ်သော အမျိုးတို့သည်။ဟောန္တိ ဟိ(ဟောန္တိဧဝ)၊ရှိကုန်သည်သာလျှင် တည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤအမျိုးရှိကာမျှဖြင့်။ "သဉ္ဉ-ဝဇ္ဇောတိ၊ တဖန်ဖြစ်ခြင်းရှိသူ"ဟူ၍။ နခေါပနဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယော ခေါ၊ အကြင်သူသည်။ တဉ္စ ကာယံ၊ ထိုခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း။ နိက္ခိပတိ၊ ပစ်ချ၏။ အညဉ္စ ကာယံ၊ တပါးသော ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း။ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲလမ်း၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုသူ့ကို။ "သဉ္ဉဝဇ္ဇောတိ၊ ဖဖန်ဖြစ်ခြင်းရှိသူ"ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဆန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ တံ၊ ထိုစွဲလမ်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (သာရိပုတ္တ၊ ရာ။) ဆန္နေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ အနုပဝဇ္ဇံ၊ တဖန်ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထံ၊ ကို။ အာဟရိတံ၊ ဆောင်အပ်ပြီ။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေံ၊ ကို။ ဓာရေဟိ၊ မှတ်လေလော့။ ဣတိ၊ ၏။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ပုဏ္ဏသုတ်

၈၈။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊ အရှင်ပုဏ္ဏသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှား။ သာဓု၊ တော်းပန်ပါ၏။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ယံ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကော၊ တည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ၍။ အပ္ပမတ္တော၊ ၍။ အာတာပီ၊ ၍။ ပဟိတတ္တော၊ ၍။ ဝိဟရေယျ၊ ရာ၏။ တံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။

သံခိုတွေန၊ အားဖြင့်။ ဒေသေတူတိ၊ ဟောတော်မူပါလေ၃”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (စာပိုဒ် ၆၄-ဒုတိယ မိဂဇာလသုတ်၌ အကျယ်ပေးခဲ့ပြီ။)

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိ-တာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံနှစ်ပါးစုံကို။ စေ အဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ နှစ်သက်ငြားအံ့။ စေ အဘိဝဒတိ၊ အကယ်၍ ချမ်းသာစွ,ချမ်းသာစွဟု ပြောဆိုငြားအံ့။ အဇ္ဈော-သာယ၊ သက်ဝင်စွဲလမ်း၍။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ တည်ငြားအံ့။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ,ရူပါရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ အဘိနန္ဒတော၊ နှစ်သက်သော။ အဘိဝဒတော၊ သော။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ နန္ဒီ၊ နှစ်သက်ခြင်း တဏှာသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊၏။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ နန္ဒသမုဒယာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။(ဟောတိ၊၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝဒါမိ၊ မူ၏။ပ။ ဇိဝှါဝိညေယျာ၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရသာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊ ကုန်သော။ မနာပါ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ ကုန်သော။ မနောဝိညေယျာ၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ထိုမနောဝိညာဏ်,ဓမ္မာရုံနှစ်ပါးစုံကို။ စေ အဘိနန္ဒတိ၊ အံ့။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝဒါမိ၊ ၏။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊ ကုန်သော။ မနာပါ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ကို့။ စေ နာဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ မနှစ်သက်ငြားအံ့။ စေ နာဘိဝဒတိ၊ အံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ စေ န တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို့။ အနာဘိနန္ဒတော၊ သော။ အနာဘိဝဒတော၊ သော။ အနဇ္ဈောသာယ၊ မသက်ဝင် မစွဲလမ်းမူ၍။ ·ိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ နန္ဒီ၊ နှစ်သက်ခြင်း တဏှာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ နန္ဒိနိရောဓာ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊၏။) ဣတိ၊ သို့။ (အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ မူ၏။) (အကြွင်း နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ မယာ၊ ငါသည်။ သံခိုတွေန၊ အကျဉ်းဖြစ်သော။ ဣမိနာ သြဝါဒေန၊ ဤအဆုံး-အမဖြင့်။ သြဝဒိတော၊ ဆုံးမအပ်သော။ တုံ၊သင်သည်။ ကတမသ္မိံ၊ အဘယ်မည်သော။ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌။ ဝိဟရိဿသိ၊ နေလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ သုနာပရန္တော နာမ၊ သုနာပရန္တမည်သော။ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုသုနာပရန္တဇနပုဒ်၌။ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ သုနာပရန္တဇနပုဒ်၌ နေကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။စဏ္ဍာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်၏။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဖရုသာ၊ ကြမ်း-ကြုတ်ကုန်၏။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ သစေ အက္ကောသိဿန္တိ၊ အကယ်၍ ဆဲယပါးသော ဆဲရေးခြင်းတို့ဖြင့် ဆဲရေးကုန်လတ္တံ့။ သစေ

ပရိဘာသိဿန္တိ၊အကယ်၍ ခြိမ်းချောက်ကုန်လတ္တံ့။ ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ တတြ၊ ထိုသို့ ဆဲရေးခြိမ်းချောက်ရာ၌။ တေ၊ အား။ ဝါ၊ သင်၏(စိတ်၌)။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ သစေ အက္ကောသိဿန္တိ၊ လတ္တံ့။ သစေ ပရိဘာသိဿန္တိ၊ လတ္တံ့။ တတြ၊ရာ၌။ မေ၊ တပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။ "ယံ (ယသ္မာ)၊ အကြင့်ကြောင့်။ ဣမေ၊ ဤသုနာပရန္တဇနပုဒ်၌ နေကုန်သော လူတို့သည်။ မေ၊တပည့်တော်အား။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ န ဒေန္တိ၊ မပေးကုန်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဘဒ္ဒကာ ဝတ၊ ကောင်းကုန်စွတကား။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သုဘဒ္ဒကာ ဝတာတိ၊ အလွန်ကောင်းကုန်စွတကား"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ တ္ထော၊ ဤဆဲရေးခြိမ်းချောက်ရာ၌။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဝါ၊ တပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။ သုဂတ၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား။ တ္ထော၊ ဤဆဲရေးခြိမ်းချောက်ရာ၌။ မေ၊ အား။ ဝါ၊တပည့်တော်၏(စိတ်၌)။ဧဝံ၊ သို့။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တေ၊ သင့်အား။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ သစေ ဒဿန္တိ၊ အကယ်၍ ပေးကုန်လတ္တံ့။ ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ တတြ၊ ထိုသို့လက်ဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်းကို ပေးရာ၌။ တေ၊ သင့်အား။ ဝါ၊ သင်၏(စိတ်၌) ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊တို့သည်။ မေ၊ အား။ ပါဏိနာ၊ဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ကို။ သစေ ဒဿန္တိ၊ လတ္တံ့။ တတြ၊ ရာ၌။ မေ၊အား။ ဝါ၊ တပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။ "ယံ (ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ ဣမေ၊ ဤသို့ တို့သည်။ မေ၊ အား။ လေဋ္ဌုနာ၊ ခဲဖြင့်။ပဟာရံ၊ ကို။ န ဒေန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဘဒ္ဒကာ ဝတ၊ တကား။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သုဘဒ္ဒကာ ဝတာတိ၊ တကား" ဟူ၍ ဧဝံ၊ သို့။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ (ဧဝမေတ္ထ စသည်ပေးမြဲ။)

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ကို။ သစေ ဒဿန္တိ၊ လတ္တံ့။ပ။ သတ္ထေန၊ ဓားဖြင့်။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တေ၊ အား။ သတ္ထေန၊ ဓားဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ကို။ သစေ ဒဿန္တိ၊ လတ္တံ့။ပ။ ယံ (ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ ဣမေ၊ တို့သည်။မံ၊ကို။ တိဏ္ဟေန၊ ထက်စွာသော။ သတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ န ဝေရောပေန္တိ၊ မချကုန်။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ တိဏ္ဟေန၊ သော။ သတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဇီဝိတာ၊မှ။ သစေ ဝေရောပေဿန္တိ၊ အကယ်၍ချကုန်လတ္တံ့။ ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ တတြ၊ ထိုသို့ချရာ၌။ တေ၊ အား။ ဝါ၊ သင်၏ (စိတ်၌)။ ကိန္တိ၊ လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ တိဏ္ဟေန၊ သော။ သတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဇီဝိတာ၊မှ။ သစေ ဝေရောပေဿန္တိ၊ လတ္တံ့။ တတြ၊ ထိုသို့ချရာ၌။ မေ၊ အား။ ဝါ၊

တပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။ "ယဿ ဘဂဝတော၊၏။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တဿ ဘဂဝတော၊၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ ကာယေန စ၊ ကိုယ်ဖြင့်ဂုဏ်း။ ဇိဝိတေန စ၊ အသက်ဖြင့်ဂုဏ်း။ အဒ္ဒိယမာနာ၊ မိမိကိုယ်ကိုနှိပ်စက်အပ်ကုန်သကဲ့သို့ ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဟရာယမာနာ၊ ရှက်စနိုး ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဇိဂုစ္ဆမာနာ၊ စက်ဆုပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သတ္ထဟာရကံ၊ အသက်ကို ဆောင်တတ်သော ဓားလက်နက်ကို။ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာမှီးကုန်၏ ။ မေ၊ သည်။ အပရိယိဋ္ဌညော၀၊ မရှာမှီးအပ်ပဲသာလျှင်။ တံ ဣဒံ သတ္ထဟာရကံ၊ ကို။ လဒ္ဓန္တိ၊ ရအပ်ပြီ" ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊၏။ ဘဂဝါ၊ ရှား။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၍ရာ၌။ မေ၊ အား။ ဝါ၊ တပည့်တော်၏စိတ်၌။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သုဂတ၊ ရှား။ ဧတ္ထ၊၌။ မေ၊အား။ ဝါ၊ ၌။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ ဣတိ၊၏။

ပဏ္ဏ၊ပဏ္ဏ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွကောင်းစွ။ ပဏ္ဏ၊ ပဏ္ဏ။ ဣမိနာ ဒမ္မပဿမေန၊ ဤ(သည်းခံခြင်းတရားဟူသော) ယဉ်ကျေးငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ တုံ၊ သင်သည်။ သုနာပရန္တဿိံ၊ သုနာပရန္တမည်သော။ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌။ ဝတ္ထုံ၊ နေခြင်းဥ၌။ သက္ခိဿသိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ ပဏ္ဏ၊ပဏ္ဏ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တုံ၊ သင်သည်။ ယဿ (ဂမနဿ)၊ အကြောင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညသိ၊ သိ၏။ တံ (ဂမနံ)၊ ထိုသွားခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊၌။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိ-တ္ဝာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္ဝာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။

ာ။ ဤအနက်ကား —

အဒ္ဒိယမာနောတိ ဇေတ္ထ အန္ဒမိဝ အတ္တာနမာစရတိ အဒ္ဒိယတိတိ အဒ္ဒိယသဒ္ဒဿ အန္တောဂဓဥပမာနဘူတ-ကမ္မတ္တာ ဥပမေယျဘူတေန အတ္တနာဝ သကမ္မကတ္တာ၊ န ဘိက္ခုဘာဝေနာတိ အာဟ" ဘိက္ခုဘာဝန္တိ ဘိက္ခု ဘာဝေနာ"တိ။ပ။ ကဣ္ဟ အာသတ္တေန အဒ္ဒိယေယျာတိ ဧဿ ပန ကရဏတ္ထေယေဝ ကရဏဝစနန္တိ အာဟ "ယထာလက္ခဏံ ကရဏဝစနေနေဝ ဝုတ္တ"န္တိ ဟူ၍ ဖွင့်ဆိုသော သာရတ္ထဋီကာ ၂-၆၅-ရှာ အရ ကာယေန ဇိဝိတေန တို့ကို ကရဏတ္ထ ပေးသည်။

ကာယေ စ ဇိဝိတေ စ အဒ္ဒိယမာနာ။ မ ၃၊စာပိဒ် ၃၉၆၊ ၃၁၃၊ရှာ၊ ပုဏ္ဏော၀ါဒသုတ်၌ကာယေ ဇိဝိတေ-ဟူရှိရာ ကမ္မကရဏနိမိတ္တတ္ထေသု သတ္တမီသုဟ်ဖြင့် ကရဏတ္ထ၌ သတ္တမီဝိဘတ်ဟုကြံ၍ ကာယေ စ၊ ကိုယ်ဖြင့်ဂုဏ်း။ ဇိဝိတေ စ၊ အသက်ဖြင့်ဂုဏ်းဟု ပေးလေ။

၂။မ ၃-၃၁၃၊ ရှာ၊ ပုဏ္ဏော၀ါဒသုတ်၌ ဤ ဝတ္ထုံအရောတွင် ဝိဟရိတုံ-ဟု ရှိ၏၊ ၎င်းသုတ်တွင် ရှေး၌ ဝိဟရိဿ-တိတိ-ဟူ၍ဂုဏ်း၊ ဝိဟရိဿာမိတိ-ဟူ၍ဂုဏ်း မေးခဲ့ ဖြေခဲ့သော စကားတို့နှင့် ညီညွတ်၍ ယုတ္တတရ ဖြစ်ပေ၏။ သို့သော် ဤဝတ္ထုံပုဒ်သည်လည်း ထိုဝိဟရိတုံပုဒ်နှင့် အနက်တူပရိယာယ်ဖြစ်သောကြောင့်ဂုဏ်း၊ သဒ္ဒယုတ္တိရှိသော ကြောင့်ဂုဏ်း သင့်သည်သာတည်း။ ထိုတွင် သဒ္ဒယုတ္တိရှိပုံကား အသဓာတ်, ဝသဓာတ်နောင် ပစ္စည်းဝိဘတ်ဖြစ်သော တ-အက္ခရာရှိလျှင် သ္တ-မှ တ္ထ ဖြစ်မြဲပေတည်း။ ပုံစံကား အသ္တိ, အသ္တု-ဟူသော (သကတ) ပုဒ်မှ အတ္ထိ, အတ္ထု ဖြစ်၏။ ဝသ္တု, ဝသ္တိ, ဝသ္တု, ဝသ္တုမ္ဟ-တို့မှ ဝတ္ထု, ဝတ္ထိ, ဝတ္ထု, ဝတ္ထုမှ-ဟု ဖြစ်ကုန်၏။ ထို့အတူပင် ဝ သ္တုံ-မှ ဝတ္ထုံ-ဟု ဖြစ်လာပေသည်။ အကွာရာစဉ်ဖြင့် ပြည့်စုံစွာပြသော ပါဠိအဘိဓာန်တစောင်၌ ဤဝတ္ထုံပုဒ်ကို သက္ကတ စသ္တုမ်ပုဒ်နှင့် ယှဉ်တွဲလျက် ပြထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။ ထို့ကြောင့် သဒ္ဒနီတိဓာတုမာလာ ရှာ-၁၃၁-ဝသ ဓာတ်၏ ရုပ်ကို ပြရာ၌ ဝတ္ထုံ-ဟုသဒိသံယုတ်နှင့် ရှိသောပါဠိကို ပါဠိပျက်ဟု မှတ်အပ်၏။ အကြောင်းမူကား ထိုသို့သောပုဒ်သည် မည်သည့်ပါဠိအဋ္ဌကထာ၌မျှ မရှိသည့်ပြင်, ထိုသို့သောပုဒ်ကို ပြီးစေရန် ရုပ်အစီအရင်သည်လည်း မည်သည့် သဒ္ဒါကျမ်း၌မျှ မရှိသောကြောင့်ပေတည်း။

သံ-နိ ၄-၄—ပ-မ-ဗ-သ-စ

ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အာဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ အလွန်ရိုသေစွာရှိခိုးဦး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်လည်သည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ သေနာသနံ၊ ကျောင်း, အိပ်ရာ နေရာကို။ သံသာမေတ္ဝာ၊ သိုမှီးသိမ်းဆည်း၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ယေန၊ ၌။ သုနာပရန္တေ၊ သော။ ဇနပဒေ၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီအကျိုးငှါ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အား၊ဖြင့်။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ၌။ သုနာပရန္တေ၊ သော။ ဇနပဒေ၊ သည်၊ (အတ္ထိ၏။) တံ၊ ထိုဇနပုဒ်သို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ သုနာပရန္တသို့၊ သော။ တတြ ဇနပဒေ၊ ထိုဇနပုဒ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊၌။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ တေနေဝန္တရဝဿေန၊ ထိုဝါတွင်း၌ပင်လျှင်။ ပဉ္စမတ္တာနိ ဥပါသကသတာနိ၊ ငါးရာသော ဒါယကာတို့ကို။ ပဋိဝေဒေသိ၊ ကြားသိစေပြီ။ တေနေဝန္တရဝဿေန၊ ၌ပင်လျှင်။ ပဉ္စမတ္တာနိ ဥပါသိကာသတာနိ၊ ငါးရာသော ဒါယိကာမတို့ကို။ ပဋိဝေဒေသိ။ (ဥပါသကာဥပါသကီအဖြစ်ကို) ကြားသိစေပြီ။ တေနေဝန္တရဝဿေန၊ ၌ပင်လျှင်။တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို။ သစ္ဆာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုပြီ။ တေနေဝန္တရဝဿေန၊ ၌ပင်လျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်။ပ။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊၊တို့သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ရာ။ ပုဏ္ဏော နာမ၊ သော။ ယော သော ကုလပုတ္တော၊ အကြင် အမျိုးကောင်းသားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ သော။ ဩဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဩဝဒိတော၊ ဆုံးမအပ်ပြီ။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ ကာလင်္ကတော၊ သေခြင်းကို ပြုအပ်ပြီ။ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၏။ ဂတိ၊ လားရာဂတိသည်။ ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အဘိသမ္ပရာယော၊ တမလွန်ဘဝသည်။ ကော၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစု၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုဏ္ဏော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဓမ္မဿ၊(နိဗ္ဗာန်) တရား၊အား။ အနုဓမ္မံ၊ လျော်သော(အရိယမဂ်,ဖိုလ်)တရားကို ။ ပစ္စပါဒိ၊ ရပြီ။ မံ၊ ကို။ ဓမ္မာဓိကရဏံ၊ တရားဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ န စ ဝိဟေသေသိ၊ မညှဉ်းဆဲပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုဏ္ဏော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။ ဣတိ၊ ၏။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဗာဟိယသုတ်

၇၉။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဗာဟိယော၊အရှင်ဗာဟိယသည်။ ယေန၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ပ။ဒေသေတူတိ၊ ဟောတော်မူပါလော့"ဟူသော။ တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဗာဟိယ၊ ဗာဟိယ။ တံ (ဝစနံ)၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့သောစကားကို။ တုံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်သနည်း။ (စက္ခု နိစ္စံဝါ အနိစ္စံဝါတိမှ ပဇာနာတီတိအထိ ရှေးနည်းအတိုင်းပေးမြဲ။)

·အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဗာဟိယော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်သောတရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ အနုမောဒိတ္ဝာ၊၍။ အာသနာ၊မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ဘဂဝန္တံ၊

၁။ အထ ဝါ ဓမ္မဿာတိ နိဗ္ဗာနဓမ္မဿ။ အနုဓမ္မန္တိ အရိယမဂ္ဂဖလဓမ္မံ၊ ဥဒါန-ဋ္ဌ-၈၇-နှင့်အညီ ဖော်၍ အနက်ပြန်သည်။

ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဗာဟိယော၊ သည်။ ဇေကော၊ တည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ၍။ အပ္ပမတ္တော၊ ၍။ အာတာပီ၊ ၍။ ပဟိတတ္တော၊ ၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တာဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်၏။ အတ္ထာယ၊ ၌။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ယာတည်ထောင် လူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ယာမထောင် ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရ-ဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊သို့။ ဒိဋ္ဌေဝမေမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောအတ္တဘောဌ်သာလျှင်။ ဝါ၊မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဝါ၊ မိမိအလိုလို။ အဘိညာ (အဘိညာယ)၊ ထူးခြားသာဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝါ၊ ရောက်၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ "(မေ၊ ငါ့အား။) ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ (မေ၊ သည်။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သော ၁၆-ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤ ၁၆-ပါးသောမဂ်ကိစ္စအကျိုးငှါ၊ အပရံ၊ တပါးသော ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။နအတ္ထိ၊မရှိ"။ဣတိ၊ဤသို့။အဗ္ဘညာသိ၊ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိပြီ။အာယသ္မာဗာဟိယော၊ သည်။ အရဟတံ(အရဟန္တာနံ)၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတရော၊တယောက်အပါအဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၂-ပဌမဇောသုတ်

၉၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇော၊ တဏှာသည်။ ရောဂေါ၊ နာကျင်တတ်သည်ဖြစ်၍ ရောဂါမည်၏။ ဇော၊ တဏှာသည်။ ဂဏ္ဍော၊ ယိုစီးတတ်သည်ဖြစ်၍ အိုင်းအနာမည်၏။ ဇော၊ တဏှာသည်။ သလ္လံ၊ စူးဝင်တတ်သည်ဖြစ်၍ ငြောင့်တံသင်းမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အနေဇော၊ တဏှာမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဗီတသလ္လော၊ ကင်းသောငြောင့်တံသင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။"အနေဇော၊၍။ဗီတသလ္လော၊၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေလို၏"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စေပိ အာကင်္ခေယျ၊ အကယ်၍အလိုရှိငြားအံ့။(ဇင်္ဃတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသော်။)စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ နမညေယျ၊ မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်ရာ။ စက္ခုသ္မိံ၊ ၌။ နမညေယျ၊ ရာ။ စက္ခုတော၊ မှ။ နမညေယျ၊ ရာ။ စက္ခု၊ သည်။ မေ၊ ၏။(သန္တကံ၊တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ နမညေယျ၊ ရာ။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ နမညေယျ၊ ရာ။ ရူပေသု၊ တို့၌။ နမညေယျ၊ရာ။ ရူပတော၊ မှ။ နမညေယျ၊ ရာ။ ရူပါ၊ တို့သည်။ မေ၊ ၏။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ နမညေယျ၊ ရာ။ပ။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလည်း။ နမညေယျ၊ ရာ။ တသ္မိမ္ပိ၊ ၌လည်း။ နမညေယျ၊ ရာ။ တတောပိ၊ မှလည်း။ နမညေယျ၊ ရာ။ ဝံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ (သန္တကံ၊ တည်း။)ဣတိ၊ သို့။ နမညေယျ၊ ရာ။ (အကြွင်းပေးလေ၊စာပိုဒ် ၃၀-၃၁-၌အကျယ်ပေးခဲ့ပြီ။) သော၊ထိုရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အမညမာနော၊မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်သည်ရှိသော်။ လောကေ၊ ၌။ ကိဉ္စိပိ၊ တစုံတခုသောတရားကိုလည်း။နဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ ဝါ၊ မယူ။ အနုပါဒိယံ(အနုပါဒိယန္တော)၊ သော်။ နပရိတ္တဿတိ၊ မတောင့်တ။ အပရိတဿံ(အပ-

ရိတဿန္တော)၊ သော်။ ပစ္စတ္တညေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာငြိမ်း၏။ "(မေ၊ ငါ့အား။) ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ (မေ၊ သည်။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ပြုအပ်သော ၁၆-ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤ ၁၆-ပါးသော မဂ်ကိစ္စအကျိုးငှါ။ အပရံ၊ တပါးသောပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဒုတိယဇောသုတ်

၉၁။ (ဇော ဘိက္ခဝေ ရောဂါမှ တံ မေတိ နှ မညေယျအထိ ပဌမဇောသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ(ယသ္မာ)၊ အကြင့်ကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသောတရားကို။ မညတိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်၏။ ယသ္မိံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသောတရား၌။ မညတိ၊ ၏။ ယတော၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသောတရားမှ။ မညတိ၊ ၏။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသောတရားသည်။ မေ၊ ၏။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ မညတိ၊ ၏။ တတော၊ ထို့သို့အောက်မေ့မှတ်ထင်ခြင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒစသောတရားသည်။ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညထာဘာဝီ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်လေ့ရှိသော။ ဘဝသတ္တော၊ ဘဝတို့၌ကပ်ငြိတတ်သော။ လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ဝါ၊ သတ္တလောကသည်။ ဘဝမေဝ၊ ဘဝကိုသာလျှင်။ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်တပ်နှစ်သက်၏။ပ။

ဇိဝှံ၊ ဇိဝှါပသာဒကို။ နှ မညေယျ၊ မအောက်မေ့မမှတ်ထင်ရာ။ ဇိဝှါယ၊ ၌။ နှ မညေယျ၊ ရာ။ ဇိဝှါတော၊ မှ။ နှ မညေယျ၊ ရာ။ ဇိဝှါ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ နှ မညေယျ၊ ရာ။ ရသေ၊ ရသာရုံတို့ကို။ နှ မညေယျ၊ ရာ။ ဇိဝှါဝိညာဏံ၊ ကို။ ဇိဝှါသမ္ဖဿံ၊ ကို။ ဇိဝှါသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ပ။ တံ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ မေ၊ ၏။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ နှ မညေယျ၊ ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်ဇိဝှါပသာဒစသည်ကို။ မညတိ၊ ၏။ ယသ္မိံ၊ ၌။ မညတိ၊ ၏။ ယတော၊ မှ။ မညတိ၊ ၏။ ယံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ မညတိ၊ ၏။ တတော၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုဇိဝှါပသာဒစသောတရားသည်။ အညထာ၊ အားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာဘာဝီ၊ သော။ ဘဝသတ္တော၊ သော။ လောကော၊ သည်။ ဘဝမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အဘိနန္ဒတိ၊ ၏။ပ။

မနံ၊ စိတ်ကို။ နှ မညေယျ၊ ရာ။ပ။ တံ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ မေ၊ ၏။(သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ နှ မညေယျ၊ ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ(ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ယံ၊ အကြင်စိတ်အစရှိသောတရားကို။ မညတိ၊ ၏။ ယသ္မိံ၊ ၌။ မညတိ၊ ၏။ ယတော၊ မှ။ မညတိ၊ ၏။ ယံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ မညတိ၊ ၏။ တတော၊ ကြောင့်။ တံ၊ သည်။ အညထာ၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာဘာဝီ၊ သော။ ဘဝသတ္တော၊ သော။ လောကော၊ သည်။ ဘဝမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အဘိနန္ဒတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ ခန္ဓဓာတုအာယတနာ၊ ခန္ဓာ, ဓာတ်, အာယတနတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တမ်မိ၊ ထိုခန္ဓာ,ဓာတ်,အာယတနကိုလည်း။ နှ မညေယျ၊

ရာ။ တသ္မိမ္ပိ၊ ၌လည်း။ နမညေယျ၊ ရာ။ တတောပိ၊ မှလည်း။ နမညေယျ၊ ရာ။ တံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ နမညေယျ၊ ရာ။ သော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အမည-မာနော၊ သော်။ လောကေ၊ ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောတရားကို။ နဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်းအပ်။ ဝါ၊ မယူအပ်။ အနုပါဒိယံ(အနုပါဒိယန္တော)၊ သော်။ နပရိတဿတိ၊ မတောင့်တ။ အပရိတဿံ (အပရိတဿန္တော)၊ သော်။ ပစ္စတ္တညေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာ ငြိမ်း၏။ "(မေ၊ ငါ့အား။) ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ (မေ၊ သည်။) ဗြဟ္မ-စရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ငှါ။ အပရံ၊ သည်။ နမရှိ"။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပဌမဒွယသုတ်

၉၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဒွယံ၊ နှစ်ပါးစုံသောတရား ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသောတရားကို။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒွယံ၊ နှစ်ပါးစုံသောတရားသည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ် ပါနည်း။ စက္ခုဉ္စေဝ၊ စက္ခုပသာဒဋင်း။ ရူပါစ၊ ရူပါရုံတို့ဋင်း။ သောတဉ္စေဝ၊ သောတပသာဒ ဋင်း။ သဒ္ဒါစ၊ သဒ္ဒါရုံတို့ဋင်း။ ဃာနဉ္စေဝ၊ ဃာနပသာဒဋင်း။ ဂန္ဓာစ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ဋင်း။ ဇိဝှါစေဝ၊ ဇိဝှါပသာဒဋင်း။ ရသာစ၊ ရသာရုံတို့ဋင်း။ ကာယောစေဝ၊ ကာယပသာဒဋင်း။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာစ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဋင်း။ မနောစေဝ၊ စိတ်ဋင်း။ ဓမ္မာစ၊ ဓမ္မာရုံတို့ဋင်း။ (ဣတိ ဣမေ၊ ဤသည် တို့တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံစသောတရားကို။ ဒွယံ၊ နှစ်ပါး စုံသောတရားဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတံ ဒွယံ၊ ဤစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ စသော တရားနှစ်ပါးစုံကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ပယ်၍။ အညံ၊ တပါးသော။ ဒွယံ၊ နှစ်ပါး စုံသောတရားကို။ ပညပေဿာမီတိ၊ သိစေအံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ (ဝါစာ၊ စကားသည်။) ဝါစာဝတ္ထုကမေဝ၊ စကားဖြစ်ကြောင်းမျှသည်သာလျှင်။အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပုဋ္ဌောစ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်လည်း။ နသမ္ပာယေယျ၊ ပြည့်စုံစွာ မဖြေဆိုနိုင်ရာ။ ဥတ္တရိံစ၊ ပြည့်စုံစွာမဖြေဆိုနိုင်ခြင်းထက် အလွန်လည်း။ ဝိဃာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ပြည့်စုံစွာမဖြေဆိုနိုင်ခြင်း, အလွန်ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်မည်သောအကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာ (ယေန ကာရဏေန)၊ အကြင့်ကြောင့်။ အဝိသယသ္မိံ၊ အရာမဟုတ်သည်၌။ (ပဉ္ဉံ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထို့ကြောင့်ပေတည်း။) ဣတိ၊ ၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယဒွယသုတ်

၉၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒွယံ၊ နှစ်ပါးစုံသော တရားကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ် သည်။ သမ္ဘောတိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဒွယံ၊

ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ သမ္ဖောတိ၊ နည်း။ စက္ခုဥ္စ၊ စက္ခုပသာဒကိုဌင်း။ ရူပေ စ၊ ရူပါရုံတို့ကိုဌင်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဝိပရိဏာမိ၊ ဖောက်ပြန်လေ့ရှိ၏။ အညထာဘာဝိ၊ တပါးသော အခြင်း အရာ အားဖြင့် ဖြစ်လေ့ရှိ၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဝိပရိဏာမိနော၊ ဖောက်ပြန်လေ့ရှိကုန်၏။ အညထာဘာဝိနော၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်လေ့ရှိကုန်၏။ ဣတ္ထံ၊ ဤသို့ အနိစ္စ အစ်ရှိသော သဘောအားဖြင့်[1]။ ဧတံ ဒုယံ၊ ဤစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ နှစ်ပါးစုံသော တရားသည်။ စလဥ္စ၊ (အမြဲမတည်သောအားဖြင့်) တုန်လှုပ်လည်း တုန်လှုပ်၏။ ဗျထဥ္စ၊ (အိုခြင်း သေခြင်းဖြင့်) နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲလည်း နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ၏။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဝိပရိဏာမိ၊ လေ့ရှိ၏။ အညထာဘာဝိ၊ လေ့ရှိ၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဝိပရိဏာမိ၊ လေ့ရှိ၏။ အညထာဘာဝိ၊ လေ့ရှိ၏။ စက္ခုဝိညာဏဿ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ယောပိ ဟေတု၊ အကြင်အကြောင်းသည်ရင်း။ ယောပိ ပစ္စယော၊ အကြင် အထောက်အပံ့သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သောပိ ဟေတု၊ သည်ရင်း။ သောပိ ပစ္စယော၊ သည်ရင်း။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဝိပရိဏာမိ၊ လေ့ရှိ၏။ အညထာဘာဝိ၊ လေ့ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနိစ္စံ၊ သော။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ကုတော၊ အဘယ်ကြောင့်။ နိစ္စံ၊ မြဲသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ (အနိစ္စမေဝ၊ မမြဲသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ။ ဤစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ,စက္ခုဝိညာဏ်တို့၏။ ယာ သင်္ဂတိ၊ အကြင်ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်။ ယော သန္နိပါတော၊ အကြင်စုဝေးခြင်းသည်။ ယော သမဝါယော၊ အကြင်အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသုံးပါးသောတရားတို့၏ ပေါင်းဆုံမိခြင်း, စုဝေးခြင်း,အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းကို။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ စက္ခုသမ္ဖဿောပိ၊ သည်လည်း။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဝိပရိဏာမိ၊ လေ့ရှိ၏။ အညထာဘာဝိ၊ လေ့ရှိ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဌ၊။ ယောပိ ဟေတု၊ သည်ရင်း။ ယောပိ ပစ္စယော၊ သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သောပိ ဟေတု၊ သည်ရင်း။ သောပိ ပစ္စယော၊ သည်ရင်း။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဝိပရိဏာမိ၊ လေ့ရှိ၏။ အညထာဘာဝိ၊ လေ့ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနိစ္စံ၊ သော။ ပစ္စယံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နော၊ သော။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ ကုတော၊ ကြောင့်။ နိစ္စော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ (အနိစ္စော ဧဝ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။)ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဖုဋ္ဌော၊ (ဖဿသည်)တွေ့ထိအပ်သော အာရုံကို[2]။ (ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။) ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ဖုဋ္ဌော၊ (ဖဿသည်) တွေ့ထိအပ်သော အာရုံကို။ (စေတနာ၊ စေတနာသည်။) စေတေတိ၊ စေ့ဆော်၏။ ဖုဋ္ဌော၊ (ဖဿသည်) တွေ့ထိအပ်သော အာရုံကို။ (သညာ၊ သည်။) သဉ္ဇာနာတိ၊ ကောင်းစွာသိ၏။ ဣတ္ထံ၊ ဤသို့ အနိစ္စစသောသဘောအားဖြင့်။ ဧတေပိ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်လည်း။စလာ စေဝ၊ တုန်လှုပ်လည်း တုန်လှုပ်ကုန်၏။ ဗျထာ စ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲလည်း နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲကုန်၏။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ ဝိပရိဏာမိနော၊ လေ့ရှိကုန်၏။ အညထာဘာဝိနော၊ လေ့ရှိကုန်၏။ပ။

၁။ ဣတ္ထတ္တေတံ ဒုယန္တိ ဧဝမေတံ ဒုယံ (ဋ္ဌ)၊ ဧဝမေတန္တိ ဧဝံ အနိစ္စာဒိဘာဝေန ဧတေ စက္ခုရူပဇ္ဇာတိဒုယံ(ဋီ)။

၂။ ဖုဋ္ဌောတိ ဥပယောဂတ္ထေ ပစ္စတ္တံ၊ ဖဿေန ဖုဋ္ဌမေဝ ဂါစရံ ဝေဒနာ ဝေဒေတိ၊ စေတနာ စေတေတိ၊ သညာ သဉ္ဇာနာတီတိ အတ္ထော။ (ဋ္ဌ)

ဇိဝှဉ္ဇ၊ ဇိဝှါပသာဒကိုဌင်း။ ရသေ စ၊ ရသာရုံတို့ကိုဌင်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဇိဝှါဝိညာဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ကြွင်းသော ဇိဝှါ မနဝါကျတို့ကို ဤနည်းကို မှီး၍ ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဒွယံ၊ စက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံစသော တရားနှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်စသောတရားသည်။ သမ္ဘောတိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ ဣတိ၊၏။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

စတုတ္ထော၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဆန္ဒဝဂ္ဂေါ၊ ဆန္ဒဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဆန္ဒဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ပလောကသုညာ စ၊ ပလောကဓမ္မသုတ်, သုညတလောကသုတ်တို့ဌင်း။ သံခိတ္တဉ္ဇ၊ သံခိတ္တဓမ္မသုတ်ဌင်း။ ဆန္ဒော စ၊ ဆန္ဒသုတ်ဌင်း။ ပုဏ္ဏော စ၊ ပုဏ္ဏသုတ်ဌင်း။ ဗာဟိယော စ၊ ဗာဟိယသုတ်ဌင်း။ ဧဇေန၊ ဧဇာသဒ္ဒါဖြင့်။ ဒုဝေ၊ ပဌမဧဇာသုတ်, ဒုတိယဧဇာသုတ် နှစ်သုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဒွယေဟိ၊ ဒွယသဒ္ဒါတို့ဖြင့်။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒုဝေ၊ ပဌမဒွယသုတ်, ဒုတိယဒွယသုတ် နှစ်သုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။)

---

(၁၀) ၅-သဋ္ဌဝဂ်

၁-အဒန္တအဂုတ္တသုတ်

၉၄။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဣမေ ဖဿာယတနာ၊ ဤဖဿ၏တည်ရာတို့သည်။ အဒန္တာ၊ မဆုံးမအပ်ကုန်သည်။ အဂုတ္တာ၊ မလုံခြုံစေအပ်ကုန်သည်။ အရက္ခိတာ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်။ အသံဝုတာ၊ မပိတ်ဆို့အပ်ကုန်သည်။ (ဟောန္တာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။) ဒုက္ခာဓိဝါဟာ၊ လွန်ကဲသော ဆင်းရဲသို့ ရွက်ဆောင်တတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါးသော ဖဿ၏တည်ရာတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒဟုဆိုအပ်သော။ ဖဿာယတနံ၊ ဖဿ၏တည်ရာသည်။ ဝါ၊ (တနည်းကား။) ဖဿာယတနံ၊ ဖဿ၏ တည်ရာဖြစ်သော။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အဒန္တံ၊ အပ်သည်။ အဂုတ္တံ၊ စေအပ်သည်။ အရက္ခိတံ၊ အပ်သည်။ အသံဝုတံ၊ အပ်သည်။ (ဟောန္တံ၊ ဖြစ်လတ်သော်။) ဒုက္ခာဓိဝါဟံ၊ လွန်ကဲသောဆင်းရဲကို ရွက်ဆောင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ဖဿာယတနံ၊ သော။ဇိဝှါ၊ ဇိဝှါပသာဒသည်။ ဖဿာယတနံ၊ သော။ မနော၊ သည်။ (ဤမျှသာ ထူးသည် အကြွင်းလွယ်၏။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဖဿာယတနာ၊ တို့သည်။ အဒန္တာ၊ အပ်ကုန်သည်။ အဂုတ္တာ၊ စေအပ်ကုန်သည်။ အရက္ခိတာ၊ အပ်ကုန်သည်။ အသံဝုတာ၊ အပ်ကုန်သည်။ (ဟောန္တာ၊ လတ်သော်။) ဒုက္ခာဓိဝါဟာ၊ တတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဖဿာယတနာ၊ ဤဖဿ၏တည်ရာတို့သည်။ သုဒန္တာ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမအပ်ကုန်သည်။ သုဂုတ္တာ၊ ကောင်းစွာလုံခြုံစေအပ်ကုန်သည်။ သုရက္ခိတာ၊

ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်။ သုသံဝုတာ၊ ကောင်းစွာပိတ်ဆို့အပ်ကုန်သည်။ (ဟောန္တာ၊ လတ်သော်။) သုခါဓိဝါဟာ၊ လွန်ကဲသော ချမ်းသာသို့ ရွက်ဆောင်တတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဆ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဖဿာယတနံ၊ သော။ စက္ခု၊ သည်။ သုဒန္တံ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမအပ်သည်။ သုဂုတ္တံ၊ စေအပ်ဘည်။ သုရက္ခိတံ၊ အပ်သည်။ သုသံဝုတံ၊ အပ်သည်။ (ဟောန္တံ၊ လတ်သော်။) သုခါဓိဝါဟံ၊ လွန်ကဲသောချမ်းသာကို ရွက်ဆောင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ သုခါဓိဝါဟာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ "သဋ္ဌေဝ ဖဿာယတနာနိ ဘိက္ခဝေါ။ပ။ ဘဝတ္ထ ဇာတိမရဏဿ ပါရဂါတိ၊ သဋ္ဌေဝ။ပ။ ပါရဂါ"ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ---

ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ဖဿာယတနာနိ၊ ဖဿ၏တည်ရာတို့သည်။ သဋ္ဌေဝ၊ ခြောက်ပါးတို့သည်သာလျှင်တည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်ခြောက်ပါးသော ဖဿ၏တည်ရာတို့၌။ အသံဝုတော၊ စောင့်စည်းခြင်းမှကင်းသောသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿ၏တည်ရာတို့ကို။ သံဝရဏံ၊ စောင့်စည်းခြင်းကို။ အဝေဒိသုံ၊ ရကုန်ပြီ။ သဒ္ဓါဒုတိယာ၊ သဒ္ဓါတရားတည်းဟူသော အဖော်ရှိကုန်သော။ (တေ၊ ထိုသူတို့သည်။) အနဝသုတာ၊ ရာဂဖြင့် မစိုစွတ်ကုန်သည်။ (ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။) ဝိဟရန္တိ၊ နေရကုန်၏။

မနောရမာနိ၊ စိတ်နှလုံး၏မလျော်ရာဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ဝါ၊ အဆင်းတို့ကို။ ဒိဿာန၊ မြင်၍ဂင်း။ ဝါ၊ မြင်သောကြောင့်ဂင်း။ အထောပိ၊ ထို့မှတပါးလည်း။ အမနောရမာနိ၊ စိတ်နှလုံး၏မလျော်ရာမဟုတ်ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ဒိဿာန၊ မြင်၍ဂင်း။ ဝါ၊ မြင်သောကြောင့်ဂင်း။ မနောရမေ၊ စိတ်နှလုံး၏မျှော်လျော်ရာဖြစ်သော။ (ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌။) ရာဂပထံ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းတည်းဟူသော ခရီးလမ်းကြောင်းကို။ ဝိနောဒယေ၊ ပယ်ဖျောက်ရာ၏။ (အမနောရမေ၊ ဇသော။ ရူပေ၊ ၌။) မေ၊ ငါသည်။ အပ္ပိယံ၊ မနှစ်သက်အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မနံ၊ စိတ်ကို။ နစပဒေါသယေ၊ မဖျက်ဆီးရာ။

ပိယာပ္ပိယံ၊ နှစ်သက်အပ်, မနှစ်သက်အပ်သော။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံသော။ သဒ္ဒဉ္စ၊ အသံကိုလည်း။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ပိယမှိ၊ နှစ်သက်အပ်သော။ ဝါ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော။ သဒ္ဒေ၊ ၌။ သမုစ္ဆိတော၊ အလွန်တွေဝေမိန်းမောသည်။ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ အထော၊ ထို့မှတပါး။ အပ္ပိယေ၊ မနှစ်သက်အပ်သော။ ဝါ၊ နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသော။ (သဒ္ဒေ၊ ၌။) ဒေါသဂတံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ ဝိနောဒယေ၊ ပယ်ဖျောက်ရာ၏။ (အပ္ပိယေ၊၌။) မေ၊ သည်။ အပ္ပိယံ၊ မနှစ်သက်အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မနံ၊ ကို။ နစပဒေါသယေ၊ ရာ။။

သုရတိံ၊ ကောင်းသော။ မနောရမံ၊ စိတ်နှလုံး၏မျှော်လျော်ရာဖြစ်သော။ ဂန္ဓဉ္စ၊ ဂန္ဓာရုံကိုလည်း။ ဝါ၊ အနံ့ကိုလည်း။ ဃတ္ဝာ၊ နမ်း၍။ အထောပိ၊ ထို့မှတပါးလည်း။ အသုစိံ၊ မစင်ကြယ်သော။ အကန္တိယံ၊ မနှစ်သက်အပ်သော။ ဝါ၊ နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသော။ (ဂန္ဓဉ္စ၊ ကိုလည်း။) ဃတ္ဝာ၊ နမ်း၍။ အကန္တိယသ္မိံ၊ သော။ ဂန္ဓေ၊ ၌။ ပဋိဃံ၊ အမျက်ဒေါသကို။ ဝိနောဒယေ၊ ပယ်ဖျောက်ရာ၏။ ကန္တိယေ၊ သော။ ဂန္ဓေ၊ ၌။ ဆန္ဒာနုနီတော၊ (ဂန္ဓာရုံ၌)တပ်ခြင်းတဏှာသို့ အစဉ်လိုက်သည်။ နစသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။

အသာဒိတဋ္ဌ(အသာဒဝန္တဋ္ဌ)၊ သာယာဘွယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သာဒုံစ(မဓုရ-သဋ္ဌ)၊ ချိုမြိန်ကောင်းမွန်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ရသဋ္ဌ၊ အရသာကိုလည်း။ ဘောတ္ဝာန၊ စား၍။ အထောပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ ကေဒါ၊ တရုံတခါ၌။ အသာဒုံ၊ မချိုမြိန်မကောင်းမွန်သော။ (ရသံ၊ ကို။) ဘောတ္ဝာန၊ စား၍။ သာဒုံ၊ ချိုမြိန်ကောင်းမွန်သော။ ရသံ၊ ကို။ အဇ္ဈောသာယ၊ လွန်ကဲသောတဏှာဖြင့်။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ အသာဒုသု၊ မချိုမြိန်မကောင်းမွန်ကုန်သော။ (ရသေသု၊ တို့၌။) ဝိရောဓံ၊ ဒေါသကို။ နော ပဒံသယေ၊ မပြရာ။

သုခေန၊ ချမ်းသာသော။ ဖဿေန၊ အတွေ့ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌောပိ၊ တွေ့ထိအပ်သော်လည်း။ နမဇ္ဈေ၊ မမေ့လျော့ရာ။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသော။ (ဖဿေန၊ ဖြင့်။) ဖုဋ္ဌောပိ၊ တွေ့ထိအပ်သော်လည်း။ နသမ္ပဝေဓေ၊ မတုန်လှုပ်ရာ။ သုခဒုက္ခေ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲဖြစ်သော။ ဖဿဒ္ဒယံ၊ အတွေ့နှစ်ပါးအပေါင်းကို။ ဥပေက္ခေ၊ လျစ်လျူရှုရာ၏။ ကေနစိ၊ တစုံတခုသော ချမ်းသာဆင်းရဲဖြစ်သော အတွေ့နှင့်။ အနာနုရုဒ္ဓေါ၊ မနှစ်သက်သည်။ အဝိရုဒ္ဓ(အဝိရုဒ္ဓေါ)၊ မဆန့်ကျင်သည်။ (ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။)

သညိနော၊ ဂေဟသိတသညာဖြင့် သညာရှိကုန်သော။ ဣတရိတရာ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ နရာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပပဉ္စသညာ၊ ပပဉ္စသညာရှိကုန်သည်။ (ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။) ပပဉ္စယန္တာ၊ သံသရာကို ခွဲထွင်ကုန်လျက်။ ဝါ၊ သံသရာ၌ ကြာမြင့်ခြင်းကို ပြုကုန်လျက်။ (နောက်အနက်ကား ပပဉ္စယန္တာတိ သံသာရေ ပပဉ္စံ စိရာယနံ ကရောန္တာ-ဟူသော ဋီကာအရ ပေးသောအနက်တည်း။) (ဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသို့။) ဥပယန္တိ၊ကပ်ရကုန်၏။ သဗ္ဗဋ္ဌ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဂေဟသိတံ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အိမ်၌မှီသော။ မနောမယံ၊ အလုံးစုံသော စိတ်ဖြင့်ပြီးသော။ (ဝိတက္ကံ၊ မှားသော အကြံအစည်ကို။) ပနုဇ္ဇ၊ ပယ်နှုတ်၍။ (သဗ္ဗဋ္ဌ၊ သော။) နေက္ခမ္မသိတံ၊ ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌မှီသော။ (ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို။) ဣရိယတိ၊ ကျင့်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ မနော၊ စိတ်ကို။ ဆဿု၊ ခြောက်ပါးသော အာရုံတို့၌။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။ သုဘာဝိတော၊ ကောင်းစွာ ပွါးစေအပ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ချမ်းသာသော အတွေ့, ဆင်းရဲသော အတွေ့ဖြင့် တွေ့ထိသောသူ၏။ ဝါ၊ ချမ်းသာသော အတွေ့,ဆင်းရဲသောအတွေ့သည် တွေ့ထိအပ်သောသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကွစိ၊ တစုံတခုသော ဣဋ္ဌာရုံ,အနိဋ္ဌာရုံ၌။ နဝိကမ္မတော၊ မတုန်လှုပ်။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ တေ ရာဂဒေါသေ၊ ထိုရာဂဒေါသတို့ကို။ အဘိဘုယ္ယ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍။ ဇာတိမရဏာဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း,သေခြင်း၏။ ပါရဂါ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်သို့ သွားတတ်ကုန်သည်။ ဘဝတ္ထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ၏။ (ဣတိတလုံးအကြကြုံ။)

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-မာလုက္ကပုတ္တသုတ်

၉၅။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော သက်တော်ရှိသော။ မာလုက္ကပုတ္တော၊ မာလုက္ကပုတ္တသည်[1]။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ (ဧကမန္တံ-မှ ဝိဟရေယျန္တိ အထိ စာပိုဒ် ၆၄-ဒုတိယမိဂဇာလသုတ်အတိုင်း ပေးမြဲ။)

၁။ မာလုက္ကဗြာဟ္မဏိယာ ပုတ္တောဒ္ဓ။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဧတ္ထ၊ ဤသင်၏အဆုံးအမကို တောင်းရာ၌။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။) "ဘိက္ခု၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းသော။ ဝုဒ္ဓေါ၊ ကြီးရင့်သော။ မဟလ္လ-ကော၊ အမျိုးစည်းစိမ်အားဖြင့် ကြီးမြတ်သော။ အဒ္ဓဂတော၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလသို့ ရောက်သော။ ဝါ၊ မင်းနှစ်ဆက် သုံးဆက်ကို လွန်သော။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ ရောက်သော။ ယတြ ဟိ (ယော ဟိ) တုံ၊ အကြင်သင်သည်။ သံခိတ္တေန၊အကျဉ်းအားဖြင့်။ သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ယာစသိ နာမာတိ၊ တောင်းဘိ"၏ဟူ၍။ ဒဟရေ၊ ငယ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်း တို့ကို။ ကိံ ဝက္ခာမ၊ အသို့ ဟောရပါကုန်အံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဇိဏ္ဏော၊ သည်။ ဝုဒ္ဓေါ၊ သည်။ မဟလ္လကော၊ သည်။ အဒ္ဓဂတော၊ သည်။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ သည်။ ကိဉ္စာပိ ဟောမိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်ပါပေ၏။ (ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါသော်လည်း။) ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ တပည့် တော်အား။သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ (မေ၊ အား။) သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ လော့။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝ-တော၊ ၏။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အပေ္ပဝ နာမ အာဇာနေယျံ၊ သိငြားအံ့လည်း မသိ။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏။ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်။ အပေ္ပဝ နာမ အဿံ၊ဖြစ်ငြား အံ့လည်း မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။

မာလုကျပုတ္တ၊ မာလုကျပုတ္တ။ တံ၊ ထိုငါဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ တုံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ မညသိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ဘိသနည်း။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ် ကုန်သော။ ယေ တေ ရူပါ၊ အကြင်ရူပါရုံတို့ကို။ အဒိဋ္ဌာ၊ ဤဘဝ၌ မမြင်အပ်ဘူးကုန်။ အဒိဋ္ဌ-ပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း မမြင်အပ်ဘူးကုန်။ နစ ပဿသိ၊ ယခုလည်း မြင်ဆဲမဟုတ်[၁]။ တေ၊ သင် အား။ ပဿေယျန္တိ၊ မြင်လိုဏ်ဟူ၍။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်း မဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုရူပါရုံတို့၌။ တေ၊ သင့်အား။ ဆန္ဒော ဝါ၊ လိုချင်ခြင်းသည်ငုင်း။ ရာဂေါ ဝါ၊ တပ်မက်ခြင်းသည်ငုင်း။ ပေမံ ဝါ၊ ချစ်ခြင်းသည်ငုင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤ လိုချင်ခြင်းစသည်ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ဤသို့ လျှောက်၏။)

သောတဝိညေယျာ၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ တေ သဒ္ဒါ၊ အကြင်သဒ္ဒါရုံ တို့ကို။ အဿုတာ၊ ဤဘဝ၌ မကြားအပ်ဘူးကုန်။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း မကြားအပ် ဘူးကုန်။ နစ သုဏာသိ။ ယခုလည်းကြားဆဲမဟုတ်။ တေ၊ အား။ သုဏေယျန္တိ၊ ကြားလိုဏ်ဟူ၍။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုသဒ္ဒါရုံတို့၌။ တေ၊ သင်အား။ ဆန္ဒော ဝါ၊ သည်ငုင်း။ ရာဂေါ ဝါ၊ သည်ငုင်း။ ပေမံ ဝါ၊ သည်ငုင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။)

ဃာနဝိညေယျာ၊ ဃာနဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ တေ ဂန္ဓာ၊ အကြင်ဂန္ဓာရုံတို့ကို။ အဃာယိတာ၊ ဤဘဝ၌မနမ်းအပ်ဘူးကုန်။ အဃာယိတပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဘဝ၌လည်းမနမ်းအပ်ဘူးကုန်။

၁။ အဒိဋ္ဌာ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာတိ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ အဒိဋ္ဌာ အတီတေပိ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ။ နစ ပဿသီတိ တေရဟိပိ နပဿသိ။ဋ္ဌ။

နစ ဃာယသိ၊ ယခုလည်းနမ်းဆဲမဟုတ်။ တေ၊အား။ ဃာယေယျန္တိ၊နမ်းလိုဏ်ဟူ၍။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုဂန္ဓာရုံတို့၌။ တေ၊ အား။ (အကြွင်းပေးမြဲ။)

ဇိဝှါဝိညေယျာ၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ တေ ရသာ၊ အကြင်ရသာရုံတို့ကို။ အသာယိတာ၊ ဤဘဝ၌မလျက်အပ်ဘူးကုန်။ အသာယိတပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း မလျက်အပ်ဘူးကုန်။ နစ သာယသိ၊ ယခုလည်း လျက်ဆဲမဟုတ်။ တေ၊ အား။ သာယေယျန္တိ၊ လျက်လိုဏ်ဟူ၍။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုရသာရုံတို့၌။ တေ၊ အား။ (အကြွင်းပေးမြဲ။)

ကာယဝိညေယျာ၊ကာယဝိညာဏ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော။ ယေ တေ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊အကြင်ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို။ အသံဖုဋ္ဌာ၊ ဤဘဝ၌မတွေ့ထိအပ်ဘူးကုန်။ အသံဖုဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း မတွေ့ထိအပ်ဘူးကုန်။ နစ ဖုသသိ၊ ယခုလည်းတွေ့ထိဆဲမဟုတ်။ တေ၊ အား။ ဖုသေယျန္တိ၊ တွေ့ထိလိုဏ်ဟူ၍။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၌။ တေ၊ အား။ (အကြွင်းပေးမြဲ။)

မနောဝိညေယျာ၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော။ ယေ တေ ဓမ္မာ၊ အကြင်ဓမ္မာရုံတို့ကို။ အဝိညာတာ၊ ဤဘဝ၌ မသိအပ်ဘူးကုန်။ အဝိညာတပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း မသိအပ်ဘူးကုန်။ နစ ဝိဇာနာသိ၊ ယခုလည်းသိဆဲမဟုတ်။ တေ၊ အား။ ဝိဇာနေယျန္တိ၊ သိလိုဏ်ဟူ၍။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မာရုံတို့၌။ တေ၊ အား။ (အကြွင်းပေးမြဲ။)

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တေ၊ သင်သည်။ ဒိဋ္ဌသုတမုတဝိညာတဗ္ဗေသု၊ မြင်အပ်, ကြားအပ်, တွေ့ထိအပ်, သိအပ်ကုန်သော။ ဧတ္ထ(ဧတေသု)ဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့တွင်။ ဒိဋ္ဌေ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် ရူပါရုံကို မြင်အပ်သည်ရှိသော်။ ဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ မြင်အပ်ကာမျှသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သုတေ။ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သဒ္ဒါရုံကို ကြားအပ်သည်ရှိသော်။ သုတမတ္တံ၊ ကြားအပ်ကာမျှသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မုတေ၊ ဃာနဝိညာဏ်, ဇိဝှါဝိညာဏ်,ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် ဂန္ဓာရုံ, ရသာရုံ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို တွေ့ထိအပ်သည်ရှိသော်။ မုတမတ္တံ၊တွေ့ထိအပ်ကာမျှသည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝိညာတေ၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့် ဓမ္မာရုံကို သိအပ်သည်ရှိသော်။ ဝိညာတမတ္တံ၊ သိအပ်ကာမျှသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဒိဋ္ဌသုတမုတဝိညာတဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ဒိဋ္ဌေ၊ သော်။ ဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သုတေ၊ သော်။ သုတမတ္တံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ မုတေ၊ သော်။ မုတမတ္တံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဝိညာတေ၊သော်။ ဝိညာတမတ္တံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ တုံ၊ သင်သည်။ တေန၊ ထိုရာဂ, ဒေါသ, မောဟဖြင့် (တပ်မက်,ပြစ်မှား,တွေဝေသည်)။ နဘဝိဿသိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့[၁]။

တနည်းကား— တေန၊ ထိုမြင်ခြင်း စသည်နှင့်စပ်သော ရာဂ, ဒေါသ, မောဟနှင့် တကွ။ နဘဝိဿသိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့[၂]။ မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ယတော၊ ၌။ တုံ၊သည်။ တေန၊ ထိုရာဂ,ဒေါသ,

---

၁။ ဤကား နတေနာတိ တေန ရာဂေန ဝါ ရတ္တော,ဒေါသေန ဝါ ဒုဋ္ဌော,မောဟေန ဝါ မူဋ္ဌော နဘဝိဿတိ ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာအဖွင့်အလိုတည်း။ ဘဝိဿတိ-ဟု ရှိသော်လည်း ပါဋ္ဌိတော်ပါ တုံ-ကိုင့်၍ ဘဝိဿသိ ဖြစ်သင့်၏။

၂။ ဤအနက်ကား-တေနာတိ တေန ဒိဋ္ဌာဒိနာ ဒိဋ္ဌာဒိပဋိဗဒ္ဓေန ရာဂါဒိနာ ဝါ။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ပ။ တသ္မိံ ကာလေ တေန ဝါ ကာရဏေန ဒိဋ္ဌာဒိပဋိဗဒ္ဓေန ရာဂါဒိနာ သဟ နဘဝိဿသိ-ဟူသော ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ စာမျက်နှာ ၈၂-အလိုပေးသော အနက်တည်း။

မောဟဖြင့်(တပ်မက်,ပြစ်မှား,တွေဝေသည်)။ နဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။ မာလုက္ကျပုတ္တာ၊ ပုတ္တာ။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ တုံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဒဋ္ဌသုတမုတဝိညာတအာရုံ၌။ (ပဋိဗဒ္ဓေါ၊စပ်သော။ ပတိဋ္ဌ-တောနာမ၊ တည်ခြင်းမည်သည်။) နဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။

မာလုက္ကျပုတ္တာ၊ ပုတ္တာ။ ယတော၊ ၌။ တုံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ၌။ (ပဋိဗဒ္ဓေါ၊ သော။ ပတိဋ္ဌတောနာမ၊ သည်။) နဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။ မာလုက္ကျပုတ္တာ၊ ပုတ္တာ။ တတော၊ ၌။ တုံ၊ သည်။ ဣမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် လောက၌။ နေဝ ဘဝိဿသိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဟုရုံ၊ တမလွန်လောက၌။ နဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။ ဥဘယန္တရေန၊ ပစ္စုပ္ပန်, တမလွန် နှစ်ပါးစုံသောလောက၌။ နဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့[1]။ ဧသေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်, တမလွန် နှစ်ပါးစုံသော လောက၌ မဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ အန္တော၊ အဆုံးမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဣမဿ၊ ဤစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့။ အာဇာနာမိ၊ သိပါသနည်း။)

ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ ဝါ၊ မြင်သောကြောင့်။ ပိယံ၊ ချစ်နှစ်သက်ဖွယ်သော။ နိမိတ္တံ၊ ယောကျ်ား, မိန်းမစသော အမှတ်နိမိတ်ကို။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောသူအား။ သတိ၊ သတိသည်။ မုဋ္ဌာ၊ ကင်းပျောက်၏။ သာရတ္တစိတ္တော၊ ပြင်းစွာ တပ်နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ တဉ္စ၊ ထိုရူပါရုံကို လည်း။ အဇ္ဈောသာ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်း၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

တဿ၊ ထိုသူအား။ အနေကာ၊ တပါးမကများစွာကုန်သော။ ရူပသမ္ဘဝါ၊ ရူပါရုံကြောင့် ဖြစ်ကုန်ဖသော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဝဗုန္တိ၊ တိုးပွါးကုန်၏။ အဘိဇ္ဈာ စ၊ သူတပါး၏ စည်းစိမ်ကို ရှေးရှုကြံစည်ခြင်းဖြင့်ငင်း။ ဝိဟေသာ စ၊ ညှဉ်းဆဲလိုခြင်းဖြင့်ငင်း။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပဟညတိ၊ ကပ်၍ညှဉ်းဆဲအပ်၏[2]။ (တနည်းကား) တဿ၊ ထိုသူအား။ အနေကာ၊ ကုန်သော။ ရူပသမ္ဘဝါ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ စ၊ ဝေဒနာတို့သည်ငင်း။ အဘိဇ္ဈာ စ၊ တို့သည်ငင်း။ ဝိဟေသာ စ၊ တို့သည်ငင်း။ ဝဗုန္တိ၊ တိုးပွါးကုန်၏။

၁။ ဤအနက်ကား မ-ဋ္ဌ ၄-စာပိုဒ် ၃၉၃၊၂၃၂-နှာ၊ ဆန္ဒောဝါဒသုတ်အဖွင့်နှင့် ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာစာပိုဒ် ၁၀-ဗာဟိယသုတ်အဖွင့် စာမျက်နှာ ၈၃-ပဌမနည်းအရ ပေးသောအနက်တည်း။ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာလာ အပရေ ဆရာတို့အလို ဣမ၊ ဤကာမဘဝ၌။ နေဝ ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။ ဟုရုံ၊ အရူပဘဝ၌။ နဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။ ဥဘယမန္တရေန၊ ကာမဘဝ အရူပဘဝ နှစ်ပါးစုံတို့၏ အကြား ရူပဘဝ၌။ နဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့-ဟူ၍ပေး။

အညေဆရာတို့အလို- ဣမ၊ ဤအဇ္ဈတ္တိကာယတန ခြောက်ပါး၌။ နေဝ ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။ ဟုရုံ၊ ဗာဟိရာယတနခြောက်ပါး၌။ နဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။ ဥဘယမန္တရေန၊ စိတ် စေတသိက်၌။ နဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့-ဟူ၍ငင်း။ ဣမ၊ ဤအကြောင်းတရား၌။ နေဝ ဘဝိဿသိ၊လတ္တံ့။ ဟုရုံ၊ အကျိုးတရား၌။နဘဝိဿသိ၊လတ္တံ့။ဥဘယမန္တရေန၊ ပညတ်တရား၌။ နဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့-ဟူ၍ငင်း ပေးလေ။ သို့သော် တံ သဗ္ဗံ အဋ္ဌကထာသု နတ္ထိ ဟု အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်၏။

၂။ ဤအနက်ကား အဘိဇ္ဈာ စ ဝိဟေသာ စာတိ အဘိဇ္ဈာယ စ ဝိဟိံသာယ စ-ဟူသောအဋ္ဌကထာ ပဌမနည်း။ အဘိဇ္ဈာ စ ဝိဟေသာ စာတိ ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနန္တိ အာဟ "အဘိဇ္ဈာယ စ ဝိဟေသာယ စာ"တိ ဟူသော ဋီကာကို ရှု၍ပေးသော အနက်တည်း။

(အဘိဇ္ဈာဝိဟေသာဟိ၊ တို့သည်။) အဿ၊ ထို့သူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပဟညတိ၊ ကပ်၍ ညှဉ်းဆဲအပ်၏ ၁။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အာစိနတော၊ ဆည်းပူးသောသူမှ။ ဝါ၊ တိုးပွါးစေသောသူမှ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ ဝါ၊ကို ၂။ အာရာ၊ ဝေး၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဝါ၊ ကြားသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ကြားသောကြောင့်။ ပိယံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ မနသိကရောတော၊ အား။ သတိ၊ သည်။ မုဋ္ဌာ၊ ၏။ သာရတ္တ-စိတ္တော၊ ၍။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထို့သဒ္ဒါရုံကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။

တဿ၊ ထို့သူအား။ အနေကာ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒသမ္ဘဝါ၊ သဒ္ဒါရုံကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အသံကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဝဓုန္တိ၊ တိုးပွါးကုန်၏။ အဘိဇ္ဈာ စ၊ ဖြင့်၎င်း။ ဝိဟေသာ စ၊ ဖြင့်၎င်း။ အဿ၊ ထို့သူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပဟညတိ၊ ကပ်၍ညှဉ်းဆဲအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အာစိနတော၊ ဆည်းပူးသောသူမှ။ ဝါ၊ တိုးပွါးစေသောသူမှ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ အာရာ၊ ဝေး၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို။ ဃတ္ဝာ၊ နမ်း၍။ ပိယံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ မနသိကရောတော၊ အား။ သတိ၊ သည်။ မုဋ္ဌာ၊ ၏။ သာရတ္တစိတ္တော၊ ၍။ ဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ တဉ္စ၊ ထို့ဂန္ဓာရုံကိုလည်း။ ဝါ၊ ထို့အနံ့ကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။

တဿ၊ အား။ အနေကာ၊ ကုန်သော။ ဂန္ဓသမ္ဘဝါ၊ ဂန္ဓာရုံလျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်သော။ ဝေဒနာ စ၊ တို့သည်၎င်း။ အဘိဇ္ဈာ စ၊ တို့သည်၎င်း။ ဝိဟေသာ စ၊ တို့သည်၎င်း။ ဝဓုန္တိ၊ တိုးပွါးကုန်၏။ အဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ (အဘိဇ္ဈာဝိဟေသာဟိ၊ တို့သည်။) ဥပဟညတိ၊ ကပ်၍ညှဉ်းဆဲအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အာစိနတော၊ ဆည်းပူးသောသူမှ။ ဝါ၊ ပွါးစေသောသူမှ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ အာရာ၊ ဝေး၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ရသံ၊ အရသာကို။ ဘောတ္ဝာ၊ သုံးဆောင်၍။ ပိယံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ မနသိ-ကရောတော၊ အား။ သတိ၊ သည်။ မုဋ္ဌာ၊ ၏။ သာရတ္တစိတ္တော၊ ၍။ ဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ တဉ္စ၊ ထို့ရသာရုံကိုလည်း။ ဝါ၊ ထို့အနံ့ကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။

တဿ၊ အား။ အနေကာ၊ ကုန်သော။ ရသသမ္ဘဝါ၊ ရသာရုံလျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဝဓုန္တိ၊ ကုန်၏။ အဘိဇ္ဈာ စ၊ ဖြင့်၎င်း။ ဝိဟေသာ စ၊ ဖြင့်၎င်း။ အဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပဟညတိ၊ အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အာစိနတော၊ မှ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ အာရာ၊ ဝေး၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၁။ ဤအနက်ကား အထ ဝါ"တဿ ဝဓုန္တိ"တိ ပဒေနာပိ သဒ္ဒိ ံ ယောဇေတဗ္ဗံ၊အဘိဇ္ဈာ စ ဝိဟေသာ စာတိ ဣမေပိ ဒ္ဝေ ဓမ္မာ တဿ ဝဓုန္တိတိ အတ္ထော-ဟူသော အဋ္ဌကထာ ဒုတိယနည်းအရ ပေးသော အနက်တည်း။

၂။ အာရာ နိဗ္ဗာနံ ဝုစ္စတိတိ ဝေရူပဿ ပဂ္ဂလဿ နိဗ္ဗာနံ နာမ ဒူရေ ပဝုစ္စတိ-ဖွင့်သော ဤအဋ္ဌကထာအရ အာစိနတော-ပုဒ်ဝယ် ပဉ္စမျတ္ထဥ် ဆဋ္ဌိသက်၍ ဒူရတ္ထ ယောဇတ္ထပေးသော အနက်တည်း။ အာရကာ မန္ဒဗုဒ္ဓိနံ။ သဒ္ဒနီတိသုတ္တမာလာ၊ ၁၃၄-နှာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ ဋီ၊ ၂၂၈-နှာ။

ဖဿံ၊ အတ္ဌေအထိကို။ ဖုဿ၊ တ္ဌေထိ၍။ ပိယံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ မနသိကရောတော၊ အား။ သတိ၊ သည်။ မုဋ္ဌာ၊ ၏။ သာရတ္တစိတ္တော၊ ၍။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ တဉ္ဇ၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုလည်း။ ဝါ၊ ထိုအတ္ဌေအထိကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ။ ၏။

တဿ၊ အား။ အနေကာ၊ ကုန်သော။ ဖဿသမ္ဘဝါ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော။ ဝေဒနာ စ၊ တို့သည်၎င်း။ အဘိဇ္ဈာ စ၊ တို့သည်၎င်း။ ဝိဟေသာ စ၊ တို့သည်၎င်း။ ဝစုန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ (အဘိဇ္ဈာဝိဟေသာဟိ၊ တို့သည်။) ဥပဟညတိ၊ အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အာစိနတော၊ မှ။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ အာရာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဥတ္ဌာ၊ သိ၍။ ပိယံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ မနသိကရောတော၊ အား။ သတိ၊ သည်။ မုဋ္ဌာ၊ ၏။ သာရတ္တစိတ္တော၊ ၍။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ တဉ္ဇ၊ ထိုဓမ္မာရုံကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။

တဿ၊ အား။ အနေကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မသမ္ဘဝါ၊ ဓမ္မာရုံကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဓမ္မာရုံလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဝစုန္တိ၊ ကုန်၏။ အဘိဇ္ဈာ စ၊ ဖြင့်၎င်း။ ဝိဟေသာ စ၊ ဖြင့်၎င်း။ အဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ (အဘိဇ္ဈာဝိဟေသာဟိ၊ တို့သည်။) ဥပဟညတိ၊ အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အာစိနတော၊ မှ။ နိဗ္ဗာနံ သည်။ အာရာ၊ ဝေး၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

(ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ (ဝါ၊ အဆင်းကို။) ဒိသ္ဒာ၊ မြင်၍။ ပဋိဿတော၊ ထင်သောသတိရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ ဝါ၊ အဆင်းတို့၌။ နရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ တဉ္ဇ၊ ထိုရူပါရုံကိုလည်း။ ဝါ၊ ထိုအဆင်းကိုလည်း။ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ တဉ္ဇ၊ ထိုရူပါရုံကိုလည်း။ ဝါ၊ ထိုအဆင်းကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်း၍။ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဝါ၊ အဆင်းကို။ ပဿတော၊မြင်သော။ဝေဒနံ၊ဝေဒနာကို။ သေဝတော၊ မှီဝဲသော[၁]။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။

၁။ စနှင့်အပိကို ချန်၍ပြန်သော အထက်ပါအနက်သည် "သေဝတော စာပီတိ ဧတ္ထ စ-သဒ္ဒေါ စ နိပါတမတ္တန္တိ သေဝန္တဿ ဣစ္စေပ အတ္ထော ဝုတ္တော"ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ ပြန်အပ်သော အနက်ဖြစ်သည်၊ ပါဋ္ဌိတော်၌ ထင်ရှားရှိသော ထို စ-သဒ္ဒါနှင့် အပိ-သဒ္ဒါပါ အနက်ရစေလိုလျှင် ဤသို့ ပြန်အပ်၏။ "ယထာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ပဿတော စာပိ၊ မြင်လည်း မြင်သော်လည်း။ ဝေဒနံ၊ (စက္ခုသဓ္ဓဿကြောင့်ဖြစ်သော) ဝေဒနာကို။ (အဋ္ဌကထာ၌ စတုမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တဝေဒနာကို ဆိုသည်မှာ ဥက္ကဋ္ဌနည်းပေတည်း၊ ဤဋ္ဌကား ရူပံ ဒိသ္ဒာ ပဿတော ရူပံ-တို့ကို ထောက်၍ အဆင်းကို မြင်ဆဲ၌ဖြစ်သောဝေဒနာကိုသာ ယူသင့်၏) သေဝတောစာပိ၊ မှီဝဲလည်း မှီဝဲသော်လည်း" ဟု ဤသို့ပြန်အပ်၏။ ဆိုလိုသည်မှာ မြင်အပ်သော ရူပါရုံ၌ မြင်ရုံမျှတည်အောင်ရှုသော ယောဂီရဟန်းသည်လည်း စက္ခုဒ္ဒါရ၌ ရူပါရုံထင်သောအခါ သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့ပင် ထိုအဆင်းရူပါရုံကို မြင်လည်း မြင်၏၊ စက္ခုသဓ္ဓဿဇာ ဝေဒနာဟု ခေါ်သော စက္ခုဒ္ဒါရိကဝေဒနာကိုလည်း ခံစား၏၊ ၎င်းဝေဒနာလည်း ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ရူပါရုံကို မြင်၍ ဝေဒနာကို ခံစားသော်လည်း ဝိပဿနာမရှုသော သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာကဲ့သို့ အဝိဇ္ဇာ တဏှာစသော ကိလေသာဆင်းရဲသည်၎င်း၊ ထိုကိလေသာမှ ဆက်၍ ဖြစ်နိုင်သော ကံနှင့် ဝိပါက်ဆင်းရဲသည်၎င်း မဖြစ်ပွါးရ၊ ချုပ်သာချုပ်သည်ဟု ဆိုလို၏။ ထို့ကြောင့်ပင် "ခီယတိ နော

ခိယတိ၊ (ဝဠ်ဆင်းရဲ ကိလေသာဆင်းရဲသည်) ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ နောပစိယတိ၊ ပွါးစီးခြင်းသို့မရောက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြင်၍။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အပစိနတော၊ ဖျက်ဆီးသောသူမှ။ဝါ၊နှင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ ဝါ၊ ကို။ သန္တိကေ၊ နီး၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

(ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) သဒ္ဒံ၊ သဒ္ဒါရုံကို။ ဝါ၊ အသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ပဋိဃတော၊ ထင်သောသတိရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သော၊ သည်။ သဒ္ဒေသု၊ တို့၌။ န ရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ တဒူ၊ ကိုလည်း။ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဧဝေဒေတိ၊ ၏။ တဒူ၊ ကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ ၍။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ယထာ၊ အားဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုဏာတော၊ ကြားသော။ ဧဝနံ၊ ကို။ သေဝတော၊ သော။ အဿ၊ အား။ ခိယတိ၊ ၏။ နောပစိယတိ၊ မရောက်။ ဧဝံ၊ အားဖြင့်။ သော၊ သည်။ သတော၊ ဖြစ်၍။ စရတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒုက္ခံ၊ကို။ အပစိနတော၊မှ။ဝါ၊နှင့် နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ သန္တိကေ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

(ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။) ဂန္ဓံ၊ ဂန္ဓာရုံကို။ ဝါ၊ အနံ့ကို။ ဃတ္ဝာ၊ နမ်း၍။ ပဋိဃတော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ ဂန္ဓေသု၊ တို့၌။ န ရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ တဒူ၊ ကိုလည်း။ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဧဝေဒေတိ၊ ၏။ တဒူ၊ ကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ ၍။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ ကို။ ဃာယတော၊ နမ်းသော။ ဧဝနံ၊ ကို။ သေဝတော၊ သော။ အဿ၊ အား။ ခိယတိ၊ ၏။ နောပစိယတိ၊ မရောက်။ ဧဝံ၊ အားဖြင့်။ သော၊ သည်။ သတော၊ ဖြစ်၍။ စရတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အပစိနတော၊ မှ။ ဝါ၊ နှင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ သန္တိကေ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

(ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။) ရသံ၊ ကို။ ဘောတ္ဝာ၊ သုံးဆောင်၍။ ပဋိဃတော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ ရသေသု၊ တို့၌။ န ရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ တဒူ၊ ကိုလည်း။ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဧဝေဒေတိ၊ ၏။ တဒူ၊ ကိုလည်း။အဇ္ဈောသ၊ ၍။န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ယထာ၊ အားဖြင့်။ ရသံ၊ ကို။ သာယတော၊ လျက်သော။ ဧဝနံ၊ ကို။ သေဝတော၊ သော။ အဿ၊ အား။ ခိယတိ၊ ၏။ နောပစိယတိ၊ မရောက်။ ဧဝံ၊ အားဖြင့်။ သော၊ သည်။ သတော၊ ဖြစ်၍။ စရတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အပစိနတော၊ မှ။ ဝါ၊ နှင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ သန္တိကေ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ပစိယတိ”ဟု ဟောတော်မူပေသည်။ ကျွှန်ုပ်အနက်ပြန်ရာ၌ စ-သဒ္ဒါဖြင့် ပဿနနှင့် သေဝနတို့ကို အပြန်အလှန်ဆည်း၏၊ အပိ-သဒ္ဒါဖြင့် ထို့သို့ပင် မြင်၍ ခံစားငြားသော်လည်း ဟု သမ္ဘာဝနာပြု၏၊ အလွန်ပင် သင့်လျော်ကောင်းမြတ်သော အနက်ဖြစ်ပေသည်။ အဋ္ဌကထာဌီကား စ နှင့် အပိတို့၏ ကျွှန်ုပ်မူစည်းသမ္ဘာဝနာအနက်တို့ကို ဥတ္တာနတ္ထဖြစ်သောကြောင့် မဖွင့်ပဲ ချန်ထားခဲ့သည် ဖြစ်ရာ၏။ နောက်ဂါထာတို့၌လည်း နည်းတူပင် မှတ်ယူအပ်၏။

(ယော ပဂ္ဂလော၊ သည်။) ဖဿံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို။ ဝါ၊ အတ္ထေအထိကို။ ဖုဿ၊ တွေ့ထိ၍။ ပဋိသံတော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ ဖဿောသု၊ တို့၌။ နရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ ၍။ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဖဿံ၊ ကို။ ဖုသတော၊ တွေ့ထိသော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ သေဝတော၊ သော။ အာသေ၊ အား။ ခီယတိ၊ ၏။ နောပစီယတိ၊ မရောက်။ ဧဝံ၊ အားဖြင့်။ သော၊ သည်။ သတော၊ ဖြစ်၍။ စရတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အပစိနတော၊ မှ။ ဝါ၊ နှင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ သန္တိကေ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

(ယော ပဂ္ဂလော၊ သည်။) ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ ပဋိသံတော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ နရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ ၍။နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနတော၊ သိသော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ သေဝတော၊ သော။ အာသေ၊ အား။ ခီယတိ၊ ၏။ နောပစီယတိ၊ မရောက်။ ဧဝံ၊ အားဖြင့်။ သော၊ သည်။ သတော၊ ဖြစ်၍။ စရတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အပစိနတော၊ မှ။ ဝါ၊ နှင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊သည်။ သန္တိကေ၊ ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဇာနာမိ၊ သ်ပါ၏။)

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတော၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ အပ်သော။ ဣမဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မာလုက္ယပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ မာလုက္ယပုတ္တ၊ပုတ္တ။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော စကား၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ တုံ၊ သင်သည်။ သာဓု ဓေါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ ရူပံ ဒိသ္ဝာ သတိမုဋ္ဌာ။ပ။ သန္တိကေ နိဗ္ဗာန ဝုစ္စတိတိ၊ ရူပံ ဒိသ္ဝာ သတိမုဋ္ဌာ။ပ။သန္တိကေ နိဗ္ဗာန ဝုစ္စတိ— ဟူ၍။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဇာနာသိ၊ သိ၏။

မာလုက္ယပုတ္တ၊ ပုတ္တ။မယာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ အပ်သော။ ဣမဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။အာယသ္မာ မာလုက္ယပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိ-နန္ဒိတ္ဝာ၊ အလှန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္ဝာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ အလှန်ရှိသေစွာရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့် လည်သည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မာလုက္ယပုတ္တော၊ သည်။ ဧကော၊ တယောက်အထီးတည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟ-ရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ န စိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ယဿ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ယာတည်ထောင် လူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ယာ

မထောင်, ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထို အရဟတ္တဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်ကို။ (သစ္ဆိကတ္တာ၌စပ်။) ဝါ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်သို့။ (ဥပသမ္ပဇ္ဇ၌စပ်။) ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘောဌ်သာလျှင်။ ဝါ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဝါ၊မိမိအလိုလို။ အဘိညာ (အဘိညာယ)၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝါ၊ ရောက်၍။ ဝိဟာသိ၊နေပြီ။ "(မေ၊ ငါ့အား။) ဇာတိ၊ သည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ (မေ၊ ငါသည်။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ အပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ကို။ ကတံ၊ အပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဌ်။ အပရံ၊ သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ"။ ဣတိ၊ သို့။ အဗ္ဘညာသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မာလုက္ယပုတ္တော၊ သည်။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတရော၊ တပါးအပါအဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဣတိ၏။ ဣတိ-တလုံး အကြွကြံ။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ပရိဟာနဓမ္မသုတ်

၉၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ပရိဟာနဓမ္မဥ္စ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘောကိုဌင်း။ အပရိဟာနဓမ္မဥ္စ၊ မဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘောကိုဌင်း။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိဘာယတနာနိ စ၊ လွှမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်သော အာယတနတို့ကိုဌင်း[1]။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ တံ၊ ထို (ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘော, မဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘော, ခြောက်ပါးသော လွှမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်သော အာယတန) တရားကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပရိဟာနဓမ္မော၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ နော၊ အား။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ သရသင်္ကပ္ပါ၊ ပြေးသွားတတ်, ကြံစည်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနိယာ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်ဟု။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုဖြစ်

၁။ ဣ၌ အဘိဘာယတနသည် အဘိဘာယတနစျာန် ရှစ်ပါးနှင့် အနက်မတူပေ။ ထို့ကြောင့်ပင် စျာန်အဘိဘာယတနအရာ၌ "အဘိဘာယတနာနိတိ အဘိဘဝနကာရဏာနိ၊ကိံ အဘိဘဝန္တိ?ပစ္စနီကဓမ္မေပိ အာရမ္မဏာနိပိ" စသည်ဖြင့် လွှမ်းမိုးကြောင်းအနက်၊ လွှမ်းမိုးတတ်သောအနက်တို့ကို အဋ္ဌကထာ၌ ဖွင့်ပြသော်လည်း ဣအရာ၌ကား ထိုသို့မဖွင့်မူ၍ "အဘိဘဝိတာနိ အာယတနာနိ"ဟူ၍ဌင်း၊ "အဘိဘဝိတံ အာယတနံ"ဟူ၍ဌင်း လွှမ်းမိုးအပ်သော အာယတနဟူ၍သာ ဖွင့်ထားပေသည်။ ထိုအဘိဘာယတနတို့မှာလည်း တရားကိုယ်အားဖြင့် သရသင်္ကပ္ပ ဟူဆိုအပ်သော အကုသိုလ်ကိလေသာတို့၏ မဖြစ်ရာ ရူပသဒ္ဒစသော ဗာဟိရာယတန ခြောက်ပါးတို့ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ "အဘိဘဝိတံ အာယတနန္တိ ကထိတံ အနဓိဝါသနာဒိနာ"ဟု ကရိဏ်း ထည့်စွက်လျက် ဖွင့်ပြတော်မူပေသည်။ ထိုအာရုံနှင့်ကိလေသာအပေါင်းကို လက်မခံခြင်းစသည်ဖြင့် လွှမ်းမိုးအပ်သော အာယတန ဟု ဆိုအပ်သည်ဟုဆိုလို၏။ ဣ၌လွှမ်းမိုးဟူသည်မှာလည်း ထိုအာယတနနှင့်စပ်၍ ကိလေသာမဖြစ်အောင် စောင့်စည်းအုပ်ချုပ်နိုင်ခြင်း နိုင်နင်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဣ၌ လွှမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်သော အာယတန ဟု အနက်ပြန်သည်။

၂။ နော ၂၉၅-ဒုက္ခဓမ္မသုတ်နှင့်ဌင်း၊ သီမူနှင့်ဌင်း အညီ ဓမ္မာပုဒ်မပါသော ရှိရင်းပါဠိအတိုင်း အနက်ပေးလျှင် "အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သရသင်္ကပ္ပါ၊ ပြေးသွားတတ်သော အကြံအစည်တို့သည်" ဟူ၍ အနက်ပေးရာ၏။ အကြောင်းမူကား အကုသလာ-ပုဒ်သည် အပွဓာနဝိသေသနမျှသာဖြစ်၍ သရသင်္ကပ္ပါ-ပုဒ်သည်သာလျှင် ပဓာနဝိသေသျ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။

သော ကိလေသာအပေါင်းကို။ ဝါ၊ ထိုရဟန္တာကို။ စေ အဓိဝါသေတိ၊ အကယ်၍ လက်ခံငြားအံ့။ စေ နပ္ပဋိဟတိ၊ အကယ်၍မစွန့်ငြားအံ့။ စေ နဝိနောဒေတိ၊ အကယ်၍မပယ်ဖျောက်ငြားအံ့။ စေ နဗ္ဗန္တီကရောတိ၊ အကယ်၍ ကင်းအောင်မပြုငြားအံ့၊ အနဘာဝံ၊ နောင်တဖန် မဖြစ်ခြင်းသို့။ စေ နဂမေတိ၊ အကယ်၍မရောက်စေငြားအံ့။ (ဧဝံ၊ ဤသို့မရောက်စေသည်ရှိသော်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်။ ဧတံ၊ ဤရဟန္တာကို လက်ခံခြင်း, မစွန့်ခြင်း, မပယ်ဖျောက်ခြင်း, ကင်းအောင်မပြုခြင်း, နောင်တဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့မရောက်စေခြင်းကို။ "(အဟံ၊ ငါသည်။) ကုသလေဟိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ ပရိဟာယာမိ၊ဆုတ်ယုတ်၏"။ ဟိ၊ မှန်ပေ၏။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤရဟန္တာကိုလက်ခံခြင်းကို။ ပရိဟာနံ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပေသည်"ဟူ၍။ ဧဝဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တပါးတံုး။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဇိဝှါယ၊ ဇိဝှါပသာဒဖြင့်။ ရသံ၊ ရသာရုံကို။ သာယိတ္ဝာ၊ လျက်၍။ သရသက်ပ်ါ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ တို့သည်။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တပါးတံုး။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ မနသာ၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့်။ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ သရသက်ပ်ါ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ တို့သည်။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ကို။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ပရိဟာနဓမ္မော၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အပရိဟာနဓမ္မော၊ မဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤဝါဒရှားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။။ပ။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ထိုဖြစ်သော ကိလေသာအပေါင်းကို။ ဝါ၊ ထိုရဟန္တာကို။ စေ နာဓိဝါသေတိ၊ အကယ်၍ လက်မခံငြားအံ့။ စေ ပဇဟတိ၊ အကယ်၍စွန့်ငြားအံ့။ စေ ဝိနောဒေတိ၊ အကယ်၍ပယ်ဖျောက်ငြားအံ့။ စေ ဗျန္တီကရောတိ၊ အကယ်၍ကင်းအောင်ပြုငြားအံ့။ အနဘာဝံ၊ နောင်တဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့။ စေ ဂမေတိ၊ အကယ်၍ရောက်စေငြားအံ့။ (ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤရဟန္တာကို လက်မခံခြင်း, စွန့်ခြင်း, ပယ်ဖျောက်ခြင်း, ကင်းအောင်ပြုခြင်း, နောင်တဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းကို။"(အဟံ၊သည်။) ကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ နပရိဟာယာမိ၊ မဆုတ်ယုတ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤရဟန္တာကိုလက်မခံခြင်းကို။ အပရိဟာနံ၊

၁။ ဆုတ်ယုတ်၏ ဟူသော ပုဂ္ဂလာ ဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ဆုတ်ယုတ်ခြင်းတရားကိုပြသည်ဟု မှတ်အပ်၏။ ထို့ကြောင့် ဝေဒိတဗ္ဗမေတံနှင့် ပရိဟာယာမိတိ ဟု စပ်၍ယူလျှင် ဓမ္မာဓိဋ္ဌာန်အားဖြင့် "ဤရဟန္တာကို လက်ခံခြင်းစသည်ကို ဆုတ်ယုတ်ခြင်းတရားဟု သိအပ်၏"ဟူသော အနက်ကိုရပေသည်။ ထိုကွင် မစွန့်ခြင်း စသည်မှာ လက်ခံခြင်း၏ပရိယာယ်ချည်းသာတည်း။ ထိုကြောင့် ဝေဒိတဗ္ဗမေတံ-၌ တေံ-ပုဒ်ကို အံတိုချုပ် အနက်ပေးလိုလျှင် "တေံ၊ ဤရဟန္တာကို လက်ခံခြင်းကို"ဟူ၍သော်ငင်း၊ "ရဟန္တာကို လက်ခံခြင်းစသည်ကို"ဟူ၍သော်ငင်း အနက်ပေးရာ၏။ ပရိဟာယာမိ ဟူသော ပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန်ကို "ဆုတ်ယုတ်ခြင်း"ဟု ဓမ္မာဓိဋ္ဌာန်ယူရာ၌ သာဓကကား "ဣဓ ဓမ္မံ ပုစ္ဆိတ္ဝာ ဝိဘင်္ဂေန ပုဂ္ဂလေန ဓမ္မော ဒဿိတော"ဟူသောဤသုတ်၏ အဋ္ဌကထာနှင့် "ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ ပရိဟာနဓမ္မော ဟောတိတိ ဓမ္မံ ပုစ္ဆိတ္ဝာ တံ ဝိဘင်္ဂေန ဘဂဝတာ 'တဉ္စေ ဘိက္ခု အဓိဝါသေတီ'တိအာဒိနာ ပုဂ္ဂလေန ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနေန ဓမ္မော ဒဿိတော" ဟူသော ၎င်းအဖွင့်ဋီကာတို့ပေတည်း။

မဆုတ်ယုတ်ခြင်းဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပေသည်”ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ (ပုန စပရံ ဘိက္ခဝေ ဇီဝှါယ ရသံ။ပ။ အပရိဟာနဓမ္မော ဟောတိ- ပေးမြဲ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ အဘိဘာယတနာနိ၊ တို့သည်။ ကတမာနိ စ၊ အဘယ်သည် တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ သရသင်္ကပ္ပါ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ တို့သည်။ နုပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်။ ဧတေ၊ ဤအကုသိုလ်မဖြစ် ရာရှုပါရုံကို[၁]။“ဧတံ အာယတနံ၊ ဤရှုပါရုံဟူသောအာယတနကို။အဘိဘူတံ၊လွှမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်ပြီ။ ဟိ၊ မှန်ပေ၏။ ဧတံ၊ ဤအကုသိုလ်မဖြစ်ရာ အာယတနကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဘိဘာယတနံ၊ လွှမ်းမိုး နိုင်နင်းအပ်သော အာယတနဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပေသည်”ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တပါးတံ့။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ သရသင်္ကပ္ပါ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်[၂]။ နုပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ ဧတေ၊ ဤအကုသိုလ်မဖြစ်ရာ ဓမ္မာရုံကို[၃]။ “ဧတံ အာယတနံ၊ ဤဓမ္မာရုံဟူသော အာယတနကို။ အဘိဘူတံ၊ လွှမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်ပြီ။ ဟိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤအကုသိုလ်မဖြစ်ရာ အာယတနကို[၄]။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဘိဘာယတနံ၊ လွှမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်သောအာယတနဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပေသည်”ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာနိ၊ ဤ အကုသိုလ်မဖြစ်ရာ ရှုပါယတနစသည်တို့ကို။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိဘာယတနာနိတိ၊ လွှမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်သော အာယတနတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဤစာပိုဒ်၌လည်း ရှိရင်းအတိုင်း “အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သရသင်္ကပ္ပါ၊ တို့သည်” ဟု အနက်ပေးခဲ့လျှင် “ဧတံ၊ ဤအကုသိုလ်ဖြစ်သော ပြေးသွားတတ်သော ကြံစည်မှုတို့၏ မဖြစ်ရာရှုပါရုံကို”ဟု အနက်ပေးရာ၏။ နောက်၌လည်း “အကုသိုလ် မဖြစ်ရာအာယတနကို” ဟူရာတို့၌ “အကုသိုလ်ဖြစ်သော ပြေးသွားတတ်သော ကြံစည်မှုတို့၏ မဖြစ်ရာ အာယတနကို”ဟူ၍ နည်းတူပင်ပြင်၍ အနက်ပေးရာ၏။

၂။ ရှေးဝါရများနှင့်အညီ ဤအရာ၌ ဓမ္မာဟူသော ဤပုဒ်မရှိသင့်။ သရသင်္ကပ္ပါ ဟူသော ပုဒ်သည်သာလျှင် ပဓာနဝိသယျပုဒ် ဖြစ်သင့်၏။ ထိုကြောင့် ဤ၌လည်း “အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သရသင်္ကပ္ပါ၊ ပြေးသွားတတ်သော အကြံအစည်တို့သည်”ဟူ၍သာလျှင် အနက်ပေးသင့်၏။

၃။ သရသင်္ကပ္ပါ-ပုဒ်ကို ပဓာနဝိသေသျပြု၍ အနက်ပေးခဲ့လျှင် ဤ၌ “ဧတံ၊ ဤအကုသိုလ်ဖြစ်သော ပြေးသွားတတ်သော ကြံစည်မှုတို့၏ မဖြစ်ရာဓမ္မာရုံကို ” ဟု ပြင်၍ အနက်ပေးရာ၏။

၄။ သရသင်္ကပ္ပါ-ပုဒ်ကို ပဓာနဝိသေသျပြု၍ အနက်ပေးခဲ့လျှင် ဤ၌လည်း “ဧတံ၊ ဤအကုသိုလ်ဖြစ်သော ပြေးသွားတတ်သော ကြံစည်မှုတို့၏ မဖြစ်ရာအာယတနကို ” ဟု ပြင်၍ အနက်ပေးရာ၏။ ထိုအတူပင် နိဂုံး၌ “ဣမာနိ၊ ဤအကုသိုလ်မဖြစ်ရာ ရှုပါယတနစသည်တို့ကို” ဟူရာ၌လည်း “ဣမာနိ၊ ဤ အကုသိုလ်ဖြစ်သော ပြေးသွားတတ်သော ကြံစည်မှုတို့၏ မဖြစ်ရာ ရှုပါယတနစသည်တို့ကို”ဟု ပြင်၍ အနက်ပေးရာ၏။ ဤသုတ်၌ ဆိုလို ရင်းအတိုချုပ်မှာ ဒုါရခြောက်ပါး၌ ထင်ပေါ်လာသော အာရုံခြောက်ပါးကို ဝိညာဏ်ခြောက်ပါးဖြင့်သိပြီးလျှင် ကိလေသာနှင့်တကွ ထိုအာရုံခြောက်ပါးကို မပယ်ပဲ လက်ခံလျှင် ဆုတ်ယုတ်၏။ လက်မခံပဲ ပယ်နိုင်လျှင် မဆုတ်ယုတ်။ ထိုအာရုံခြောက်ပါးကို လက်မခံပဲ ပယ်ခြင်းဖြင့် အကုသိုလ်ကိလေသာမဖြစ်လျှင် ထိုအာရုံခြောက်ပါးကို နိုင်နင်းအပ်သော အဘိဘာယတန- ဟု ဆိုအပ်သည် ဟူ၍ ဆိုလိုပေ၏။

၄-ပမာဒဝိဟာရိသုတ်

၉၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။)ပမာဒဝိဟာရိဉ္စ၊မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသောသူကိုငင်း။ အပ္ပမာဒဝိဟာရိဉ္စ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသောသူကိုငင်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပမာဒဝိဟာရီ၊ မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသောသူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေကို။ အသံဝုတဿ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသောသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ စက္ခုဝိညေယျေသု၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ ဗျာသိဉ္စတိ၊ ကိလေသာဖြင့် စွတ်စိုး၏။ ဗျာသိတ္တစိတ္တဿ၊ ကိလေသာတို့သည် သွန်းလောင်းအပ်သော စိတ်ရှိသော။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ပါမောဇ္ဇံ၊ အားနည်းသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပါမောဇ္ဇေ၊ အားနည်းသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ ပီတိ၊ အားကြီးသော နှစ်သက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပီတိယာ၊ အားကြီးသော နှစ်သက်ခြင်းသည်။ အသတိ၊ သော်။ ပဿဒ္ဓိ၊ ကိုယ်စိတ်၏ ငြိမ်းခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပဿဒ္ဓိယာ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခိနော၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော သူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ န သမာဓိယတိ၊ မတည်ကြည်။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ အသမာဟိတေ၊ မတည်ကြည်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မာ၊ သမထ,ဝိပဿနာတရားတို့သည်။ န ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ကုန်။ဓမ္မာနံ၊ သမထ,ဝိပဿနာတရားတို့၏။ အပါတုဘာဝါ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ပမာဒဝိဟာရိတော့ဝ၊ မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသော သူဟူ၍သာလျှင်။ သခ်ံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇိဝှိန္ဒြိယံ၊ ဇိဝှိန္ဒြေကို။ အသံဝုတဿ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသောသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဇိဝှါဝိညေယျေသု၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ရသေသု၊ ရသာရုံတို့၌။ ဗျာသိဉ္စတိ၊ ကိလေသာဖြင့် စွတ်စိုး၏။ ဗျာသိတ္တစိတ္တဿ၊ ကိလေသာတို့သည် သွန်းလောင်းအပ်သော စိတ်ရှိသော။ တဿ၊ ထိုသူအား။ပ။ ပမာဒဝိဟာရိတော့ဝ၊ သာလျှင်။ သခ်ံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ပမာဒဝိဟာရီ၊ မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသောသူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အပ္ပမာဒဝိဟာရီ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသောသူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေကို။ သံဝုတဿ၊ စောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသောသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ စက္ခုဝိညေယျေသု၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ န ဗျာသိဉ္စတိ၊ ကိလေသာဖြင့် မစွတ်စိုး။ အဗျာသိတ္တစိတ္တဿ၊ ကိလေသာတို့သည် မသွန်းလောင်းအပ်သော စိတ်ရှိသော။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ပါမောဇ္ဇံ၊ အားနည်းသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပမုဒိတဿ၊ အားနည်းသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသောသူအား။ ပီတိ၊ အားကြီးသော နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပီတိမနဿ၊ ပီတိနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိသောသူအား။ ဝါ၊ ၏။ ကာယော၊ နာမကာယ ရူပကာယသည်။ ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။ ပဿဒ္ဓကာယော၊ ငြိမ်းပြီးသော နာမကာယ, ရူပကာယရှိသောသူသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ သုခိနော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသောသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မာ၊ သမထ,ဝိပဿနာတရားတို့သည်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။

မမွာနံ၊ သမထ, ဝိပဿနာတရားတို့၏။ ပါတုဘာဝါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အပ္ပမာဒ-ဝိဟာရီတော့ဝ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသောသူ ဟူ၍သာလျှင်။ သခ်ံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အပ္ပမာဒဝိဟာရီ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍နေလေ့ရှိသောသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သံဝရသုတ်

၉၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ သည်။) သံဝရဉ္စ၊ စောင့်စည်းခြင်းကိုဂုဏ်း။ အသံဝရဉ္စ၊ မစောင့်စည်းခြင်းကိုဂုဏ်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထို့တရားကို။ (တုမှေ၊ တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အသံဝရော၊ မစောင့်စည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ အလို၌အပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထို့ရူပါရုံကို။ စေ အဘိနန္ဒတိ၊အကယ်၍ နှစ်သက်ငြားအံ့။ စေ အဘိဝဒတိ၊အကယ်၍ ချမ်းသာစွ ချမ်းသာစွဟု ပြောဆိုငြားအံ့။အဇ္ဈောသာယ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်း၍။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍တည်ငြားအံ့။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်။ ဧတံ၊ ဤရူပါရုံကို နှစ်သက်ခြင်း, ချမ်းသာစွ ချမ်းသာစွဟု ပြောဆိုခြင်း, မျိုမတတ် စွဲလမ်း၍တည်ခြင်းကို။ "(အဟံ၊ ငါသည်။) ကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ မမွေဟိ၊ တို့မှ။ ပရိဟာယာမိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ ဟိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤရူပါရုံကို နှစ်သက်ခြင်းကို။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ပရိဟာနံ၊ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပေသည်" ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ (အကြွင်း နည်းမှီး၍ပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ဤသို့လျှင်။ အသံဝရော၊ မစောင့်စည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ကုန်သော။ပ။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ထို့ရူပါရုံကို။ စေ နာဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ မနှစ်သက်ငြားအံ့။ စေ နာဘိဝဒတိ၊ အကယ်၍ ချမ်းသာစွ ချမ်းသာစွဟု မပြောဆိုငြားအံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ စေ နတိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ မတည်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤရူပါရုံကို မနှစ်သက်ခြင်း,ချမ်းသာစွ ချမ်းသာစွဟုမပြောဆိုခြင်း,သက်ဝင်စွဲလမ်း၍မတည်ခြင်းကို။"အဟံ၊ သည်။ ကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ မမွေဟိ၊ တို့မှ။ န ပရိဟာယာမိ၊ မဆုတ်ယုတ်။ ဟိ၊၏။ ဧတံ၊ ဤရူပါရုံကို မနှစ်သက်ခြင်းကို။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အပရိဟာနံ၊ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်းဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ အပ်ပေသည်"ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။(အကြွင်း နည်းမှီး၍ပေး။)ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ဤသို့လျှင်။ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့(မိန့်တော်မူပြီ)။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း

၆-သမာဓိသုတ်

၉၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တုမ္ဟေ၊တို့သည်။) သမာဓိ ံ၊ သမာဓိကို့။ (စိတ်ကိုကောင်းစွာထားခြင်းကို ဟူ၍သော်လည်းပေး။) ဘာဝေထ၊ ပွါးစေကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမာဟိတော၊ သမာဓိဖြင့်တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသော။ဝါ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ (ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း ဟူ၍သော်လည်း ပေး။) ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ “စက္ခု၊စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊မမြဲ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ “ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ” မမြဲကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ “စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ “စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုသမ္ဖဿသည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယမ်ပိဒံ သုခံ ဝါ၊ အကြင် သုခဝေဒနာသည်ဖြင်း။ ယမ္ပဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ အကြင်ဒုက္ခ ဝေဒနာသည်ဖြင်း။ ယမ်ပိဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ အကြင်ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်ဖြင်း။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တမ်ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဣတိ၊ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ (အကြွင်း ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။) သမာဓိ ံ၊ ကို့။ ဘာဝေထ၊ ပွါးစေကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမာဟိတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊၏။

ဆဋ္ဌမံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ပဋိသလ္လာနသုတ်

၁၀၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။) ပဋိသလ္လာနေ၊ တယောက်အထီးတည်းကိန်းအောင်းခြင်း၌။ ယောဂံ၊ ယှဉ်ခြင်းသို့။ (အားထုတ်ခြင်းသို့ ဟူ၍သော်လည်းပေး။)အာပဇ္ဇထ၊ ရောက်ကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋိသလ္လီနော၊ တယောက်အထီးတည်း ကိန်းအောင်းသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ (အကြွင်း ပေးမြဲလွယ်၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋိသလ္လာနေ၊ ၌။ ယောဂံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇထ၊ ကုန်လော့။၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋိသလ္လီနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ပဌမနတုမှာကသုတ်

၁၀၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ နု (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို့။ (တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။) ပဇဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို့။ ပဟီနံ၊ ပယ်စွန့်ခြင်းသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကိဉ္စ၊ အဘယ်တရားသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ နု (သန္တကံ)၊ဥစ္စာမဟုတ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခု

၈-ပဌမနတုမှာကသုတ်

ပသာဒသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ နှ (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) ပဇဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို။ ပဟီနံ၊ သည်။ပ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ ပ။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ ပ။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ နှ (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ (တုမှေ၊ တို့သည်။) ပဇဟထ၊ လော့။ တံ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ ပဟီနံ၊ သည်။ပ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ပ။

ဇိဝှါ၊ ဇိဝှါပသာဒသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ နှ (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုဇိဝှါပသာဒကို။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) ပဇဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ သာ၊ ထိုဇိဝှါပသာဒကို။ ပဟီနာ၊ သည်။ပ။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ရသာ၊ ရသာရုံတို့သည်။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ နှ (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တေ၊ ထိုရသာရုံတို့ကို။ (တုမှေ၊ တို့သည်။) ပဇဟထ၊ ကုန်လော့။ တေ၊ ထိုရသာရုံတို့ကို။ ပဟီနာ၊ ကုန်သည်။ပ။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဇိဝှါဝိညာဏံ၊ သည်။ပ။ ဇိဝှါသမ္ဖဿော၊ သည်။ပ။

မနော၊ စိတ်သည်။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ နှ (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ကို။ (တုမှေ၊ တို့သည်။) ပဇဟထ၊ ကုန်လော့။ သော၊ ထိုစိတ်ကို။ပ။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ပ။ မနောဝိညာဏံ၊ သည်။ပ။ မနောသမ္ဖဿော၊ သည်။ပ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဣမသ္မိံ ဇေတဝနေ၊ ဤဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ယံ တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ၊ အကြင်မြက်, ထင်း, သစ်ခက်, သစ်ရွက်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုမြက်, ထင်း, သစ်ခက်, သစ်ရွက်ကို။ ဇနော၊လူအပေါင်းသည်။ ဟရေယျ ဝါ၊ ဆောင်မူလည်းဆောင်ယူသွားရာ၏။ ဥဟေယျ ဝါ၊ မီးတိုက်မူလည်းမီးတိုက်ရာ၏။ ယထာပစ္စယံ၊အကြောင်းအားလျော်စွာ။ ကရေယျ ဝါ၊ပြုမူလည်းပြုရာ၏။ (ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။) တုမှာကံ၊ သင်တို့အား "ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ ဟရတီတိ ဝါ၊ ဆောင်ယူ၏ဟူ၍ရင်း။ ဥဟတီတိ ဝါ၊ မီးတိုက်၏ဟူ၍ရင်း။ ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ။ ကရောတီတိ ဝါ၊ ပြု၏ဟူ၍ရင်း"။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဿ အပိ နု၊ ဖြစ်ရာသလော။ (ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။) ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားပြီ။) တံ၊ ထိုသို့မဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ (ယသ္မာ)၊ အကြင့်ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤမြက်, ထင်း, သစ်ခက်, သစ်ရွက်သည်။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ အတ္တာ ဝါ၊ အတ္တသည်ရင်း။ အတ္တနိယံ ဝါ၊ အတ္တနှင့်စပ်သော ဥစ္စာသည်ရင်း။ နှ၊ မဟုတ်ပါ။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။)(ဣတိ-တလုံး အကြေကြံ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ နှ (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) ပဇဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ တံ၊ ကို။ ပဟီနံ၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဟိတာယ၊ ငှါ။ သုခါယ၊ ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ (မိန့်တော်မူပြီ)။

အဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဒုတိယနတုမ္ဟာကသုတ်

၁၀၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ နှ (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ (တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။) ပဇဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ (အကြင်း တူ၏၊ ပဌမနတုမ္ဟာကသုတ်အတိုင်းပေးလေ။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဥဒကသုတ်

၁၀၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရာမပုတ္တော၊ ရာမ၏သားဖြစ်သော။ ဥဒကော၊ ဥဒကသည်။ "ဇာတု၊ စင်စစ်။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ဝေဒဂူ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သောတရားတို့သို့ ရောက်သောသူသည်။ (အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။) ဝါ၊ သိခြင်းသို့ရောက်သည်ဟု။ (အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။) ဇာတု၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗဇိ၊ အလုံးစုံသောဝဋ္ဋဆင်းရဲကို အောင်ပြီ။ (ဋ္ဌိကာ။) ဇာတု၊ စင်စစ်။ အပလိခတံ၊ မတူးဖြိုအပ်သေးသော။ ဂဏ္ဍမူလံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဝါ၊ တဏှာကို။ (အဟံ၊ငါသည်။) ပလိခဏိန္တိ၊ တူးဖြိုအပ်ပြီ"ဟူသော။ ဧဝံ ဝါစံ၊ ဤစကားကို။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၂။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရာမပုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်။ အဝေဒဂူယေဝ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော တရားတို့သို့ မရောက်သည်သာလျှင်။ ဝါ၊ သိခြင်းသို့ မရောက်သည်သာလျှင်။ (ပညာရှိမဟုတ်သည်သာလျှင်-ပညာမရှိသည်သာလျှင်ဟူလို။) သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ "(အဟံ၊ ငါသည်။) ဝေဒဂူ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သောတရားတို့သို့ ရောက်သည်။ အသ္မီတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ တံ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ (ခေါ ပန အနက်မဲ့။) ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ အသဗ္ဗဇိယေဝ၊ အလုံးစုံသော ဝဋ္ဋဆင်းရဲကို မအောင်သည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ "(အဟံ၊ သည်။) သဗ္ဗဇိ၊ အလုံးစုံသော ဝဋ္ဋဆင်းရဲကို အောင်ပြီးသည်။ အသ္မီတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ တံ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဂဏ္ဍမူလံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဝါ၊ တဏှာကို။ အပလိခတံယေဝ၊ မတူးဖြိုအပ်သေးသည်သာလျှင်။ (သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။) "မေ၊ ငါသည်။ ဂဏ္ဍမူလံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဝါ၊တဏှာကို။ ပလိခတန္တိ၊ တူးဖြိုအပ်ပြီ"ဟူသော။ တံ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ "ဣဒံ ဇာတု ဝေဒဂူ၊ ဣဒံ ဇာတု သဗ္ဗဇိ၊ ဣဒံ ဇာတု အပလိခတံ ဂဏ္ဍမူလံ ပလိခဏိန္တိ၊ ဣဒံ ဇာတု။ပ။ ပလိခဏိ"ဟူသော။ (အာကာရဝါကျပေးခဲ့ပြီ။) တံ၊ ထိုစကားကို။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုသည်မည်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝေဒဂူ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဆန္နံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿ၏တည်ရာ(အာယတန)တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုငင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုငင်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဖွယ်ကိုငင်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုငင်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာ

၁။ အနက်-၂-နည်းလုံး အဋ္ဌကထာအဖွင့်ချည်းပင်ဖြစ်သည်။ငါသည် စင်စစ်ပညာရှိတည်းဟုဆိုလို၏။

၂။ ဣဒံ-သဒ္ဒါသုံးခုတို့ကို အဋ္ဌကထာပဌမနည်းအရ အနက်မဲ့ကြံလိုက်၏။ အဋ္ဌကထာဒုတိယနည်းအရ "ဣဒံ၊ ဤငါ၏စကားကို။ သုဏာထ၊ နားထောင်ကြကုန်လော့" ဟူ၍ ပေး ရမည်။

ကိုရင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တတော၊ ထိုသို့ သိသောအခါ၌။) ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝေဒဂူ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗဇီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆန္ဒံ၊ ကုန်သော။ပ။ နိဿရဏဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ အနုပါဒါ၊ တဏှာ,ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် တစုံတခုသောအာရုံကို မစွဲလမ်းမူ၍။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတော၊ ထိုကိလေသာတို့မှ လွတ်သောအခါ၌။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗဇီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်။ အပလိခတံ၊ မတူးဖြိုအပ်သေးသော။ ဂဏ္ဍမူလံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဝါ၊ တဏှာကို။ ပလိခတံ၊ တူးဖြိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "ဂဏ္ဍောတိ ဧတံ၊ ဂဏ္ဍောဟူသော" ဤအမည်သည်။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝဿ၊ အမိအဘတို့မှဖြစ်သော သုက်သွေးကြောင့်ဖြစ်သော။ သြဒန-ကုမ္မာသူပစယဿ၊ ထမင်း မုယောမုန့်တို့ဖြင့် ကြီးပွါးစေအပ်သော။ အနိစ္စုစ္ဆာဒန ပရိမဒ္ဒနဘေဒန-ဝိဒ္ဓံသနဓမ္မဿ၊ မမြဲသောသဘော, မကောင်းသောအနံ့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ နံ့သာတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သောသဘော, အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ ညောင်းညာကျင်နာခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ ဆုပ်နယ်အပ်သောသဘော, ပျက်စီးခြင့်း ဖရိုဖရဲကြဲခြင်းသဘောရှိသော။ စာတုမဟာဘူတိကဿ၊ ၄-ပါးသော မဟာဘုတ်တို့ဖြင့်ပြီးသော။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "ဂဏ္ဍမူလန္တိ ဧတံ၊ ဂဏ္ဍမူလံ"ဟူသော ဤအမည်သည်၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်။ တဏှာ၊ တဏှာကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ အမြစ်အရင်းကို ဖြတ်အပ်သည်။ တာလာဝံတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ (ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်။ အနဘာဝံ-ကတာ၊ နောင်တဖန်မဖြစ်ခြင်းကို ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တတော၊ ထိုအခါ၌။) ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်။ အပလိခတံ၊ သော။ ဂဏ္ဍမူလံ၊ ကို။ ပလိခတံ၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဥဒကော သုခံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ပလိခဏိန္တိ-ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော။ သဋ္ဌဝဂ္ဂေါ၊ သဋ္ဌဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုသဋ္ဌဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သံဂယှာ စ၊ ကောင်းစွာသိမ်းကျုံး၍ ယူအပ်ကုန်သော အဒန္တ-အဂုတ္တသုတ်, မာလုကျပုတ္တသုတ်တို့ရင်း။ ပရိဟာနဉ္စ၊ ပရိဟာနဓမ္မသုတ်ရင်း။ ပမာဒ-ဝိဟာရီ စ၊ ပမာဒဝိဟာရီသုတ်ရင်း။ သံဝရော စ၊ သံဝရသုတ်ရင်း။ သမာဓိ စ၊ သမာဓိသုတ်ရင်း။ ပဋိသလ္လာနဉ္စ၊ ပဋိသလ္လာနသုတ်ရင်း။ နတုမှာကေန၊ နတုမှာက-သဒ္ဒါဖြင့်။

(ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။)ဒွေ၊ ပဌမနတုမှာကသုတ်, ဒုတိယနတုမှာကသုတ်, နှစ်သုတ်တို့ဝင်း။ ဥဒ္ဒကော၊ ဥဒကသုတ်ဝင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

သင္ဌာယတနဝဂ္ဂေ၊ သင္ဌာယတနဝဂ်၌။ (ဝတ္တမာနော၊ ဖြစ်သော။)

ဒုတိယပဏ္ဏာသကော၊ နှစ်ခုမြောက်သော ပဏ္ဏာသကသည်။

သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဒုတိယပဏ္ဏာသက၏။ ဝဂ္ဂုဒ္ဒါနံ၊ ဝဂ်ဥဒ္ဒါန်းကား—

အဝိဇ္ဇာ စ၊ အဝိဇ္ဇာဝဂ်ဝင်း။ မိဂဇာလဥ္စ၊ မိဂဇာလဝဂ်ဝင်း။ ဂိလာနဥ္စ၊ ဂိလာနဝဂ်ဝင်း။ စတုတ္ထကံ၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော။ ဆန္နဥ္စ၊ ဆန္နဝဂ်ဝင်း။ သင္ဌဝဂ္ဂေန၊ သင္ဌဝဂ်ဖြင့်[၁]။ (ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။) ပညာသံ၊ ငါးဆယ်မြောက်ဖြစ်သောသုတ်ဝင်းတည်း[၂]။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဒုတိယော၊ သော။ ပဏ္ဏာသကော၊ ပဏ္ဏာသကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆိုရာစကားတရပ် အပြီးသတ်သတည်း။

ပဌမသတကံ၊ ရှေးဦးစွာသော သုတ်တရာသည်[၂]။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြည့်စုံပြီ။

---

(၁၁) ၁-ယောဂကွေမိဝဂ်

၁-ယောဂကွေမိသုတ်

၁၀၄။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သည်။ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟုံ၊ ငါဘုရားသည်။) ယောဂကွေမိပရိယာယံ၊ ယောဂလွှေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိသော သူ၏ ပြုသင့်သောအမှုပြီးစီးကြောင်းဖြစ်သော။ ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရားဒေသနာကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအုံ့။ တံ၊ ထိုတရားဒေသနာကို။ (တုမှေ၊ တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောဂကွေမိပရိယာယော၊ သော။ ဓမ္မပရိယာယော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ပ။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရူပါရုံတို့ကို။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ အမြစ်အရင်းကို ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ (ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘာဝံကတာ၊ နောင်တဖန် မဖြစ်ခြင်းကို ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ တေသဥ္စ၊ ထိုရူပါရုံတို့၏လည်း။ ဝါ၊ တို့ကိုလည်း။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ယောဂံ၊ အားထုတ်အပ်သော သမထ,ဝိပဿနာ တရားကို။ ဝါ၊ အားထုတ်အပ်သော သစ္စာလေးပါးတရားကို။ အက္ခာသိ၊ ဟောကြားတော်မူပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဟောကြားတော်မူသည်၏

၁။ သင္ဌဝဂ္ဂေန ပညာသံ ဟု ဆိုသော်လည်း ဤဒုတိယ ပဏ္ဏာသက၌ ၅၁-သုတ်ရှိ၏။

၂။ ပဌမသတကံ ဟု ဆိုသော်လည်း ပဌမပဏ္ဏာသက,ဒုတိယပဏ္ဏာသက နှစ်ရပ်ပေါင်းလျှင် ၁၀၃-သုတ် ရှိ၏။

အဖြစ်ကြောင့်။ "တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ယောဂကွေမိတိ၊ ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ယောဂကွေမိပရိယာယော၊ သော။ ဓမ္မပရိယာယော၊ တရားဒေသနာမည်၏။ ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဥပါဒါယသုတ်

၁၀၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်တရားသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ကိံ၊ အဘယ်တရားကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဝါ၊ အကြောင်းပြု၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌။ (ပဝတ္တံ၊ဖြစ်သော။) သုခံ၊ သုခဝေဒနာသည်ဌင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်ဌင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဓမ္မာ၊ သိအပ်သော တရားတို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အကြောင်းရင်းရှိပါကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ (ပဝတ္တံ၊ သော။) သုခံ၊ သုခဝေဒနာသည်ဌင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်ဌင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။ ပ။မနသ္မိံ၊စိတ်သည်။ သတိ၊ သော်။ မနံ၊ ကို။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ထိုဝါဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ (တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။)ကိံ မညထ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ပ။ တံ၊ထို အနိစ္စ,ဒုက္ခ,ဝိပရိဏာမဖြစ်သော စက္ခုပသာဒကို။ အနုပါဒါယ၊ မစွဲမူ၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ (ပဝတ္တံ၊ သော။) သုခံ၊ သည်ဌင်း။ ဒုက္ခံ၊ သည်ဌင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ-အပိ နု၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဏတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဏတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။ (အကြွင်း လွယ်၏ ပေးမြဲ။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဒုက္ခသမုဒယသုတ်

၁၀၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုဌင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုဌင်း။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ခြင်း,ချုပ်ခြင်းကို။ (တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ စက္ခုဉ္စ၊ စက္ခုပသာဒကိုဌင်း။ ရူပေ စ၊ ရူပါရုံတို့ကိုဌင်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော စက္ခုပသာဒ,ရူပါရုံ, စက္ခုဝိညာဏ်တို့၏။ သင်္ဂတိ၊ ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ဝေဒနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) အယံ၊ ဤတဏှာသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းမည်၏။ (အကြွင်း ပေးမြဲ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ခြင်းသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ စက္ခုဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ ရူပေ စ၊ တို့ကိုဌင်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။

တိဏ္ဏံ၊ တို့၏။ သင်္ဂတိ၊ ကြောင့်။ ဖဿော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။) ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။) တဿာယေဝ တဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏သာလျှင်။ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်း, ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဥပါဒါနနိရောဓော၊ ဥပါဒါန်၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဥပါဒါန-နိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဘဝနိရောဓော၊ ကမ္မဘဝ ဥပပတ္တိဘဝ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဘဝနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဇာတိနိရောဓော၊ဇာတိ၏ချုပ်ခြင်းသည်။(ဟောတိ၊၏။)ဇာတိနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း, သေခြင်းသည်။ (နိရုဇ္ဈတိ၊ချုပ်၏။)သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒောမနဿု-ပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း, ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း, ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း, စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း, ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဧဝံ (ဣမိနာ ယထာဝုတ္တေန ပစ္စယပရမ္ပရာနိရောဓေန)၊ ဤသို့ အကြောင်အကြောင် ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းအဆက်ဆက်တို့၏ ချုပ်ခြင်းဖြင့်။ ကေဝလဿ၊ ချမ်းသာအစရှိသည်နှင့်မရောသော။ တေဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစုု၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အတ္ထင်္မော၊ ချုပ်ခြင်းမည်၏။ (အကြွင်း ပေးမြဲ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-လောကသမုဒယသုတ်

၁၀၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (အဟံ၊ သည်။) လောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ အတ္ထင်္မဉ္စ၊ချုပ်ခြင်းကိုလည်း၊ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုသင်္ခါရလောက၏ ဖြစ်ခြင်း,ချုပ်ခြင်းကို။ (တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လောကဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ပ။ တဏှာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒါနံ၊ လေးပါးသောဥပါဒါန်သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဘဝေါ၊ ကမ္မဘဝ,ဥပပတ္တိဘဝသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။)ဘဝပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။) ဇာတိပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း,သေခြင်းသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒောမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း,ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း,ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း, စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း, ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ လောကဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းမည်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏ ပေးမြဲ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သေယျောဟမသ္မိသုတ်

၁၀၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်တရားသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ကိံ၊ အဘယ်တရားကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ကိံ၊ အဘယ်တရားကို။ အဘိနိဝိဿ၊ မှားသောအားဖြင့်နှလုံးသွင်း၍။ “အဟံ၊ ငါသည်။ သေယျော၊ မြတ်သည်။ အသ္မိ၊ဖြစ်၏”။ကုတိ ဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ “အဟံ၊ ငါသည်။ သဒိသော၊ တူသည်။ ဝါ၊ တူသောသူသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏”။

ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဟီနော၊ ယုတ်သည်။ ဝါ၊ ယုတ်သောသူသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏"။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘဒ္ဓေ၊ ရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဓမ္မော၊ သိအပ်သောတရား တို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိပါကုန်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဣတိတလုံး အကြေကြဲသည်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အဘိနိ-ဝိဿ၊ မှားသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်း၍။ "အဟံ၊ ငါသည်။ သေယျော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏"။ ဣတိ ဝါ၊ လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ သဒိသော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏"။ ဣတိ ဝါ၊ လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ ဟီနော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏"။ ဣတိ ဝါ၊ လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ လော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဓေ၊ ရား။ အနိစ္စံ၊ ပါ။ (ဣတိ၊ ကုန်၏။) ပန၊ နောက်ထပ် မေးဦးအံ့။ ယံ၊ အကြင် စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ပ။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစက္ခု ပသာဒကို။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာ, ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ "အဟံ၊ သည်။ သေယျော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏"။ ဣတိ ဝါ၊ လည်း။ အဿ အပိ နု၊ ဖြစ်ရာသေးသလော။ "အဟံ၊ သည်။ သဒိသော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏"။ ဣတိ ဝါ၊ လည်း။ အဿ အပိ နု၊ လော။ "အဟံ၊ သည်။ ဟီနော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏"။ ဣတိ ဝါ၊ လည်း။ အဿ အပိ နု၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဓေ၊ ရား။ တေ၊ ဤအမေးသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ၏။ အကြွင်း လွယ်၏ ပေးမြဲ။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သံယောဇနိယသုတ်

၁၀၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံယောဇနိယေ၊ သံယောဇဉ်၏ အစီးအပွါးဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ သံယော ဇဉ်၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ စ၊ တရားတို့ကိုဂုဏ်း။ သံယောဇနဉ္စ၊ သံယောဇဉ်တရားကိုဂုဏ်း။ ဒဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထိုသံယောဇဉ်၏ အာရုံဖြစ်သောတရား, သံယောဇဉ်တရားကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတ-မေ စ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ စက္ခု ပသာဒသည်။ သံယောဇနိယော၊ သော။ ဓမ္မော၊ တရားမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ၌။ ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြွင်လိုချင်တပ်စွန်းမှု အလိုရမ်မက်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ၌။ တံ၊ ထိုလိုချင်တပ်စွန်းမှုသည်။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်တရားမည်၏။။ပ။ မနော၊ လောကီစိတ် သည်။ သံယောဇနိယော၊ သော။ ဓမ္မော၊ တရားမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလောကီစိတ်၌။ ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထိုလောကီစိတ်၌။ တံ၊ ထိုလိုချင်တပ်စွန်းမှုသည်။ သံယောဇနံ၊ မည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးတရားတို့ကို။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော လိုချင်တပ်စွန်းမှု'ဆန္ဒရာဂ'ကို။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်တရားဟူ၍။ (ဝုစ္စတိ၊ ၏။) ဣတိ၊ ၏။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဥပါဒါနိယသုတ်

၁၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါဒါနိယေ၊ ဥပါဒါန်တရားတို့၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ စ၊ တရား တို့ကိုငှင်း။ ဥပါဒါနဉ္စ၊ ဥပါဒါန်တရားကိုငှင်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော တရား, ဥပါဒါန်တရားကို။ သုဏာထ၊ လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါဒါနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေ စ၊ တို့နည်း။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ သည်။ ဥပါဒါနိယော၊ ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ၌။ ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုဆန္ဒရာဂသည်။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ၌။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်တရားမည်၏။ပ။ (ကြွင်း အထက်သုတ်မှီးလေ။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-အဇ္ဈတ္တိကာယတနပရိဇာနနသုတ်

၁၁၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အနဘိဇာနံ(အနဘိဇာနန္တော)၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် မသိသောသူသည်။ အပရိဇာနံ(နွှော)၊ ပိုင်းခြား၍ မသိသောသူသည်။ အဝိရာဇယံ (နွှော)၊ တပ်စွန်းမှုမကင်းသောသူသည်။ အပ္ပဇဟံ(နွှော)၊ မစွန့်သောသူသည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကုန်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ (ကြွင်း လွယ်ပြီ။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဗာဟိရာယတနပရိဇာနနသုတ်

၁၁၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ပ။ ပဇဟံ(နွှော)၊ စွန့်သောသူသည်။ ဒုက္ခက္ခ-ယာယ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဥပဿုတိသုတ်

၁၁၃။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဉာတိကေ၊ နှစ်ဖက်ဆွေမျိုးတို့ရွာ၌ ၁။ ဂိဉ္ဇကာဝသထေ၊ အုင်္ဂပြာသာဒ်ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရဟော-ဂတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိသလ္လီနော၊ သတ္တ,သခ်ါရမှဖဲ၍(တပါးတည်း) ကိန်းအောင်းတော်မူလျက်။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ဤတရားထူးရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော တရား ဒေသနာတော်ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ စက္ခုံ စ၊ စက္ခုပသာဒကိုငှင်း။ ရူပေ စ၊ ရူပါရုံတို့ကို ငှင်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ပ။ (အကြွင်း စာပိုဒ် ၆၀-နှင့် ၁၀၆-ကို မှီးလေ။)

၁။ ဤဥပဿုတိသုတ်၌ နာတိကေ ဟု ပါဌ်ရှိ၏၊ ဥာတိကေ (သီ၊သျာ၊ကံ)ဟု ပါဌန္တရပြ ပါဌ်ကိုယူ၍ အနက် ပေးလိုက်၏၊ နိဒါနဝဂ္ဂ စာပိုဒ် ၄၅-၌ ဥာတိကေဟုပင် ရှိ၏၊ ၎င်းအဋ္ဌကထာ၌လည်း ဖွင့်ဆို၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဥပဿုတိ၊ ကပ်ရောက်၍ ကြားလောက်ရာအရပ်၌[၁]။ ဌိတော၊တည်သည်။ဟောတိ၊၏။ဘဂဝါ၊သည်။ဥပဿုတိ၊ ၌။ ဌိတံ၊ သော။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အဒ္ဒသ ခေါ၊သာတည်း။ဒိသ္ဝာန၊ မြင်ပြီး၍။တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ဤတရားထူးရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော တရား

၁။ ဤအနက်ကား-ဥပဿုတိန္တိ ဥပဿုတိဌာနံ-ဟု သုတိဌာနကို အရကောက်၍ ဖွင့်ဆိုသော နိဒါနဝဂ္ဂ အဋ္ဌကထာစာပိုဒ် ၄၅-အရ "ဥပေစ္စ သုယျတိ ဇော်ထာတိ ဥပဿုတိ-ဟု ဥပပုဗ္ဗသုဓာတ် တိ ပစ္စည်း အဓိကရဏသာဓ် သတ္တမီဝိဘတ်ကြေလျက် ဝိဂ္ဂဟပြုသော နိဒါနသံယုတ်ဋီကာနည်းအရ ပေးသောအနက်တည်း။ ။ဝိ-ဋ္ဌ ၃-၄၇၁ စာပိုဒ် ဥပဿုတိ သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်၌ ဥပဿုတိန္တိ သုတိသမီပံ-ဟု ဖွင့်ဆိုသည်ကို ဝိမတိ ဋီ ၂-၄၇၁ စာပိုဒ် အဖွင့်၌ သုယျတီတိ သုတိ၊ ဝစနံ။ တဿာ သမီပံ ဥပဿုတိ ဟု ဖွင့်ဆိုသည်ကိုဂင်း။ သာရတ္ထ ဋီ ၃၊၄၇၁-စာပိုဒ် အဖွင့်၌ သုတိသမီပန္တိ သဒ္ဒသမီပံ။ သုယျတီတိ ဟိ သုတိ၊ သဒ္ဒဿေတံ အဓိဝစနံ။ တဿ သမီပံ ဥပဿုတိ၊ သဒ္ဒသမီပန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဟု ဖွင့်ဆိုသည်ကိုဂင်း ထောက်၍ "သုတိယာ သမီပံ ဥပဿုတိ" ဟု ဥပ ဟူသော ဥပသာရပုဒ်၏ သမီပတ္ထကို ဟောရာ၌ အသဒ်္ဒ=အဗျယီဘောသမာသ် ပြုလုပ်ရမည်ဆိုသော ဗျာကရဏ်းဆရာတို့ အဆိုအရ အဗျယီဘော ပြုလုပ်လျက် အနက်ကိုလည်း ဥပဿုတိ၊ အသံ၏အနီး၌။ ဋီတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏-ဟု ပေးလေ။

"ဥပေစ္စ သုယျတိ ဇော်ထာတိ ဥပဿုတိ"ဟု အဓိကရဏသာဓ် ဖွင့်ဆိုသော နိဒါနဝဂ္ဂ သံယုတ်ဋီကာ၏ နည်းကို မှီး၍ "သုယျတိ ဇော်ထာတိ သုတီတိ ဧဝံ ဟိ အတ္ထေ ဂယျမာနေ သဝနဋ္ဌာနသမီပေ အညသ္မိံ အဿဝနဋ္ဌာနေ တိဋ္ဌတီတိ အာပဇ္ဇတိ"ဟု ဖွင့်ဆိုသော ဝိမတိ ဋီ ၂-၄၇၁-စာပိုဒ်,

"ကေစိ ပန 'သုဏာတိ ဇော်ထာတိ သုတိ ' ယတ္ထ ဋီတော သုဏာတိ၊ တဿ ဌာနဿေတံ နာမံ။ တဿ သမီပံ ဥပဿုတိ"တိ ဝဒန္တိ၊ ဧဝံ ပန ဂယျမာနေ ယသ္မိံ ဌာနေ ဋီတော သုဏာတိ၊ တဿ အာသန္နေ အညသ္မိံ ပဒေသေ တိဋ္ဌတီတိ အာပဇ္ဇတိ-ဟု ဖွင့်ဆိုသော သာရတ္ထ ဋီ ၃-၄၇၁-စာပိုဒ်အဖွင့်တို့ကို ထောက်၍ "သုယျတိ ဇော်ထာတိ သုတိ" ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဌာနကို အရကောက်ပြီးလျှင် "သုတိယာ သမီပံ ဥပဿုတိ"ဟု အဗျယီဘော ပြုလုပ်၍ ဥပဿုတိ၊ ကြားလောက်ရာ အရပ်၏အနီး၌။ ဋီတော ဟောတိ ဟု ပေး၊ သို့သော် သမီပဌာနကို မှုချမရသဖြင့် နိဒါနဝဂ္ဂဋီကာ ဆရာ၏ နည်းအတိုင်း သာရတ္ထဆရာသည် အဓိကရဏသာဓ်ပင် အထဝါ ဝါကျဖြင့် ပြုပြန်လေသည်။ သမီပဌာနကို ရသော ဥပသာရပုဒ် ရှေးရှိသော သမာသ်ကို ပြဆိုရာ ဗျာကရဏ်းကျမ်းတို့၌ "ဥပ ဟူသော ဥပသာရပုဒ်သည် သမီပတ္ထကို မဟော၊သမီပီဖြစ်သောအရာ ဝတ္ထု ဒြဗ်ကိုဟောရာ၌ အသဒ်္ဒ=အဗျယီဘော မဟုတ်။ သဒ်္ဒ=ဗဟုဗ္ဗီဟိ သမာသ်သာတည်း"ဟု ဗျာကရဏ်းဆရာတို့ ဆိုသောကြောင့် ဤဥပဿုတိ ပုဒ်၌ ဥပသည် သမီပတ္ထကို မဟော၊ သမီပီဖြစ်သော ဌာနကို ဟောသဖြင့် "သုတိယာ သမီပေ ယံ ဌာနံ ပဝတ္တတိ၊ တံ ဌာနံ ဥပဿုတိ"ဟု ဗဟုဗ္ဗီဟိ သမာသ်ပြုလုပ်ပြီးလျှင် အနက်ကိုလည်း "ဥပဿုတိ၊ အသံ၏ အနီးဖြစ်သော အရပ်၌။ ဋီတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏"ဟု ပေးလေ။

ဝိမတိဋီကာဆရာကား "ဥပဿုတိ၊ ကြားလောက်ရာ အရပ်၏ အနီးဖြစ်သော တပါးသော မကြားလောက်ရာ အရပ်၌"ဟု အနက်ပြန်သည်။

သာရတ္ထဋီကာ ဆရာကား "ဥပဿုတိ၊ ကြားလောက်ရာ အရပ်၏ အနီးဖြစ်သော တပါးသော အရပ်၌"ဟု အနက်ပြန်သည်။ ထိုဋီကာဆရာနှစ်ပါးသည် ဌာနကို အရကောက်သော 'သုတိယာ သမီပံ ဥပဿုတိ'ဟူသော အသဒ်္ဒ=အဗျယီဘာဝ သမာသတ္ထကို နှစ်သက်ကြဟန်မတူ၊ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာယဉ္စ စသောစကားဖြင့် ဝိ ဋ္ဌ-၃-၏ သုတိ သမီပံ အဖွင့်သည် သုတိ-သဒ္ဒါ၏ အနက်မဟုတ်၊ ဥပဿုတိ-သဒ္ဒါ၏ အနက်သာတည်းဟု ဆိုကြပြီးလျှင် သဒ္ဒကို အရကောက်သော သုတိနှင့် သုတိယာသမီပံ ဥပဿုတိ ပြုသော အသဒ်္ဒ အဗျယီဘော သမာသတ္ထကိုသာ "တသ္မာ ပုဗ္ဗနယောဝေတ္ထ ပသတ္ထတရော"ဟု သာရတ္ထဋီ ၃-၌ ဖွင့်ဆိုလေသည်။ လိုရင်းကား နိဒါနဝဂ္ဂ ဋ္ဌ-ဋီတို့ အရ ဥပဿုတိပုဒ်ကို အဓိကရဏသာဓ်, သို့မဟုတ် ဗဟုဗ္ဗီဟိ သမာသ်ကြံလေ။ ဝိ-ဋ္ဌ ၃၊ ဝိမတိ, သာရတ္ထတို့အရ အဗျယီဘာဝသမာသ်၊ သုတိ အရ ဌာနနှင့် သဒ္ဒ နှစ်မျိုးကြံလေ။ ဥပဿုတိကား သတ္တမီကြေ၊ ဥပဿုတိ ကား သတ္တမျတ္ထ၌ ဒုတိယာတည်း။

ဒေသနာတော်ကို။ အဿောသိ နောတိ၊ ကြား၏လော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ ကြားပါ၏။ (ဣတိ၊ ပြီ။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သင်သည်။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှာဟိ၊ သင်ယူလော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏာဟိ၊ လေ့လာလော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ ဓာရေဟိ၊ ဆောင်လော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ ဓမ္မပရိယာယော၊ သည်။ အတ္ထသံဟိတော၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် စပ်ယှဉ်၏။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကော၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ၏ အဦးအစတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ ယောဂက္ခေမိဝဂ္ဂေါ၊ ယောဂက္ခေမိဝဂ်သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုယောဂက္ခေမိဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ယောဂက္ခေမိ၊ ယောဂက္ခေမိသုတ်ရင်း။ ဥပါဒါယ၊ ဥပါဒါယသုတ်ရင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသုတ်ရင်း။ လောကော စ၊ လောကသမုဒယသုတ်ရင်း။ သေယျော စ၊ သေယျောဟမသ္မိသုတ်ရင်း။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇနိယသုတ်ရင်း။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနိယသုတ်ရင်း။ ဒွေ ပရိဇာနံ၊ ပရိဇာနနနှစ်သုတ်ရင်း။ ဥပဿုတီတိ၊ ဥပဿုတိသုတ်ရင်းတည်း။

---

(၁၂) ၂-လောကကာမဂုဏဝဂ်

၁-ပဌမမာရပါသသုတ်

၁၁၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ပ။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍တည်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်၏။ အာဝါသဂတော၊ နေရာအရပ်သို့ သွားသောသူဟူ၍။ မာရဿ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ပပဉ္စသညာဟု ဆိုအပ်သော ကိလေသာမာရ်၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဝါ၊ နိုင်ငံသို့။ ဂတော၊ လိုက်သောသူဟူ၍။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ (ဂီဝါယ၊ လည်၌။) မာရပါသော၊ မာရ်တည်းဟူသောကျော့ကွင်းကို။ ပဋိမုက္ကော၊ စွပ်အပ်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မာရဗန္ဓနေန၊ မာရ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ သော၊ ထိုရဟန်းကို။ ဗဒ္ဓေါ၊ ဖွဲ့အပ်၏။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာခြင်းရှိသောမာရ်သည်။ ယထာကာမကရဏီယော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်၏။ပ။ (အကြွင်း နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ပ။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို။ စေ နာဘိနန္ဒတိ၊ အံ့။ စေ နာဘိဝဒတိ၊ အံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ စေ နတိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်၏။ နာဝါသဂတော၊ နေရာအရပ်သို့ မသွားသောသူဟူ၍။ မာရဿ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ပပဉ္စသညာဟု ဆိုအပ်သော ကိလေသာမာရ်၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဝါ၊ နိုင်ငံသို့။ နဂတော၊ မလိုက်သောသူဟူ၍။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ (ဂီဝါယ၊ လည်၌။) မာရပါသော၊ မာရ်တည်းဟူသောကျော့ကွင်းကို။ ဥမ္မုကော၊ မစွပ်အပ်။ မာရဗန္ဓနေန၊ မာရ်

တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ သော၊ ထိုရဟန်းကို။ မုတ္တော၊ လွှတ်အပ်၏။ (တနည်းကား။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ မာရဗန္ဓနေန၊ မာရ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ။ မုတ္တော၊ လွှတ်၏။) ပါပိမတော၊ ယုတ်မာခြင်းရှိသောမာရ်သည်။ (ဆဋ္ဌီကတ္တား။) န ယထာကာမကရဏီယော၊ အလို ရှိတိုင်းမပြုအပ်။ပ။ (အကြွင်းကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဒုတိယမာရပါသသုတ်

၁၁၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒ္ဓ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ပ။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို။ စေ အာဘိနန္ဒတိ၊ အံ့။ စေ အာဘိ၀ဒတိ၊ အံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ စက္ခုဝိညေယျေသု၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ ဗဒ္ဓေါ၊ ဖွဲ့အပ်သော။ မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်၏။ အာ၀ါသဂတော၊ နေရာအရပ်သို့ သွားသောသူဟူ၍။ မာရဿ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ပပဉ္စသညာဟု ဆိုအပ်သော ကိလေသာ မာရ်၏။ ၀သံ၊ အလိုသို့။ ၀ါ၊ နိုင်ငံသို့။ ဂတော၊ လိုက်သောသူဟူ၍။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ (ဂိ၀ါယ၊ လည်၌။) မာရပါသော၊ မာရ်တည်းဟူသော ကျော့ကွင်းကို။ ပဋိမုက္ကော၊ စွပ်အပ်၏ဟူ၍။ ၀ုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မာရဗန္ဓနေန၊ မာရ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ သော၊ ထိုရဟန်းကို။ ဗဒ္ဓေါ၊ ဖွဲ့အပ်၏။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသော အလိုဆိုးရှိသောမာရ်သည်။ (ဆဋ္ဌီကတ္တား။) ယထာကာမ-ကရဏီယော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်၏။ပ။ (အကြွင်းကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒ္ဓ၊ ကုန်သော။ပ။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ စက္ခုဝိညေယျေဟိ၊ ကုန်သော။ ရူပေဟိ၊ ရူပါရုံတို့မှ။ မုတ္တော၊ လွှတ်သောသူဟူ၍။ မာရဿ၊ ၏။ နာ၀ါသဂတော၊ ဟူ၍။ မာရဿ၊ ၏။ ၀သံ၊ သို့။ န ဂတော၊ ဟူ၍။ အဿ၊ ၏။ (ဂိ၀ါယ၊ ၌။) မာရပါသော၊ ကို။ ဥမ္မုက္ကော၊ အပ်။ မာရဗန္ဓနေန၊ သည်။ သော၊ ကို။ မုတ္တော၊ အပ်၏။ (တနည်းကား။ သော၊ သည်။ မာရဗန္ဓနေန၊ မှ။ မုတ္တော၊ ၏။) ပါပိမတော၊ သည်။ န ယထာကာမကရဏီယော၊ အပ်။ပ။ (အကြွင်း ပေးမြဲ။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-လောကန္တရိကသုတ်

၁၁၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဂမနေန၊ ပြကတ္တေသောခြေဖြင့် သွားခြင်းဖြင့်။ လောကဿ၊ သြကာသလောက၏။ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ ဉာတေယျန္တိ၊ သိအပ်၏ဟူ၍။ ဒဋ္ဌေယျန္တိ၊ မြင်အပ်၏ဟူ၍။ ပတ္တေယျန္တိ၊ ရောက်အပ်၏ဟူ၍။ နာ၀ဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ လောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏။ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ အပတ္တ၀ါ၊ မရောက်မူ၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယံ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းကို။ နာ စ ၀ဒါမိ။ ဟောတော်မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အ၀ေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ၀တ္ဝာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ဂန္ဓကုဋီကျောင်းတော်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။

သံ-နိ ၄-၆—ပ-မ-ဗ-သ-ဝ

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဖဲသွား၍မကြာမြင့်မီ။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဝါ၊ တို့၏(စိတ်၌)။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ 'နာဟံ ဘိက္ခဝေ ဂမနေန လောကဿ အန္တံ ဥာတေယျံ ဒဋ္ဌေယျံ ပတ္တေယျန္တိ ဝဒါမိ၊ နစ ပနာဟံ ဘိက္ခဝေ အပ္ပတ္ဝာ လောကဿ အန္တံ ဒုက္ခဿ အန္တကိရိယံ ဝဒါမီတိ၊ နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အန္တကိရိယံ ဝဒါမိ'ဟူသော။ ဣဒံ ဥဒ္ဒေသံ၊ ဤအကျဉ်းအားဖြင့် ညွှန်ပြအပ်သော စကားကို။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိသိတ္ဝာ၊ ညွှန်ပြတော်မူ၍။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အဝိဘဇိတ္ဝာ၊ မဝေဖန်မူ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိကျောင်းတော်သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူပြီ။

ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ ပြအပ်သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အဝိဘတ္တဿ၊ မဝေဖန်အပ်သော။ ဣမဿ ဥဒ္ဒေသဿ၊ ဤအကျဉ်းပြအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဝိဘဇေယျ နု ခေါတိ၊ ဝေဖန်ရာအံ့နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ "အယံ ခေါ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ဤအရှင်အာနန္ဒာကို။ သတ္ထုစေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ သံဝဏ္ဏိတော၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဝိညူနံ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီနဉ္စ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်လည်း။ သမ္ဘာဝိတော၊ ဂုဏ်ဖြင့်ထင်စွာပြအပ်၏။ ဝါ၊ ချီးကျူးအပ်၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ ညွှန်ပြအပ်သော။ ဝိတ္ထာရေန၊အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ကို။ အဝိဘတ္တဿ၊ မဝေဖန်အပ်သေးသော။ ဣမဿ ဥဒ္ဒေသဿ၊ ဤအကျဉ်းပြအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိဘဇိတုံ၊ ဝေဖန်ခြင်းငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမေယျာမ၊ ချဉ်းကပ်ရကုန်အံ့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ပဋိပုစ္ဆေယျာမ၊ မေးမြန်းရကုန်မူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစွ တကား"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ဝ။ သမ္မောဒိံသု၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္ဝာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိံသု၊ နေကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို—

အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ တို့အား။ "နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အန္တကိရိယံ ဝဒါမီတိ၊ နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ အန္တကိရိယံ ဝဒါမိ"ဟူသော။ ဣဒံ ဥဒ္ဒေသံ၊ ကို။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိသိတ္ဝာ၊ မူ၍။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝိဘဇိတ္ဝာ၊ မူ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။

ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဖဲသွားတော်မူ၍ မကြာမြင့်မီ။ တေသံ နော အမှာကံ၊ ထိုငါတို့အား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ တို့အား။ 'နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အန္တကိရိယံ ဝဒါမိတိ၊ နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အန္တကိရိယံ ဝဒါမိ'ဟူသော။ ဣဒံ ဥဒ္ဒေသံ၊ ကို။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိသိတ္ဝာ၊ မူ၍။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝိဘဇိတ္ဝာ၊ မူ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ မူပြီ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝိဘတ္တဿ၊ သော။ ဣမဿ ဥဒ္ဒေသဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ကော၊ သည်။ ဝိဘဇေယျ နု ခေါ တိ၊ ဝေဖန် ရာအံ့နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ တေသံ နော အမှာကံ၊ တို့အား။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အယံ ခေါ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ကို။ပ။ ပဋိပုစ္ဆေယျာမ၊ မေးမြန်းရကုန်မူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစွတကား"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဝိဘဇတူတိ၊ ဝေဖန်တော်မူပါလော့ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကြား ကုန်ပြီ။ (ဧတဒဝေါစုံ ပြန်သတ်။)

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာသော်ကား။ သာရတ္ထိကော၊ အနှစ်ကို အလို ရှိသော။ သာရဂဝေသီ၊ အနှစ်ကို ရှာလေ့ရှိသော။ သာရပရိယေသနံ၊ အနှစ်ကို ရှာမှီးခြင်းငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ သာရ-ဝတော၊ အနှစ်ရှိသော။မဟတော၊ ကြီးသော။ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ မူလံ၊ အမြစ်ကို။ အတိက္ကမ္မေဝ၊ လွန်၍သာလျှင်။ ခန္ဓံ၊ ပင်စည်ကို။ အတိက္ကမ္မ ဧဝ၊ ၍သာလျှင်။ သာခါပလာသေ၊ အခက်အရွက်၌။ သာရံ၊ အနှစ်ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ရှာမှီးအပ်၏ဟူ၍။ မညေယျ သေယျထာပိ၊ အောက်မေ့ရာ သကဲ့သို့။ ဣဒံ၊ အရှင်တို့၏ ဤငါ့ကို တောင်းပန်ခြင်းသည်။ ဧဝံသမ္ပဒံ၊ ဤအနှစ်ကိုရှာမှီးသော ယောကျ်ားဥပမာနှင့်အတူပင် ပြီးစီးပြည့်စုံခြင်းရှိသည်[၁]။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်တို့၏။ သမ္မုခီဘူတေ၊ မျက်မှောက်ရှိသည်ဖြစ်လျက်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အတိသိတ္ဝာ၊ လွန်၍။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ မေးမြန်းအပ်၏ဟူ၍။ မညထ၊အောက်မေ့မှတ်ထင်ကုန်ဘိ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇာနံ (ဇာနိတဗ္ဗံ)၊ သိအပ်သော အလုံးစုံသော တရားအ ပေါင်းကို။ (သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ ဖြင့်။) ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ပဿံ (ပဿိတဗ္ဗံ)၊ မြင်အပ်သော အလုံးစုံသော တရားအပေါင်းကို။ (ဉာဏစက္ခူဟိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု, ပညာစက္ခု, ဓမ္မစက္ခု, ဗုဒ္ဓစက္ခု, သမန္တစက္ခုဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ဉာဏစက္ခုတို့ဖြင့်။) ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ စက္ခုဘူ တော၊ လူတို့၏ မျက်စိသဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဉာဏဘူတော၊ လူတို့၏ ဉာဏ်သဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဓမ္မဘူတော၊ လူတို့၏ ဗောဓိပက္ခိယတရားသဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဗြဟ္မဘူတော၊ လူတို့၏ မဂ်ဉာဏ် သဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဝတ္တာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောကြားတော်မူတတ်၏။ ပဝတ္တာ၊ အခါ

၁။ဧဝံသမ္ပဒမိဒန္တိ ဧဝံသမ္ပတ္တိကံ၊ ဤဒိသန္တိ အတ္ထော။ အဋ္ဌကထာ။ ဧဝံသမ္ပတ္တိကန္တိ ဧဝံသမ္ပဇ္ဇနကံ ဧဝံပဿိတဗ္ဗံ ဣဒံ မမ အဇ္ဈေသနံ။ ဋီကာ။ ဤဋ္ဌ-ဋီတို့၌ ဧဝံသမ္ပတ္တိကံ, ဧဝံသမ္ပဇ္ဇနကံ-ဟူသော အဖွင့် တို့ဖြင့် ဧဝံသမ္ပဒံ-ဟူသောပုဒ်ကို ဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်ပုဒ်ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြ၏။ ဤဒိသံ, ဧဝံပဿိတဗ္ဗံ-ဟူသော အဖွင့်တို့ဖြင့် ကျရောက်သော အဓိပ္ပါယတ္ထကို ပြ၏။ ထို့ကြောင့် အထက်ပါအတိုင်း ပဒစ္ဆေဒပြု၍ အနက် ယောဇနာသည်။ ဧဝံ-နှင့် သမ္ပဒံကို တပုဒ်စီခွဲ၍ အနက်ပေးမှားတတ်သည်။

လေးမြင့် သစ္စာလေးပါး တရားကို ဟောကြားတော်မူတတ်၏။ အတ္ထဿ၊ သစ္စာလေးပါးတည်း ဟူသော အနက်ကို။ နိဒ္ဒေတာ၊ ထုတ်ဆောင်၍ ပြတော်မူတတ်၏။ အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒါတာ၊ ပေးတော်မူတတ်၏။ ဓမ္မဿာမိ၊ တရားကြောင့် လူနတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ တထာဂတော၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ ကောင်းသော လာခြင်းရှိတော်မူ၏။ (တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။) ဘဂဝန္တံယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။ ယံ ပဋိပုစ္ဆထ၊ အကြင်မေးလျှောက်ကြကုန်ရာ၏။ ဧတဿ၊ ထိုမေးခြင်း၏။ သော ဧဝံ ကာလော၊ ထိုအခါသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကရေယျ၊ ထင်စွာ ဟောကြားတော်မူရာ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝေါ၊သင်တို့သည်။ (နံ၊ ထိုအနက်ကို။) ဓာရေယျာထ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်အာနန္ဒာက ပြောဆို၏။

အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ အဒ္ဓါ၊ မခွတ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇာနံ(ဇာနိတဗ္ဗံ)၊ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ပဿံ (ပဿိတဗ္ဗံ)၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ပ။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ နံ၊ ထို အနက်ကို။ (မယံ၊ တို့သည်။) ဓာရေယျာမ၊ ဆောင်ကြပါကုန်အံ့။ အပိ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ကို။ သတ္ထု စေဝ၊ သည်လည်း။ သံဝဏ္ဏိတော၊ အပ်၏။ပ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အဂရုံကတ္ဝာ၊ ဝန်မလေးသည်ကိုပြု၍။ ဝိဘဇတူတိ၊ ဝေဖန်တော်မူပါလော့ ဟူ၍။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကြားကုန်ပြီ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ တောင်းပန်လျှောက်ဆိုတပြီးကား။ (တုမ္မေ၊ သင်တို့ သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းမွန်စွာ။ မနသိ ကရောထ၊ နှလုံးသွင်း ကြကုန်လော့။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ဘာသိဿာမိတိ၊ ဟောပေအံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ ရှင်အာနန္ဒာက ပြောဆို၏။

"အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ"။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏ (စကားကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ဝန်ခံကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်—

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အန္တကိရိယံ ဝဒါမိတိ၊ နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အန္တကိရိယံ ဝဒါမိ"ဟူသော။ ယံ ဥဒ္ဒေသံ၊ ကို။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိသိတ္ထ၊ ၍။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝိဘဇိတ္ထ၊ မူ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝိဘတ္တဿ၊ သော။ ဣမဿ ဥဒ္ဒေသဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယေန၊ အကြင်သဘောတရားဖြင့်။ လောကသ္မိံ၊ သတ္တလောကဌ်။ (အပ္ပဟီနဒိဋ္ဌိ၊ မပယ်အပ်သေးသော မိစ္ဆာအယူရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။) လောကသည်၊ လောကဟူ၍သိတတ်သည်။ လောကမာနီ၊ လောကဟူ၍ အောက်မေ့မှတ်ထင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အယံ၊ဤသဘောတရားကို။ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ လောကော၊ လောကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ကေန၊ အဘယ် သဘောတရားဖြင့်။ လောကသ္မိံ၊

သတ္တလောက၌။ လောကသည်၊ တတ်သည်။ လောကမာနီ၊ တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ လောကသို့၊ ၌။ စက္ခုနှာ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်။ လောကသည်၊ တတ်သည်။ လောကမာနီ၊ တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ လောကသို့၊ ၌။ သောတေန၊ သောတပသာဒဖြင့်။ လောကသည်၊ တတ်သည်။ လောကမာနီ၊ တတ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) (ဃာနေန ဇိဝှါယ ကာယေန မနေန ပေးမြဲ။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ လောကသို့၊ ၌။ ယေန၊ အကြင်စက္ခုပသာဒ စသည်ဖြင့်။ လောကသည်၊ တတ်သည်။ လောကမာနီ၊ တတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အယံ၊ ဤစက္ခုပသာဒစသည်ကို။ အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ လောကော၊ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

"အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။ပ။အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ အာကင်္ခမာနာ စ၊ အလိုရှိကုန်သော်ကား။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ တေမတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိပုစ္ဆေယျာထ၊ မေးလျှောက်ကြကုန်လော့။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဗျာကရောတိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ နံ၊ ကို။ (တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။) ဓာရေယျာထာတိ၊ မှတ်ကြကုန်လော့"ဟူသော။ ဇေတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ (ဇေတဝေါစ ပြန်သတ်။)

"အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ"။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ ဘိက္ခူ။။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ ၏-(စကားကို)။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ အလွန်ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ သု၊ နေကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊၌။ နိသိန္နာ၊ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ။၊တို့သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

(ယံ ခေါ နော ဘန္တေ ဘဂဝါ။ပ။တေမတ္ထံ ပဋိပုစ္ဆေယျာမာတိ-ပေးမြဲ။)"ဘန္တေ၊ရာ။အထ ခေါ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိမှ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ဧကမတ္တံ၊ ကို။ ပဋိပုစ္ဆိမှ၊ မေးလျှောက်ပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ရာ။တေသံ နော၊ထိုတပည့်တော်တို့အား။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဣမေဟိ ပဒေဟိ၊ ဤပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဣမေဟိ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ဤအသံးအခြားဖြစ်သော အက္ခရာတို့ဖြင့်။ဝါ၊ ဤဝါကျတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝိဘတ္တော၊ ဝေဖန်အပ်၏"ဟူသော။ တေ၊ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊လျှောက်ကြားကုန်ပြီ။ (ဘဂဝန္တံ ဇေတဝေါစုံ ပြန်သတ်။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒောသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာနန္ဒော၊ သည်။ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ တေမတ္ထံ၊ဤ နာဟံ ဘိက္ခဝေ-စသော စကား၏အနက်ကို။ စေ ပဋိပုစ္ဆေယျာထ၊ အကယ်၍ မေးမြန်းကုန်ငြားအံ့။ အဟမ္ပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ တံ၊ ထို နာဟံ ဘိက္ခဝေ-စသော စကား၏ အနက်ကို။ အာနန္ဒေန၊ အာနန္ဒောသည်။ ဗျာကတံ ယထာ၊ ဖြေကြားအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တံ၊ ထို နာဟံ ဘိက္ခဝေ-စသော စကား၏ အနက်ကို။ ဗျာကရေယျံ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ ဧသော ဧစဝ၊ ဤအာနန္ဒာဖြေကြားအပ်သော အနက်သည်သာလျှင်။ ဧတာသ၊ ဤ နာဟံ ဘိက္ခဝေ-စသော

စကား၏။ အတ္ထော၁၊ အနက်ဟုတည်း။ ဧဝဥ္စ၊ ဤအာနန္ဒာဖြေကြားအပ်သော အတိုင်းသာလျှင်။ နံ၊ ထို နာဟံ ဘိက္ခဝေ-စသောစကား၏အနက်ကို။ ဓာရေယျာထ၊ မှတ်ဆောင်ကြကုန်လော့။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ကာမဂုဏသုတ

၁၁၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်။ အနဘိသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿေ၀၊ ဘုရားလောင်းသည် သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ့အား။ “မေ၊ငါ၏။ စေတသော၊ စိတ်ဖြင့်။ သမ္မဒ္ဒပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဦးတွေ့ထိအပ်ဘူးကုန်သော။ အတီတာ၊ လွန်လေပြီးကုန်သော။ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ပြီးကုန်သော။ ဝိပရိဏတာ၊ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ပဒ္ဓ၊ ငါးပါးကုန်သော။ယေ ကာမဂုဏာ၊ အကြင် ကာမဂုဏ်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တတြ၊ ထို ငါးပါးသော အတိတ်ကာမဂုဏ်တို့၌။ မေ၊ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဂစ္ဆမာနံ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပစ္စုပ္ပန္နေသု ဝါ၊ပစ္စုပ္ပန်ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ဲိတ်သည်။ ဂစ္ဆမာနံ၊ သော်။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ အနာဂတေသု၊ အနာဂတ် ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌။ မေ၊၏။ စိတ္တံ၊သည်။ ဂစ္ဆမာနံ၊ သော်။ အပ္ပံ ဝါ၊အနည်းငယ်သာလျှင် [1]။ ဂစ္ဆေယျာတိ၊ ဖြစ်ရာ၏”ဟူသော။ တေံ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ ထို ငါ၏။ “မေ၊ ငါ၏။ စေတသော၊ ဖြင့်။ သမ္မဒ္ဒပုဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အတီတာ၊ ကုန်သော။ နိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်သော။ ဝိပရိဏတာ၊ ကုန်သော။ ပဒ္ဓ၊ ကုန်သော။ ယေ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ကုန်၏။) တတြ၊ ထို အတိတ်ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၌။ အတ္တရူပေန၊ မိမိ၏အစီးအပွါးကို လိုလားသော သဘောရှိသော (ဌ)။ ဝါ၊ မိမိကိုယ်ကို ချစ်အပ်သော သဘောရှိသော (ဋ္ဌိ)။ မေ၊ ငါသည်။ အပ္ပမာဒေါ၊ မမေ့လျော့ခြင်းကို ၎င်း။ သတိ၊ အောက်မေ့ခြင်းကိုဌင်း။ စေတသော၊ စိတ်၏။ အာရက္ခော၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ကရဏီယောတိ၊ ပြုအပ်၏”ဟူသော။ တေံ၊သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤ ငါဘုရား သာသနာတော်၌။ တုမှာကမ္ပိ၊ သင်တို့၏လည်း။ စေတသော၊ဖြင့်။ သမ္မဒ္ဒပုဗ္ဗာ၊ကုန်သော။ အတီတာ၊ကုန်သော။ နိရုဒ္ဓါ၊ကုန်သော။ ဝိပရိဏတာ၊ ကုန်သော။ ပဒ္ဓ၊ ကုန်သော။ ယေ တေ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။ တတြ၊ ထိုအတိတ် ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၌။ ဝေါ၊သင်တို့၏။ စိတ္တံ၊သည်။ ဂစ္ဆမာနံ၊သော်။ ဗဟုလံ၊ စ္ဒာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ပစ္စုပ္ပန္နေသု ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌လည်း။ဝေါ၊သင်တို့၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဂစ္ဆမာနံ၊သော်။ ဗဟုလံ၊စ္ဒာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ရာ၏။ အနာဂတေသု၊ အနာဂတ် ဖြစ်သော ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၌။ ဝေါ၊ တို့၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဂစ္ဆမာနံ၊ သော်။ အပ္ပံ ဝါ၊ အနည်းငယ်သာလျှင်။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ ပ ။ ယေ တေ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တတြ၊ ထို အတိတ်ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၌။ အတ္တရူပေဟိ၊ မိမိ၏ အစီး အပွါးကို လိုလား သော သဘောရှိကုန်သော (ဌ)။ ဝါ၊ မိမိ ကိုယ်ကို ချစ်အပ်သော သဘော ရှိကုန်သော။ ဝေါ၊

၁။ အပ္ပံဝါ အနာဂတေသူတိ အနာဂတေ။ ပ ။ ပရိတ္တကမေဝ အနာဂတေသု ကာမဂုဏေသု ဥပ္ပဇ္ဇေယျာတဲ့ ဒဿေတိ။ဌ။ အပ္ပံ ဝါ-ဌ် ဝါ-သဒ္ဒါကို ဝေတ္ထ ဖွင့်၏။ ၎င်းကို ရှု၍ အပ္ပံ ဝါ၊ အနည်းငယ် သာလျှင်-ဟု ပေးသည်။

သင်တို့သည်။ အပ္ပမာဒေါ၊ ကိုဎင်း။ သတိ၊ ကိုဎင်း။ စေတသော၊ ၏။ အာရက္ခေါ၊ ကို့။ကရဏီယော၊ အပ်၏။

ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ဤ၌ငါဘုရား သာသနာတော်၌။ သေ အာယတနေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသော အကြောင်းကို။ ၀ေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏။

ယတ္ထ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကြောင်း၌။ စက္ခု စ၊ စက္ခုပသာဒသည်လည်း။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ ရူပသညာ၊ ရုပ်၌ဖြစ်သော သညာသည်လည်း။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ သေ အာယတနေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသော အကြောင်းကို။ ၀ေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏[၁]။ပ။ ယတ္ထ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကြောင်း၌။ မနော စ၊ တေဘူမက စိတ်သည်လည်း။ နိရုဇ္ဈတိ၊၏။ ဓမ္မသညာ စ၊ ဓမ္မာရုံ၌ ဖြစ်သော အမှတ် သည်လည်း။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ သေ အာယတနေ၊ကို။ ၀ေဒိတဗ္ဗေ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူပြီ။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ၀တ္ဝာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ အာဿနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ ၀ိဟာရံ၊ ဂန္ဓကုဋိ ကျောင်းတော်သို့။ ပါ၀ိသိ၊ ဝင်တော် မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ထို အခါ၌။ ဘဂ၀တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ၀ါ၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဖဲသွး၍ မကြာမြင့်မီ။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ၀ါ၊ တို့၏ (စိတ်၌)။ "အာ၀ုသော၊ တို့။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ နော၊ တို့အား။ တသ္မာ တိဟ ဘိက္ခ၀ေ ။ပ။ သေ အာယတနေ ၀ေဒိတဗ္ဗေတိ၊ တသ္မာ တိဟ ဘိက္ခ၀ေ။ပ။ သေ အာယတနေ ၀ေဒိတဗ္ဗေ"ဟူသော။(အာကာရ၀ါကျပေးခဲ့ပြီ။)ဣဒံ ဥဒ္ဒေသံ၊ ကို။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိသိတ္ဝာ၊ ၍။ ၀ိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အ၀ိဘဇိတ္ဝာ၊ ၍။ အာဿနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ၀ိဟာရံ၊ သို့။ ပ၀ိဋ္ဌော၊ ပြီ။

(ကော နု ခေါ ဣမဿ ဘဂ၀တော။ပ။ ဣမဿ ခ့ါဟံ အာ၀ုသော ဘဂ၀တော သံခိတ္တေန ဥဒ္ဒေသဿ ဥဒ္ဒိဋ္ဌဿ ၀ိတ္ထာရေန အတ္ထံ အာ၀ိဘတ္တဿ ၀ိတ္ထာရေန အတ္ထံ အာဇာနာမိ-ပါဠ်တို့ကို လောကန္တဂမနသုတ်အတိုင်းပေးလေ။)

အာ၀ုသော၊ တို့။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ နော၊ တို့အား။ 'တသ္မာတိဟ ဘိက္ခ၀ေ။ပ။ ၀ေဒိတဗ္ဗေတိ၊ တသ္မာတိဟ ဘိက္ခ၀ေ။ပ။ ၀ေဒိတဗ္ဗေ'ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ သဇ္ဇာယတနနိရောဓံ၊ ခြောက်ပါးသော အာယတနတို့၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ 'တသ္မာတိဟ ဘိက္ခ၀ေ။ပ။ သေ အာယတနေ ၀ေဒိတဗ္ဗေတိ။ တသ္မာတိဟ ဘိက္ခ၀ေ။ပ။ သေ အာယတနေ ၀ေဒိတဗ္ဗေ' ဟူသော။ ၀ေံ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ (အယံ ခေါ အာ၀ုသော ဘဂ၀ါ။ပ။ ၀ေဠု နံ ဓာရေယျာထာတိ-အထိ လောကန္တဂမနသုတ်အတိုင်းပေးလေ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သက္ကပဉ္ဉသုတ်

၁၁၈။ ၌၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ဋ္ဌင်းတန္ဆတ်သီးနှင့်တူသော တောင်ထွဋ်၌ရှိသောကြောင့် ဂိဇ္ဈကူဋ်အမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ၀ိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။

၁။ သေ အာယတနေ ၀ေဒိတဗ္ဗေ၊ တံ ကာရဏံ ဇာနိတဗ္ဗန္တိ အတ္ထော-ဟု ဖွင့်ဆိုသော အဋ္ဌကထာကို ထောက်၍၊ သေ အာယတနေ-ပုဒ်သည်ဎင်း ၀ေဒိတဗ္ဗေ-ဟူသောပုဒ်သည်ဎင်း မောဂ္ဂလ္လာန် ၁၄၂-ကဲ့စေ၀ါ-သုတ် အရ ပဌမာသိကို ဖြေ၍ထားသော ပုဒ်များဖြစ်ကြသည်၊ ဂနပွဂုမ္မေ ယထာ ဖုသိတဂ္ဂေ-ပုဒ်ကဲ့သို့တည်း။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒေ၁၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သင်္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုးဦး၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော၊ သော။ ဒေဝါနမိန္ဒေ၁၊ သော။ သင်္ကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်း ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဘဝ၌သာလျှင်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကိလေသာမငြိမ်းကုန်။ သော ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းရင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထို အထောက်အပံ့အကြောင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကိလေသာငြိမ်းကုန်၏။ သော ဟေတု၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ တေါ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသောသိကြားမင်း။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊ ကုန်သော။ မနာပါ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ကို။ စေ အဘိနန္ဒိတိ၊ အံ့။ စေ အဘိဝဒတိ၊ အံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ တံ၊ ထို့ရူပါရုံကို။ အဘိနန္ဒတော၊ သော။ အဘိဝဒတော၊ သော။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတော၊ သော။ တဿ၊ ထို့ရဟန်းအား။ တန္နိဿိတံ၊ ထို့တဏှာကိုမှီသော။ တဒုပါဒါနံ၊ ထို့တဏှာကို ယူခြင်းရှိသော။ ဝါ၊ ထို့တဏှာကို စွဲလမ်းသော။ ဝိညာဏံ၊ ကမ္မဝိညာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသောသိကြားမင်း။ သဥပါဒါနော၊ စွဲလမ်းခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာမငြိမ်း။ပ။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဟေတု၊ အကြောင်းရင်းမည်၏။ အယံ၊ သည်ကား။ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့ဖြစ်သောအကြောင်းမည်၏။

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ပ။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ထို့ရူပါရုံကို။ စေ နာဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ မနှစ်သက်ငြားအံ့။ စေ နာဘိဝဒတိ၊ အံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ စေ နာ တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ ဟံ၊ ထို့ရူပါရုံကို။ အနာဘိနန္ဒတော၊ သော။ အနာဘိဝဒတော၊ သော။ အနဇ္ဈောသာယ၊ မျိုမတတ် မစွဲလမ်းမူ၍။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ တဿ၊ ထို့ရဟန်းအား။ တန္နိဿိတံ၊ ထို့တဏှာကို မှီသော။ ဝိညာဏံ၊ ကမ္မဝိညာဏ်သည်။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဒုပါဒါနံ၊ ထို့တဏှာကိုယူခြင်းရှိသော။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ အနုပါဒါနော၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာငြိမ်း၏။ပ။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ သည်ကား။ ဟေတု၊ မည်၏။ အယံ၊ သည်ကား။ ပစ္စယော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဋ္ဌမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ပဠူသိခသုတ်

၁၁၉။ ငကဲ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ့၊ သော။ ပဗ္ဗတေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဂန္ဓဗ္ဗဒေဝ-ပုတ္တော၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်၏သားဖြစ်သော။ ပဠူသိခေါ၊ ငါးခုသော ဦးစွန်းရှိသောကြောင့် ပဠူသိခ အမည်ရှိသော နတ်သားသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုးဦး၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော၊ သော။ ဂန္ဓဗ္ဗဒေဝပုတ္တော၊သော။ ပဠူသိခေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်။ သော ဟေတု၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊တို့သည်။ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်၏။ သော ဟေတု၊သည်။ ကော ပန၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကောတိ၊ နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ပဠူသိခ၊ ပဠူသိခနတ်သား။ပ။ အယံ၊ သည်ကား။ ဟေတု၊ မည်၏။ အယံ၊ သည်ကား။ ပစ္စယော၊ မည်၏။ (အကြွင်းကို သက္ကပဉ္ဉသုတ်အတိုင်းပေးလေ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-သာရိပုတ္တသဒ္ဓိဝိဟာရိကသုတ်

၁၂၀။ ငကဲ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမဏေရ်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ အရာမ်ဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ အာယသ္မတာ သာရိပုတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆိုပြီ။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္ဝာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော့၊ အတူနေတပည့်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ အနီးနေတပည့်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ ဟီနာယ၊ ယုတ်သောလူ၏အဖြစ်သို့။ အာဝတ္တော၊ လည်၏"ဟူသော။ (တနည်းကား—ဟီနာယာဝတ္တော၊ လူထွက်၏ ဟူသော။) ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဧတံ၊ ဤသင်လျှောက်ဆိုသောစကားသည်။ ဤနွဲ့ယေသု၊ စက္ခုစသော ဤနွေ့တို့၌။ အဂုတ္တဒ္ဒါရဿ၊ မပိတ်ဆို့အပ်သော တံခါးရှိသော။ ဝါ၊ မလုံခြုံစေအပ်သော တံခါးရှိသော။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ အမတ္တညုနော၊ (ခံခြင်း သုံးဆောင်ခြင်း ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်ခြင်း၌) အတိုင်းအရှည်ကိုမသိသော။ ဇာဂရိယံ၊ နှိုးကြားခြင်းတည်းဟူသော လုံလကို။ အနနု-ယုတ္တဿ၊ အဖန်ဖန်အားမထုတ်အပ်သော ရဟန်းအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သင်လျှောက်ဆိုသည့်အတိုင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ကျွန်ုပ်ယေသူ၊ တို့၌။ အဂုတ္တဒွါရော၊ သော။ ဘောဇနေ၊ ၌။ အမတ္တညူ၊ သော။ ဇာဂရိယံ၊ ကို။ အနနုယုတ္တော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံစွာ။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်စွာ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ သန္တောနေသတီတိ၊ ကျိုးစားအားထုတ်နိုင်လတ္တံ့ဟူသော။ တေ၊ ၌နှံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ကျွန်ုပ်ယေသူ၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒွါရော၊ သော။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တညူ၊ သော။ ဇာဂရိယံ၊ ကို။ အနုယုတ္တော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ ဆုံး။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ စွာ။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စွာ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ သန္တောနေသတီတိ၊ နိုင်လတ္တံ့ဟူသော။ တေ၊ ၌နှံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကထဥ္စု၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကျွန်ုပ်ယေသူ၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒွါရော၊ သည်။ ပေါတိ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဣဓ၊ ဤဘုရားရှင် သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနုဗ္ယဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယတ္ဝဓိကရဏံ၊ အကြောင်စက္ခုန္ဒြေကို မစောင့်စည်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ အသံဝုတံ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ ဇနံ (ဘိက္ခုံ)၊ ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ အလိုကြီးခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အန္ဝာဿဝေယျုံ၊ အဖန်တလဲလဲ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုစက္ခုန္ဒြေကို။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ကျွန်ုပ်ယေသူ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒွါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကထဥ္စု၊ လျှင်။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဋိသင်္ခါ (ပဋိသင်္ခါယ)၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍။ ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ အာဟာရံ၊ ဆွမ်းစသော အာဟာရကို။ အာဟာရေတိ၊ မျိ၏။ ဒဝါယ၊ ရွှာသူသားငယ်စသည်တို့ကဲ့သို့ မြူးထူးပျော်ပါးကစားခြင်းငှါ။ နေဝ အာဟာရေတိ၊ မမျိ။ မဒါယ၊ လက်ဝှေ့,လက်ပန်းသည်စသည်တို့ကဲ့သို့ ဗလမာန်,ပုရိသမာန်ဖြင့် ယစ်ခြင်းငှါ။ နအာဟာရေတိ၊ မမျိ။ မဏ္ဍနာယ၊ နန်းတွင်းသူ ပြည့်တန်းဆာမစသည်တို့ကဲ့သို့ အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ဖြိုးစေခြင်းငှါ။ နအာဟာရေတိ၊ မမျိ။ ဝိဘူသနာယ၊ ဂျမ်းသမား,ကချေသည်စသည်တို့ကဲ့သို့ အရေအဆင်း တင့်တယ်ခြင်းငှါ။ နအာဟာရေတိ၊ မမျိ။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ယာဝ ဋ္ဌိတိယာ ဧဝ၊ ကံကုန်သဖြင့် အသက်ဆုံးသည်တိုင်အောင် တည်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်။ (အာဟာရေတိ၊ မျိ၏။) ယာဝ ယာပနာယ ဧဝ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး တည်သဖြင့် မျှတခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်။ (အာဟာရေတိ၊မျိ၏။) ယာဝ ဝိဟိံသူပရတိယာ ဧဝ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို နှိပ်စက်တတ်သော မုတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းမှ ကင်းစေခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်။ (အာဟာရေတိ၊ မျိ၏။) ယာဝ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ ဧဝ၊ အလုံးစုံသော ပရိယတ်, ပဋိပတ်, ပဋိဝေဓတည်းဟူသော သာသနာတော်ကို ခြီးမြှောက်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်[၁]။ (အာဟာရေတိ၊ မျိ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့

၁။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ ၁-ပ-၃၀-နှာ၊ မူလပဏ္ဏာသဋီ ပ-၁၆၈-နှာ။

အာဟာရကို မျိုသဖြင့်။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ မွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော ဆင်းရဲဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟာဒ်ါမိ၊ ငါဖျောက်အံ့။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ အတိုင်းအရှည်ကို မသိမူ၍ သုံးဆောင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော ဆင်းရဲဝေဒနာကိုလည်း။ န ဥပပါဒေဿာမိ၊ ငါမဖြစ်စေအံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ယာတြာ စ၊ ဤရှိယာပုထ် မျှတသည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ အနဝဇ္ဇတာ စ၊ အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ ဖာသုဝိဟာရော စ၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဤတိ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ (အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တညူ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကထဉ္စု၊ လျှင်။ ဇာဂရိယံ၊ ကို။ အနုယုတ္တော၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဤဓ၊ ဤဘုရားရှင်သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိဝသံ၊ နေ့အဘို့၌။ စင်္ကမေန၊ စင်္ကြံသွားခြင်းဖြင့်။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်နေခြင်းဖြင့်။ အာဝရဏီယေဟိ၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို ပိတ်ပင်, တားဆီးတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ နိဝရဏ တရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိဒသောဓေတိ၊ စင်ကြယ်စေ၏ (သုဓ်သင်္၏လည်းဟူ)။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပဌမံ ယာမံ၊ ပဌမယာမ်၌။ စင်္ကမေန၊ ဖြင့်။ နိသဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်။ အာဝရဏီယေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ မဇ္ဈိမံ ယာမံ၊ မဇ္ဈိမယာမ်၌။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက်ျာနံပါးဖြင့်။ ပါဒေ၊ လက်ျာခြေ၌။ ပါဒံ၊ လက်ဝဲခြေကို။ အစ္စာဓာယ၊ စဉ်းငယ်လွန်သဖြင့် တင်ထားသည်ကိုပြု၍။သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။သမ္ပဇာနော၊ပညာအဆင်ခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဥဋ္ဌာနသညံ၊ ထအံ့ဟူသော အမှတ်ကို။ မနသိကရိတ္ဝာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ သီဟသေယျံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သော အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိမံ ယာမံ၊ ပစ္ဆိမယာမ်၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ စောစောထ၍။ စင်္ကမေန၊ ဖြင့်။ နိသဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်။ အာဝရဏီယေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ဇာဂရိယံ၊ ကို။ အနုယုတ္တော၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဤဟ၊ ဤဘုရားရှင်သာသနာတော်၌။ "(မယံ၊ ငါတို့သည်။) ဤန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဝါရာ၊ ပိတ်ဆို့အပ်သော တံခါးရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ လုံခြုံစေအပ်သော တံခါးရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညုနော၊ (ခံခြင်း, သုံးဆောင်ခြင်း, ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်ခြင်း၌) အတိုင်း အရှည်ကို သိလေ့ရှိကုန်၏။ ဇာဂရိယံ၊ နှိုးကြားခြင်းတည်းဟူသောလုံ့လကို။ အနုယုတ္တာ၊ အဖန်တလဲလဲ အားထုတ်အပ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမာတိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက မိန့်တော်မူ၏။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-ရာဟုလော၀ါဒသုတ်

၁၂၁။ ကေဝံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ အရာမ်ဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိသလ္လီနဿ၊ တယောက်

အထိုးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူစဉ်။ စေတသော၊ စိတ်၏။ "ရာဟုလဿ၊ ရာဟုလာအား။ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရင့်ကျက်စေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောတဆယ့် ငါးပါးသော တရားတို့သည်။ ပရိပက္ကာ ခေါ်၊ ရင့်ကျက်ကုန်ပြီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ရာဟုလံ၊ ရာဟုလာကို။ ဥတ္တာရိံ၊ ထိုထက်အလွန်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယေ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ဝိနေယျံ၊ ဆုံးမရမူကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းလေစွတကား"ဟူသော။ ဧဝံပရိ-ဝိတက္ကော၊ ကျိသို့သော အကြံအစည်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ တင်ရှားဖြစ်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ်၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတ္ဝာ၊ လှည့်လည်၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်ကာလ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲခွဲပြီးသော်။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ အရှင်ရာဟုလာကို။ "ရာဟုလ၊ ရာဟုလာ။ နိသီဒနံ၊ ထိုင်စရာသားရေပိုင်းကို[1]။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ အန္ဓဝနံ၊ သူကန်းတောသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုသူကန်းတော်သို့။ ဒိဝါဝိဟာ-ရာယ၊ နေ့သန့်နေရန်အလို့ငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿာမာတိ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

"ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ"။ ဣတိ ခေါ်၊ ကျိသို့လျှင်။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတ္ဝာ။ ပန်ခံ၍။ နိသီဒနံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ တနည်း——ဘဂဝန္တံ (ဘဂဝတော)၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပိဋ္ဌတော ပိဋ္ဌတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်၏။

တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝတာသဟ-သ္သာနိ၊ နတ်အထောင်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ "အင်္ဂ၊ ယနော့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ ဥတ္တာရိံ၊ ထို့ထက်အလွန်။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယေ၊ ၌။ ဝိနေဿတီတိ၊ ဆုံးမလတ္တံ့"ဟူ၍။ အနုဗန္ဓာနိ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အထ ခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အန္ဓဝနံ၊ သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတ္ဝာ၊ သက်ဝင်၍။ အညတရသ္မိံ၊ မဃင်ရှားသော။ ဝါ၊ တပင်သော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူပြီ။ အာယသ္မာပိ ခေါ် ရာဟုလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ အလွန် ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံ ခေါ်၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ဘဂဝါ၊ သည်—

"ရာဟုလ၊ ရာဟုလာ။ (မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော။ ယံ ဝစနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုငါဘုရားဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ (တုံ၊ သင်သည်။) ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်သနည်း။ စက္ခု၊ သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော"။ ဣတိ၊ ကျိသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ ပန၊ နောက်တခုမေးဦးအံ့။ ယံ၊ အကြင် စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသော စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊

၁။ နိသီဒနန္တိ ဣဓ စမ္မခဏ္ဍံ အဓိပ္ပေတံ။ (အင်္ဂုတ္တရ-ဋ္ဌ စာပိုဒ် ၇၀။)

ဆင်းရဲလေလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာလေလော။ ဣတိ၏။ ဘဒန္တေ၊ ရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါဘုရား။ ပန၊ နောက်ထပ်တခုမေးဦးအံ့။ ယံ၊ အကြင် စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ၊ ထို မမြဲ, ဆင်းရဲ, ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော စက္ခုပသာဒကို။ "တေံ၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿိတုံ၊ ကောင်းစွာ အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ နု၊ သင့်ပါသလော။ (ဣတိ၏။)ဘဒန္တေ၊ ရား။ တေံ၊ ဤသို့ ရှုခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ပ။ စက္ခုသမ္ဖဿဇပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယမ္ပိဒံ ဝေဒနာဂတံ၊ အကြင်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သောဝေဒနာသည်ငင်း။ ယမ္ပိဒံ သညာဂတံ၊ အကြင် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော သညာသည်ငင်း။ ယမ္ပိဒံ သင်္ခါရဂတံ၊ အကြင်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော သင်္ခါရသည်ငင်း။ ယမ္ပိဒံ ဝိညာဏဂတံ၊ အကြင်သမ္ပယုတ်ဖြင်သော ဝိညာဏ်သည်ငင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တမ္ပိ၊ ထိုဝေဒနာကွန္ဓာ, သညာကွန္ဓာ,သင်္ခါရကွန္ဓာ, ဝိညာဏကွန္ဓာသည်လည်း။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘဒန္တေ၊ ရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ ပန၊ အံ့။ယံ၊ အကြင်ဝေဒနာကွန္ဓာ သညာကွန္ဓာ သင်္ခါရကွန္ဓာ ဝိညာဏကွန္ဓာသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ လော။ သုခံ ဝါ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘဒန္တေ၊ ရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါဘုရား။ ပန၊အံ့။ ယံ၊ အကြင်ဝေဒနာကွန္ဓာ, သညာကွန္ဓာ, သင်္ခါရကွန္ဓာ, ဝိညာဏကွန္ဓာသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ကို။ပ။ သမနုပဿိတုံ၊ ငှါ။ ကလ္လံ နု၊ သင့်ပါသလော။ ဘဒန္တေ၊ ရား။ တေံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (အကြင်းလွယ်၏ ပေးမြဲ။)

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤ တံ ကိံ မညသိရာဟုလ-စသောစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ သည်။ အတ္တာမနော၊ ရွင်လန်းနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ မိမိ စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ အလွန်နှစ်သက်ပြီ။ ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ဤဂါထာမဘာက် စုဏ္ဏိယသက်သက်ဖြစ်သော တရားတော်ကို။ ဘည်မာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာတော ရာဟုလဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာ, ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်မစွဲလမ်းမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိမုစ္စိ၊ လွတ်ပြီ။ အနေကာနံ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝတာသဟဿာနဉ္စ၊ အထောင်သောနတ်တို့အား လည်း။ "ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမကတရားသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော တေဘူမကတရားသည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ၏။ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြူမှုန်းသော။ ဝိတမလံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေးမရှိသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ မဂ်ဉာဏ် လေးပါး, ဖိုလ်ဉာဏ်လေးပါးဟူသော ဉာဏ်မျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ (ဣတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏သို့။ မေ၊ ငါအာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-သံယောဇနိယမမ္မသုတ်

၁၂၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံယောဇနိယေ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ သံယောဇဉ်၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ စ၊ တရားတို့ကိုငင်း။ သံယောဇနဉ္စ၊ သံယောဇဉ်တရား

၁။ ဝိ မတိ-၁၊၉၄-နှာ အထ ဝါ နည်းအရ ပေးသည်။ (ရှေ့ကပေးခဲ့ပြီး၊ပြန်ရှု။)

ကိုဎင်း။ (အဟံ၊ သည်။) ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ ကံ၊ ထိုသံယောဇဉ်၏အာရုံဖြစ်သောတရား, သံယောဇဉ်တရားကို။ (တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေ စ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်တရားသည်။ ကတမံ စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ပ။ ရူပါ၊ တို့သည်။ (သဒ္ဒါ၊ ကုန်၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤရူပါရုံတို့ကို။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တတ္ထ၊ ထို ရူပါရုံတို့၌။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရူပါရုံတို့၌။ တံ၊ ထိုသို့ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်မည်၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဥပါဒါနိယဓမ္မသုတ်

၁၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါဒါနိယေ၊ ပြင်းစွာစွဲလမ်းခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဥပါဒါန်၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ စ၊ တရားတို့ကိုဎင်း။ ဥပါဒါနဉ္စ၊ ဥပါဒါန်တရားကိုဎင်း။ (အဟံ၊ သည်။) ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုဥပါဒါန်၏အာရုံဖြစ်သောတရား, ဥပါဒါန်တရားကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါဒါနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေ စ၊ နည်း။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ ကတမံ စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤရူပါရုံတို့ကို။ ဥပါဒါနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဃာ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုရူပါရုံတို့၌။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ တို့၌။ တံ၊ သည်။ ဥပါဒါနံ။ မည်၏။ပ။ ဣတိ။ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း၊

ဒုတိယော၊နှစ်ခုမြောက်သော။လောကကာမဂုဏဝဂ္ဂေါ၊လောက
ကာမဂုဏဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး၏။

တဿ၊ ထိုလောကကာမဂုဏဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

မာရပါသေန၊ မာရပါသသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဒွေ စ၊ ပဌမမာရပါသသုတ် ဒုတိယမာရပါသသုတ် နှစ်သုတ်တို့ဎင်း။ လောကကာမဂုဏေန၊ လောကသဒ္ဒါ, ကာမဂုဏသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဒွေ စ၊ လောကန္တဂမနသုတ်, ကာမဂုဏသုတ်တို့ဎင်း။ သင်္ကော စ၊ သင်္ကပဉ္ဉသုတ်ဎင်း။ ပဉ္စသိခေါ စေဝ၊ ပဉ္စသိခသုတ်ဎင်း။ သာရိပုတ္တော စ၊ သာရိပုတ္တသဒ္ဒိဝိဟာရိကသုတ်ဎင်း။ ရာဟုလော စ၊ ရာဟုလောဝါဒသုတ်ဎင်း။ သံယောဇနဉ္စ၊ သံယောဇနိယဓမ္မသုတ်ဎင်း။ ဥပါဒါနဉ္စ၊ ဥပါဒါနိယဓမ္မသုတ်ဎင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။) တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆိုရာစကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း။

(၁၃) ၃-ဂဟပတိဝဂ်

၁-ဝေသာလီသုတ်

၁၂၄။ ကေါ၊ တပါးသော။ သမယ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ မဟာဝနေ၊ ကြီးစွာသော တောင်၌။ (မဟာဝုန်တောင် ဟူ၍သော်လည်းပေး။) ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ စုလစ်မှန်းချန် အထွဋ်တပ်သော ဂန္ဓကုဋိကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝေသာလိကော၊ ဝေသာလီပြည်၌ နေသော။ ဥဂ္ဂေါ၊ ဥဂ္ဂအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ ပြီးသော။ ဝေသာလိကော၊ သော။ ဥဂ္ဂေါ၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှား။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဣမ၊ ၌။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်။ သော ဟေတု၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဣမ၊ ၌။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်၏။ သော ဟေတု၊ သည်။ ကော ပန၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကောတိ၊ နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဣဒ္ဓာ၊ ကုန်သော။ပ။ တံ၊ ထို၌ပါရုံကို။ အဘိနန္ဒတော၊ သော။ အဘိဝဒတော၊ သော။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတော၊ သော။ တဿ၊ ထို၌ဟန်းအား။ တန္နီဿိတံ၊ ထိုတဏှာကိုမှီသော။ တဒုပါဒါနံ၊ ထိုတဏှာကို ယူခြင်း၌သော။ ဝိညာဏံ၊ ကမ္မဝိညာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သဥပါဒါနော၊ စွဲလမ်းခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဘိက္ခု။ သည်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ကိုယ်လသာမငြိမ်း။ (အကြွင်းကို စာပိုဒ် ၁၁၈-သက္ကပဉ္ဉသုတ်အတိုင်းပေးလေ။)

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဝဇ္ဇီသုတ်

၁၂၅။ ကေါ၊ တပါးသော။ သမယ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝဇ္ဇီသု၊ ဝဇ္ဇီတိုင်းတို့၌။ ဟတ္ထိဂါမေ၊ ဟတ္ထိမည်သောရွာ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဟတ္ထိဂါမကော၊ ဟတ္ထိမည်သောရွာ၌နေသော။ ဥဂ္ဂေါ၊ ဥဂ္ဂမည်သော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ယေန၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ (အကြွင်းကို စာပိုဒ် ၁၁၈-သက္ကပဉ္ဉသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-နာဠန္ဒသုတ်

၁၂၆။ ကေါ၊ သော။ သမယ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နာဠန္ဒာယံ၊ နာဠန္ဒမြို့၌။ ပါဝါရိကမ္ဗဝနေ၊ ပါဝါရိကသူဌေး၏ သရက်ဥယျာဉ်ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ (အကြွင်းကို စာပိုဒ် ၁၁၈-သက္ကပဉ္ဉသုတ်အတိုင်းပေးလေ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဘာရဒ္ဒါဇသုတ်

၁၂၇။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇော၊ အရှင်ပိဏ္ဍောလ-ဘာရဒ္ဒါဇသည်။ ကောသမ္မိယံ၊ ကောသမ္မီပြည်၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဥဒေနော၊ ဥဒေနအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ အာယသ္မတာ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ဒ။ သမ္မောဒိ၊ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောပြီ။သမ္မောဒနီယံ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္ဝာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ နေပြီးသော။ ဥဒေနော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇံ၊ ကို။ "ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အိုအရှင်ပိဏ္ဍောလ ဘာရဒ္ဒါဇ။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဒဟရာ၊ ငယ်ကုန်သော။ သုသူ၊ ပျိုမြစ်နုနယ်ကုန်သော။ ကာဋ္ဌကေသာ၊ မည်းနက်သောဆံရှိကုန်သော။ ဘဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ ပဌမေန ဝယသာ၊ ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အနိကီဋ္ဌိတာဝိနော၊ ရှေး၌ မြူးထူးပျော်ပါးခြင်းမရှိကုန်သော။ (မမြူးထူးမပျော်ပါးဘူးကုန်သော။ တနည်း-မသုံးဆောင် မခံစားအပ်ဘူးကုန်သော ဟူ၍သော်လည်းပေး။)ဣမေ ဘိက္ခူ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံစွာ။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်စွာ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ အဒ္ဓါနဥ္စ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံးလည်း။ (ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံးလည်း။) အာပါဒေန္တိ၊ (အစဉ်အဆက်ကို) ပြည့်စုံစေကုန်၏။ သော ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းရင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့အကြောင်းသည်။ ကော နု ခေါတိ၊ နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဇာနတာ၊ သိအပ်သော တရားအပေါင်းကို သိတော်မူတတ်သော။ ပဿတာ၊ မြင်အပ်သော တရားအပေါင်းကို မြင်တော်မူတတ်သော။ အရဟတာ၊ လူနတ်တို့၏ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေန၊မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သော။ တေန ဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧထ၊ လာကြကုန်လော့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ မာတုမတ္တီသု၊ အမိအရွယ်ရှိကုန်သော မာတုဂါမတို့၌။ မာတုစိတ္တံ၊ အမိဟူသောစိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေထ၊ ဖြစ်စေကြကုန်လော့။ ဘဂိနိမတ္တီသု၊ နှမအရွယ်ရှိကုန်သော မာတုဂါမတို့၌။ ဘဂိနိစိတ္တံ၊ နှမဟူသောစိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေထ၊ ဖြစ်စေကြကုန်လော့။ ဓီတုမတ္တီသု၊သမီးအရွယ်ရှိကုန်သော မာတုဂါမတို့၌။ ဓီတုစိတ္တံ၊သမီးဟူသောစိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေထာတိ၊ ဖြစ်စေကြကုန်လော့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ ယေန၊ကြောင့်။ပ။အဒ္ဓါနဥ္စ၊လည်း။ အာပါဒေန္တိ၊(အစဉ်အဆက်) ပြည့်စုံစေကုန်၏။ အယံ ခေါ၊ဤသည်ပင်လျှင်။ ဟေတု၊မည်၏။ အယံ ခေါ၊သည်ပင်လျှင်။ ပစ္စယော၊မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ လောလံ၊ လျှပ်ပေါ်လော်လည်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အပွေကဒါ၊ တရံတခါ၌။ မာတုမတ္တီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ လောဘဓမ္မာ၊ လောဘသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့သည်[၁]။ ဝါ၊ လောဘနှင့်ယှဉ်သောဘရားတို့သည်[၂]။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘဂိနိ-မတ္တီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ လောဘဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓီတုမတ္တီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ လောဘဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ ယေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ဒဟရာ၊ ငယ်ကုန်သော။ပ။ အဒ္ဓါနဥ္စ၊ လုံးလည်း။ အာပါဒေန္တိ၊ (အစဉ် အဆက်ကို)ပြည့်စုံစေကုန်၏။ အညော၊ တပါးသော။ သော ဟေတု စ၊ သည်ငှင်း။ အညော၊ သော။ သော ပစ္စယော စ၊ သည်ငှင်း။ အတ္ထိ နု ခေါ၊ ရှိပါသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဇာနတာ၊ သော။ ပဿတာ၊ သော။ အရဟတာ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေန၊ သော။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧထ၊ ကုန်လော့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ပါဒ-တလာ၊ ခြေဘဝါးအပြင်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သော ဆံဖျားတိုင်အောင်။ ကေသမတ္ထကာ၊ ဆံဖျား မှ။ အခော၊ အောက်ဖြစ်သောခြေဘဝါးတိုင်အောင်။ တစပရိယန္တံ၊ အရေပါးလျှင်အဆုံးရှိသော။ နာနပ္ပကာရဿ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော။ အသုစိနော၊ မစင်မကြယ် ရုံရှာဘွယ်ဖြင့်။ ပူရံ၊ ပြည့်သော။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်လျှင်။ (ပစ္စဝေက္ခထ၌စပ်။) 'ဣမသို့' ကာယေ၊ ဤ ကိုယ်၌။ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်ငှင်း။ လောမာ၊ အမွေးတို့သည်ငှင်း။ နခါ၊ ခြေသည်း လက်သည်း တို့သည်ငှင်း။ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်ငှင်း။ တစော၊ အရေထူအရေပါးသည်ငှင်း။ မံသံ၊ အသားသည် ငှင်း။ နှာရု၊ အကြောသည်ငှင်း။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးသည်ငှင်း။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ရိုးတွင်းချင်ဆီသည်ငှင်း။ ဝက္ကံ၊ အညှို့သည်ငှင်း။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်ငှင်း။ ယကနံ၊ အသည်းသည်ငှင်း။ ကိလောမကံ၊ အမြေးသည်ငှင်း။ ပိဟကံ၊ အဖျဉ်းသည်ငှင်း။ ပပ္ပါသံ၊ အဆုပ်သည်ငှင်း။ အန္တံ၊ အူမသည်ငှင်း။ အန္တဂုဏံ၊ အူသိမ်သည်ငှင်း။ ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်သည်ငှင်း။ ကရီသံ၊ အစာဟောင်းသည်ငှင်း။ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေသည်ငှင်း။ သေမှံ၊ သလိပ်သည်ငှင်း။ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်သည်ငှင်း။ လောဟိတံ၊ သွေး သည်ငှင်း။ သေဒေါ၊ ချွေးသည်ငှင်း။ မေဒေါ၊ အဆီခဲသည်ငှင်း။ အဿု၊ မျက်ရည်သည်ငှင်း။ ဝသာ၊ ဆီကြည်သည်ငှင်း။ ခေဋ္ဌော၊ တံတွေးသည်ငှင်း။ သိဃ်ာဏိကာ၊ နှပ်သည်ငှင်း။ လသိကာ၊ အစေးသည်ငှင်း။ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်သည်ငှင်း။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏'ဟူ၍။ ပစ္စဝေက္ခထာတိ၊ ဆင်ခြင်ကြ ကုန်လော့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယေန၊ ကြောင့်။ပ။ အဒ္ဓါနဥ္စ၊ လုံးလည်း။ အာပါဒေန္တိ၊ စေကုန်၏။ အယမ္ပိ၊ ဤသည်လည်း။ ဟေတု၊ တည်း။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ပစ္စယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ ဘာဝိဘကာယာ၊ ပွါးစေအပ်ပြီးသော ကိုယ်ရှိကုန်သော။ (ပွါးများအပ်ပြီးသောကိုယ်ရှိကုန်သော-ဟူ၍သော်လည်းပေး။ကြွင်းသောပုဒ်တို့ကို ၂-နက်ပေး။) ဘာဝိဘသီလာ၊ ပွါးစေအပ်ပြီးသော သီလရှိကုန်သော။ ဘာဝိတစိတ္တာ၊ ပွါးစေအပ်ပြီးသော စိတ်

၁။ ဤအနက်ကား လောဘဓမ္မာတိ လောဘောယော ဟူသော ဆက္ကနိပါတ အံ-၌ ၄၄-စာပိုဒ်-၁၁၅-နှာ။ လောဘဿ အပရာပရုပ္ပတ္တိယာ ဗဟုဝစနဝသေန "လောဘဓမ္မာ"တိ ဝုတ္တံ-ဟူသော သံ-ဋီ တို့ကို ထောက်၍ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။

၂။ ဤအနက်ကား လောဘဓမ္မာတိ အာဒီဟိ တံသမ္ပယုတ္တကာ ဓမ္မာ-ဟူသော ဆက္ကနိပါတ အံ-၌ စာပိုဒ် ၄၇-၄၈-စာပိုဒ် ၁၁၇-နှာကို ထောက်၍ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။

ရှိကုန်သော။ ဘာဝိတပညာ၊ ပွါးစေအပ်ပြီးသော ပညာရှိကုန်သော။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဝါ၊ ထိုရဟန်းဘို့သည်။ (ဘာဝေတုံ၌ တုံပစ္စည်း၏ အယှဉ် ဆဋ္ဌိကတ္တားကြံ၍ပေးသည်။) တံ၊ ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ (ဘာဝေတုံ၊ ပွါးစေခြင်း ငှါ။) သုကရံ၊ ပြုလွယ်သည်၊ ဟေတိ၊ ၏။ ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဘာဝိတကာယာ၊ မပွါးစေအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်၏။ အဘာဝိတသီလာ၊ မပွါးစေအပ်သော သီလရှိကုန်၏၊ အဘာဝိတစိတ္တာ၊ မပွါးစေအပ်သော စိတ်ရှိကုန်၏။ အဘာဝိတ-ပညာ၊ မပွါးစေအပ်သော ပညာရှိကုန်၏။ (ရှေးနည်းအတိုင်း ဝိသေသနသော်လည်းပေး။) တေသံ၊ ထိုရဟန်းဘို့အား။ ဝါ၊ တို့သည်။ တံ၊ ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ (ဘာဝေတုံ၊ ငှါ။) ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အပေ္ပကဒါ၊ တရံတခါ၌။ အသုဘ-ဘော၊ အသုဘဟူ၍။ (အသုဘအားဖြင့်သော်လည်းပေး။) မနသိ ကရိဿာမီတိ၊ နှလုံးသွင်းအံ့ ဟူ၍။ မနသိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်။ သုဘတောဝ၊ သုဘအားဖြင့်သာလျှင်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လာ၏။ ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဒဟရာ၊ ငယ်ကုန်သော။ပ။ အဒ္ဓါနဉ္စ၊ လုံးလည်း။ အာပါဒေန္တိ၊ စေကုန်၏။ အညောစ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ သော ဟေတု၊ သည်။ အတ္ထိ နု ခေါ၊ ရှိသေးသလော။ အညောစ၊ သော။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ အတ္ထိ နု ခေါ၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇထ၊ ကုန်လော့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရာ၊ စောင့်စည်းအပ်သော တံခါးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ (လုံခုံစေအပ်သော တံခါးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍သော်လည်းပေး။) ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်လော့။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟိနော၊ ကုန်သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟိနော၊ ကုန်သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ ယတ္ဒာဓိကရဏံ၊ ကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ အသံဝုတံ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊ သော။ ဧနံ၊ ကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အန္ဒာဿဝေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ကို။ သံဝရာယ၊ ငှါ။ ပဋိပဇ္ဇထ၊ ကုန်လော့။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခထ၊ ကုန်လော့။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇထ၊ ကုန်လော့။ပ။ မနိန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇထာတိ၊ ကုန်လော့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကား ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယေန၊ ကြောင့်။ပ။ အဒ္ဓါနဉ္စ၊ ပတ်လုံးလည်း။ အာပါဒေန္တိ၊ စေကုန်၏။ အယမ္ပိ ခေါ၊ သည်လည်း။ ဟေတု၊ တည်း။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ပစ္စယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား။ ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်စွတကား။ ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားစကားကို။ ယာဝ၊ အလွန်လျှင်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်ပါပေ၏။ ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဒဟရာ၊ ကုန်သော။ပ။ အဒ္ဓါနဉ္စ၊ ပတ်လုံးလည်း။ အာပါဒေန္တိ၊ စေကုန်၏။ ဧသောဝ၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သော သံဝရတရားသည်သာလျှင်။ ဟေတု၊ မည်၏။ ဧသောဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပစ္စယော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။

ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ အဟမ္ပိ၊ တပည့်တော်သည်လည်း။ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင် အခါ၌။ အရက္ခိဘေနေဝ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ အရက္ခိတာယ ဧဝ၊ သော။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ အရက္ခိဘေန ဧဝ၊ သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုပဋ္ဌိဘာယ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ မတည်သော။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်။ အသံဝုတေဟိ၊ မစောင့်စည်း အပ်ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့ဖြင့်။ အန္တေပုရံ၊ နန်းတော်တွင်းသို့။ ပဝိသာမိ၊ ဝင်ပါ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ လောဘဓမ္မာ၊ လောဘသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့ သည်။ ဝါ၊ လောဘနှင့်ယှဉ်ကုန်သော တရားတို့သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပရိသဟန္တိ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ကုန်၏။ ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ ယသ္မိံ စ ခေါ သမယေ၊ ၌ကား။ အဟံ၊ သည်။ ရက္ခိတေနေဝ၊ သော။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ရက္ခိတာယ ဧဝ၊ သော။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ရက္ခိတေန ဧဝ၊ သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌိတာယ၊ အာရုံသို့ ကပ်၍တည်သော။ သတိယာ၊ ဖြင့်။ သံဝုတေဟိ၊ စောင့်စည်းအပ်ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အန္တေပုရံ၊ သို့။ ပဝိသာမိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ တထာ၊ ထိုရှေးနည်းအတူ။ လောဘဓမ္မာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ နပရိသဟန္တိ၊ မလွှမ်းမိုးမနှိပ်စက်ကုန်။ ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ် ရှိပေစ္ဒ။ ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ အဘိက္ကန္တံ၊ ပေစ္ဒ။ ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ မှောက်၍ ထားအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ လှံရာသကဲ့သို့ဝင်း။ ပဋ္ဌိစ္ဆန္နံ၊ မြက်, သစ်ရွက်စသည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ ဖွင့်လှစ်ရာသကဲ့သို့ဝင်း။ မုဋ္ဌဿ၊ ခရီးမှားသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အာစိက္ခေယျ သေယျ-ထာပိ ဝါ၊ လက်ကိုကိုင်ဆွဲ ဤလမ်းဘဲဟု ပြောကြားရာသကဲ့သို့ဝင်း။ "စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင် ရှိသော သူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ဒက္ခန္တီတိ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့"ဟု နှလုံးသွင်းကုန်၍။ အန္ဓကာရေ၊ အမိုက်တိုက်၌။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဓာရေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ ထွန်းညှိရာသကဲ့သို့ဝင်း။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘောတာ ဘာရဒ္ဒါဇေန၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမက များသောအကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ပကာသိတော၊ ထင်စွာပြတော်မူအပ်၏။ ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ ဧသောဟံ၊ သည်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကိုဝင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုဝင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းအပေါင်း ကိုဝင်း။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဘဝံ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇသည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်တို့ဖြင့် ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတံ၊ အသိအမှတ်ပြုသော။ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော် မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဣတိ၊ ၏။

စဘုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သောဏသုတ်

၁၂၈။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ်နက် တို့အား အစာပေး၍ ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။အထ ခေါ၊ ၌။ သောဏော၊ သောဏအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိပုတ္တော၊ သူကြွယ်၏သားသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ (အကြွင်းလွယ်၏။ စာပိုဒ် ၁၀၈-သက္ကပဉ္ဌသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဃောသိတသုတ်

၁၂၉။ ကေါ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယဿ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗီ ပြည်၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဃောသ်-တော၊ ဃောသိဘအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယဿ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ပ။ အာယဿ္မန္တံ ဒါနန္ဒံ၊ ကို။ "ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ အရှင်ဘုရား အာနန္ဒာ။ ဓာတုနာနတ္တံ ဓာတုနာနတ္တန္တိ၊ ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏ အဖြစ်, ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏ အဖြစ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ အာယ်မျှလောက် သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ဓာတ်ဘို့၏ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ နုခေါ တိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ၊ လျှောက် ထားပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ စက္ခုဓာတု၊ စက္ခုဓာတ်သည်ဝင်း။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပျံးစေ တတ်ကုန်သော။ ရူပါ စ၊ ရူပါရုံဘို့သည်ဝင်း။ စက္ခုဝိညာဏဓာတု၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်ဝင်း။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ သုခဝေဒနိယံ၊ သုခဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဖဿံ၊ ဖဿကို့။ ပဋိစ္စ၊ စဲ့၍။ သုခါ ဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ စက္ခုဓာတု၊ စက္ခုဓာတ် သည်ဝင်း။ အမနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျံးစေတတ်ကုန်သော။ ရူပါ စ၊ ရူပါရုံတို့သည်ဝင်း။ စက္ခု-ဝိညာဏဓာတု၊ သည်ဝင်း။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒုက္ခဝေဒနိယံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ့၍။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ စက္ခုဓာတု၊ သည်ဝင်း။ ဥပေက္ခာဝေဒနိယာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါဓာတု၊ သည်ဝင်း[1]။ စက္ခုဝိညာဏဓာတု၊ သည်ဝင်း[2]။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနိယံ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ် သုခလည်း မဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ်, သုခလည်း မဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (အကြွင်းလွှယ်၏ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှ လောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဟာလိဒ္ဒိကာနိသုတ်

၁၃၀။ ကေါ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယဿ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ အဝန္တီသု၊ အဝန္တီ တိုင်း၌။ ကုရရဃရေ၊ ကုရရဃံရွှေ့၌။ ပပါတေ၊ ပပါတအမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဟာလိဒ္ဒိကာနိ၊ ဟာလိဒ္ဒိကာနိအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယဿ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)ပ။ အာယဿ္မန္တံ မဟာကစ္စာနံ၊ ကို။"ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ဓာတ်၏ ထူးသည်၏အဖြင်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ့၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ဖဿ၏ ထူးသည်၏အဖြစ်သည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ဖဿ၏ ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝေဒနာနာနတ္တံ၊ ဝေဒနာထူးသည်၏အဖြစ်သည်။ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊

၁။ ဥပေက္ခာဝေဒနာဖြစ်၍ 'မနာပါ'ပုဒ် မပါသင့်၊ ဇီဝါဝါကျစသည်ဘို့ကိုဆောက်။

၂။ စက္ခုဝိညာဏဓာတ်နောက်၌ တခြောင်းပိုဒ် မပါရှိ၊ ထည့်ပါလေ။

ဖြစ်၏–ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆားပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နုခေါ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝေဒနာနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နုခေါ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဣဓ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ မနာပံ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သော။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဧတံ၊ ဤရူပါရုံသည်။ ဣတ္ထန္တိ၊ ဤသို့ နှစ်သက်ဖွယ်သော သဘောရှိ၏ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ စက္ခုဝိညာဏဥ၊ ကိုဋင်း။ သုခဝေဒနိယံ၊ သုခဝေဒနာ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ ဖဿဥ၊ ဖဿ ကိုဋင်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ သုခါဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စက္ခုနာ ဧဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အမနာပံ၊ စိတ်နှလုံးကို မပွါးစေတတ်သော။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဧတံ၊ ဤရူပါရုံသည်။ ဣတ္ထန္တိ၊ ဤသို့နှစ်သက်ဖွယ်မရှိသော သဘောရှိ၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ စက္ခုဝိညာဏဥ၊ ကိုဋင်း။ ဒုက္ခဝေဒနိယံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ ဖဿဥ၊ ကိုဋင်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စက္ခုနာ ဧဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဥပေက္ခာ ဌာနိယံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဧတံ၊ ဤရူပါရုံသည်။ ဣတ္ထန္တိ၊ ဤသို့ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏အကြောင်းဖြစ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ စက္ခုဝိညာဏဥ၊ ကိုဋင်း။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနိယံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဖဿဥ၊ ကိုဋင်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။

ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝေဒနာနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

သဘ္တမံ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်ဘည်း။

ဂ-နကုလပိတုသုတ်

၁၃၁။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘဂ္ဂေသု၊ ဘဂ္ဂတိုင်း၌။ သုသုမာရဂိရေ၊ သုသုမာရဂိရိမြို့၌။ မိဂဒါယေ၊သားတို့အားဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော။ဘေသကဋ္ဌာဝနေ၊ ဘေသကဋ္ဌာ မည်သောဘော၌ ၁။ ဝိဟရတိ၊ မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ နကုလပိတာ၊ နကုလသတို့သား၏ အဘ ဖြစ်သော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်။ သော ဟေတု၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်၏။ သော ဟေတု၊ သည်။ ကော ပန၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကောတိ၊ နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (အကြွင်းလွှယ်၏။ စာပိုဒ် ၁၁၈- သက္ကပဥ္ဇသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) ဣတိ၊ ၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်ဘည်း။

၁။ အံ ဋီ၊ ၁-၂၁၇-နှာကြည့်။

၉-လောဟိစ္စသုတ်

၁၃၂။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ အဝန္တီသု၊ အဝန္တိတိုင်း၌။ မက္ကရကတေ၊ မက္ကရကတမည်သောမြို့၌။ အရညကုဋ္ဌိကာယံ၊ တောကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ လောဟိစ္စဿ၊ လောဟိစ္စမည်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ သမ္မဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ အန္တေဝါသိကာ၊ အနီးနေ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ကဋ္ဌဟာရကာ၊ ထင်းကို ဆောင်ယူတတ်ကုန်သော။ မာဏဝကာ၊ လုလင်တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မတော မဟာကစ္စာနဿ၊ ၏။ အရညကုဋ္ဌိကာ၊ တောကျောင်းကုဋ္ဌိသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကုန်ပြီး၍။ ကုဋ္ဌိကာယ၊ တောကျောင်းကုဋ္ဌိ၏။ ပရိတော ပရိတော၊ ထက်ဝန်းကျင် ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အနုစင်္ကမန္တိ၊ အစဉ်အားဖြင့် သွားလာကြကုန်၏။ အနုဝိစရန္တိ၊ အစဉ်အားဖြင့် လှည့်လည်ကြကုန်၏။ "ဣမေ ပန၊ ဤသူတို့သည်ကား။ မုဏ္ဍကာ၊ ဦးပြည်းကုန်၏။ သမဏကာ၊ ရဟန်းယုတ်တို့တည်း။ ဣဗ္ဘာ၊ ဆင်ထိန်းနှင့်တူကုန်၏[၁]။ ကဏ္ဍာ၊ မည်းညစ်ကုန်၏။ ဗန္ဓုပါဒါပစ္စာ၊ ဗြဟ္မာ၏ခြေဖမိုးမှ ဖြစ်ကုန်၏။ (ဣမေ၊ ဤရဟန်းယုတ်တို့ကို။) ဣမေသံ ဘရဘကာနံ၊ ဤသူကြွယ်တို့သည်။ သက္ကဘာ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်၏။ ဂရုကတာ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်ကုန်၏။ မာနိတာ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်၏။ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်၏၊ အပစိတာတိ၊ အရိုအသေပြုအပ်ကုန်၏" ဟူ၍။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ၊ မြင့်သောအသံ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဟာသဒ္ဒါ၊ ကျယ်သောအသံ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာနိစိ ကာနိစိ၊ အချိုအချိုကုန်သော။ သေလေယျကာနိ၊ တယောက်သည် တယောက်၏ကျောက်ကုန်းတို့ကို ဆဲကြကုန်လျက် ထိုမှ ဤမှ ခုံကျော်ပြေးလွှားကစားခြင်းတို့ကို[၂]။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ တေ မာဏဝကေ၊ ထိုလုလင်တို့ကို။ "မာဏဝကာ၊ လုလင်တို့။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ မာအကတ္ထ၊ မပြုကြကုန်လင့်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဘာသိဿာမိတိ၊ ဟောပေအံ့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တေ မာဏဝကာ၊ တို့သည်။ ဘုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ တေ မာဏဝကေ၊ တို့ကို။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ဟောတော်မူသနည်း။)—

(မာဏဝကာ၊ လုလင်တို့။) ယေ (ဗြာဟ္မဏာ)၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားတို့၏အကျင့်တရားကို။ သရန္တိ၊ အောက်မေ့ကြကုန်၏။ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သီလုတ္တမာ၊ သီလသျှင် အမြတ်ရှိကုန်သည်။ ပုဗ္ဗတရာ၊ အလွန်ရှေးကျကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကောဓံ၊ အမျက်ဒေါသကို။ အဘိဘုယျ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ကုန်၍။ ဒွါရာနိ၊ စက္ခုစသော ဒွါရတို့ကို။

၁။ ဥပဋ္ဌာနဝသေန ဣဘံ ဟရန္တီတိ ဣဗ္ဘာ၊ ဟတ္ထိဂေါပကာ။ ဤဋ္ဌီ၊ ဥပဋ္ဌာဘဗ္ဗံ ဣဘံ အရဟန္တီတိ ဣဗ္ဘာ၊ ဟတ္ထိဘဏ္ဍကာ၊ ဟီနဇီပိကတာယ ဟေတေ ဣဗ္ဘာ ဝိယာတိ ဣဗ္ဘာ။ မ-ဋ္ဌီ ၂၊ ၃၂၁။ သီ-ဋ္ဌီ ၁၊ ၂၉၇။ သီ ဋ္ဌီသစ်-၂၊ ၂၄၉-တို့၌ တမျိုးဖွင့်၏၊ ရှုလေ။

၂။ သေလေယျကာနီတိ အညမညဿ ပိဋ္ဌိ ဂဟေတ္ဝာ လင်္ဃိတ္ဝာ ဣတော စိတော စင်္ကမနကီဋ္ဌနာနိ။ (ဋ္ဌ) သေလေယျကာနီတိ အညမညံ သိလိဿနလင်္ဃနကီဋ္ဌနာနိ။ (ဋ္ဌီ)

ဂုတ္တာနိ၊ လုံခြုံစေအပ်ကုန်သည်။ သုရက္ခိတာနိ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

ယေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပုရာဏံ၊ ကို။ သရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဓမ္မေ စ၊ ဆယ်ပါးသော ကုသလကမ္မပထတရားဌ်ရင်း။ စျာနေ စ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ္တိ စျာန်ဌ်ရင်း။ ရတာ၊ မ္ဆေလျော်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

ဣမေ စ၊ ဤပုဏ္ဏားတို့သည်ကား။ ဝေါက္ကမ္မ၊ (ဤဂုဏ်တို့မှ) ဖဲရှောင်ကုန်၍။ ဇပါမသေတိ၊ မန္တန်ကိုရွတ်ဆိုကုန်အံ့ဟု။ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်ဖြင့်။ မတ္တာ၊ ယစ်ကုန်လျက်။ ကောဓာဘိဘူတာ၊ အမျက်သည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပုထုအတ္တဒဏ္ဍာ၊ ကိုင်ဆွဲအပ်သော အထူးထူးအပြားပြားသော ဒုတ်လှံတန်ရှိကုန်လျက်။ သတဏ္ဍာတဏ္ဍေသု၊ တဏ္ဍာရှိသောသူ, တဏ္ဍာမရှိသောသူတို့၌။ ဝိရူဇ္ဈမာနာ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သည်ဖြစ်၍[၁]။ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်သော ကိုယ်မှုစသည်ကို။ စရန္တိ၊ ပြုကျင့်ကုန်၏။

သုပိနေ၊ အိပ်မက်၌။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ ဝိတ္တံ၊ (ပတ္တမြားပုလဲစသော အထူးထူးအပြားပြားသော) ဥစ္စာသည်။ (မောဃံ ဣဝ၊ အချည်းနှီးဖြစ်သကဲ့သို့။ အဂုတ္တဒ္ဓါရဿ၊ မစောင့်စည်းအပ်သော စက္ခုစသောဒ္ဓါရရှိသောသူ၏ (အကျင့်တို့သည်။) မောဃာ၊ အချည်းနှီးတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အနာသကာစ၊ (တရက်, နှစ်ရက်စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် တစုံတခုသော) အာဟာရကို မစားခြင်းရင်း။ ထဏ္ဍိလသာယိကာ စ၊ စိမ်းသောသမန်းမြက်ဖြင့် ခင်းအပ်သောမြေ၌ အိပ်ခြင်းရင်း။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌ သာလျှင်။ သိနာနဉ္စ၊ ရေချိုးခြင်းရင်း။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝေဒါ စ၊ ဝေဒကျမ်းတို့ကိုသင်ခြင်းရင်း။ ခရာဇိနဉ္စ၊ ကြမ်းတန်းသောအတွေ့ရှိသော သစ်နက်ရေကိုဆောင်ခြင်းရင်း။ ဇဋာ စ၊ ဆံကျစ်ထားခြင်းရင်း။ ပင်္ကော စ၊ သွားချေးထားခြင်းရင်း။ မန္တာ စ၊ မန္တန်ရွတ်ခြင်းရင်း။ သီလဗ္ဗတံ၊ ဆိတ်နွားတို့၏ အလေ့အကျင့်ရင်း။ (အယံ၊ ဤအလုံးစုံသည်။) တပေါ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ အကျင့်မည်၏။ ကုဟနာ စ၊ အံ့ဘွယ်သရဲကို ပြုခြင်းရင်း။ ဝက်ဒဏ္ဍာ စ၊ ကောက်သောဒုတ်ကို ကိုင်ဆောင်ခြင်းရင်း။ ဥဒကာစမနာနိ စ၊ ရေဖြင့်မျက်နှာကို ဆေးကြောခြင်းရင်း။ ဧတေ၊ ဤသည်တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ ဂဲဋ္ဌိက္ခဘာဝနာ၊ အနည်းငယ်သော အာမိသကို ပွါးစေခြင်းငှါ။ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်သော။ ဝဏ္ဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့မည်ကုန်၏။

(တေသံ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့၏။) စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်သည်လည်း။ သုသမာဟိတံ၊ အလွန်ဘည်ကြည်ပြီ၊ ဝိပ္ပသန္နံ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်၏။ အနာဝိလံ၊ မနောက်ကျူ။ သဗ္ဗဘူတေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌။ အခိလံ၊ ဒေါသဟူသော ဆူးငြောင့်မရှိ။ ဝါ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့၏။ သော၊ ထိုကျင့်စဉ်သည်။ ဗြဟ္မပတ္တိယာ၊ မြတ်သော

၁။ ဤ၌ 'ဝိရဇ္ဈမာနာ' ဟု ရှိသော်လည်း "အဝိရုဒ္ဓါ ဝိရုဒ္ဓေသု" ဟူသော သံ ၁ ၂၃၈ နှာ ထောက်ပြီး 'ဝိရုဇ္ဈမာနာ' ဝင်၍ သမ္မန်ထိုက်သည်၊ တဏ္ဍာ ရှိ, မရှိ သတ္တဝါဟူသမျှတို့၌ ဆန့်ကျင်ကြကုန်၍ ဆဲရေးခြင်းစသည်ကိုပြုကုန်၏ ဟုလိုသည်။ သျာမူ နှာ ၁၄၈ ၌လည်း ဣမေ စ ဝေါက္ကမ္မ ဇဟာမသေတိ၊ ဂေါတ္တေန မတ္တာ ဝိသမံ စရန္တိ။ ကောဓာဘိဘူတာ သုပုထုတ္တဒဏ္ဍာ၊ ဝိရုဇ္ဈမာနာ ဟသထာဝရေသု- ဟု "ဝိရုဇ္ဈမာနာ" ဝင်ရှိသည်။

ဖြဟ္မဉ့်ဘုံသို့ ရောက်ခြင်းငှါ။ မဂ္ဂါ၊ လမ်းစဉ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌဘာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ တေ မာဏဝကာ၊ ထိုလုလင်တို့သည်။ ကုပိတာ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အနတ္တမနာ၊ မိမိစိတ်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်သော စိတ်မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ လောဟိစ္စော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ လောဟိစ္စံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ယဋ္ဌေ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ဇာနေယျ၊ သိပါ၏လော့။ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ မန္တေ၊ ဝေဒတို့ကို။ ဇကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အပဝဒတိ၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ပါ၏။ ပဋိက္ကောသဘိဘိ၊ ပယ်မြစ်ပါ၏"ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ လောဟိစ္စော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ကုပိတော၊ သည်။ အနတ္တမနော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ လောဟိစ္စဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ "ယောဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ မာဏဝကာနံယေဝ၊ လုလင်တို့၏သာလျှင်။ (ဝစနံ၊ ကို။) သုဘ္ဒ၊ ကြား၍။ သမဏံ၊ သော။ မဟာကစ္စာနံ၊ ကို။ အက္ကောသေယျံ၊ ဆဲရေးငြားအံ့။ ပရိဘာသေယျံ၊ ရေရွတ်ငြားအံ့။ ဧတံ၊ ဤသို့ဆဲရေး, ရေရွတ်ခြင်းသည်။ နေ ခေါ ပန ပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်။ အဟံ၊ သည်။ (သမဏံ၊ သော။ မဟာကစ္စာနံ၊ သို့။) ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ပုဒ္ဓစ္ဆယျံ၊ မေးရမူကား။ ယံနူနာဘိ၊ ကောင်းလေစွဘကား" ဟူသော။ တေံ၊ ဤအကြံဝာည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ လောဟိစ္စော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တေဟိ မာဏဝေဟိ၊ ထိုလုလင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနံ၊ ကို၊ "ဘော ကစ္စာန၊ အရှင်ကစ္စာန။ အမှာကံ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ အန္ဓေဝါသ်ကာ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌဟာရကာ၊ ကုန်သော။ မာဏဝကာ၊ တို့သည်။ ဇာတိ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂမံသု နု ခေါ၊ လာကုန်ပါသလော"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ အန္ဓေဝါသိကာ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌဟာရကာ၊ ကုန်သော။ တေ၊ သင်၏။ မာဏဝကာ၊ တို့သည်။ ဇာတိ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂမံသု ခေါ၊ လာကြကုန်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘောတော ကစ္စာနဿ၊ အရှင်ကစ္စာန၏။ တေဟိ မာဏဝကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကောစိဒေဝ၊ တစုံဘခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကား ပြောဟောခြင်းသည်။ အဟုပန၊ ဖြစ်ပါသလော။ ဇာတိ၊ ဤသို့ မေးလျောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မေ၊ ငါ၏။ တေဟိ မာဏဝကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကောစိဒေဝ၊ သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ ဒဟု ခေါ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ (ယထာကာဝ အနက်မဲ့။) ဘောတော ကစ္စာနဿ၊ ၏။ တေဟိ မာဏဝကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့ မေးလျောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မေ၊ ၏။ "သိလုဘ္ဘမာ ပုဗ္ဗဘာရာ အဟေသုံ။ပ။ သော မဂ္ဂါ ဗြဟ္မပတ္တိယာတိ၊ သိလုတ္တမာ ပုဗ္ဗတရာ အဟေသုံ။ပ။ သော မဂ္ဂါ ဗြဟ္မပတ္တိယာ"ဟူ၍။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေဟိ မာဏဝကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (အာကာရဝါကျပါ၊ ဂါထာများအနက်ပေးပြီး။)

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မေ၊ ၏။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ တေဟိ မာဏဝကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဇာတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဝံ ကစ္စာနော၊ သည်။ အဂုတ္တာဒ္ဒါရောဘိ၊ မစောင့်စည်းအပ်သော စက္ခုစသော ဒွါရရှိ၏ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြောဆို၏။ ဘော ကစ္စာန၊ အရှင်ကစ္စာန၊ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ အဂုတ္တာဒ္ဒါရော၊ သည်။ ဟေးတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဇြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စာ၊ အချို့သောသူသည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ပိယရူပေ၊ ချစ်အပ် သာယာအပ်သော သဘောရှိသော။ ရူပေ၊ အဆင်းဌာန်။ အဓိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာ၏ အစွမ်း အားဖြင့် နှလုံးသွင်း၏။ ဝါ၊ တပ်မက်၏။ အပိုယရူပေ၊ မချစ်အပ် မသာယာအပ်သော သဘော ရှိသော။ ရူပေ၊ ၌။ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်၏ (အမျက်ထွက်၏ဟူလို)။ အနုပဒ္ဒုတကာယဿတိ စ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ မတည်သော ကာယဒုစရိုက်သည် ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ ပရိတ္တာဓိစတသော၊ (ညစ်နွမ်းသော စိတ်ဖြင့်) ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းဖြတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏ ။

ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်တို့ဖိုလ်သမာဓိ, အရပ်တို့ဖိုလ်ပညာ၌။ (နိရုဇ္ဈန္တိဒ္ဒစပ်။) အဿ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ် ကုန်သော။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ အာရဓိသေသာ၊ အကြွင်းမဲ့ကုန်သည် ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တဥ္စ ဧဒေဘာဝိမုဉ္စတိ ၊ ထိုအရပ်တို့ဖိုလ်သမာဓိကိုဥ၊ တဥ္စ ပညာဝိမုတ္တိ ၊ ထိုအရပ်တို့ဖိုလ်ပညာကိုဥ၊ ယဿာဘူဘံ၊ ဟုတ်ဘိုး့မှန်စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် မသိ။ (သောတေန သဒ္ဒံ သုဘ္ဘာ။ပ။ နိဗ္ဗုဇ္ဈန္တိ၊ ပေးမြဲ။) ဇြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဂုတ္တာဒ္ဒါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ခတ်မူ၏။ ဘော ကစ္စာန၊ အရှင်ကစ္စာန၊ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ။ ဘော ကစ္စာန၊ အရှင်ကစ္စာန။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြင်ပေစွ။ ဘောတာ ကစ္စာနေန၊ သည်။ ယာဝ စ၊ အလွန်သာလျှင်။ (ဣဒံ အနက်မဲ့။) အဂုတ္တာဒ္ဒါရာဝ၊ မစောင့်စည်းအပ်သော စက္ခုစသော ဒွါရရှိသည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဂုတ္တာဒ္ဒါရောဘိ၊ မစောင့်စည်းအပ်သော စက္ခုစသော ဒွါရရှိသူဟူ၍။ အက္ခာတော၊ ဟောကြားအပ်၏။

ဘဝံ ကစ္စာနော၊ သည်။ ဂုတ္တာဒ္ဒါရောတိ၊ စောင့်စည်းအပ်သော စက္ခုစသော ဒွါရရှိသူဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဘော ကစ္စာန၊ အရှင်ကစ္စာန။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဂုတ္တာဒ္ဒါရော၊ သည်။ ဟောတိ နုခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ဇြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ပိယရူပေ၊ သော။ ရူပေ၊ ၌။ နာဓိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာ၏အစွမ်းအားဖြင့် နှလုံးမသွင်း။ ဝါ၊မတပ်မက်။ အပိုယရူပေ၊ သော။ ရူပေ၊ ၌။ နဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့မရောက်။ (အမျက်မထွက်ဟူလို။) ဥပဒ္ဒုတကာယဿတိ စ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ တည်သော ကာယဒုစရိုက်သည်ဖြစ်၍ လည်း။ အပ္ပမာဏစေတသော၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော ကိလေသာမရှိသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ (အကြွင်းလွှယ်၏ ပေးမြဲ။)

၁။ ပရိဘ္ဂစေတနသာတိ ဘနုပဒ္ဒိတသဘိဘာဃ သံကိလေသဝိဘ္ဘာနာ ပရိဘ္ဘဝိနဘ္ဘာ။ ဌ။ ပရိဘ္ဘဝိနဘ္ဘာဘိ ပရိတော ခဏ္ဍိတဝိတ္တော။ ဋီကာ။ ။ပရိဘ္ဘစေတသာ, လာသဘ္ဘံ, အပ္ပမာဏစေတသာတို့ဒ္ဒ သဒ္ဒါ သမာသန္တ သာဂမတည်း။ ပရိဘ္ဘာစေတသာ ယဿ၊ အပ္ပမာဏာ စေတသာ ယဿ-ဟု ဝါကျခင်း။ သာဂမ ဖြစ်ကြောင်း သဒ္ဒနီတိ ပဒမာလာ-နှာ ၎၅၂-ရှ။

ဘဝံ ကစ္စာနေ၁၊ သည်။မဏ္ဍရကဒေတ၊ မက္ကရကဘမည်သော မြို့၌။ဥပါသကကုလာနိ၊ ဒါယကာတို့၏အိမ်တို့သို့။ ဥပသင်္ကမတိ ယထာ စ၊ ချဉ်းကပ်သကဲ့သို့လည်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ လောဟိစ္စကုလံ၊ လောဟိစ္စပုဏ္ဏား၏အိမ်သို့။ ဥပသင်္ကမတု၊ ချဉ်းကပ်တော်မူပါလေ၃။ တတ္ထ၊ ထို လောဟိစ္စပုဏ္ဏား၏အိမ်၌။ ယေ မာဏဝကာ ဝါ၊ အကြင်လူလင်ပျိုတို့သည်၎င်း။ ယာ မာဏဝိကာ ဝါ၊ အကြင်သိုမပျိုတို့သည်၎င်း။ ဘဝန္တံ ကစ္စာနံ၊ အရှင်ကစ္စာနကို။ အဘိဝါဒေဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်လတ္တံ့။ ပစ္စုဋ္ဌဿန္တိ၊ ခရီးဦးကြိုပြုကုန်လတ္တံ့။ အာသနံ ဝါ၊ နေရာကို၎င်း။ ဥဒကံ ဝါ၊ ရေကို၎င်း။ ဒဿန္တိ၊ ပေးကုန်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုသို့ရှိခိုးခြင်း, ခရီးဦးကြိုပြုခြင်း, နေရာပေးခြင်း, ရေပေးခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုလူလင်ပျိုတို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလို၌။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်း၌။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်ဘည်း။

၁၀-ဝေရဉ္စစ္စာနိသုတ်

၁၃၃။ ကော၊ သော။ သမာယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ အရှင်ဥဒါယီသည်။ ကာမဂ္ဂါယံ၊ ကာမဂ္ဂါမြို့၌။ တောဒေယျဿ၊ တောဒေယျအမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ အမ္ဗဝနေ၊ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝေရဉ္ဇာစ္စာနိဂေါတ္တာဃ၊ ဝေရဉ္ဇာစ္စာနိအနွယ်ဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမ၏။ အန္တေဝါသီ၊ အနီးနေတပည့်ဖြစ်သော။ မာဏဝကော၊ လူလင်သည်။ ယေန၊ ၌။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော။ တံ မာဏဝကံ၊ ထိုလူလင်ကို။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့်စပ်ယှဉ်သော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္ဒဿေသိ၊ ကောင်းစွာပြပြီ။ သမာဒပေသိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေပြီ။ သမုတ္တေဇေသိ၊ ကောင်းစွာထက်စေပြီ။ သမ္ပဟံသေသိ၊ ကောင်းစွာရွှင်စေပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော မာဏဝကော၊ သည်။ အာယသ္မာ ဥဒါယိနာ၊ သည်။ ဓမ္မိယာ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဒဿိတော၊ ကောင်းစွာပြအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သမာဒပိတော၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သမုတ္တေဇိတော၊ ကောင်းစွာ ထက်စေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သမ္ပဟံသိတော၊ ကောင်းစွာရွှင်စေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ယေန၊ ၌။ ဝေရဉ္ဇာစ္စာနိဂေါတ္တာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ (အဘ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ ဝေရဉ္ဇာစ္စာနိဂေါတ္တံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ “ဘောတိ၊ အရှင်မ။ ယဉ္ဉ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဇာနေယျာသိ၊ သိပါလေ၃။ သမဏော၊ သော။ ဥဒါယီ၊ သည်။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော။ သဗ္ယဉ္ဉနံ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံ စုံပြည့်စုံစ့ဳသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်စွာသော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောဘော်မူ၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဘည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၁တိ၊ ထင်ရှားပြဘော်မူ၏”ဟူသော်။ တေံ၊ ဤဒကားကို။ အဓိဝါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ မာဏဝက၊ လူလင်။ တေနဟိ၊ ဆိုသို့ဖြစ်မူ။ တုံ၊ သင်သည်၊ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ သမဏံ၊ သော။ ဥဒါယိံ၊ ကို။

၁။ ဒီ-ဋ္ဌ ၁၁၁၀-နှာ ၁၁၈၄ဝ-နှာ ၁၁၈၄ဝ-နှာ ၁၁၄၄ဝ-နှာ ၁၁၄၄ဝ-နှာ ၁၁၄

သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှု, ပီတိသောမနဿဖြစ်ပွါးခြင်းငှါ။ ဘတ္တောန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ နိမန္တေဟိ၊ ပင့်ဘိတ်လေ၃။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ သော မာဏဝကော၊ သ၌။ "ဘောတိ၊ အရှင်မ။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ"။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့သျှင်။ ဝေရဟစ္စာနိဂေါတ္တာယ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ၏(စကားကို)။ ပဋိသုတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတဒဝေါစ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမ်တ္ဝာ၊ ပြီး၍။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို။ "ဘဝံ ဥဒါယီ၊ သည်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်ဘို့၏။ အာစရိယဘာရိယာယ၊ ဆရာ၏မယားဖြစ်သော။ ဝေရဟစ္စာနိဂေါတ္တာယ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ၏။ သွာတနာယ၊ ငှါ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ အဓိဝါသေတု ကိရာတိ၊ လက်ခံတော်မူပါလော့"ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ လက်ခံတော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ ဝါ၊ လွန်သောအခါ၌။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်, သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ယေန၊ ၌။ ဝေရဟစ္စာနိဂေါတ္တာယ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမ်တ္ဝာ၊ ပြီး၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝေရဟစ္စာနိဂေါတ္တာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့်၎င်း။ ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်၎င်း။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္မဝါရေသိ၊ တန်ပြီဟု မြစ်စေပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝေရဟစ္စာနိဂေါတ္တာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို၊ ဘုတ္တာဝိံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်ကို။ ဩနီတပတ္တပါဏိံ၊ သပိတ်မှ ဖဲအပ်သော လက်ရှိသည်ကို။ (သလ္လက္ခေတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာမှတ်သား၍။) ပါဒုကာ၊ ခြေနင်းတို့ကို။ အာရောဟိတ္ဝာ၊ စီးလျက်။ ဥစ္စေ၊ မြင့်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ထိုင်နေ၍။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဩဂုဏ္ဌိတ္ဝာ၊ ခြုံ၍။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ကို။ "သမဏ၊ရဟန်း။ ဓမ္မံ၊ဘရားကို။ ဘဏာတိ၊ဟောပါ၊လော့"ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤစကားကို။ အဓေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ "ဘဂိနိ၊ နှမ။ သမ၊ယော၊ သင့်လျော်၊လျောက်ပတ်၊သောအခါ သည်၊ ဘဝိဿတီတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူ၍။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကမိ၊ ဖဲသွားပြီ။

ဒုတိယမွေ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ သော မာဏဝကော၊ သည်။ပ။ မာဏဝက၊ လူလင်။ ဧဝံမဝံ၊ ဤသို့သာလျှင်။ တုံ၊ သင်သည်။ သမဏာဿ၊ သော။ ဥဒါယိဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဘာသသိ၊ ပြောဆို၏။ သမဏော ပန ဥဒါယီ၊ သည်ကော.။ "သမဏ၊ ရဟန်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဘဏာတိ၊ ဟောပါ၊လော့"ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ပြောဆိုအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ "ဘဂိနိ နှမ။ သမယော၊ သည်။ ဘဝိဿတီတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူ၍။ ဝတ္ဝာ၊ ပြော-ဆို၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကန္တော၊ ဖဲသွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ ဘောဘိ၊အရှင်မ။ တထာ (တံဝစနံ)၊ ထိုစကားသည်။ ဟိ၊ မှန်၏။ တုံ၊ သင်သည်၊ ပါဒုကာ၊ ခြေနင်းတို့ကို။ အာရော-ဟိတ္ဝာ၊ စီးလျက်။ ဥစ္စေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဩဂုဏ္ဌိတ္ဝာ၊ ခြုံ၍။ "သမဏ၊ ရဟန်း။ ဧမ္မံ၊ ကို။ ဘဏာတိ၊ ဟောပါ၊လော့"ဟူသော။ ဧဝံ၊ ကို။ အဓေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ[1]။ ဟိ၊ မှန်၏။ တေ ဘဝန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်၊ ဓမ္မဂရုနော၊ တရား၌

၁။ အဓေါစ-၌ တုမှယောဂဖြစ်၍ ဟိယျတ္တနီ သြ-ကို အ-ပြုထား၏။

အလေးအမြတ်ပြုကုန်၏။ ဓမ္မဂါရဝါ၊ တရားဌ် အရိုအသေပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ မာဏဝက၊ လုလင်။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တုံ၊ သင်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ သမဏံ ဥဒါယိံ၊ ကို။ သွာတနာယ၊ ငှါ။ ဘတ္တေန၊ ဖြင့်။ နိမန္တေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ သော မာဏဝကော၊ သည်။ "ဘောတိ၊ အရှင်မ။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ" ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေရဟစ္စာနိဂေါတ္တာယ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ (အဘ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို။ပ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ပ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝေရဟစ္စာနိဂေါတ္တာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ကို။ ဘုတ္တာဝိံ၊ကို။ သြနီတပတ္တပါဏိံ၊ကို။ (သလ္လက္ခေတ္ဝာ၊၍။) ပါဒုကာ၊ခြေနင်းတို့ကို။ သြရောဟိတ္ဝာ၊ချတ်၍။ နီစေ၊ နိမ့်သော။အာသိနေ၊ နေရာ၌။နိသီဒိတ္ဝာ၊၍။ သီသံ၊ ကို။ ဝိဝရိတ္ဝာ၊ ဖွင့်၍။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ကိသ္မိံ၊အဘယ်တရားသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို။ ပညပေန္တိ နု ခေါ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေတတ်ကုန်သနည်း။ ဝါ၊ ပညတ်ကုန်သနည်း။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်ဘရားသည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သုခဒုက္ခံ၊ ကို။ နု ပညပေန္တိ နုခေါတိ၊ အပြားအားဖြင့် မသိစေတတ်ကုန်သနည်းဟူသော။ ဝါ၊ မပညတ်ကုန်သနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အပေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ စက္ခုသ္မိံ။ စက္ခုပသာဒသည်။ သတိ၊ သော်။ အရဟန္တော၊ တို့သည်။ သုခဒုက္ခံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏၊ စက္ခုသ္မိံ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ အရဟန္တော၊ တို့သည်။ သုခဒုက္ခံ၊ ကို။ နု ပညပေန္တိ၊ ကုန်။ပ။ နု ပညပေန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဝေရဟစ္စာနိဂေါတ္တာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို၊ (အကြင်း ရှေးနည်းအတိုင်းပေးလေ။) ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အယျေန ဥဒါယိနာ၊ အရှင်ဥဒါယီသည်။ အနေကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ပကာသိတော၊ ထင်ရှားပြတော်မူအပ်ပြီ။ အယျ ဥဒါယိ၊ အရှင်ဥဒါယီ။ သောဟံ၊ ဤတပည့်တော်မသည်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကိုဌင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၏။ အယျော ဥဒါယီ၊ အရှင် ဥဒါယီသည်။ မံ၊ တပည့်တော်မကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ ၍။ သရဏံ ဂတံ၊ သော။ ဥပါသိကံ၊ ဒါယိကာမဟူ၍။ ဓာရေတု၊မှတ်တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။ (ဣတိ၊ ၏။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

တဘိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဂဟပတိဝဂ္ဂေါ၊ ဂဟပတိဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဂဟပတိဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဝေသာလီ စ၊ဝေသာလီသုတ်ဌင်း။ ဝဇ္ဇီ စ၊ ဝဇ္ဇီသုတ်ဌင်း။ နာဋ္ဌန္ဒာစ၊ နာဋ္ဌန္ဒသုတ်ဌင်း။ ဘာရဒ္ဒါဇ စ၊ ဘာရဒ္ဒါဇသုတ်ဌင်း။ သောဏော စ၊ သောဏသုတ်ဌင်း။ ဃောသိတော စ၊

ဃောသိတသုတ်၎င်း။ ဟာလိဒ္ဒိကော စ၊ ဟာလိဒ္ဒိကာနိသုတ်၎င်း။ နကုလပိတာ စ၊ နကုလပိတုသုတ်၎င်း။ လောဟိစ္စော စ၊ လောဟိစ္စသုတ်၎င်း။ ဝေရဟစ္စာနိ စ၊ ဝေရဟစ္စာနိသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆိုရာစကား တရပ် အပြီးသတ်သတည်း။

---

(၁၄) ၄-ဒေဝဒဟဝဂ်

၁ ဒေဝဒဟသုတ်

၁၃၄။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်း၌။ ဒေဝဒဟံနာမ၊ ဒေဝဒဟမည်သော။ သက္ပာနံ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုမ်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိဂုမ်း၌။) ဝိဟရတိ၊ နေဘော်မူ၏၊ တတြ၊ ထိုသို့နေဘော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို—ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဗ္ဗေသံ ယေဝ ဘိက္ခူနံ၊ အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ဆသု၊ ၆-ပါးကုန်သော။ဖဿာယတနေသု၊ ဖဿာယတန တို့၌။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သောသတိဖြင့်။ ကရဏီယန္တိ စ၊ ပြုအပ်၏ဟူ၍လည်း။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ သဗ္ဗေသံ ယေဝ ဘိက္ခူနံ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဆသု၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနေသု၊ တို့၌။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ နကရဏီယန္တိ စ၊ မပြုအပ်ဟူ၍လည်း။ နဝဒါမိ၊ဟောတော်မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အရဟန္တော၊ ကိလေသာတို့မှဝေးကုန်၏။ ခီဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါတရားရှိကုန်၏။ ဝုသိတဝန္တော၊ အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်သုံးပြီးကုန်၏။ ကတကရဏီယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော (၁၆) ပါးသော မဂ်ကိစ္စရှိကုန်၏။ သြဟိဘဘာရာ၊ ချထားအပ်ပြီးသော ခန္ဓာစသော ဝန်ရှိကုန်၏။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထာ၊ အစဉ်အားဖြင့် ရောက်အပ်သော မိမိအကျိုးဘည်းဟူသော အရဟတ္တဖိုလ် ရှိကုန်၏။ ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ် ရှိကုန်၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ (အညာယ)၊ သိကုန်၍။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွှတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဆသု၊ ကုန်သော။ ဖဿာယဘနေသု၊ တို့၌။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ နကရဏီယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဟောတော်မူခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်မည်သောအကြောင်းကြောင့်နည်း။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သောသတိဖြင့်။ ကဘံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပမဇ္ဇိတုံ၊ မေ့လျော့ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေ စ ခေါ တေ ဘိက္ခူ၊အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ သေက္ခာ၊ကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပတ္တမာနသာ၊ မရောက်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ် ရှိကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပတ္ထယမာနာ၊ တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊နေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုသေက္ခဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဆသု၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနေသု၊ တို့၌။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ ကရဏီယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊၏။ တံ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မနောရမာပိ၊ စိတ်နှလုံးကို မွေ့လျော်စေတတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အမနောရမာပိ၊ စိတ်နှလုံးကို မမွေ့လျော်စေတတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့

သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုရူပါရုံတို့သည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဝါ၊ သို့။ ဖုဿ ဖုဿ၊ တွေ့ထိ၍ တွေ့ထိ၍။ ဝါ၊ ရောက်၍ ရောက်၍။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်စေ၍။ နတိဋ္ဌန္တိ၊ မတည်ကုန်။ စေဘသော၊ စိတ်ကို။ အပရိယာဒါနာ၊ မကုန်စေသောကြောင့်။ ဝီရိယံ၊ လုံလသည်။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်သည်။ အသလ္လီနံ၊ တွန့်တိုခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတိ၊ သတိသည်။ ဥပဋ္ဌိဘာ၊ အာရုံသို့ ကပ်၍ တည်သည်။ အသမ္မုဋ္ဌာ၊ မပျောက်ပျက်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ပဿဒ္ဓေါ၊ ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းသည်။ အသာရဒ္ဓေါ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတံ၊ အာရုံ၌ ကောင်းစွာထားအပ်သည်။ ဧကဂ္ဂံ၊ တခုတည်းသောအာရုံရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမံ ခေါ အပ္ပမာဒဖလံ၊ ဤမမေ့မလျော့ခြင်း၏ အကျိုးကို။ သမ္ပဿမာနော၊ ကောင်းစွာမြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဆသု၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနေသု၊ တို့၌။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ ကရဏီယန္တိ။ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ မူ၏။ (အကြွင်းလွယ်၏ နည်းတူပေးလေ။) ဣတိ။ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ၏။

ပဋမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ခဏသုတ်

၁၃၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ လာဘာ၊ အရတော်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာရအပ်ပေ၏။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသာယ၊ မြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းငှါ။ ဆဏော၊ အခါအခွင့်ကို။ ပဋိလဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဆဖဿာယတနိကာ နာမ၊ ဆဖဿာယတနိက မည်ကုန်သော[၁]။ နိရယာ၊ ငရဲတို့ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုငရဲတို့၌။ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိတစုံ တခုသော။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အနိဋ္ဌရူပံယေဝ၊ အလိုမရှိအပ်သော ရူပါရုံကို သာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဣဋ္ဌရူပံ၊ အလိုရှိအပ်သော ရူပါရုံကို။ နော ပဿတိ၊ မမြင်။ အကန္တရူပံယေဝ၊ မနှစ်သက်အပ်သော ရူပါရုံကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ကန္တရူပံ၊ နှစ်သက်အပ်သောရူပါရုံကို။ နော ပဿတိ၊ မမြင်။ အမနာပရူပံယေဝ၊ စိတ်နှလုံးကို မပွါးစေတတ်သော ရူပါရုံကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ မနာပရူပံ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သော ရူပါရုံကို။ နော ပဿတိ၊ မမြင်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယာ၊ သည်။ ဆဖဿာယတနိကာ နာမ၊ မည်ကုန်သော။ သဂ္ဂါ၊ နတ်ပြည်တို့ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်တို့၌။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ရူပံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဣဋ္ဌရူပံယေဝ၊ အလိုရှိအပ်သော ရူပါရုံကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ ၏။ အနိဋ္ဌရူပံ၊ ကို။ နော ပဿတိ၊ မမြင်။(အကြွင်းလွယ်ပြီ ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မ၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဆဖဿာယတနိကာတိ ဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ ဘနိဋ္ဌသံဝေဒနိယာ။ (ဋီကာ) ၎င်းဋီကာအရ ဖဿဿ ဘာယတနာနိ ဖဿာယတနာနိ၊ တေဟိ ဝေဒနီယာ ဆဖဿာယတနိကာဟုပြု၍ ဆဖဿာယတနိကာ နာမ၊ ခြောက်ပါးသော ဖဿ၏ တည်ရာ (အကြောင်း) တို့ဖြင့် ဘနိဋ္ဌာရုံကို ခံစားအပ်သည် မည်ကုန်သော ဟူ၍ ပေးလေ။

၃-ပဌမရူပါရာမသုတ်

၁၃၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်။ ရူပါရာမာ၊ ရူပါရုံလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိကုန်၏။ ရူပရတာ၊ ရူပါရုံ၌မွေ့လျော်တတ်ကုန်၏။ ရူပသမ္မုဒိတာ၊ ရူပါရုံ၌ဝမ်းမြောက်တတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝမနုဿာ၊ တို့သည်။ ရူပဝိပရိဏာမဝိရာဂနိရောဓာ၊ ရူပါရုံ၏ဖောက်ပြန်ခြင်း, ပျက်စီးခြင်း, ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍[၁]။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝမနုဿာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဒါရာမာ၊ သဒ္ဒါရုံလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိကုန်၏။ သဒ္ဒရတာ၊ သဒ္ဒါရုံ၌မွေ့လျော်တတ်ကုန်၏။ သဒ္ဒသမ္မုဒိတာ၊ သဒ္ဒါရုံ၌ ဝမ်းမြောက်တတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝမနုဿာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဒဝိပရိဏာမဝိရာဂနိရောဓာ၊ သဒ္ဒါရုံ၏ဖောက်ပြန်ခြင်း, ပျက်စီးခြင်း, ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရဟံ၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ လွန်စွာဝေးဝတော်မူသော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန်, သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိတော်မူသော။ တထာဂတော စ ခေါ၊ ငါဘုရားသည်ကား။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုဌင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုဌင်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဖွယ်ကိုဌင်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုဌင်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုဌင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ရူပါရာမော၊ ရူပါရုံလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရူပရတော၊ ရူပါရုံ၌မွေ့လျော်တတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရူပသမ္မုဒိတော၊ ရူပါရုံ၌ ဝမ်းမြောက်တတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတော၊ သည်။ ရူပဝိပရိဏာမဝိရာဂနိရောဓာ၊ ရူပါရုံ၏ဖောက်ပြန်ခြင်း, ပျက်စီးခြင်း, ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာခြင် ရှိသည်ဖြစ်၍[၂]။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ပ။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤ ရူပါရာမာ ဘိက္ခဝေ စသောစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော။ သတ္ထာ၊ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤရူပါရာမာ ဘိက္ခဝေ စသောစကားကို။ ဝတ္ဝာန၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော—

ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ ကေဝလာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ရူပါ စ၊ ရူပါရုံတို့သည်ဌင်း။ သဒ္ဒါ စ၊ သဒ္ဒါရုံတို့သည်ဌင်း။ ရသာ စ၊ ရသာရုံတို့သည်ဌင်း။ ဂန္ဓာ စ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည်ဌင်း။ ဖဿာ စ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်ဌင်း။ မ္မောစ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်ဌင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဌစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဧတေ၊ ဤဣဋ္ဌ, ကန္တ, မနာပဖြစ်ကုန်သော ရူပါရုံစသည်တို့ကို။(ဝေါကား နိပါတ်မျှ။) သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ သုခသမ္မတာ၊ ချမ်းသာဟူ၍ သမုတ်အပ်ကုန်၏။ ယတ္ထ စ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌ကား။ ဧတေ၊ ဤဣဋ္ဌ,ကန္တ, မနာပဖြစ်ကုန်သော ရူပါရုံ စသည်တို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ တေသံ၊ ထိုနတ်နှင့်တကွသော လူတို့သည်။ ဒုက္ခသမ္မတံ၊ ဆင်းရဲဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။

၁။ ဒုက္ခာတိ ဒုက္ခိတာ။ဌ။ဒုက္ခာတိ ဒုက္ခဝန္တော။ဌီ။ဒုက္ခာ ဧတေသံ အတ္ထီတိ ဒုက္ခာဟုပြု။

၂။ သုခေါကား သဒ္ဓေါတို့ကဲ့သို့ ဘဿတ္ထိတဒ္ဓိတ်ပုဒ်တည်း။ သုခံရှိခိုက် သုခဓာတ် ဘပစ္စည်း ကိတ်ပုဒ်၊ သုခံ အဿ အတ္ထီတိ သုခေါ ဟု ဝိဂ္ဂဟ ပြု၍ သဒ္ဓါဒိတော ဏ-ဖြင့် ဏ-ပစ္စည်း သက်၍ သုခေါ-ဟု ပြီးသည်။

သက္ကာယဿ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၏။ နိရောဓနံ၊ ချုပ်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ သုခံ၊ ချမ်းသာဟူ၍။ အရိယေဘိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်၏။ ပဿတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ကုန်သော အရိယာပညာရှိတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤသုခဟု မြင်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗလောကေန၊ အလုံးစုံသောလောကနှင့်။ ပစ္စနီကံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ယံ၊ အကြင်ရူပါရုံစသည်ကို။ ပရေ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှတပါးကုန်သော ပုထုဇ္ဇန်မိုက်တို့သည်။ သုခတော၊ ချမ်းသာဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ တံ၊ ထိုရူပါရုံစသည်ကို။ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ယံ၊ အကြင်ရူပါရုံစသည်တို့၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ ပရေ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ တပါးကုန်သော ပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ တံ၊ ထိုရူပါရုံစသည်တို့၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သုခတော၊ ချမ်းသာဟူ၍။ ဝိဒူ၊ သိကုန်၏။

ဒုရာဇာနံ၊ သိနိုင်ခဲသော။ မေ့ံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောတရားကို။ ပဿ၊ ရှုပါလော့။ အဝိဒ္ဒသူ၊ သူမိုက်တို့သည်။ ဇတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ သမ္မူဠှာ၊ တွေဝေကုန်၏။ နိဝုတာနံ၊ ကိလေသာ နီဝရဏသည် ပိတ်ပင် တားဆီးအပ်ကုန်သောသူတို့၏။ တမော၊ အမိုက်မှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပဿတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မမြင်ကုန်သောသူတို့၏။ အန္ဓကာရော၊ အမိုက်တိုက်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)

သတဉ္ဇ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ကား။ပဿတံ၊မျက်စိမြင်သူတို့၏။ အာလောကော ဣဝ၊ အရောင်အလင်းကဲ့သို့[၁]။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ ဝိဝဋ္ဌံ၊ ဟင်းလင်းပွင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ ဓမ္မဿ၊ အရိယမဂ်တရား၌။ ဝါ-သစ္စာ ၄-ပါးတရား၌။ အကောဝိဒါ၊ မလိမ်မာကုန်သော။ မဂါ၊ သတ္တာါတို့သည်[၂]။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သန္တိကေ၊ နီးပါလျက်။ နဝိဇာနန္တိ၊ မသိမမြင်နိုင်ကုန်။

ဘဝရာဂပရေတေဟိ၊ ဘဝရာဂသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ ဘဝရာဂါနုသာရီဘိ၊ ဘဝရာဂသို့အစဉ်လိုက်ဘတ်ကုန်သော။ မာရဓေယျာနုပန္ဓေဟိ၊ မာရ်၏တည်ရာဖြစ်သော တေဘူမကဝဋ္ဌတရားသို့ အစဉ်ရောက်ကုန်သောသူတို့သည်။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောတရားကို။ နသုသမ္မုဒ္ဓေါ၊ လွယ်ကူစွာမသိအပ်။

အရိယေဘိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အညတြ၊ ထား၍။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သမ္မုဒ္ဓုံ၊ ကောင်းစွာသိခြင်းငှါ။ အရဟတိ နု၊ ထိုက်ပါအံ့နည်း။ ယံ ပဒံ၊ ယင်းနိဗ္ဗာန်ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာယ၊ သိကုန်၍။ အနာသဝါ၊ အာသဝေါဘရားမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗန္တိတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏ဟူသော။ ဧဘံ၊ ဤဂါထာစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်ဘည်း။

၁။ ပဿတာ မိဝ၌ ဓမ္မော အရဟတာ မိဝ-၌ကဲ့သို့ဝင်း ဘုသာမိဝ-၌ကဲ့သို့ဝင်း ပဿတံ ဣဝ-ဟု ပုဒ်ဖြတ်လေ။

၂။ မဂဘူတာ ဇနာ-ဟု အဌကထာပွင့်သည်ကိုထောက်၍ မဂါ-ပုဒ်ကို 'သတ္တာဝါတို့သည်'ဟု အနက်ပေးလိုက်၏၊ မဂ္ဂါ-ဟုရှိသည်ကား အနက်မရ။ သုတ္တန်၊ ၃၉၇-၌လည်းရှု။

၄-ဒုတိယရူပါရာမသုတ်

၁၃၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်။ ရူပါရာမာ၊ ရူပါရုံလျှင် မွေ့လျော်ရာ ရှိကုန်၏။ (ဤသုတ်သည် ပဌမရူပါရာမသုတ်နှင့် အလုံးစုံတူ၏။ ပေးမြဲ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ပဌမနတုမ္ဘာကသုတ်

၁၃၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏ (ဥစ္စာသည်)။ န၊ မဟုတ်။တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ ပဇဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ ဝေါ၊သင်တို့သည်။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ (ဤသုတ်သည် စာပိုဒ် ၁၀၁-ပဌမနတုမ္ဘာကသုတ်နှင့် အလုံးစုံတူ၏။ ပေးမြဲ။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဒုတိယနတုမ္ဘာကသုတ်

၁၃၉။ (ဤသုတ်လည်း စာပိုဒ် ၁၀၂-ဒုတိယနတုမ္ဘာက သုတ်နှင့်တူ၏။ ပေးမြဲ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အဇ္ဈတ္တအနိစ္စဟေတုသုတ်

၁၄၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ စက္ခုဿ၊ စက္ခုပသာဒ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ယောပိ ဟေတု၊ အကြင်အကြောင်းရင်းသည်၎င်း။ ယောပိ ပစ္စယော၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြစ်သော အကြောင်းသည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သောပိ၊ ထိုအကြောင်းသည်လည်း။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနိစ္စသမ္ဘူတံ၊ အနိစ္စကြောင့်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ကုတော၊ အဘယ့်ကြောင့်။ နိစ္စံ၊ မြဲသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း။ (အကြွင်းလွှယ်၏၊ ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-အဇ္ဈတ္တဒုက္ခဟေတုသုတ်

၁၄၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ စက္ခုဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ၌။ ယောပိ ဟေတု၊ သည်၎င်း။ ယောပိ ပစ္စယော၊ သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သောပိ၊ သည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခသမ္ဘူတံ၊ ဒုက္ခကြောင့်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ သည်။ ကုတော၊ အဘယ့်ကြောင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ နည်း။ (အကြွင်းလွှယ်၏၊ ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-အဇ္ဈတ္တာနတ္တဟေတုသုတ်

၁၄၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တာမဟုတ်။ ဝါ၊ အစိုးမရ။ စက္ခုဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ၌။ ယောပိ ဟေတု၊ သည်ရင်း။ ယောပိ ပစ္စယော၊ သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သောပိ၊ သည်လည်း။ အနတ္တာ၊ အတ္တာမဟုတ်။ ဝါ၊ အစိုးမရ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနတ္တသမ္ဘူတံ၊ အနတ္တကြောင့်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ သည်။ ကုတော၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ ဘဝိဿတိ၊ နည်း။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဗာဟိရာနိစ္စဟေတုသုတ်

၁၄၃။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟို့။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ ရူပါနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ၌။ ယောပိ ဟေတု၊ သည်ရင်း။ ယောပိ ပစ္စယော၊ သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သောပိ၊ သည်လည်း။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟို့။ အနိစ္စသမ္ဘူတာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ ကုတော၊ ကြောင့်။ နိစ္စာ၊ မြဲကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့နည်း။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-ဗာဟိရဒုက္ခဟေတုသုတ်

၁၄၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ (ဤသုတ်လည်း လွယ်၏။)

ဧကာဒသမံ၊ တဆဲ့တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-ဗာဟိရာနတ္တာဟေတုသုတ်

၁၄၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။ (ဤသုတ်လည်း လွယ်၏။)

ဒွါဒသမံ၊ တဆဲ့နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

စတုတ္ထော၊ သော။ ဒေဝဒဟဝဂ္ဂေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဒေဝဒဟဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဒေဝဒဟော စ၊ ဒေဝဒဟသုတ်၎င်း။ ခဏော စ၊ ခဏသုတ်၎င်း။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ရူပါ စ၊ ပဌမရူပါရာမသုတ်, ဒုတိယရူပါရာမသုတ်တို့၎င်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ နတုမှာကမေဝ စ၊ ပဌမနတုမှာကသုတ်, ဒုတိယနတုမှာကသုတ်တို့၎င်း။ ဒုဝေ အဇ္ဈတ္တဗာဟိရာ၊ အဇ္ဈတ္တဗာဟိရသဒ္ဒါနှစ်ခုဖြင့် မှတ်အပ်ကုန်သော။ ဟေတုနာပိ၊ ဟေတုသဒ္ဒါဖြင့်လည်း။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ တယော စ၊ အဇ္ဈတ္တာနိစ္စဟေတု ဗာဟိရာနိစ္စဟေတုသုတ်, အဇ္ဈတ္တဒုက္ခဟေတု ဗာဟိရဒုက္ခဟေတုသုတ်, အဇ္ဈတ္တာနတ္တာဟေတု ဗာဟိရာနတ္တာဟေတုသုတ်အားဖြင့် သုံးသုတ်တို့၎င်း။ (အစုံ အစုံသုံးသုတ်, အသီးအသီးအားဖြင့်ကား ခြောက်သုတ်ဟူလို။) ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

(၁၅) ၅-နဝပုရာဏဝဂ်

၁-ကမ္မနိရောဓသုတ်

၁၄၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နဝပုရာဏာနိ၊ အသစ်အဟောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ စ၊ ကံတို့ကို ၎င်း။ ကမ္မနိရောဓဉ္စ၊ ကံ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ကမ္မနိရောဓဂါမိနိံ၊ ကံ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ စ၊ အကျင့်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ တံ၊ ထိုအသစ်အဟောင်းဖြစ်သော ကံ, ကံ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်, ကံ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းမွန်စွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရာဏကမ္မံ၊ အဟောင်းဖြစ်သောကံသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ပုရာဏကမ္မံ၊ ကံဟောင်းမည်၏။ အဘိသင်္ခတံ၊ (ဟဏှာ, အဝိဇ္ဇာ စသောအကြောင်းတရားတို့သည်) ကပ်၍ပြုပြင်စီရင်အပ်၏။ အဘိသဉ္စေတယိတံ၊ ကံဟုဆိုအပ်သော စေတနာသည် စေ့ဆော်အပ်၏။ ဝေဒနိယံ၊ခံစားခြင်း၏အကြောင်းဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ (ဝိပဿနာပညာဖြင့်) ရှုအပ်၏။ပ။ ဇိဝှါ၊ဇိဝှါပသာဒသည်။ ပုရာဏကမ္မာ၊ မည်၏။ အဘိသင်္ခတာ၊ အပ်၏။ အဘိသဉ္စေတယိတာ၊ အပ်၏။ ဝေဒနိယာ၊ ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ပ။ မနော၊ (တဘူမကသမ္မသနာစာရ) စိတ်သည်။ ပုရာဏကမ္မော၊ မည်၏။ အဘိသင်္ခတော။ အပ်၏။ အဘိသဉ္စေတယိတော၊ အပ်၏။ ဝေဒနိယော၊ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤစက္ခုပသာဒစသည်ကို။ ပုရာဏကမ္မံ၊ ကံဟောင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နဝကမ္မံ၊ ကံသစ်သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇေတဝနဟိ၊ ယခု အခါ၌။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ဟု၎င်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်ဟု၎င်း။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်ဟု၎င်း။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကရောတိ၊ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဣဒံ၊ဤအမှုကို။နဝကမ္မံ၊ကံသစ်ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကမ္မနိရောဓော၊ ကံ၏ချုပ်ရာသည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကာယကမ္မ ဝစီကမ္မ မနောကမ္မဿ၊ ကာယကံ, ဝစီကံ, မနောကံ၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ဖုသတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ကမ္မနိရောဓော၊ ကံ၏ချုပ်ရာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကမ္မနိရောဓဂါမိနီ၊ ကံ၏ချုပ်ရာ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော။ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤမဂ်ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဂုဏ်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ ဂုဏ်။ သမ္မာဝါစာ၊ ဂုဏ်း။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ ဂုဏ်း။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ဂုဏ်း။ သမ္မာဝါယာမော၊ ဂုဏ်း။ သမ္မာသတိ၊ ဂုဏ်း။ သမ္မာသမာဓိ၊ ဂုဏ်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤမဂ်ကို။ ကမ္မနိရောဓဂါမိနီ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုရာဏကမ္မံ၊ ကံဟောင်းကို။-ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ နဝကမ္မံ၊ ကံသစ်ကို။ ဒေသိတံ၊ အပ်၏။ ကမ္မနိရောဓော၊ ကံ၏ချုပ်ရာ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒေသိတော၊ အပ်၏။ ကမ္မနိရောဓဂါမိနီ၊ သော။ ပဋိပဒါ။ ကို။ ဒေသိတာ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိတေသိနာ၊ အစီးအပွါးကို ရှာမှီးတော်မူလေ့ရှိသော။ အနုကမ္ပကေန၊ အစဉ်သနားတော်မူတတ်သော။ သတ္ထာရာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ငါဘုရားသည်။

သာဝကာနံ၊ တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော သင်တို့အား။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားတော်မူခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊အကြောင်းပြု၍။ ယံ ကရဏီယံ၊ အကြင်ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြစ်သော အဆုံးအမသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုပြုဘွယ်ကိစ္စအဆုံးအမကို။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ကတံ၊ ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တောနိ၊ ဤသည်တို့ကား။ ရုက္ခမူလာနိ၊ သစ်ပင်ရင်းတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တောနိ၊ ဤသည်တို့ကား။ သုညာဂါရာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ စျာယထ၊ အာရမ္မဏူ-ပနိဿာန်, လက္ခဏူပနိဿာန်ဖြင့် ရှုကြကုန်လော့။ မာ ပမာဒတ္ထ၊ မမေ့လျော့ကြကုန်လင့်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ နှလုံးမသာယာကုန်သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အမှာကံ၊ ငါဘုရားတို့၏။ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမ တော်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-အာနိစ္စနိဗ္ဗာနသပ္ပါယသုတ်

၁၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းအား လျော်ပတ်သော။ ဝါ၊ကံလေသာငြိမ်းခြင်းအား လျော်ပတ်သော။ ပဋိပဒံ၊အကျင့်ကို[1]။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဗ္ဗာန-သပ္ပါယာ၊ သော။ သာ ပဋိပဒါ၊ ထိုအကျင့်သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုံ၊ သည်။ အနိစ္စန္တိ၊ မမြဲဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာတိ၊ ကုန်ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ အနိစ္စန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဿတိ၊ရှု၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ အနိစ္စောတိ၊ ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဧခါ၊ ဤသည်လျှင်။ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဒုက္ခနိဗ္ဗာနသပ္ပါယသုတ်

၁၄၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယံ၊ သော။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုံ၊ သည်။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-အနတ္တနိဗ္ဗာနသပ္ပါယသုတ်

၁၄၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယံ၊ သော။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ။ အံ့။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုံ၊ သည်။ အနတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးမြဲ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယန္တိ နိဗ္ဗာနဿ သပ္ပါယံ (ဋ္ဌ)။ နိဗ္ဗာနဿာတိ နိဗ္ဗာနာဓိဂမဿ, ကိလေသ နိဗ္ဗာနသော၀ ဝါ။ (ဋီကာ)။

၅-နိဗ္ဗာနသပ္ပါယပဋိပဒါသုတ်

၁၅၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယံ၊ သော။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုငါဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိ ံ မညထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ စက္ခု၊ သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။) (အကြွင်းလွယ်၏၊ ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အန္ဓေဝါသိကသုတ်

၁၅၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနန္ဓေဝါသိကံ၊ အတွင်း၌ ကိန်းနေသော ကိလေသာတည်းဟူသော တပည့်မရှိသော။ အနာစရိယကံ၊ လွှမ်းမိုး၍ဖြစ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော ဆရာမရှိသော[1]။ ဣဒံ ဖြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုဿတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သန္ဓေဝါသိကော၊ အတွင်း၌ ကိန်းနေသော ကိလေသာတည်းဟူသော တပည့်ရှိသော။ သာစရိယကော၊ လွှမ်းမိုး၍ဖြစ်တတ်သော ကိလေသာတည်းဟူသောဆရာရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ န ဝိဟရတိ၊ မနေရ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနန္ဓေဝါသိကော၊ အတွင်းနေ ကိလေသာမရှိသော။ အနာစရိယကော၊ လွှမ်းမိုး၍ဖြစ်တတ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော ဆရာမရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ သန္ဓေ-ဝါသိကော၊ သော။ သာစရိယကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရသနည်း။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ န ဝိဟရတိ၊ မနေရသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ဤ ငါဘုရား သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏သန္တာန်၌။ စက္ခုနာ၊ဖြင့်။

၁။ အန္ဓေ ဝသတီတိ အန္ဓေဝါသိကော၊အတွင်းနေတပည့်ကိုကောက်။အန္ဓေဝါသိကော ဝိယ အန္ဓေဝါသိကော၊ အတွင်း (စိတ်)၌ ကိန်းနေသောကိလေသာကိုကောက်။ နတ္ထိ အန္ဓေဝါသိကော ယသ္မိန္တိ အနန္ဓေဝါသိကံ၊ ဖြဟ္မစရိယကိုကောက်။ အန္ဓသဒ္ဒါ သမိပတ္ထဖြစ်ကြောင်း ဋီကာ၌ 'ကိလေသော ပန အတိအာသန္နေ ဝသတိ အဗ္ဘန္တရဝုတ္တိ-တာယ'ဟု အကြောင်းပြ၏၊ ဤ၌ကား အဗ္ဘန္တရတ္ထ စိုက်ရိုက်ကြုံလိုက်၏၊ အန္ဓေဝါသိကံ၌ အန္ဓေဝယ် ဝိဘတ်တို-အလောပ တည်း။

အာစရတိ သမုဒါစရတီတိ အာစရိယော၊လွှမ်းမိုး၍ဖြစ်တတ်သော ဆရာကို ရ၏။ အာစရိယော ဝိယ အာစရိ-ယော၊လွှမ်းမိုး၍ဖြစ်တတ်သော ကိလေသာကို ရ၏။ နတ္ထိ အာစရိယော ယသ္မိန္တိ အနာစရိယကံ၊ ဖြဟ္မစရိယကိုရ၏။ ကိလေသာတပည့်, ကိလေသာဆရာမရှိသော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးအပ်၏ဟု ဆိုလိုသည်။

သန္ဓေဝါသိကော သာစရိယကော, အနန္ဓေဝါသိကော အနာစရိယကော-ပုဒ်တို့၌ ဘိက္ခုကို ကောက်။ အန္ဓေ-ဝါသိကေန သဟ ယောတိ သန္ဓေဝါသိကော ဟုပြု၊ သာစရိယကော၌ ဤနည်းပြု။ နတ္ထိ အန္ဓေဝါသိကော ယသ္မိ ံ၊ ယဿ ဝါတဲ့ အနန္ဓေဝါသိကောဟုပြု။ အနာစရိယကော၌လည်း ဤနည်းပြု။

ဤ၌၌ အနန္ဓေဝါသိကန္တိ အန္ဓော၀သနကကိလေသဝိရဟိတံ။ အနာစရိယကန္တိ အာစရဏကကိလေသ-ဝိရဟိတံ။ ဤဋီ၌ အာစရဏကကိလေသဝိရဟိတန္တိ သမုဒါစရဏကိလေသဝိရဟိတံ- ဟု မူချထ္ထဖွင့်ကြ၏။ အနန္ဓေ-ဝါသိကံ၊ အတွင်းနေကိလေသာမရှိသော။ အနာစရိယကံ၊ လွှမ်းမိုး၍ဖြစ်သောကိလေသာမရှိသော-ဟု သမ္မန်။

ရှုပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဒာ၊ ၍။ သရသက်ပွါ၊ ပြေးသွား, ကြံစည်တတ်ကုန်သော။ သညောဇနိယာ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်။ အဿ၊ ထို ရဟန်း၏။ အန္တော၊ အတွင်း(စိတ်)၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဿ၊ ထို ရဟန်း၏။ အန္တော၊ အတွင်း(စိတ်)၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သန္တေဝါသိကောတိ၊ သန္တေဝါသိကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်။ နံ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သမုဒါစရန္တိ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်တတ်ကုန်၏။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နံ၊ ထို ရဟန်းကို။ သမုဒါစရန္တိ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သာစရိယကောတိ၊ သာစရိယကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တပါးကုံ။ ဘိက္ခုနော၊ ၏သန္တာန်၌။ ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်။ ရသံ၊အရသာကို။ သာယိတ္ဝာ၊ လျက်၍။ သရသက်ပွါ၊ ကုန်သော။ သညောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ အဿ၊ ၏။ အန္တော၊ ၌။ ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဿ၊ ၏။ အန္တော၊ ၌။ ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္တေဝါသိကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ တေ၊ တို့သည်။ နံ၊ ကို။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နံ၊ ကို။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာစရိယကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တုံ။ ဘိက္ခုနော၊ ၌။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ (အကြင်း ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သန္တေဝါသိကော၊ သော။ သာစရိယကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ စွာ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဖာသု၊ စွာ။ နု ဝိဟရတိ၊ မနေရ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနန္တေဝါသိကော၊ သော။ အနာစရိယကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကထဉ္စု၊ လျှင်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၌။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ သရသက်ပွါ၊ ကုန်သော။ သညောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နု ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ တေ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်။ အဿ၊ ၏။အန္တော၊ ၌။ နု ဝသန္တိ၊ မနေကုန်။ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဿ၊ ၏။ အန္တော၊ ၌။ နု ဝသန္တိ၊ မနေကုန်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနန္တေဝါသိကောတိ၊ အနန္တေဝါသိကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ တေ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်။ နံ၊ ကို။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နံ၊ ကို။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနာစရိယကောတိ၊ အနာစရိယကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ပ။ (အကြင်း လွှယ်၏၊ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အနန္တေဝါသိကော၊ သော။ အနာစရိယကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနန္တေဝါသိကံ၊ သော။ အနာစရိယကံ၊ သော။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သန္တေဝါသိကော၊ သော။ သာစရိယကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဖာသု၊

ချမ်းသာစွာ။ နှ ဝိဟရတိ၊ မနေရ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနန္တေဝါသိကော၊ သော။ အနာစရိယကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၇-ကိမတ္ထိယဗြဟ္မစရိယသုတ်

၁၅၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်မှတပါးသော အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကိမတ္ထိယံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ သမဏော ဂေါတမော၊ရဟန်းဂေါတမအထံတော်၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊မြတ်သောအကျင့်ကို။ဝုဿတိတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်သနည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သစေ ပုစ္ဆေယျုံ၊ အကယ်၍မေးကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋိဿု၊ မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ပိုင်းခြားသိခြင်းငှါ။ဘဂဝတိ၊မြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗျာကရေယျာထ၊ ဖြေဆိုကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယဿ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ ငှါ။ သမဏော ဂေါတမော၊ ထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ တံ ဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲသည်။ ကတမံ ပနာတိ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သစေ ပုစ္ဆေယျုံ၊ အကယ်၍ မေးကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋိဿု၊ သော်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား—

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တဿ၊ ထိုဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသိခြင်းငှါ။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုဿတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်၏။ ရူပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဆင်းရဲတို့ကို။ ပရိညာယ၊ ငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ တဿ၊ ကို။ ပရိညာယ၊ ငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ ဒုက္ခော၊ ၏။ တဿ၊ ကို။ ပရိညာယ၊ ငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ယဿ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသည်ကို။ ပရိညာယ၊ ငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ ဣဒံ ဒုက္ခံ၊ ဤစက္ခုပသာဒစသည်လျှင်။ ဒုက္ခန္တိ၊ဆင်းရဲမည်၏ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗျာကရေယျာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋိဿု၊ သော်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယျာထ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-အတ္ထိနုခေါပရိယာယသုတ်

၁၅၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ အညတြော၊ ကြဉ်၍သာလျှင်။ ရူစိယာ၊ အလိုကို။ အညတြ ဧဝ၊ ကြဉ်၍သာလျှင်။ အနုဿဝါ၊ သူတပါးတို့အထံမှ

တဆင့်ကြားခြင်းကို။ အညတြ ဧ၀၊ ကြဉ်၍သာလျှင်။ အာကာရ၀ပရိဝိတက္ကာ၊ အကြောင်းအရာကို ကြံစည်ခြင်းကို။ အညတြ ဧ၀၊ ကြဉ်၍သာလျှင်။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာ၊ စဉ်းစား တွေးကြံ လက်ခံနှစ်သိမ့်သောအယူကို။ အညတြ ဧ၀၊ ကြဉ်၍သာလျှင်။ ယံ ပရိယာယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ "ဇာတိ၊ သည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ အပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ကို။ ကတံ၊ အပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ငှါ။ အပရံ၊ သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာမိတိ၊ သိ၏"ဟူ၍။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ သော ပရိယာယော၊ ထို အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ နုခေါ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ နော၊ တာပည့်တော်တို့၏။ ဓမ္မာ၊ သိအပ်သောတရားတို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အကြောင်းရင်းရှိကုန်၏။ ဘဂဝံနေတ္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ဆောင်တတ်သောသူရှိကုန်၏။ ဘဂဝံပဋိသရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ကိုးကွယ် မှီခိုရာရှိကုန်၏။ ဘန္တေ၊ရှင်း။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဧတဿ၊ ထိုစကား၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဘဂဝန္တံ ယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ အာဘိုဖြစ်စေတော်မူပါလော့။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားကို)။ သုတ္ဝာ၊ ကုန်၍။ မာရေဿန္တိ၊ မှတ်ဆောင်ကြကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းမွန်စွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း၊ ဧ၀ံ၊ ကောင်းပါပြီ"။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနားထောင်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သော ပရိယာယော၊ ထိုအကြောင်းသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏-ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခူ၊ သည်။ သဒ္ဓါယ၊ ကို။ အညတြေ၀၊ ကြဉ်၍သာလျှင်။ပ။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာ၊ ကို။ အညတြေ၀၊ သာလျှင်။ ယံ ပရိယာယံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ဇာတိ၊ သည်။ ခီဏာ၊ ပြီ။ပ။ ပဇာနာမီတိ၊ ဟူ၍။ အညံ၊ ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ၏။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ။ ၍။ ဝါ၊ သော်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ရာဂဒေါသမောဟံ ဝါ၊ ရာဂဒေါသမောဟကိုလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌။ ရာဂဒေါသမောဟော၊ ရာဂဒေါသမောဟသည်။ အတ္ထီတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ ရာဂဒေါသမောဟံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ မေ၊ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ရာဂဒေါသမောဟော၊ သည်။ နတ္ထီတိ၊ မရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခူ၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ဝါ၊ သော်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ သန္တံ၊ သော။ ယံ တံ ရာဂဒေါသမောဟံ ဝါ၊ အကြင် ရာဂဒေါသမောဟကိုလည်း။ မေ၊ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ရာဂဒေါသမောဟော၊ သည်။ အတ္ထီတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အသန္တံ၊ သော။ ယံ တံ ရာဂဒေါသမောဟံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ မေ၊ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ရာဂဒေါသမောဟော၊ သည်။ နတ္ထီတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို။ သဒ္ဓါယ ဝါ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ အပိနု၊ သိအပ်ကုန်သလော။ ရုစိယာ ဝါ၊ အလိုဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ အပိနု၊ သိအပ်ကုန်သလော။ အနုဿဝေန ဝါ၊ သူတပါးတို့

ဒုဏ်မှ တဆင့်ကြားခြင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ အပိနု၊ သိအပ်ကုန်သလော။ အာကာရဝပရိ-ဝိတက္ကေန ဝါ၊ အကြောင်းအရာကို ကြံစည်တွေးတောခြင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ အပိနု၊ သိအပ်ကုန်သလော။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာ ဝါ၊ စဉ်းစားတွေးကြံလက်ခံနှစ်သိမ့်သော အယူဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ အပိနု၊ သိအပ်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤသို့ သိခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ နနု၊ သိအပ်ကုန်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပညာဖြင့် သိအပ်ကုန်သည် မှန်ပါ၏ဘုရား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပဇာနာမိတိ၊ ဟူ၍။ အညံ၊ ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ၏။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ အယံ ဓေါ၊ ဤသည်သာလျှင်တည်း။ပ။ (အကြင်း လုယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးကြလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နသုတ်

၁၅၄။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ "ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နော ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နောတိ၊ ပြည့်စုံသောဣန္ဒြေရှိ၏၊ ပြည့်စုံသော ဣန္ဒြေရှိ၏"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော ဣန္ဒြေရှိသည်။ ဟောတိ နုခေါတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ စက္ခုန္ဒြေ၌။ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿီ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုအဖန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ စေ ဝိဟရန္တော၊ အကယ်၍ နေသည်ရှိသော်။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ပ။ မနိန္ဒြိယေ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ (နိဗ္ဗိန္ဒန္တော)၊ ငြီးငွေ့သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသည်ရှိသော်။ (မေ၊ဂါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။) ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဇာတိ၊ သည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သော တဆယ့်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စအလို၌။ အပရံ၊ တပါးသော ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နာတိ၊ မရှိ" ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော ဣန္ဒြေရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဓမ္မကထိကပုစ္ဆသုတ်

၁၅၅။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊

သည်။ ဘဂဝန်တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရှား။ "ဓမ္မကထိကော ဓမ္မကထိကောတိ၊ တရှားကိုဟောတတ် သောရဟန်း, တရှားကိုဟောတတ်သောရဟန်း"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ကိတ္တာ-ဝတာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မကထိကော၊ သည်။ ဟောတိ နုခေါတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်းဟူသော။ တေံ၊ ဤစကား ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခုဿ၊ စက္ခုပသာဒဒ္ဒ်။ ဝါ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းအကျိုးငှါ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဓမ္မံ၊ တရှားကို။ စေ ဒေသေတိ၊ အကယ်၍ဟောငြားအံ့။ ဓမ္မကထိကော၊ တတ်သော။ ဘိက္ခူတိ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အလံ၊ ထိုက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခုဿ၊ ဒ္ဒ်။ ဝါ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ငှါ။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နော၊ လောကုတ္တရာ တရှား ကိုးပါးအားလျော်သော အကျင့်ကိုကျင့်သော။ ဘိက္ခူတိ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ ထိုက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခုဿ၊ ဒ္ဒ်။ ဝါ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါ၊ ခြင်းကြောင့်ငင်း။ စက္ခုဿ၊ ၏။ ဝိရာဂါ၊ ခြင်းကြောင့်ငင်း။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်ငင်း။ အနုပါဒါ၊ လေးပါးသောဥပါဒါန် တို့ဖြင့် တစုံတခုသော တရှားကို မစွဲလမ်းမူ၍။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနပ္ပတ္တော၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဒ္ဒ်ပင်လျှင် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သော။ ဘိက္ခူတိ၊ ရဟန်း ဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ ထိုက်၏[1]။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးကြလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဉ္စမော၊ သော။ နဝပုရာဏဝဂ္ဂါ၊ သည်။

နိဒ္ဒိတော၊ ပြီးပြီ။

ကဿ၊ ထိုနဝပုရာဏဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ကမ္မံ စ၊ ကမ္မနိရောဓသုတ်ငင်း။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သပ္ပါယာ စ၊ အနိစ္စ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယသုတ်, ဒုက္ခနိဗ္ဗာနသပ္ပါယသုတ်, အနတ္တနိဗ္ဗာနသပ္ပါယသုတ်, နိဗ္ဗာနသပ္ပါယ ပဋိပဒါသုတ်တို့ငင်း။ အန္တေဝါသိ စ၊ အန္တေဝါသိကသုတ်ငင်း[2]။ ကိမတ္ထိယာ စ၊ ကိမတ္ထိယ ဗြဟ္မစရိယသုတ်ငင်း။ ဣန္ဒြိယကထိကေန၊ ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နသုတ်, ဓမ္မကထိကပုစ္ဆသုတ်နှင့် တကွ။ အတ္ထိ နု ခေါ ပရိယာယော၊ အတ္ထိ နု ခေါ ပရိယာယသုတ်ငင်း။ ဣတိ၊ ဤသည် တည်း။ (ဣတိ-တလုံး အကြကြံ။)

သဋ္ဌာယတနဝဂ္ဂေ၊ သဋ္ဌာယတနဝဂ်၌။ တတိယပဏ္ဏာသကော၊
သုံးခုမြောက်သောပဏ္ဏာသကသည်။ သမတ္တော၊ပြီးပြီ။

၁။ နိဗ္ဗိဒါ ဝိရာဂါ နိရောဓာတိ နိဗ္ဗိဒါယ စေဝ ဝိရာဂေန စ နိရောဓေန စ။ အနုပါဒါဝိမုတ္တောတိ စတူဟိ ဥပါဒါ-နေဟိ ကိဉ္စိ ဓမ္မံ အနုပါဒိယိတ္ဝာ ဝိမုတ္တော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနပ္ပတ္တောတိ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တော။ အလံ ဝစနာယာတိ ဇဝံ ဝတ္တုမတံ အရဟတိ၊ ယုတ္တော အနုစ္ဆဝိကောတိ အတ္ထော။ (သံ-ဋ္ဌ ၂ စာပိုဒ် ၁၆၊ စာမျက်နှာ ၃၂။)

၂။ အနန္တေဝါသိဟုရှိသည်ကား မကောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အနန္တေဝါသိ ဟူသော ပါဌ်ကို အနက်မပေး၊ အန္တေဝါသိ ဟ ရှိသင့်သည်ထင်၍ ပြင်၍ အနက်ပေးလိုက်သည်။

တဿ၊ ထိုတတိယပဏ္ဏာသက၏။ ဝဂ္ဂုဒ္ဒါနံ၊ ဝဂ်ဥဒ္ဒါန်းကား—

ယောဂက္ခေမိ စ၊ ယောဂက္ခေမိဝဂ်ဌင်း။ လောကော စ၊ လောကကာမဂုဏဝဂ်ဌင်း။ ဂဟပတိ စ၊ ဂဟပတိဝဂ်ဌင်း။ ဒေဝဒေဟန စ၊ ဒေဝဒဟသဒ္ဒါဖြင့်ဌင်း။ နဝပုရာဏေန စ၊ နဝပုရာဏသဒ္ဒါဖြင့်ဌင်း။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဒွေစ၊ နှစ်ပါးသောဝဂ်တို့ဌင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဂ္ဂါ၊ ဝဂ်တို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့တည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဂတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ပဏ္ဏာသော၊ ပဏ္ဏာသကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဂတိ၊ ၏။

---

(၁၆) ၁-နန္ဒိကွယဝဂ်

၁-အဇ္ဈတ္တနန္ဒိကွယသုတ်

၁၅၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံယေဝ၊ မမြဲသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အနိစ္စန္တိ၊ မမြဲဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှုမြင်၏။ သာ၊ ထိုသို့ ရှုမြင်ခြင်းသည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာမြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပဿံ၊ ရှုမြင်သည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ နန္ဒိက္ခယာ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ရာဂက္ခ-ယော၊ ရာဂ၏ကုန်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ရာဂက္ခယာ၊ ရာဂ၏ကုန်ခြင်းကြောင့်။ နန္ဒိက္ခယော၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ ကုန်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) နန္ဒိရာဂက္ခယာ၊ နှစ်သက်ခြင်း တပ်မက်ခြင်း၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိ၊ ကို။ သုဝိမုတ္တန္တိ၊ ကောင်းစွာလွတ်ပြီဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံယေဝ၊ မမြဲသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဇိဝှံ၊ ဇိဝှါပသာဒကို။ အနိစ္စန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ၏။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဗာဟိရနန္ဒိကွယသုတ်

၁၅၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စေယေဝ၊ မမြဲသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ အနိစ္စာတိ၊ မမြဲကုန်ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ သာ၊ ထိုရှုမြင်ခြင်းသည်။ အဿ၊ ၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-အဇ္ဈတ္တအနိစ္စနန္ဒိကွယသုတ်

၁၅၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ စက္ခာနိစ္စတ္ထ၊ စက္ခုပသာဒ၏ မမြဲသည်၏ အဖြစ်ကို လည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သမနုပဿထ၊ ကောင်းစွာ အဖန်တလဲလဲရှုကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုံ၊ ကို။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိ-ကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်။ စက္ခာနိစ္စတ္ထ၊ စက္ခုပသာဒ၏ မမြဲသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။

ယထာဘူတံ၊ စ္စာ။ သမနုပဿနွော၊ ကောင်းစွာအဖန်တလဲလဲရှုသည်ရှိသော်။ စက္ခုသို့မို့၊ စက္ခု-ပသာဒဌ္ဌလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ နန္ဒိက္ခယာ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ရာဂက္ခယော၊ ရာဂ၏ကုန်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ရာဂက္ခယာ၊ ရာဂ၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ နန္ဒိက္ခယော၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ ကုန်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) နန္ဒိရာဂက္ခယာ၊ နှစ်သက်ခြင်း တပ်မက်ခြင်း၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝါ၊ ကို။ သုဝိမုတ္တန္တိ၊ ကောင်းစွာလွတ်ပြီဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဗာဟိရအနိစ္စနန္ဒိက္ခယသုတ်

၁၅၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ရူပါနိစ္စတ္တ၊ ရူပါရုံတို့၏ မမြဲသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ စ္စာ။ သမနုပဿထ၊ ကုန်လော့။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ အောက်သုတ်ကိုမှီး၍ ပေးလေ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဇိဝကမ္မဝနသမာဓိသုတ်

၁၆၀။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဇီဝကမ္မဝနေ၊ ဇီဝက၏ သရက်တောဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊၊ ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို။ ဘာဝေထ၊ ပွါးများကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမာဟိတဿ၊ တည်ကြည်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏ ဉာဏ်၌။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ဩက္ခာယတိ၊ ထင်၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ယထာဘူတံ၊ စ္စာ။ ဩက္ခာယတိ၊ ထင်သနည်း။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စန္တိ၊ မမြဲဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ စ္စာ။ ဩက္ခာယတိ၊ ထင်၏။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာတိ၊ မမြဲကုန်ဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ စ္စာ။ ဩက္ခာယတိ၊ ထင်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ အနိစ္စန္တိ၊ ဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ စ္စာ။ ဩက္ခာယတိ၊ ထင်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဇိဝကမ္မဝနပဋိသလ္လာနသုတ်

၁၆၁။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဇီဝကမ္မဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တတြခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပဋိသလ္လာနေ၊တယောက်အထီးတည်း ကိန်းအောင်းခြင်း၌။ယောဂံ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇထ၊ ရောက်ကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋိသလ္လီနဿ၊တယောက်အထီးတည်းကိန်းအောင်းသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏ဉာဏ်၌။ ယထာဘူတံ၊ စ္စာ။ ဩက္ခာယတိ၊ ထင်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ အောက်သုတ်ကို မှီး၍ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ကောဋ္ဌကအနိစ္စသုတ်

၁၆၂။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယဿမာ မဟာကောဋ္ဌကော၊ အရှင်မဟာကောဋ္ဌကသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အာယဿမာ ကောဋ္ဌကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍။ ဧကော၊ တယောက်အထီးတည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူလောင်စေတတ်သော လုံ့လ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဒေသေတူ၊ တိ၊ ဟောတော်မူပါလော့"ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ကောဋ္ဌက၊ ကောဋ္ဌက။ ယံ ခေါ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ထိုမမြဲသောသဘောတရား၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒရာဂကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏။ ကောဋ္ဌက၊ က။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲသနည်း။ ကောဋ္ဌက၊ က။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ထိုမမြဲသောစက္ခုပသာဒ၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒရာဂကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ တတြ၊ ထိုရူပါရုံတို့၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ၌။ တေ၊ သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (အကြွင်း လွှယ်၏၊ ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ကောဋ္ဌကဒုက္ခသုတ်

၁၆၃။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယဿမာ မဟာကောဋ္ဌကော၊ သည်။ပ။ကောဋ္ဌက၊ က။ ယံ ခေါ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တတြ၊ ထိုဆင်းရဲသောသဘောတရား၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏။ ကောဋ္ဌက၊ က။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သဘောတရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသနည်း။ ကောဋ္ဌက၊ က။ စက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တတြ၊ ထိုဆင်းရဲသော စက္ခုပသာဒ၌။ တေ၊ သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (အကြွင်း လွှယ်၏၊ နည်းမှီး၍ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ကောဋ္ဌကအနတ္တသုတ်

၁၆၄။ ကေမန္တံ၊ ၌။ပ။ကောဋ္ဌက၊ က။ ယော ခေါ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ တတြ၊ ထိုအတ္တမဟုတ်သော သဘောတရား၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ကောဋ္ဌက၊ က။ ကော စ၊ အဘယ်သဘောတရားသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်သနည်း။ ကောဋ္ဌက၊ က။ စက္ခု၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ တတြ၊ ထိုအတ္တမဟုတ်

သော စက္ခုပသာဒဒ္ဒ်။ တေ၊ သည်။ ဆန္ဒေ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပဟာနသုတ်

၁၆၅။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။ပ။ ကေမန္တံ၊ ဌ်။ နိသိန္နော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံ၊ ဖာဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူသည်။ ကထံ၊ လျှင်။ ပဿတော၊ မြင်သောသူသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို။ ပဟီယတိ နုခေါတိ၊ ပယ်အပ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဇော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟူ၍။ ဝါ၊ မမြဲသောအားဖြင့်။ ဇာနတော၊ သိသောသူသည်။ ပဿတော၊ မြင်သောသူသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို။ ဝါ၊ ဖောက်ပြန်သောမြင်ခြင်းကို။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ရူပေ၊ တို့ကို။ အနိစ္စတော၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ အားဖြင့်။ ဇာနတော၊ သည်။ ပဿတော၊ သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ အပ်၏။ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့။ ဇာနတော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဿတော၊ သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဟီယတိ ပယ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-သက္ကာယဒိဋ္ဌိပဟာနသုတ်

၁၆၆။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံ၊ လျှင်။ ဇာနတော၊ သည်။ ကထံ၊ လျှင်။ ပဿတော၊ သည်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို။ ဝါ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌ မှားသောအယူကို။ ပဟီယတိ နုခေါတိ၊ ပယ်အပ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခုံ၊ ကို။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟူ၍။ ဇာနတော၊ သည်။ ပဿတော၊ သည်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ အပ်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊နည်းမှီး၍ ပေးမြဲ။)ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဧကာဒသမံ၊ တဆယ့်တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-အတ္တာနုဒိဋ္ဌိပဟာနသုတ်

၁၆၇။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံ၊ လျှင်။ ဇာနတော၊ သည်။ ကထံ၊ လျှင်။ ပဿတော၊ သည်။ အတ္တာနုဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တသို့အစဉ်လိုက်၍ ဖြစ်သော မှားသောအယူကို။ ပဟီယတိ နုခေါတိ၊ ပယ်အပ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခုံ၊ ကို။ အနတ္တတော၁၊ အတ္တာမဟုတ်ဟူ၍။ ဇာနတော၁၊ သည်။ ပဿတော၁၊ သည်။ အတ္တာနုဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒုါဒသမံ၊ တဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ နန္ဒိကွယဝဂ္ဂေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၁၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုနန္ဒိကွယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

နန္ဒိကွယေန၊ နန္ဒိကွယသဒ္ဒါဖြင့်။ (ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။) စတ္တာရော၊ လေးသုတ်တို့ဝင်း။ ဇီဝကမ္မဝနေ၊ ဇီဝက၏ သရက်တောဥယျာဉ်၌။ (ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။) ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့ဝင်း။ ကောဋ္ဌိကေန၊ ကောဋ္ဌိကသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ တယော၊ သုံးသုတ်တို့ဝင်း။ မိစ္ဆာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပဟာနသုတ်ဝင်း။ သက္ကာယ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပဟာနသုတ်ဝင်း။ အတ္တာနေ၁၊ အတ္တာနုဒိဋ္ဌိပဟာနသုတ်ဝင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

---

(၁၇) ၂-သင်္ဒိပေယျာလ၀ဂ်

၁-အဇ္ဈတ္တအနိစ္စဆန္ဒသုတ်

၁၆၈။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ထိုမမြဲသော သဘောတရား၌။ ၀ေါ၊ သင်တို့သည်။ ဆန္ဒေ၁၊ ဆန္ဒကို။ ပဟာတဗ္ဗော၁၊ ပယ်အပ်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါသနည်း။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ထိုမမြဲသောစက္ခုပသာဒ၌။ ၀ေါ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒေ၁၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၁၊ အပ်၏။ပ။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသော သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ထိုမမြဲသော စက္ခုပသာဒစသော သဘောတရား၌။ ၀ေါ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒေ၁၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၁၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၂-အဇ္ဈတ္တအနိစ္စရာဂသုတ်

၁၆၉။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ထိုမမြဲသော သဘောတရား၌။ ၀ေါ၊ သင်တို့သည်။ ရာဂေါ၊ ရာဂကို။ ပဟာတဗ္ဗော၁၊ အပ်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ နည်း။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ၌။ ၀ေါ၊ တို့သည်။ ရာဂေါ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၁၊ အပ်၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၃-အဇ္ဈတ္တအနိစ္စဆန္ဒရာဂသုတ်

၁၇၀။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ယံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ၌။ ၀ေါ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အားကြိုးသောရာဂကို။ ပဟာတဗ္ဗော၁၊ အပ်၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၃၇-အဇ္ဈတ္တာတီတယဒနိစ္စသုတ်

၂၀၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံ၊ အကြင် အတိတ်ဖြစ်သော စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသော စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ယံ၊ အကြင်အတိတ်ဖြစ်သော စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တံ၊ ထိုဆင်းရဲသော စက္ခုပသာဒသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ယံ၊ အကြင် အတိတ်ဖြစ်သော စက္ခုပသာဒသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ "ဧတံ၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မမ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာသည်)။ နံ၊ မဟုတ်။ ဧသော၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နံ အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ ဤစက္ခု-ပသာဒသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ နာတိ၊ မဟုတ်"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တံ ဧတံ၊ ထိုအတ္တမဟုတ်သော စက္ခုပသာဒကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ကောင်း သောဝိပဿနာပညာ, မဂ်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုမှတ်အပ်၏။ (အကြွင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၃၈-အဇ္ဈတ္တာနာဂတယဒနိစ္စသုတ်

၂၀၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံ၊ အကြင်အနာဂတ်ဖြစ်သော စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသော စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ယံ၊ အကြင် အနာဂတ်ဖြစ်သော စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဆင်းရဲသော စက္ခုပသာဒသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ယံ၊ အကြင် အနာဂတ်ဖြစ်သော စက္ခုပသာဒသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ (အကြွင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၃၉-အဇ္ဈတ္တပစ္စုပ္ပန္နယဒနိစ္စသုတ်

၂၀၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ (အကြွင်း လွှယ်၏၊ ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၄၀-၄၂-အဇ္ဈတ္တာတီတာဒိယံဒုက္ခသုတ်

၂၀၇-၂၀၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတံ၊ သော။ စက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အနာဂတံ၊ သော။ (စက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။) ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ သော။ (စက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။) ယံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ (အကြွင်း လွှယ်၏၊ ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၄၃-၄၅-အဇ္ဈတ္တာတီတာဒိယဒနတ္တသုတ်

၂၁၀-၂၁၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတံ၊ သော။ စက္ခု၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ အနာ-ဂတံ၊ သော။ (စက္ခု၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။) ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ သော။ (စက္ခု၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။) (အကြွင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၄၆-၄၈-ဗာဟိရာတီတာဒိယဒနိစ္စသုတ်

၂၁၃-၂၁၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ အနာဂတာ၊ ကုန်သော။ (ရူပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။) ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ (ရူပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။) (အကြွင်း ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၄၉-၅၁-ဗာဟိရာတီတာဒိယံဒုက္ခသုတ်

၂၁၆-၂၁၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ အနာဂတာ၊ ကုန်သော။ (ရူပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။) ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ (ရူပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။) (အကြွင်း ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၅၂-၅၄-ဗာဟိရာတီတာဒိယဒနတ္တသုတ်

၂၁၉-၂၂၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။ အနာဂတာ၊ ကုန်သော။ (ရူပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။) ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ (ရူပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။) (အကြွင်း ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၅၅-အဇ္ဈတ္တာယတနအနိစ္စသုတ်

၂၂၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၅၆-အဇ္ဈတ္တာယတနဒုက္ခသုတ်

၂၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ပ။ ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၅၇-အဇ္ဈတ္တာယတနအနတ္တသုတ်

၂၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၅၈-ဗာဟိရာယတနအနိစ္စသုတ်

၂၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ပ။ ဣတိ၊ ပြီ။

၅၉-ဗာဟိရာယတနဒုက္ခသုတ်

၂၂၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ပ။ ဣတိ၊ ပြီ။

၆၀-ဗာဟိရာယတနအနတ္တသုတ်

၂၂၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။ပ။ ဣတိ၊ ပြီ။

သဠ္ဌိပေယျာလော၊ သဠ္ဌိပေယျာလဝဂ်သည်။

သမတ္တော၊ ပြီးပြည့်စုံပြီ။

တဿ၊ ထိုသဋ္ဌေယျာလဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဆန္ဒေန၊ ဆန္ဒသဒ္ဒါ ရာဂသဒ္ဒါ ဆန္ဒရာဂသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ အဋ္ဌာရသ၊ တဆယ့်ရှစ်သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အတီတေန၊ အတီတသဒ္ဒါ အနာဂတသဒ္ဒါ ပစ္စုပ္ပန္နသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်သော။ ဒွေ နဝ၊ တဆဲ့ရှစ်သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ယဒနိစ္စာ၊ ယဒနိစ္စသဒ္ဒါ ယံဒုက္ခသဒ္ဒါ ယဒနတ္တာသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်သော။ အဋ္ဌာရသ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဇ္ဈတ္တဗာဟိရာ၊ အဇ္ဈတ္တသဒ္ဒါ ဗာဟိရသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်သော။ တယော၊ သုံးသုတ်စီတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဋ္ဌိကော၊ ခြောက်ဆယ်သောသုတ်ရှိသော။ ပေယျာလော၊ ပေယျာလကို။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်သတည်း။

သုတ္တန္တာနိ၊ သုတ်တို့သည်။ သဋ္ဌိ၊ ခြောက်ဆယ်တည်း။

---

(၁၈) ၃-သမုဒ္ဒဝဂ်

၁-ပဌမသမုဒ္ဒသုတ်

၂၂၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမ သုတမရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ "သမုဒ္ဒေါ သမုဒ္ဒေါတိ၊ သမုဒ္ဒေါ သမုဒ္ဒေါ" ဟူ၍။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသော၊ ဤပုထုဇဉ်တို့ ပြောဆိုအပ်သော ပကတိသမုဒ္ဒေါသည်။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ န သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒ္ဒေါမမည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသော၊ ဤပုထုဇဉ်တို့ ပြောဆိုအပ်သော ပကတိသမုဒ္ဒေါသည်။ မဟာ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဒကရာသိ၊ ရေအစုတည်း။ မဟာ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဒကက္ခန္ဓဝေါ၊ ရေအပြင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရိသဿ၊ သတ္တဝါ၏။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒ္ဒေါမည်၏။ တဿ၊ ထိုစက္ခုပသာဒတည်းဟူသော သမုဒ္ဒေါ၏။ ရူပမယော။ ရူပါရုံကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဂေါ၊ (ကိလေသာ) အဟုန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရူပမယံ၊ သော။ တံ ဝေဂံ၊ထို (ကိလေသာ) အဟုန်ကို။ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သဒ္ဒိမီ၊ (ကိလေသာတည်းဟူသော) လှိုင်းတံပိုးတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သာဝဋ္ဋံ၊(ကိလေသာတည်းဟူသော)ဝဲတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဂါဟံ၊(ကိလေသာတည်းဟူသော) ဖမ်းစားတတ်သော ငါးမကန်းတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သရက္ခသံ၊ (ကိလေသာတည်းဟူသော) ဒုက္ခရက္ခိုသ်တို့နှင့်တကွဖြစ်သော[1]။ စက္ခုသမုဒ္ဒံ၊ စက္ခုပသာဒတည်းဟူသော သမုဒ္ဒေါကို။ အတရိ၊ ကူးမြောက်ပြီးသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တိဏ္ဏော၊ သံသရာတည်းဟူသော ရေအယာဉ်ကို ကူးမြောက်ပြီးသော။ ပါရင်္ဂတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ပြီးသော။ ထလေ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကြည်းကုန်းထက်၌။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသောရဟန္တာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (အကြင်း နည်းမှီး၍ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ သတ္ထာ၊ သည်—

၁။ ဋ္ဌ-ဒုနည်း၌ ကောဓ ဥပါယာသ ၂-ပါးကို ဥမိ၊ ကာမဂုဏ် ၅-ပါးကို အာဝဋ္ဋ၊ မာတုဂါမကို ဂါဟ, ရက္ခသဟု (ခု ၁-၂၇၁၊ မ ၂-၁၂၃၊ အံ ၁-၄၃၉)တို့ကို ကိုးကား၍ မိန့်ဆိုထား၏။

"ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဂါဟံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဖမ်းစားတတ်သော ငါးမကန်းတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သရက္ခသံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဒကရက္ခိုသ်တို့နှင့် တကွဖြစ်သော။ သဥိမိံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော လှိုင်းတံပိုးနှင့်တကွဖြစ်သော။ သာဝဋ္ဋံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဝဲတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဘယံ၊ လှိုင်းတံပိုးတည်းဟူသော ဘေးနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဒုတ္တရံ၊ ကူးနိုင်ခဲသော။ ဣမံ သမုဒ္ဒံ၊ ဤစကျုပသာဒစသော သမုဒ္ဒရာကို။ အစ္ဆတရိ၊ ကူးမြောက်ပြီ။ သ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယော၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော မြတ်သောအကျင့်ရှိသော။ လောကန္တဂူ၊ သခ်ါရလောက၏ အဆုံးသို့ရောက်သော။ ပါရဂတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းဟဘက်သို့ ရောက်သော။ဝေဒဂူတိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိတိ၊ ဆိုအပ်၏"ဟူသော။ ဇေတံ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဒုတိယသမုဒ္ဒသုတ်

၂၂၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ "သမုဒ္ဒေါ သမုဒ္ဒေါတိ၊ သမုဒ္ဒေါ သမုဒ္ဒေါ"ဟူ၍။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇော၊ ဤပကတိသမုဒ္ဒရာသည်။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ န သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒ္ဒေါမမည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇော၊ ဤပကတိသမုဒ္ဒေါသည်။ မဟာ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဒကရာသိ၊ ရေအစုတည်း။ မဟာ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဒကဏ္ဏဝေါ၊ ရေအပြင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ တပ်မက်ဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤရူပါရုံကို။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒ္ဒေါဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဇတ္ထ၊ ဤရူပါရုံဟူသောသမုဒ္ဒေါ၌။ သဒေဝကော၊ အရှုပဋြဟ္မာတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သမာရကော၊ ကာမာဝစရနတ်တို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သပဇြဟ္မကော၊ ရှုပဋြဟ္မာတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ အယံ လောကော၊ ဤနတ်ဋြဟ္မာသတ္တလောကသည်၎င်း[1]။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿာ၊ သမုတိနတ်ဟု ဆိုအပ်သောမင်း, ကြွင်းသော လူနှင့်တကွသော။ အယံ ပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်၎င်း။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ သမုန္နာ၊ စိုစွတ်နစ်မြုပ်သည်ဖြစ်၍။ တန္တာကုလက-ဇာတာ၊ မိစ္ဆာချည်ထွေးကဲ့သို့ဖြစ်သော ရှုပ်ထွေးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုလဂဏ္ဌိကဇာတာ၊ ယက္ကန်းသည်တို့၏ ကစိတင်အပ်သော ချည်ထုံး ချည်မျှင်သဖွယ်ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ မုဉ္ဇပဗ္ဗဇဘူတာ၊ ဖြူဆံမြက်ပြိတ်မြက်သဖွယ် ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုပြုသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ အပါယံ၊ အပါယ်လေးပါးတည်းဟူသော။ သံသာရံ၊ သံသရာကို။ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်မြောက်နိုင်။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရာဂေါ စ၊ ရာဂကိုဎင်း။ ဒေါသော စ၊ ဒေါသကိုဎင်း။ အဝိဇ္ဇာ စ၊ မောဟကိုဎင်း။ ဝိရဇ္ဇတာ၊ ကင်းပျက်စေအပ်ပြီ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။

၁-ဤ၌ အယံ လောကောအရ နတ်ဗြဟ္မာသတ္တလောကကိုယူ၊ သို့မှ သံသာရံ နာတိဝတ္တတိ-ဟူသောပုဒ်နှင့် ဆီလျော်မည်။ မ-ဋီ ၂-၄၁-နှာ၌ ရှုလေ။

သဂါဟံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဖမ်းစားတတ်သော ငါးမကန်းတို့နှင့် တကွဖြစ်သော။ သရက္ခသံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဒကရက္ခိုသ်တို့နှင့် တကွဖြစ်သော။ သဉီမိဘယံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော လှိုင်းတံပိုးဘေးဘျမ်းတို့နှင့် တကွဖြစ်သော။ ဒုတ္တရံ၊ ကူးမြောက်နိုင်ခဲသော။ ဣမံ သမုဒ္ဒံ၊ ဤအာရုံခြောက်ပါးတည်းဟူသော သမုဒ္ဒါကို။ အစ္ဆတရိ၊ ကူးမြောက်ပြီ။

သင်္ဂါတိဂေါ၊ ရာဂစသော ကပ်ငြိတတ်သော တရားငါးပါးကို လွန်မြောက်ပြီးသော။ မစ္စုဇဟော၊ ကိလေသမာရ်စသော မာရ်သုံးပါးတို့ကို စွန့်ပြီးသော။ နိရူပဓိ၊ ကိလေသုပဓိ-စသော သုံးပါးသော ဥပဓိမရှိသော။ (ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) အပုနဗ္ဘဝါယ၊ နောင်တဖန် မဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းကို။ ပဟာသိ၊ ပယ်စွန့်ပြီ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထဂ်တော၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ န ဧတိ၊ ပြန်မလာ။ မစ္စုရာဇံ၊ သေမင်းကို။ အမောဟယီ၊ တွေဝေစေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဗာဠိသိကောပမသုတ်

၂၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်တန်ရာ ဥပမာကား။ ဗာဠိသိကော[1]၊ ငါးမျှားချိတ်ဖြင့် သွားလာလှည့်လည် တံငါသည်သည်။ အာမိသဂတဗဠိသံ၊ အစာတပ်သော ငါးမျှားချိတ်ကို။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်စွာသော။ ဥဒကရဟဒေ၊ ရေအိုင်၌။ ပက္ခိပေယျ၊ ပစ်ချရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုငါးမျှားချိတ်ကို။ အာမိသစက္ခူ၊ အစာ၌ မျက်စိအမြင် ရှိသော[2]။ အညတရော၊ တကောင်သော။ မစ္ဆော၊ ငါးသည်။ ဂိလေယျ၊ မျိုရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဗာဠိသိကဿ၊ တံငါသည်၏။ ဂိလိတဗဠိသော၊ ငါးမျှားချိတ်ကို မျိုမိသော။ သော မစ္ဆော၊ ထိုငါးသည်။ ဗာဠိ-သိကဿ၊ ၏။ ယထာကာမကရဏီယော၊ အလိုရှိတိုင်း ပြုအပ်သည် ဖြစ်၍။ အနယံ၊ မကြီးပွါးခြင်း ဆင်းရဲခြင်းသို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏။ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အနယာယ၊ မကြီးပွါးခြင်း ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဝဓာယ၊ သတ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဗဠိသာ၊ ဤငါးမျှားချိတ်တို့သည်။ ဣမေ ဆ၊ ဤခြောက်ပါးတို့တည်း။ ကတမေ ဆ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊ ကုန်သော။ မနာပါ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ကို။ စေ အဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ နှစ်သက်အံ့။ စေ အဘိဝဒတိ၊ အကယ်၍ ချီးကျူးပြောဆိုအံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ မျိုမတတ် စွဲလမ်း၍။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ တည်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤရဟန်းကို။ မာရဿ၊ ကိလေသမာရ်

၁။ ဗာဠိသိကောတိ ဗဠိသံ ဂဟေတ္ဝာ စရမာနော မစ္ဆဃာတကော (သံ-ဋ္ဌ ၂-စာပိုဒ် ၁၅၈)။ ဗဠိသေန စရတိ, တေန ဝါ ဇီဝတီတိ ဗာဠိသိကော။ တေနာဟ "ဗဠိသံ ဂဟေတ္ဝာ စရမာနော"တိ (ဋီကာ)။

၂။ အာမိသစက္ခူတိ အာမိသေ စက္ခုဒဿနံ အဿာတိ အာမိသစက္ခူ (သံ-ဋ္ဌ ၂-စာပိုဒ် ၁၅၈)။ ဘိန္နာမိ-ကရဏာနမ္မိ ဗာဟိရတ္ထသမာသော ဟောတေဝါတိ အာဟ "အာမိသေ စက္ခုဒဿန"န္တိ (ဋီကာ)။

၏။ ဂိလိတဗဒ္ဓိသော၊ ငါးမျှားချိတ်ကိုမျိုသော။ ပါပိမတော၊ ကိလေသမာရ်၏။ ယထာကာမ-ကရဏီယော၊ အလိုရှိတိုင်း ပြုအပ်သည် ဖြစ်၍။ အနယံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ သော။ ဗျသနံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဋ္ဌော၊ ကုန်သော။ ကန္တော၊ ကုန်သော ။ပ။ စက္ခုဝိညေယျော၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ကို။ စေ နာဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ မနှစ်သက်အံ့။ပ။ စေ နာ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ မတည်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ မာရဿ၊ ၏။ နဂိလိတဗဒ္ဓိသော၊ ငါးမျှားချိတ်ကို မမျိုသော။ ဗဒ္ဓိသံ၊ ကို။ အဘောဒိ၊ ဖျက်ဆီးပြီးသော။ ဗဒ္ဓိသံ၊ ကို။ ပရိဘောဒိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖျက်ဆီးပြီးသော။ ပါပိမတော၊ ၏။ နယထာကာမကရဏီယော၊ အလိုရှိတိုင်း မပြုအပ်သည် ဖြစ်၍။ အနယံ၊ သို့။ နအာပန္နော၊ မရောက်သော။ ဗျသနံ၊ သို့။ နအာပန္နော၊ မရောက်သော ။ပ။ ဘိက္ခု၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဇတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ခီရရုက္ခောပမသုတ်

၂၃၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတယောက်သော။ ဘိက္ခုဿ ဝါ၊ ရဟန်းယောကျ်ား၏ဌင်း။ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမ၏ဌင်း။ စက္ခုဝိညေယျသု၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိမြင်အပ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ ယော ရာဂေါ၊ အကြွင်ရာဂသည်။ (ဟောတိ၊ဖြစ်၏။) သော၊ ထိုရာဂသည်။(အပ္ပဟီနဋ္ဌေန၊မပယ်အပ်သေးသောကြောင့်။)အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ယော ဒေါသော၊ အကြွင်ဒေါသသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ (အပ္ပဟီနဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။) အတ္ထိ၊ ၏။ ယော မောဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ (အပ္ပဟီနဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။) အတ္ထိ၊ ၏။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ကို။ အပ္ပဟီနော၊ မပယ်အပ်သေး။ ယော ဒေါသော၊ သည်။(အတ္ထိ၊၏။)သော၊ ကို။ အပ္ပဟီနော၊ မပယ်အပ်သေး။ယော မောဟော၊ သည်။(အတ္ထိ၊၏။) သော၊ ကို။ အပ္ပဟီနော၊ မပယ်အပ်သေး။ ပရိတ္တာအပိ၊ သေးငယ်သည်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော[1]။ စက္ခုဝိညေယျော၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်းယောကျ်ား, ရဟန်းမိန်းမ၏။ စက္ခုဿ၊ စက္ခုပသာဒအား။ အာပါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့။ စေ အာဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ ရောက်ကုန်ငြားအံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) အဿ၊ ထိုရဟန်းယောကျ်ား, ရဟန်းမိန်းမ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒိယေတ္ထော၊ ကုန်ခန်းစေကုန်သည် သာလျှင်တည်း[2]။ အဓိမတ္တာနံ၊ လွန်ကဲကုန်သော ရူပါရုံတို့၏ (စိတ်ကိုကုန်ခန်းစေသည်၏အဖြစ်၌)။ ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်မှာဆိုဘွယ်ရာရှိပါအံ့နည်း။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ ယော မောဟော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ကို။ အပ္ပဟီနော၊ မပယ်အပ်သေး။ (တဿ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) (အကြွင်း နည်းမှီး၍ပေး။)

၁။ ရူပါရုံသည် တောင်လောက်ပင်ရှိစေကာမူ နှစ်လိုဘွယ် တပ်စွန်းဘွယ် မဖြစ်မူ ပရိတ္တ သေးငယ်သည်မည်၏။ဌ။

၂။ ပရိယာဒိယန္တိဋ္ဌ ပရိ+အာ+ဒါဓာတ် ဂဟဏတ္ထ၊ ပရိ+အာ+ဒီဓာတ် ခယတ္ထ ၂-မျိုးတို့တွင် ဤဌ် ပရိ+အာ+ဒီဓာတ် ခယတ္ထနှင့် သက်ဆိုင်၏။ မ-ဌ ၁၊ ၃၆၆။ မ-ဋီ ၂၊ ၄၆-ကိုဋ္ဌရှု ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ တရုဏော၊ ပျိုမြစ်သော။ ကောမာရကော၊ နုနယ်သော။ ခီရရုက္ခော၊ အစေးရှိသော သစ်ပင်သည်။ အဿတ္ထော ဝါ၊ ညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင်သည်သော်၎င်း။ နိဂ္ရောဓော ဝါ၊ ပညောင်ပင်သည်သော်၎င်း။ ပိလက္ခော ဝါ၊ ညောင်ကြပ်ပင်သည်သော်၎င်း။ ဥဒုမ္ဗရော ဝါ၊ ရေသဖန်းပင်သည်သော်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ တမေနံ၊ ထိုအစေးရှိသောသစ်ပင်ကို။ တိဏ္ဟာယ၊ ထက်စွာသော။ ကုဋ္ဌာရိယာ၊ ဓားမဖြင့်။ ယတော ယတော၊ အကြင် အကြင်အရပ်၌။ အာဘိန္ဒေယျ၊ ခုတ်ဖြတ်ရာ၏။ တတော တတော၊ ထိုထိုခုတ်ဖြတ်ရာ အရပ်မှ။ ခီရံ၊ အစေးသည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ခုတ်ဖြတ်ရာအရပ်မှ အစေးထွက်သည်ကား မှန်ပါ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။) တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ယံ ခီရံ၊ အကြင် အစေးသည်။ (ဟောတိ၊ဖြစ်၏။) တံ ခီရံ၊ ထိုအစေးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယဿ ကဿစိ၊ သော။ ဘိက္ခုဿ ဝါ၊ ၏ဝင်း။ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ၊ ၏ဝင်း။ စက္ခုဝိညေယျသု၊ ကုန်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ ကို။ အပဟီနော၊ မပယ်အပ်သေး။ပ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ အကြင်း နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဿ ကဿစိ၊ သော။ ဘိက္ခုဿ ဝါ၊ ၏ဝင်း။ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ၊ ၏ဝင်း။ စက္ခုဝိညေယျသု၊ ကုန်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊၏။)သော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ပ။ သော၊ ထိုမောဟသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ ကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ပ။ သော၊ ထိုမောဟကို။ ပဟီနော၊ ပြီ။ အဓိမတ္တာ အပိ၊ လွန်ကဲသည်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ တာသု၊ ထိုရဟန်းယောကျ်ား, ရဟန်းမိန်းမ၏။ စက္ခုဿ၊ အား။ အာပါထံ၊ သို့။ စေ အာဂစ္ဆန္တိ၊ အုံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) အဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နေဝ ပရိယာဒိယန္တိ၊ မကုန်ခန်းစေနိုင်ကုန်။ ပရိတ္တာနံ၊ သေးငယ်ကုန်သော ရူပါရုံတို့၏ စိတ်ကို မကုန်ခန်းစေနိုင်သည်၏အဖြစ်၌။) ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်မှာဆိုဘွယ်ရာ ရှိပါအုံ့နည်း။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ ကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ပ။ သော၊ ထိုမောဟကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။)ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုက္ခော၊ ခြောက်သော။ ကောလာပေါ၊ အနှစ်သာရမရှိသော။ ဝါ၊ အခေါင်းပေါက်ရှိသော[1]။ တေရောဝဿိကော၊ နှစ်လွန်ပြီးသော[2]။ ခီရရုက္ခော၊

၁။ ကောဠာပေတိ ဝါတေ ပဟာရန္တေ အာကောဋိတသဒ္ဒံ ဝိယ မုဉ္ဇမာနေ နိဿာရေ။ (ဇာတက-ဋ္ဌ ၃၊ စာမျက်နှာ ၄၇၂။)

၂။ တေရောဝဿိကာနိတိ အတိက္ကန္တသံဝစ္ဆရာနိ။(အံ ဋ္ဌ ၃၊၁၀၄-နှာ။) တေရောဝဿိကာနိတိ တိရောဝဿ-ဂတာနိ၊ တာနိ ပန သံဝစ္ဆရံ ဝိတိဝတ္တာနိ ဟောန္တိတိ အာဟ "အတိက္ကန္တသံဝစ္ဆရာနီ"တိ။ (အံ-ဋီ ၃၊ ၁၀၄-နှာ။) ဤအဖွင့်ကိုရှု၍ တေရောဝဿိကော၊ နှစ်လွန်သော။ ဝါ၊ နှစ်ချို့ဖြစ်သော ဟူ၍ ပေးသည်။

သည်။ အဿတ္ထော ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ နိဂ္ရောဓော ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ ပိလက္ခော ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ ဥဒုမ္ဗရော ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ပုရိသော၊ သည်။ တမေနံ၊ ထိုအနှစ်သာရမရှိ နှစ်လှန်ပြီးသော သစ်ပင်ခြောက်ကို။ တိဏ္ဍာယ၊ သော။ ကုဋ္ဌာရိယာ၊ ဖြင့်။ ယတော ယတော၊ ၌။ အာဘိန္ဒေယျ၊ ရာ၏။ တတော တတော၊ မှ။ ခီဏံ၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤသို့ သစ်ပင်ခြောက်မှ အစေး ထုတ်ခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။) တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ယံ ခီဏံ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယဿ ကဿစိ၊ သော။ ဘိက္ခုဿ ဝါ၊ ၏ ၎င်း။ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ၊ ၏၎င်း။ စက္ခုဝိညေယ္ယသု၊ ကုန်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ပ။သော၊ ထို့မောဟသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ ကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ပ။သော၊ ထို့မောဟကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) (ဇိဝှါဝိညေယ္ယေသု၊ မနောဝိညေယ္ယေသု ဓမ္မေသုတို့၌ ရှေးနည်းကိုမှီး၍ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ကောဋိကသုတ်

၂၃၂။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ မဟာကောဋ္ဌိကော၊ အရှင်မဟာကောဋ္ဌိကသည်၎င်း။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်၌။ ဣသိပတနေ၊ ဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, သာဝကဟု ဆိုအပ်သောဣသိတို့၏ ကျရောက်ရာ ဖြစ်သောကြောင့် ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ ဖြစ်သောတော၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကောဋ္ဌိကော၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ တယောက်အထီးတည်း ကိန်းအောင်းရာမှ။ ဝါ၊ ဖလသမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထသည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ အာယသ္မတာ သာရိပုတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ရောနှောမိပြီ။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ မပြတ်အောက်မေ့အပ်ထသော။ ဝါ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်ထသော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္ဝာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ မဟာကောဋ္ဌိကော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို—

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့၏။ သံယောဇနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့သည်။ ဟောတိ ကိံ နု ခေါ၊ ဖြစ်သလော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ ကိံ နု ခေါ၊ လော။ပ။ မနော၊ သည်။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ ကိံ နု ခေါ၊ လော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ မနဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ ကိံ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်သလောဟူသော။ တံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အာဝုသော ကောဋ္ဌိက၊ က။ စက္ခု၊ သည်။ ရူပါနံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရူပါ၊ တို့သည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဒုဘယံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံနှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယဉ္ဇ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြင်အားကြီးသောရာဂသည်ကား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ (တတ္ထသဒ္ဒါအနက်မဲ့ နိပါတမတ္တသာ။) တံ၊ ထိုအားကြီးသော ရာဂသည်။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံနှစ်ပါးစုံ၏။ သံယောဇနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။)ပ။ မနော၊ သည်။ ဓမ္မာနံ၊ ဓမ္မာရုံတို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ မနဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဒုဘယံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယဉ္ဇ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်ကား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအားကြီးသောရာဂသည်။ တတ္ထ၊ ထိုမနောဒ္ဒါရ, ဓမ္မာရုံနှစ်ပါးစုံ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဋ္ဌိက။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ကာဋ္ဌော၊ မည်းနက်သော။ ဗလီဗဒ္ဒေါ စ၊ နွားလားဥသဘကိုရင်း။ (သံယုတ္တာ၌ စပ်။) ဝါ၊ နွားလားဥသဘသည်ရင်း။ (အဿုဌ်စပ်။) သြဒါတော၊ ဖြူသော။ ဗလီဗဒ္ဒေါ စ၊ ကိုရင်း။ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ဧကေန၊ တချောင်းတည်းသော။ ဒါမေန ဝါ၊ နွားချည်ကြိုးဖြင့်ရင်း။ ယောတ္တေန ဝါ၊ ကြိုးဖြင့်ရင်း။ သံယုတ္တာ၊ ဖွဲ့ချည်ထားအပ်ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ "ကာဋ္ဌော၊ သော။ ဗလီဗဒ္ဒေါ၊ သည်။ သြဒါတဿ၊ သော။ ဗလီဗဒ္ဒဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်သလော။ သြဒါတော၊ သော။ ဗလီဗဒ္ဒေါ၊ သည်။ ကာဋ္ဌဿ၊ သော။ ဗလီဗဒ္ဒဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်သလော"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသော်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒေယျ နု ခေါ၊ ပြောဆိုသည်မည်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဧတံ၊ ဤသို့ပြောဆိုခြင်းသည်။ နောဟိ၊ ကောင်းစွာပြောဆိုသည် မမည်ပါ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဋ္ဌိက။ ကာဋ္ဌော၊ သော။ ဗလီဗဒ္ဒေါ၊ သည်။ သြဒါတဿ၊ သော။ ဗလီဗဒ္ဒဿ၊ ၏။ နခေါ သံယောဇနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့မဟုတ်ပါ။ သြဒါတော၊ သော။ ဗလီဗဒ္ဒေါ၊ သည်။ ကာဋ္ဌဿ၊ သော။ ဗလီဗဒ္ဒဿ၊ ၏။ နသံယောဇနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့မဟုတ်ပါ။ ဧကေန၊ သော။ ယေန ဒါမေန ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ ယေန ယောတ္တေန ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ တေ၊ ထိုမည်းနက်သော နွားလားဥသဘ, ဖြူသောနွားလားဥသဘတို့ကို။ သံယုတ္တာ၊ အပ်ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) တံ၊ ထိုကြိုးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုနွားနှစ်ကောင်တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။)

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဋ္ဌိက။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ စက္ခု၊ သည်။ ရူပါနံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရူပါ၊ တို့သည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ တံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဋ္ဌိက။ စက္ခု ဝါ၊ စက္ခုပသာဒသည်မူလည်း။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ ရူပါ ဝါ၊ ရူပါရုံတို့သည်မူလည်း။ စက္ခုဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲ၏ ကုန်ခြင်းငှါ။ ဣဒံ (ဧသော) ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းသည်။ နပညာယေထ၊ မထင်ရှားရာ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင့်ကြောင့်လည်း။ စက္ခု၊ သည်။ ရူပါနံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရူပါ၊ တို့သည်။

စက္ခုဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဒုဘယံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ ယဉ္စ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်လည်း။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ဤဌာနလည်း တတ္ထသဒ္ဒါ အနက်မဲ့ကြုံ။) တံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ပ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကောဋ္ဌိက။ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ စက္ခု၊ သည်။ ရူပါနံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရူပါ၊ တို့သည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဒုဘယံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ ယဉ္စ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်ကား။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ဤဌာနလည်း တတ္ထသဒ္ဒါအနက်မဲ့။) တံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဤမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဇေတံ၊ ဤဒုါရအာရုံတို့၏ အနှောင်အဖွဲ့ မဖြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ပ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဋ္ဌိက။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စက္ခု၊ သည်။ သံဝိဇ္ဇတိ ခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပဲ၊ ကို။ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏သန္တာန်၌။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိတော်မမူ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သုဝိမုတ္တစိတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာလွတ်သော စိတ်ရှိတော်မူ၏။ (သောတံ-ဃာနံ-ဇိဝှါ-ကာယော ဝါကျများကို နည်းမှီး၍ပေးလေ။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကောဋ္ဌိက။ ဘဂဝတော၊ ၏။ မနော၊ သည်။ သံဝိဇ္ဇတိ ခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မေ၊ ကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏သန္တာန်၌။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိတော်မမူ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သုဝိမုတ္တစိတ္တော၊ မူ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဋ္ဌိက။ ယထာ၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်။ စက္ခု၊ သည်။ ရူပါနံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရူပါ၊ တို့သည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ န ဟောတိ။ မဖြစ်။ တဒုဘယံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ ယဉ္စ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်ကား။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (တတ္ထသဒ္ဒါ အနက်မရှိ။) တံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇေတံ၊ ဤဒုါရအာရုံတို့၏ အနှောင်အဖွဲ့မဖြစ်ခြင်းကို။ ဤမိနာ ခေါ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ (အကြွင်း နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ကာမဘူသုတ်

၂၃၃။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ စ အာနန္ဒော၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ ကာမဘူ၊ သည်၎င်း။ကောသမ္မိယံ၊ကောသမ္မီပြည်၌။ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ကာမဘူ၊ အရှင်ကာမဘူသည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ သော်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော၊ အာယသ္မာ ကာမဘူ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို—

အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နွဲ့ဘ။ စက္ခု၊ သည်။ ရူပါနုံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ ကိ ံနု ခေါ၊အနှောင်အဖွဲ့လော။ ရူပါ၊ တို့သည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ ကိ ံနု ခေါ၊ အနှောင်အဖွဲ့လော။ပ။ မနော၊ သည်။ ဓမ္မာနုံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ ကိ ံနုခေါ၊ လော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ မနဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ ကိ ံနု ခေါတိ၊အနှောင်အဖွဲ့လော ဟူသော။ ဇေတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အာဝုသော ကာမဘူ၊ ငါ့ရှင်ကာမဘူ။ စက္ခု၊ သည်။ ရူပါနုံ၊ တို့၏။ နု ခေါ သံယောဇနုံ၊ အနှောင်အဖွဲ့မဟုတ်ပါ။ ရူပါ၊ တို့သည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ နု သံယောဇနုံ၊ အနှောင်အဖွဲ့မဟုတ်ပါ။ တဒုဘယံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ့၍။ ယဉ္စ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်ကား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (တတ္ထသဒ္ဒါ အနက်မဲ့။) တံ၊ ထိုဆန္ဒရာဂသည်။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ နှစ်ပါးစုံ၏။ သံယောဇနုံ၊ မည်၏။။ပ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကာမဘူ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ကာဠော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒေါ စ၊ ကိုဂုင်း။ သြဒါတော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒေါ စ၊ ကိုဂုင်း။ ဧကေန၊ သော။ ဒါမေန ဝါ၊ ဖြင့်ဂုင်း။ ယောတ္တေန ဝါ၊ ဖြင့်ဂုင်း။ သံယုတ္တာ၊ အပ်ကုန်သည်။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ ယော၊ သည်။ "ကာဠော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒေါ၊ သည်။ သြဒါတဿ၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ နု ခေါ၊ လော။ သြဒါတော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒေါ၊ သည်။ ကာဠဿ၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဒဿ၊ ၏။ သံယောဇနံ နု ခေါတိ၊ လော"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ သော၊ သည်။ ဝဒမာနော၊ သော်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒေယျ နု ခေါ၊ ပြောဆိုရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ဇေတံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ (အကြွင်းတူ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဥဒါယိသုတ်

၂၃၄။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ စ အာနန္ဒော၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ ဥဒါယီ၊ သည်၎င်း။ ကောသမ္မိယံ၊ ကောသမ္မီပြည်၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို—

အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နွဲ့ဘ။ အယံ ကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "အယံ ကာယော၊ သည်။ ဣတိပိ၊ဤသို့ အလိုသို့မလိုက် အစိုးမရခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ဤသို့ အနှစ်သာရမရှိခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနတ္တာတိ၊ အနတ္တမည်၏"ဟူ၍။ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမက များသောအကြောင်းဖြင့်။ အက္ခာတော ယထေဝ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သကဲ့သို့။ ဝိဝဋ္ဋော ယထေဝ၊ ဖွင့်ပြတော်မူအပ်သကဲ့သို့။ ပကာသိတော ယထေဝ၊ ထင်ရှားပြတော်မူအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဣဒံ ဝိညာဏမ္ပိ၊ ဤဝိညာဏ်ကိုလည်း။ "ဣဒံ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ အနတ္တာတိ၊"ဟူ၍။ အာစိက္ခိတုံ၊ အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောကြားခြင်းငှါ။ ဒေသေတုံ၊ ထင်ရှားပြု၍ ဟောခြင်းငှါ။ ပညပေတုံ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေခြင်းငှါ။ ပဋ္ဌပေတုံ၊ ဉာဏ်အဝင် ထားခြင်းငှါ။ ဝိဝရိတုံ၊

ဖွင့်ပြခြင်းငှါ။ ဝိဘဇိတုံ၊ ဝေဘန်ခြင်းငှါ[1]။ ဥတ္တာနီကာတုံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာ နု ခေါတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလောဟူသော။ ဇေါ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အာဝုသော ဥဒါယိ၊ ယိ။ အယံ ကာယော၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "အယံ ကာယော၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ အနတ္တာတိ၊ မည်၏"ဟူ၍။ အနေကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အကွာတော ယထေဝ၊ သို့။ ဝိဝဋ္ဋော ယထေဝ၊ သို့။ ပကာသိတော ယထေဝ၊ သို့။ ဇဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ဣဒံ ဝိညာဏမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ "ဣဒံ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ အနတ္တာတိ၊ မည်၏"ဟူ၍။ အာစိက္ခိဘုံ၊ ငှါ။ ဒေသေတုံ၊ ငှါ။ ပညပေဘုံ၊ ငှါ။ ပဋ္ဌပေတုံ၊ ငှါ။ ဝိဝရိတုံ၊ ငှါ။ ဝိဘဇိတုံ၊ ငှါ။ ဥတ္တာနီကာတုံ၊ ငှါ။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဥဒါယီ။ စက္ခုဠု၊ ကိုဌင်း။ ရူပေ စ၊ တို့ကိုဌင်း။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ ဇဝံ၊ ဤသို့ စက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ နှစ်ပါးစုံကို စဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြစ်သည်ကား မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဥဒါယီ။ စက္ခုဝိညာဏာဿ၊ ၏။ ဥပပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ယော စ ဟေတု၊ အကြင်အကြောင်းရင်းသည်ဌင်း။ ယော စ ပစ္စယော၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြစ်သော အကြောင်းသည်ဌင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သော စ ဟေတု၊ သည်ဌင်း။ သော စ ပစ္စယော၊ သည်ဌင်း။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ။ သဗ္ဗထာ သဗ္ဗံ၊ အခြင်းခပ်သိမ်း။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်ငြားအံ့။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ပညာယေထ အပိ နု ခေါ၊ ထင်ရှား ရာသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ ဇေါ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဥဒါယီ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း။ "ဣတိပိဒံ ဝိညာဏံ အနတ္တာ"တိ အနတ္တာဟူသော။ ဇေါ၊ ဤစကားကို။ အက္ခာတံ၊ အပ်၏။ ဝိဝဋံ၊ အပ်၏။ ပကာသိတံ၊ အပ်၏။ပ။ (အကြွင်း နည်းမှီး၍ ပေးမြဲ။)

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဥဒါယီ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ သာရတ္ထိကော၊ အနှစ်ဖြင့် အလိုရှိသော။ သာရဂဝေသီ၊ အနှစ်ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော။ သာရပရိယေသနံ၊ အနှစ်ကို ရှာမှီးခြင်းငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သွားလာသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ တိဏ္ဏံ၊ ထက်စွာသော။ ကုဌာရိံ၊ ဓားမကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝနံ၊ တောသို့။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုတောဌာ၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာသော။နဝံ၊ နုသော။ အကုက္ကုကဇာတံ၊ ဖုံးတံမဖြစ်သေးသော[2]။ ကဒလိက္ခန္ဓံ၊ ငှက်ပျောတုံးကို။ ပသေယျ၊ မြင်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုငှက်ပျောတုံးကို။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ဆိန္နေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။ မူလေ၊ ၌။ ဆေတ္တွာ၊ ဖြတ်ပြီး၍။ အဂ္ဂေ၊ အဖျား၌။ ဆိန္နေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။ အဂ္ဂေ၊ ၌။ ဆေတ္တွာ၊ ဖြတ်ပြီး၍။ ပတ္တဝဋ္ဋိံ၊ အရွက်လိပ်ငှက်ပျောပတ်ကို။ ဝါ၊ ငှက်ပျောခွံနှင့် ငှက်ပျောဖတ်ကို။ ဝိနိဗ္ဘုဇေယျ၊ ခွါရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုငှက်ပျောတုံး၌။ ဖေဂ္ဂုမ္ပိ၊ အကာမျှကိုသော်လည်း။ နာဓိဂစ္ဆေယျ၊

၁။ နိဒါန-ဋ္ဌ၊ ၃၈-နှာ၌ ထိုပုဒ်များအဖွင့် ရှုလေ။ အကုက္ကုကဇာတန္တိ အနန္တာ အာသဠှာတဃနဒဏ္ဍကံ။ သံ-ဋ္ဌ ၂၊ စာပိုဒ် ၉၅။ ကုက္ကုကံ ဝုစ္စတိ ကဒလိက္ခန္ဓဿ သဗ္ဗပတ္တဝဋ္ဋိနံ အဗ္ဘန္တရေ ဒဏ္ဍကန္တိ အာဟ "အကုက္ကုက-ဇာတန္တိ အနန္တာ အာသဠှာတဃနဒဏ္ဍက"န္တိ။ သံ-ဋီ ၂၊ စာပိုဒ် -၉၅။

မရရာ။ သာရုံ၊ အနှစ်ကို။ ကုတော အဓိဂစ္ဆေယျ၊ အဘယ်မှာရရာအံ့နည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဥဒါယီ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆသု၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနေသု၊ တို့၌။ အတ္တာနုံ၊ အတ္တဟူ၍။ နေဝ သမနုပဿတိ၊ မရှု။ အတ္တနိယံ၊ အတ္တ၏ ဥစ္စာဟူ၍။ နသမနုပဿတိ၊ မရှု။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အသမနုပဿန္တော၊ မရှုသည်ရှိသော်။ လောကေ၊ ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောတရားကို။ နဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ အနုပါဒိယံ (အနုပါဒိ-ယန္တော)၊ မစွဲလမ်းသည်ရှိသော်။ နပရိတဿတိ၊ မတောင့်တ။ အပရိတဿံ (အပရိတဿန္တော)၊ မတောင်းတသည်ရှိသော်။ ပစ္စတ္တဉ္ဉေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာငြိမ်း၏။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ အပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ကို။ ကတံ၊ အပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ငှါ။ အပရံ၊ သည်။ နာတိ၊ မရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

သတ္ထာ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်

၂၃၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အာဒိတ္တပရိယာယံ၊ အာဒိတ္တပရိယာယမည်သော။ ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရားဒေသနာကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ တံ၊ ထိုတရားဒေသနာကို။ (တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိတ္တပရိယာယော၊ သော။ ဓမ္မပရိယာယော၊ တရားဒေသနာ ဟူသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိတ္တာယ၊ ရဲရဲညိသော။ သမ္ပဇ္ဇလိတာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ အလုံးပြောင်ပြောင်တောက်လောင်သော။ သဇောတိဘူတာယ၊ မီးတောက်မီးလုံးနှင့် တကွဖြစ်သော။ တတ္ထာယ၊ လောလောပူသော။ အယောသလာကာယ၊ သံချောင်းဖြင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေကို (မျက်စိကို)။ သမ္ပလိမဋ္ဌံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထိုးဖောက်ခြင်းသည်။ ဝရံ၊ မြတ်သေး၏။ စက္ခုဝိညေယျသု၊ စက္ခု ဝိညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ အနုဗျဉ္ဇနသော။ အသေးစိတ်အမှတ်အသား အားဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ အပေါင်းအမှတ်အသားကို ယူခြင်းသည်။ နတ္ထဝ ဝရံ၊ မမြတ်သည်သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိမိတ္တဿာဒဂထိတံ၊ အပေါင်းအမှတ်အသား၌ သာယာခြင်းဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်သော။ ဝိညာဏံ ဝေါ၊ ကမ္မဝိပါက် ဝိညာဏ်သည်ထင်း။ အနုဗျဉ္ဇနဿာဒဂထိတံ၊ အသေးစိတ်အမှတ်အသား၌ သာယာခြင်းဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်သော။ ဝိညာဏံ ဝေါ၊ ကမ္မဝိပါက်ဝိညာဏ်သည်ထင်း။ တိဋ္ဌမာနံ၊ တည်သည်ရှိသော်။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ စေ ကရေယျ၊ အကယ်၍ပြုငြားအံ့။ (ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။) နိရယံ၊ နိရယဟုဆိုအပ်သော။ ဂတိံ ဝေါ၊ ဂတိသို့ထင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိံ၊ သော။ ဂတိံ ဝေါ၊ သို့ထင်း။ ဒုန်နုံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဂတိနုံ၊ ဂတိတို့တွင်။ အညတရံ၊ အမှတ်မထား တပါးပါးသော။ ဂတိံ၊ ဂတိသို့။ ယံ ဂစ္ဆေယျ၊ အကြင်ရောက်ရာ၏။ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမံ အာဒီနဝံ၊ ဤအပြစ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိတ္တေန၊ ရဲရဲညိသော။ သမ္ပဇ္ဇလိတေန၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ အလုံးပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သော။ သဇောတိဘူတေန၊ မီးတောက်မီးလုံးနှင့်တကွဖြစ်သော။ တိဏ္ဟေန၊ ထက်စွာသော။ အယောသက်ုနာ၊ သံဆူး သံတံကျင်ဖြင့်။ သောတိန္ဒြိယံ၊ သောတိန္ဒြေကို(နားကို)။ သမ္ပလိမဋ္ဌံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထိုးဖောက်ခြင်းသည်။ ဝရံ၊ မြတ်သေး၏။

သောတဝိညေယျသု၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ သဒ္ဒေသု၊ သဒ္ဒါရုံတို့၌။ အနု-ဗျဉ္ဇနသော၊ အားဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ သည်။ နှ တွေ့ဝ ဝရုံ၊ မမြတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။နိမိတ္တာသာဒဂထိတံ၊ အပ်သော။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ အနုဗျဉ္ဇနသာဒဂထိတံ၊ အပ်သော။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ တိဋ္ဌမာနံ၊ တည်သည်ရှိသော်။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ကာလံ၊ ကို။ စေ ကရေယျ၊ အံ့။ (ဧဝံသတိ၊ သော်။) နိရယံ၊ သော။ ဂတိံ ဝါ၊ သို့၎င်း။ တိရစ္ဆာနယောနိံ၊ သော။ ဂတိံ ဝါ၊ သို့၎င်း။ ဒ္ဝိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဂတီနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ သော။ ဂတိံ၊ သို့။ ယံ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ဧတံ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ အာဒီနဝံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိတ္တေန၊ သော။ သမ္ပဇ္ဇလိတေန၊ သော။ သဇောတိဘူတေန၊ သော။ တိက္ခေန၊ သော။ နခစ္ဆေဒနေန၊ လက်သည်းခြေသည်းလှီးသောဓားဖြင့်။ ဃာနိန္ဒြိယံ၊ကို (နှာခေါင်းကို)။ သမ္ပလိမဋ္ဌံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထိုးဖောက်ခြင်းသည်။ ဝရုံ၊ မြတ်သေး၏။ ဃာန ဝိညေယျသု၊ ဃာနဝိညာဏ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော။ ဂန္ဓေသု၊ ဂန္ဓာရုံတို့၌။ အနုဗျဉ္ဇနသော၊ အားဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ သည်။ နှ တွေ့ဂ ဝရုံ၊ မမြတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိမိတ္တာသာဒဂထိတံ၊ အပ်သော။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ တိဋ္ဌမာနံ၊သော်။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ကာလံ၊ ကို။ စေကရေယျ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) နိရယံ၊ သော။ ဂတိံ ဝါ၊ သို့၎င်း။ တိရစ္ဆာနယောနိံ၊ သော။ ဂတိံ ဝါ၊ သို့၎င်း။ ဒ္ဝိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဂတီနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ သော။ ဂတိံ၊ သို့။ ယံ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ဧတံ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ အာဒီနဝံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိတ္တေန၊ ဃော။ သမ္ပဇ္ဇလိတေန၊ သော။ သဇောတိဘူတေန၊ သော။ တိက္ခေန၊ ထက်စွာသော။ ခုရေန၊ သင်ဓုန်းဓားဖြင့်။ ဇိဝှိန္ဒြိယံ၊ ကို(လျှာကို)။ သမ္ပလိမဋ္ဌံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှထိုးဖောက် ဖျက်ဆီးခြင်းသည်။ ဝရုံ၊ မြတ်သေး၏။ ဇိဝှါဝိညေယျသု၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ် ကုန်သော။ ရသေသု၊ ရသာရုံတို့၌။ အနုဗျဉ္ဇနသော၊ အားဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ သည်။ နှ တွေ့ဝ ဝရုံ၊ လျှင်တည်း။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိတ္တာယ၊ သော။ သမ္ပဇ္ဇလိတာယ၊ သော။ သဇောတိဘူတာယ၊ သော။ တိက္ခာယ၊ ထက်စွာသော။ သတ္တိယာ၊ လှံဖြင့်။ ကာယိန္ဒြိယံ၊ ကို(ကိုယ်ကို)။ သမ္ပလိမဋ္ဌံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှထိုးဖောက်ခြင်းသည်။ ဝရုံ၊ မြတ်သေး၏။ ကာယဝိညေယျသု၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေသု၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၌။ အနုဗျဉ္ဇနသော၊ အားဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ သည်။ နှ တွေ့ဝ ဝရုံ၊ လျှင်တည်း။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောတ္တံ၊အိပ်ခြင်းသည်။ ဝရုံ၊ မြတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဟံ၊သည်။ ဇိဝိတာနံ၊ အသက်ရှည်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ သောတ္တံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ဝဋ္ဋ၊ အမြဲဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဇိဝိတာနံ၊ တို့၏။ သောတ္တံ၊ ကို။ အဖလံ၊ အကျိုးမရှိဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ မူ၏။ ဇိဝိတာနံ၊ တို့၏။ သောတ္တံ၊ ကို။ မောမူဟံ၊ တွေဝေခြင်းဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ မူ၏။ ယထာရူပါနံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော။ ဝိတက္ကာနံ၊ အကြံအစည်တို့၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဂတော၊ လိုက်သည် ရှိသော်။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ ဘိန္ဒေယျ၊ သင်းခွဲရာ၏။ တထာရူပေ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။

ဝိတက္ကေ၊ အကြံအစည်တို့ကို။ နတ္ထေ ဝိတက္ကေယျ၊ မကြံစည်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဇီဝိတာနံ၊ တို့၏။ ဝဉ္ဇံ၊ မြုံသည်ဟုဆိုအပ်သော။ ဣမံ အာဒီနဝံ၊ ဤအပြစ်ကို။ ဒိသ္ဒာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတ္ထ၊ ထိုတရားတို့၌။ သုတဝါ၊ အာဂမ,အဓိဂမသုတရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝကသည်။ အာဒိတ္တာယ၊ သော။ သမ္ပဇ္ဇလိတာယ၊ သော။ သဇောတိဘူတာယ၊ သော။ တတ္တာယ၊ သော။ အယောသလာကာယ၊ ဖြင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ သမ္ပလိမဋ္ဌံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထိုးဖောက်ခြင်းသည်။ တာဝ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေဦး။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ "ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ပေါ်ပြီးလျှင် မရှိခြင်းကွယ်ပျောက်သွားခြင်းကြောင့်။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ စက္ခုဝိညာဏံ၊သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ အပ်သော။ ယမ္ပိဒံ သုခံ ဝါ၊ အကြင်သုခဝေဒနာသည်ရင်း။ ယမ္ပိဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယမ္ပိဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အနိစ္စန္တိ၊ မမြဲ"ဟူသော။ ဣဒမေဝ၊ ဤတရားကိုသာလျှင်။ မနသိ ကရောမိ၊ နှလုံးသွင်းပါအံ့။

အာဒိတ္တေန၊ သော။ သမ္ပဇ္ဇလိတေန၊ သော။ သဇောတိဘူတေန၊ သော။ တိဏ္ဏေန၊ သော။ အယောသကုန်နာ၊ ဖြင့်။ သောတိန္ဒြိယံ၊ ကို။ သမ္ပလိမဋ္ဌံ၊ ကို။ တာဝ တိဋ္ဌတု၊ ထားဘိဦး။ပ။ တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အနိစ္စန္တိ၊ ဟူသော။ ဣဒမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ မနသိ ကရောမိ၊ အံ့။ (ကြွင်းသော စာပိုဒ်များကို နည်းမှီး၍ ပေးကြလေ။)

သောတ္တံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသည်။ တာဝ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေဦး။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ အဟံ၊ ငါသည်။ "ဣတိ၊ ကြောင့်။ မနော၊ စိတ်သည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဓမ္မာ၊ သဘောတရားတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ မနောဝိညာဏံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ မနောသမ္ဖဿော၊ သည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ မနောသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ အပ်သော။ ယမ္ပိဒံ သုခံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယမ္ပိဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယမ္ပိဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အနိစ္စန္တိ၊ မမြဲ" ဟူသော။ ဣဒမေဝ၊ ဤတရားကိုသာလျှင်။ မနသိ ကရောမိ၊ နှလုံးသွင်းပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ (ဣတိ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ ပြန်စပ်။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿံ၊ ရှုမြင်သော။ သုတဝါ၊ ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ စက္ခုသ္မိမ္ပိ၊ စက္ခုပသာဒ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ရူပေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ စက္ခုဝိညာဏေပိ၊၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊၏။ စက္ခုသမ္ဖဿေပိ၊ ၌လည်း။နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ပ။ တသ္မိမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့သည်ရှိသော်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဇာတိ၊ သည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ အပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ကို။ ကတံ၊ အပ်ပြီ။ဣတ္ထတ္တာယ၊ ၎၊။ အပရံ၊ သည်။ နာတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ခေါ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ အာဒိတ္တပရိယာယော၊ အာဒိတ္တပရိယာယမည်သော။ ဓမ္မပရိယာယော၊ တရားဒေသနာတော်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉.ပဌမဟတ္ထပါဒေါပမသုတ်

၂၃၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟတ္ထော်သူ၊ လက်တို့သည်။ သတိ၊ ရှိကုန်လတ်သော်။ အာဒါန-နိက္ခေပနံ၊ ယူခြင်း, ချထားခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့သည်။ သတိ၊ ရှိကုန်လတ်သော်။ အဘိက္ကမပဋိက္ကမေ၊ ရွေ့သို့တက်ခြင်း, နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ပဗ္ဗေသု၊ အဆစ်တို့သည်။ သတိ၊ သော်။ သမိဉ္ဇနပသာရဏံ၊ ကွေးခြင်း, ဆန့်တန်းခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ကုစ္ဆိသ္မိံ၊ ဝမ်းသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ဇိဃစ္ဆာ၊ အစာငတ်မွတ်ခြင်းသည်။ ပိပါသာ၊ ရေသိပ်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။စက္ခုသမ္ဖဿ-ပစ္စယာ၊ စက္ခုပသာဒကို မှီ၍ဖြစ်သော ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သုခံ၊ သုခဝေဒနာသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်။ ဥပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ မနသ္မိံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ပ။ ဥပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟတ္ထော်သူ၊ တို့သည်။ အသတိ၊ မရှိကုန်လတ်သော်။ အာဒါနနိက္ခေပနံ၊ ယူခြင်း, ချထားခြင်းသည်။ န ပညာယတိ၊ မထင်ရှား။ပ။ နုပဇ္ဇာဘိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယဟတ္ထပါဒေါပမသုတ်

၂၃၇။ (ဤသုတ်ကား ပဌမဟတ္ထပါဒေါပမသုတ်နှင့် အလုံးစုံတူ၏။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

သမုဒ္ဒဝဂ္ဂေါ၊ သမုဒ္ဒဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊
ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

တဿ၊ ထိုသမုဒ္ဒဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဒ္ဒေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ သမုဒ္ဒါ စ၊ သမုဒ္ဒသုတ်တို့သည်ဌင်း။ ဗာဠိသိကော စ၊ ဗာဠိသိကောပမသုတ်ဌင်း။ ခီရရုက္ခေန၊ ခီရရုက္ခောပမသုတ်နှင့်တကွ။ ကောဠိကော စ၊ ကောဠိကသုတ်ဌင်း။ ကာမဘူ စ၊ ကာမဘူသုတ်ဌင်း။ ဥဒါယီ စေဝ၊ ဥဒါယီသုတ်ဌင်း။ အာဒိတ္တေန၊ အာဒိတ္တသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ အဋ္ဌမဉ္စ၊ ရှစ်ခုမြောက် သောသုတ်ဌင်း။ ဒ္ဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဟတ္ထပါဒူပမာ စ၊ ပဌမဟတ္ထပါဒေါပမသုတ်, ဒုတိယဟတ္ထပါဒေါပမသုတ်တို့ဌင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ပဌမော၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း။

(၁၉) ၄-အာသီဝိသဝဂ်

၁-အာသီဝိသောပမသုတ်

၂၃၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဥဂ္ဂတေဇော၊ ထက်သောတန်ခိုး ရှိကုန်သော။ ဃောရဝိသာ၊ ကြမ်းတန်းသောအဆိပ်ရှိကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးမျိုးကုန်သော။ အာသီဝိသာ၊ လျင်သောအဆိပ်ရှိသော မြွေတို့သည် ၁။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဇိပိတုကာမော၊ အသက်ရှင်ခြင်းဥ၊ အလိုရှိသော။ အမရိတုကာမော၊ သေခြင်းဥ၊အလိုမရှိသော။ သုခကာမော။ ချမ်းသာကိုအလိုရှိသော။ ဒုက္ခပ္ပဋိကူလော၊ ဆင်းရဲကိုစက်ဆုပ်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ တမေနံ၊ထိုယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ အမောင် ယောကျ်ား။ တေ၊ သင်သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဥဂ္ဂတေဇော၊ ကုန်သော။ ဃောရဝိသာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ အာသီဝိသာ၊ တို့ကို။ ကာလေန ကာလံ၊ သင့်သောအခါ သင့်သောအခါ၌။ ဝုဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ ထစေအပ်ကုန်၏။ ကာလေန ကာလံ၊ ၌။ နှာပေတဗ္ဗာ၊ ရေချိုးစေအပ်ကုန်၏။ ကာလေန ကာလံ၊ ၌။ ဘောဇေတဗ္ဗာ၊ ကျွေးမွေးအပ်ကုန်၏။ ကာလေန ကာလံ၊ ၌။ သံဝေသေတဗ္ဗာ၊ အိပ်စေအပ်ကုန်၏။ အမ္ဘော ပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ ယဒါ စ ခေါ၊ အကြင်အခါ ၌ကား။ တေ၊ သင်အား။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဥဂ္ဂတေဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဃောရဝိသာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ အာသီဝိသာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရော ဝါ အညတရော ဝါ၊ တမျိုးမျိုးသောမြွေသည်။ ကုပ်ပိဿတိ၊ အမျက်ထွက်လတ္တံ့။ အမ္ဘော ပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ တတော၊ ထိုသို့အမျက်ထွက်သောအခါ၌။ တုံ၊ သင်သည်။ မရဏံ ဝါ၊သေခြင်းသို့သော်၎င်း။ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်ရုံမျှသော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသို့သော်၎င်း ။ နိဂစ္ဆသိ၊ ရောက်လတ္တံ့ ။ အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျ်ား။ တေ၊ သင်၏။ ယံ ကရဏီယံ၊ အကြင်ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ ကရောဟိတိ၊ ပြုလော့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဥဂ္ဂတေဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဃောရဝိသာနံ၊ ကုန်သော။ အာသီဝိသာနံ၊ မြွေတို့မှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ ယေန ဝါ တေန ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသောအရပ်သို့။ ပလာယေထ၊ ပြေးရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျ်ား။ ပဠု၊ ငါးယောက် ကုန်သော။ ပစ္စတ္ထိကာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို အလိုရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ရန်သူဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ခေါ ဝဓကာ၊ကျိုသူသတ်သမားတို့သည်။ 'ယတ္ထေဝ၊အကြင်အရပ်၌သာလျှင်။ နံ၊ထိုယောကျ်ားကို။ပဿိ-ဿာမ၊မြင်ကုန်အံ့။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ ဝေါရောပေဿာမာတိ၊ ချကုန်အံ့'ဟူ၍။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှနောက်မှ။ အနုပန္ထာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏။ အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျ်ား။ တေ၊ ၏။ ယံ ကရဏီယံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ကို။ ကရောဟိတိ၊ ပြုလော့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျုံ၊ ပြောဆိုကုန်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ပုရိသော၊ သည်။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဥဂ္ဂတေဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဃောရဝိသာနံ၊ ကုန်သော။အာသီဝိသာနံ၊ တို့မှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍ဂုဏ်း။ ပဠုန္နံ၊ ငါးယောက်ကုန်သော။ ပစ္စတ္ထိကာနံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုအလိုရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ရန်သူဖြစ်

၁။ အာသု သီဃံ တေဿ ဝိသံ အာဂစ္ဆတီတိ အာသီဝိသော၊ ဝိ-ဒ္ဒ၁၊ ၁၀၅-နှာ၊ သာရတ္ထဒီ ၂၊၂၂-နှာနှင့် ဤ ဒ္ဒ-ဋီ တို့၌ အာသီဝိသပုဒ်ဖွင့်မျှားကို ရှုလေ။

ကုန်သော။ ဝဓကာနံ၊ သူသတ်သမားတို့မှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍ငင်း။ ယေန ဝါ တေန ဝါ၊ သို့။ ပလာယေထ၊ ပြေးရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျ်ား။ ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ခုမြောက်သော။ အန္တရစရော၊ အတွင်း၌လှည့်လည် သွားလာတတ်သော။ ဥက္ခိတ္တာသိကော၊ မြှောက်ချီအပ်သော သန်လျက်ရှိသော။ အယံ ဝဓကော၊ ဤသူသတ်သမားသည်။ တေ၊ သင်၏။ 'ယတ္ထေဝ၊ အကြင်အရပ်၌သာလျှင်။ နံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ပဿိဿာမိ၊ မြင်အံ့။ တတ္ထေဝ၊ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ သိရော၊ ဦးခေါင်းကို။ ပါတေဿာမိတိ၊ချအံ့' ဟူ၍။ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှနောက်မှ။ အနုပဗန္ဓော၊ အစဉ်လိုက်၏။ အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျ်ား။ တေ၊ ၏။ ယံ ကရဏီယံ၊ အကြင်ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ (အဋ္ဌိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ ကရောဟိ တိ၊ပြုလော့" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ တနည်း - အထ ပစ္ဆာ၊ ထိုမှနောက်၌။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဥဂ္ဂတေဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဃောရဝိသာနံ၊ ကုန်သော။ အာသီဝိသာနံ၊ တို့မှ။ ဘီတော၊ ၍ငင်း။ ပဉ္ဇန်နံ၊ ကုန်သော။ ပစ္စတ္ထိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဝဓကာနံ၊ တို့မှ။ ဘီတော၊ ၍ငင်း။ ဆဋ္ဌဿ၊ သော။ အန္တရစရဿ၊ သော။ ဥက္ခိတ္တာသိကဿ၊ သော။ ဝဓကဿ၊ သူသတ်သမားမှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍ငင်း။ ယေန ဝါ တေန ဝါ၊ သို့။ ပလာ-ယေထ၊ ပြေးရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ သုညံ၊ ကင်းဆိတ်သော။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ ယညဒေဝ ဃရံ၊ အကြင်အကြင်အိမ်သို့သာလျှင်။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏။ ရိတ္တကံယေဝ၊ အချည်းနှီးဖြစ်သော အိမ်သို့သာလျှင်။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏။ တုစ္ဆကံယေဝ၊ ဘာမျှမရှိသော အိမ်သို့သာလျှင်။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏။ သုညကံယေဝ၊ ကင်းဆိတ်သော အိမ်သို့သာလျှင်။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏။ ယညဒေဝ ဘာဇနံ၊ အကြင်အကြင် ခွက်ကိုသာလျှင်။ ပရိမသေယျ၊ သုံးသပ်ရာ၏။ ရိတ္တကံယေဝ၊ အချည်းနှီးသောခွက်ကိုသာလျှင်။ ပရိမသေယျ၊ ရာ၏။ တုစ္ဆကံ ယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိမသေယျ၊ရာ၏။ သုညကံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိမသေယျ၊ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။"အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျ်ား။ ကဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သုညံ၊ ကင်းဆိတ်သော။ ဂါမံ၊ ဂျိုရွာသို့။ ဂါမဃာတကော၊ ရွာကိုလုယက်ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျ်ား။ တေ၊ ၏။ ယံ ကရဏီယံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ကို။ ကရောဟိ တိ၊ ပြုလော့" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျုံ၊ ပြောဆိုကုန်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ပုရိသော၊ သည်။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဥဂ္ဂတေဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဃောရဝိသာနံ၊ ကုန်သော။ အာသီဝိသာနံ၊ တို့မှ။ ဘီတော၊ ဖြစ်၍ငင်း။ ပဉ္ဇန်နံ၊ ကုန်သော။ ပစ္စတ္ထိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဝဓကာနံ၊ တို့မှ။ ဘီတော၊ ဖြစ်၍ငင်း။ ဆဋ္ဌဿ၊ သော။ အန္တရစရဿ၊ သော။ ဥက္ခိတ္တာသိကဿ၊ သော။ ဝဓကဿ၊ မှ။ ဘီတော၊ ဖြစ်၍ငင်း။ ဂါမ-ဃာတကာနံ၊ ကုန်သော။ စောရာနံ၊ တို့မှ။ ဘီတော၊ ဖြစ်၍ငင်း။ ယေန ဝါ တေန ဝါ၊ သို့။ ပလာယေထ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဒကဏ္ဏဝံ၊ ရေပြင်ကျယ်ကို။ သြရိမံ၊ ဤမှာဘက်၌ဖြစ်သော။ တီရံ၊ ကမ်းကို။ သာသင်္ကံ၊ ကြောက်ရွံဘွယ် ရှိ၏ဟူ၍။ သပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးဘျမ်းရှိ၏ဟူ၍။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ ပါရိမံ၊ ထိုမှာဘက်၌ဖြစ်သော။ တီရံ၊ ကမ်းကို။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိဟူ၍။ အပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးဘျမ်းမရှိဟူ၍။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။

၁။ သော၊သည်။ မဟန္တံ၊သော။ ဥဒကဏ္ဏဝံ၊ကို။ ပဿေယျ၊ရာ၏။သြရိမံတီရံ၊ သည်။ သာသင်္ကံ၊၏။ သပ္ပ-ဋိဘယံ၊၏။ ပါရိမံ တီရံ၊သည်။ခေမံ၊ဘေးမရှိ။အပ္ပဋိ ဘယံ၊မရှိ-ဟူ၍သော်လည်းပေး။

သန္တာရဏီ၊ ကူးကြောင်းဖြစ်သော။ နာဝါ စ၊ လှေသည်လည်း။ နအဿ၊ မရှိရာ။ အပါရာ၊ ကျွန်မာဘက်မှ။ ပါရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့။ ဂမနာယ၊ ကူးသွားခြင်းငှ၊။ ဥတ္တရသေတု ဝါ၊ ကူးမြောက်ကြောင်း တံတားသည်လည်း။ နအဿ၊ မရှိရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ''အယံ ဥဒကဏ္ဏဝေါ၊ သည်။ မဟာ၊ ကြီး၏။ သြရိမံ၊ သော။ တီရံ၊ သည်။ သာသင်္ကံ၊ ၏။ သပ္ပဋိဘယံ၊ ၏။ ပါရိမံ၊ သော။ တီရံ၊ သည်။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ အပ္ပဋိဘယံ၊ မရှိ။ သန္တာရဏီ၊ သော။ နာဝါ စ၊ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပါရာ၊ မှ။ ပါရံ၊ သို့။ ဂမနာယ၊ ငှ၊။ ဥတ္တရသေတု ဝါ၊ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ၊ မြက်ထင်းသစ်ခက်သစ်ရွက်ကို။ သံကဍ်တွာ၊ စုရုံး၍၊ ကုလ္လံ၊ ဖောင်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ တံ ကုလ္လံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဟတ္ထေဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်၎င်း။ ပါဒေဟိ စ၊ ခြေတို့ဖြင့်၎င်း။ ဝါယမမာနော၊ အားထုတ်လျက်။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။ ပါရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့။ ဂစ္ဆေယျံ၊ သွားရမူကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းလေစွ''ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ကျွန်အကြံအစည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ပုရိသော၊သည်။ တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ၊ကို။ သံကဍ်တွာ၊ ၍။ ကုလ္လံ၊ ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ၍။ တံ ကုလ္လံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဟတ္ထေဟိ စ၊ တို့ဖြင့်၎င်း။ ပါဒေဟိ စ၊ တို့ဖြင့်၎င်း။ ဝါယမမာနော၊ လှုံ့လှုပ်လျက်။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။ ပါရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။ တိဏ္ဏော၊ ကူးမြောက်ပြီးသော။ ပါရင်္ဂတော၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ပြီးသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ။အပပ္ပုအပ်ပြီးသော ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူရှိသူသည်။ ဝါ၊ အပြစ်လွတ်ကင်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သူသည်။ (ဟုတွာ၊ ဖြင့်၍။) ထလေ၊ ကြည်းကုန်းထက်၌။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္ထဿ၊ အနက်ကို။ ဝိညာပနာယ၊ အထူးသဖြင့် သိစေခြင်းငှ၊။ မေ၊ ငါဘုရား သည်။ အယံ ခေါ ဥပမာ၊ ကျွန်ဆိုအပ်ပြီးသော ဥပမာကို။ ကတာ၊ ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ အယဉ္စ၊ ကျွန်ဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ကျွန်ဥပမာ၌။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "စတ္တာရော အာသီဝိသာ ဥဂ္ဂတေဇာ ဃောရဝိသာတိ ဧတံ၊ စတ္တာရော အာသီဝိသာ ဥဂ္ဂတေဇာ ဃောရဝိသာ"ဟူသော ကျွန်အမည်သည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ပထဝီဓာတ်၏ငင်း။ အာပေါဓာတုယာ၊ ၏ငင်း။ တေဇောဓာတုယာ၊ ၏ငင်း။ ဝါယောဓာတုယာ၊ ၏ငင်း။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "ပဉ္စ ဇဓကာ ပစ္စတ္ထိကာတိ ဧတံ၊ ပဉ္စ ဝဓကာ ပစ္စတ္ထိကာ"ဟူသော ကျွန် အမည်သည်။ ပဉ္စန္နံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ သေယျထိဒံ၊ ထိုငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ဟူသည် အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓသ၊ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓာ၏ငင်း။ ဝေဒနုပါဒါနက္ခန္ဓသ၊ ၏ငင်း။ သညုပါဒါနက္ခန္ဓသ၊ ၏ငင်း။ သင်္ခါရုပါဒါနက္ခန္ဓသ၊ ၏ငင်း။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓသ၊ ၏ငင်းတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "ဆဋ္ဌော အန္တရစရော ဝဓကော ဥက္ခိတ္တာသိကောတိ ဧတံ၊ ဆဋ္ဌော အန္တရစရော ဝဓကော ဥက္ခိတ္တာသိကော"ဟူသော ကျွန်အမည်သည်။ နန္ဒီရာဂဿ၊ နှစ်သက် တပ်စွဲတတ်သော ရာဂ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "သုညော ဂါမောတိ ဧတံ၊ သုညော ဂါမော"ဟူသော ကျွန်အမည်သည်။ ဆန္နံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကာနံ အာယတနာနံ၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်

တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗျတ္တော၊ လိမ်မာသော။ မေဓာဝီ၊ ထက်မြက်သောဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နံ၊ ထိုဆိတ်သူဉီးသောရွာတည်းဟူသော အစ္ဆတ္တိကာ-ယတနခြောက်ပါးကို။ စက္ခုတော်၊ စက္ခုပသာဒအားဖြင့်လည်း။ စေ ဥပပရိက္ခတိ၊ အကယ်၍ စူးစမ်းဆင်ခြင်ငြားအံ့။ (၉ဝံ သတိ၊ ဤသို့ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။) ရိတ္တကညော၊ အချည်းနှီးဟူ၍သာလျှင်။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ တုစ္ဆကညော၊ ဘာမျှမရှိဟူ၍သာလျှင်။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ သုညကညော၊ ဆိတ်သူဉီးသည်ဟူ၍သာလျှင်။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗျတ္တော၊ သော။ မေဓာဝီ၊ သော။ ပဏ္ဍိတော၊ သည်။ နံ၊ ကို။ မနတော်၊ အားဖြင့်လည်း။ စေ ဥပပရိက္ခတိ၊ အံ့။ (၉ဝံ သတိ၊ သော်။) ပ။ သုညကညော၊ သာလျှင်။ ခါယတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "စောရာ ဂါမဃာတကာတိ ဧတံ၊ စောရာ ဂါမဃာတကာ"ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ ဗာဟိရာနံ အာယတနာနံ။ ဗာဟိရာယတနတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မနာပါမနာပေသု၊ စိတ်နှလုံးကိုပ္ပါးစေတတ်, မပ္ပါးစေတတ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့သည်ဉ။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ ဟညတိ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မနာပါ-မနာပေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ မနော၊ မနောဒွါရကို။ ဟညတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "မဟာ ဥဒကဏ္ဏဝေါတိ ဧတံ၊ မဟာ ဥဒကဏ္ဏဝေါ"ဟူသော ဤအမည်သည်။ ကာမောဃဿ၊ ၏ငှင်း။ ဘဝေါဃဿ၊ ၏ငှင်း။ ဒိဋ္ဌောဃဿ၊ ၏ငှင်း။ အဝိဇ္ဇောဃဿ၊ ၏ငှင်း။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဩဃာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "ဩရိမံ တီရံ သာသင်္ကံ သပ္ပဋိဘယန္တိ ဧတံ၊ ဩရိမံ တီရံ သာသင်္ကံ သပ္ပဋိဘယံ" ဟူသော ဤအမည်သည်။ သက္ကာယဿ၊ ထင်ရှားရှိသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "ပါရိမံ တီရံ ခေမံ အပ္ပဋိဘယန္တိ ဧတံ၊ ပါရိမံ တီရံ ခေမံ အပ္ပဋိဘယံ"ဟူသော ဤအမည်သည်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "ကုလ္လန္တိ ဧတံ၊ ကုလ္လံ"ဟူသော ဤအမည်သည်။ အရိယဿ၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကဿ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ သေယျထိဒံ၊ ထိုမဂ်ဟူသည် အဘယ်နည်းဟူမူကား။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဂုဏ်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိဂုဏ်းတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "တဿ ဟတ္ထေဟိ စ ပါဒေဟိ စ ဝါယာမောတိ ဧတံ၊ တဿ ဟတ္ထေဟိ စ ပါဒေဟိ စ ဝါယာမော"ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဝီရိယာရမ္ဘဿ၊ ဝီရိယကိုအားထုတ်ခြင်း၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "တိဏ္ဏော ပါရင်္ဂတော ထလေ တိဋ္ဌတိ ဗြာဟ္မဏောတိ ဧတံ၊ တိဏ္ဏော ပါရင်္ဂတော ထလေ တိဋ္ဌတိ ဗြာဟ္မဏော"ဟူသော ဤအမည်သည်။ အရဟာတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ရွေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၁-မနာပါမနာပေသူတို့ ကရဏတွေ့ ဘူမှံ။

၂-ရထောပမသုတ်

၂၃၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌ္ဌသာလျှင်။ သုခသောမနဿ-ဗဟုလော၊ များသောကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်း, စိတ်၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယာယ၊ ကုန်စေသော အရဟတ္တမဂ်အကျိုးငှါ။ ယောနိ စ၊ အကြောင်းကိုလည်း[1]။ အာရဗ္ဘ၊ အားထုတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိ တီဟိ၊ အဘယ်တရားသုံးပါးတို့နှင့်နည်း။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ စောင့်စည်းအပ်သော တံခါးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညူ၊ (ခံယူခြင်း, သုံးဆောင်ခြင်း၌) အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းတည်းဟူသော လုံ့လကို။ အနုယုတ္တော၊ အဖန်တလဲလဲ အားထုတ်အပ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) (ကထဥ္စ ဘိက္ခဝေမှ မနိဿိယေ သံဝဏ် အာပဇ္ဇတိအထိ စာပိုဒ်ဝ၂၀-သာရိပုတ္တသဒ္ဒိဝိဟာရိကသုတ်အတိုင်းပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုဘူမိယံ၊ ညီညွတ်သော မြေ၌။ စာတုမဟာပထေ၊ လမ်းလေးခွ၌။ ယုတ္တော၊ ကအပ်သော။ ဒ္ဒိတော၊ တည်သော။ ဩဓ-ပတောဒေါ၊ (ရထား၏အလယ်၌ ဖီလာအားဖြင့် ချထားအပ်သော) နှင်တံရှိသော။ အာဇည-ရထော၊ အာဇာနည်မြင်းရထားသည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်းရထားကို။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသော။ ယောဂ္ဂါစရိယော၊ မြင်းတို့၏ဆရာဖြစ်သော။ အဿဒမ္မသာရထိ၊ ဆုံးမ အပ်သောမြင်းတို့ကို သွားစေတတ်သော ရထားထိန်းသည်။ အဘိရုဟိတ္ဝာ၊တက်စီး၍။ ဝါမေန ဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်။ ရဿိယော၊ ကြိုးတို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆွဲကိုင်၍။ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန၊ လက်ျာလက်ဖြင့်။ ပတောဒံ၊ နှင်တံကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ယေနိစ္ဆကံ၊ အကြင် အကြင် အလိုရှိ အပ်သော လမ်းဖြင့်။ ယဒိစ္ဆကံ၊ အကြင် အကြင် အလိုရှိတိုင်း။ သာရေယျပိ သေယျထာပိ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ရှေးရှု သွားစေရာသကဲ့သို့။ ပစ္စာသာရေယျပိ သေယျထာပိ၊ နောက်သို့လည်း ဆုတ်စေရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့ကို။ အာရက္ခာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ သံယမာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းအကျိုးငှါ။ သိက္ခတိ၊ ၏။ ဒမာယ၊ ဆုံးမခြင်းအကျိုးငှါ။ သိက္ခတိ၊ ၏။ ဥပသမာယ၊ ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းအကျိုးငှါ။ သိက္ခတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

(ကထဥ္စ ဘိက္ခဝေမှ ဖာသုဝိဟာရောစာတိ အထိ စာပိုဒ် ၁၂၀-သာရိပုတ္တသဒ္ဒိဝိဟာရိကသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝဏ်၊ အမာကို။ ရောဟနတ္ထာယ၊ အသားနုတက်ရန်အလို၌။ အာလိမ္ပေယျ သေယျထာပိ၊ ဆေးကို လိမ်းကျံရာသကဲ့သို့ဌင်း။ ပန၊ ဥပမာတနည်းသော်ကား။ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဘာရဏ၊ ဝန်ကို။ နိတ္ထရဏတ္ထာယ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ အက္ခံ၊ လှည်းဝင်ရိုးကို။ အဗ္ဘဉ္ဇေယျ သေယျထာ ဝါ၊ ဆီထည့်ရာသကဲ့သို့ဌင်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တညူ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ ယဝတိ တေန ဖလံ မိဿိတံ ဝိယ ဟောတိတိ ယောနိ၊ ကေန္တိကကာရဏံ။ ဋီ။

(ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေမှ စိတ္တံ ပရိသောဓေတိ-အထိ စာပိုဒ် ၁၂၀-သာရိပုတ္တသဒ္ဓိဝိဟာရိကသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇာဂရိယံ၊ ကို့။ အနုယုတ္တော၊ အပ် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ကွမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ သုခသောမနဿဗဟုလော၊ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဿ၊ သည်။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာယ၊ ၄၊။ ယောနိ စ၊ ကိုလည်း။ အာရဒ္ဓါ၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ကုမ္မောပမသုတ်

၂၄၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ကုမ္မော၊ ကျောက်ကုန်း၌ထက်သော အရိုးရှိသော။ ကစ္ဆပေါ၊ လိပ်သည်။ (တနည်း-ကစ္ဆပေါ၊ လက်ကတီးကြားဖြင့် ရေကိုသောက်တတ်သော။ ကုမ္မော၊ ဆီချိုလိပ်သည်။) သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ အနုနဒီတီရေ၊ မြစ်ကမ်းနား၌။ ဂေါစရပသုတော၊ ကျက်စားခြင်းငှါအားထုတ်သည်။ ဝါ၊ အစာရှာထွက်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သိင်္ဂါလောပိ၊ မြေခွေးသည်လည်း။ သာယန္ဟသမယံ၊ ၌။ အနုနဒီတီရေ၊ ၌။ ဂေါစရပသုတော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကစ္ဆပေါ၊ သော။ ကုမ္မော၊ သည်။ သိင်္ဂါလံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ ဂေါစရပသုတံ၊ ကျက်စားခြင်းငှါ အားထုတ်သည်ကို။ ဝါ၊ အစာရှာထွက်သည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ဒိသ္ဝာန၊ မြင်ပြီး၍။ သောဏ္ဍိပဉ္ဆမာနိ၊ ဦးခေါင်းတည်းဟူသော နှာမောင်းလျှင် ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော။ အင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါတို့ကို။ သကေ ကာယေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော လိပ်ခုံတွင်း၌။ သမောဒဟိတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာထား၍။ အပ္ပေါသုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ တုဏှီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ သင်္ကသာယတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သိင်္ဂါလောပိ၊ မြေခွေးသည်လည်း။ ကစ္ဆပံ၊ သော။ ကုမ္မံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ ဂေါစရပသုတံ၊ သည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္ဝာန၊ မြင်ပြီး၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ကစ္ဆပေါ၊ သော။ ကုမ္မော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ ကစ္ဆပံ၊ သော။ ကုမ္မံ၊ ကို။ "ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ကစ္ဆပေါ၊ သော။ အယံ ကုမ္မော၊ သည်။ သောဏ္ဍိပဉ္ဆမာနံ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါတို့တွင်။ အညတရံ ဝါ အညတရံ ဝါ၊ အမှတ်မထားတပါးပါးလည်းဖြစ်သော။ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါကို။ အဘိနိန္နာမေဿတိ၊ ရှေးရှုညွတ်စေလတ္တံ့။ ဝါ၊ အပြင်သို့ထုတ်လတ္တံ့။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်။ နံ၊ ထိုလိပ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဖမ်းယူ၍။ ဥဒ္ဒါလိတ္ဝာ၊ ခွါ၍။ ခါဒိဿာမိတိ၊ စားအံ့" ဟူ၍။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဒါ ခေါ၊ အကြင် အခါ၌ကား။ ကစ္ဆပေါ၊ သော။ ကုမ္မော၊ သည်။ သောဏ္ဍိပဉ္ဆမာနံ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ ဝါ အညတရံ ဝါ၊ သော။ အင်္ဂံ၊ ကို။ နာဘိနိန္နာမေတိ၊ ရှေးရှုမညွတ်စေ။ ဝါ၊ အပြင်သို့မထုတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သိင်္ဂါလော၊ သည်။ ကုမ္မမ္ပာ၊ လိပ်မှ။ သြတာရံ၊ အခွင့်ကို။ အလဘမာနော၊ မရသည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာသော။ မာရော၊ ကိလေသ မာရ်သည်။ တုမှေပိ၊ သင်တို့ကိုလည်း။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ "အဟံ၊ ငါသည်။

၁။ မောဂ်၊ ၃-ကဏ္ဍ၊ ၆-သုတ်၌ အနုပုဒ်နှင့် သမာသ်ဖြစ်ပုံမျှားနှင့် အနက်မျှားကိုရှုလေ။

ဣမေသံ၊ ဤရဟန်းတို့၏။ စက္ခုတော ဝါ၊ စက္ခုပသာဒမ့လည်း။ ဩတာရံ၊ အခွင့်ကို။ အပ္ပေဝ-နာမ လဘေယျံ၊ ရကောင်းရာ၏ ။ပ။ ဇိဝှါတော ဝါ၊ ဇိဝှါပသာဒမ့လည်း။ ဩတာရံ၊ ကို အပ္ပေဝ နာမ လဘေယျံ၊ ရကောင်းရာ၏။ မနတော ဝါ၊ စိတ်မ့လည်း။ ဩတာရံ၊ အခွင့် ကို။ အပ္ပေဝ နာမ လဘေယျန္တိ၊ ရကောင်းရာ၏" ဟူ၍။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုတည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤဝါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု စသော ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရာ၊ စောင့်စည်းအပ်သော တံခါးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထ၊ နေကြ ကုန်လော့။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်ကုန်၍။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟီနော၊ ကုန်သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ အနုဗ္ယဉ္ဇနဂ္ဂါဟီနော၊ ကုန်သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ ယတ္ဝာဓိကရဏံ (ယတောအဓိကရဏံ)၊ အကြင်စက္ခုန္ဒြေကို မစောင့်စည်းခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ အသံဝုတံ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ အလိုကြီးခြင်း, နှလုံးမသာယာခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ အန္ဝာသဝေယျုံ၊ အဖန်အလဲလဲ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုစက္ခုန္ဒြေကို။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇထ၊ ကျင့်ကြကုန်လော့။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခထ၊ စောင့်ရှောက်ကြကုန်လော့။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ စက္ခုန္ဒြေ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇထ၊ ရောက်ကြကုန်လော့။ သောတေန၊ ဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၌။ (နိမိတ္တဂ္ဂါဟီနော၊ ကုန်သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ ကုန်လင့်။ပ။ သောတိန္ဒြိယေ၊ သောတိန္ဒြေ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇထ၊ ကုန်လော့။ (အကြွင်း နည်းမှီး၍ ပေးကြလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရာ၊ ကုန်သည်။ (ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။) ဝိဟရိဿထ၊ နေကြကုန်လတ္တံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ တုမှေဟိပိ၊ သင်တို့မ့လည်း။ ဩတာရံ၊ ကို။ အလဘမာနော၊ ဖြစ်၍။ သိင်္ဂါလော၊ သည်။ ကုမ္မမ့၊ မှ။ ပက္ကမတိ ဣဝ၊ ဖဲသွား သကဲ့သို့။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ၍။ ပက္ကမိဿတိ၊ ဖဲသွားလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ကုမ္မော၊ လိပ်သည်။ အင်္ဂါနိ၊ ဦးခေါင်းတည်းဟူသော နှာမောင်းလျှင် ငါးခုမြောက်သော အင်္ဂါတို့ကို။ သကေ ကပါလေ၊ မိမိ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော လိပ်ခွံတွင်း၌။ သမောဒဟံ၊ ကောင်းစွာထားသည်ဖြစ်၍။ (သိင်္ဂါလဿ၊ မြေခွေးအား။ ဩတာရံ၊ အခွင့်ကို။ နာ ဒေတိ ဣဝ၊ မပေးသကဲ့သို့ငင်း။ သိင်္ဂါလော၊ သည်။ နံ၊ ထိုလိပ်ကို။ နာ ပသဟတိ ဣဝ၊ မညှဉ်းဆဲနိုင်သကဲ့သို့ငင်း။) ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းသည်။ မနောဝိတက္ကော၊ မိမိ၏ စိတ်အကြံအစည်တို့ကို။ (သကော၊ မိမိ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ အာရမ္မဏကပါလေ၊ အာရုံတည်းဟူသော ခွက်၌။ သမောဒဟံ၊ ဖြစ်၍။ ကိလေသမာရဿ၊ ကိလေသမာရ်အား။ ဩတာရံ၊ အခွင့်ကို။ နာ ဒေတိ၊ မပေး။ မာရော စ၊ ကိလေသ မာရ်သည်လည်း။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ နာ ပသဟတိ၊ မညှဉ်းဆဲနိုင်။ အနိဿိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကို မမှီသော။ အညံ၊ တပါးသော ပဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟေဌယာနော၊ မညှဉ်းဆဲသော။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာငြိမ်းပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နူပဝဒေယျ (နာ ဥပဝဒေယျ)၊ သီလအာစာရစသည်ဖြင့် မစွပ်စွဲရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်ဘည်း။

၄-ပဌမဒါရုကွန္ဒေၚပမသုတ်

၂၄၁။ ကော်၊ သေၚ။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ကောသမ္မိယံ၊ ကောသမ္မီပြည်၌။ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ သောတေန၊ရေအလျဉ်ဖြင့်။ ဝုယ္ဟမာနံ၊ မျောအပ်သော။ ဝါ၊ မျောသော။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဒါရုက္ခန္ဓံ၊ သစ်တုံးကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်တော်မူပြီ။ ဒိသ္ဝာန၊ မြင်ပြီး၍။ ဘိက္ခူ၊၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ (ပဿထဋ္ဌ စပ်။) နော၊ ငါတို့သည်။ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ၏။ သောတေန၊ ဖြင့်။ ဝုယ္ဟမာနံ၊ သော။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ အမုံ ဒါရုက္ခန္ဓံ၊ ဤမည်သော သစ်တုံးကို။ ပဿထ နော ပဿထ နူတိ၊ မြင်ကြကုန်၏လော့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။ (ဤတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ဒါရုက္ခန္ဓော၊ သည်။ သြရိမံ တီရံ၊ ဤမှာဘက်ကမ်းသို့။ သစေ နဉပဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ မကပ်ရောက်သည်ဖြစ်အံ့။ ပါရိမံ တီရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့။ သစေ နဉပဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ မကပ်ရောက်သည်ဖြစ်အံ့။ မဇ္ဈေ၊ ရေ၏အလယ်၌။ သစေ နသံသီဒိဿတိ၊ အကယ်၍ မနစ်မြုပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ထလေ၊ကြည်းကုန်းထက်၌။သစေ နဥဿီဒိဿတိ၊ အကယ်၍ မတင်သည်ဖြစ်အံ့။ မနုဿဂ္ဂါဟော၊ ဆယ်ယူတတ်သောလူသည်။ သစေ နဂဟေဿတိ၊ အကယ်၍ မဆယ်ယူသည်ဖြစ်အံ့။ အမနုဿဂ္ဂါဟော၊ ဆယ်ယူတတ်သော လူမှ တပါးသော နတ်, ဘီလူးစသည်သည်။ သစေ နဂဟေဿတိ၊ အကယ်၍ မဆယ်ယူသည်ဖြစ်အံ့။ အာဝဋ္ဋဂ္ဂါဟော၊ စုတ်ယူတတ်သော ဝဲသည်။သစေ နဂဟေဿတိ၊ အကယ်၍ မစုတ်ယူသည်ဖြစ်အံ့။ အန္တောပူတိ၊ အတွင်း၌ ပုပ်ဆွေးသည်။ သစေ နဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သော ဒါရုက္ခန္ဓော၊ သည်။ သမုဒ္ဒနိန္နော၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ညွတ်သည်။ သမုဒ္ဒပေါဏော၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ကိုင်းသည်။ သမုဒ္ဒပဗ္ဘာရော၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ရှိုင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ၏။ သောတော၊ ရေအလျဉ်သည်။ သမုဒ္ဒနိန္နော၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ညွတ်၏။ သမုဒ္ဒပေါဏော၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ကိုင်း၏။ သမုဒ္ဒပဗ္ဘာရော၊ သမုဒ္ဒရာသို့ရှိုင်း၏။ (တာသွာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအဘူသာသျှင်။ တုမ္ဟေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ သြရိမံ တီရံ၊ သို့။ သစေ နဉပဂစ္ဆထ၊ အကယ်၍ မကပ်ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ပါရိမံ တီရံ၊ သို့။ သစေ နဉပဂစ္ဆထ၊ အံ့။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သစေ နသံသီဒိဿထ၊ အကယ်၍ မနစ်မြုပ်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ထလေ၊ ကြည်းကုန်းထက်၌။ သစေ နဥဿီဒိဿထ၊ အကယ်၍ မတင်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ မနုဿဂ္ဂါဟော၊ သည်။ သစေ နဂဟေဿတိ၊ အံ့။ အမနုဿဂ္ဂါဟော၊ သည်။ သစေ နဂဟေဿတိ၊ အံ့။ အာဝဋ္ဋဂ္ဂါဟော၊ သည်။ သစေ နဂဟေဿတိ၊ အံ့။ အန္တောပူတိ၊ အတွင်း၌ ပုပ်ဆွေးကုန်သည်။ သစေ နဘဝိဿထ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗာနနိန္နာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်ကုန်သည်။ နိဗ္ဗာနပေါဏာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ကိုင်းကုန်သည်။ နိဗ္ဗာနပဗ္ဘာရာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းကုန်သည်။ ဘဝိဿထ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ကံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ နိဗ္ဗာနနိန္နာ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနပေါဏာ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနပဗ္ဘာရာ၊ ၏။ ဤတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရှင်။

ဩရိမံ တီရံ၊ ဤမှာဘက်ကမ်းဟူသည်။ ကိ ံနဲ့ ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ပါရိမံ တီရံ၊ ဟူသည်။ ကိ ံနဲ့ ခေါ၊ နည်း။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သံသီဒေါ၊ ဟူသည်။ ကော နဲ့ ခေါ၊ နည်း။ ထလေ၊ ၌။ ဥဿာဒေါ၊ ဟူသည်။ ကော နဲ့ ခေါ၊ နည်း။ မနုဿဂ္ဂါဟော၊ သည်။ ကော နဲ့ ခေါ၊ နည်း။ အမနုဿဂ္ဂါဟော၊ သည်။ ကော နဲ့ ခေါ၊ နည်း။ အာဝဋ္ဋဂ္ဂါဟော၊ သည်။ ကော နဲ့ ခေါ၊ နည်း။ အန္တောပူတိဘာဝေါ၊ အတွင်း၌ ပုပ်ဆွေးသည်၏ အဖြစ်ဟူသည်။ ကော နဲ့ ခေါတိ၊ အဘယ် ပါနည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကား၌။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ “ဩရိမံ တီရန္တိ ခေါ ဧတံ၊ ဩရိမံ တီရံ”ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကာနံ အာယတနာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ “ပါရိမံ တီရ”န္တိ ခေါ ဧတံ၊ သည်။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ ဗာဟိရာနံ အာယတနာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ “မဇ္ဈေ သံသီဒေါ”တိ ခေါ ဧတံ၊ သည်။ နန္ဒီရာဂဿ၊ နှစ်သက် တတ်သောရာဂ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ “ထလေ ဥဿဒေါ”တိ ခေါ ဧတံ၊ သည်။ အသို့မာနဿ၊ ငါဟူ၍တက်ကြွတတ်သော မာန၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ဘိက္ခု၊ရဟန်း။မနုဿဂ္ဂါဟော၊ဟူသည်။ကတမော စ၊နည်း။ဣဓ၊ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂိဟီဟိ၊ လူတို့နှင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောသည် (ဖြစ်၍)။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ သဟနန္ဒီ၊ အတူတကွနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်။ သဟသောကီ၊ အတူတကွစိုးရိမ်ခြင်းရှိသည် (ဖြစ်၍)။ သုခိတေသု၊ (လူတို့သည်) ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ သုခိတော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဒုက္ခိတေသု၊ (လူတို့သည်) ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည် ၁ (ဖြစ်၍)။ ကိစ္စကရဏီယေသု၊ အမှုငယ်အမှုကြီးတို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်။ တေသု၊ ထိုအမှုငယ်, အမှုကြီးတို့၌။ ယောဂံ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ၊ ဤသည်ကို။ မနုဿဂ္ဂါဟော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အမနုဿဂ္ဂါဟော၊ ဟူသည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိနာ သီလေန ဝါ၊ ဤ (စတုပါရိသုဒ္ဓိ)သီလဖြင့်၎င်း ၂။ ဣမိနာ ဝတေန ဝါ၊ ဤသီလကိုဆောက်တည်ခြင်း, ဓုတင်ကိုကျင့်ခြင်းဝတ ဖြင့်၎င်း။ ဣမိနာ တပေန ဝါ၊ ဤခြိုးခြံသော အကျင့်ဖြင့်၎င်း။ ဣမိနာ ဗြဟ္မစရိယေန ဝါ၊ ဤမေထုန်အကျင့်မှကြဉ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်၎င်း။ဒေဝေါ ဝါ၊ဘုန်းတန်းခိုးအားဖြင့် ထင်ရှားကျော်စောသောနတ်သည်လည်း။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ရအံ့။ ဒေဝညတရော ဝါ၊ ဘုန်းတန်းခိုးအားဖြင့် မထင်ပေါ်သောနတ်သည်လည်း။ ဘဝိဿာမီတိ၊ ဖြစ်ရအံ့” ဟူ၍။ အညတရံ၊ အမှတ် မထား တပါးပါးသော။ ဒေဝနိကာယံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ပဏိဓာယ၊ တောင့်တ၍။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ၊ ဤသည်ကို။ အမနုဿဂ္ဂါဟော၊ ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အာဝဋ္ဋဂ္ဂါဟောတိ ဧတံ၊ သည်။ ပဇ္ဇန္နံ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

၁။ သုခိတေသု သုခိတော, ဒုက္ခိတေသု ဒုက္ခိတော-ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ခန္ဓဝဂ္ဂဋ္ဌကထာ စာပိုဒ် ၃၊ ဟာလိဒ္ဒိကာနိသုတ်ကို ရှုလေ။

၂။ သီလေန ဝတေန စသော ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို အံ-ဋ ၃၊ ပဋ္ဌာနိပါတ် စာပိုဒ် ၂၀၆- (မဟာနိဒ္ဒေသ ၅၈၊ ဋ္ဌ-၁၆၈-နှာ)ကို ရှုလေ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အန္ဓောပူတိဘာဝေါ၊ ဟူသည်။ ကတမော စ၊နည်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုဿီလော၊ သီလမရှိသည်။ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသည်။ အသုစိ၊ ကိုယ်,နှုတ်,စိတ်တို့ဖြင့် မစင်ကြယ်သည်။ သင်္ကဿရသမာစာရော၊သူတပါး တို့သည် ယုံမှားခြင်းဖြင့် ဘွဲ့းတောအပ်သောအကျင့်ရှိသည်[၁]။ ပဋိစ္ဆန္နကမ္မန္တော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော မကောင်းမှုရှိသည်။ အဿမဏော၊ ရဟန်းမဟုတ်ဘဲလျက်။ သမဏပဋိညော၊ ရဟန်းဟု ဝန်ခံသည်။ အပြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်မရှိဘဲလျက်။ ပြဟ္မစာရိပဋိညော၊ မြတ်သောအကျင့်ရှိ၏ဟု ဝန်ခံသည်။ အန္ဓောပူတိ၊ အတွင်း၌ပုပ်ဆွေးသည်။ အဝဿုတော၊ ရာဂဖြင့်စွပ်သည်။ ကသမ္ဗုဇာတော၊ ဖြစ်သော ရာဂစသော ကိလေသာတည်းဟူသော အမှိုက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ အန္ဓောပူတိဘာဝေါ၊ အတွင်း၌ပုပ်သည်၏အဖြစ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ နန္ဒေါ၊ နန္ဒမည်သော။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ နန္ဒေါ၊ သော။ ဂေါပါလကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ ခေါ၊ သည်။ ဩရိမံ တီရံ၊ သို့။ နဒုပဂစ္ဆာမိ၊ မကပ်ရောက်ပါ။ ပါရိမံ တီရံ၊ သို့။ နဒုပဂစ္ဆာမိ၊ ပါ။ မဇ္ဈေ၊ ၌။ နဿီဒီဿာမိ၊ မနစ်မြုပ်ပါအံ့။ ထလေ၊ ၌။ နဒုဿီဒီဿာမိ၊ မတင်ပါအံ့။ မံ၊ ကို။ မနုဿဂ္ဂါဟော၊ သည်။ နဂဟေဿတိ၊ မဆယ်ယူပါအံ့။ အမနုဿဂ္ဂါဟော၊ သည်။ နဂဟေဿတိ၊ အံ့။ အာဝဋ္ဋဂ္ဂါဟော၊ သည်။ နဂဟေဿတိ၊ အံ့။ အန္ဓောပူတိ၊ သည်။ နဘဝိဿာမိ၊ အံ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ လဘေယ္ယံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘေယ္ယန္တိ၊ ရလိုပါ၏"ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ ဟံ၊ သင်သည်။ သာမိကာနံ၊ နွားရှင်တို့အား။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို။ နိယျာတေဟိ၊ အပ်နှင်းချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝစ္ဆဂိဒ္ဓိနီယော၊ နွားငယ်တို့၌ တပ်မက်ကုန်သော။ ဂါဝေါ၊ နွားမတို့သည်။ ဂမိဿန္တိ၊ အလိုလိုသွားကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။ တံ၊ သည်။ ဂါဝေါ၊တို့ကို။ သာမိကာနံ၊နွားရှင်တို့အား။ နိယျာတေဟိ ဧဝေါ၊ အပ်နှင်းသာလျှင်အပ်နှင်းချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ နန္ဒော၊ သော။ ဂေါပါလကော၊ သည်။ သာမိကာနံ၊ တို့အား။ ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ နိယျာတေတ္ဝာ၊ အပ်နှင်းပြီး၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သာမိကာနံ၊ တို့အား။ ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ နိယျာတိတာ၊ အပ်နှင်းအပ်ကုန်ပါပြီ။ဘန္တေ၊ရား။အဟံ၊သည်။ဘဂဝတော၊၏။သန္တိကေ၊၌။ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ကို။လဘေယ္ယံ၊၏။ဥပသမ္ပဒံ၊ကို။ လဘေယ္ယန္တိ၊ ရလိုပါ၏"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ နန္ဒော၊ သော။ ဂေါပါလကော၊

၁။ သင်္ကဿရသမာစာရော=သရိတပ္ပေါတိ သရော၊ သင်္ကဃ သရော သင်္ကဿရော၊ သင်္ကဿရော သမာစာရော ယဿာတိ သင်္ကဿရသမာစာရောဟုပြု။ သူတပါးတို့က မိမိအပေါ်၌ ယုံမှားခြင်းဖြင့် တွေးတော အောက်မေ့အပ်သော အကျင့်ရှိသောသူဟု ဆိုလို၏။

တနည်း-သမာစာရံ သရတီတိ သရသမာစာရော၊သင်္ကဃ သရသမာစာရော သင်္ကဿရသမာစာရောဟုပြု။ မိမိအတွေးဖြင့် သူတပါးတို့၏ တိုင်ပင်နေမှု အမူအရာအကျင့်ကို တွေးထင်အောက်မေ့နေသူဟု ဆိုလိုသည်။ ဤ၌ ဖွင့်ကို ရှု။

သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ်၊ ကို။ အလတ္ထ ခေါ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္ထ ခေါ၊ ရပြီ။ အစိရူပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းခံ၍မကြာမြင့်သေးသော။ အာယသ္မာ၊ သော။ နန္ဒေါ၊ သည်။ ကေဝ၊ တယောက်အသံးဘည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ပ။အာယသ္မာ၊ သော။ နန္ဒေါ၊ သည်။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတရော စ ပန၊ တယောက်အပါ အဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဒုတိယဒါရကွန္ဒောပမသုတ်

၂၄၂။ ကေဝံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကိမိလာယံ၊ ကိမိလာမည်သောမြို့၌။ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ။ နေတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊၏။ သောတေန၊ ဖြင့်။ ဝုယ္ဟမာနံ၊ မျောသော။ မဟန္တံ ဒါရကွန္ဒံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ ခေါ၊ ပြီ။ ဒိသွာန၊ ၍။ ဘိက္ခူ၊၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ၏။ သောတေန၊ဖြင့်။ဝုယ္ဟမာနံ၊သော။မဟန္တံ၊သော။ အမုံ ဒါရကွန္ဒံ၊ ကို။ ပဿထ နောတိ၊လော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ပ။ကိမိလ၊ ကိမိလ။ ဣမ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ သည်။ ယထာရူပါယ၊ အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ပရိဝါသ်, မာနတ်, အဗ္ဘာန်တို့ဖြင့် ထခြင်းသည်။ န ပညာယတိ၊ မထင်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ အညတရံ၊ အမှတ်မထား တပါးပါး သော။ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော။ အာပတ္တိ ံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိမိလ၊ ကိမိလ။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ အန္တောပူတိဘာဝေါ၊ အတွင်း၌ ပုပ်သည်၏ အဖြစ် ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အဝဿုတပရိယာယသုတ်

၂၄၃။ ကေဝံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်း၌။ ကပိလဝတ္ထုသ္မိ ံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌။ နိဂ္ရောဓာရာမေ၊ နိဂ္ရောဓခရုံကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ သက္ယာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ သန္ထာဂါရံ၊ ညီမူခံရာစရပ်သည်။ (အပန်းဖြေစခန်း မင်းကွန်းနန်းသစ်သည် သော်လည်းပေး။) အစိရကာရိတံ၊ ဆောက်လုပ်၍ မကြာမြင့်သေးသည်။ သမဏေန ဝါ၊ ရဟန်းသည်သော်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်သော်၎င်း။ မနုဿဘူတေန၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ကေနစိ ဝါ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်မူလည်း။ အန္တောဝုဋ္ဌံ၊ တက်ရောက်၍ မနေဘူးသေးသည်။ ဝါ၊ မသုံးဆောင်အပ်ဘူးသေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ယာ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ ကုန်သော။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ယာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရာ။ ဣမ၊၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ သက္ယာနံ၊ တို့၏။ နဝံ၊ သော။ ယံ သန္ထာဂါရံ၊ အကြင်ညီမူခံရာ စရပ်သည်။ အစိရကာရိတံ၊ ဆောက်လုပ်၍မကြာမြင့်သေးသည်။ သမဏေန ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ မနုဿဘူတေန၊ သော။ ကေနစိ ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ အန္တောဝုဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။

ပရိဘုဥ္ဇတု၊ သုံးဆောင်တော်မူပါလေ၃။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စ္စာ။ ပရိဘုတ်တံ၊ သုံးဆောင်တော်မူအပ်ပြီးသည်ကို။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သကျာ၊ တို့သည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ပရိဘုဥ္ဇိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တံ၊ ထို့သို့သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ သကျာနံ၊ တို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အဿာတိ၊ ဖြစ်ရာပါ၏"ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ လက်ခံတော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သကျာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဓိဝါသနံ၊ လက်ခံတော်မူခြင်းကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကုန်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ အလွန်ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရှိအသေကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ယေန၊ ၌။ နဝံ၊ သော။ သန္ထာဂါရံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ သန္ထာဂါရံ၊ ကို။ သဗ္ဗသန္ထရိ ံ၊ အလုံးစုံခင်းသဖြင့်။ ဝါ၊ အခင်းပြည့်အောင်။ သန္ထရိတ္ဝာ၊ ခင်းစေကုန်၍။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပေတ္ဝာ၊ သတ်မှတ်ခင်းထားစေ၍။ ဥဒကမဏိကံ၊ ရေအိုးစရည်းကြီးကို။ ပတိဋ္ဌာပေတ္ဝာ၊ တည်ထားစေ၍။ တေလပဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ အာရောပေတ္ဝာ၊ ထွန်းညှိတင်ထားစေ၍။ ယေန၊ ၌။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သန္ထာဂါရံ၊ ကို။ သဗ္ဗသန္ထရိ၊ သဖြင့်။ သန္ထတံ၊ ခင်းစေအပ်ပါပြီ။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညတ္တာနိ၊ ခင်းစေအပ်ပါကုန်ပြီ။ ဥဒကမဏိကော၊ ကို။ ပတိဋ္ဌာပိတော၊ တည်ထားစေအပ်ပါပြီ။ တေလပဒီပေါ၊ကို။ အာရောပိတော၊ ထွန်းညှိတင်ထားစေအပ်ပါပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယဿ၊ ယင်းကြွသွားတော်မူခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညတိတိ၊ သိတော်မူပါ၏"ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ သင်္ကန်းကိုပြင်ဝတ်တော်မူ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။အာဒါယ၊ မူ၍။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ ယေန၊ ၌။ နဝံ၊ သော။ သန္ထာဂါရံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ပက္ခာလေတ္ဝာ၊ ဆေးတော်မူ၍။ သန္ထာဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ မူ၍။ မဇ္ဈိမံ၊ အလယ်၌ဖြစ်သော။ ထမ္ဘံ၊ တိုင်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ ရှေ့ရှုမျက်နှာမူလျက်။ နိသီဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခုသံဃောပိ ခေါ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်လည်း။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ပက္ခာလေတ္ဝာ၊ ဆေး၍။ သန္ထာဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ ပစ္ဆိမံ၊ အနောက်အရပ်၌ဖြစ်သော။ ဘိတ္တိ ံ၊ နံရံကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ရှေ့ရှုမျက်နှာမူလျက်။ ဘဂဝန္တံ ယေဝ၊ကိုသာလျှင်။ ပုရက္ခတ္ဝာ၊ ရှေ့၌ပြုကုန်၍။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ကာပိလဝတ္ထဝေါ၊ ကုန်သော။ သကျေ၊ တို့ကို။ ဗဟုဒေဝ ရတ္တိ ံ၊ များစွာသော ညဉ့်ပတ်လုံးသာလျှင်။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ တရားနှင့်စပ်သောစကားဖြင့်။သန္ဒဿေတ္ဝာ၊ကောင်းစွာပြ၍။ သမာဒပေတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေ၍။ သမုတ္တေဇေတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာထက်စေ၍။ သမ္ပဟံသေတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာရွှင်စေ၍။ "ဂေါတမာ၊ ဂေါတမအနုယဉ်တို့။ ရတ္တိ၊ မဇ္ဈိမယာမ်သည်။

အာဘိက္ကန္တာ ခေါ၊ လွန်ပြီ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယဿ၊ ယင်းသွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညထာတိ၊ သိကြကုန်လော့”ဟူ၍။ ဥယျောဇေသိ၊ တိုက်တွန်းတော်မူပြီ။ “ဘန္တေ၊ ရှား။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ”။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ယာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏(စကားတော်ကို)။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကုန်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အာဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ရှိခိုးကုန်ပြီး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြုကုန်၍။ ပက္ကမိံသု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ကာပိလဝတ္ထဝေသု၊ ကုန်သော။ သက္ယေသု၊ တို့သည်။ အစိရပက္ကန္တေသု၊ ဖဲသွား၍မကြာမြင့်ကုန်မှီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ “မောဂ္ဂလ္လာန၊ မောဂ္ဂလ္လာန်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ ခေါ၊ ကင်းသော ထိနမိဒ္ဓ ရှိ၏။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လွှာန်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ပိဋ္ဌိ၊ ကျောက်ကုန်းသည်။ အာဂိလာယတိ၊ ညောင်းညာ၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုကျောက်ကုန်းကို။ အာယမိဿာမိ၊ ဆန့်ဦးအံ့။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မီ ကထာ၊ တရားနှင့်စပ်သောစကားသည်။ တံ၊ သင်၏ဉာဏ်၌။ပဋိဘာတူတိ၊ ထင်စေပါလော့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ “ဘန္တေ၊ ရှား။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ”။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏(စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သဃ်ာဋိံ၊ ဒုကုဋ္ဌသင်္ကန်းကြီးကို။ စတုဂ္ဂုဏ်၊ လေးထပ်လေးလှာ။ ပညပေတ္ဝာ၊ ခင်းစေ၍။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက်ျာနံပါးဖြင့်။ ပါဒေ၊ လက်ျာခြေ၌။ ပါဒံ၊ လက်ဝဲခြေကို။ အစ္စာဓာယ၊ စဉ်းငယ်လွန်သဖြင့် တင်ထား၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဥဋ္ဌာနသညံ၊ ထအံ့ဟူသောအမှတ်သညာကို။ မနသိကရိတ္ဝာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ သီဟသေယျံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သော မြတ်သောအိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ တတြ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘိက္ခု၊၊ တို့ကို။ “အာဝုသော ဘိက္ခဝေတိ၊ ငါ့ရှင်ရဟန်းတို့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ “အာဝုသောတိ၊ ငါ့ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်”ဟူ၍။ တေ ဘိက္ခု၊၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၏(စကားကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှု ဝန်ခံကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အဝဿုတပရိယာယဉ္စ၊ ကိလေသာမိုး စွတ်အပ်သူတည်းဟူသော အကြောင်းပရိယာယ်ကိုဎင်း[1]။ အနဝဿုတပရိယာယဉ္စ၊ ကိလေသာမိုး မစွတ်အပ်သူတည်းဟူသော အကြောင်းပရိယာယ်ကိုဎင်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ တံ၊ ထိုတရားဒေသနာကို။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ (အဟံ၊ သည်။) ဘာသိဿာမိတိ၊ ဟောပေအံ့”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ “အာဝုသော၊ လွှာန်။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ”။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ ဘိက္ခု၊၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၏။ (ဝစနံ၊ ကို။) ပစ္စဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည် —

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အဝဿုတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မိုးစွတ်အပ်သူသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ပိယရူပေ၊ ချစ်အပ် သာယာအပ်သော သဘောရှိသော။

၁။ အဝဿုတဿ ပရိယာယံ၊ ဌ။ ကိဿဟေတုကဲ့သို့ ဆဋ္ဌီဟေတ္ထတ္ထေ မောဂ္ဂလ္လာန်သုတ်အရ ကြံလေ။

ရှုပေ၊ ၌။ အဓိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာအစ္ဆမ်းအား‌ဖြင့် နှလုံးသွင်း၏။ ဝါ၊ တပ်မက်၏။ အပ်ိယရှုပေ၊ သော။ ရှုပေ၊ ၌။ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဒေါသဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ အနုပဋ္ဌိတကာယသ်တိ၊ အာရုံသို့ကပ်၍မတည်သော ကာယဂတာသတိရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိတ္တစေတသော၊ ကိလေသာတို့သည် ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းဖြတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ [၁]။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိ, အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ၌။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ တေ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမဲ့။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တဥ္စ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ထိုကိလေသာတို့မှ လွတ်ရာ အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိကိုဎင်း။ တဥ္စ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ ထိုကိလေသာတို့မှလွတ်ရာ အရဟတ္တဖိုလ် ပညာကိုဎင်း။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ။ပ။ ဇိဝှါယ၊ ဖြင့်။ ရသံ၊ ကို။ သာယိတ္တာ၊ လျက်၍။ပ။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဝိညာဃ၊ ၍။ ပိယရူပေ၊ ၌။ အဓိမုစ္စတိ၊ ၏။ပ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ စက္ခုဝိညေယ္ယသု၊ ကုန်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ အဝဿုတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမိုး စွတ်အပ်သောရဟန်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧဝံ ဝိဟာရိံ၊ ဤသို့ နေလေ့ရှိသော။ နံ ဘိက္ခုံ စ၊ ထိုရဟန်းသို့လည်း။ မာရော၊ ကိလေသမာရ်, ဒေဝပုတ္တမာရ်သည်။ စက္ခုတောပိ၊ မျက်စိမှလည်း။ စေ ဥပသင်္ကမတိ၊ အကယ်၍မူလည်း ချဉ်းကပ်ငြားအံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) မာရော၊ သည်။ ဩတာရံ၊ အခွင့်ကို။ လဘတေဝ၊ ရသည်သာလျှင်တည်း။ မာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ အကြောင်းကို။ လဘတိ ဧဝ၊ ၎သည်သာလျှင်တည်း။ပ။ မာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ လဘတိ ဧဝ၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုက္ခံ၊ ခြောက်သော။ ကောလာပံ၊ အနှစ်မရှိသော။ ဝါ၊ အခေါင်းပေါက်ရှိသော။ တေရောဝဿိကံ၊ နှစ်လွန်ပြီးသော။ ယံ နဋ္ဌာဂါရံ ဝါ၊ အကြင် ကြူးမိုးအိမ်သည်ဎင်း။ ယံ တိဏာဂါရံ ဝါ၊ အကြင်မြက်မိုးအိမ်သည်ဎင်း။ (အတ္ထိ၏။) ပုရိသော၊ သည်။ နံ၊ ထိုကြူးမိုးအိမ် မြက်မိုးအိမ်သို့။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယပိ၊ အရှေ့အရပ်မှလည်း။ အာဒိတ္တာယ၊ ရဲရဲငြိသော။ တိဏုက္ကာယ၊ မြက်မီးရှူးဖြင့်။ စေ ဥပသင်္ကမေယျ၊ အကယ်၍ ချဉ်းကပ်ငြားအံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဩတာရံ၊ ကို။ လဘေထေဝ၊ ရရာသည် သာလျှင်တည်း။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ လဘေထ ဧဝ၊ လျှင်တည်း။ ပုရိသော၊ သည်။ နံ၊ သို့။ ပစ္ဆိမာယပိ ဒိသာယ၊ အနောက်အရပ်မှလည်း။ပ။ ဥတ္တရာယပိ ဒိသာယ၊ မှလည်း။ပ။ ဒက္ခိဏာယပိ ဒိသာယ၊ မှလည်း။ပ။ ပေဋ္ဌိမတောပိ၊ မှလည်း။ပ။ ဥပရိမတောပိ၊ မှလည်း။ပ။ ပုရိသော၊ သည်။ နံ၊ သို့။ ယတော ကုတောစိပိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုသောအရပ်မှလည်း။ အာဒိတ္တာယ၊ သော။ တိဏုက္ကာယ၊ ဖြင့်။ စေ ဥပသင်္ကမေယျ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) အဂ္ဂိ၊ သည်။ ဩတာရံ၊ ကို။ လဘေထေဝ၊ လျှင်တည်း။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ လဘတိ ဧဝ၊ လျှင်တည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မာရော၊ သည်။ ဧဝံ ဝိဟာရိံ၊ သော။ နံ ဘိက္ခုံ၊ သို့။ စက္ခုတောပိ၊ မျက်စိမှလည်း။ စေ ဥပသင်္ကမတိ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) မာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ လဘတေဝ၊ လျှင်တည်း။ မာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ လဘတိ ဧဝ၊ တည်း။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧဝံ ဝိဟာရိံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ရူပါ စ၊ ရူပါရုံတို့သည်လည်း။

၁။ ပရိတ္တစေတသောတိ အကုသလစိတ္တော။ (မ-ဋ္ဌ ၂၊ စာပိုဒ် ၄၀၉။) ပရိတ္တစေတသောတိ ကိလေသေဟိ ပရိတော ခဏ္ဍိတစိတ္တော။ တေနာဟ "အကုသလစိတ္တော"တိ။ (မ-ဋီ ၂စာပိုဒ် ၄၀၉။)

အဓိဘံသု၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ နအဓိဘောသိ၊ မလွှမ်းမိုး မနှိပ်စက်နိုင်။ သဒ္ဒါ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အဓိဘံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဒ္ဒေ၊ တို့ကို။ နအဓိဘောသိ၊ မလွှမ်းမိုး မနှိပ်စက်နိုင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ နအဓိဘောသိ၊ မလွှမ်းမိုး မနှိပ်စက်နိုင်။ အာဝုသော။ တို့။ ရူပါဓိဘူတော။ ရူပါရုံတို့သည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သော။ သဒ္ဒါဓိဘူတော၊ အပ်သော။ ဂန္ဓာဓိဘူတော၊ အပ်သော။ ရသာဓိဘူတော၊ အပ်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာဓိဘူတော၊ အပ်သော။ ဓမ္မာဓိဘူတော၊ အပ်သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ အဓိဘူတော၊ ရူပါရုံစသည်တို့သည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်၏ဟူ၍။ အနဓိဘူ၊ ရူပါရုံစသည်တို့ကို မလွှမ်းမိုး မနှိပ်စက်နိုင်ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သံကိလေသိကာ၊ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်ကုန်သော။ ပေါနောဘဝိကာ၊တဖန် ဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ (ဘဝသစ်ကိုပြုခြင်းအလေ့ရှိကုန်သော။) သဒရာ၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ဆင်းရဲသောအကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ဇာတိဇရာမရဏိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း, အိုခြင်း, သေခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အဓိဘံသု၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ကုန်ပြီ။ အာဝုသော။ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဝဿုတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမိုးစွတ်အပ်သူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အနဝဿုတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မိုးမစွတ်အပ်သူသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊၍။ ပိယရူပေ၊ သော။ရူပေ၊၌။ နာဓိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာ၏အစွမ်းအားဖြင့် နှလုံးမသွင်း။ ဝါ၊ မတပ်မက်။ အပိ္ပယရူပေ၊ သော။ ရူပေ၊ ၌။ နဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့မရောက်။ ဥပဋ္ဌိတကာယဿတိ စ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ တည်သော ကာယဂတာသတိရှိသည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမာဏစေတသော၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ကိလေသာမရှိသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ၌။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ။ ကုန်သော။ တေ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အပရိသေသာ။ အကြွင်းမဲ့။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တဉ္စ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ကိုငှင်း။ တဉ္စ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ ကိုငှင်း။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ စက္ခုဝိညေယျေသု၊ ကုန်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ အနဝဿုတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မိုးမစွတ်အပ်သော ရဟန်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ မာရော၊သည်။ ဧဝံဝိဟာရိံ၊ သော။ နံ ဘိက္ခုံ၊ သို့။ စက္ခုတောပိ၊ မှလည်း။ စေ ဥပသင်္ကမတိ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) မာရော၊ သည်။ ဩတာရံ၊ ကို။ နေဝ လဘတိ၊ မရသည်သာ။ မာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ နလဘတိ ဧဝ၊ မရသည်သာ။ပ။ နလဘတိ ဧဝ၊ သည်သာ။

အာဝုသော၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဗဟလမတ္တိကာ၊ ထူထဲသောမြေစိုင်ရှိသော။ အဒ္ဒါဝလေပနာ၊ စိုစွတ်သောညွှန်ပြောင်းဖြင့် လိမ်းကျံ (သွန်းလောင်း) အပ်သော[၁]။ ကူဋ္ဌာဂါရံ ဝါ၊ စုလစ်မွန်းချန်တပ်သောအိမ်သည်ငှင်း။ သာလာ ဝါ၊ စရပ်သည်ငှင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ပုရိသော၊ သည်။ နံ၊ ထိုစုလစ်မွန်းချန်တပ်သောအိမ်,စရပ်သို့။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယပိ၊ အရှေ့အရပ်မှလည်း။

၁။ အဒ္ဒါဝလေပနာ ဥပကာရိယောတိ စေတ္ထ မနုဿာ ပါကာရပါဒံ အဿခုရသဏ္ဌာနေန ဣဋ္ဌကာဟိ စိနိတ္ဝာ ဥပရိ သုဓာယ လိမ္ပန္တိ၊ ဧဝံ ကတာ ပါကာရပါဒါ ဥပကာရိယောတိ ဝုစ္စန္တိ၊ တာ တိန္တေန ကလလေန သိတ္တာ အဒ္ဒါဝလေပနာ နာမ ဟောန္တိ။ (မ-ဋ္ဌ ၁၊ အပိုဒ်-၁၆၈။)

အာဒိတ္တာယ၊ ရဲရဲညိသော။ တိဏုက္ကာယ၊ မြက်မီးရှူးဖြင့်။ စေ ဥပသက်မေယျ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဩတာရံ၊ ကို။ နေဝ လဘေထ၊ မရရာသည်သာတည်း။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ နေ လဘေထ ဧဝ၊ တည်း။ပ။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ နေ လဘေထ ဧဝ၊ တည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ မာရေ၊ သည်။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧဝံ ဝိဟာရီ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ရူပေ၊ တို့ကို။ အဓိဘောသိ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၏။ ရူပါ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ နေ အဓိဘံသု၊ မလွှမ်းမိုးမနှိပ်စက်နိုင်ကုန်။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ရူပါဓိဘူ၊ ရူပါရုံတို့ကို လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်တတ်သော။ သဒ္ဒါဓိဘူ၊ သော။ပ။ ဓမ္မာဓိဘူ၊ သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ အဓိဘူ၊ ရူပါရုံစသည်တို့ကို လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်နိုင်၏ဟူ၍။ အနဓိဘူတော၊ ရူပါရုံစသည်ဘို့သည် မလွှမ်းမိုးမနှိပ်စက်နိုင်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ သံကိလေသိကေ၊ ကုန်သော။ ပေါနောဘဝိကေ၊ ကုန်သော။ သဒရေ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခဝိပါကေ၊ ကုန်သော။ အာယတိံ၊ ၌။ ဇာတိဇရာမရဏိယေ၊ ကုန်သော။ ပါပကေ၊ ကုန်သော။ တေ အကုသလေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အဓိဘောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ အနဝဿုတော၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ ထတော်မူ၍။ အာယသ္မန္တံ မောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ "မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အဝဿုတပရိယာယဥ္ဇ၊ ကိုဌင်း။ အနဝဿုတပရိယာယဥ္ဇ၊ ကိုဌင်း။ အဘာသိတိ၊ ဟောပြီ"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊သည်။ သတ္တာ၊ သည်။ သမနုညော၊ နှစ်သက်တော်မူသည်။ ဝါ၊ တူသောအလိုရှိတော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတ္တမနာ၊ ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဒုက္ခဓမ္မသုတ်

၂၄၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယတော ခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ အလုံးစုံ သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခဓမ္မာနံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာဝါးပါးတို့၏။ သမုဒယဥ္ဇ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းကိုဌင်း။ အတ္ထင်မဥ္ဇ၊ ချုပ်ကြောင်း ချုပ်ခြင်းကိုဌင်း။ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊သိ၏။ (တတော၊ ထိုအခါ၌။) ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့ကို။ ပဿတော၊ မြင်သော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း ၏ (သန္တာန်၌)။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ယော ကာမစ္ဆန္ဒော၊ အကြင်လိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်ဌင်း။ ယော ကာမသ္နေဟော၊ အကြင်လိုချင်ခြင်းဟူသော အစေးသည်ဌင်း။ ယာ ကာမမုစ္ဆာ၊ အကြင် လိုချင်ခြင်းဟူသော တွေဝေခြင်းသည်ဌင်း။ ယော ကာမပရိဋ္ဌာဟော၊ အကြင်လိုချင်ခြင်းဟူသော ပူလောင်ခြင်းသည်ဌင်း။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ ထိုကာမစ္ဆန္ဒစသည်သည်။ နာနုသေတိ၊ (မဂ်ဖြင့်ပယ်သောအားဖြင့်) မကိန်း။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဿ၊ ထို ရဟန်းသည်။ ကာမာ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ စရန္တံ၊ ကျင့်သောသူသို့။ ဝိဟရန္တံ၊

နေသောသူသို့။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ အလိုကြီးခြင်း, နှလုံးမသာယာ ခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနုဿဝန္တိ၊ အစဉ်လိုက်၍မနှိပ်စက်ကုန်။[၁] တထာ၊ အားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စာရော စ၊ ကျင့်ခြင်းကိုဌင်း။ ဝိဟာရော စ၊ နေခြင်း ကိုဌင်း။ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ လျော်စွာ သိအပ်သည်။ ဝါ၊ အဖန်ဖန်သိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ "ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ရူပဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ရူပဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ကြောင် ချုပ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ပ။ ဣတိ၊ ကား။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမောတိ၊ ချုပ်ကြောင်းချုပ်ခြင်းတည်း" ဟူ၍။ (ပဇာနာတိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ၏ (သန္တာန်၌)။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ယော ကာမစ္ဆန္ဒော၊ သည်။ ယော ကာမသေ္နဟော၊ သည်။ ယာ ကာမမုစ္ဆာ၊ သည်။ ယော ကာမပရိဋ္ဌာဟော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ နာနုသေတိ၊ မကိန်း။ တထာ၊အားဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊သည်။ ကာမာ၊တို့ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဝီတစ္စိကာနံ၊ မီးတောက်မီးလျှံမှ ကင်းကုန်သော။ ဝီတဓူမာနံ၊ မီးခိုးမှကင်းကုန်သော။ အင်္ဂါရာနံ၊ မီးကျီးတို့ဖြင့်။ ပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်သော။ သာဓိက-ပေါရိသာ၊ အလွန်နှင့်တက္ဒတသူအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အင်္ဂါရကာသု၊ မီးကျီးတွင်းသည်။ (အဿ၊ ၏။) အထ၊ ထို အခါ၌။ ဇီဝိတုကာမော၊ အသက်ရှင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ အမရိတုကာမော၊ မသေလိုသော၊ သုခကာမော၊ ချမ်းသာကို အလိုရှိသော။ ဒုက္ခပဋိကူလော၊ ဆင်းရဲကိုစက်ဆုပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ဗလဝန္တော၊ အားရှိကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ပုရိသာ၊ ယောကျ်ားတို့သည်။ နာနာဗာဟာသု၊ အသီးသီးသော လက်မောင်းတို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ တံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ အင်္ဂါရကာသုံ၊ မီးကျီးတွင်းသို့။ ဥပကဋ္ဌေယျုံ၊ ဆွဲငင်ကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဣတိစီတိစေဝ၊ ဤသို့ဤသို့သာလျှင်။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ သန္ဓာမေယျ၊ ကောင်းစွာကိုင်းညွတ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်မည်သောအကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ (ဥတံ၌ ဆဋ္ဌီကတ္တားစပ်။) "အဟံ၊ သည်။ ဣမံ အင်္ဂါရကာသုံ၊ ဤမီးကျီးတွင်းသို့။ စေ ပပတိဿာမိ၊ အကယ်၍ကျသည်ဖြစ်အံ့။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုသို့ကျခြင်းတည်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့သော်ဌင်း။ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်ရုံမျှသော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသို့သော်ဌင်း။ နိဂစ္ဆိဿာမီတိ၊ ရောက်ရ-အံ့" ဟူ၍။ ဥတံ၊ သိအပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ယော ကာမစ္ဆန္ဒော၊သည်။ ယော ကာမသေ္နဟော၊ သည်။ ယာ ကာမမုစ္ဆာ၊

၁။ လာလတ္တံ့ဝိတ္ထာရ အမေး အဖြေ ဝါကျများနှင့်လျော်ညီစေရန် သျာမူအတိုင်းပြင်၍ သမ္မန်လိုက်ယည်။ "နာနုသေန္တိ" ဟု အားလုံးအညီပြင်လျှင်လည်း သင့်သည်ပင်။

သည်။ ယော ကာမပရိဠာဟော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ ထိုကာမစ္ဆန္ဒစသည်သည်။ နာနုသေတိ၊ မကိန်းအောင်း။ တထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊နော၊ သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို။ အင်္ဂါရကာသူပမာ၊ မီးကျီးတွင်းလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ ရှုအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ စရန္တံ၊သို့။ ဝိဟာရန္တံ၊ သို့။ ပါပကာ။ ကုန်သော။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ ကုန်သော။အကုသလာ မေ့မာ၊ တို့သည်။ နာနုဿဝန္တိ၊ အစဉ်လိုက်၍မနှိပ်စက်ကုန်။ တထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊နော၊ သည်။ စာရော စ၊ ကိုဌင်း။ ဝိဟာရော စ၊ ကိုဌင်း။ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ဗဟုကဏ္ဏကံ၊ များစွာသော ဆူးရှိသော။ ဒါယံ၊ တောအုပ်သို့။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏။ တဿ၊ ထို ယောကျ်ား၏။ ပုရတောပိ၊ ရှေ့၌လည်း။ ကဏ္ဏကော၊ ဆူးသည်။ (အဿ၊ ၏။) ပစ္ဆတောပိ၊ နောက်၌လည်း။ ကဏ္ဏကော၊ သည်။ (အဿ၊ ၏။) ဥတ္တရတောပိ၊ မြောက်ဘက်၌လည်း။ ကဏ္ဏကော၊ သည်။ (အဿ၊၏။) ဒက္ခိဏတောပိ၊ တောင်ဘက်၌လည်း။ ကဏ္ဏကော၊ သည်။ (အဿ၊၏။)ဟေဋ္ဌာတောပိ၊ အောက်၌လည်း။ ကဏ္ဏကော၊ သည်။ (အဿ၊ ၏။) ဥပရိတောပိ၊ အထက်၌လည်း။ ကဏ္ဏကော၊ သည်။ (အဿ၊ ၏။) သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ “ကဏ္ဏကော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ မာ ဝိဇ္ဈီတိ၊ မစူးစေလင့်”ဟူ၍။ သတောဝ၊ သတိရှိသည်ဖြင့်၍သာလျှင်။ အဘိက္ကမေယျ၊ သေယျထာပိ၊ ရှေ့သို့တက်ရာသကဲ့သို့။ သတောဝ၊ သာလျှင်။ ပဋိက္ကမေယျ၊ သေယျထာပိ၊ နောက်သို့ဆုတ်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ လောကော၌။ ယံ ပိယရူပံ၊ အကြင်ချစ်အပ်သော သဘောရှိသော ရုပ်သည်ဌင်း။ ယံ သာတရူပံ၊ အကြင်သာယာအပ်သော သဘောရှိသော ရုပ်သည် ဌင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အယံ၊ ဤပိယရုပ်သာတရုပ်ကို။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ ကဏ္ဏကောတိ၊ ဆူးဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ သံဝရော စ၊ စောင့်စည်းခြင်းကိုဌင်း။ အသံဝရော စ၊ မစောင့်စည်းခြင်းကိုဌင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အသံဝရော၊ မစောင့်စည်းခြင်းသည်။ဟောတိ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ ငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ (အကြွင်းကို စာပိုဒ် ၂၄၃၊ အဝဿုတပရိယာယသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ အသံဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ သံဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ (အကြွင်းကို စာပိုဒ် ၂၄၃၊ အဝဿုတပရိယာယသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ သံဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စရတော၊ ကျင့်သော။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကဒါစိ ကရဟစိ၊ တရံတခါဠ်။ သတိသမ္မောသာ၊ သတိလွတ်ကင်း, ချွတ်ယွင်းခြင်းကြောင့်။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ သရသင်္ကပ္ပါ၊ ကြံစည်တတ် ပြေးသွားတတ်ကုန်သော။ သံယောဇနိယာ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ အကုသလာ၊ တို့သည်။ စေ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အံ့။ (ဧဝံသတိ၊ သော်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတုပ္ပါဒေါ၊ သတိ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒန္ဓော၊

နုံ့နှေး၏။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ နံ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်မြန်စွာ သာလျှင်။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဝိနောဒေကိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။ ဗျန္တီကရောတိ၊ ကင်းသည်ကိုပြု၏။ (ကင်းအောင်ပြု၏လည်းဟူ။) အနဘာဝံ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဂမေတိ၊ ရောက်စေ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ သန္တတ္တေ၊ ပူလောင်သော။ အယောကဋ္ဌာဟေ၊ သံအိုးကင်း၌။ ဒွေ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ နှစ်ခုသောရေပေါက်တို့ကိုငှင်း။ တီဏိ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ သုံးခုသောရေပေါက်တို့ကိုငှင်း။ (တနည်း) ဒွေ ဝါ တီဏိ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ နှစ်ပေါက်, သုံးပေါက်သော ရေပေါက်တို့ကို။ နိပါတေယျ၊ ချရာ၏။ ဝါ၊ ခုငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒကဖုသိတာနံ၊ ရေပေါက်တို့၏။ နိပါတော၊ ကုခြင်းသည်။ ဒန္ဓော၊ နုံ့နှေး၏။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ နံ၊ ထိုရေပေါက်သည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်မြန်စွာသာလျှင်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှယူပစ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ သေယျထာပိ၊ ရောက်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဧဝံ၊ သို့။ စရတော၊ သော။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိဟရတော၊ သော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ကဒါစိ ကရဟစိ၊ ၌။ သတိသမ္မောသာ၊ ကြောင့်။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ သရသင်္ကပ္ပါ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ။ တို့သည်။ စေ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်အံ့။ (ဧဝံသတိ၊ သော်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတုပ္ပါဒေါ၊ သည်၊ ဒန္ဓော၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ကား။ နံ၊ ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်။ပဇဟတိ၊ ၏။ ဝိနောဒေတိ၊ ၏။ ဗျန္တီကရောတိ၊ ၏။ အနဘာဝံ၊ သို့။ ဂမေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ယဏာ၊ အားဖြင့်။ စရန္တံ၊ သို့။ ဝိဟရန္တံ၊ သို့။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနုဿဝန္တိ၊ ကုန်။ (တထာ၊ အားဖြင့်။) ဘိက္ခုနော၊ သည်။ စာရော စ၊ ကိုငှင်း။ ဝိဟာရော စ၊ ကိုငှင်း။ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ စရန္တံ၊ သော။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိဟရန္တံ၊ သော။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ရာဇာနော ဝါ၊ မင်းတို့သည်ငှင်း။ ရာဇမဟာမတ္တာ ဝါ၊ မင်း၏အမတ်ကြီးတို့သည်ငှင်း။ မိတ္တာ ဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်း, ချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူတို့သည်ငှင်း။ အမစ္စာ ဝါ၊ ထိုထိုအမှု, ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့၌တကွဖြစ်သော သူတို့သည်ငှင်း။ ဉာတီ ဝါ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်ငှင်း။သာလောဟိတာ ဝါ၊ သားချင်းတို့သည်ငှင်း[၁]။ ဘောဂေဟိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ဖြင့်။ အဘိဟဋ္ဌုံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍။ "ဘော ပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ ဧဟိ၊ လာလော့။ တေ၊ သင်အား။ (အနုဒဟန္တိ၌စပ်။) ဝါ၊ သင်၏။ (ဣမေ-ကာသာဝါ၌စပ်။) ဣမေ ကာသာဝါ၊ ဤဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်တို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အနုဒဟန္တိ၊ လောင်မြိုက်ကုန်၏။ ကိံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ မုဏ္ဍော၊ ဦးပြည်းကတုံးသည်။ (ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။) ကပါလံ၊ ခွက်ကို။ (ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆွဲကိုင်၍။) အနုစရသိ၊ လှည့်လည်ဘိသနည်း။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ဟီနာယာဝတ္တိတ္ဝာ၊ လူထွက်၍။ ဘောဂေ စ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကိုလည်း။ ဘုဥ္ဇသု၊ ခံစားလော့။ ပုညာနိ စ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း။ ကရောဟီတိ၊ ပြုလော့"ဟူ၍။ စေ ပဝါရေယျုံ၊ အကယ်၍ ဘိတ်ကုန်ငြားအံ့။ (ဧဝံသန္တေသုပိ၊ ဤသို့ ဘိတ်ကုန်သော်လည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဧဝံ၊ သို့။ စရန္တော၊ သော။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိဟရန္တော၊သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ ဝါ၊ ချ၍။ ဟီနာယာဝတ္တိဿတီတိ၊ လူထွက်လတ္တံ့ဟူသော။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၁။ အမစ္စာဘိ သုဟဇ္ဇာ။ ဥာတီဘိ သဿုသသုရပက္ခိကာ၊ သာလောဟိတာတိ သမာနလောဟိတာ ဘာတိ ဘဂိနိအာဒယော။ (အံ-ဋ္ဌ ၂-စာပိုဒ်-၇၆-နှင့် ၎င်းဋီကာ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဂင်္ဂါနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်။ ပါစီနနိန္နာ၊ အရှေ့အရပ်သို့ ညွှတ်၏။ ပါစီနပေါဏာ၊ အရှေ့အရပ်သို့ကိုင်း၏။ ပါစီနပဗ္ဘာရာ၊ အရှေ့အရပ်သို့ ရှိုင်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မဟာဇနကာယော၊ လူများအပေါင်းသည်။ ကုဒ္ဒါလပိဋ္ဌကံ၊ ပေါက်တူးချင်းတောင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ "မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣမံ ဂင်္ဂံ နဒိံ၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်ကို။ ပစ္ဆာနိန္နံ၊ အနောက်အရပ်သို့ ညွှတ်သည်ကို။ ဝါ၊ အနောက်အရပ်သို့ ညွှတ်အောင်။ ပစ္ဆာပေါဏံ၊ ကို။ ဝါ၊ အောင်။ ပစ္ဆာပဗ္ဘာရံ၊ ကို။ ဝါ၊ အောင်။ ကရိဿာမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့"ဟူ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ငါဘုရားဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကို။ ကိံမညထ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ သော မဟာဇနကာယော၊ သည်။ ဂင်္ဂံ နဒိံ၊ ကို။ ပစ္ဆာနိန္နံ၊ ကို။ ပစ္ဆာပေါဏံ၊ ကို။ ပစ္ဆာပဗ္ဘာရံ၊ ကို။ ဝါ၊ အောင်။ ကရေယျ အပိ နု ခေါ၊ ပြုနိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးဘော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ တံ၊ ထိုသို့မပြုနိုင်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဂင်္ဂါ နဒီ၊ သည်။ ပါစီနနိန္နာ၊ ၏။ ပါစီနပေါဏာ၊ ၏။ ပါစီန ပဗ္ဘာရာ၊ ၏။ သာ၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်ကို။ ပစ္ဆာနိန္နာ၊ ကို။ ဝါ၊ အောင်။ ပစ္ဆာပေါဏာ၊ ကို။ ဝါ၊ အောင်။ ပစ္ဆာပဗ္ဘာရာ၊ ကို။ ဝါ၊ အောင်။ ကာဘုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသုကရာ၊ မလွယ်။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။) သော မဟာဇနကာယော၊ သည်။ ကိလမထဿ၊ ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိဃာတဿ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏။ ယာဝဘာဂီ ဧဝ စ ပန အဘို့ရှိရုံသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ဧဝံ၊ သို့။ စရန္တံ၊ သော။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိဟရန္တံ၊ သော။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ရာဇာနော ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ပ။ ဧတံ ဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ယံ တံ စိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ ဝိဝေကနိန္နံ၊ တဒင်္ဂဝိဝေက, သမုစ္ဆေဒဝိဝေက, နိဿရဏဝိဝေကသို့ ညွှတ်၏။ ဝိဝေကပေါဏံ၊ ကိုင်း၏။ ဝိဝေကပဗ္ဘာရံ၊ ရှိုင်း၏။ တထာ (တံ စိတ္တံ)၊ ထိုစိတ်သည်[၁]။ ဟီနာယာ-ဝတ္တိဿတီတိ၊ လတ္တံ့ဟူသော။ ဧတံ ဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ (ဣတိ၊ ပြီ။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ကိံသုကောပမသုတ်

၂၄၅။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ဒဿနံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်အမြင်သည်။ ဝါ၊ လေးပါးသောမဂ်ဉာဏ်အမြင်သည်။ (အဌကထာ၌ နှစ်နည်းဖွင့်၏။) သုဝိသုဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ နုခေါတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မေးလျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယတော ခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခု သည်။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ကိုရင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အာဝုသော၊

၁။ ယံ ဟိ တံ ဘိက္ခဝေ စိတ္တန္တိ ဣဒံ ယသ္မာ စိတ္တေ အနာဝဋ္ဌန္တေ ပုဂ္ဂလဿ အာဝဋ္ဌနံ နာမ နတ္တိ၊ ဧဝရူပဉ္စိ စိတ္တံ အနာဝဋ္ဌန္တိ၊ တသ္မာ ဝုတ္တံ။ (ဌ)။ ရဟန်း၏စိတ်သည် လူ့ဘဝ မလည်သည်ရှိသော် ရဟန်းသည် လူ့ဘဝ မလည်နိုင်၊ သို့ဖြစ်၍ "စိတ်သည် လူမထွက်"ဟု ဆိုရတော့သည်။

ငါ့ရှင်။ ဧတ္တာဝတာ ခေါ်၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဒဿနံ၊ သည်။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တဿ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ပဥ္စဝေယျာကရဏေန၊ ပြဿနာကို ဖြေဆိုခြင်းဖြင့်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြင့်၍။ ယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ပ။ ဟောတိ နုခေါတိ၊ နည်း"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယတော ခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဉ္စန်္နံ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဧတ္တာဝတာ ခေါ၊ ဖြင့်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယတော ခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ "ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမကတရားအပေါင်းသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံ၊ ထိုသဘောတရားသည်။ နိရောဓဓမ္မန္တိ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏"ဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တဿ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ပဥ္စဝေယျာကရဏေန၊ ဖြင့်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ ၍။ယေန၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣဓ၊ ၌။ ယေန္တု၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ံ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ 'အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကိတ္တာဝတာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဒဿနံ၊ သည်။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ နုခေါတိ၊ နည်း'ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ မေးလျှောက်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ မေးလျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ 'အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယတော ခေါ၊ ၌။ပ။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏'ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အထ ခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အထ ခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ တဿ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ပဥ္စဝေယျာကရဏေန၊ ဖြင့်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဒဿနံ၊ သည်။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ နုခေါတိ၊ နည်း"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသဿ၊ သည်။ ကိံသုကော၊ ပေါက်ပင်ကို။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ ရှေးဦး မမြင်အပ်ဘူးသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ယေန၊ ၌။ ကိံသုကဿ၊ ကို။ ဒဿာဒိ၊ မြင်ဘူးသော။ အညတရော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမေယျ၊ ချဉ်းကပ်ရာ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ "ဘော ပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား။ ကိံသုကော၊ သည်။ ကိံဒိသော တိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိပါသနည်း" ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ အမောင် ယောကျ်ား။ ကိံသုကော၊ သည်။ ဗျာမခါဟုသေယျထာပိ၊ မီးလောင်တိုင်ငုတ်ကဲ့သို့။ ကာဠကော ခါတိ၊ မည်းနက်သည်သာလျှင်တည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုရှေး၌ မြင်ဘူးသော ယောကျ်ား၏။ ဒဿနံ ယဿာပိ၊ မြင်ခြင်းကဲ့သို့လည်း။ ကိံသုကော၊ သည်။ တာဒိသော၀၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာ လျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ပုရိသော၊ သည်။ တဿ

ပုရိသဿ၊ ၏။ ပဥ္ဥဝေယျာကရဏေန၊ ဖြင့်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ကိုံသုကဿ၊ ကို။ ဒဿာဝီ၊ သော။ အညတရော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမေယျ၊ ရာ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ "ဘော ပုရိသ၊ ကျ်ား။ ကိုံသုကော၊ သည်။ ကီဒိသောတိ၊ နည်း" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျ်ား။ ကိုံသုကော၊ သည်။ မံသပေသိ သေယျထာပိ၊ သားတစ်ကဲ့သို့။ လောဟိတကော ခေါတိ၊ နီသော အဆင်းရှိသည်သာလျှင်တည်း" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ "ဘော ပုရိသ၊ ကျ်ား။ ကိုံသုကော၊ သည်။ ကီဒိသောတိ၊ နည်း" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ သော ပုရိသော၊ သည်။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျ်ား။ ကိုံသုကော၊ သည်။ သိရီသော သေယျထာပိ၊ ကုက္ကိုပင်ကဲ့သို့။ ဩစီရကဇာတော၊ တွဲရရွဲဆွဲအပ်သော အမျှင်သဖွယ်သီး၏။ အာဒိန္နသိပါဋိကော၊ (အောက်သို့ မျက်နှာပြု၍) ဆွဲထားအပ်သော သန်လျက်အိမ်သဖွယ်သီး၏[၁]"။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပ။ သော၊ သည်။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျ်ား။ ကိုံသုကော၊ သည်။ နဲဂြောဓော သေယျထာပိ၊ ပညောင်ကဲ့သို့။ ဗဟလပတ္တပလာသော၊ ထူထဲသော ရွက်နု,ရွက်ရင့်ရှိ၏။ သန္ဒစ္ဆာယောတိ၊ တစပ်ထည်း စပ်သော အရိပ်ရှိ၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဒဿနံ ယထာပိ၊ လည်း။ ကိုံသုကော၊ သည်။ တာဒိသောဝ၊ သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဓိမုတ္တာနံ၊ နှလုံးသွင်းကုန်သော။ တေသံ သပ္ပုရိသာနံ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့၏။ ဒဿနံ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်အမြင်သည်။ ဝါ၊ လေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်အမြင်သည်။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာအထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေဟိ သပ္ပုရိသေဟိ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ရညော၊ မင်း၏။ ဒဋ္ဌုဒ္ဓါပံ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော တံတိုင်းခြေရှိသော[၂]။ ဒဋ္ဌပါကာရတောရဏံ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော တံတိုင်း, တုရိုဏ်တိုင်ရှိသော။ ဝါ၊ ဒဋ္ဌပါကာရတောရဏံ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော တံတိုင်း, တံခါးပေါင်ရှိသော။ ဆဒ္ဒါရံ၊ တံခါး ခြောက်ပေါက်ရှိသော။ ပစ္စန္တိမံ၊ အစွန်အနားဖြစ်သော။ နဂရံ၊ မြို့သည်။ (အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။) တတြ၊ ထိုမြို့၌။ အညာတာနံ၊ မသိကုန်သော သူတို့ကို။ နိဝါရေတာ၊ တားမြစ်တတ်သော။ ဉာတာနံ၊ သိကုန်သော သူတို့ကို။ ပဝေသေတာ၊ ဝင်စေတတ်သော။ (သွင်းတတ်သောလည်းဟူ။) ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ဗျတ္တော၊ လိမ်မာသော။ မေဓာဝီ၊ ထက်မြက်သော ပညာရှိသော။ ဒေါပါရိကော၊ တံခါးစောင့်သည်။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ သီဃံ၊ လျှင်မြန်သော။ ဒူတယုဒံ၊ တမန်သည်အစုံ

၁။ ဋီကာအလိုကိုံသုကော၊ သည်။ သိရီသော သေယျထာပိ၊ သို့။ အာဒိန္နသိပါဋိကော၊ ယူအပ် (သီးအပ်) သော သီးကင်းတောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဩစီရကဇာတော၊ ဖြစ်သော တွဲလွဲဆွဲအပ်သော လျှော်မျှင်သဖွယ်ရှိ၏-ဟုပေး။ အဋ္ဌကထာ၌ သိပါဋိကာကို သန်လျက်အိမ်ဟော၊ ဋီကာ၌ သီးကင်းတောင့်ဟောကြံ၏။

၂။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဒဋ္ဌုဒ္ဓါပန္တိ ထိရပါကာရံ ဟူ၍ ဖြစ်ရေ၏၊ ဟောဝဂ္ဂသံယုတ် ၌-စာပိုဒ် ၃၇၈-စာမျက်နှာ ၂၄၄ ၌ကဲ့သို့ ဒဋ္ဌုဒ္ဓါပန္တိ ထိရမူလပါကာရံ-ဟူ၍သော်ငုင်း သမ္ပသာဒနီယသုတ်အဋ္ဌကထာ ဒသဂုတ္တရ အဋ္ဌကထာ တို့၌ကဲ့သို့ ဒဋ္ဌုဒ္ဓါပန္တိ ထိရပါကာရပါဒံ ဟူ၍သော်ငုင်း ရှိသင့်သည်။ ဤသို့ရှိမှသာ ဒဋ္ဌုဒ္ဓါပပုဒ်နှင့် ဒဋ္ဌပါကာရပုဒ်တို့ အနက်လည်း ကွဲပြားမည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤနိဿယ၌ ဒဋ္ဌုဒ္ဓါပံ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော တံတိုင်းခြေရှိသောဟူ၍ ပေးသိုက်သည်။

သည်။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ အရှေအရပ်မှ။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ တံ ဒေါဝါရိကံ၊ ထိုတံခါးစောင့်ကို။ "ဘော ပုရိသ၊ ကျိုး။ ဣမဿ နဂရဿ၊ ဤမြို့၏။ နဂရဿာမီ၊ မြို့ပိုင်ရှင်သည်။ (သုဂတဿ သုဂတစီဝရံကဲ့သို့ တည်း။) ကဟန္တိ၊ အဘယ်မှာနည်း" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုတံခါးစောင့်သည်။ "ဘန္တေ၊ အရှင်။ ဧသော၊ ဤမြို့ပိုင်ရှင်သည်။ မဇ္ဈေ၊ မြို့လယ်၌။ သိဿ်ာဋ္ဌကေ၊ ခရီ လေးခုအဆုံ၌။ နိသိန္နောတိ၊ နေ၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သီဃံ၊ သော။ တံ ဒူတယုဂံ၊ သည်။ နဂရသာမိကဿ၊ အား။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော။ ဝစနံ၊ ကို။ နိယျာတေတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍။ ယထာဂတမဂ္ဂံ၊ အကြင်လာအပ်သော ခရီးသို့။ ပဋိဝဇ္ဇေယျ၊ တဖန် ပြန်သွားရာ၏။ (အကြင်းပေးမြဲ။)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အတ္ထဿ၊ အနက်ကို။ ဝိညာပနာယ၊ သိစေခြင်းအကျိုးငှါ။ အယံ ဥပမာ၊ ဤဥပမာကို။ ကတာ၊ ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ အယဉ္စ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား။ ဇ္ဇေ၊ ဤဥပမာ၌။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ "နဂရန္တိ ဧတံ၊ နဂရံ" ဟူသော ဤအမည်သည်။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝဿ၊ အမိအဘတို့ သုက်သွေးကြောင့်ဖြစ်သော။ သြဒန-ကုမ္မာသူပစယဿ၊ ထမင်း မုယောမုံတို့ဖြင့် ကြီးပွါးသော။ အနိစ္စုစ္ဆာဒနပရိမဒ္ဒနဘေဒန ဝိဒ္ဓသနမ္မေဿ၊ မမြဲခြင်းလိမ်းကျံခြင်း ဆုတ်နယ်ခြင်း ပျက်စီးခြင်း ဖရိုဖရဲကျဲခြင်း သဘောရှိသော။ စာတုမဟာဘူတိကဿ၊ လေးပါးသော မဟာဘုတ်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ "ဆဒ္ဒါရာတိ ဧတံ၊ ဆဒ္ဒါရာ" ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကာနံ အာယတနာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ "ဒေါဝါရိကောတိ ဧတံ၊ ဒေါဝါရိကော" ဟူသော ဤအမည်သည်။ သတိယာ၊ သတိ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ "သီဃံ ဒူတယုဂန္တိ ဧတံ၊ သီဃံ ဒူတယုဂံ" ဟူသော ဤအမည်သည်။ သမထဝိပဿနာနံ၊ သမထဝိပဿနာတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ "နဂရဿာမီတိ ဧတံ၊ နဂရဿာမီ" ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဏ်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ "မဇ္ဈေ သိဿ်ာဋ္ဌကောတိ ဧတံ၊ မဇ္ဈေ သိဿ်ာဋ္ဌကော" ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏ဂုင်း။ ပ။ ဝါယောဓာတုယာ၊ ၏ဂုင်း။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ "ယထာဘူတံ ဝစနန္တိ ဧတံ၊ ယထာဘူတံ ဝစနံ" ဟူသော ဤအမည်သည်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ "ယထာဂတမဂ္ဂေါတိ ဧတံ၊ ယထာဂတ-မဂ္ဂေါ" ဟူသော ဤအမည်သည်။ အရိယဿ၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကဿ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သေယျထိဒံ၊ ထိုမင်ဟူသည် အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ၏ဂုင်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိဿ၊ ၏ဂုင်းတည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဝီဏောပမသုတ်

၂၄၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော။ ဘိက္ခုဿ ဝါ၊ ၏ဂုင်း။ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ၊ ၏ဂုင်း။ စက္ခုဝိညေယျေသု၊ ကုန်သော။ ရူပေသု၊ တို့၌။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဆန္ဒော ဝါ၊ လိုချင်ခြင်း (အားနည်းသောဘဏ္ဍာ) သည်ဂုင်း။ ရာဂေါ ဝါ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်း (အားကြီးသောဘဏ္ဍာ) သည်ဂုင်း။ ဒေါသော ဝါ၊ အားနည်းသော အမျက်ထွက်ခြင်းသည်ဂုင်း။ မောဟော ဝါ၊ တွေဝေခြင်း, မသိခြင်းသည်ဂုင်း။ ပဋိဃံ ဝါ၊ အားကြီးသော အမျက်ထွက်ခြင်း

သည်၎င်း။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တတော၊ ထိုစက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သောရူပါရုံ အစရှိသည်တို့မှ။ စိတ္တံ၊ ဆန္ဒရာဂစသည်တို့နှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို။ နိဝါရေယျ၊ တားမြစ်ရာ၏။ "ဧသော မဂ္ဂေါ၊ ဤလမ်းခရီးသည်။ သဘယော စ၊ ကြောက်ဖွယ်နှင့်လည်း တကွဖြစ်၏။ သပ္ပဋိဘယော စ၊ ဘေးဘျမ်းနှင့်လည်းတကွဖြစ်၏။ သကဏ္ဋကော စ၊ ရာဂစသော ဆူးငြောင့်တို့နှင့်လည်းတကွဖြစ်၏။ သဂဟနော စ၊ ရာဂစသော တောခြုံတို့နှင့်လည်း တကွဖြစ်၏။ ဥမ္မဂ္ဂေါ စ၊ လူ, နတ်, နိဗ္ဗာန်သို့ သွားကြောင်းခရီးလည်းမဟုတ်။ ကုမ္မဂ္ဂေါ စ၊ ဒုဂ္ဂတိဘာသို့ သွားကြောင်းဖြစ်၍ စက်ဆုပ်အပ်သော ခရီးလည်းမည်၏။ ဒုဟိတိကော စ၊ ဆင်းရဲ ဖြစ်ရာလည်း ဖြစ်၏။ ဧသော မဂ္ဂေါ၊ ကို။ အသပ္ပုရိသ-သေဝိတော စ၊ ကောကာလိကစသော သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည် မှီဝဲလည်း မှီဝဲအပ်၏။ ဧသော မဂ္ဂေါ၊ ကို။ သပ္ပုရိသေဟိ၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ န စ သေဝိတော၊ အပ်။ တုံ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤခရီးသို့။ န အရဟာသိ၊ သွားခြင်းငါ့မထိုက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စက္ခု-ဝိညေယျေဟိ၊ ကုန်သော။ တတော ရူပေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဝါရယေ၊ ရာ၏။ (အကြွင်းနည်းတူပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ကိဋ္ဌံ၊ ကောက်စပါးသည်။ သမ္ပန္နံ၊ ကောင်းစွာပြီးပြည့်စုံပြီ။ ကိဋ္ဌာရက္ခော စ၊ ကောက်စပါးကို စောင့်သော သူသည်လည်း။ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့၏။ ဂေါဏော စ၊ နွားသည်လည်း။ ကိဋ္ဌာဒေါ၊ ကောက်စပါးကိုစား၏။ အဒုံ ကိဋ္ဌံ၊ ထိုကောက်စပါးသို့။ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ မဒံ၊ ယစ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ အဿုတဝါ၊ အာဂမ,အဓိဂမဟူသောသုတမရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ဆသု၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနေသု၊ တို့၌။ အသံဝုတကာရီ၊ စောင့်စည်းခြင်းကိုပြုလေ့မရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဥ္စသု၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေသု၊ တို့၌။ ယာဝဒတ္ထံ၊ တိုင်း။ မဒံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပမာဒံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ကိဋ္ဌံ၊ သည်။ သမ္ပန္နံ၊ ပြီ။ကိဋ္ဌာရက္ခော စ၊ သည်လည်း၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့။ ဂေါဏော စ၊ သည်လည်း။ ကိဋ္ဌာဒေါ၊ ၏။ အဒုံ ကိဋ္ဌံ၊ သို့။ ဩတ-ရေယျ၊ ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုနွားကို။ ကိဋ္ဌာရက္ခော၊ သည်။ နာသာယံ၊ နှာခေါင်းကြိုး၌။ သုဂ္ဂ-ဟီတံ၊ ကောင်းစွာကိုင်အပ်သည်ကို (ပြု၍)။ ဂစ္ဆေယျ၊ ကိုင်ရာ၏။ နာသာယံ၊ ၌။ သုဂ္ဂဟီတံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဥပရိဃဋ္ဋာယံ၊ ဦးချိုနှစ်ခုတို့၏အကြား၌။ သုနိဂ္ဂဟီတံ၊ ကောင်းစွာ နှိပ်အပ်သည်ကို (ပြု၍)။ နိဂ္ဂဏှေယျ၊ နှိပ်ရာ၏။ ဥပရိဃဋ္ဋာယံ၊ ၌။ သုနိဂ္ဂဟီတံ၊ ကို။ နိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဒဏ္ဍေန၊ ဆောက်ပုတ်နှင့်တူသော ကြိုးသောဒုတ်ဖြင့်။ သုတာဠိတံ၊ ကောင်းစွာ ပုတ်ခတ်အပ်သည်ကို (ပြု၍)။ တာဠေယျ၊ ပုတ်ခတ်ရာ၏။ ဒဏ္ဍေန၊ ဖြင့်။ သုတာဠိတံ၊ ကို။ တာဠေတွာ၊ ၍။ ဩသဇ္ဇေယျ၊ လှတ်ရာ၏။ (ဒုတိယမို့ ခေါ ဘိက္ခဝေ။ပ။ တတိယမို့ ခေါ ဘိက္ခဝေ စသည်ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ လှတ်သည်ရှိသော်။ (ဟိကား နိပါတမတ္တ။) ကိဋ္ဌာဒေါ၊ ကောက်စပါးကို စားသော။ သော ဂေါဏော၊ ထို့နွားသည်။ ဂါမဂတော ဝါ၊ ရွာသို့ကပ်ရောက်သည်၎င်း။ အရညဂတော ဝါ၊ တောသို့ကပ်ရောက်သည်၎င်း။ ဌာနဗဟုလော ဝါ၊ ရပ်ခြင်းများသည်၎င်း။ နိသဇ္ဇဗဟုလော ဝါ၊ ဝပ်ခြင်းများသည်၎င်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပုရိမံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ တမေဝ ဒဏ္ဍသမ္မဿံ၊ ထိုဒုတ်၏အတွေ့ကိုသာလျှင်။ ဝါ၊ထိုဒုတ်ဒဏ်ရာဟောင်းကိုသာလျှင်။ သမနုဿရန္တော၊ အစဉ်အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ တံ ကိဋ္ဌံ၊ ထိုကောက်စပါးသို့။ န ဩတရေယျ၊

မသက်ဝင်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဆသု၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနေသု၊ တို့၌။ ဥဒုဇိတံ၊ (အရှိန်အစော်မရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြူးဖြင့်) အောင်အပ်သည်။ သုဒုဇိတံ၊ ကောင်းစွာ (ဝေးသည်ကိုပြူးဖြင့်) အောင်အပ်သည်[၁]။ ဟောတိ၊ ၏။ (တတော၊ ထိုအခါ၌။) အဇ္ဈတ္တမေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌သာလျှင်။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ (ပဌမဈာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်) ကောင်းစွာတည်၏။ သန္ဓီသိဒတိ၊ (ဒုတိယဈာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်)ကောင်းစွာနစ်မြုပ်၍နေ၏။ ဧကောဒိ၊ (တတိယဈာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်) တခုတည်းသောအာရုံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိယတိ၊ (စတုတ္ထဈာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်) ကောင်းစွာတားအပ်၏။ ဝါ၊ တည်ကြည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ရညော ဇ၊ မင်းသည်ၜင်း။ ရာဇမဟာမတ္တာသေ ဝါ၊ မင်း၏အမတ်ကြီးသည်ၜင်း။ ဝိဏာယ၊ စောင်း၏။ သဒ္ဒေါ၊ အသံကို။ အဿုတပုဗ္ဗော၊ ရှေးဦးမကြားအပ်ဘူးသည်။ အာသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ (ထိုစောင်းသံကို ရှေးဦးမကြားအပ်ဘူးသော) မင်း, မင်း၏အမတ်ကြီးသည်။ ဝိဏာသဒ္ဒံ၊ စောင်းသံကို။ သုဏေယျ၊ ကြားရာ၏။ သော၊ သည်။ “အမ္ဘော၊ မင်းချင်းယောကျ်ား။ ဝံရဇနိယော၊ ဤသို့ စိတ်ကို တပ်စွန်းစေတတ်သော။ ဝံကမနိယော၊ ဤသို့စိတ်ကိုနှစ်သက်စေတတ်သော။ ဝံမဒနိယော၊ ဤသို့စိတ်ကိုယစ်စေတတ်သော။ ဝံမုစ္ဆနိယော၊ ဤသို့ စိတ်ကိုဘေ့ဝေစေတတ်သော။ ဧံဗန္ဓနိယော၊ ဤသို့စိတ်ကိုနှောင်ဖွဲ့စေတတ်သော။ ဝါ၊ ဤသို့နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဧသော သဒ္ဒေါ၊ ဤအသံသည်။ ကဿ နု ခေါတိ၊ အဘယ်ဝတ္ထု၏ အသံနည်း” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုမင်း, မင်း၏အမတ်ကြီးကို။ “ဘန္တေ၊ အရှင်။ ယဿ၊ အကြင်ဝတ္ထု၏။ ဧဝံရဇနိယော၊ သော။ ဧဝံမဒနိယော၊ သော။ ဧဝံမုစ္ဆနိယော၊ သော။ ဧဝံဗန္ဓနိယော၊ သော။ ဧသော သဒ္ဒေါ၊ ဤအသံသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သော ခေါ၊ ဤဝတ္ထုသည်ကား။ ဝိဏာ နာမာတိ၊ စောင်းမည်၏”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုမင်း, မင်း၏ အမတ်ကြီးသည်။ “ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။ မေ၊ ၏ (အထံသို့)။ တံ ဝိဏံ၊ ထိုစောင်းကို။ အာဟရထာတိ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ တဿ၊ ထိုမင်း၏ (အထံသို့)။ တံ ဝိဏံ၊ ကို။ အာဟရေယျုံ၊ ဆောင်ကုန်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုမင်း, မင်း၏ အမတ်ကြီးကို။ “ဘန္တေ၊ အရှင်။ ယဿ၊ ၏။ဝံရဇနိယော၊ သော။ ဝံကမနိယော၊ သော။ပ။ ဧဝံဗန္ဓနိယော၊ သော။ဧသော သဒ္ဒေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သာ ဝိဏာ၊ သည်။ အယံ ခေါတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုမင်း, မင်း၏ အမတ်ကြီးသည်။ “ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ မေ၊ ငါ့အား။ တာယ ဝိဏာယ၊ ထိုစောင်းဖြင့်။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ တမေဝ သဒ္ဒံ၊ ထိုစောင်းသံကိုသာလျှင်။ မေ၊ ငါ၏(အထံသို့)။ အာဟရထာတိ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုမင်း, မင်း၏ အမတ်ကြီးကို။ “ဘန္တေ၊ အရှင်။ အယံ ဝိဏာ နာမ၊ ဤစောင်းမည်သည်ကား။ အနေကသမ္ဘာရာ၊ တပါးမက များသော အဆောက်အဦရှိ၏။ မဟာ-

---

၁။ ဥဒုဇိတန္တိ တဇ္ဇိတံ သုဒုဇိတန္တိ သုဘဇ္ဇိတံ ဇိတံ သုဇိတန္တိပိ အတ္ထော" ဥဒု သုဒ္ဒုတိ ဣဒံ ပန နိပါတမတ္တမေဝ၊ဌ။ သုဒုဇိတန္တိ နိဗ္ဗသေဝနဘာဝကရဏေန ဇိတံ။ သုတဇ္ဇိဘန္တိ သုဋ္ဌုဒ္ဒရကရဏေန ဇိတံ၊ တထာဘူတဥ္စ တဇ္ဇိတံ နာမ ဟောတိတိ တထာ ဝုတ္တံ၊ ဌီ။ ဤဒ့ဒ်ဌ် ဥဒုဇိတန္တိ, သုဒုဇိတန္တိဟု ပါဠိတော်ပါဌ်ကိုပင် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ (တည်ပါဌ်) အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်သင့်၏၊ ဌ-ဌ်လည်း ဥဒုဒ္ဓုတိ ဣဒံ ပန နိပါတမတ္တမေဝဟု ရှိသင့်၏၊ အဋ္ဌကထာရှေ့နည်းအလို-သုဒုဇိတံ၊ ခြိမ်းချောက်အပ်သည်။ သုဒုဇိတံ၊ ကောင်းစွာခြိမ်းချောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏-ဟုပေး။

သမ္ဘာရာ၊ ကြီးသောအဆောက်အဦရှိ၏။ အနေကေဟိ၊ ကုန်သော။ သမ္ဘာရေဟိ၊ အဆောက်အဦတို့ဖြင့်။ သမာရဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ဝဒတိ၊ ဧးရင့်ကျည်ကျည် အသံမည်၏ ၁။ သေယျထိဒံ၊ ထိုများစွာသော အဆောက်အဦတို့ဟူသည် အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဒေါဏိဉ္ဇ၊ စောင်းခွက်ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ စမ္မဉ္ဇ၊ စောင်းကြက်သော သားရေကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဒဏ္ဍဉ္ဇ၊ စောင်းလက်တံကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဥပဓာရဏေ စ၊ စောင်းကြိုးရစ်ရာတုတ်တံတို့ကိုလည်း ၂။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ တန္တိယော စ၊ စောင်းညှို(စောင်းကြိုး)တို့ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ကောဏဉ္ဇ၊ လက်ခတ်ကိုလည်း။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ တဇ္ဇံ၊ ထိုစောင်းတီးခြင်းအားလျော်သော။ ဝါယာမဉ္ဇ၊ လုံလကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ (ဝဒတိ၊ ဧးရင့်ကျည်ကျည် အသံမည်၏။ ဣတိ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။) ဘန္တေ၊ အရှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အယံ ဝီဏာ နာမ၊ ဤစောင်းမည်သည်ကား။ အနေကသမ္ဘာရာ၊ ၏။ မဟာသမ္ဘာရာ၊ ၏။ အနေကေဟိ၊ ကုန်သော။ သမ္ဘာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမာရဒ္ဓါ၊ အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝဒတီတိ၊ ၏ ”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုမင်း, မင်း၏ အမတ်ကြီးသည်။ တံ ဝီဏံ၊ ထိုစောင်းကို။ ဒသဓာ ဝါ၊ ဆယ်ပါးသော အဘို့အားဖြင့်သော်ငင်း။ ဝါ၊ ဆယ်စိတ်အားဖြင့်သော်ငင်း။ သတဓာ ဝါ၊ တရာသော အဘို့အားဖြင့်သော်ငင်း။ ဝါ၊ တရာသော အစိတ်အားဖြင့်သော်ငင်း။ ဖာလေယျ၊ ခွဲရာ၏။ တံ၊ ထိုစောင်းကို။ ဒသဓာ ဝါ၊ သော်ငင်း။ သတဓာ ဝါ၊ သော်ငင်း။ ဖာလေတွာ၊ ခွဲ၍။ သကလိကံ သကလိကံ၊ အစိတ်အစိတ်။ ကရေယျ၊ ရာ၏။ သကလိကံ သကလိကံ၊ အစိတ်အစိတ်။ ကရိတွာ၊ ၍။ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်။ ဥဟေယျ၊ ရှို့မြှိုက်ရာ၏။ အဂ္ဂိနာ၊ ဖြင့်။ ဥဟိတွာ၊ ရှို့မြှိုက်ပြီး၍။ မသိံ၊ မီးသွေးကို။ ကရေယျ၊ ရာ၏။ မသိံ၊ ကို။ ကရိတွာ၊ ပြုပြီး၍။ မဟာဝါတေ ဝါ၊ ကြီးစွာသောလေ၌မူလည်း။ သြဖုနေယျ၊ ဖြန့်ကြဲရာ၏။ နဒိယာ၊ မြစ်၏။ သီဃသောတာယ ဝါ၊ လျှင်မြန်သောရေအလျဉ်၌မူလည်း။ ပဝါဟေယျ၊ မျှောရာ၏။ သော၊ ထိုမင်း, မင်း၏ အမတ်ကြီးသည်။ “ဘော၊ အိုမင်းချင်းတို့။ အယံ ဝီဏာ နာမ၊ ဤစောင်းမည်သည်ကား။ အသတီ ကိရ၊ ထင်ရှားမရှိတော့ယောင်တကား ၃။ အယံ ဝီဏာ နာမ၊ ဤစောင်းမည်သည်။ အသတီ ယထေဝ၊ ထင်ရှားမရှိသကဲ့သို့။ ယံ

၁။ ဝဒတီတိ ဘေရီ ဝဒတိ၊ နာဒံ မုဉ္ဇတီတိ အတ္ထော။ (သဒ္ဒနီတိ ဓာတုမာလာ။)

၂။ ရှေးဟောင်းမူ သုဓမ္မဝတီရိုက်နှင့် သျာမူတို့၌ ဥပဓာရဏေဟူ၍ပင်ရှိ၏၊ သို့သော် ဥပဝီဏေဟူ၍ ရှိသင့်ကြောင်းကို အဘိဓာန်နိဿယသစ်၌ ဥပဝီဏေတိ ဝေဌကေဟု ထုတ်ပြ၏၊ အဘိဓာန်စာကိုယ်ဂါထာ(၁၃၈)၌လည်း ဥပဝဏော တု ဝေဌကော-ဟုရှိသည်။

၃။ အသတီ ၌ “သန္တီ အာပတ္တိ”ကဲ့သို့ အသဓာတ် အန္တ(ဣတ္ထီ)ဤပစ္စည်း၊ နွှ မှ နွှ, နွှ မှ တ ပြုကာ သတီ ဟု ပြီးသည်၊ နှ ပဋိသေဓဖြင့် မြစ်လျှင် အသတီ ဖြစ်သည်၊ အသဓာတ် ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း အနက်ဟောကြံ၍ အသတီ ကိရ၊ ထင်ရှားမရှိတော့ယောင်တကား ဟု ပေးသည် ဤအနက်သည် ဥပမေယျတ္ထ နှင့် အလွန်သင့်လျော်သည်။

အဌကထာ၌ အသတီ ပုဒ်ကို လာမိကတ္ထ ကြံ၍ အသတီ ကိရာယန္တိ အသတီ ကိရ အယံ ဝီဏာ၊ လာမိကာတိ အတ္ထော၊ အသတီတိ လာမကာဓိဝစနမေတံ-ဟု ဖွင့်၏၊ အသတီ ကိရ၊ ယုတ်ညံ့လေစွတကား ဟု ပေး၊ ထိုနည်းလည်း ပျက်စီးယိုယွင်းတတ်သော ဇရာကို “ဓိ တံ ဇမ္မိ ဇရေ အတ္ထု၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏီ ဇရေ”-(သံ-၃၊ ၁၉၁) ဟု ဓိ သဒ္ဒါဖြင့် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချသကဲ့သို့ ရှုတ်ချခြင်းသဘောဖြစ်၍ အသင့်ပင်။

လက်ရှိမူများ၌ အသတီ ကိရာယံ ဝီဏာ နာမ-ဟု ရှိသော်လည်း ဋီကာဆရာတွေ့ရှိသော ပါဋ္ဌိအဌကထာ၌ အသံ ကိရာယံ ဝီဏာ နာမ-ဟု ရှိဟန်တူ၏။

ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသောအရာဝတ္ထုဟူသမျှသည်။ ဧဝံ၊ ဤအတူတည်း။ အယံဇနော၊ ဤလူအပေါင်းသည်။ ဧတ္ထ စ ပန၊ ဤစောင်းဌ်။ အတိဝေလံ၊ ကာလအပိုင်းအခြားကို လွန်၍။ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့၏။ ပလဋ္ဌိတောတိ၊ စမ္ပါယ်ကွန့်မြူး၏။ ဝါ၊ ပျော်ရွှင်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်။ ရူပဿ၊ ရုပ်၏။ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်။) ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ သမန္နေသတိ၊ ရှားမှီး၏။ (ဝေဒနံ၊ သည်၊ သဒ်ါရေ၊ ဝိညာဏံ ဝါကျတို့ကို ပေးမြဲ။) တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယာဝတာ၊ လောက်။ ရူပဿ၊ ၏။ ဂတိ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။တာဝတာ၊ လောက်။) ရူပံ၊ ကို။ သမန္နေသတော၊ ရှားမှီးသည်ရှိသော်။ (ဝေဒနံ၊ သည်၊ သဒ်ါရေ ပေးမြဲ။) တဿ၊ သည်။ ယာဝတာ၊ လောက်။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝတာ၊ လောက်။) ဝိညာဏံ၊ ကို။ သမန္နေသတော၊ သော်။ (ရူပါဒီသု၊ ရုပ်အစရှိသည်တို့ဌ်။) "အဟန္တိ ဝါ၊ ငါ"ဟူ၍ ၎င်း။"မမန္တိ ဝါ၊ ငါ၏(ဥစ္စာ)"ဟူ၍၎င်း။ "အသ္မီတိ ဝါ၊ (ငါ)ဖြစ်၏"ဟူ၍၎င်း။ ယမ္ပိ တံ၊ အကြင်တဏှာ, ဒိဋ္ဌိ, မာနတို့ဖြင့် စွဲလမ်း၍ ယူခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) (အဿ ကား အနက်မရှိ။) တမ္ပိ၊ ထိုတဏှာ, ဒိဋ္ဌိ, မာနတို့ဖြင့် စွဲလမ်း၍ ယူခြင်းသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဆပါဏကောပမသုတ်

၂၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ အရုဂတ္တော၊ အနာနှင့်ပြည့်စုံသော ကိုယ်ရှိသော။ ပဂ္ဂဂတ္တော၊ မှည့်သောအနာနှင့် ပြည့်စုံသော ကိုယ်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သရဝနံ၊ မြှားမြက်တောသို့။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ငြားအံ့။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ကုသကဏ္ဏကာ စေဝ၊ သမန်းမြက်, ဆူးတို့သည်လည်း။ ဝိဇ္ဈေယျုံ၊ စူးကုန်ရာ၏။ သရပတ္တာနိ စ၊ မြှားရွက်တို့သည်လည်း။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ဝိလေခေယျုံ၊ ကုတ်ခြစ်ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒိယေထ၊ ခံစားရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ ဣဓ၊ ဌ်။

ရှင်းဦးအံ့၊ အကယ်၍ အသတီ ကိရာယံ ဝီဏာ နာမ-ဟု အသတီသဒ္ဒါဖြင့်ရှိခဲ့သော် အသာ လောကိတ္ထိယော နာမ၊ဝေလာ တာသံ နဝိဇ္ဇတိ-ဟူသော သာဓကနောက် ပါဋ္ဌိနှင့် လိင်အားဖြင့်၎င်း အနက်အားဖြင့်၎င်း တူ၏၊ယင်းယို့လိင် အနက်တူကြောင်းကိုလည်း "အသာတိ စေတ္ထ အသတီတိ စ သမာနတ္ထော"ဟူသော သဒ္ဒနီတိ ပဒမာလာ နှာ ၂၃၄-ဖြင့် သိအပ်၏၊ အသာနှင့် အသတီ လိင်တူခဲ့လျှင် "အသတီ ကိရာယန္တိ ပါဋ္ဌိယံ လိင်ဝိပလ္လာသေန ဝုတ္တန္တိ ယထာလိင်မေဝ ဝဒန္တော အသာတိ အာဟ"ဟု ဋီကာဆရာ ဖွင့်စရာမလို၊ ဖွင့်ကားဖွင့်ခဲ့၏၊ ထို့ဝို ဖွင့်သည်ကို ထောက်လျှင် အသံ၊ အသန္တော အသန္တာ။ အသံ အသန္တံ၊ အသန္တေ။ အသတာ၊ အသန္တေဟိ-စသည်ဖြင့် ဂိုဏ်းစဉ်နိုင်သော ပုံလိင်အသံသဒ္ဒါဖြင့် "အသံ ကိရာယံ ဝီဏာ နာမ"ဟု ပါဋ္ဌိဌ် အသံ ကိရာယန္တိ အသာ ကိရ အယံ ဝီဏာ၊ လာမိကာတိ အတ္ထော။ အသာတိ လာမိကာဓိဝစနမေတံ-ဟု အဋ္ဌကထာဌ် ရှိရာသည်။ ယင်းယို့ရှိမှသာ အထက်ပါ လိင်ဝိပလ္လာသေန ဝုတ္တန္တိ ယထာလိင်မေဝ ဝဒန္တော အာဟ-ဟူသော ဋီနှင့်ညီရာ၏။ ဋီကာဝါဒသာ မှန်သည်ဟု မဆိုလို၊ အကယ်၍ ဋီကာနောက်ယို့ မလိုက်လျှင်လည်း ဝါ-လိင်ဝိပလ္လာသ မကြံပဲ အသတီပုဒ်ကိုပင် အတည်ပြုခဲ့လျှင်လည်း အသတီ ဟူသော သာချစကားနှင့် အသာ ဟူသော သာခကစကားတို့ ပို၍ ဟပ်မိသောကြောင့် မှားသည်ဟု မဆိုသာ၊ သင့်မြတ်သည်ပင် ဖြစ်၏။

ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည် ဂါမဂတော ဝါ၊ ရွာသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍ဂင်း။ အရညဂတော ဝါ၊ တောသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍ဂင်း။ "အယဉ္စ သော အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်လည်း။ ဧဝံကာရီ၊ ဤသို့ပြုလေ့ရှိ၏။ ဧဝံသမာစာရော၊ ဤသို့သော ကျက်စားရာ အကျင့်ရှိ၏။ အသုစိဂါမကဏ္ဍကောတိ၊ မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ ရွာသူတို့ကို စူးတတ်သော ဆူးငြောင့်သဘွယ်ဖြစ်၏" ဟူ၍။ ဝတ္တာရံ၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သောသူကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ "ကဏ္ဍကောတိ၊ ဆူးငြောင့်သဘွယ်ဖြစ်သောသူ" ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဒိတွာ၊ သိပြီး၍။ ဝါ၊ သိပြီးသည်ရှိသော်။ သံဝရော စ၊ စောင့်စည်းခြင်းကိုဂင်း။ အသံဝရော စ၊ မစောင့်စည်းခြင်းကိုဂင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

(ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အပရိသေသာ နိရုဇ္ဈန္တိ ဝါကျတို့ကို စာပိုဒ် ၂၄၄-ဒုက္ခမေ့သုတ်အတိုင်းပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ နာနာဝိသယေ၊ အထူးထူးသော အရပ်ရှိကုန်သော။ နာနာဂေါစရေ၊ အထူးထူးသောကျက်စားရာရှိကုန်သော။ ဆပ္ပါဏကေ၊ ခြောက်ကောင်သောသတ္တဝါတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍။ ဒဋ္ဌာယ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော။ ရဇ္ဇုယာ၊ ကြိုးဖြင့်။ ဗန္ဓေယျ၊ ချည်နှောင်ရာ၏။ အဟိံ၊ မြွေကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဒဋ္ဌာယ၊ သော။ ရဇ္ဇုယာ၊ ဖြင့်။ ဗန္ဓေယျ၊ ရာ၏။ သုသုမာရံ၊ မိကျောင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဒဋ္ဌာယ၊ သော။ ရဇ္ဇုယာ၊ ဖြင့်။ ဗန္ဓေယျ၊ ရာ၏။ ပက္ခိံ၊ ငှက်ဆင်ကို။ပ။ ဗန္ဓေယျ၊ ရာ၏။ ကုက္ကုရံ၊ ခွေးကို။ပ။ ဗန္ဓေယျ၊ ရာ၏။ သိဂ်ါလံ၊ မြေခွေးကို။ပ။ ဗန္ဓေယျ၊ ရာ၏။ မက္ကဋ္ဌံ၊ မျောက်ကို။ပ။ ဗန္ဓေယျ၊ ရာ၏။ ဒဋ္ဌာယ၊ သော။ ရဇ္ဇုယာ၊ ဖြင့်။ ဗန္ဓိတွာ၊ ၍။ မဇ္ဈေ၊ အလည်၌။ ဂဏ္ဌိံ၊ ထုံးဖွဲ့ခြင်းကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ ဩဿဇ္ဇေယျ၊ လွှတ်လိုက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ နာနာဝိသယာ၊ အထူးထူးသောအရပ်ဒေသရှိကုန်သော။ နာနာဂေါစရာ၊ အထူးထူးသော ကျက်စားရာရှိကုန်သော။ တေ ဆပ္ပါဏကာ၊ ထိုခြောက်ကောင်သော သတ္တဝါတို့သည်။ သကံ သကံ ဂေါစရဝိသယံ၊ မိမိ မိမိတို့၏ ကျက်စားရာအရပ်ဒေသသို့။ အာဝိဉ္ဇေယျုံ၊ ဆွဲငင်ကုန်ရာ၏။ အဟိ၊ မြွေသည်။ "ဝမ္မိကံ၊ တောင်ပို့သို့။ ပဝေက္ခာမီတိ၊ ဝင်အံ့" ဟူ၍။ အာဝိဉ္ဇေယျ၊ ဆွဲငင်ရာ၏။ သုသုမာရော၊ သည်။ "ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ပဝေက္ခာမီတိ၊ ဝင်အံ့" ဟူ၍။ အာဝိဉ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ ပက္ခီ၊ သည်။ "အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဥေဿာမီတိ၊ ပျံအံ့" ဟူ၍။ အာဝိဉ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ ကုက္ကုရော၊ သည်။ "ဂါမံ၊ သို့။ ပဝေက္ခာမီတိ၊ ဝင်အံ့" ဟူ၍။ အာဝိဉ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ သိဂ်ါလော၊ သည်။ "သိဝထိကံ၊ သူသေမြှုပ်နှံ့, မြေသုဿာန်သို့[၁]။ ပဝေက္ခာမီတိ၊ ဝင်အံ့" ဟူ၍။ အာဝိဉ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ မက္ကဋ္ဌော၊ သည်။ "ဝနံ၊ တောသို့။ ပဝေက္ခာမီတိ၊ ဝင်အံ့" ဟူ၍။ အာဝိဉ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေ ဆပ္ပါဏကာ၊ တို့သည်။ စျတ္တာ၊ (ဆာလောင်မွတ်သိတ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍) ပူလောင်ကုန်သည်[၂]။ ကိလန္တာ၊ ပင်ပန်းကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။

၁။ အထ သိဝထိကာ ဝုဘ္တာ၊ သုသာနသ္မိံ ဟိ အာမကေ (အဘိဓာန် ဂါထာ-၄၀၆)။ ဆဝါ ဓိယျန္တေ တြသိဝထိကာ၊ ဏ္ဍု၊ ဆဿ သော၊ ထတ္တံ, ဣတ္တဉ္စ။ ဆဝထိကာပိ။ (အဘိဓာန်ဋီကာ)။ သိဝထိကံကား ဆဝသဒ္ဒူပ ပဒ၊ ဓိ-ခာတ် ဏ္ဍု-ပစ္စည်း ဆ ကို သပြု၊ သ၌ အ ကို ဣ ပြု၊ ဓ ကို ထ ပြု၍ သိဝထိကံ ဟု ပြီးသည်။ ထို့ကြောင့် သိဝထိကံ ပါဌ်ကား ပါဌ်ပျက်။ သို့ဖြစ်၍ ဤ၌ မှန်သော သိဝထိကပါဌ်ကို ယူ၍ ပေးလိုက်သည်။

၂။ စျပေါ ဒါဟေ သိယာ ဘူ စု(ဓာတ္ဌတ္ထသင်္ဂဟ)။စျတ္တာကား စျပ-ဓာတ် တ-ပစ္စည်း ပူလောင်ခြင်းအနက်ကို ဟောဏ်။

နေသံ ပါဏကာနံ၊ တို့တွင်။ ယော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ ဗလဝတရော၊ အထူးသဖြင့် အားကြီးသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တေ၊ ထိုအားနည်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ တဿ၊ ထိုအားကြီးသော သတ္တဝါ၏။ ဝသံ၊ အလိုနိုင်ငံသို့။ အနုဝတ္တေယျုံ၊ အစဉ်လိုက်ရကုန်ရာ၏။ အနုဝိဓာယေယျုံ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်ရကုန်ရာ၏။ ဂစ္ဆေယျုံ၊ ရောက်ရကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်။ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိကို။ အဘာဝိတာ၊ မပွါးစေအပ်။ အဗဟုလီကတာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ မပြုအပ်။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ မနာပိယေသု၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ အာဝိဉ္ဆတိ၊ ဆွဲငင်၏။ အမနာပိယာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့ကို။ ပဋိကူလာ၊ စက်ဆုပ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ အသံဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်။ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ (ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု။ပ။ အပရိသေသာ နိရုဇ္ဈန္တိ ဝါကျကို စာပိုဒ်-၂၄၃-ကထဉ္စာဝုသော အနဝဿုတော စသော ဝါကျအတိုင်းပေး။)

(သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ ပုရိသော ဆပွါဏကေ။ပ။ ယဒါ ခေါ တေ ဘိက္ခဝေ ဆပွါဏကာ စျတ္တာ အဿု ကိလန္တာ ဝါကျတို့ကား ရှေး အသံဝရော ဝါကျနှင့် မထူးပြီ။)

အထ၊ ထိုအခါ၌။ တမေဝ ခီလံ ဝါ ဥပ၊ ထိုငုတ်၏အနီး၌သော်ငုင်း။ တမေဝ ထမ္ဘံ ဝါ ဥပ၊ ထိုတိုင်၏အနီး၌သော်ငုင်း။ တိဋ္ဌေယျုံ၊ တည်ကုန်ရာ၏။ နိသီဒေယျုံ၊ ထိုင်ကုန်ရာ၏။ နိပဇ္ဇေယျုံ၊ အိပ်ကုန်ရာ၏။ (ဧဝမေဝ ခေါ မှ နပွဋိကူလာ ဟောန္တိ အထိ ရှေးအသံဝရော ဝါကျနှင့် မထူး။) နာဝိဉ္ဆတိ၊ မဆွဲငင်။ အမနာပိယာ၊ စိတ်နှလုံးကို မပွါးတိုးစေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ နပွဋိ-ကူလာ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်မဟုတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "ဒဋ္ဌေ ခီလေ ဝါ ထမ္ဘေ ဝါတိ၊ ထမ္ဘေ ဝါ"ဟူသော။ ဧကံ၊ ဤအမည်သည်။ ကာယဂတာယ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ သတိယာ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ "ကာယဂတာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ သတိ၊ သတိကို။ နော၊ ငါတို့သည်။ ဘာဝိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်။ ဝါ၊ ပွါးစေအပ်သည်။ ဗဟုလီကတာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာပြုအပ်သည်။ ယာနီကတာ၊ အာဇာနည်မြင်းကသောယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်။ ဝတ္ထုကတာ၊ သန့်ရှင်းပြီးသောမြေယာကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်။ အနုဋ္ဌိတာ၊ စွဲစွဲမြဲမြဲ ဆောက်တည်အပ်သည်။ ပရိစိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဆည်းပူးအပ်သည်။ သုသမာရဒ္ဓါ၊ စိတ်ဖြင့် ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်သည်။ ဘဝိဿတီတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ထိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ထိုက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ (ဧဝံ မေ သုတံ-မှ သုတံ-၌ ပြန်စပ်။) (ဘာဝိတာ ဗဟုလီကတာ စသည်တို့၏အဖွင့်ကို နိဒါနသံယုတ် စာပိုဒ် ၂၂၅-၌ ရှုလေ။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-ယဝကလာပိသုတ်

၂၄၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဝကလာပိ၊ မုယောကောက်လှိုင်းစည်းပုံကို။ စာတုမဟာပထေ၊ လမ်းလေးခွ၌။ နိုက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်သည်။ အာသး၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထို့အခါ၌။ ဆာ၊ ခြောက်ယောက်ကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဗျာဘင်္ဂိဟတ္ထာ၊ လက်၌ထမ်းပိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆေယျုံ၊ လာကုန်ရာ၏။ တေ၊ ထိုယောကျ်ားခြောက်ယောက်တို့သည်။ ယဝကလာပိ၊ မုယောကောက်လှိုင်းစည်းပုံကို။ ဆဟိ၊ ခြောက်ခုကုန်သော။ ဗျာဘင်္ဂိဟိ၊ ထမ်းပိုးတို့ဖြင့်။ ဟနေယျုံ၊ ရိုက်ပုတ်ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဆဟိ၊ ခြောက်ခုကုန်သော။ ဗျာဘင်္ဂိဟိ၊ ထမ်းပိုးတို့ဖြင့်။ ဟညမာနာ၊ ရိုက်ပုတ်အပ်လတ်သော်။ သာ ယဝကလာပိ၊ ထိုမုယောကောက်လှိုင်းစည်းပုံသည်။ သုဟတာ၊ ကောင်းစွာ ရိုက်ပုတ်အပ်ပြီးသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထို့နောက်။ သတ္တမော၊ ခုနစ်ယောက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဗျာဘင်္ဂိဟတ္ထော၊ လက်၌ထမ်းပိုးရှိသည်ဖြစ်၍။ (ထမ်းပိုးကိုင်လျက်ဟူလို။) အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံ ယဝကလာပိ၊ ထိုမုယောကောက်လှိုင်းစည်းပုံကို။ သတ္တမာယ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ဗျာဘင်္ဂိယာ၊ ဖြင့်။ ဟနေယျ၊ ရိုက်ပုတ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ လျှင်။ သတ္တမာယ၊ သော။ ဗျာဘင်္ဂိယာ၊ ဖြင့်။ဟညမာနာ၊ သော်။ သာ ယဝကလာပိ၊ သည်။ သုဟတတရာ၊ အတိုင်းထက်အလွန် ရိုက်ပုတ်အပ်ပြီးသည်။ (သုဋ္ဌုတရံ ဟတာဝဋ္ဌ။) အာသ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အာဃာတဝတ္ထူနိ၊ ဒေါသဖြစ်ရာ အကြောင်းတို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါး။ ဣမာနိ၊ ဤသို့။ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒ၌။ မနာပါမနာပေဟိ၊ နှစ်သက်ဖွယ်၊ မနှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပေဟိ၊ ရူပါရုံတို့ဖြင့်။ (ဥပမာနပက္ခ၌ ဗျာဘင်္ဂိဟိ ဗျာဘင်္ဂိယာတို့သည် ကရိဏ်းဖြစ်သကဲ့သို့ ရူပေဟိ သဒ္ဒေဟိ စသည်တို့သည်လည်း ကရိဏ်းသာဖြစ်သင့်၏။ ဌ-ဌ်လည်း၊ ကရိဏ်းအဖြစ်ဖွင့်၏။) ဟညတိ၊ ရိုက်ပုတ်အပ်၏။ပ။ ဇိဝှါယ၊ ဇိဝှါပသာဒ၌။ မနာပါမနာပေဟိ၊ ကုန်သော။ ရသေဟိ၊ ရသာရုံတို့ဖြင့်။ ဟညတိ၊ ၏။ပ။ မနသ္မိံ၊ စိတ်၌။ မနာပါမနာပေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ ဓမ္မာရုံတို့ဖြင့်။ ဟညတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ သော။ သော ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝါယ၊ နောက်ထပ်ဘဝအာဂမနာ၏။ သစေ စေတေတိ၊ အကယ်၍စေ့ဆော်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တမာယ၊ သော။ ဗျာဘင်္ဂိယာ၊ ဖြင့်။ ဟညမာနာ၊ ရိုက်ပုတ်အပ်သော။ သာ ယဝကလာပိ သေယျထာပိ၊ ထိုမုယောကောက်လှိုင်းစည်းပုံကဲ့သို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤအတူသာလျှင်။ သော မောဃပုရိသော၊ ထိုအချည်းနှီးသော ယောကျ်ားသည်။ သုဟတတရော၊ အတိုင်းထက်အလွန် ရိုက်ပုတ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဦးဖြစ်ဘူးသည်ကိုဆိုအံ့။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ နတ်အသုရာစစ်ပွဲသည်။ သမုပဗ္ဗူဠော၊ တက္ကတ္တေဆုံတိုက်ခိုက်သည်။ ဝါ၊ ပြင်းပြင်းထန်ထန်တိုက်ခိုက်သည်[၁]။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ထို့အခါ၌။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ ဝေပစိတ္တိ

၁။ သမုပဗ္ဗူဠောတိ ဥဘိန္နံ သဟ ဝေ သမာဂမော၊ ဘုသံ ဝါ ပဗ္ဗူဠောတိ အတ္ထော ဟူသော သံ-ဒ္ဒီ ၁ စာဝိဒ် ၂၄၉ နှင့်အညီ ပေးသည်။ အဋ္ဌကထာ၌ သမုပဗ္ဗူဠောတိ သမ္မဏ္ဍိထော ရာသိဘူတောဟု ဖွင့်သည်ကား ဘာဝတ္ထတည်း။ ထိုကြောင့် သံ-ဒ္ဒီ ၁-စာဝိဒ် ၂၄၃ ၌ ဘုသာပနဿ ဗျူဠတာ ဒ္ဒိန္နံ သေနာနံ သမာဂန္ဆာ သမ္မဏ္ဍိတ-ဘာဝတ္ထာတိ အာဟ သမ္မိဏ္ဍိတော ရာသိဘူတောတိ ဟု ဖွင့်ဆို၏။ အံ-ဌ ၄-စာဝိဒ် ၃၉-၌ သမုပဗ္ဗူဠော အဟော ဘာဝေနာတိ အာဟ သမ္မိဏ္ဍိတော ရာသိဘူတောတိ ဟု ဖွင့်ခြင်းသည်လည်း ဘာဝတ္ထပင်။ သမုပဗ္ဗူဠော၊ ရှေးရှုတည်သည်ဟု အံ-ဌ သီတိ ပစ္စုပဋ္ဌိတော အဟောသိဟု ဖွင့်ခြင်းသည်လည်း ဘာဝတ္ထပင်။ သမုပဗ္ဗူဠော၊ ရှေးရှုတည်သည်ဟု အံ-ဌ အလိုပေး။

အသုရိန်သည်။ အသုရေ၊ အသုရာတို့ကို။ "မာရိသ၁၊ (ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်ကုန်သော) အချင်းတို့။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါဂမ၊ သည်။ သမုပဗ္ဗူဋ္ဌေ၊ သော်။ အသုရာ၊ တို့သည်။ သစေ ဇိနေယျုံ၊ အကယ်၍ အောင်နိုင်ကုန်အံ့။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သစေ ပရာဇိနေယျုံ၊ အကယ်၍ ရှုံးကုန်အံ့။ ယေန၊ ယင်းသို့ အသုရာတို့နိုင်၍ နတ်တို့ ရှုံးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ နံ သက္ကံ၊ ထိုသိကြားကို။ ကဏ္ဍပဉ္ဇမေဟိ၊ လည်ပင်းလျှင်ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော။ ဗန္ဓနေဟိ၊ အနှောင်အဖွဲတို့ဖြင့်။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ နှောင်ဖွဲ၍။ မမ၊ ငါအသုရာ၏။ သန္တိကေ၊ အထံသို့။ အသုရပုရံ၊ အသုရာပြည်သို့။ အာနေယျာထာတိ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်လော"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကောပိ၊ သိကြားသည်လည်း။ ဒေဝေ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို။ "မာရိသ၁၊ တို့။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမေ၊ သည်။ သမုပဗ္ဗူဋ္ဌေ၊ သော်။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သစေ ဇိနေယျုံ၊ ကုန်အံ့။ အသုရာ၊ တို့သည်။ သစေ ပရာဇိနေယျုံ၊ ကုန်အံ့။ ယေန၊ ယင်းသို့ နတ်တို့နိုင်၍ အသုရာတို့ရှုံးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေပစိတ္တိံ အသုရိန္ဒံ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရာကို။ပ။ သုဓမ္မံ ဒေဝသဘံ၊ သုဓမ္မာနတ်သဘင်သို့။ အာနေယျာထာတိ၊ လော"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မိံ ခေါ ပန သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်ပွဲ၌။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဇိနိံသု၊ အောင်နိုင်ကုန်ပြီ။ အသုရာ၊ တို့သည်။ ပရာဇိနိံသု၊ ရှုံးကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ တို့သည်။ပ။ သုဓမ္မံ ဒေဝသဘံ၊ သို့။ အာနေသုံ။ ဆောင်လှာကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုသုဓမ္မာနတ်သဘင်၌။ သုဒံ၊ စင်စစ်။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ သည်။ ကဏ္ဍပဉ္ဇမေဟိ၊ ကုန်သော။ ဗန္ဓနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ နှောင်ဖွဲခံရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဝေပစိတ္တိဿ အသုရိန္ဒဿ၊ ၏။ "ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဓမ္မိကာ၊ တရားစောင့်ကုန်၏။ အသုရာ၊ တို့သည်။ အဓမ္မိကာ၊ တရားမစောင့်ကုန်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဣမေဝ ဒေဝပုရံ၊ ဤနတ်ပြည်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆာမိတိ၊ ရောက်နေ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ (အကြံအစည်ဖြစ်ရာ) ထိုအခါ၌။ ကဏ္ဍပဉ္ဇမေဟိ၊ ကုန်သော။ ဗန္ဓနေဟိ၊ တို့မှ။ မုဉ္စံ၊ လွတ်သော။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သမနုပဿတိ၊ တွေ့မြင်ရ၏။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ စ၊ ငါးဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်လည်း။ သမပ္ပိတော၊ ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ သမင်္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရေတိ၊ (ဤနေ့ကို) ဖြစ်စေ၏။ (နဘ်စည်းစိမ်ကို ခံစား၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဒါ စ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဝေပစိတ္တိဿ အသုရိန္ဒဿ၊ ၏။ "အသုရာ၊ တို့သည်။ ဓမ္မိကာ၊ ကုန်၏။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ အဓမ္မိကာ၊ ကုန်။ ဒါနိ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ တတ္ထဝ အသုရပုရံ၊ ထိုအသုရာပြည်သို့သာလျှင်။ ဂမိဿာမိတိ၊ သွားအံ့" ဟူ၍[၁]။ ဧဝံ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အထ၊ (အကြံအစည်ဖြစ်ရာ) ထိုအခါ၌။ ကဏ္ဍပဉ္ဇမေဟိ၊ ကုန်သော။ ဗန္ဓနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓံ၊ နှောင်ဖွဲခံရသော။ အတ္တာနံ၊ ကို။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ စ၊ တို့မှလည်း။ ပရိဟာယတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤမျှလောက်။ ဝေပစိတ္တိဗန္ဓနံ၊ ဝေပစိတ္တိ၏အနှောင်အဖွဲသည်။ သုခုမံ၊ သိမ်မွေ့၏။ တတော၊ ထို့ဝေပစိတ္တိ၏

၁။ မမ သန္တိကေ အာနေယျာဿ အသုရပုရံ၌ မမ သန္တိကေနှင့် အသုရပုရံသည် ပုဒ်ချင်း ဝိဘတ္တိနှစ်ချင်း မတူသော်လည်း ဌာနချင်း တကွးကိုယ်ချင်းကားမထူး၊ ယင်းသို့မထူးသော်လည်း သာမညဝိသေသအားဖြင့် ကွဲပြားသောကြောင့် ပုဒ် ၂-ခု ဟောတော်မူအပ်သည်။

အနှောင်အဖွဲ့ထက်။ မာရဗန္ဓနံ၊ မာရ်၏အနှောင်အဖွဲ့သည်။ သုခုမတရုံ၊ အထူးသဖြင့် သိမ်မွေ့၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မည်မာနော၊ (ခန္ဓာတို့ကို တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်) အထင်မှားလတ်သော်။ မာရဿ၊ မာရ်၏အနှောင်အဖွဲ့သည်။ ဗဒ္ဓါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်၏[၁]။ အမည်မာနော၊ (ခန္ဓာတို့ကို တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းဖြင့်) အထင်မမှားလတ်သော်။ ပါပိမတော၊ မာရ်၏အနှောင်အဖွဲ့သည်။ မုတ္တော၊ လွတ်အပ်၏[၂]။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "အသ္မီတိ၊ ငါဖြစ်၏"ဟူသော။ ဇော်၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ မည်တံ၊ အထင်မှားတည်း။ (ဤကား တဏှာမညနာ။) "အယံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးသည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မီတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ ဇော်၊ သည်။ မည်တံ၊ အထင်မှားတည်း။ (ဤကား ဒိဋ္ဌိမညနာ။) "ဘဝိဿန္တိ၊ ငါဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်"ဟူသော။ ဇော်၊ သည်။ မည်တံ၊ အထင်မှားတ့ည်း။ (သဿတ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဒိဋ္ဌိမညနာ။) "န ဘဝိဿန္တိ၊ ငါမဖြစ်ရတော့လတ္တံ့"ဟူသော။ ဇော်၊ သည်။ မည်တံ၊ တည်း။ (ဥစ္ဆေဒ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဒိဋ္ဌိမညနာ။) "ရူပီ၊ ရူပ်ရှိသူသည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်"ဟူသော။ ဇော်၊ သည်။ မည်တံ၊ တည်း။ "အရူပီ၊ ရူပ်မရှိသူသည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ရလတ္တံ့"ဟူသော။ ဇော်၊ သည်။ မည်တံ၊ တည်း။"သညီ၊ သညာရှိသူသည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်" ဟူသော။ ဇော်၊ သည်။ မည်တံ၊ တည်း။ "အသညီ၊ သညာမရှိသူသည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်" ဟူသော။ ဇော်၊ သည်။ မည်တံ၊ တည်း။ 'နေဝသညီနာသညီ၊ သညာရှိသူလည်းမဟုတ် သညာမရှိသူလည်းမဟုတ်သူသည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်' ဟူသော။ ဇော်၊ သည်။ မည်တံ၊ တည်း။ (ရူပီ ဘဝိဿံစသည်ကား သဿတဒိဋ္ဌိမညနာခေါ်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မည်တံ၊ အထင်မှားမှုသည်။ ရောဂေါ၊ ရောဂါတည်း။ မည်တံ၊ သည်။ ဂဏ္ဍော၊ အိုင်းအမာတည်း။ မည်တံ၊ သည်။ သလ္လံ၊ ဆူးငြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ "အမညမာနေန၊ အာဆင်မှားမှုမရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ နေကုန်အံ့"ဟူ၍။ ဇော်၊ သို့။ သိက္ခိဘဗ္ဗံ၊ ကျင့်ထိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇော် ဟိ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏[၃]။

၁။ မည်မာနောတိ တဏှာဒိဋ္ဌိမာနာနံ ဝသေန ခန္ဓေ မညနန္တိ။ ဗဒ္ဓါ မာရဿာဘိ မာရဗန္ဓနေန ဗဒ္ဓါ-ဟူသော ဋ္ဌ နှင့်အညီ ပေးသည်။ ကရဏတ္ထေ ဝါ ဧတံ သာမိဝစနံ၊ ကိလေသမာရေန ဗဒ္ဓါဘိ အတ္ထော-ဟူသော ဋ္ဌ-ဒု ဝိကပ်အလိုမာရဿ၊ ကိလေသဘာဝါဖြင့်။ ဗဒ္ဓါ၊ ၏—ဟုပေး။

၂။ မုတ္တော ပါပိမတောတိ မာရဿ ဗန္ဓနေန မုတ္တော·ဟုသာဓွင့်၍ မာရဿ ဗန္ဓနာဘု ပဋိဃာန်ကြောင့် မဒွင့် သောကြောင့်ဌင်း အနုပါဒါယ အာသဝေဟိ ဝိမုစ္စိ သုဋ္ဌု အာသဝေဘိ ဂိုလည်း အာဂါဒါဒိမ ကြံ၊ ဝိမုစ္စိ ယုကိုလည်း ကတ္တုရုပ်မကြံပဲ အာသဝေဘိကိုလည်း အာဒုဘ္ဘကဘ္ဘား, ဝိမုစ္စိ သုကိုလည်း ကမ္မရုပ်အဖြစ်ဖြင့် သာရဘ္ဘဒ္ဓိကာဆာဖွင့်ပြသောကြောင့်ဌင်း ပါပိမတော၊ မာရ်၏အနှောင်အဖွဲ့သည်။ မုတ္တော၊ လွတ်အပ်၏ဟုပေးသည်။ ကရဏတ္ထေ ယော ဝါ ဣဒံ သာမိဝစနံ၊ ပါပိမတော ကိလေသဗန္ဓနေန မုတ္တောတိ အတ္ထော ဟုသာဋ္ဌ-ဒု ဝိကပ်အလို ပါပိမတော၊ ကိလေသာဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်။ မုတ္တော၊ ၏ဟု ပေးလေ။ ပါပိမတော၊ မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်၏ဟု-နိဿက္ကတ္ထလည်း ပေးလေ။

၃။ က၊ တသ္မာတိဟ ဝေါ ဘိက္ခဝေ "ဇော် သိက္ခိတဗ္ဗံ အမညမာနေန စေတသာ ဝိဟရိဿာမာ"တိ။ ခ၊ ဇော် ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ သိက္ခိတပ္ပံ ဟူ၍ ၂-ဝါကျ ရှိရမည်။ ဤ သုတ်၌ တသ္မာဘိဟ ဘိက္ခဝေ "အမညမာနေန စေတသာ ဝိဟရိဿာမာ"တိ ဇော် ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ သိက္ခိတပ္ပံ ဟု တဝါကျတည်း အနေဖြင့်ရှိ၏။ ယင်းသို့ဖြစ်သော် တသ္မာတိဟ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ဇော် သိက္ခိတဗ္ဗံ "ကာယဂတာ။ပ။ သုသမာရဒ္ဓါ"တိ ဟူ၍ဌင်း၊ ဇော် ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ ဟူ၍ဌင်း ရှိသော ဆပ္ပါဏကောပမသုတ် ပါဠိနှင့်ဌင်း တသ္မာတိဟ တေ ဂဟပတိ ဇော် သိက္ခိတဗ္ဗံ "န စက္ခုံ။ပ။ ဘဝိဿတိ"တိ

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "အသ္မီတိ၊ ငါဖြစ်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ ဣဋ္ဌိတံ၊ တုန်လှုပ်မှုတည်း။ "အယံ၊ ဤ (ခန္ဓာငါးပါး)သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မီတိ၊ ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ ဣဋ္ဌိတံ၊ တည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ "အနိဥ္ဇမာနေန၊ မတုန်လှုပ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "အသ္မီတိ၊ ငါဖြစ်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ ဖန္ဒိတံ၊ လှုပ်ရှားမှုတည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ ဝေါ၊ တို့သည်။ "အဖန္ဒမာနေန၊ မလှုပ်ရှားသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "အသ္မီတိ၊ ငါဖြစ်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ ပပဋ္ဌိတံ၊ ခဲ့ဖွယ်မှုတည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ "နိပ္ပပဋ္ဌေန၊ ခဲ့ဖွယ်မှုမရှိသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "အသ္မီတိ၊ ငါဖြစ်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ မာနဂတံ၊ ထောင်လွှားမှုတည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ "နိဟတမာနေန၊ ပယ်သတ်အပ်ပြီးသော ထောင်လွှားမှုရှိသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ("အသ္မီ"တိ ဘိက္ခဝေ ဣဋ္ဌိတမေတံမှ ဤသုတ်အဆုံးတိုင်အောင် ထူးရာကိုသာပေးလိုက်သည်။)

ကောဒသမံ၊ တဆယ့်တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

အာသီဝိသဝဂ္ဂေါ၊ အာသီဝိသဝဂ်သည်။ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သောဝဂ်တည်း။

တဿ၊ ထိုအာသီဝိသဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

အာသီဝိသော၊ အာသီဝိသသုတ်ဂုင်း။ ရထော၊ ရထောပမသုတ်ဂုင်း။ ကုမ္မော၊ ကုမ္မောပမသုတ်ဂုင်း။ ဒွေ၊ ၂-ခုကုန်သော။ ဒါရုက္ခန္ဓာ၊ ဒါရုက္ခန္ဓောပမသုတ်တို့ဂုင်း။ အဝဿုတော၊ အဝဿုတပရိယာယသုတ်ဂုင်း။ ဒုက္ခဓမ္မာ၊ ဒုက္ခဓမ္မသုတ်ဂုင်း။ ကိံသုကာ၊ ကိံသုကောပမ

ဟူ၍ဂုင်း၊ ဧဝံ ဟိ တေ ဂဟပတိ သိက္ခိတဗ္ဗံ ဟူ၍ဂုင်းရှိသော မ-၃ အနာဆပိဏ္ဍိကောဝါဒသုတ် စာပိုဒ် ၃၈၅-လာ ပါဋ္ဌိစသည်နှင့်ဂုင်း ဆန့်ကျင်၏။ ဂုင်းပြင် တဝါကျတည်း၌ ဘိက္ခဝေ ဟူသော အာလုပ် ၂-ပုဒ် ပါနေခြင်းတည်းဟူသော အပြစ်လည်းရောက်၏၊ ထိုကြောင့် အထက်ပါ ပြဆိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ၂-ဝါကျသာ ရှိသင့်၏။ တဝါကျတည်း မရှိသင့်။ နောက်နောက်သော ဝါကျတို့၌လည်း။ က၊ တသ္မာတိဟ (ဝေါ) ဘိက္ခဝေ ဧဝံ သိက္ခိတဗ္ဗံ အနိဥ္ဇမာနေန စေတသာ ဝိဟရိဿာမာတိ။ခ၊ဧဝံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံဟူ၍ဂုင်း။က၊တသ္မာတိဟ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ဧဝံ သိက္ခိတဗ္ဗံ "အဖန္ဒမာနေန စေတသာ ဝိဟရိဿာမာ"တိ။ ခ၊ ဧဝံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ ဟူ၍ဂုင်း။ က၊ တသ္မာတိဟ (ဝေါ) ဘိက္ခဝေ ဧဝံ သိက္ခိတဗ္ဗံ "နိပ္ပပဋ္ဌေန စေတသာ ဝိဟရိဿာမာ"တိ။ ခ၊ ဧဝံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ ဟူ၍ဂုင်း။ က၊ တသ္မာတိဟ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ဧဝံ သိက္ခိတဗ္ဗံ "နိဟတမာနေန စေတသာ ဝိဟရိဿာမာ"တိ။ ခ၊ ဧဝံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ ဟူ၍ဂုင်း ၂-ဝါကျစီရှိစေ၊ မ-၃ စာပိုဒ် ၃၈၅-အလို တသ္မာတိဟ ဝေါဟု ဝေါ-ကတ္တားပါရှိရမည်။

သုတ်၎င်း။ ဝီဏာ၊ ဝီဏောပမသုတ်၎င်း။ ဆပ္ပါဏာ၊ ဆပ္ပါဏကောပမသုတ်၎င်း။ ယဝကလာပီ၊ ယဝကလာပီသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

သဋ္ဌာယတနဝဂ္ဂေ၊ ဒ္ဒ်။ စတုတ္ထပဏ္ဏာသကော၊ ၄-ခုမြောက်သော
ပဏ္ဏာသကသည်။ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုသဋ္ဌာယတနသံယုတ်၏။ ဝဂ္ဂုဒ္ဒါန်၊ ဝဂ်ဥဒ္ဒါန်းကား—

နန္ဒိကဉ္စယော၊ နန္ဒိကဉ္စယဝဂ်၎င်း။သဋ္ဌိနယော၊ သဋ္ဌိပေယျာလဝဂ်၎င်း။သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒ္ဒဝဂ်၎င်း။ ဥရဝေန စ၊ အာသီဝိသဝဂ်၎င်းတည်း။ ဧတေ စတုပဏ္ဏာသကာ၊ ထို ၅၄-သုတ်တို့ကို။ နိပါတေသု၊ သဋ္ဌာယတနသံယုတ်တို့၌။ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

သဋ္ဌာယတနသံယုတ္တံ၊ သဋ္ဌာယတနသံယုတ်သည်။
သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၂-ဝေဒနာသံယုတ်

၁-သဂါထာဝဂ်

၁-သမာဓိသုတ်

၂၄၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဿော၊ ၃-ပါးကုန်သော။ ဣမာ၊ ဤသည်တို့သည်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့တည်း။ ကတမာ တိဿော၊ အဘယ် ၃-ပါးတို့နည်း။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဂုင်း။ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဂုင်း။ အဒုက္ခမသုခါ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဂုင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ ခေါ၊ ဤသည်တို့သည်။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

သမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသော။ သတော၊ ရှုမှတ်အောက်မေ့တတ်သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ဝေဒနာ စ၊ဝေဒနာတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ (ဒုက္ခသစ္စာ၏အစွမ်းအားဖြင့်) သိ၏။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ သမ္ဘဝဉ္စ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ (သမုဒယသစ္စာ၏အစွမ်းအားဖြင့်) သိ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်တရား၌။ ဧတော၊ ထိုဝေဒနာတို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။တဉ္စ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ (နိရောဓသစ္စာ၏အစွမ်းအားဖြင့်) သိ၏။ ခယဂါမိနံ၊ ဝေဒနာတို့၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ (အံဝိဘတ်ကိုနံပြု။) မဂ္ဂဉ္စ၊ လမ်းစဉ်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ (မဂ္ဂသစ္စာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်) သိ၏။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခု၊သည်။ နိစ္ဆာတော၊ ကင်းသောတဏှာရှိသည် ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ (ကိလေသာဇာတ်သိမ်း၍) ထက်ဝန်းကျင်အေးငြိမ်း၏။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-သုခသုတ်

၂၅၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဿော၊ ၃-ပါးကုန်သော။ ဣမာ၊ ဤသည်တို့သည်။ ဝေဒနာ၊ တို့တည်း။ ကတမာ တိဿော၊ အဘယ် ၃-ပါးတို့နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ ခေါ၊ ဤသည်တို့သည်။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

သုခံ ဝါ၊ သုခဝေဒနာလည်းဖြစ်သော။ ယဒိ၊ ထိုမြို့။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဒုက္ခဝေဒနာလည်းဖြစ်သော။ သဟ၊ သုခဒုက္ခဝေဒနာတို့နှင့်တကွ။ အဒုက္ခမသုခံ၊ သုခလည်းမဟုတ် ဒုက္ခလည်းမဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာလည်းဖြစ်သော။ (ကိဉ္စိဉ်စပ်။) အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း။ ဗဟိဒ္ဓါ စ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း။ (အဇ္ဈတ္တဉ္စ ဗဟိဒ္ဓါစာတိ အတ္တနော စ ပရဿ စ၊ဌ။) ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ ဝေဒိတံ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

မောသဓမ္မံ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းသဘောရှိသော။ ပလောကိနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသော။ ဧတံ၊ ဤဝေဒနာကို။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲပါတကားဟူ၍။ ဥတွာန၊ သိပြီး၍။ ဖုဿ

ဖုဿ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ရောက်၍ ရောက်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝယံ၊ အပျက်ကို။ ပဿံ၊ ရှုလတ်သော်။ တတ္ထ၊ ထိုဝေဒနာ၌။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဣတိ၊ ပြီး၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ပဟာနသုတ်

၂၅၁။ (တိဿော ဣမာမှ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာအထိ မည်၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုခါယ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ရာဂါနုသယော၊ ရာဂ နုသယကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်ထိုက်၏။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ပဋိဃာနုသယော၊ ပဋိဃာနုသယကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ရာဂါ-နုသယော၊ ကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ပဋိဃာနုသယော၊ ကို။ ပဟီနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ ကို။ ပဟီနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရနုသယော၊ အနုသယမရှိသော။ သမ္မဒ္ဒသော၊ ကောင်းသော အမြင်ရှိသော။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ တဏှံ၊ တဏှာ(အစဖ် ၁၀၈)ကို။ အစ္ဆေစ္ဆိ၊ (သမုစ္ဆေဒပဟာန်ဖြင့်) ပယ်ဖြတ်ပြီ။ သံယောဇနံ၊ (၁၀-ပါးသော) သံယောဇဉ်ကို။ ဝိဝတ္တယိ၊ ထက်အောက်ပြောင်းပြန် လည်စေပြီ။ (အမြစ်မရှိ အောင် ပြုပြီ ဟူလို။)[1] သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ မာနာဘိသမယာ၊ (ဒဿန,ပဟာန် ၂-တန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်) မာနကို ထိုးထွင်းသိမြင်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ အကာသိတိ၊ ပြုပြီဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (အန္တ ၄-မျိုး ဌဌရှု။)

သုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ အပဂတာနတော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ဝေဒယမာနဿ၊ ခံစားသော။ အနိဿရဏဒဿိနော၊ ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို မသိမြင်သူ၏ (သန္တာန်၌)။ သော ရာဂါနုသယော၊ ထိုရာဂါနုသယသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ခံ၊သော။ပ။ အနိဿရဏ-ဒဿိနော၊၏ (သန္တာန်၌)။ ပဋိဃာနုသယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏ဟူ၍။ ဘူရိပညေန၊ (မြေကြီးနှင့်တူသော ပညာရှိသော) မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တဥ္စာပိ၊ ထို(ငြိမ်သက်ပါသည် ဆိုအပ်သော) ဥပေက္ခာ-ဝေဒနာကိုလည်း။ အဘ်ိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ (သော၊ ထိုနှစ်သက်သူသည်။) ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှုမှ။ နေဝ ပမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာတာပီ၊ ပူပန်ဆစတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြင့်၍။ သမ္မဇ္ဇံ၊ အသိဉာဏ်သမ္မဇ္ဇဉ်ကို။ နု ရိဉ္စတိ၊ မစွန့်၂။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိ၏။

၁။ ဝိဝတ္တယိ သံယောဇနန္တိ ဒဿဝိဓမွိ သံယောဇနံ ပရိဝတ္တယိ နိမ္မူလမကာသိ။

၂။ နရိဉ္စတိ-ကို နပဇဟတိ ဟု ဌ-၌ ဖွင့်သည်။ ရိစော ရှ ရိဉ္စနေ စု-ဘူဟူသော ဓာတ်ကျမ်းအလို "ကောင်းဆိတ်စေ"ဟု သဒ္ဒဗ္ဗေ ပေး။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသိမြင်၍။ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌ်။ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါ မရှိသော။ ဓမ္မဋ္ဌော၊ တရား၌တည်သော။ ဝေဒဂူ၊ ရဟန္တာသည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ နောက်၌။ သဒ္ဓိ၊ ပုထုဇဉ်သေကွဟု ခေါ် ဆိုသမုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့[1]။ နောပေတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ပါတာလသုတ်

၂၅၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဿုတဝါ၊ အာဂမအဓိဂမဟူသော အကြားအမြင် မရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ "မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒေါဌ်။ ပါတာလော၊ ထောက်တည်ရာမဲ့ ကျစ်နှိပ်နိုင်သော ဗလဝါမုခဝဲကြီးသည်၂။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူသော။ ယံ ဝါစံ၊ အကြွင်စကားကို။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ "အတ္ထိ မဟာသမုဒ္ဒေ ပါတာလောတိ၊ ပါတာလော" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အသန္တံ၊ မဟုတ်မမှန်သော။ အဝိဇ္ဇမာနံ၊ (အနက် သဘောအားဖြင့်) မသိအပ် မရအပ်သော[3]။ တံ ဧတံ ဝါစံ၊ ထိုစကားကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါတာလောတိ၊ ပါတာလဟူသော။ ယဒိဒံ၊ အကြင်အမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤပါတာလဟူသော အမည်သည်။ သာရီရိကာနံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခာနံ ဝေဒနာနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ သာရီရိကာယ၊ သော။ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ၊ ငိုကြွေး၏။ ဥရတ္တာဠိံ၊ ရင်ထု၌။ ကန္ဒတိ၊ မြည်တမ်း၏။ သမ္မောဟံ၊ ပြင်းစွာ တွေဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဿုတဝါ၊ သော။ အယံ ပုထုဇ္ဇနော၊ ဤပုထုဇဉ်ကို။ ပါတာလော၊ ထောက်တည်ရာမဲ့ ကျစ်နှိပ်နိုင်သော ဗလဝါမုခဝဲတည်းဟူသော ဒုက္ခဝေဒနာဌ်။ နု ပစ္စုဋ္ဌာသိ၊ မတည်ဘဲနိုင်။ ဂါဓဋ္ဌော၊ ထောက်တည်ရာကိုလည်း။ နာဇ္ဈဂါ၊ မရနိုင်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော အကြားအမြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော သာဝက

၁။ သဒ္ဓိံ နောပေတီဘိ ရဒ္ဓာ ဒုဋ္ဌော မူဠ္ဆောတိ ပညတ္တိံ နု ဥပေတိ-ဟူသော ဤဋ္ဌနှင့် ဤဋ္ဌိကာ ပ-ဝိကပ်နှင့်အညီ ပေးသည်။ သဒ္ဓိံ နောပေတိတိ ဝါ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ အနာသဝေါ ဓမ္မဋ္ဌော ဝေဒဂူ ကာယဿ ဘေဒါ မနုဿော ဒေဝေါတိ ဝ၊ ပညတ္တိံ နု ဥပေတံတိ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဝသေနပိ အတ္ထော ဝတ္တဗ္ဗော ဟူသော ဋီ-ဒု-ဝိကပ်အလို "အနာသဝေါ၊ သော။ပ။ ဝေဒဂူ၊ သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဓိံ၊ နတ်လူဟု ခေါ်ဆိုသမုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ နောပေတိ၊ မရောက်"ဟု ပေး။ ကာယဿ ဘေဒါ ထောက်လျှင် အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ကို ရည်သော ဋီကာဒုနည်းသည် ယုတ္တတရ။

၂။ ပါတဿ အလံ ပရိယတ္တော၁, နတ္ထိ ဧတ္ထ ပတိဋ္ဌာဘိ ပါတာလောနှင့် ယံ လောကေ ဗလဝါမုခန္တိ ဝုစ္စတိ၊ တံ သန္ဓာယ ဧဝံ ဝဒတိ ဟူသော ဤဋ္ဌကို ရှု၍ ပေးသည်။ ပါတာလသဒ္ဒါ ဟောအပ်သော ဝဲကားသာမန်ဝဲမဟုတ်၊ ထောက်တည်ရာ လုံးဝမရှိသော ဝဲတည်း။

၃။ အသန္တံ အဝိဇ္ဇမာနန္တိ အသမ္ဘူတတ္ထံ အာညာယမာနတ္ထံဋ္ဌ။ နု သမ္ဘူတတ္ထံ၊ မုသာတိ အတ္ထော။ပ။ အသန္တန္တိ အဘူတံ။ အတ္ထဝသေန ဟိ ဝါစာ အဘူတံ နာမ၊ ဋ္ဌိတ္ပုနှင့်အညီပေးသည်။ အပညာယမာနတ္ထံ ဟူသော အဒ္ဓဋ္ဌနှင့်အညီ ဝိဇ္ဇမာနံကို ဝိဒဓာတ် ဘူဝါဒိဂဏိက၊ယပစ္စည်း မာနပစ္စည်းဟု ကြံ၊ ဝိဒိယတေတိ ဝိဇ္ဇမာနာ၊ နု ဝိဇ္ဇမာနာ၊အဝိဇ္ဇမာနာ၊ တံ အဝိဇ္ဇမာနံဟု ဝိဂ္ဂဟပြု။ သန္တော်တိ ဣဒံ သံဝိဇ္ဇမာနာတိ ပဒသေဝ ဝေဝစနံ။ပ။ ဣဓ ပန ဝိဇ္ဇမာနာ ဥပလဗ္ဘမာနာတိ အတ္ထော ဟူသော မ-ဋ္ဌ-၃ စာပိုဒ် ၄ ဋ္ဌ်ကဲ့သို့ ဤအသန္တံ အဝိဇ္ဇမာနံဋ္ဌ ဝိဇ္ဇမာနသဒ္ဒါသည်လည်း ဥပလဗ္ဘမာနတ္ထမျိုးပင်တည်း။

သည်။ သာရီရိကာယ၊ သော။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော၊ သော်။ နေဝ သောစတိ၊ မစိုးရိမ်။ န ကိလမတိ၊ မပင်ပန်း။ န ပရိဒေဝတိ၊ မငိုကြွေး။ ဥရတ္တာဠိံ၊ ရင်ထုခြင်း။ န ကန္ဒတိ၊ မမြည်တမ်း။ သမ္မောဟံ၊ သို့။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုတဝါ၊ သော။ အယံ အရိယသာဝကော၊ ဤအရိယာဖြစ်သော သာဝကကို ၁။ ပါတာလေ၊ ၌။ ပစ္စုဋ္ဌာသိ၊ တည်ဘုံနိုင်၏။ ဂါဓဉ္စ၊ ထောက်တည်ရာကိုလည်း။ အဇ္ဈဂါ၊ ရနိုင်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

ဒုဗ္ဗလော၊ဉာဏ်အားနည်းသော။ အပ္ပထာမကော၊နည်းသောဉာဏ်စွမ်းရှိသော။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယာဟိ၊ အကြင်ဝေဒနာတို့သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဝေဓတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ အက္ကန္ဒတိ၊ အဆက်မပြတ် ယောင်ယမ်းမြည်တမ်း၏။ (အနိဗ္ဗဒံ ဝိပ္ပလာပံ ဝိလပန္တော ကန္ဒတိ။ ဌ။) ပရောဒတိ၊ ပြင်းစွာငိုကြွေး၏။ သာရိရိကာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏဟရာ၊ အသက်ကိုပင် ဆောင်နိုင်ကုန်သော။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော။ ဒုခါ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ ဧတာ ဝေဒနာ၊ ထိုဝေဒနာတို့ကို။ နာဓိဝါသေတိ၊ သည်းမခံနိုင်။ သော၊သည်။ ပါတာလေ၊ထောက်တည်ရာမဲ့ ကျဿားနိုင်သော ဒုက္ခဝေဒနာတည်းဟူသော ဝဲ၌။ န ပစ္စုဋ္ဌာသိ၊ မတည်တံ့နိုင်။ အထော၊ ထို့ပြင်။ ဂါဓမ်ပိ၊ ထောက်တည်ရာကိုလည်း။ နာဇ္ဈဂါ၊ မရနိုင်။

ယော စ၊သည်ကား။ ယာဟိ၊ တို့သည်။ ဖုဋ္ဌော၊၍။ န ဝေဓတိ၊မတုန်လှုပ်။ သာရိရိကာ၊ ကုန်သော။ ပါဏဟရာ၊ ကုန်သော။ ဥပပန္နာ၊ ကုန်သော။ ဒုခါ၊ ကုန်သော။ ဧတာ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံနိုင်၏။ သ၊ ထိုသူသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ပါတာလေ၊ ၌။ ပစ္စုဋ္ဌာသိ၊တည်ဘုံနိုင်၏။ အထော၊ ထို့ပြင်။ ဂါဓမ်ပိ၊ ကိုလည်း။အဇ္ဈဂါ၊ ရပြီ။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဤမသို့သုတ္တေ အရိယသာဝကောတိ သောတာပန္နော၊ သောတာပန္နော ဟိ ဧတ္ထ ဓုရံ၊ဌ။ "အဿုတဝါ ပုထုဇ္ဇနော" တိ ဝတ္ဝာ "သုတဝါ အရိယသာဝကော"တိ ဝုတ္တတ္တာ "သောတာပန္နော ဓုရ"န္တိ ဝုတ္တံ၊ ဤတရော အရိယသာဝကေသု ဝတ္တာဇ္ဇမေဝ နတ္ထိ၊ဌိတိုနှင့်အညီ အရိယသာဝကောပုဒ်သည် ကမ္မဓာရ်တည်း။ ပဓေနအားဖြင့် အရိယာသာဝက ရှစ်ယောက်ကိုကောက်။ ဗလဝဝိပဿကော။ပ။ ယောဂါဝစရောပိ ဝုဋ္ဌတိဟူသော ဌ-နှင့်အညီ ဗလဝဝိပဿကပုထုဇ္ဇဉ်ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကိုကား အပဓာနအားဖြင့်ကောက်။

စကြဝဠာ မြင့်မိုရ်တောင်အထိ ဘုံမဟုတ် ဆယ်ယူဇနာ အမြင့်တိုင်အောင် လေအဟုန်ဖြင့် အုံထက်သို့ သမုဒ္ဒရာရေ ယောင်တက်၍ အသူတရုန်းကသော ချောက်ကြီးသဖွယ် အလွန်ကြီးကျယ်သော ဗလဝါမုခဝဲကြီး သည် ရှိစေကာမူ ပါတာသ အလံ ပရိယတ္တော,နတ္ထိ ထွေ ပတိဋ္ဌာတိ ပါတာလော (ထောက်တည်ရာမမျိုလောက် အောင် ကျဿားနိုင်သော ပါတာလ) ဟုကားမဆိုသင့်မဆိုနိုင်။အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သမုဒ္ဒရာ၏ ငါး, လိပ် နတ် အသုရာတို့၏တည်ရာ ချမ်းချမ်းသာသာနေရာဌာနအဖြစ် တည်ရှိနေသောကြောင့်တည်း။ ထိုကြောင့် သမုဒ္ဒရာရှိ ဗလဝါမုခဝဲကို ထောက်တည်ရာမဲ့ကျဿားနိုင်သော ပါတာလဟူသော အသုံးအနှုံးသည် စင်စစ်မဟုတ်မမှန်သော မုသားစကားမျှသာ၊ အသိအမှတ် မပြုအပ်သော စကားမျှသာဖြစ်၏။ ထောက်တည်ရာမဲ့ ကျဿားနိုင်သော ပါတာလဟု စင်စစ်ခေါ်ဆိုသင့်သော အရာကား ဒုက္ခဝေဒနာသာဖြစ်၏၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အဆိုပါ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ရင်ဆိုင်ရသော အဿုတဝါ ပုထုဇဉ်သည် ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ပတ်သက်၍ ထောက်တည်ရာမရှိနိုင် သောကြောင့်တည်း။ သို့သော် သုတဝါ အရိယသာဝကဘို့အဖို့ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ရင်ဆိုင်ရသော်လည်း ငိုကြွေး ခြင်း ပူပန်ခြင်း စသည်မရှိတော့ပဲ ထောက်တည်ရာရ၏ဟူလို။ ဤသုတ်၏ပိဏ္ဍတ္ထခဲကပ်သောကြောင့် ဌ-ဋီတိုနှင့်ညီ၍ အကျဉ်းချုပ်ကာ ရေးသားလိုက်သည်။

၅-ဒဋ္ဌဗ္ဗသုတ်

၂၅၃။ (တိဿော ဣမာမှ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာအထိပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုခါဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာကို။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်၏။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ကို။ သလ္လတော၊ဆူးငြောင့်အားဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ သုခါဝေဒနာ၊ ကို။ ဒုက္ခတော၊ အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌာ၊ ရှုမြင်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ကို။ သလ္လတော၊ အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌာ၊ အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ကို။ အနိစ္စတော၊ အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တတော၊ ထိုကြောင့်။) သမ္မဒ္ဒသော၊ ကောင်းစွာရှုမြင်တတ်သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ပ။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ အကာသီတိ၊ ပြုပြီးသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (အစ္ဆေစ္ဆိ တဏ္ဍံ စသည် စာပိုဒ် ၂၅၁-၌ ပေးခဲ့ပြီ။)

ယော၊ အကြင်သူသည်။ သုခံ၊ သုခဝေဒနာကို။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့် (ဟူ၍ဟု သော်လည်း ပေး)။ အဒ္ဒ၊ရှုမြင်ပြီ။ (အဒ္ဒါတိ အဒ္ဒသ၊ ဌ။) ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို။ သလ္လတော၊ ဆူးငြောင့်အားဖြင့် (ဟူ၍ဟု သော်လည်း ပေး)။ အဒ္ဒက္ခိ၊ ရှုမြင်ပြီ။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏။ နံ၊ ထိုဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်။ (ဟူ၍ဟု သော်လည်း ပေး။) အဒ္ဒက္ခိ၊ ရှုမြင်ပြီ။ သမ္မဒ္ဒသော၊ ကောင်းစွာ ရှုမြင်တတ်သော။ သ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိ၏။ (သော ဝေဒနာ ပရိညာယ ဂါထာကို စာပိုဒ် ၂၅၁-၌ ရေးသားအပ်ခဲ့ပြီ။)

ပဉ္ဇမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သလ္လသုတ်

၂၅၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ သုခမ္ပိ ဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကိုလည်း။ ဝေဒယတိ၊ ခံစား၏ ၁။ ဒုက္ခမ္ပိ ဝေဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကိုလည်း။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခမ္ပိ ဝေဒနံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလည်း။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော အကြားအမြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော သာဝကသည်။ပ။ အဒုက္ခမသုခမ္ပိ ဝေဒနံ၊ ကိုလည်း။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ၂-ယောက် တို့၌။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ အဓိပ္ပယာသော၊ လွန်ကဲစွာ အားထုတ်ခြင်း လုံလ(ပယောဂ)သည် ၂။ ကော၊ နည်း။ သုတဝတော၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော အကြား

၁။ ယုဝဏ္ဏာနဓိယာဝုဝင် သရေ၊ ၅-ကဏ္ဍ ၁၃၆-သုတ် မောဂ္ဂလ္လာန်အလို ဝေဒိယတိ-ဟု ရှိရမည်။ သီ၊ဣမူ ၌လည်း ဝေဒိယတိ ပင် ရှိသည်။

၂။ အဓိပ္ပယာသောတိ အဓိကပ္ပယောဂေါ၊ အံ-ဌ ၂၊စာပိုဒ်-၁၁၇။ အဓိကံ ပယသတိ ပယုဥ္ဇတိ ဧတေနာတိ အဓိပ္ပယာသော၊ သဝိသေသံ ဣတိ ကတ္တဗ္ဗ ကိရိယာ၊ တေနာဟ "အဓိကပ္ပယောဂေါ" တိ၊ ၎င်းဋီ။ အဓိကံ သဝိသေသံ ပယသတိ ပယုဥ္ဇတိ ဧတေနာတိ အဓိပ္ပယာသော၊ ဝိသိဋ္ဌပယောဂေါ၊ တေနာဟ "အဓိကပ္ပယောဂေါ"တိ၊ သံ-ဋီ ၂-ခန္ဓဝဂ် စာပိုဒ်-၅၈-နှင့်အညီ ပေးသည်။ အဓိကသဒ္ဒူပပဒ ပ ပုဗ္ဗ ယသုဓာတ် ဏ-ပစ္စည်း ကရဏသာမ်၊ လွန်ကဲသော လုံလ ပယောဂ အရကောက်။ အဓိကံ ပယသနံ ပယုဥ္ဇနန္တိ အဓိပ္ပယာသော၊အဓိကပ္ပယောဂေါ-ဟူသော မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်ဋီကာ စာပိုဒ် ၂၃၃-အလို လွန်ကဲစွာ အားထုတ်ခြင်းသည်ဟု ဘာဝသာဓ်ပေး။

အမြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာဖြစ်သော သာဝက၏။ အဿုတဝတော၊ အကြား အမြင်မရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနေန၊ နှင့်။ နာနာကရဏ်၊ အသီးအသီးပြုကြောင်းဖြစ်သော အထူးသည် ၁။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နော၊ တပည့်တော် တို့၏။ဓမ္မော၊ တို့သည်။ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အကြောင်းရင်းရှိပါကုန်၏။(အဿုတဝါမှ အာပဇ္ဇတိအထိ ပေးခဲ့ပြီ။) သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ ကာယိကဉ္စ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စေတသိကဉ္စ၊ စိတ်၌ ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဒွေ၊ ၂-ခုကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယတိ၊ ခံစား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရိသံ၊ ကို။ သလ္လေန၊ မြားဖြင့်။ ဝိဇ္ဈေယျ၊ ထိုး ဖောက်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုအပစ်ခံရသူကို။ ဒုတိယေန၊ ၂-ခုမြောက်သော။ သလ္လေန၊ ဖြင့်။ အနုဝေဓံ၊ တဖန်ထိုးဖောက်ခြင်းကို။ ဝိဇ္ဈေယျ၊ ထိုးဖောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မြား ၂-ဆင့်ထိုးဖောက်ခံရသည်ရှိသော်။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဒ္ဝိသလ္လေန၊ မြား ၂-ချောင်းဖြင့်။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယတိ သေယျထာပိ၊ ခံစားရသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝ-မေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ပ။ တဿာယေဝ ခေါ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ထိုဒုက္ခဝေဒနာသည်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ပဋိဃဝါ၊ အမျက်ဒေါသရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ကြောင့်။ တမေနံ ပဋိဃ-ဝန္တံ အနု၊ ထိုဖြစ်သော အမျက်ရှိသူ၏၂။ (ပဋိဃာနုသယော၌စပ်။) ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ယော ပဋိဃာနုသယော၊ အကြင်ပဋိဃာနုသယသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုအသုတဝါပုထုဇ္ဇဉ်သည်။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ မြှော်လင့်တောင့်တ၏။ တံ၊ (ဒုက္ခန္ဒြိပ်စက်သည့်အတွက်) ထိုကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို မြှော်လင့်တောင့်တခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ အကြင့် ကြောင့်။ အဿုတဝါ၊ သော။ သော ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ကာမသုခါ၊ ကာမဂုဏ် ချမ်းသာကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာကို။ န ပဇာ-နာတိ၊ မသိ။ ကာမသုခံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒတော၊ မြှော်လင့်တောင့်တသော။ တဿ စ၊ ထိုသူ၏ လည်း။ (ရာဂါနုသယော-၌ စပ်။) သုခါယ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ယော ရာဂါနုသယော၊ အကြင် ရာဂါနုသယသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုရာဂါနုသယသည်။ အနုသေတိ၊ ကိန်း၏။ သော၊ ထိုပုထုဇ္ဇဉ်သည်။ တာသံ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ရာကိုလည်းကောင်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဖွယ်ကိုလည်းကောင်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း

၁။ နာနာကရဏ်ကိုလည်း နာနာ ကရိယတိ တေနာတိ နာနာကရဏ်၊ ဘေဒါတိ အာဟ "ကိံ နာနတ္တ" န္တိ ဟူသော မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်ဋီကာ စာပိုဒ် ၂၃၃-နှင့်အညီ ကရဏသာဓ်ပေါ်အောင် ပေးသည်။

၂။ အနုသေတိကြိယာသည် သကမ္မက အကမ္မက ၂ မျိုးတို့တွင် "ဘူ ဟူ သိ ဌာ ဤလေးဖြာ ဗလာကံမရှိ" ဟူသည်နှင့်အညီ သိဓာတ်ဖြစ်သောကြောင့် အကမ္မကတည်း။ အကမ္မကဖြစ်လျှင် အနုသေတိကြိယာ၏ ကံ အဖြစ်ဖြင့် ပဋိဃဝန္တံဟု မရှိနိုင်။ ပဋိဃဝန္တံပုဒ်ကိုလည်း ကမ္မတ္ထ အနက်မပေးနိုင်။

ထိုကြောင့် အနုသေတိပုဒ်၌ အနုသည် ဥပသာရမဟုတ် ကမ္မပ္ပဝစနီယ၊ ယင်းကမ္မပ္ပဝစနီယ အနု၏ အယုဉ် ဖြစ်သောကြောင့် "တမေနံ ပဋိဃဝန္တံ၊ ၏" ဟု ပြန်ဆိုသည်။ ပဋိဃဝန္တံပုဒ်နှင့် အနုသေတိကြိယာဝယ် "ယော ဖြစ်သောကြောင့် "တမေနံ ပဋိဃဝန္တံ၊ ၏" ဟု ပြန်ဆိုသည်။ ပဋိဃဝန္တံပုဒ်နှင့် အနုသေတိကြိယာဝယ် "ယော ဒုက္ခာယ။ပ။ သော"ဟူသော ပုဒ်တို့ များစွာခြားသော်လည်း "တံ ခေါ ပန ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ ဧဝံ ကလျာ-ဏော အဗ္ဘုဂ္ဂတော"၌ ဂေါတမ်သည် အဘိဟူသော ကမ္မပ္ပဝစနီယ အယုဉ်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဤ၌လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ကောင်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာကိုလည်းကောင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ တာသံ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ပ။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အပ္ပဇာနတော၊ မသိသော။ တသ္မာ၊ ထို့သူ၏။ (အဝိဇ္ဇာနုသယော-၌ စပ်။) အဒုက္ခမသုခါယ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဝေဒနာယ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၌။ ယော အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုအဝိဇ္ဇာနုသယသည်။ အနုသေတိ၊ ကိန်း၏။ (ဖြစ်၏ ဟူလို။) သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ သုခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အကယ်၍ ခံစားအံ့။ သညုတ္တော၊ ကိလေသာနှင့်ယှဉ်သည် ဖြစ်၍။ နံ၊ ထိုသုခဝေဒနာကို။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အံ့။ သညုတ္တော၊ ၍။ နံ၊ ထိုဒုက္ခဝေဒနာကို။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အံ့။ သညုတ္တော၊ ၍။ နံ၊ ထိုဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဿုတဝါ၊ သော။ အယံ ပုထုဇ္ဇနော၊ ကို။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေသောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းနှင့်။ ဇရာယ၊ (ရင့်ရော်) အိုမင်းခြင်းနှင့်။ မရဏေန၊ သေခြင်းနှင့်။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့နှင့်။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့နှင့်။ ဒုက္ခေဟိ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းတို့နှင့်။ ဒေါမနဿေဟိ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းတို့နှင့်။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာပူပန်ခြင်းတို့နှင့်။ သညုတ္တော၊ ယှဉ်စပ်သူဟူ၍။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်။ သညုတ္တော၊ ယှဉ်စပ်သူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (သညုတ္တော ဒုက္ခသ္မာတိ ကရဏတ္ထေ နိဿက္ကံ၊ ဒုက္ခေန သမ္မယုတ္တောတိ အတ္ထော။ဋ္ဌ။) ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။

(သုတဝါ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ-မှ ဝိသည်ကုတ္တော ဒုက္ခသ္မာတိ ဝဒါမိ-တိုင်အောင်သော ဝါကျတို့၌ "န သောစတိ၊ မစိုးရိမ်၊ န ဝိဇ္ဈတိ၊ မထိုးဖောက်ရာ၊ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ကြောင့်။ တမေနံ အပ္ပဋိဃဝန္တံ၊ ထိုအမျက်ဒေါသမရှိသူ၏။ပ။ သော၊ ထိုပဋိဃာနုသယသည်။ နာနုသေတိ၊ မကိန်းမဖြစ်၊ ဝိသည်ုတ္တော၊ ကိလေသာနှင့်မယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဇာတိယာ၊ နှင့်။ပ။ ဥပါယာသေဟိ၊ တို့နှင့်။ ဝိသည်ုတ္တော၊ မယှဉ်စပ်သူဟူ၍"ဟု ပေးသည်မှတပါး ကြွင်းမထူး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။ အယံ၊ ကား။ အဓိပ္ပယာသော၊ လွန်ကဲစွာ အားထုတ်ကြောင်း လုံ့လပယောဂတည်း။ ဣဒံ၊ သည်။ သုတဝတော၊ သော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာ သာဝက၏။ အာဿုတဝတော၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနေန၊ နှင့်။ နာနာကရဏံ၊ အသီးအသီးပြုခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သော အထူးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။

[အရိယသာဝကဿ၏အရ ရဟန္တာကို ပဓာနအားဖြင့် ကောက်။ အနာဂါမ်ကိုလည်း အပ္ပဓာနအားဖြင့် ယူနိုင်သည်။ ထိုကြောင့် ဌ-၌ အရိယသာဝကေသု စ ခီဏာသဝေါ ဇ္ဈေ ဓုရံ၊ အနာဂါမိပိ ဝဋ္ဋတိတိ ဝဒန္တိ-ဟု မိန့်အပ်ပြီ။]

သပညော၊ ပညာရှိ(ရဟန္တာ)သည်။ သုခမ်ပိ၊ လည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခမ်ပိ၊ လည်းဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ န ဝေဒယတိ၊ (ကိလေသာနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍)မခံစား။ ဗဟုဿုတောပိ၊ (ပရိယတ်ပဋိဝေဓ-ဟူသော)အကြားအမြင်ရှိသူသည်လည်း။ န ဝေဒယတိ၊ (ကိလေသာနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍) မခံစား။ အယံ စ၊ ဤသည်ကား။ ဓိရဿ၊ အသိဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုသလဿ၊ လိမ္မာသူ(ရဟန္တာ)၏။ ပုထုဇ္ဇနေန၊ နှင့်။ မဟာဝိသေသော၊ ကြီးစွာသော ထူးခြားချက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သခ်ါတဓမ္မဿ၊ သိအပ်ပြီးသောတရားရှိသော။ (သခ်ါတသည် သံပုဗ္ဗ ခါဓာတ် တပစ္စည်း၊ ယင်းခါဓာတ်သည် ပဋိသခ်ါယောနိသော၌ ခါဓာတ်ကဲ့သို့ ဗုဇ္ဈနတ္ထ၊ သခ်ျံ သခ်ံ-၌ ခါဓာတ်ကဲ့သို့ ကထနတ္ထမဟုတ်၊ ထိုကြောင့် သခ်ါတဓမ္မဿကို ဝိဒိတဓမ္မဿ-ဟု ဋ္ဌကထာဖွင့်ဆိုအပ်သည်။) ဗဟုဿုတဿ၊ (ပရိယတ် ပဋိဝေဓ-ဟူသော) အကြားအမြင် ရှိသော။ ဣမဉ္ဇ လောကံ၊ ဤလောကကိုလည်းကောင်း။ ပရဉ္ဇ၊ တပါးသော လောကကို လည်းကောင်း။ ဝိပဿတော၊ ရှုမြင်သော။ အဿ၊ ထိုရဟန္တာ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဣဋ္ဌာ ဓမ္မာ၊ ဣဋ္ဌာရုံတရားတို့သည်။ နမထေန္တိ၊ မမ္ဒေနှောက်နိုင်ကုန်။ အနိဋ္ဌတော၊ အနိဋ္ဌာရုံကြောင့်။ ပဋိဃာတံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသို့။ နော ဧတိ၊ မရောက်။

တဿ၊ ထိုအရိယာသာဝက(ရဟန္တာ)၏။ အနုရောဓာ ဝါ၊ လိုက်လျောမှုရာဂတို့သည် ၎င်း။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ ဝိရောဓာ ဝါ၊ ဆန့်ကျင်ဖက်ဒေါသတို့သည်၎င်း။ ဝိဋိပိတာ၊ ချေဖျက်အပ်ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထဂတာ၊ ချုပ်ပျောက်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နသန္တိ၊ မရှိတော့ကုန်။ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာမြူကင်းရာဖြစ်သော။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်မှုမရှိရာ ဖြစ်သော။ ပဒဉ္ဇ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဥတ္ဒာ၊ (အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) သိပြီးသောကြောင့်။ ဘဝဿ၊ ၏။ (ပါရဂူဝယ် ပါရ-ဟူသောပုဒ်တစိတ်၌ စပ်။) ပါရဂူ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက် သွားသူသည်။ (ပါရဂံတဘာဝံ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို။) သမ္မာ၊ ကောင်း စွာ။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။ (အံ ၃-အဋ္ဌက စာပိုဒ် ၅-၌ အလားတူပါရှိ၏။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ပဌမဂေလညသုတ်

၂၅၅။ ဧကံ၊ တခုသော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်၌။ ကူဋ္ဌာဂါရသာလာယံ၊ အထွဋ္ဌတပ်သောကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့နေရာအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ သတ္တ-သခ်ါရမှဖဲ၍ တပါးထည်းကိန်းတော်မူရာမှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ ဂိလာနသာလာ၊ လူနာနေသောကျောင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဒာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ နိသဇ္ဇ ခေါ၊ ထိုင်နေ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍။ ကာလံ၊ အချိန်အခါကို။ အာဂမေယျ၊ စောင့်မြော်နေရာ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္ဇ၊ အသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတော၊ သတိရှိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌။ ကာယာနုပဿီ၊ ရူပကာယကို အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ (ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍သော်လည်းပေး။) အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍။ (ဆင်ခြင်တတ်သောပညာရှိသည်ဖြစ်၍သော်လည်း

ပေး။) သတိမာ၊ သိမ်းဆည်းတတ်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍။ လောကေ၊ ရုပ်လောက၌။ အဘိဇ္ဈာ-ဒေါမနဿံ၊ သူမျှားစည်းစိမ်ကို ကြံဖန်ခြင်း, နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ (တဒင်္ဂ, ဝိက္ခမ္ဘန ပဟာန်ဖြင့်) ပယ်ဖျောက်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝေဒနာသု၊ လောကီဝေဒနာတို့၌။ ဝေဒနာနုပဿီ၊ ဝေဒနာကို အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ပ။ စိတ္တေ၊ လောကီစိတ်၌။ စိတ္တာနုပဿီ၊ စိတ်ကို အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဓမ္မေသု၊ လောကီတရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ တရားကိုအဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ (ဓမ္မအရ လောကီဖြစ်သော တရားတို့ကိုယူ။) အာတာပီ၊ ၍။ပ။ လောကေ၊ ဓမ္မလောက၌။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတော၊ သတိရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္မဇာနော၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာဘိက္ကန္တေ၊ ရှေ့သို့တိုးလတ်သော်၎င်း။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်သို့ဆုတ်လတ်သော်၎င်း။ သမ္မဇာနကာရီ၊ အသိညာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာလောကိတေ၊ တည့်တည့်ကြည့်လတ်သော်၎င်း။ ဝိလောကိလေ၊ စောင်းကြည့်လတ်သော်၎င်း။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမိဉ္ဇိတေ၊ ကွေးလတ်သော်၎င်း။ ပသာရိတေ၊ ဆန့်လတ်သော်၎င်း။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သင်္ဃာဋိပတ္တစီဝရဓာရဏေ၊ ဒုကူဋ်သပိတ်သင်္ကန်းကိုသုံးဆောင်လတ်သော်။ သမ္မဇာနကာရီ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာသိတေ၊ စားလတ်သော်၎င်း။ ပိတေ၊ သောက်လတ်သော်၎င်း။ ခါယိတေ၊ ခဲစားလတ်သော်၎င်း။ သာယိတေ၊ လျက်လတ်သော်၎င်း။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မေ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ပြုလတ်သော်။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂတေ၊ သွားလတ်သော်၎င်း။ ဌိတေ၊ ရပ်လတ်သော်၎င်း။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်လတ်သော်၎င်း။ သုတ္တေ၊ အိပ်လတ်သော်၎င်း။ ဇာဂရိတေ၊ နိုးလတ်သော်၎င်း။ ဘာသိတေ၊ ပြောဆိုလတ်သော်၎င်း။ တုဏှီဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလတ်သော်၎င်း။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္မဇာနော၊ သည်ဖြစ်၍။ ကာလံ၊ အချိန်အခါကို့။ အာဂမေယျ၊ စောင့်မြော်ရာ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝေါ၊ တို့အား။ အမ္ဘာကံ၊ တို့၏။ အနုသာသနီ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ သတဿ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္မဇာနဿ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ သုခါ ဝေဒနာ၊ သည်။ စေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "မေ၊ ငါ၏။ အယံ သုခါ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်ပြီ။ သာ စ ခေါ၊ ထိုဝေဒနာသည်လည်း။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ (ဥပ္ပန္နာ၊ ပြီ။) အပ္ပဋိစ္စ၊ မစဲမူ၍။ နော၊ မဖြစ်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို သာလျှင်။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ (ဥပ္ပန္နာ၊ ပြီ။) အယံ ခေါ ကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ သင်္ခတော၊ အကြောင်းတရားတို့သည်ပေါင်း၍ ပြုစီရင်အပ်သောအရာတည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နော၊ အကြောင်းကိုစဲ၍ ဖြစ်သောအရာတည်း။ အနိစ္စံ၊ သော။ သင်္ခတံ၊ သော။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ သော။ ကာယံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ သုခါ ဝေဒနာ၊သည်။ နိစ္စာ၊ မြဲသည်။ ကုတော-

ဘဝိဿတီတိ၊ အဘယ်မှာဖြစ်နိုင်ပါအံ့နည်း”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကာယေ စ၊ ခန္ဓာကိုယ်၌လည်းကောင်း။ သုခါယ စ ဝေဒနာယ၊ ၌လည်းကောင်း။ အနိစ္စာနုပဿီ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝယာနုပဿီ၊ အပျက်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝိရာဂါနုပဿီ(တပ်နှစ်သက်ခြင်းကင်းအောင် အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ နိရောဓာနုပဿီ၊ ချုပ်ခြင်း (သဘော)ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ၊ စွန့်လွှတ်နိုင်အောင် အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ကာယေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ သုခါယ စ ဝေဒနာယ၊ ၌လည်းကောင်း။ အနိစ္စာနုပဿီနော၊ သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ ဝယာနုပဿီနော၊ သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ ဝိရာဂါနုပဿီနော၊ သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ နိရောဓာနုပဿီနော၊ သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီနော၊ သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ (ရာဂါနုသယောဒ္ဓစပ်။) ကာယေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ သုခါယ စ ဝေဒနာယ၊ ၌လည်းကောင်း။ ယော ရာဂါနုသယော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုရာဂါနုသယသည်။ ပဟီယတိ၊ ကင်း၏။ (ကတ္တုန္ဒုပ်။)

(ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်။ ယော ပဋိဃာနုသယော၊ အကြင် ပဋိဃာနုသယသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပဋိဃာနုသယသည်ဟု ပေးသည်မှတပါး တဿ စေ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ပဋိဃာနုသယော သော ပဟီယတိ ဝါကျမထူး။)

(အဒုက္ခမသုခါ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ ယော အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ အကြင်အဝိဇ္ဇာနုသယသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုအဝိဇ္ဇာနုသယသည်ဟု ပေးသည်မှတပါး တဿ စေ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အဝိဇ္ဇာနုသယော သော ပဟီယတိ ဝါကျမထူး။)

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သုခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အကယ်၍ခံစားအံ့။ သာ၊ ထို သုခဝေဒနာသည်။ အနိစ္စာတိ၊ မမြဲဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အနဇ္ဈောသိတာတိ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်းအပ်သော အရာမဟုတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အနဘိနန္ဒိတာတိ၊ နှစ်သက်တောင့်တအပ်သော အရာမဟုတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အံ့။ပ။ အဒုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အံ့။ပ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သုခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အံ့။ ဝိသညုတ္တော၊ ကိလေသာနှင့် မယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ နံ၊ ထိုသုခဝေဒနာကို။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ပ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကာယပရိယန္တိကံ၊ ပဉ္စဒ္ဒါရိက ကာယလျှင် အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော။ ဝေဒနံ၊ ပဉ္စဒ္ဒါရိကဝေဒနာကို။ ဝေဒယမာနော၊ ခံစားလတ်သော်။ ကာယပရိယန္တိကံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ပဉ္စဒ္ဒါရိကဝေဒနာကို။ ဝေဒယာမီတိ၊ ခံစား၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇီဝိတပရိယန္တိကံ၊ ဇီဝိတ်နှေလျှင် အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော။ ဝေဒနံ၊ မနောဒ္ဒါရိကဝေဒနာကို။ ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ ဇီဝိတပရိယန္တိကံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမီတိ၊ ခံစား၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ (အံ·ဌ·စတုက္က စာပိုဒ် ၁၉၅နှင့် ၎င်းဋီကာ။) ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။

၁။ (သံ ဋ္ဌ-၂ စာပိုဒ် ၂၀ ဌ် ဝိရာဂမမ္မန္တိ ဝိရဇ္ဇနကသဘာဝံ၊ ၎င်းဋီကာဌ် ဝိရဇ္ဇနကသဘာဝန္တိ ပလုဇ္ဇနက-သဘာဝံဟူ၍၎င်း။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋ္ဌ ၂ စာ ုဒ် ၅၇၉-ဌ် ဝိရဇ္ဇနသဘာဝံ ပလုဇ္ဇနသဘာဝံ ဝိရာဂမမ္မံဟူ၍၎င်း။ နိဒါန သဘာဝံဟူ၍၎င်း။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋ္ဌ ၂ စာ ုဒ် ၅၇၉-ဌ် ဝိရဇ္ဇနံ ပလုဇ္ဇနံဟူ၍၎င်း ဖွင့်ဆို၏။ ဤဌ်ကား ရန္တဓာတ်၏ ဓာတ်နက်အားလျော်စွာ ပေးလိုက်သည်။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ၏အဖွင့်ကို အံ ဋ္ဌ-၃ သတ္တက စာပိုဒ် ၆၁-ရှု။)

ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ (ကာယဿ ဘေဒေန၊ အံ-ဌ-စတုက္က စာပိုဒ် ၁၉၅။) ဇီဝိတပရိယာဒါနာ၊ အသက်ကုန်ဆုံးသည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ဣဓေဝ၊ ဤဘဝ၌ပင်။ သဗ္ဗဝေဒယိတာနိ၊ အလုံးစုံခံစားအပ်သော ဝေဒနာဟူသမျှတို့သည်။ အနဘိနန္ဒိတာနိ၊ နှစ်သက်အပ်သော အရာတို့မဟုတ်ကုန်သည်။ သီတီဘဝိဿန္တီတိ၊ ငြိမ်းအေးကုန်သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ဟူ၍[၁]။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာဥပမာကိုဆိုအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေလဥ္ဇ၊ ဆီကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝဋ္ဋိ စ၊ မီးစာကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တေလပ္ပဒီပေါ၊ ဆီမီးလျှံသည်။ စျာယေယျ၊ တောက်လောင်ရာ၏။ တဿေဝ တေလဿ စ၊ ထိုဆီ၏သာလျှင်လည်းကောင်း။ တာယေဝ ဝဋ္ဋိယာ စ၊ ထိုမီးစာ၏သာလျှင်လည်းကောင်း။ ပရိယာဒါနာ၊ ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်။ အနာဟာရော၊ (အကြောင်းဖြစ်သော) လောင်စာမရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗာယေယျ၊ ငြိမ်းရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယပရိယန္တိကံ၊ ပဥ္ဇဒ္ဓါရကာယလျှင် အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော။ပ။ သီတီဘဝိဿန္တီတိ၊ ငြိမ်းအေးကုန်သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ဟူ၍။ ပဇာနာတီတိ၊ ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ (ဣတိတလုံးကြေ။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-ဒုတိယဂေလညသုတ်

၂၅၆။ (ဣမမေဝ ဖဿံ၊ ဤဖဿကိုသာလျှင်။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။ အယံ ခေါ ပန ဖဿော၊ ဤဖဿသည်ဟု ပေးသည်မှတပါး ကြွင်း ပဌမဂေလညသုတ်နှင့်တူ၏။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၉-အနိစ္စသုတ်

၂၅၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ သင်္ခတာ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် ပေါင်း၍ပြုစီရင်အပ်သော အရာတို့တည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်ကုန်၏။ ခယဓမ္မာ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဝယဓမ္မာ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဝိရာဂဓမ္မာ၊ ပျက်ပြယ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ (ဝိရာဂဓမ္မန္တိ ဝိရဇ္ဇနကသဘာဝံ။ ဝိရဇ္ဇနကသဘာဝန္တိ ပလုဇ္ဇနကသဘာဝံဟု အံ-ဌ ၂၊ စာပိုဒ် ၂၀၊ ၎င်းဋီတို့၌ ဝိပုဗ္ဗ ရဥ္ဇ ပလုဇ္ဇနတ္ထ ဖွင့်ဆိုအပ်ကုန်၏။) နိရောဓဓမ္မာ၊ ချုပ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ ကတမာ တိဿော၊ အဘယ် ၃-ပါးတို့နည်း။ပ။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ခေါ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ပ။ နိရောဓဓမ္မာ၊ ချုပ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ သီတီဘဝိဿန္တိကား ဓဝလီကရောတိ ဝေလီသိယာ ဓဝလီဘဝတိ-တို့ကဲ့သို့ သီတပုဒ်နှင့် ဘဝိဿန္တိဟူသော အာချာတ်ပုဒ်ကို သမာသ်တွဲစပ်ထားသော ပုဒ်တည်း။ အဘူတတဗ္ဘာဝေ ကရာသဘူယောဂေ ဝိကာရာ စီ-ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန် ၁၁၉-သုတ်ဖြင့် ဘူဓာတ်၏အယှဉ် သီတနောင် စီပစ္စည်းသက်၍ ပြီးစေရာ၏။

၁၀-ဖဿမူလကသုတ်

၂၅၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဖဿဇာ၊ ဖဿကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။ ဖဿမူလကာ၊ ဖဿလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိကုန်၏။ ဖဿနိဒါနာ၊ဖဿလျှင် အကြောင်းရှိကုန်၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿလျှင် အထောက်အပံ့ ရှိကုန်၏။ ကတမာ တိဿော၊ တို့နည်း။ပ။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဌင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုခဝေဒနိယံ၊ သုခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော[1]။ ဖဿံ၊ ဖဿကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ့၍။ သုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သုခဝေဒနိယဿ၊ သုခဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ တသ္မာဝ ဖဿဿ၊ ထို ဖဿ၏သာလျှင်။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ (နိရုဇ္ဈတိ၊ ဝူပသမ္မတိ၌စပ်။) တဇ္ဇံ၊ ထိုဖဿ အားလျော်သော။ ယံ ဝေဒယိတံ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ (ဥပပဇ္ဇန်၊ ဖြစ်၏။) သုခဝေဒနိယံ၊ သုခဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ သုခါ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပပဇ္ဇာ၊ ၏။ သာ၊ ထိုသုခဝေဒနာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ သာ၊ သည်။ ဝူပသမ္မတိ၊ ချုပ်ငြိမ်း၏။ (ဒုက္ခ-ဝေဒနိယံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခဝေဒနိယဿ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏ အကြောင်း ဖြစ်သော။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနိယံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အဒုက္ခမသုခ-ဝေဒနိယဿ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဟု ပေးသည်မှတပါး အထက်ပါ သုခဝေဒ-နာဝါကျနှင့် မထူး။)

သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒ္ဝိန္နံ၊ ၂-ချောင်းကုန်သော။ ကဋ္ဌာနံ၊ ထင်းတို့၏။ သဃ်ဋနသမောဓာနာ၊ ထိခိုက်မိ,ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့်။ ဥဿဝ၊ အပူငွေ့ သည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တေဇော၊ မီးသည်။ အဘိနိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တေသံယေဝ ကဋ္ဌာနံ၊ ထိုထင်းခြောင်းတို့၏သာလျှင်။ နာနာဘာဝါ၊ အသီးအသီး ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိနိက္ခေပါ၊ တက္ခဏ်စီ ချထားခြင်းကြောင့်။ တဇ္ဇာ၊ ထိုထင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သော။ ယာ ဥဿဝ၊ အကြင်အပူငွေ့သည်။ (ဥပပဇ္ဇန္နာ၊ ၏။)သာ၊ ထိုအပူငွေ့သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ သာ၊ ထိုအပူငွေ့သည်။ ဝူပသမ္မတိ၊ ငြိမ်း၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တိဿော၊ကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊တို့သည်။ ဖဿဇာ၊ ဖဿကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ဖဿမူလကာ၊ ဖဿလျှင် အကြောင်းရင်းရှိကုန်၏။ ဖဿနိဒါနာ၊ ဖဿလျှင် အကြောင်းရှိကုန်၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿလျှင် အထောက်အပံ့ရှိကုန်၏။ တဇ္ဇံ၊ ထို ဝေဒနာအားလျော်သော။ ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တဇ္ဇာ၊ ထိုဖဿအား လျော်ကုန်သော။ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တဇ္ဇဿ၊ ထိုဝေဒနာအား လျောက်ဝတ်သော။ ဖဿဿ၊ ၏။ နိရောဓာ၊ ကြောင့်။ တဇ္ဇာ၊ ထိုဖဿအား လျော်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ သုခဝေဒနိယန္တိ သုခဝေဒနာယ ပစ္စယဘူတံ ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ ပေးသည်။ ဝစနတ္ထကိုကား သုခ ဝေဒနာယ ဟိတံ သုခဝေဒနိယံ၊ သော ပနေသ ဟိတဘာဝေါ ပစ္စယဘာဝေနာတိ အာဟ "သုခဝေဒနာယ ပစ္စယဘူတ"န္တိဟူသော ဋီကာတိုင်းပြု။

တဿ၊ ထိုသဂါထာဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သမာဓိ၊ သမာဓိသုတ်ဌင်း။ သုခံ၊ သုခသုတ်ဌင်း။ ပဟာနေန၊ ပဟာနသုတ်နှင့်တကွ။ ပါတာလံ၊ ပါတာလသုတ်ဌင်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗေန စ၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗသုတ်ဌင်း။ သလ္လေန စေဝ၊ သလ္လသုတ်ဌင်း။ ဂေလညာ၊ ဂေလညသုတ်ဌင်း။ အနိစ္စဖဿမူလကာ၊ အနိစ္စသုတ် ဖဿမူလကသုတ်တို့ဌင်း။ ဣတိ၊ ဣသည်တည်း။

၂-ရဟောဂတဝဂ်

၁-ရဟောဂတသုတ်

၂၅၉။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တခုသော အရပ်အဖို့၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

ဘန္တေ၊ ရှား။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ဖြစ်သော။ ပဋိသလ္လီနဿ၊ သတ္တ-သင်္ခါရတို့မှ ဖဲ၍ တပါးထီးတည်း ကိန်းအောင်းသော။ မယှံ၊ ၏။ (စေတသော ပရိဝိတက္ကော၌၏။) "တိဿော၊ ၃-ပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ သုခါ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊ ဤဝေဒနာတို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။ 'ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ ဝေဒယိတံ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထို ဝေဒနာသည်။ဒုက္ခသ်မိန္တိ၊ဒုက္ခတည်း'ဟူသော[1]။တေံ၊ဤစကားတော်ကို။ဘဂဝတာ၊သည်။ ဝုတ္တံ ခေါ၊ ပန၊ ပြီဟူသော။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ စိတ်အကြံအစည်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ ဒုက္ခသ်မိန္တိ၊ ဒုက္ခသ်မံ ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဘာသိတန္တိ၊ ဟောကြားအပ်သနည်း"ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (တေဒဝေါစဒ္ဒ ပြန်စပ်။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွကောင်းစွ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။ သုခါ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ပ။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ ဒုက္ခသ်မိန္တိ၊ ဒုက္ခသ်မံ ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ ခေါ ပန၊ အပ်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ ဒုက္ခသ်မိန္တိ၊ ဒုက္ခသ်မံ ဟူသော။ တံ ခေါ ပနေဘံ၊ ထိုစကားကို။ မယာ၊ သည်။ သင်္ခါရာနံယေဝ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏သာလျှင်။ အနိစ္စတံ၊ မ၍မဲသည်၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဘာသိတံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ ဒုက္ခသ်မိန္တိ၊ ဒုက္ခသ်မံ ဟူသော။ တံ ခေါ ပနေတံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ သင်္ခါရာနံ ယေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ ခယဓမ္မတံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ပ။ ဝယဓမ္မတံ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ။ ပ ။ ဝိရာဂဓမ္မတံ၊ ပျက်ပြယ်ခြင်း သဘောရှိသည်၏

၁။ "ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ ဒုက္ခသ်မိ"န္တိ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ သဗ္ဗံ ဒုက္ခန္တိ အတ္ထော၊ဌ။

အဖြစ်ကို။ပ။ နိရောဓဓမ္မတံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ပ။ ဝိပရိဏာမဓမ္မတံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဘာသိတံ၊ ပြီ။ (ဒုက္ခမည်သော ဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းကိုသာ ဟောပါသလော မေးဖွယ်ရှိ၍ အထ ခေါ ပန စသည် ဟောအပ်ဘိသော်။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အထ ခေါ ပန၊ ယင်းသို့ သင်္ခါရတရားတို့၏ မမြဲသည်၏အဖြစ် စသည်ကိုရည်၍ ဟောအပ်သည်ဟု ဆိုအပ်ပါသော်လည်း။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ အနုပုဗ္ဗသင်္ခါရာနံ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော (ဝိတက် ဝိစာရ ပီတိစသော) သင်္ခါရတရားတို့၏[၁]။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကို။ အက္ခာတော၊ ဟောကြားအပ်၏။ (အနုပုဗ္ဗသင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ပုံကို ပြလိုရကား ပဌမံ စျာနံ သမာပန္နဿ စသည် ဟောအပ်ဘိသော်။) ပဌမံ စျာနံ၊ ပဌမစျာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ဝင်စားသူ၏။ ဝါစာ၊ စကားပြောမှု ဝစီဝိညတ်သည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယံ စျာနံ၊ ဒုတိယ-စျာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ၏။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတိယံ စျာနံ၊ တတိယစျာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ၏။ ပီတိ၊ ပီတိသည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတုတ္ထံ စျာနံ၊ စတုတ္ထစျာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ၏။ အဿာသပဿာသာ၊ ထွက်လေ ဝင်လေ တို့သည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာကာသာနဉ္ဇာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္ဇာယတန စျာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ၏။ ရူပသညာ၊ ကသိုဏ်းရုပ်၌ဖြစ်သော သညာသည်။ (တနည်း-ရူပစျာန်၌ ဖြစ်သော သညာသည်ဟု သော်လည်းပေး။) နိရုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိညာဏဉ္ဇာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္ဇာယတနစျာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ၏။ အာကာသာနဉ္ဇာယတနသညာ၊ အာကာသာနဉ္ဇာယတနစျာန်၌ ဖြစ်သော သညာသည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ စျာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ၏။ ဝိညာဏဉ္ဇာယတနသညာ၊ သည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ စျာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ၏။ အာကိဉ္ဇညာယတနသညာ၊ သည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့။ သမာပန္နဿ၊ ရောက်သူ၏။ သညာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဝေဒနာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ခီဏာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ နိရုဒ္ဓေါ၊ ချုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသော၊ သည်။ နိရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မောဟော၊ သည်။ နိရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ အနုပုဗ္ဗသင်္ခါရာနံ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော (ဝိတက် ဝိစာရ ပီတိစသော) သင်္ခါရတရားတို့၏။ ဝူပသမော၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကို။ အက္ခာတော၊ ၏။ (ကြွင်း သညာ စ ဝေဒနာ စ ဝူပသန္တာ ဟောန္တိ တိုင်အောင် မထူး။) ခီဏာသဝဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ရာဂေါ၊ သည်။ ဝူပသန္တော၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသော၊ သည်။ ဝူပသန္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မောဟော၊ သည်။ ဝူပသန္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣမာ၊ ဤသည်တို့သည်ကား။ ဆ၊ ၆-ပါးကုန်သော။ ပဿဒ္ဓိယော၊ ငြိမ်းအေးခြင်းတို့တည်း။ ပဌမံ စျာနံ၊ ပဌမစျာန်ကို။

၁။ [အနုပုဗ္ဗသင်္ခါရာနံ နိရောဓော၊ ဝါစာ နိရုဒ္ဓါ စသည်တို့၌ နိရောဓအရ ချုပ် ဟူသည် ဘင်အခိုက်အတန့် ချုပ်ခြင်းမျိုးမဟုတ် ပဌမစျာန်ဝင်စားဆဲခဏ၌ ဝစီဝိညတ် မဖြစ်ပေါ် မထင်ရှားမှု ဒုတိယစျာန်ဝင်စားဆဲခဏ၌ ဝိတက် ဝိစာရတို့ မဖြစ်ပေါ် မထင်ရှားမှု စသည်ကို ဆိုလိုသည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာတိ ဝိတက္ကဿ စ ဝိစာရဿ စာတိ ဣမေသံ ဒ္ဓိနှံ ဝူပသမာ သမတိက္ကမာ၊ ဒုတိယဈာနက္ခဏေ အပါတုဘာဝါတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဟူသော ၂၁၃-နှာ အဌသာလိနီ ဒုတိယစျာန်အဖွင့်လာ ဝိတက် ဝိစာရချုပ်ပုံနှင့် အတူပင်တည်း။]

သမာပန္နဿ၊ ဝင်စားသူ၏။ ဝါစာ၊ ဝစီဝိညတ်သည်။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓါ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကြွင်း သညာ စ ဝေဒနာ စ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓါ ဟောန္တိ တိုင်အောင် မထူး။) ခီဏာသဝဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ရာဂေါ၊ သည်။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ မောဟော၊ သည်။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ နာယူမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ (ဣတိ-တလုံးကြ။)

ပဌမံ၊ ရွေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ပဌမအာကာသသုတ်

၂၆၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဝိဝိဓာ၊ အဆူးထူးအပြားပြားကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ ဝါယန္တိ၊ တိုက်ကုန်၏။ ပုရတ္ထိမာပိ၊ အရှေ့အရပ်မှ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ (ပုရတ္ထိမာတိ ပုရတ္ထိမတော အာဂတဝါတာ၊ မဟာဝဂ္ဂ-၌ စာပိုဒ်-၁၅၅။) ဝါယန္တိ၊ တိုက်ကုန်၏။ ပစ္ဆိမာပိ၊ အနောက်အရပ်မှလာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ။ပ။ ဥတ္တရာပိ၊ မြောက်အရပ်မှ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဒက္ခိဏာပိ၊ တောင်အရပ်မှ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ သရဇာပိ။ မြူနှင့်လည်းတကွဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အရဇာပိ၊ မြူကင်းသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ သီတာပိ၊ အေးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ။ပ။ ဥဏှာပိ၊ ပူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ပရိတ္တာပိ၊ နည်းသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အဓိမတ္တာပိ၊ လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ ဝါယန္တိ၊ တိုက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဣမသ္မိံ ကာယသ္မိံ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၌။ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူး အပြားပြားကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ အဒုက္ခမသုခါပိ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

ပုရတ္ထိမာ၊ အရှေ့အရပ်မှ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္ဆိမာ စာပိ၊ အနောက်အရပ်မှ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥတ္တရာ၊ မြောက်အရပ်မှ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အထ၊ ထို့ပြင်။ ဒက္ခိဏာ၊ တောင်အရပ်မှ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပုထူ၊ များစွာကုန်သော။ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူး အပြားပြားကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဝါယန္တိ ယထာပိ၊ တိုက်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။

သရဇာ၊ မြူနှင့်လည်းတကွဖြစ်ကုန်သော။ အရဇာ စာပိ၊ မြူကင်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သီတာ၊ အေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥဏှာ စ၊ ပူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကေဒါ၊ တခါတရံ၌။ အဓိမတ္တာ၊ လွန်ကဲသောအတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပရိတ္တာ စ၊ နည်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပုထူ၊ များစွာကုန်သော။ (ပုထု-ဟု ရဿဖြင့် ရှိစေ။) မာလုတာ၊ လေတို့သည်။ ဝါယန္တိ ယထာပိ၊ တိုက်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။

တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ဣမသ္မိံ ကာယသ္မိံ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၌။ သုခဒုက္ခသမုပ္ပတ္တိ သုခဒုက္ခတို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယာ အဒုက္ခမသုခါ စ၊ အကြင် ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်းကောင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တာ ဝေဒနာ၊ ထိုဝေဒနာတို့သည်။ သမုပ္ပဇ္ဇန္တိ ဖြစ်ပေါ် ကုန်၏။

ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကိုပြင်းစွာ ပူလောင်စေတတ်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇညံ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်သိသောအသိဉာဏ်ကို။ နရိဉ္ဇတိ၊ မစွန့်။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သဗ္ဗာ ဝေဒနာ၊ အလုံးစုံသော ဝေဒနာတို့ကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိ၏။ (သော ဝေဒနာ ပရိညာယဂါထာ စာပိုဒ် ၂၅၃-၌ ရေးသားအပ်ခဲ့ပြီ။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဒုတိယအာကာသသုတ်

၂၆၁။ (ပဌမအာကာသသုတ်နှင့် မထူးပြီ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄ အဂါရသုတ်

၂၆၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ အာဂန္တုကာဂါရံ၊ ဧည့်သည်တည်းခိုဘို့ရာ (အိမ်) သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထိုဧည့်သည်တည်းခိုဘို့ရာအိမ်သို့။ ပုရတ္ထိမာပိ ဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်မှလည်း[၁]။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေန္တိ။ ပြုကုန်၏။ ပစ္ဆိမာပိ ဒိသာယ၊ အနောက်အရပ်မှလည်း။ပ။ ဥတ္တရာပိ ဒိသာယ၊ မြောက်အရပ်မှလည်း။ပ။ ဒက္ခိဏာပိ ဒိသာယ၊ တောင်အရပ်မှလည်း။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ခတ္တိယာပိ၊ မင်းမျိုးတို့သည်လည်း။ပ။ ဗြာဟ္မဏာပိ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးတို့သည်လည်း။ပ။ ဝေဿာပိ၊ ကုန်သည်မျိုးတို့သည်လည်း။ပ။ သုဒ္ဒါပိ၊ သူဆင်းရဲမျိုးတို့သည်လည်း။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ပ။ အဒုက္ခမသုခါပိ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သာမိသာပိ၊ ကာမဂုဏ်အာမိသနှင့် တကွလည်းဖြစ်သော။ သုခါ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ နိရာမိသာပိ၊ ကာမဂုဏ်အာမိသမရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော။ သုခါ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏[၂]။ပ။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သားဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

စတုဘ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ပုရတ္ထိမာတိ ပုရတ္ထိမာယ၊ ဧဝံ သဗ္ဗတ္ထ၊ဌ။ ပုရတ္ထိမာတိ ဝိဘတ္တိလောပေန နိဒ္ဒေသော၊ နိဿက္ကေ ဝါ ဧတံ ပစ္စတ္တဝစနံ- ဌီတို့ကိုထောက်၍ တတ္ထ ပုရတ္ထိမာပိ ဒိသာယ၊ ပစ္ဆိမာပိ ဒိသာယ စသည်ဖြင့် ပါဌ်၌ ရှိရမည်။ လက်ရှိမူ၌ ပုရတ္ထိမာယပိ ဒိသာယ၊ ပစ္ဆိမာယပိ ဒိသာယစသည်ဖြင့် ယ-တလုံးအပိုပါရှိနေသည်။

၂။ က၊ နိရာမိသာပိ သုခါ ဝေဒနာအရ မဟဂ္ဂုတ် ပ-ဒု-တ ဈာန်, ဝိပဿနာ, အနုဿတိ (ဥပစာရ ဈာန်)၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော သုခဝေဒနာကိုယူ။

ခ၊ နိရာမိသာပိ ဒုက္ခာ ဝေဒနာအရ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို တောင့်တခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဒေါမနဿ ဝေဒနာကိုယူ။

ဂ၊ နိရာမိသာပိ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာအရ မဟဂ္ဂုတ် စတုဘ္ထဈာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ယူ။ဌ။

၅-ပဌမအာနန္ဒသုတ်

၂၆၃။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောအရပ်အဖို့၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသော။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှား။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ သည်။ ကတမာ နု ခေါ၊ နည်း။ ဝေဒနာ သမုဒယော၊ ဝေဒနာ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဝေဒနာနိရောဓော၊ ဝေဒနာ ချုပ်ကြောင်းသည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဝေဒနာနိရောဓ ဂါမိနီ၊ ဝေဒနာချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ အာဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်သည်။ ကော၊ နည်း။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းသည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်နည်း" ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှင်။ တိဿော၊ ၃-ပါးကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊ ဤဝေဒနာတို့သည်။ သုခါ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၎င်းတည်း။ အာနန္ဒ၊ နှင်။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ် ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဖဿသမုဒယာ၊ တွေ့ထိမှု (ဖဿ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာသမုဒယော၊ ခံစားမှု (ဝေဒနာ) ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဖဿနိရောဓာ၊ တွေ့ထိမှု (ဖဿ) ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝေဒနာနိရောဓော၊ ခံစားမှု (ဝေဒနာ) ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) အရိယော၊ မြတ်သော။ အင်္ဂဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤလမ်းစဉ်သည်ပင်။ ဝေဒနာနိရောဓဂါမိနီ၊ ဝေဒနာ ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မှန်ကန်သောအမြင်၎င်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ မှန်ကန်ကောင်းမွန်သော တည်ကြည်မှု၎င်းတည်း။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယံ သုခံ၊ အကြင်ကိုယ်ချမ်းသာမှု (သုခ) သည်၎င်း။ ယံ သောမနဿံ၊ အကြင်စိတ်ချမ်းသာမှု (သောမနဿ) သည်၎င်း။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ သုခသောမနဿသည်။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ အာဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်တည်း။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည် ။ ယံ အနိစ္စာ၊ အကြင်မမြဲ။ ယံ ဒုက္ခာ၊ အကြင်ဆင်းရဲ၏။ ယံ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ အကြင် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ အယံ၊ ဤမမြဲခြင်း ဆင်းရဲခြင်း ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော သည်။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။

ဝေဒနာယ၊ ၏။ ယော ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင်လိုခြင်စဲမက်မှုကို ဖျောက်ရာနိဗ္ဗာန်သည် ၂။ ယံ ဆန္ဒရာဂပွဟာနံ၊ အကြင်လိုခြင်စဲမက်မှုကို ပယ်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤလိုခြင် စဲမက်မှုကို ဖျောက်ပယ်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာတည်း။

၁။ ဝေဒနာဟူသော နောက်ပုဒ်လိုင်လိုက်၍ ယာ ဟု ဣတ္ထိလိင်ဖြင့် သိမှုဋ္ဌိရှိ၏။ ယင်းသို့ရှိသော် အကြင် ဝေဒနာသည် မမြဲ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဤဝေဒနာသည် ဝေဒနာ၏အာဒီနဝ ဟု အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်၏။ ဝါ၊ ဝေဒနာသည် ဝေဒနာ၏ အာဒီနဝ ဟု အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်နေ၏။ ထိုကြောင့် ယာ ဝေဒနာ အနိစ္စာ ဟု ရှိသော သိမှု မသင့်၊ ယံ ဝေဒနာ အနိစ္စာ ဟု ရှိသော ဆဋ္ဌမှုသာ သင့်မြတ်သော ကြောင့် ဆဋ္ဌအတိုင်း ယောဇနာအပ်သည်။

၂။ ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ ဆန္ဒရာဂပွဟာနန္တိ နိဗ္ဗာနံ အာဂမ္မ ပထဝိခာတုယာ ဆန္ဒရာဂေါ ဝိနီယတိ စေဝ ပဟီယတိ စ၊ တသ္မာ နိဗ္ဗာနမဿာ နိဿရဏံ ဟူသော နိဒါနသံယုတ် ၄ စာပိုဒ် ၁၁၅-နှင့်အညီ ပေးသည်။ အံ-၄ ၂ စာပိုဒ် ၁၀၄-၌လည်း ဤနည်းတူဖွင့်အပ်၏။

(အထ ခေါ ပနာနန္ဒ မယာ အာနုပုဗ္ဗသခ်ိဏာနံမှ အဆုံးတိုင်အောင် စာပိုဒ် ၂၅၉-ရှု၍ပေးလေ။ အာနန္ဒနှင့် ဘိက္ခုမျှသာထူးသည်။)

ပဥ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဒုတိယအာနန္ဒသုတ်

၂၆၄။ (အထ ခေါ အာယသ္မာ အာနန္ဒော မှ ကိံ နိဿရဏန္တိအထိ ပဌမအာနန္ဒသုတ်နှင့် တူ၏။) ဘန္တေ၊ ရှား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင်ဒာယကြောင်းရင်းရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံနေတ္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ဆောင်တတ်သူရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံပဋိသရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အားထားရာရှိပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဇေဿ၊ ဤတရားတော်၏။ အတ္ထော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်သည်။ ဘဂဝန္တည္တေ၀၊ မြတ်စွာဘုရားအား သာလျှင်[1]။ ပဋိဘာတု၊ ထင်လှာပါစေသတည်း။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏ (တရားတော်ကို)။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရသော်။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ထားကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်တားပြီ။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေန ဟိ၊ ထို့ဆောင်ထားကြမည်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ သုဏောဟိ၊ နာလော၊ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ နာယူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "တိဿော ဣမာ အာနန္ဒ။ပ။ မောဟော ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ ဟောတီ"တိ ဟောတိဟူသော။ ဇေတံ၊ ဤစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

(တိဿော ဣမာ အာနန္ဒ ဝေဒနာမှ မောဟော ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ ဟောတိတိုင်အောင် ပဌမအာနန္ဒသုတ်၌ပါခဲ့ပြီ။ တိဿော ဣမာ အာနန္ဒမှ ဣဒံ ဝေဒနာယ နိဿရဏံတိုင်အောင် ပဌမအာနန္ဒသုတ်ရှု၍ပေး။ ဣဒံ မောဟော ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ ဟောတိအထိ ရဟောဂတသုတ်ရှု၍ပေးလေ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ပဌမသမ္မဟုလသုတ်

၂၆၅။ အထ ခေါ၊ ထို့အခါ၌။ သမ္မဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှင်ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောအရပ်အဘို့၌။ နိသီဒိံသု၊ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ကတမာ နု ခေါ ဘန္တေ ဝေဒနာ။ပ။ ကိံ နိဿရဏန္တိ၊ နိဿရဏံ"ဟူသော။ ဇေတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ (အာကာရဝါကျကို

၁။ ဘဂဝန္တည္တေ၀ ကို သမ္မဒါနတ္ထ သာမျတ္ထ ကမ္မတ္ထ ၃-မျိုးပေးနိုင်သည်။ အကျယ်သိလိုက မ ၁-ပါဠိတော်နိဿယ စာပိုဒ် ၆၃-ရှု။

ပဌမအာနန္ဒသုတ်၌ ပေးခဲ့ပြီ။ တိဿော ဣမာ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာမှ ဣဒံ ဝေဒနာယ နိဿရဏံ တိုင်အောင်လည်း ပဌမအာနန္ဒသုတ်၌ ပေးခဲ့ပြီ။ အထ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ မယာ အနုပုဗ္ဗသခ်ါရာနံမှ အဆုံးအထိ ရဟောဂတသုတ်၌ ပေးအပ်ခဲ့ပြီ။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဒုတိယသမ္မဟုလသုတ်

၂၆၆။ (အထ ခေါ သမ္မဟုလာဘိက္ခူမှ ကိံ နိဿရဏန္တိအထိ ပဌမအာနန္ဒသုတ် နည်းမှီးပေး။ ဘဂဝံမူလကာမှ ဘဂဝတော ပစ္စဿောသိအထိ ဒုတိယအာနန္ဒသုတ်နည်းမှီးပေး။ တိဿော ဣမာ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာမှ အဆုံးတိုင်အောင် ပဌမအာနန္ဒသုတ်နှင့် ရဟောဂတသုတ် မှီး၍ပေး။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပဥ္စကင်္ဂသုတ်

၂၆၇။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ပဥ္စကင်္ဂေါ၊ ပဲခွပ်စသော အင်္ဂါ ၅-ပါးရှိသောကြောင့် ပဥ္စကင်္ဂ အမည်ရှိသော။ ထပတိ၊ လက်သမားကြီးသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ အရှင် ဥဒါယီသည်[၁]။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ အရှင်ဥဒါယီကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောအရပ်အဖို့၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသော။ ပဥ္စကင်္ဂေါ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ရှင်ဥဒါယီကို။ "ဘန္တေ ဥဒါယီ၊ အရှင်ဘုရားဥဒါယီ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ကတိ နု ခေါ တိ၊ အဘယ်မျှတို့ပါနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ "ထပတိ၊ လက်သမားကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ တိဿော ခေါ၊ ၃-ပါးတို့သာတည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာ ၎င်း။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၎င်းတည်း။ ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာ ခေါ တိဿော၊ ဤ ၃-ပါးတို့ပင် တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဧပံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ရှင်ဥဒါယီက မိန့်ဆိုအပ်သော်။ ပဥ္စကင်္ဂေါ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ အရှင်ဥဒါယီကို။ "ဘန္တေ ဥဒါယီ၊ ယီ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ နု ခေါ တိဿော၊ သုံးပါးတို့မဟုတ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားဥဒါယီ။ ယာယံ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ အကြင်ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ဤဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ သန္တသိမ်၊ ငြိမ်းအေးသော။ ပဏီတေ၊ မွန်မြတ်သော။ သုခေ၊ သုခဝေဒနာ၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာတိ၊ ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ ၂-ကြိမ်မြောက်လည်း။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ ပဥ္စကင်္ဂံ၊ သော။ ထပတိံ၊ ကို။ "ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ နု ခေါ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့သာမဟုတ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ တိဿော၊ သုံးပါးတို့တည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ၎င်း။

၁။ ဥဒါယီတိ ပဏ္ဍိတဥဒါယိတ္ထေရော မ-ဋ္ဌ ၃၊ စာပိုဒ် ၈၈။ နု ကာဋ္ဌုဒါယိတ္ထေရော၊ ၎င်း မ ၂-ဋ္ဌီ။ နု လာဋ္ဌုဒါယိတ္ထေရော၊သံ-ဋ္ဌီ။

အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာ ခေါ တိဿောတိ၊ ဤသုံးပါးတို့ပင်တည်း ”ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော် မူပြီ။ ဒုတိယမ္မိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပဉ္စကင်္ဂါ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ အရှင်ဥဒါယိကို။ “န ခေါ ဘန္တေ ဥဒါယိ။ပ။ သော ပဏီတေ သုခေ ဝုတ္တာ ဘဂဝတာတိ၊ ဘဂဝတာ”ဟူသော။ ဇော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါ စ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (အာကာရဝါကျပေးမြဲ။) တတိယမ္မိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ ပဉ္စကင်္ဂံ၊ သော။ ထပတိံ၊ ကို။ “န ခေါ ထပတိ ဧတဲ့ ဝေဒနာ။ပ။ ဣမာ တိဿော ဝေဒနာ ဝုတ္တာ ဘဂဝတာတိ၊ ဘဂဝတာ” ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်ပြီ။ (အာကာရဝါကျပေးမြဲ။) တတိယမ္မိ၊ လည်း။ ပဉ္စကင်္ဂါ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို။ “န ခေါ ဘန္တေ ဥဒါယိ တိဿော ဝေဒနာ။ပ။ သော ပဏီတေ သုခေ ဝုတ္တာ ဘဂဝတာတိ၊ ဘဂဝတာ”ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက် ထားပြီ။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ ပဉ္စကင်္ဂံ၊ သော။ ထပတိံ၊ ကို။ သညာပေတုံ၊ နားလည်စိမ့် သောငှါ။ နေဝ သက္ခိ၊ မစ္ဆမ်းနိုင်သည်သာတည်း။ ပဉ္စကင်္ဂါ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို။ သညာပေတုံ၊ ငှါ။ န ပနာသက္ခိ၊ တည်း။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်။ အာယသ္မတော ဥဒါယိဿ၊ ရှင်ဥဒါယိ၏။ ပဉ္စကင်္ဂန၊ သော။ ထပတိနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဣမံ ကထာသလ္လာပံ၊ ဤ(ဝေဒနာနှင့်စပ်သော)စကားပြောဆိုခြင်းကို။ အဿောသိ ခေါ၊ ကြားသည်သာတည်း။

အထ ခေါ၊ ဌာ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ယေန၊ ဌာ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။ပ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အာယသ္မတော ဥဒါယိဿ၊ ၏။ ပဉ္စကင်္ဂန၊ သော။ ထပတိနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ ယာဝတကော။ အကြင်ရွေ့လောက်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ရှင်အာနန္ဒာက လျှောက်ထားအပ်သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ “အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ သန္တည္ဥဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာဖြစ်သော။ ပရိယာယံ၊ မိမိ၏အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းကို။ (ပရိယာယတိ အတ္တနော ဖလံ ဝတ္တေတီတိ ပရိယာယော၊ ကာရဏံ၊ မ-ဋီ ၃၊ စာပိဋ် ၈၉။) ပဉ္စကင်္ဂါ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ ဥဒါယိဿ၊ အား။ နာဗ္ဘာနုမောဒိ၊ ဝမ်းမမြောက်စေနိုင်။ သန္တေ့ည္ဥဝ ပန၊ သော။ ပရိယာယံ၊ ကို။ ဥဒါယီ၊ သည်။ ပဉ္စကင်္ဂဿ၊ သော။ ထပတိနော။၊ အား။ နာဗ္ဘာနုမောဒိ၊ စေနိုင်။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းအား ဖြင့်။ ဒဲ့ပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်ပြီ။ပ။ တိဿောပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ပဉ္စပိ၊ ငါးပါး လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဆပိ၊ ခြောက်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အဋ္ဌာရသာပိ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါး လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဆတ္တိံသာပိ၊ ၃၆-ပါးလည်း ဖြစ်သော။ပ။ အဋ္ဌသတမ္ပိ၊ ၁၀၈-ပါးလည်း ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဧဝံ၊ သို့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဓမ္မေ၊ တရားကို။ ပရိယာယဒေသိတော ခေါ၊ ပရိယာယ်အားဖြင့် ဟောအပ်သည်သာတည်း။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဧဝံ သို့။ မယာ၊ သည်။ ပရိယာယဒေသိတေ၊ သော။ ဓမ္မေ၊ ဌ်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်ကို။ သုလပိတံ၊ ကောင်းစွာ ပြောကြားအပ်သည်ကို။ န သမနုမညိဿန္တိ၊ အညီအညွတ်လိုက်လျော၍ မမှတ်ထင်နိုင်ကုန်အံ့။ န သမနုဇာနိဿန္တိ၊ ခွင့်မပြုနိုင်ကုန်အံ့။တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ “ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဖြစ်သောခိုက်ရန် သမနုဇာနိဿန္တိ၊ ခွင့်မပြုနိုင်ကုန်အံ့။တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ “ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဖြစ်သောခိုက်ရန်

ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကလဟဝိဝာဒါ၊ ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ဆန့်ကျင်ဖက် ပြောဆိုခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ မုခသတ္တီဟိ၊ နှုတ်လုံတို့ဖြင့်။ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးဆွကုန်လျက်။ ဝိဟရိဿန္တိတိ၊ နေရကုန်လတ္တံ့ ”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ပါဠိကခ်ံ၊ အလိုရှိအပ်၏ ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧဝံ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပရိယာယဒေသိ-တော ခေါ၊ တည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧဝံ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ ပရိယာယဒေသိတော၊ သော။ ဓမ္မော၊ ၌။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အညမညဿ၊ ၏။ သုဘာသိတံ၊ ကို။ သုလပိတံ၊ ကို။ သမနုမညိဿန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သမနုဇာနိဿန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မောဒမာနာ၊ အတူတကွ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဝိဝဒမာနာ၊ ဆန့်ကျင်ဖက် မပြောကြားကုန်သည်ဖြစ်၍။ ခီရောဒကီဘူတာ၊ နို့နှင့်ရေ ရောသကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပိယစက္ခူဟိ၊ ချစ်ဖွယ်သော မျက်စိတို့ဖြင့်။ သမ္မာသန္တာ၊ ကောင်းစွာကြည့်ရှုကုန်လျက်။ ဝိဟရိဿန္တိတိ၊ နေကုန်လတ္တံ့ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ပါဠိကခ်ံ၊ အလိုရှိအပ်၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ကတမေ ပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ ဣဋ္ဌာ၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်ကို ပွါးတိုးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမရာဂဖြင့် ကပ်၍ထားအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကာမရာဂနှင့် စပ်ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ တပ်စဲ့အပ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယ္ယာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည် သိမြင်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ စက္ခုဒ္ဓါရိကဝိညာဏ်တို့သည် သိမြင်အပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့ ၎င်း။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဌင်းတည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဣမေ ပဉ္စ ကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ့၍။ ယံ သုခံ သောမနဿံ၊ အကြင်ကိုယ်ချမ်းသာ စိတ်ချမ်းသာမှုသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်ချမ်းသာ စိတ်ချမ်းသာမှုကို။ ကာမသုခန္တိ၊ ကာမသုခဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ “(သတ္တာ၊ တို့သည်။) ဧတံ ပရမံ၊ ဤကာမသုခလျှင် အမြတ်အမှန်ရှိသော၂။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကိုယ်ချမ်းသာ စိတ်ချမ်းသာမှုကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိတိ၊ ခံစားကုန်၏”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ပြောဆိုကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤပြောဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နာနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ တံ၊ ထိုခွင့်မပြုခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧတမှာ သုခါ၊ ဤကာမသုခမှ။ ဝါ၊ ထက်။ အညံ၊ တပါးသော။ အဘိက္ကန္တ-တရဉ္စ၊ အထူးသဖြင့် အလွန်နှစ်သက်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝါ၊ အလွန်ကောင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ (အဘိက္ကန္တရန္တိ သုန္ဒရတရံ၊ ဌ။) ပဏီတတရဉ္စ၊ အလွန်မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ မရောင့်ရဲနိုင်သည်လည်းဖြစ်သော။ သုခံ၊ ပဌမစျာန်သုခသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ (ဣတိ-ကြေ။ ပဏီတဘရန္တိ အတပ္ပကဘရံ၊ ဌ။) အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧတမှာ သုခါ၊ ဤကာမ

၁။ ဝိဟရိဿန္တိဟု ရှိသော (သျှာ၊ဣ၊က)မူအရ “တေသံ၊ တို့သည်။ ဧတံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကို။ ပါဠိကခ်ံ၊ ၏။ “ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဖြစ်၍။ပ။ဝိဟရိဿန္တိ၊ လတ္တံ့”ဟု ပေး။

၂။ မ-ဌ ဒု-စာပိဒ် ၂၁၅-အာရောဟပရမာပုဒ်၌ ပရမံကို ဥတ္တမံ ဟု ဖွင့်သည်ကို မှီး၍ “ဤ၌ကာမသုခလျှင် အမြတ်အမှန်ရှိသော”ဟု ပေးသည်။ ဒီ-ဌ ၂-စာပိဒ် ၃၃၃-တေပရမာတိ ဧတံ ပရမံ ပမာဏံ ဧတေသန္တိ ဧတပရမာဟူသော အဖွင့်ကို မှီး၍ ပေးလျှင် “ဤကာမသုခလျှင် အဘိုင်းအရှည်ရှိသော”ဟု ပေးရမည်။

ထက်။ အည်၊ သော။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ သော။ သုခံ၊ ပဌမစျာန်သုခသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ န္ဒာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းဆိတ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်တရားတို့မှ။ ဝိဝိစ္စဧဝ၊ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ရှိသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရရှိသော။ ဝိဝေကဇံ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော[1]။ ပဌမံ စျာနံ၊ ပဌမ စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

အာနန္ဒ၊ န္ဒာ။ ဧတမှာ သုခါ၊ ထိုကာမသုခထက်။ (အဘိက္ကန္တတရံ၌ စပ်။ မှလည်း ပေးနိုင်သည်၊ ပေးသော် အည်၌စပ်။) အည်၊ တပါးသော။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ အထူးသဖြင့် အလွန်နှစ်သက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ အလွန်မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ မရောင့်ရဲနိုင်သည်လည်းဖြစ်သော။ သုခံ၊ ပဌမစျာန်သုခသည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ န္ဒာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ "(သတ္တာ၊ တို့သည်။) ဧတံ ပရမံ၊ ဤပဌမစျာန်သုခလျှင် အမြတ်အမွန်ရှိသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကိုယ်ချမ်းသာ စိတ်ချမ်းသာမှုကို။ ပဋိသံဝေဒန္တီတိ၊ ခံစားကုန်၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤပြောဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နာနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ တံ၊ ထိုခွင့်မပြုခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ အာနန္ဒ၊ န္ဒာ။ ဧတမှာ သုခါ၊ ဤပဌမစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ အထူးသဖြင့် အလွန်နှစ်သက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အည်၊ တပါးသော။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ-ကြေ။)

အာနန္ဒ၊ န္ဒာ။ ဧတမှာ သုခါ၊ ဤပဌမစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အည်၊ သော။ သုခံ၊ သုခဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ အာနန္ဒ၊ န္ဒာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိကိုစွဲ၍ဖြစ်သော။ (နိယကဇ္ဈတ္တယူ။) သမ္ပသာဒနံ၊ စိတ်ကို ကြည်လင်စေတတ်သော။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ (မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်

၂။ ဝိဝိတ္တိ ဝိဝေကော၊ နီဝရဏဝိဝေကောတိ အတ္ထော။ တသ္မာ ဝိဝေကာ ဇာတန္တိ ဝိဝေကဇံ - ဟူသော အဖွင့်အရ ပေးအပ်သောအနက်တည်း။ဝိဝိတ္တောတိ ဝါ ဝိဝေကော၊ နီဝရဏာ ဝိဝိတ္တော စျာနသမ္ပယုတ္တဓမ္မရာသီတိ အတ္ထော။ တသ္မိံ ဝါ ဝိဝေကေ ဇာတန္တိ ဝိဝေကဇံ ဟူသော ဒုတိယဝိကပ်အလို နီဝရဏတို့သည် ကင်းဆိတ်စေအပ်သော သမ္ပယုတ်တရားအစုဉ်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ နီဝရဏတို့မှ ကင်းဆိတ်တတ်သော သမ္ပယုတ်တရားအစုဉ်ဖြစ်သော ဟုပေး။ ပဌမံ စျာနံ၌ ဝိသေသန-သျစပ်။

အယဉ္စ ပီတိ ဣဒဉ္စ သုခံ အဿ စျာနဿ အသ္မိံ ဝါ စျာနေ အတ္ထီတိ ဣဒံ စျာနံ ပီတိသုခန္တိ ဝုစ္စတိ ဟူသော ဌ-နှင့်အညီ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ အထ ဝါ ပီတိ စ သုခဉ္စ ပီတိသုခံ၊ ဓမ္မဝိနယာဒယော ဝိယ ဝိဝေကဇံ စျာနဿ, အသ္မိံ ဝါ စျာနေ အတ္ထီတိ ပီတိသုခဿ ဧဝမ္ပိ ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံ။ပ။ တသ္မာ ဧက-ပဒေနေဝ ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခန္တိ ဝတ္တုံ ယုဇ္ဇတိ ဟူသော ဒုတိယဝိကပ်အလို ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ပီတိသုခရှိသော။ ဝါ၊ နီဝရဏတို့သည် ကင်းဆိတ်စေအပ်သော သမ္ပယုတ်တရားအစုဉ်ဖြစ်သော ပီတိသုခရှိသော ဝါ-နီဝရဏတို့မှ ကင်းဆိတ်တတ်သော သမ္ပယုတ်တရားအစုဉ်ဖြစ်သောဟုပေး။ (အဌသာလိနီ ပဌမစျာန်ခဏ်း စသည်နှင့် ၎င်းဋီတို့ကို၍။)

သော) သမာဓိကိုပွါးစေတတ်သော ၁။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိသော။ သမာဓိဇံ၊ ပဌမစျာန် သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော။ (သမ္မယုတ်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော ဟုသော် လည်းပေး။) ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ဒုတိယံ စျာနံ၊ ဒုတိယ စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤပဌမစျာန်သုခထက်။ အည်၊ တပါးသော။ ဣဒံ ခေါ သုခံ၊ ဤဒုတိယစျာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ ၏။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယေ ခေါ၊အကြင်သူတို့သည်။ "တေံ ပရိမံ၊ ဤဒုတိယစျာန်လျှင် အမြတ်အမှန်ရှိသော။ သန္တံ၊ သော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တီတိ၊ ကုန်၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤပြောဆိုခြင်းကို။ ဒုဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နာနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ တံ၊ ထိုခွင့်မပြုခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤဒုတိယစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အည်၊ သော။ သုခံ၊ သုခဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဣဓ၊ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ ဝါ၊ ၏။ ဝိရာဂါ စ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ၂။ ဥပသမာ စ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥပေက္ခကော စ၊ အသင့်အားဖြင့်ရှုသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သတော စ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။

၁။ သမ္မသာဒနပုဒ်ကို ဖွင့်ပြသော ဋ္ဌ-နှစ် ဝိကပ်တို့တွင် ပ-ဝိကပ်အလို သမ္မသီဒတီတိ သမ္မသာဒနံပြု၊ သမ္မသာဒနံ၊ ကြည်လင်သောဟု ပေး။ ဂုဏ္ဏုပစာအားဖြင့် စျာန်ကို အရကောက်။ ဒု-ဝိကပ်အလို မုချအားဖြင့်ပင် စျာန်အရကောက်။ စေတော သမ္မသာဒယတီတိ သမ္မသာဒနံဟု ဝစနတ္ထပြု။ ကြည်လင်စေတတ်သောဟုပေး။ ဧကောဒိပုဒ်ကို ဧကော သေဋ္ဌော အာသဟာယော ဝါ ဟုတ္ဝာ ဥဒေတီတိ ဧကောဒိဟုပြု။ တနည်း သမ္မယုဉ်ဘဝမ္မေ ဥဒါယတီတိ ဥဒိ၊ ဧကော သေဋ္ဌော စ သော ဥဒိ စာတိ ဧကောဒိဟုလည်းပြု။ သမာဓိအရကောက်။ ဧကောဒိဘာဝံကို တံ ဘာဝေတိ ဝစနတ္ထိတိ ဧကောဒိဘာဝံဟုပြု။ ဒုတိယစျာန်အရကောက်။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သည်။ ဝါ၊ တပါးတည်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော သမာဓိကို ပွါးစေတတ်သော။ တနည်း မြတ်သည်ဖြစ်၍ သမ္မယုတ်တရားတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော သမာဓိကိုပွါးစေတတ်သောဟု အနက်ပေး။

စေတသောကို "ကို" ဟုလည်းပေးနိုင်သည်။ ယင်းသို့ပေးသော် သမ္မသာဒနံ၌ ကမ္မ ကမ္မိစပ်။ "၏" ပေးသော် ဧကောဒိဘာဝံ၌ သမ္မန် သမ္မန္ဒိစပ်။ သမ္မာဒနံကို ကြည်လင်သောဟု ကတ္တရိတ္ထပေးလျှင် စေတသောပုဒ်နှင့် မည်သို့မျှမစပ်လင့် မစပ်နိုင်။ အဋ္ဌသာလိနီစသည်ရှု။ '

၂။ ဤကား တတ္ထ ယဒါ ဥပသမမေဝ သမ္ပိဿတိ၊ တဒါ ပီတိယာ ဝိရာဂါ စ, ကိဉ္စ ဘိယျော ဥပသမာ စာတိ ဧဝံ ယောဇနာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ပ။တသ္မာ ပီတိယာ ဇိဂုစ္ဆနာ စ ဥပသမာ စာတိ အယမတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော ဟူသော ဋီကာနှင့်ကညီပေးအပ်သော အနက်တည်း။

ယဒါ ပန ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဥပသမံ သမ္ပိဿတိ၊ တဒါ ပီတိယာ စ ဝိရာဂါ ကိဉ္စ ဘိယျော ဝိတက္ကဝိစာရာနဉ္စ ဥပသမာဘိ ဧဝံ ယောဇနာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ပ။တသ္မာ ပီတိယာ စ သမတိက္ကမာ ဝိတက္ကဝိစာရာနဉ္စ ဥပသမာဘိ အယမတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော ဟူသော ဋီကာအလို "ပီတိယာ စ၊ ပီတိကိုလည်း။ ဝိရာဂါ၊ လှန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ဝိတက္က-ဝိစာရာနဉ္စ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏လည်း။ ဥပသမာ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့်"ဟု ပေး (အဋ္ဌသာလိနီစသည်။)

(သတိရှိဟု ပေးသော်လည်း သရတီတိ သတောဟု ကတ္တုသဓ်ပြု။) သမ္မာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်သိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သုခဉ္စ၊ စေတသိကသုခ, ကာယိကသုခကိုလည်း ။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ပ။ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ပဒံ၊ အကြောင်းစွာန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုတတိယစျာန်နှင့် ပြည့်စုံသူကို။ အရိယာ၊ ဘုရားစသော အရိယာတို့သည်။ "ဥပေက္ခကော၊ အသင့်အားဖြင့် (လျစ်လျူအားဖြင့်) ရှုနိုင်ပေသည်။ သတိမာ၊ သတိရှိပေသည်။သုခဝိဟာရီတိ၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိပေသည်"ဟူ၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းစကား ပြောကြားကုန်၏။ တံ တတိယစျာနံ၊ ထိုတတိယစျာန်ကို။ (ယံ တံ အရိယာဒ္ဒိ ယံ၏အဖက် နိယတ် အဖြစ်ဖြင့် တံ တတိယံစျာနံဒ္ဒိ "တံ" ထည့်သည်။) ဥပသမ္မဇ္ဇ၊ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။တေမ့ာ သုခါ၊ ဤ ထိုဒုတိယစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတ-တရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊သော။ သုခံ၊ သည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤတတိယစျာန်သုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ "ဧတံ ပရမံ၊ ဤတတိယစျာန်သုခလျှင် အမြတ် အမှန်ရှိသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်းအေးသော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တီတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤပြောဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ နာနုဇာနာမိ၊ခွင့်ပြုတော်မမူ။ တံ၊ ထိုခွင့်မပြုခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမ့ာ သုခါ၊ ဤတတိယစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ-ကြ။)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမ့ာ သုခါ၊ ဤတတိယစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ အာနန္ဒာ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခဿ စ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ (တတိယဈာနူပစာရဟူသော) တတိယစျာန်မရမီ ရှေးအဖို့၌သာလျှင်။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ စ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပုဗ္ဗေဝ၊ (ပဌမဈာနူပစာရဟူသော) ပဌမဈာန်မရမီ ရှေးအဖို့၌သာလျှင်။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ သောမနဿဒေါမနဿာနံ၊ စေတသိကသုခ စေတသိကဒုက္ခတို့၏။ ပုဗ္ဗေဝ၊ (စတုတ္ထဈာနူပစာရ, ဒုတိယဈာနူပစာရဟူသော) စတုတ္ထစျာန် ဒုတိယစျာန်မရမီ ရှေး အဖို့၌သာလျှင်။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သောသတိ၏ ထက် ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမ့ာ သုခါ၊ ထိုတတိယစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်သုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ "ဧတံ ပရမံ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်သုခလျှင် အမြတ်အမှန်ရှိသော။ သန္တံ၊ သော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တီတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နာနုဇာနာမိ၊ မူ။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမ့ာ သုခါ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်သုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ "ဧတံ ပရမံ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်သုခလျှင် အမြတ်အမှန်ရှိသော။ သန္တံ၊ သော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တီတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နာနုဇာနာမိ၊ မူ။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမ့ာ သုခါ၊ ဤတတိယစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤတတိယစျာန်သုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ "ဧတံ ပရမံ၊ ဤတတိယစျာန်သုခလျှင် အမြတ်အမှန်ရှိသော။ သန္တံ၊ သော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တီတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နာနုဇာနာမိ၊ မူ။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမ့ာ သုခါ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်သုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ "ဧတံ ပရမံ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်သုခလျှင် အမြတ်အမှန်ရှိသော။ သန္တံ၊ သော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တီတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နာနုဇာနာမိ၊ မူ။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမ့ာ သုခါ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်သုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ "ဧတံ ပရမံ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်သုခလျှင် အမြတ်အမှန်ရှိသော။ သန္တံ၊ သော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တီတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နာနုဇာနာမိ၊ မူ။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမ့ာ သုခါ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်သုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ "ဧတံ ပရမံ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်သုခလျှင် အမြတ်အမှန်ရှိသော။ သန္တံ၊ သော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တီတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နာနုဇာနာမိ၊ မူ။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။

၁။ စျာန်ဝင်စားခိုက် သုခံအရ စေတသိကသုခကိုခေါ်၍ ကာယေန အရ စျာနသမ္မာသုတ္တ နာမကာယ ကိုကောက်။ စျာန်မှထခိုက် သုခံအရ ကာယိကသုခကိုကောက်၍ ကာယေနအရ ကာယဝိညာဏ်ဟူသော နာမ ကာယကိုကောက်။ (အဋ္ဌသာလိနီ သာရတ္ထဋီ စသည်ရှု။)

အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ-ကြေ။)

အာနန္ဒ၊ န္ဒာ။ ဧတမှာ သုခါ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်ချမ်းသာထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ န္ဒာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ (ရူပသညာနံ၌ ဝိသေသန သျစပ်။ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်-ဟု သော်လည်းပေး။ သမတိက္ကမာ၌စပ်။) ရူပ-သညာနံ၊ ကသိုဏ်းရုပ်၌ဖြစ်သော သညာတို့ကို [၁]။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃ-သညာနံ၊ ဝတ္ထုအာရုံထိခိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော သညာတို့၏ [၂]။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တသညာနံ၊ အထူးထူးသောအာရုံ၌ဖြစ်သော သညာတို့ကို [၃]။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ ကသိုဏ်း ၉-ပါးတို့တွင် တပါးပါးကိုခွါ၍ ရအပ်သော ကောင်းကင်ပညတ်အာရုံသည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့စီးဖြန်း၍ ရအပ်သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို [၄]။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ န္ဒာ။ ဧတမှာ သုခါ၊ ဤစတုတ္ထစျာန် သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတန စျာန် သုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ န္ဒာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ "ဧတံပရမံ၊ ဤအာကာသာ-နဉ္စာယတနစျာန်လျှင် အမြတ်အမွန်ရှိသော။ သန္တံ၊ သော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေ-ဒေန္တီတိ၊ ကုန်၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ပ။ အာနန္ဒ၊ န္ဒာ။ ဧတမှာ သုခါ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနသုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ-ကြေ။)

အာနန္ဒ၊ န္ဒာ။ ဧတမှာ သုခါ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။

၁။ ရူပေ သညာ ရူပသညာ-ဟုပြု၊ ဣတ္ထိလိင် ကညာဒိဂဏိက၊ ကု, ဝိ, ကြိယာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ရူပစျာန် ၁၅-ပါးကိုကောက်။ ရူပသညာဟု ဟောသည်ကား ပခာနနည်းတည်း။ ရူပံ သညာ နာမံ အဿာ-တိ ရူပသညံ-ဟုပြု။ နပုံလိင် စိတ္တာဒိဂဏိက။ ရုပ်အမည်ရှိသော ကသိုဏ်းအာရုံတို့ကို-ဟုပေး။ ပထဝီကသိုဏ်း စသော ကသိုဏ်းအာရုံရှစ်ပါးတို့ကိုကောက်၊နီ။

၂။ ပဋိဟနနံ ပဋိဃာတော၊ တေန ဥပ္ပန္နာ သညာ ပဋိဃသညာ-ဟုပြု။ ပဉ္စဝိညာဏသညာ ၁၀-ပါး ကောက်။

၃။ နာနတ္တေ ဂေါစရေ ပဝတ္တာ သညာ နာနတ္တသညာဟုပြု။ တနည်း နာနတ္တာ သညာ နာနတ္တ-သညာဟုပြု။ အထူးထူးသော သညာတို့၏ ဟုပေး။ ကာမာဝစရကုသလသညာ စသော ၄၄-ပါးကောက်။ အကျယ် နီ-ရှု။

၄။ နဿ အန္တောတိ အနန္တံ။ အာကာသံ အနန္တံ အာကာသာနန္တံ၊ အာကာသာနန္တမေဝ အာကာ-သာနဉ္စံ၊ တံ အာကာသာနဉ္စံ အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေန အာယတနမဿ သသမ္ပယုတ္တဓမ္မဿ စျာနဿ ဒေဝါနံ ဒေဝါ-ယတနမိဝါတိ အာကာသာနဉ္စာယတနံ ဟူသော အဘိ-ဌ ၁-နီ နှင့်အညီ "အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိသော ကောင်းကင် ပညတ်လျှင် တည်ရာအာရုံရှိသော ပဌမာရုပ္ပစျာန်ကို" ဟု သော်လည်း သဒ္ဒတ္ထပေါ်အောင်ပေး။ နီ-၌ အာကာသာနဉ္စနှင့် အာယတနကို ကမ္မဓာရဲတွဲသေး၏ ထိုသည် ဤနှင့် မဆိုင်။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဣမ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို[၁]။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ "ဝိညာဏံ၊ ပဌမာရုပ္ပဝိညာဏ်သည်။ အနန္တန္တိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ"ဟု စီးဖြန်း၍ရအပ်သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်ကို[၂]။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ၊ ဧတမှာ သုခါ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သုခဟူသည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤဝိညာဏဉ္စာယတနသုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ "ဧတံ-ပရမံ၊ ဤဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်သုခလျှင် အမြတ်အမွန်ရှိသော။ သန္တံ၊ သော။ သုခံ သော မနသံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤပြောဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊သည်။ နာနုဇာနာမိ၊ မမူ။ပ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧတမှာ သုခါ၊ ဤဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ (ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။)

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧတမှာ သုခါ၊ ဤဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဣမ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်ကို[၃]။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှသောဘင်ဟူသော အကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့စီးဖြန်း၍ရအပ်သော။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနစျာန်ကို[၄]။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧတမှာ သုခါ၊ ထိုဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤအာကိဉ္စညာယတနစျာန သုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။

။၁ ဤ၌ကား အာကာသာနဉ္စာယတနပုဒ်ကို အညတ္ထသမာသ် ကမ္မဓာရဲသမာသ် ၂-မျိုးတွဲစပ်၍ စျာန်, အာရုံ ၂-ပါးစုံ ကောက်နိုင်၏။

၂။ နဿ အန္တေ ဘတိ အနန္တံ၊ အာနန္တမေဝ အာနဉ္ဇံ။ ဝိညာဏံ အာနဉ္ဇံ ဝိညာဏဉ္ဇံ။ ဝိညာဏဉ္ဇံ အာယတနံ အဿ အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေနာတိ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ-ဟုပြု။ စျာန်အရကောက်။ "အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိသော ဝိညာဏ်ဟူသော တည်ရာရှိသော ဒုတိယာရုပ္ပစျာန်ကို"ဟု နီ-အဖွင့်အတိုင်းသော်လည်းပေး။ ဝိညာဏဉ္ဇံ စ တံ အာယတနဉ္စာတိ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ-ဟုပြုသော် အာရုံရ၏။ သို့သော် ထိုသည် ဤနှင့် မဆိုင်။

၃။ ဤ၌ကား ဝိညာဏဉ္စာယတနပုဒ်ကို အညတ္ထသမာသ် ကမ္မဓာရဲသမာသ် ၂-မျိုးတွဲစပ်၍ စျာန်အာရုံ ၂ ပါးလုံးကို ကောက်နိုင်သည်။

၄။ နဿ ကိဉ္စနန္တိ အကိဉ္စနံ၊ အကိဉ္စနဿ ဘာဝေါ အာကိဉ္စညံ။ ပဌမာရုပ္ပဝိညာဏ်၏ မရှိခြင်း နတ္ထိဘော ပညတ်ကောက်။ အာကိဉ္စညံ အာယတနံ အဿ အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေနာတိ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ စျာန်အရကောက်။ "စိုးစဉ်းဘင်မျှ အကြွင်းမရှိသော နတ္ထိဘောပညတ်လျှင် တည်ရာ အာရုံရှိသော စျာန်ကို"ဟု နီ-အဖွင့်နှင့်အညီသော်လည်းပေး။

အာကိဉ္စညံ အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေန ဣမိဿာ သညာယ အာယတနန္တိ အာကိဉ္စညာယတနံ-ဟု ကမ္မဓာရဲလည်းပြုနိုင်သည်၊ သို့သော် ထိုသည် ဤနှင့် မဆိုင်။

"တေံ ပရမံ၊ ဤအာကိဉ္ဉညာယတနသုခလျှင် အမြတ်အမွန်ရှိသော။ သန္တံ၊ သော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တီတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤပြောဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နာနုဇာနာမိ၊ မမူ။ပ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤအာကိဉ္ဉညာယတနစျာန် သုခထက်။ပ။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ ကြေ။)

အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤအာကိဉ္ဉညာယတနစျာန် သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္ဉ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရဉ္ဉ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ကတမဉ္ဉ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ အာကိဉ္ဉညာယတနံ၊ အာကိဉ္ဉညာယတနစျာန်ကို[၁]။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာ-နာသညာယတနစျာန်ကို[၂]။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ၊ တေမှာ သုခါ၊ ဤအာကိဉ္ဉညာယတန စျာန်သုခထက်။ပ။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤ နေဝသညာနာသညာယတနစျာန်သုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ "တေံ ပရမံ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတနစျာန်သုခလျှင် အမြတ်အမွန်ရှိသော။ပ။ ပဋိသံဝေ-ဒေန္တီတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ပ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤ နေဝသညာနာသညာယတန စျာန်သုခထက်။ပ။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ-ကြေ။)

အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတန စျာန်သုခထက်။ပ။ ကတမဉ္ဉ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ခြင်းသို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတန စျာန်သုခထက်။ပ။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤနိရောဓသမာပတ် ပင်တည်း။

၁။ ဤ၌ကား အာကိဉ္ဉညာယတနပုဒ်ကို အညတ္ထသမာသ် ကမ္မဓာရဲသမာသ် ၂-မျိုးတွဲစပ်၍ စျာန်, အာရုံ ၂-ပါးလုံး ကောက်နိုင်သည်။

၂။ နေဝ သညာ အဿာတိ နေဝသညံ။ နတ္ထိ သညာ အဿာတိ အသညံ။ န အသညံ နာသညံ။ နေဝသညဉ္ဉ တံ နာသညဉ္ဉာတိ နေဝသညာနာသညံ။ နေဝသညာနာသညဉ္ဉ တံ အာယတနဉ္ဉာတိ နေဝ-သညာနာသညာယတနံ-ဟု ပြု။ သသမ္ပယုတ္တစျာန်ကောက်။ ရုန့်ရင်းသော သညာမရှိ သိမ်မွေ့သောသညာ မရှိသည် မဟုတ်သော စျာန်ဟူသော အာယတနကို-ဟု နီဖွင့်တိုင်းသော်လည်းပေး။

တနည်း နေဝ သညာ နေဝသညာ။ န သညာ အသညာ။ န အသညာ နာသညာ၊ နေဝသညာ စ သာ နာသညာ စာတိ နေဝသညာနာသညာ။ နေဝသညာနာသညာ စ သာ အာယတနဉ္ဉာတိ နေဝ-သညာနာသညာယတနံ ဟု ပြု။ စတုတ္ထာရုပ္ပသညာကို ပခာနအားဖြင့်ကောက်။ အပဓာနအားဖြင့် ထို သညာနှင့်ယှဉ်သော သသမ္ပယုတ္တမွေ စျာနတို့ကိုလည်းအရကောက်။ "ရုန့်ရင်းသော သညာမဟုတ် သိမ်မွေ့သော သညာမဟုတ်သည်မဟုတ်သော စတုတ္ထာရုပ္ပသညာ ဟူသော တည်ရာကို" ဟု သော်လည်း နီ ဒု-ဝိကပ်အတိုင်း ပေး။ အထက်ပါနှစ်ဝိကပ်တို့တွင် ပဌမဝိကပ်အလို အလယ်ည၏ အ-ကို ဒီဃပြု။ သို့မဟုတ် န-ကိုအန်ပြု။ နေဝသဒ္ဒါ နကာရတ္တ အဘာဝတ္ထ၊ နာသညံ၌ န-အက္ခရာ အညတ္ထ၊ အ-အက္ခရာ အဘာဝတ္ထ။ ဒု-ဝိကပ်၌ နေဝ-န-အ-တို့သည် အညတ္ထချည်းတည်း။

သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းကို။ (သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာ နိရောဓသမာပတ်ကို ဟု သော်လည်းပေး။) အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တဉ္စ၊ ထိုသညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ခြင်းကိုလည်း။ သုခသ္မိံ၊ သုခဟူ၍ ၁။ ပညပေတိ၊ သိစေ၏။

တယိဒံ၊ ထိုသုခဟူသည်။ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း။ တယိဒံ၊ ထိုသုခဟူသည်။ ကထံသူတိ၊ အဘယ်သို့နည်း ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာမှတပါးသော အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧတံ ဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို။ (ဝစနီယာ၌စပ်။) "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပရိဗိုဇ်တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သုခံယေဝ ဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ သုခသ္မိံ၊ သုခဟူ၍။ နပညပေတိ၊ သိစေတော်မူသည်မဟုတ်။ (အပိ စ၊ အဟုတ်သော်ကား။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပရိဗိုဇ်တို့။ ယတ္ထ ယတ္ထ ယဟိံ ယဟိံ၊ အကြင်အကြင်အရာ၌။ သုခံ၊ ဝေဒယိတသုခ အဝေဒယိတသုခကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ရအပ်သိအပ်၏။ တံ တံ၊ ထိုထိုဝေဒယိတသုခ အဝေဒယိတသုခကို။ သုခသ္မိံ၊ သုခဟူ၍။ တထာဂတော၊ သည်။ ပညပေတီတိ၊ သိစေတော်မူ၏ဟူ၍။ ဝစနီယာ၊ ပြောဆိုထိုက်ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။ (ဤသုတ်သည် မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိ ဗဟုဝေဒနီယသုတ်နှင့် အားလုံးတူ၏။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဘိက္ခုသုတ်

၂၆ဂ။ ဤသုတ်တသုတ်လုံးသည် ပဉ္စကင်္ဂသုတ် ဒွေပိ မယာ အာနန္ဒ ဝေဒနာ ဝုတ္တာ ပရိယာ-ယေနမှ သုတ်အဆုံးအဆိနှင့်တူ၏။ အာနန္ဒဟူသော အာလုပ်နှင့် ဘိက္ခဝေ ဟူသောအာလုပ်မျှသာ ထူး၏။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ရဟောဂတဝဂ္ဂေါ၊ ရဟောဂတဝဂ်သည်။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်တည်း။

တဿ၊ ထိုရဟောဂတဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ရဟောဂတံ၊ ရဟောဂတသုတ်ဌင်း။ ဒွေ အာကာသံ၊ ပဌမအာကာသသုတ် ဒုတိယ အာကာသသုတ်တို့ဌင်း။ အဂါရံ၊ အဂါရသုတ်ဌင်း။ ဒွေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ အာနန္ဒာ၊ ပဌမအာနန္ဒသုတ် ဒုတိယအာနန္ဒသုတ်တို့ဌင်း။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဒုဝေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ သမ္ဗဟုလာ၊ ပဌမသမ္ဗဟုလသုတ် ဒုတိယသမ္ဗဟုလသုတ်တို့ဌင်း။ ပဉ္စက-င်္ဂေါ စ၊ ပဉ္စကင်္ဂသုတ်ဌင်း။ ဘိက္ခုနာ၊ ဘိက္ခုသုတ်ဌင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၁။ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ ဒုက္ခသ္မိန္တိ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ သဗ္ဗံ ဒုက္ခန္တိ အတ္ထော ဟူသော စာပိုဒ် ၂၅၉ ဌ-ကိုမှီး၍ သုခသ္မိံ ကိုပေးသည်။

၃-အဋ္ဌသတပရိယာယဝဂ်

၁-သိဝကသုတ်

၂၆၉။ ကေံ၊ သော။ သမယံ၊ အာခါဋ္ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇ၌ဟ်ပြည်၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာကြွေး၍ မွေးမြူရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝန၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊၌။ မောဠိယသိဝကော၊ မောဠိယသိဝက်မည်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကဲ့။ သမ္မောဒိ၊ ကျေနှစ်ခုံ၏လောစသည် ပြောလျက် ရောနှောမိပြီ။ (ဤပုဒ်နှင့်စပ်၍ သိမ့တ်ဖွယ်ကို မ-၂-နိ-စာပိုဒ် ၁-ရှု။) သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သော။ သာရဏီယံ၊ ဖော်မေဖွယ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္ဝာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ကေမန္တံ၊ တခုသော အရပ်အဖို၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ ထိုင်နေသော။ မောဠိယသိဝကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊မ။ အယံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါသည်။ သုခံ ဝါ၊ သုခမူလည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဒုက္ခမူလည်းဖြစ်သော။ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ ဥပေက္ခာမူလည်းဖြစ်သော။ ယံ၊ အကြင်ဝေဒနာကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ ထိုဒေသနာသည်။ ပုဗ္ဗေကတဟေတု၊ ရှေးဦးပြုအပ်ပြီးသော ကံဟူသော အကြောင်းရှိ၏ ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့ယူလေ့ရှိကုန်သော။ ဧကော၊ အခွါကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊အရှင်ဂေါတမသည်။ကိံ အာဟာတိ၊ အဘယ်ဟောကြားမည်နည်း" ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

သိဝက၊ သိဝက။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ပိတ္တသမုဋ္ဌာနာနိပိ၊ သည်းခြေလျှင် အကြောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧကစ္စာနိ၊ အခွါကုန်သော။ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဓ၊ ၌။ ပိတ္တသမုဋ္ဌာနာနိပိ၊ ကုန်သော။ ဧကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဝေဒယိတာနိ၊ တို့သည်။ ယထာ၊ အကြောင်းအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ သိဝက၊ က။ တေံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိထိုက်၏။ ဣဓ၊ ၌။ ပိတ္တသမုဋ္ဌာနာနိပိ၊ ကုန်သော။ ဧကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဝေဒယိတာနိ၊ တို့သည်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ သိဝက၊ က။ တေံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ လောကသ္မိံ၊ လူအပေါင်းသည်လည်း။ သစ္စသမ္မတိ၊ အမှန်ဟုသမုတ်အပ်၏။ သိဝက၊ က။ တတြ၊ ထိုဝေဒနာတို့၌။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ (ဧဝံဝါဒိနော၊ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ အတိဓာဝန္တိတို့၌စပ်။ ယေ၏အဖက်နိယတ်ကား တေသံ သမဏ ဗြာဟ္မဏာနံတည်း။) 'ယံ ကိဉ္စာယံ။ပ။ပုဗ္ဗေကတဟေတူတိ၊ ပုဗ္ဗေကတဟေတု" ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့အယူရှိကုန်၏။ (အာကာရဝါကျအထက်၌ ပေးအပ်ခဲ့ပြီ။) ယဉ္စ၊ အကြောင်းအခြင်းအရာကိုလည်း။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဉာတံ၊ သိအပ်၏။ ဟဉ္စ၊ ထိုအခြင်းအရောကိုလည်း။ အတိဓာဝန္တိ၊ ကျော်လွန်ကုန်၏။ ယဉ္စ၊ အကြောင်းအခြင်းအရာကိုလည်း။ လောကော၊ ၌။ သစ္စသမ္မတံ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုအခြင်းအရာကိုလည်း။ အတိဓာဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေသံ သမဏ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ မိစ္ဆာတိ၊ အမှား ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သီဝက၊ က။ သေမှသမုဌာနာနိပိ၊ သလိပ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော ။ပ။ သီဝက၊က။ ဝါတသမုဌာနာနိပိ၊ လေလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ပ။ သီဝက၊က။ သန္နိပါတိကာနိပိ၊ သည်းခြေသလိပ်လေ စုပေါင်းကျရောက်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ပ။ သီဝက၊ က။ ဥတုပရိဏာမဇာနိပိ၊ ဥတုဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သီဝက၊ က။ဝိသမပရိဟာရဇာနိပိ၊ မညီမညွှတ် ကိုယ်ကိုဆောင်ခြင်းကြောင့်လည်းဖြစ်ကုန်သော[၁]။ သီဝက၊ က။ သြပက္ကမိကာနိပိ၊ လုံလကြောင့်ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သီဝက၊ က။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကမ္မဝိပါကဇာနိပိ၊ ကံ၏အကျိုးကြောင့်သာလျှင်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧကစ္စာနိ၊ အချို ကုန်သော။ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ (သာမမှိ ခေါ ဧတံ သီဝက ဝေဒိတဗ္ဗံ မှ မိစ္ဆာတိ ဝဒါမီတိတိုင်အောင် ပေးခဲ့ပြီ။ ဝဒါမီတိ၌ ဣတိကို "ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူပြီ"ဟု ပေး။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော်။ မောဋ္ဌိယသီဝကော၊ မောဋ္ဌိယသီဝက မည်သော[၂]။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊(ဆန္ဒ)ပရဗိုဇ်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ ရှင်တော်ဂေါတမ။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်ရှိစွ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အဘိက္ကန္တံ၊ စွ။ပ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ ရှင်တော်ဂေါတမသည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်တို့ဖြင့် ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍[၃]။ သရဏံ ဂတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ အသိအမှတ်ပြုသော။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍။ ဓာရေတူတိ၊ မှတ်တော်မူပါလော့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ပိတ္တံ၊ သည်းခြေသည်းကောင်း။ သေမှဥ၊ သလိပ်လည်းကောင်း။ ဝါတော စ၊ လေလည်းကောင်း။ သန္နိပါဘာ၊ သည်းခြေသသိပ်လေတို့ စုပေါင်း ကျရောက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဥတူနိ စ၊ ဥတုဖောက်ပြန်ခြင်းလည်းကောင်း။ (သန္နိပါတာနှင့်ဥတူနိ ဝစန-ဝိပွလ္လာသ။) ဝိသမံ၊ မညီမညွှတ်ကိုယ်ကို ဆောင်ခြင်းလည်းကောင်း။ သြပက္ကမိကံ၊ လုံလ ပယောဂလည်းကောင်း။(ဏိကပစ္စည်းသွတ္ထ။)ကမ္မဝိပါကေန၊ ကံ၏အကျိုးနှင့်တကွ။ အဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော အကြောင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤကားဝေဒနာဖြစ်ကြောင်းတည်း။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၁။ ဝိသမံ ကာယဿ ပရိဟရဏဝသေန ဇာတာနိဟူသော ဌီနှင့်အညီပေးသည်။ မညီမညွှတ်ကိုယ်ကို ဆောင်ဟူသည် အင်္ဂတေထောင်းခြင်းစသော အင်အားမမျှ ကြီးစွာသောဝန်ဆောင်မှု မညီမျှသော (အချိန်မဲ့အခါမဲ့)၌ သွားလာမှု၊ မညီညွှတ်သောအရပ်သို့ သွားလာမှုပင်တည်း ထိုကြောင့် မဟာဘာရဝဟန သုဓာ ကောဋ္ဌနာဒိတော ဝါ အဝေလာယ စရန္တဿ သပ္ပဋ္ဌံသကူပပါတာဒိတော ဝါ ဝိသမပရိဟာရတော ဇာတာနိ၊ ၌။ အသယှသဟန အဒေသ အကာလစရဏာဒိနာဟု ဌီ ၌ ပွင့်ဆိုအပ်ကြလေသည်။ ၌ ၌ သပ္ပဋ္ဌံသကူပပါတာဒိကား အကျိုးမညီမျှသော အဝေလာအခါ၌ သွားလာလှည့်လည်သောအားဖြင့် ကိုယ်ကိုဆောင်ခြင်းသည်ကား အကြောင်း။ အကြောင်းနှင့် အကျိုး မကင်းနိုင်သောကြောင့် သပ္ပဋ္ဌံသနှင့် ကူပပါတာဒိကို အဝိနာဘာဝနည်းအရ ထည့်ဖွင့်သည်။

၂။ အမည်ရင်းကား သီဝကဘည်း။ ဦးခေါင်း၌ ဦးစွန်း (အမောက်)ရှိသောကြောင့် မောဋ္ဌိယသဒ္ဒါဖြင့် အထူးပြု၍ မောဋ္ဌိယသီဝကတုင်၏။ ထိုကြောင့် ၌-၌ သီဝကောတိ တဿ နာမံ။ စူဌာပနဿ အတ္ထိ တသ္မာ မောဋ္ဌိယသီဝကောတိ ဝုစ္စတိဟု မိန့်အပ်ပြီ။

၃။ အဇ္ဇတဂ္ဂေပုဒ်၏ အဆုံးအဖြတ်ကို မ-၂-နိ၊ စာပိုဒ် ၅၀-ရှု။ ပါဏုပေတံပုဒ်၏ အဆုံးအဖြတ်ကို မ-၃-နိ-၇၁-ရှု။

၂-အဋ္ဌသဘသုတ်

၂၇၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အဋ္ဌသတပရိယာယံ၊ ဝေဒနာ တရာ့ရှစ်ပါး၏ အကြောင်းပရိယာယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော်၊ ဓမ္မပရိယာယံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ပရိယတ်တ်ဓမ္မကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောကြားအံ့။ တံ၊ ထိုပရိယတ်တ်ဓမ္မကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဋ္ဌသတပရိယာယော၊ ဝေဒနာ ၁၀၈-ပါး၏ အကြောင်းပရိယာယ်ဖြစ်သော။ ဓမ္မပရိယာယော၊အကြောင်းဖြစ်သော ပရိယတ်တ်ဓမ္မသည်။ ကတမော စ၊အဘယ်နည်း။ (ဒွေပိ မယာ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာ ဝုတ္တာ ပရိယာယေနမ့ အဋ္ဌသတမိ့ မယာ ဝေဒနာ ဝုတ္တာ ပရိယာယေနတိုင်အောင် ပဋ္ဌာန်းသုတ် စာပိုဒ် ၂၆၇-၌ ပေးခဲ့ပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ကာယိကာ စ၊ ပဋ္ဌဒ္ဓါရကာယဒ္ဓါဖြစ်သော ဝေဒနာဌင်း။ စေတသိ-ကာ စ၊ စိတ်၌မှီသော ဝေဒနာဌင်းတည်း။ (စတုဘူမိကဝေဒနာယူ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ၊ ဤဆို အပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ ဒွေ၊ ၂-ပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တိဿော၊ ၃-ပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ တို့နည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ဌင်း။ပ။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာဌင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည် တို့ကို။ တိဿော၊ ၃-ပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ တို့နည်း။ သုခိန္ဒြိယံ၊ သုခိန္ဒြေဌင်း။ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ၊ ဒုက္ခိန္ဒြေဌင်း။ သောမနဿိန္ဒြိယံ၊ သောမနဿိန္ဒြေဌင်း။ ဒေါမနဿိန္ဒြိယံ၊ ဒေါမန-ဿိန္ဒြေဌင်း။ ဥပေက္ခိန္ဒြိယံ၊ ဥပေက္ခိန္ဒြေဌင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ၊ ဤဆို အပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ ပဋ္ဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ တို့နည်း။ စက္ခုသမ္ဖဿဇာ၊ စက္ခုသမ္ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဌင်း ။ပ။ မနောသမ္ဖဿဇာ၊ မနောသမ္ဖဿကြောင့် ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဌင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဋ္ဌာရသ၊ ၁၈-ပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ ဆ၊ ကုန်သော။ သောမနဿူပဝိစာရာ၊ သောမနဿ (ဝေဒနာ)နှင့် ယှဉ်သော ဆင်ခြင်သုံးသပ်တတ်သော တရားတို့ဌင်း[၂]။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဒေါမဿူ-ပဝိစာရာ၊ ဒေါမနဿ (ဝေဒနာ)နှင့် ယှဉ်သော ဆင်ခြင်သုံးသပ်တတ်သော တရားတို့ဌင်း။ ဆ၊ ကုန်သော။ဥပေက္ခူပဝိစာရာ၊ဥပေက္ခာ(ဝေဒနာ) နှင့် ယှဉ်သော ဆင်ခြင်သုံးသပ်တတ်သောတရား တို့ဌင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ အဋ္ဌာရသ၊ ၁၈-ပါးကုန်သော။

၁။ ဤကား အဋ္ဌသတပရိယာယန္တိ အဋ္ဌသတဿ ကာရဏာဘူတံ၊ ဓမ္မပရိယာယန္တိ ဓမ္မကာရဏံ ဟူသော ဋ္ဌ နှင့် ဓမ္မကာရဏန္တိ ပရိယတ်တ်ဓမ္မဘူတံ ကာရဏံဟူသော ဋ္ဌီတို့နှင့်အညီ ပေးသည်။ အဋ္ဌသတပရိယာယံကို ဝေဒနာနံ အဋ္ဌာမိကံ သတံ၊ တဿ အဋ္ဌသတဿ တဗ္ဘာဝဿ ပရိယာယော ကာရဏံ တွေ့ အတ္ထိတိ အဋ္ဌ-သတပရိယာယော၊ သုတ္တံ·ဟု ဘိန္နာဓိကရဏဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်အဖြစ်ဖြင့် ဋ္ဌီ ဆရာဖွင့်ဆိုအပ်၏။ "ဝေဒနာအပြား ၁၀၈-ပါး၏ အကြောင်းပရိယာယ်ရှိရာဖြစ်သော"ဟု ဋ္ဌီအလိုပေး။)

၂။ (သောမနဿယုတ္တော ဥပဝိစာရော သောမနဿူပစာရော၊ ယထာ "အာဇညရထော"တိ အာဟ "သောမနဿေန သဒ္ဓိ"န္တိအာဒိ ဟူသော မ-ဋ္ဌီ ၃-စာပိုဒ် ၄၀၅-နှင့် အညီ ပေးသည်။ ဆ သောမနဿူပ-ဝိစာရာတိ ဇွတ္ထ ပန သောမနဿေန သဒ္ဓိ ဥပဝိစရန္တိတိ သောမနဿူပဝိစာရာ-ဟူသော မ ဋ္ဌ ၄-စာပိုဒ် ၃၀၅-နှင့် သောမနဿေန သဟ ဥပဝိစရန္တိတိ သောမနဿူပဝိစာရာ-ဟူသော ဤဋ္ဌတို့လည်း အထက်ပါ မ-ဋ္ဌီ ၃-နှင့် အဓိပ္ပါယ်သဘောတူပင်။ သောမနဿူပဝိစာရာစသော ၃-ပုဒ်တို့အရ တပ္ပုရိသ်ထုံးစံအတိုင်း နောက်

ဝေဒနာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆတ္တိံသ၊ ၃၆-ပါးသော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဂေဟသိတာနိ၊ (အိုးအိမ်အလား ကာမဂုဏ် ငါးပါးကို မှီကုန်သော။ သောမနဿာနိ၊ သောမနဿပေဒနာတို့ဝင်း။ ဆ၊ ကုန်သော။ နေက္ခမ္မသိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ရာ (နိဗ္ဗာန်ကို) မှီကုန်သော[1]။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဂေဟသိတာနိ၊ ကုန်သော။ ဒေါမနဿာနိ၊ ဒေါမနဿဝေဒနာတို့ဝင်း။ ဆ၊ ကုန်သော။ နေက္ခမ္မသိတာနိ၊ ကုန်သော။ ဒေါမနဿာနိ၊ တို့ဝင်း။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဂေဟသိတာ၊ကုန်သော။ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ တို့ဝင်း။ ဆ၊ ကုန်သော။ နေက္ခမ္မသိတာ၊ ကုန်သော။ဥပေက္ခာ၊ တို့ဝင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ ဆတ္တိံသ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဋ္ဌသတံ၊ ၁၀၈-ပါးသော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်နည်း။ အတီတာ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဆတ္တိံသ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဝင်း။ အနာဂတာ၊ အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဆတ္တိံသ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဝင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော။ ဆတ္တိံသ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဝင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ အဋ္ဌသတံ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ အဋ္ဌသဘ-ပရိယာယော၊ ဝေဒနာအပြား တရာ့ရှစ်ပါး၏အကြောင်းဖြစ်သော။ ဓမ္မပရိယာယော၊ အကြောင်း ဖြစ်သော ပရိယတ္တိဓမ္မတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃- အညတရဘိက္ခုသုတ

၂၇၁။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ကတမာ နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဝေဒနာသမုဒယော၊ ဝေဒနာ၏ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကတမော နု ခေါ၊ နည်း။ ဝေဒနာသမုဒယဂါမိနီ၊ ဝေဒနာ၏ဖြစ်ခြင်း သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ကတမာ နု ခေါ၊ နည်း။ ဝေဒနာနိရောဓော၊ ဝေဒနာ၏ချုပ်ခကြောင်းသည်။ ကတမော နု ခေါ၊ နည်း။ ဝေဒနာနိရောဓဂါမိနီ၊ ဝေဒနာ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာ နု ခေါ၊ နည်း။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ကော နု ခေါ၊ နည်း။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ ကိံ နု ခေါတိ၊ နည်း" ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာ တိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ သုခါ၊ သုခ ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာဝင်း။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ဝင်း။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊

ဖြစ်သော ဝိစာရစေတသိက်ရှိ၏။ ကတမာ စ ဘိက္ခဝေ အဋ္ဌာရသ ဝေဒနာဟူသော အမေးဝါကျထောက်၍ ဝိစာရ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လာသော်လည်း ဝိစာရနှင့်ယှဉ်သော ဝေဒနာကိုပင် ဖြေဆိုသည်ဟုမှတ်။ ထိုကြောင့် အယံ ဒေသနာ ဝိစာရဝသေန အာဂတာ၊ တံ သဗ္ဗံယုတ္တာနံ ပန သောမနဿာဒီနံ ဝသေန ဣဓ အဋ္ဌာရသ ဝေဒနာ ဝေဒိတဗ္ဗာဟု ဋ္ဌ ဆရာ ဆိုအပ်ပြီ။ မ-နိ ၃ စာပိုဒ် ၃၀၅ ၌ သောမနဿနှင့်တကွဖြစ်သော ဆင်ခြင် သုံးသပ်ခြင်းဝင်းဟု ပေးခဲ့သည်။)

၁။ နေက္ခမ္မံ ပဋမဇ္ဈာနေ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယံ ဝိမုတ္တိယံ ဟူသော အနက်တို့တွင် ဤ၌ဝိမုတ္တိဟော၊ ထိုကြောင့် နိဗ္ဗာနံ ဥဒ္ဒိဿ ပဝတ္တိတဘ္ဘာ နေက္ခမ္မသိတသောမနဿာနိ-ဟု ဋီ-မိန့်အပ်ပြီ။

ရင်းတည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣမာ၊ ဤသုံးပါးသောတရားတို့ကို။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ ဖဿသမုဒယာ၊ ဖဿ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝေဒနာသမုဒယော၊ ဝေဒနာ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တဏှာ၊ တဏှာသည်။ ဝေဒနာသမုဒယဂါမိနီ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်မည်၏။ ဖဿနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာနိရောဓော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤမင်္ဂသည်သာလျှင်။ ဝေဒနာနိရောဓဂါမိနီ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ မည်၏။ သေယျထိဒံ၊ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟူသည် အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ၎င်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ ၎င်းတည်း။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယံ သုခံ၊ အကြင်သုခ ဝေဒနာ သည်၎င်း။ ယံ သောမနဿံ၊ အကြင် သောမနဿ ဝေဒနာသည်၎င်း။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသုခဝေဒနာ, သောမနဿဝေဒနာသည်။ ဝေဒနာဟာ၊ ဝေဒနာ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်မည်၏။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ယံ အနိစ္စာ၊ အကြင်မမြဲ။ ယံ ဒုက္ခာ၊ အကြင်ဆင်းရဲ၏။ ယံ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ အကြင်ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်မည်၏။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ယော ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင်လိုချင်, စွဲမက်မှုကို ဖျောက်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယံ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ၊ အကြင်လိုချင်တပ်မက်မှုကို ပယ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤလိုချင်စွဲမက်မှုကို ဖျောက်ရာ, ပယ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ပဋ္ဌသုတ်

၂၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေး၌ သာလျှင်။ အနဘိသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တဿေဝ၀၊ သည်သာလျှင်။ သတော၊ သော။ မေ၊ ၏။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ကတမာ နု ခေါ၊ နည်း။ပ။ နိဿရဏံ၊ သည်။ ကိံ နု ခေါတိ၊ နည်း”ဟူသော။ တေံ၊ ဤသို့သောအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ အား။ “ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ပ။ နိဿရဏန္တိ၊ တည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဉာဏသုတ်

၂၇၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ “ဣမာ၊ ဤတရားတို့သည်။ ဝေဒနာတိ၊ ဝေဒနာတို့မည်ကုန်၏” ဟူ၍။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားမဖြစ်မီ ရှေးအဘို့၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားအပ်ဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ ပညာမျက်စိသည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဉာဏံ၊ သိခြင်းသည်။ ဉဒပါဒိ၊ ၏။ ပညာ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းသည်။ ဉဒပါဒိ၊ ၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အထူးသဖြင့် သိခြင်းသည်။ (ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းပင်။) ဉဒပါဒိ၊ ၏။ အာလောကော၊ ပညာတည်းဟူသော အရောင်အလင်း သည်။ ဉဒပါဒိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၀၊တို့။ “အယံ၊ ဤတရားသည်။ ဝေဒနာသမုဒယောတိ၊ ဝေဒနာ၏ ဖြစ်ကြောင်းမည်၏” ဟူ၍။ မေ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အနနုဿုတေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ စက္ခုံ၊ သည်။ ဉဒပါဒိ၊ ၏။ပ။ အာလောကော၊ သည်။ ဉဒပါဒိ၊ ၏။ “အယံ၊ ဤတရားသည်။ ဝေဒနာသမုဒယဂါမိနီ၊ သော။ ပဋိပဒါတိ၊ အကျင့်မည်၏”ဟူ၍။ (အကြွင်းလွယ်၏။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သမ္မဟုလဘိက္ခုသုတ်

၂၇၄။ အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကုန်ပြီး၍။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ (အကြွင်းလွယ်၏။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ပဌမသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

၂၇၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဣမာ တိဿော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ တိဿော၊ သုံးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ သုခါ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်၎င်း။ တိဿန္နံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမာသံ ဝေဒနာနံ၊ ဤဝေဒနာတို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကို၎င်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာအပ်သောသဘောကို၎င်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကို၎င်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာကို၎င်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ သမဏာ ဝါ၊ တို့ကို၎င်း။ တေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့ကို၎င်း။ သမဏေသု ဝါ၊ ရဟန်းတို့၌မူလည်း။ နသမဏသမ္မတာ၊ ရဟန်းဟု မသမုတ်အပ်ကုန်။ ဗြာဟ္မဏေသု ဝါ၊ ပုဏ္ဏားတို့၌မူလည်း။ နဗြာဟ္မဏသမ္မတာ၊ ပုဏ္ဏားဟု မသမုတ်အပ်ကုန်။ တေ အာယသ္မန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်။ သာမညတ္ထံ ဝါ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးကို၎င်း။ ဗြဟ္မညတ္ထံ ဝါ၊ ဗြဟ္မဏ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးကို၎င်း[၁]။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌

၁။ သမဏာနံ အရိယာနံ ဘာဝေါ သာမည်၊ မဂ်အရကောက်၊ အရိယတေ ဥပဂမျတေတိ အတ္ထော၊ သာမညေန အတ္ထော သာမညတ္ထော၊ နိဗ္ဗာန်အရကောက်၊ ထိုကြောင့် သံ-ဋီ-မဟာဝဂ္ဂ-စာပိုဒ် ၄၀-၌ ပရမတ္ထတော သမဏာ ဝုစ္စန္တိ အရိယာ၊ သမဏာနံ ဘာဝေါ သာမည်၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ တေန အရဏီယတော ဥပဂန္တဗ္ဗတော၊ သာမညတ္ထော နိဗ္ဗာနန္တိ အာဟ သာမညတ္ထန္တိ နိဗ္ဗာနံ၊ တံ ဟီတိ အာဒိ-ဟု မိန့်ပြီ၊ ဤအလို အရိယာဖြစ်ကြောင်း မဂ်သည် သိအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ဟု ပေး။

သာမညတ္ထံ ဝါ ဗြဟ္မညတ္ထံ ဝါတိ ဧတ္ထ အရိယမဂ္ဂေါ သာမည် စေဝ ဗြဟ္မညဉ္စ၊ ဥဘယတ္ထာပိ ပန အတ္ထော နာမ အရိယဖလံ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ဟူသော နိဒါနသံယုတ် ၌ကထာ စာပိုဒ် ၁၃-နှင့် ၎င်းဋီကာ ယေန သမန္နာဂတတ္တာ ပုဂ္ဂလော ပရမတ္ထတော သမဏော ဗြာဟ္မဏောတိ ဝုစ္စတိ-တို့အလို သာမညနှင့် အတ္ထကို တတိယာ မတွဲပဲ သာမညဿ အတ္ထော သာမညတ္ထော ဟု တွဲ၊ ဖိုလ်ကို အရကောက်၊ အရိယာဖြစ်ကြောင်း မဂ်၏၊ အကျိုးဖြစ်သော ဖိုလ်ကို ဟု ပေး။

ဗြဟ္မညန္တိ သေဋ္ဌဘာဝံနှင့်အညီ ဗြဟ္မဿ ဘာဝေါ ဗြဟ္မညံ ဟု ပြု၊ ဗြဟ္မပုဒ်နောင် ဏျ ပစ္စည်းသက် အနုဗန်ခြေ၊ နလာ၊ ဏျ ကို ဥ ပြု၊ ယင်း ဥ ကို ဒိတ္တ ပြု၊ မဂ်အရကောက်၊ ဗြဟ္မညတ္ထန္တိ နိဗ္ဗာနံ ဗြဟ္မညေန ဥပဂန္တဗ္ဗတောနှင့်အညီ ဗြဟ္မညေန အတ္ထော ဗြဟ္မညတ္ထော-ဟု တတိယာတွဲ။ နိဗ္ဗာန်အရကောက်။ အတ္ထော ၏ ဝစနတ္ထကား အထက်နှင့်မထူး၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော မဂ်သည် သိအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ဟု ပေး၊ ဤကား မဟာဝဂ္ဂ သံယုတ် ၌-စာပိုဒ် ၄၀-အလို။

နိဒါနသံယုတ် ၌-နှင့် ၎င်းဋီကာ ယေန သမန္နာဂတတ္တာ ပုဂ္ဂလော ပရမတ္ထတော သမဏော ဗြာဟ္မဏောတိ ဝုစ္စတိ၊ တံ သာမည် ဗြာဟ္မညဉ္စာတိ အာဟ အရိယ။ပ။ ဗြာဟ္မညဉ္စာတိ။ပ။ တဿ ဝသေန အဘိန္နောပိ ဝေနေယျဇ္ဈာသယတော ဒိဓာ ကတွာ ဝတ္တုံ အရဟတီတိ ဝုတ္တံ ဥဘယတ္ထာပီတိ ဟူသော စာပိုဒ် ၁၃-အလို

သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ(အဘိညာယ)၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ နစပန ဝိဟရန္တိ၊ မနေကြကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ပ။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်ဘည်း။

၈-ဒုတိယသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

၂၇၆။ (ဤသုတ်ကား ပဌမသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်နှင့် အားလုံးတူ၏။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-တတိယသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

၂၇၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ နပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ဝေဒနာ သမုဒယံ၊ ဝေဒနာ၏ ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကို။ နပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ဝေဒနာနိရောဓံ၊ ဝေဒနာ၏ ချုပ်ရာကို။ နပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ဝေဒနာနိရောဓဂါမိနိံ၊ ဝေဒနာ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ နပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-သုဒ္ဓိကသုတ်

၂၇၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာ တိဿော၊ တို့တည်း။ ကတမာ တိဿော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဎင်း။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ဎင်း။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ဎင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာ ခေါ တိဿော၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-နိရာမိသသုတ်

၂၇၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာမိသာ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်အပ်သည်နှင့်တကွဖြစ်သော၁။ ပီတိ၊ ပီတိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နိရာမိသာ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်ခြင်းမရှိသော။ ပီတိ၊

ဗြာဟ္မဏဿ ဘာဝေါ ဗြာဟ္မညံ ဟုပ္ပါ မဂ်ကိုပင်ကောက်၊ ဗြာဟ္မဏပုဒ် ဏ္ဍ ပစ္စည်း၊ ဗြာဟ္မညဿ အတ္ထော ဗြာဟ္မညတ္ထော ဟုပ္ပါ၊ ဖိုလ်အရကောက်၊ အဓိယာဖြစ်ကြောင်း မဂ်၏ အကျိုးဖြစ်သော ဖိုလ်ကို ဟုပေး။ သာမညဗြာဟ္မညပုဒ်နှင့်အတ္ထ တတိယာတဲ့ဒိုက် အတ္ထကား အရဓာတ် တ ပစ္စည်း၊ ဆဋ္ဌီဘဲ့ဒိုက် အသဓာတ် တ ပစ္စည်း။ ဗြဟ္မညပုဒ်၌လည်း ဗြဟ္မပုဒ် ဏ္ဍ ပစ္စည်းကြံလျှင် ဗြဟ္မည ဟု ရဿဖြင့် ရှိစေ။ ဗြာဟ္မဏပုဒ် ဏ္ဍ ပစ္စည်းကြံလျှင် ဗြာဟ္မညံ ဟု ဒီဃဖြင့် ရှိစေ။ မဟာဝဂ္ဂ နိဒါန ၂-နေရာလုံး၌ ရဿဖြင့်ချည့် ရှိသည်၊ စင်စစ်ကား နိဒါန ၌ ဗြာဟ္မည ဟု ဒီဃဖြင့် မဟာဝဂ္ဂ ၌ ဗြဟ္မည ဟု ရဿဖြင့်ရှိမှ ဆိုင်ရာ ဋ္ဌ-ဋ္ဌံ တို့နှင့် ညီမည်။

၁။ ကိလေသေဟိ အာမသိတဗ္ဗတော။ပ။ သာမိသာ၊ မ-ဋီ ၁၊ ဤ ဋ္ဌ၊ ဋီ ရှ။

ပီတိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နိရာမိသာ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်ခြင်းမရှိသည်ထက်။ နိရာမိသ-တရာ၊ ကိလေသာတို့သည် အထူးသဖြင့် သုံးသပ်ခြင်း မရှိသေ။ ပီတိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာမိသံ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်အပ်သည်နှင့်တကွဖြစ်သေ။ သုခံ၊ သုခသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နိရာမိသံ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်ခြင်းမရှိသေ။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ နိရာမိသာ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်ခြင်းမရှိသည်ထက်။ နိရာမိသတရံ၊ ကိလေသာတို့သည် အထူးသဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းမရှိသေ။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာမိသာ။ သေ။ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ နိရာမိသာ၊ သေ။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ နိရာမိသာ၊ ထက်။ နိရာမိသတရာ၊ သေ။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာမိသေ၊ သေ။ ဝိမောက္ခော၊ ဝိမောက္ခသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ နိရာမိသေ၊ သေ။ ဝိမောက္ခော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ နိရာမိသာ၊ ထက်။ နိရာမိသတရော၊ သေ။ ဝိမောက္ခော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာမိသာ၊ သေ။ ပီတိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ကတမေ ပဉ္စ၊ အဘယ် ငါးပါးတို့နည်း။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမ-ဂုဏ်နှင့်စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခု-ဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်မြင်အပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့ဌင်း။ပ။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ပ။ ကာယဝိညေယျာ၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဌင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤအာရုံငါးပါးတရားတို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ မည်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ကာမဂုဏော၊ ဤကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍ ။ ယာ ပီတိ၊ အကြင် ပီတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤငါးပါး အာရုံ ကာမဂုဏ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော ပီတိကို။ သာမိသာ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်အပ်သည်နှင့် တကွဖြစ်သော။ ပီတိ၊ ပီတိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရာမိသာ၊ သေ။ ပီတိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ,ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ မေမွေဟိ၊ တရားတို့မှ။ ဝိဝိစ္စ ဧဝ၊ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝိဝေကဇံ၊ နိဝရဏမှကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ နိဝရဏကင်းသော သမ္မယုတ်တရားဌင်းဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဝိတက္က ဝိစာရာနံ၊ ဝိဘက် ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်လင်စေတတ်သော။ ဧကောဒိ-ဘာဝံ၊ (မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော) သမာဓိကိုပွါးစေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိသော။ သမာဓိဇံ၊ ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော။ (တနည်းကား သမ္မယုတ်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော။) ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤပဌမဈာန်,ဒုတိယဈာန်၌ရှိသော ပီတိကို။ နိရာမိသာ၊ သေ။ ပီတိ၊ ပီတိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရာမိသာ၊ ထက်။ နိရာမိသတရာ၊ သော။ ပိတိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရာဂါ၊ ရာဂမှ။ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော။ ဒေါသာ၊ ဒေါသမှ။ ဝိမုတ္တံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ သော။ မောဟာ၊ မောဟမှ။ ဝိမုတ္တံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ သော။ ခီဏာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော။ (ဝါ၊ အာသဝေါတရား မရှိသော။ အမိပွါယတ္ထ။) ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ယာ ပိတိ၊ အကြင် နှစ်သက်ခြင်း ပိတိသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ပိတိကို။ နိရာမိသာ၊ ထက်။ နိရာမိသတရာ၊ သော။ ပိတိ၊ ပိတိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာမိသံ၊ သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။ ကတမေ ပဉ္စ၊ တို့နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ ယံ သုခံ၊ အကြင်သုခဝေဒနာသည်။ (အကြင် ကာယိကသုခသည်ဟူ၍သော်လည်းပေး။) ယံ သောမနဿံ၊ အကြင်သောမနဿဝေဒနာသည်။ (အကြင်စေတသိကသုခသည်ဟူ၍သော်လည်းပေး။) ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤငါးပါး အာရုံ,ကာမဂုဏ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော သုခဝေဒနာ, သောမနဿဝေဒနာကို။ သာမိသံ၊ သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရာမိသံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပီတိယာ စ၊ ပီတိ၏။ ဝါ၊ ကို။ ဝိရာဂါ စ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝူပသမာ စ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥပေက္ခကော စ၊ အသင့်အားဖြင့် ရှုသည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သတော စ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သမ္မဇာနော စ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယေန၊ နာမ်ကာယဖြင့်။ သုခဉ္စ၊ ကာယိက သုခကိုလည်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ပဒံ၊ အကြောင်တတိယစျာန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုတတိယစျာန်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ "ဥပေက္ခကော၊ အသင့်အားဖြင့်ရှုနိုင်သောသူ။ သတိမာ၊ သတိရှိသောသူ။ သုခဝိဟာရီတိ၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိသောသူ"ဟူ၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းစကား, မြွက်ကြားကုန်၏။ တံ တတိယံ စျာနံ၊ ထိုတတိယစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤပဌမစျာန်,ဒုတိယစျာန်,တတိယစျာန်ချမ်းသာကို။ နိရာမိသံ၊ သော။ သုခံ၊ချမ်းသာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရာမိသာ၊ ထက်။ နိရာမိသတရာ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရာဂါ၊ မှ။ ဝိမုတ္တံ၊ သော။ပ။ ခီဏာသဝဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ယံ သုခံ၊ သည်။ ယံ သောမနဿံ၊ သည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ချမ်းသာကို။ နိရာမိသာ၊ ထက်။ နိရာမိသတရံ၊ သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာမိသာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ အကြင်လင်းလျူ။ ရှုခြင်း သည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤငါးပါးအာရုံ, ကာမဂုဏ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော လင်းလျူ။ ရှုခြင်းကို။ သာမိသာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရာမိသာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣစ၊ ဥ်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခဿ စ၊ ကာယိကသုခ ကိုလည်း။ ပုဗ္ဗေဝ၊ တတိယစျာန် မရမီ ရှေးအဖို့ဥ်သာလျှင်။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ စ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပုဗ္ဗေဝ၊ (ပဌမဈာနူပစာရ်ဟူသော ပဌမဈာန်ကို မရမီ) ရှေးအဘို့ဥ် ပင်လျှင်။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ သောမနဿဒေါမနဿာနံ၊ စေတသိကသုခ, စေတသိကဒုက္ခတို့၏။ ပုဗ္ဗေဝ၊ စတုတ္ထ ဒုတိယစျာန် မရမီ ရှေးအဖို့ဥ် သာလျှင်။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ်, သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထံ စျာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤစတုတ္ထစျာန် ဥပေက္ခာကို။ နိရာမိသာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရာမိသာ၊ ထက်။ နိရာမိသတရာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ပ။ ခီဏာသဝဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဥပဉ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ လစ်လျူရှုခြင်းကို။ နိရာမိသာ၊ ထက်။ နိရာမိသတရာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာမိသော၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (အောက်ဝါကျများကဲ့သို့ ဤဥ်္ဒလည်း ဘိက္ခဝေဟူသောအာလုပ်ပုဒ်ရှိရမည်။) ရူပပဋိသံယုတ္တော၊ ရုပ်နှင့်စပ်ယှဉ်သော။ ဝိမောက္ခော၊ လွတ်မြောက်မှုသည်။ သာမိသော၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ မည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရာမိသော၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (ဤဥ်္ဒလည်း ဘိက္ခဝေဟူသော အာလုပ်ပုဒ်ရှိရမည်။) အရူပပဋိသံယုတ္တော၊ ရုပ်နှင့်မစပ်ယှဉ်သော။ ဝိမောက္ခော၊ သည်။ နိရာမိသော၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ မည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရာမိသာ၊ ထက်။ နိရာမိသတရော၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ခီဏာသဝဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ယော ဝိမောက္ခော၊ သည်။ ဥပဉ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမောက္ခကို။ နိရာမိသာ၊ ထက်။ နိရာမိသတရော၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် နိရာမိသသုတ်အပြီးသတ်သတည်း။ (ဣတိတလုံးအကြကြုံ။)

ကောဒသမံ၊ တဆယ့်တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

တတိယော၊ သော။ အင်္ဂသတပရိယာယဝဂ္ဂေါ၊ အင်္ဂသတ ပရိယာယဝဂ်သည်။ (နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး၏။)

တဿ၊ ထိုအဋ္ဌသတပရိယာယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သီဝက၊ သီဝကသုတ်၎င်း။ အဋ္ဌသတံ၊ အဋ္ဌသတသုတ်၎င်း။ ဘိက္ခု၊ အညတရဘိက္ခု သုတ်၎င်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ပုဗ္ဗသုတ်၎င်း။ ဉာဏဉ္စ၊ ဉာဏသုတ်၎င်း။ ဘိက္ခုနာ၊ သမ္မဟုလဘိက္ခု သုတ်၎င်း။ တီဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ သမဏဗြာဟ္မဏသုတ်တို့၎င်း။ သုဒ္ဓိကဉ္စ၊ သုဒ္ဓိကသုတ်၎င်း။ နိရာမိသံ၊ နိရာမိသသုတ်၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

ဝေဒနာသံယုတ္တံ၊ ဝေဒနာသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၃-မာတုဂါမသံယုတ်

၁-ပဌမပေယျာလဝဂ်

၁-မာတုဂါမသုတ်

၂၇၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ ကေန္တအမနာပေါ၊စင်စစ် စိတ်နှလုံးကိုမပွါးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိ ပဋ္ဌဟိ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။ ရူပဝါ စ၊ အဆင်းရှိသည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘောဂဝါ စ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သီလဝါ စ၊ သီလရှိသည်လည်း။(ရှေးဦးစွာ အိပ်ရာမှထလေ့ရှိသူ၏အဖြစ်စသော ကိုယ်ကျင့် တရားရှိသည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အလသော စ၊ ပျင်းရိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုလင်ယောကျ်ား၏။ ပဇာ၊ (အမျိုးအနွယ်ကို တည်စေတတ်သော) သားသမီး ကိုလည်း။ န လဘတိ၊ မရ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသဿ၊ အား။ ကေန္တအမနာပေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ကေန္တမနာပေါ၊ စင်စစ်စိတ်နှလုံးကိုပွါးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတမေဟိ ပဋ္ဌဟိ၊ တို့နှင့်နည်း။ ရူပဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဂဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သီလဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒက္ခော စ၊ လိမ္မာသည်ဌင်း။ အနလ-သော စ၊ ပျင်းရိခြင်းမရှိသည်ဌင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ၏။ ပဇာ၊ ကိုလည်း။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ကေန္တမနာပေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတို၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ပုရိသသုတ်

၂၇၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ကေန္တအမနာပေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ မာတုဂါမ သုတ်အတိုင်း ပေးရုံသာ။) ဣတို၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-အာဝေဏိကဒုက္ခသုတ်

၂၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊ ယောကျ်ားတို့ကို။ ဝါ၊ တို့မှ။ အညတြော၊ ကြဉ်၍သာလျှင်။ ဝါ၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ယာနိ၊ အကြင်ဆင်းရဲတို့ကို။

ပစ္စုနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ အာဝေဏိကာနိ၊ အသီးအခြားဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ယောကျ်ားတို့နှင့် မဆက်ဆံကုန်သော။ ဣမာနိ ဒုက္ခာနိ၊ ဤဆင်းရဲတို့သည်။ ပဠု၊ ငါးပါးတို့ တည်း။ ကတမာနိ ပဠု၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဒဟရော၊ ငယ်သည်။ သမာနော၀၊ ဖြစ်လျက်သာလျှင်။ ပတိကုလံ၊ လင်၏အိမ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရ၏။ (လိုက်ရ၏။) ဉာတကေဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြော၊ ကင်းသည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ ယံ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ခံစားရ၏။ ဣဒံ၊ ဤငယ်စဉ်ကပင်လျှင် ဆွေမျိုးတို့နှင့် ခွဲခွါ၍ လင်၏ အိမ်သို့ လိုက်ရခြင်းတည်းဟူသော ဆင်းရဲ သည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ အာဝေဏိကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တပါးတံု။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဥတုနီ၊ ဥတုလာခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတု ဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြော၊ သာလျှင်။ ယံ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ ဣဒံ၊ ဤဥတုလာခြင်းတည်းဟူသော ဆင်းသည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ အာဝေဏိကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပုန စပရံ၊ တံု။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဂဗ္ဘနီ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြော၊ သာလျှင်။ ယံ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်ဝန်ဆောင် ရခြင်းတည်းဟူသော ဆင်းရဲသည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ အာဝေဏိကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တပါးဘုံ။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဝိဇာယတိ၊ သားဖွားရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြော၊ သာလျှင်။ ယံ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ ဣဒံ၊ ဤသားဖွားရခြင်းတည်းဟူသော ဆင်းရဲသည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ အာဝေဏိကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တံု။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ပါရိစရိယံ၊ အလုပ် အကျွေး၏အဖြစ်သို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်ရောက်ရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြော၊ သာလျှင်။ ယံ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤယောကျ်ား၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ရခြင်းတည်းဟူသော ဆင်းရဲသည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက် သော။ အာဝေဏိကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ကို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြော၊ သာလျှင်။ ယာနိ၊ အကြင်ဆင်းရဲတို့ကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ မာတု-ဂါမဿ၊ ၏။ အာဠေဏိကာနိ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာနိ၊ ဆင်းရဲတို့သည်။ ဣမာနိ ဧခါ ပဠု၊ ဤ ငါးပါးတို့ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-တီဟိဓမ္မဟိသုတ်

၂၀၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်။ ကာယဿ၊ ဥပါဒိဏ္ဏက ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ ၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာဖြစ်သော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသဖြင့် လားရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ ကတမေဟိ တီဟိ၊

အဘယ်သုံးပါးတို့နှင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဍသမယံ၊ နံက်အခါ၌။ မစ္ဆေရမလပရိယုဋ္ဌိတေန၊ ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသော အညစ်အကြေးသည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အဂါရံ၊ အိမ်၏အလယ်၌။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေ၏။ တနည်းကား–အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍နေ၏[၁]။ မဇ္ဈနှိကသမယံ၊ မွန်းတည့်အခါ၌။ (နေ့လယ်အခါ၌။) ဣဿာပရိယုဋ္ဌိတေန၊ ငြူစူခြင်းသည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ အဂါရံ၊ အိမ်၏အလယ်၌။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေ၏။ သာယနှသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌိတေန၊ ကာမရာဂသည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ အဂါရံ၊ ၌။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ယေဘုယျေန၊ အားဖြင့်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ အပါယံ၊ သော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးမုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ကောဓနသုတ်

၂၈၄။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိအမြင်ကို လွှန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်မျက်စိဖြင့်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ အပါယံ၊ သော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇန္တံ၊ ရောက်သော။ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကတိဟိ၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ အပါယံ၊ သော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ နု ခေါတိ၊ ရောက်ပါသနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အနုရုဒ္ဓ၊ အနုရုဒ္ဓါ။ ပဋ္ဌဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ကတမေဟိ ပဋ္ဌဟိ၊ အဘယ်တရား ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။ အဿဒ္ဓေါစ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဟိရိကော စ၊ ကာယဒုစရိုက် စသည်တို့၌ ရှက်ခြင်းမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အနောတ္တပ္ပီ စ၊ ကာယဒုစရိုက် စသည်တို့မှ လန့်ခြင်းမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကောဓနော စ၊ အမျက်ဒေါသ ထွက်လေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုပ္ပညော စ၊ ပညာမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဋ္ဌမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဥပါန္ဒာဓျာဝသဿ-ဟူသော ပါဏိနိသုတ်နှင့် ဥက္ကဋ္ဌံ အဇ္ဈာဝသတီတိ ဥက္ကဋ္ဌနာမကေ နဂရေ ဝသတိ။ အဘိဘဝိတ္ဝာ ဝါ အာဝသတိ၊ ဒီ-ဋ္ဌ ၁-၂၁၈-နှင့် ၎င်းဋ္ဌီအရ ပေးသော အနက်တည်း။

၆-ဥပနာဟီသုတ်

၂၀၅။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ။ ပဠဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတောဝ၊ သော။ မာတု-ဂါမော၊သည်။ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ကတမေဟိ ပဠဟိ၊တို့နှင့်နည်း။ အဿဒ္ဓါ စ၊သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ အဟိရိကော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ အနောတ္တပ္ပီ စ၊ သည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ ဥပနာဟီ စ၊ ရုန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုပ္ပဉ္ဉော စ၊ ပညာမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ။ ပဠဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်ဘည်း။

၇-ဣဿုကီသုတ်

၂၀၆။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ။ ပ။ ဣဿုကီ စ၊ ငြူစူခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤမျှသာ ထူး၏၊ အကြွင်းအတူတူပင်။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-မစ္ဆရီသုတ်

၂၀၇။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ။ပ။ မစ္ဆရီ စ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤမျှသာထူး၏၊ အကြွင်းတူပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-အတိစာရီသုတ်

၂၀၈။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ။ပ။ အတိစာရီ စ၊ လင်ကိုလွန်ကျူးခြင်း ကျင့်လေ့ရှိသည်လည်း။ဝါ၊ လင်ငယ် ထားဘတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ၏။) ဣတိ၊ ပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုဿီလသုတ်

၂၀၉။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ။ပ။ ဒုဿီလော စ၊ သီလမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။(အကြွင်းတူ၏။) ဣတိ၊ ပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-အပ္ပဿုတသုတ်

၂၁၀။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ။ အပ္ပဿုတော စ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ၏။)

ဧကာဒသမံ၊ တဆယ့်တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-ကုသီတသုတ်

၂၉၁။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ပ။ ကုသီတော စ၊ ပျင်းရိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ၏။)

ဒုါဒသမံ၊ တဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၃-မုဋ္ဌဿတိသုတ်

၂၉၂။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ မုဋ္ဌဿတိ စ၊ လွတ်သောသတိရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ၏။)

တေရသမံ၊ တဆယ့်သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၄-ပဉ္စဝေရသုတ်

၂၉၃။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ပ။နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ ကတမေဟိ ပဉ္စဟိ၊ တို့နှင့်နည်း။ ပါဏာတိပါတီ စ၊ သူတပါး၏အသက်ကို လျှင်စွာချလေ့ရှိသည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ အဒိန္နာဒါယီ စ၊အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ စ၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌ ကိလေသာကာမဖြင့် မှားယွင်းစွာကျင့်လေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မုသာဝါဒီ စ၊ သူတပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွါးကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန် မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သုရာမေရယမဇ္ဇပွမာဒဋ္ဌာယီ စ၊ မူးယစ်မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သူရာမေရယကို သောက်လေ့ရှိသည်လည်း။ ဝါ၊ မူးယစ်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော သုရာငါးပါး, မေရယငါးပါးတို့ကို သောက်ကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အကုသိုလ်စေတနာ၌ တည်လေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (၎င်းအနက်မျှားကို သံ-ဋ ၂-စာပိုဒ် ၁၀၉-၁၁၁ အဖွင့်ကိုရှု၍ ပေးလိုက်သည်။) အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ အပါယံ၊ သော။ ဒုဂ္ဂတိ ံ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

စုဒ္ဒသမံ၊ တဆယ့်လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမပေယျာလဝဂ္ဂေါ၊ ပဌမပေယျာလဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုပဌမပေယျာလဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်ကား—

မာတုဂါမော စ၊ မာတုဂါမသုတ်၎င်း။ ပုရိသော စ၊ ပုရိသသုတ်၎င်း။ အာဝေဏိကာ စ၊ အာဝေဏိကဒုက္ခသုတ်၎င်း။ တိဓမ္မော စ၊ တိဟိဓမ္မေဟိသုတ်၎င်း။ ကောဓနော စ၊ ကောဓနသုတ်၎င်း။ ဥပနာဟီ စ၊ ဥပနာဟိသုတ်၎င်း။ ဣဿုကီ စ၊ ဣဿုကိသုတ်၎င်း။

မစ္ဆရေန စ၊ မစ္ဆရိသုတ်ဂင်း။ အတိစာရီ စ၊ အတိစာရိသုတ်ဂင်း။ ဒုဿီလော စ၊ ဒုဿီလသုတ်ဂင်း။ အပ္ပဿုတော စ၊ အပ္ပဿုတသုတ်ဂင်း။ ကုသီတော စ၊ ကုသီတသုတ်ဂင်း။ မုဋ္ဌဿတိ စ၊ မုဋ္ဌဿတိသုတ်ဂင်း။ ပဉ္ဉဝေရံ၊ ပဉ္ဉဝေရသုတ်ဂင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ကဏှပက္ခေ၊ ကဏှပက္ခဉ်။ (စုဒ္ဒသ၊ တဆယ့်လေးသုတ်တို့ကို။) ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်ပြီ။

၂-ဒုတိယပေယျာလဝဂ်

၁-အက္ကောဓနသုတ်

၂၉၄။ ဒ၁ထ ခေါ၊ ထိုအခါဉ်။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ယေန၊ ဉ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ပ။ကေမန္တံ၊ ဉ်။ နိသိန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရာ။ ဣဓ၊ ဉ်။ အဟံ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဉ်။ သုဂတိ ံ၊ ကောင်းသောလားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သောရူပါရုံစသည်တို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇန္တံ၊ ရောက်သော။ မာတုဂါမံ၊ ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကတိဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ပ။ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ရောက်ရသနည်း" ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏။

အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ ပဉ္ဉဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ ကတမေဟိ ပဉ္ဉဟိ၊ တို့နှင့်နည်း။ သဒ္ဓါ စ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိရိမာ စ၊ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့၌ ရှက်ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဩတ္တပ္ပီ စ၊ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့မှ လန့်ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အက္ကောဓနော စ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညဝါ စ၊ ပညာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ ပဉ္ဉဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ပ။ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-အနုပနာဟိသုတ်

၂၉၅။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ပ။ အနုပနာဟိ စ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ၏။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-အနိဿုကီသုတ်

၂၉၆။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ပ။ အနိဿုကီ စ၊ ငြူစူခြင်းမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤမျှသာထူး၏။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-အမစ္ဆရီသုတ်

၂၉၇။ အမစ္ဆရီ စ၊ ဝန်တိုခြင်းမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညဝါ စ၊ ပညာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အနတိစာရီသုတ်

၂၉၈။ အနတိစာရီ စ၊ လင်ကိုလွန်ကျူးလွန်၍ ကျင့်လေ့မရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သုသီလသုတ်

၂၉၉။ သီလဝါ စ၊ သီလရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဗဟုဿုတသုတ်

၃၀၁။ ဗဟုဿုတော စ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-အာရဒ္ဓဝီရိယသုတ်

၃၀၁။ အာရဒ္ဓဝီရိယော စ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်ဘည်း။

၉-ဥပဋ္ဌိတဿတိသုတ်

၃၀၂။ ဥပဋ္ဌိတဿတိ စ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ တည်သော သတိရှိသည်လည်း။ (ထင်သောသတိရှိသည်လည်း။) ဟောတိ၊ ၏။ ပညဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

(သုတ္တန္တသခေ်ပါ၊ အကျဉ်းပြအပ်သော သုတ်တို့သည်။ ဤမေ အဋ္ဌ၊ ဤရှစ်သုတ်တို့တည်း။)

၁၀-ပဉ္ဇသီလသုတ်

၃၀၃။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ ပဉ္ဇဟိ၊ ကုန်သော်။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ပ။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူတပါး၏ အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော စ၊ ရှောင်ကြဉ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌ ကိလေသာကာမဖြင့် မှားယွင်းစွာ ကျင့်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မုသာဝါဒါ၊ သူတပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွါးကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ချွတ်ယွင်း ဖောက်ပြန် မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သုရာမေရယမဇ္ဇပွမာဒဋ္ဌာနာ၊ မူးယစ်မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော သုရာမေရယကို သောက်ခြင်းမှ။ ဝါ၊ မူးယစ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော သုရာငါးပါး မေရယငါးပါးတို့ကို သောက်ကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အကုသိုလ်စေတနာမှ။ ပဋိဝိရတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒ္ဓါ။ ပဉ္ဇဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဒုတိယပေယျာလဝဂ္ဂေါ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ဝဂ်သည်။
(နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။)

တဿ၊ ထိုဒုတိယပေယျာလဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဒုတိယေ၊ ဒုတိယပေယျာလဝဂ်၌။ အက္ကောဓနော စ၊ အက္ကောဓနသုတ်ငှင်း။ အနုပနာဟီ စ၊ အနုပနာဟီသုတ်ငှင်း။ အနိဿုကီ စ၊ အနိဿုကီသုတ်ငှင်း။ အမစ္ဆရီ စ၊ အမစ္ဆရီသုတ်ငှင်း။ အနတိစာရီ စ၊ အနတိစာရီသုတ်ငှင်း။ သီလဝါ စ၊ သုသီလသုတ်ငှင်း။ ဗဟုဿုတော စ၊ ဗဟုဿုတသုတ်ငှင်း။ ဝီရိယဥ္ဇ၊ အာရဒ္ဓဝီရိယသုတ်ငှင်း။ သတိ စ၊ ဥပဋ္ဌိတဿတိသုတ်ငှင်း။ သီလဥ္ဇ၊ ပဉ္ဇသီလသုတ်ငှင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) သုက္ကပက္ခေ၊ သုက္ကပက္ခ၌။ (ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့ကို။) ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်ပြီ။

၃-ဗလဝဂ်

၁-ဝိသာရဒသုတ်

၃၀၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ဗလာနိ၊ အားတို့သည်။ ဣမာနိ ပဉ္ဇ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိ ပဉ္ဇ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ ရူပဗလံ၊ အဆင်းတည်းဟူသောအားငှင်း။ ဘောဂဗလံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတည်းဟူသောအားငှင်း။ ဉာတိဗလံ၊ ဆွေမျိုးတည်းဟူသောအားငှင်း။ ပုတ္တဗလံ၊ သားသမီးတည်းဟူသောအားငှင်း။ သီလဗလံ၊ သီလတည်းဟူသောအားငှင်း။ ဝါ၊ ကိုယ်ကျင့်တရားတည်းဟူသောအားငှင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ဗလာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ပဉ္ဇ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္ဇဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဗလေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဝိသာရဒေါ၊ ရှုံရှားခြင်းကင်း

ရဲတင်းသည်ဖြစ်၍။ အဂါရုံ၊ အိမ်၌။ အစ္ဆာဝသတိ၊ နေရ၏။ တနည်းကား- အဂါရုံ၊ အိမ်ကို။ အစ္ဆာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍နေရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ပသယ္ဟသုတ်

၃၁၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဥ္စဘိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဗလေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ ပသယ္ဟ၊ လွှမ်းမိုး၍။ အဂါရုံ၊ ကို။ အစ္ဆာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍နေရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-အဘိဘုယ္ဟသုတ်

၃၁၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ မာတုဂါမော၊ သည်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အဘိဘုယ္ဟ၊ လွှမ်းမိုး၍။ ဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ (လွှမ်းမိုးနိုင်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ကေသုတ

၃၁၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကေန၊ တပါးသော။ ဗလေန၊ အားနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ပုရိသော စ၊ ယောကျ်ားသည်လည်း။ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို။ အဘိဘုယ္ဟ၊ လွှမ်းမိုး၍။ ဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ ကဘမေန၊ အဘယ်မည်သော။ ဧကေန၊ သော။ ဗလေန၊ အားနှင့်။ (သမန္နာဂတော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ မာတုဂါမံ၊ ကို။ အဘိဘုယ္ဟ၊ ၍။ ဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်ရပါသနည်း။) ဣဿရိယဗလေန၊ (ယောကျ်ား၏) အစိုးရခြင်းတည်းဟူသောအားသည်။ အဘိ-ဘူတံ၊ လွှမ်းမိုးအပ်သော။ မာတုဂါမံ၊ ကို။ ရူပဗလံ၊ အဆင်းတည်းဟူသောအားသည်။ နေဝ တာယတိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။ ဘောဂဗလံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတည်းဟူသောအားသည်။ န တာယတိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။ ဉာတိဗလံ၊ ဆွေမျိုးတည်းဟူသောအားသည်။ န တာယတိ၊ နိုင်။ ပုတ္တဗလံ၊ သားသမီးတည်းဟူသောအားသည်။ န တာယတိ၊ နိုင်။ သိလဗလံ၊ အကျင့်သီလ(ကိုယ်ကျင့်ဘရား)တည်းဟူသောအားသည်။ န တာယတိ၊ နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အင်္ဂသုတ်

၃၁၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သိလဗလံ၊ အကျင့်သီလ(ကိုယ်ကျင့်တရား)တည်းဟူသောအား ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ရူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဂဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်ကား။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုမာတုဂါမသည်။ တေနင်္ဂေန၊ ထိုဘောဂဗလတည်းဟူသောအင်္ဂါ

နှင့်။ အပရိပူရော၊ မပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော စ ခေါ ယော မာတု-ဂါမော၊ သည်။ ရူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဂဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သော၊ ထို မာတုဂါမသည်။ တေနင်္ဂ်၊ ထို ရူပဗလ ဘောဂဗလ တည်းဟူသော အင်္ဂါနှင့်။ ပရိပူရော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ရူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဂဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဉာတိဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်ကား။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သော၊ သည်။ တေနင်္ဂ်၊ ထိုဉာတိဗလတည်းဟူသောအင်္ဂါနှင့်။ အပရိပူရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော စ ခေါ ယော မာတုဂါမော၊ သည်။ ရူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဂဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဉာတိဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သော၊ သည်။ တေနင်္ဂ်၊ ထို ရူပ, ဘောဂ, ဉာတိဗလတည်းဟူသောအင်္ဂါနှင့်။ ပရိပူရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ရူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဂဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဉာတိဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုတ္တဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်ကား။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ၊ သို့။ သော။ သည်။ တေနင်္ဂ်၊ ထိုပုတ္တဗလ တည်းဟူသောအင်္ဂါနှင့်။ အပရိပူရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော စ ခေါ ယော မာတုဂါမော၊ သည်။ ရူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ပုတ္တဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သော၊ သည်။ တေနင်္ဂ်၊ ထိုရူပ, ဘောဂ, ဉာတိပုတ္တဗလတည်းဟူသောအင်္ဂါနှင့်။ ပရိပူရော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ရူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သီလဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်ကား။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သော၊ သည်။ တေနင်္ဂ်၊ ထိုသီလဗလတည်းဟူသောအင်္ဂါနှင့်။ အပရိပူရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော စ ခေါ ယော မာတုဂါမော၊ သည်။ ရူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သီလဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ သော၊ သည်။ တေနင်္ဂ်၊ ထို ရူပ ဘောဂ ဉာတိ ပုတ္တ သီလ ဗလတည်းဟူသော အင်္ဂါနှင့်။ ပရိပူရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ဗလာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ခေါ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-နာသေန္တိသုတ်

၃၀၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ဗလာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။ပ။ သီလဗလံ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော မာတုဂါမော၊ သည်။ ရူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သီလဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်ကား။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နံ၊ ထိုမာတုဂါမကို။ နာသေန္တော၊ နှင်ထုတ်ကြကုန်သည်သာလျှင်တည်း[၁]။

၁။ ဂီဝါယံ ဂဟေတ္ဝာ နီဟရန္တိ၊ ဌ။ နာသေန္တိတိ နာသနံ အဒဿနံ နေန္တိ၊ နီဟရန္တိတိ အတ္ထော၊ ဋီ။

ကုလေ၊အိမ်၌။ နု ဝါသေန္တိ၊ မနေစေကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သီလဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်ကား။နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နံ၊ ထိုမာတုဂါမကို။ နာသေန္တေဝ၊ တည်း။ ကုလေ၊ ၌။ နု ဝါသေန္တိ၊ မနေစေကုန်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ သီလဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ရူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်ကား။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နံ၊ ကို။ ကုလေ၊ ၌။ ဝါသေန္တေဝ၊ နေစေကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ နု နာသေန္တိ၊ မနှင်ထုတ်ကုန်။ပ။ ပုတ္တဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်ကား။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နံ၊ ကို။ ကုလေ၊ ၌။ ဝါသေန္တေဝ၊ နေစေကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ နု နာသေန္တိ၊ ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ဗလာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဟေတုသုတ်

၃၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ။ သီလဗလံ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ရူပဗလဟေတု ဝါ၊ .အဆင်းအားတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း။ ဘောဂဗလဟေတု ဝါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာအားတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၎င်း။ဉာတိဗလဟေတု ဝါ၊ ဆွေမျိုးအားတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း။ ပုတ္တဗလဟေတု ဝါ၊ သားသမီးအားတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း။ ကာယဿ၊ ဥပါဒိဏ္ဏကဖြစ်သောကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောလားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သော (ကောင်းသော) ရူပါရုံစသည်တို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ နု ဥပပဇ္ဇတိ၊ မရောက်ရ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ သီလဗလဟေတုခေါ၊ အကျင့်သီလ (ကိုယ်ကျင့်တရား) အားတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ကား။ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိံ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ဗလာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဌာနသုတ်

၃၁၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အကတပုညေန၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုမရှိသော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ ဌာနာနိ၊ ဤအရာတို့ကို။ ဒုလ္လဘာနိ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ရခဲကုန်၏။ ကတမာနိ ပဉ္စ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အကတပုညေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပတိရူပေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဇာယေယျန္တိ၊ ဖြစ်ရလို၏ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းတရားကို။ ဒုလ္လဘံ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့်ရအပ်၏။ ဝါ၊ ရခဲ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အကတပုညေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ပတိရူပေ၊ သော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဇာယိတ္ဝာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ ပတိရူပံ၊ သော။ ကုလံ၊ အမျိုးသို့။ ဂန္ဆေယျန္တိ၊ ရောက်ရလို၏ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ကို။ ဒုလ္လဘံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အကတပုညေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပတိရူပေ၊ သော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဇာယိတ္ဝာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ ပတိရူပံ၊ သော။ ကုလံ၊ အမျိုးသို့။ ဂန္ဆေ၊ ရောက်ပြီး၍။ အသပတ္တိ၊ လင်တူ

မယားတည်းဟူသော ရန်သူမရှိသော။ ဝါ၊ မယားငယ်တည်းဟူသော ရန်သူမရှိသော။ အဂါရံ၊ ကို။ အဋ္ဌာဝသေယျန္တိ၊ လှုမ်းမိုး၍နေလို၏ဟူသော။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ကို။ ဒုလ္လဘံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အကတပုညေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပတိရူပေ၊ သော။ ကုလေ၊ ၌။ ဇာယိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ ပတိရူပံ၊ သော။ ကုလံ၊ သို့။ ဂန္ဆွာ၊ ပြီး၍။ အသပတ္တိ၊ သော။ အဂါရံ၊ ကို။ အဋ္ဌာဝသန္တိ၊ လျက်။ ပုတ္တဝတီ၊ သည်။ သမာနာ၊ ဖြင့်လျက်။ သာမိကံ၊ လင်ယောကျ်ားကို။ အဘိဘုယျဝတ္တေယျန္တိ၊ လှုမ်းမိုး၍ဖြင့်ရလို၏ဟူသော။ ပဠမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ကို။ ဒုလ္လဘံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အကတပုညေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ ဒုလ္လဘာနိ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ရခဲကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတပုညေန၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုရှိသော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ သုလဘာနိ၊ လွယ်ကူသဖြင့် ရအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ရလွယ်ကုန်၏။ ကတမာနိ ပဠု၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတပုညေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပတိရူပေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဇာယေယျန္တိ၊ ဖြင့်ရလို၏ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ကို။ သုလဘံ၊ လွယ်ကူသဖြင့် ရအပ်၏။ (ရလွယ်၏။) (အကြွင်းလွယ်၏၊နည်းမှီး၍ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပဠုသီလဝိသာရဒသုတ်

၃၁၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဠုဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်။ ဝိသာရဒေါ၊ ကင်းသော ရှုံ့ ရှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေရ၏။ တနည်းကား၊ အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍နေရ၏။ ကတမေဟိ ပဠုဟိ၊ အဘယ်တရားငါးပါးတို့နှင့်နည်း။ (ပါဏာတိပါတာစသော ပါဠိကို စာပိုဒ် ၃၀၃-ပဠုသီလသုတ်အတိုင်းပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဠုဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဝိသာရဒေါ၊ ဖြင့်၍။ အဂါရံ၊ ကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍နေရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဝဇ္ဇိသုတ်

၃၁၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဠုဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဝဇ္ဇိဟိ၊ ကြီးပွါးခြင်းတို့ဖြင့်။ ဝဇ္ဇုမာနာ၊ ကြီးပွါးသော။ အရိယသာဝိကာ၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်မသည်။ ဝါ၊ ငါဘုရား၏တပည့်မသည်။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ ဝဇ္ဇိယာ၊ ကြီးပွါးခြင်းဖြင့်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ကြီးပွါးသည်မည်၏။ ကာယသ၊ မိမိကိုယ်ခန္ဓာ၏။ သာရာဒါယိနိ စ၊ (သီလသမာဓိစသော) အနှစ်ကိုယူလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ ဝရာဒါယိနီ စ၊ (သီလသမာဓိစသော)အမြတ်ကို ယူလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတမေဟိ ပဥ္ဇဟိ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်။ ဝစုတိ၊ ကြီးပွါး၏။ သီလေန၊ အကျင့်သီလ(ကိုယ်ကျင့်တရား)ဖြင့်။ ဝစုတိ၊ ၏။ သုတေန၊ အကြားအမြင်ဖြင့်။ ဝစုတိ၊ ၏။ စာဂေန၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်။ ဝစုတိ၊ ၏။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဝစုတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဥ္ဇဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဝစိုဟိ၊ ဤကြီးပွါးခြင်းတို့ဖြင့်။ ဝစုမာနာ၊ ကြီးပွါးသော။ အရိယသာဝိကာ၊ သည်။ အရိယာယ၊ သော။ ဝစိုယာ၊ ဖြင့်။ ဝစုတိ၊ ကြီးပွါးသည်မည်၏။ ကာယဿ၊ ၏။ သာရာဒါယိနီ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝရာဒါယိနီ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ယာ ဥပါသိကာ၊ အကြင် ဒါယိကာမသည်။ သဒ္ဓါယ စ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်ရင်း။ သီလေန စ၊ အကျင့်သီလ(ကိုယ်ကျင့်တရား)ဖြင့်ရင်း။ ပညာယ စ၊ ပညာဖြင့်ရင်း။ စာဂေန စ၊ စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်ရင်း။ သုတေန စ၊ အကြားအမြင်ဖြင့်ရင်း။ ဥဘယံ၊ သာရဝရနှစ်ပါးစုံသည်။ ဝစုတိ၊ ကြီးပွါး၏။ တာဒိသီ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သီလဝတီ၊ သီလရှိသော။ သာ ဥပါသိကာ၊ ထို ဒါယိကာမသည်။ ဣဓေဝ၊ ဤဘဝ၌ပင်လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာရံ၊ (သီလသမာဓိစသော)အနှစ်ကို။ အာဒီယတိ၊ ယူသည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

တတိယော၊ သော။ ဗလဝဂ္ဂေါ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဗလဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဝိသာရဒါ၊ ဝိသာရဒသုတ်ရင်း။ ပသယှ၊ ပသယှသုတ်ရင်း။ အဘိဘုယျ၊ အဘိဘုယျသုတ်ရင်း။ ဧကံ၊ ဧကသုတ်ရင်း။ ပဥ္ဇမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ အဂေ်န၊ အဂ်သုတ်ရင်း။ နာသေန္တိ၊ နာသေန္တိသုတ်ရင်း။ ဟေတု၊ ဟေတုသုတ်ရင်း။ ဌာနဥ္ဇ၊ ဌာနသုတ်ရင်း။ ဝိသာရဒေါ၊ ပဥ္ဇသီလဝိသာရဒသုတ်ရင်း။ ဝစိုနာ၊ ဝစိုသုတ်ရင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဒသ၊ ဆယ်သုတ်ဘို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း။

မာတုဂါမသံယုတ္တံ၊ မာတုဂါမသံယုတ်သည်။
သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ဇမ္ဗုခါဒကသံယုတ်

၁-နိဗ္ဗာနပဥ္ဉာသုတ်

၃၁၄။ ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ မဂဓေသု၊ မဂဓတိုင်းတို့၌။ နာလကဂါမကေ၊ နာလကရွာငယ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဇမ္ဗုခါဒကော၊ ဇမ္ဗုခါဒကအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ အဝတ်ဝတ်သော ပရိဗိုဇ်သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး၍။ အာယသ္မတာ သာရိပုတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆိုပြီ။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္ဝာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ ဇမ္ဗုခါဒကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို—

“အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ နိဗ္ဗာနံ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ နိဗ္ဗာန် နိဗ္ဗာန်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ နိဗ္ဗာနံ နု ခေါတိ၊ နိဗ္ဗာန်မည်ပါသနည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဇမ္ဗုခါဒက။ ယော ရာဂက္ခယော၊ အကြင်ရာဂ၏ကုန်ရာသည်။ ယော ဒေါသက္ခယော၊ အကြင်ဒေါသ၏ကုန်ရာသည်။ ယော မောဟက္ခယော၊ အကြင်မောဟ၏ကုန်ရာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤရာဂ ဒေါသ မောဟ၏ကုန်ရာကို။ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေဿ နိဗ္ဗာနဿ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်း အကျိုးငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းကြောင်းသည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိလေသလော။ ပဋိပဒါ၊အကျင့်သည်။ အတ္ထိ ပန၊ရှိလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ တေဿ နိဗ္ဗာနဿ၊ ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ တည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေဿ နိဗ္ဗာနဿ၊ ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော ပန၊ အဘယ်ပါနည်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာ ပန၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဇမ္ဗုခါဒက။ တေဿ နိဗ္ဗာနဿ၊ ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ငှါ။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အင်္ဂီကော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အယမေဝ ခေါ၊ ဤသည်သာလျှင်တည်း။ သေယျထိဒံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမင်္ဂါတရားဟူသည် အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဇင်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိဇင်းတည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဇမ္ဗုခါဒက။ တေဿ နိဗ္ဗာနဿ၊ ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမင်္ဂါတရားသည်သာလျှင်တည်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်သာလျှင်တည်း။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေဿ နိဗ္ဗာနဿ၊ ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဘဒ္ဒကော၊ ကောင်း၏။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဘဒ္ဒိကာ၊ ကောင်း၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အပ္ပမာဒါယ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းငှါ။ အလဉ္စ ပန၊

သင့်လျော်တော့သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်သာရိ-ပုတ္တရာက မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-အရဟတ္တပဥ္ဌာသုတ်

၃၁၅။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ အရဟတ္တံ အရဟတ္တန္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ် အရဟတ္တဖိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ကတမံ၊အဘယ်သည်။ အရဟတ္တံ နု ခေါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်မည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ ယော ရာဂက္ခယော၊ အကြင်ရာဂ၏ ကုန်ရာသည်။ ယော ဒေါသက္ခယော၊ အကြင်ဒေါသ၏ ကုန်ရာသည်။ယော မောဟက္ခယော၊အကြင်မောဟ၏ ကုန်ရာသည်။(အတ္ထ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤရာဂ ဒေါသ မောဟ၏ ကုန်ရာကို။ အရဟတ္တန္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဧတဿ အရဟတ္တဿ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ သစ္ဆိကိရိယာ-ယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှါ။ (အကြွင်း လွယ်၏၊နိဗ္ဗာနပဥ္ဌာသုတ်နှင့် တူပြီ။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဓမ္မဝါဒီပဥ္ဌာသုတ်

၃၁၆။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ လောကေ၊ လောက၌။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ ဓမ္မဝါဒိနော နု ခေါ၊ တရားကို ဆိုလေ့ (ဟောလေ့) ရှိကုန်သနည်း။ လောကေ၊ ၌။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ သုပ္ပဋိပန္နာ နု ခေါ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ကြကုန်သနည်း။ လောကေ၊ ၌။ ကေ၊ တို့သည်။ သုဂတာ နု ခေါ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော သွားခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာ သွားကုန်သနည်း။ တနည်းကား-သုဂတာ နု ခေါ၊ ကောင်းစွာ သိကုန်သနည်း[၁]။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ရာဂပ္ပဟာနာယ၊ ရာဂကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ဒေါသပ္ပဟာနာယ၊ ဒေါသကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ မောဟပ္ပဟာနာယ၊ မောဟကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ လောကေ၊၌။ ဓမ္မဝါဒိနော၊ တရားကို ဟောလေ့ရှိသူတို့ မည်ကုန်၏။ (အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဇမ္ဗုခါဒက။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ရာဂဿ၊ ရာဂကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဒေါသဿ၊ ဒေါသကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နာ၊ ကုန်၏။ မောဟဿ၊ မောဟကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ပဋိ-ပန္နာ၊ ကုန်၏။ လောကေ၊ ၌။ တေ၊ တို့သည်။ သုပ္ပဋိပန္နာ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်သူတို့ မည်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ရာဂေါ၊ ရာဂကို။ပဟီနော၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်၏။ ဥစ္ဆိန္နမူလော၊ အမြစ်အရင်းကို ဖြတ်အပ်ပြီ။ တာလာဝတ္ထုကတော၊ ထန်းပင်၏ တည်ရာ ကျင်းကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီ။အနဘာဝံကတော၊နောင်တဖန် မဖြစ်ခြင်းကို ပြုအပ်ပြီ။အာယတိံ၊

၁။ တေ လောကေ သုဂတာတိ တေ ရာဂါဒယော ပဟာယ ဂတတ္တာ သုဋ္ဌု ဂတာတိ သုဂတာ၊ ဌ။ ပဟာယ ဂတတ္တာတိ အရိယမဂ္ဂေန ဇဟိတ္တာ ဥာဏဂမနေန ဂတတ္တာ။သုဋ္ဌုဂတာတိ သမ္မာ ဂတာ ပဋိပန္နာတိ သုဂတာ၊ ဋီကာ။ သုန္ဒရံ နိဗ္ဗာနံ ဂတော။ ဂတိမာတိအာဒီသု ပန ဥာဏဂမနံ။ သဒ္ဒနီတိမာတုမာလာ၌ ကဲ့သို့ ဤသုဂတာဟူသောပါဌ်၌ ဂမု-ဓတ်ကား ဥာဏဂမနကို ဟောသည်။

နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဒေါသော၊ ဒေါသကို။ ပဟီနော၊ ပြီ။ပ။ မောဟော၊ မောဟကို။ ပဟီနော၊ ပြီ။ပ။ အာယတိံ၊၌။အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ ရှိ၏။ လောကေ၊ ၌။ တေ၊ တို့သည်။ သုဂတာ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော သဒ္ဓါခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာ သွားသူတို့ မည်ကုန်၏။တနည်းကား- သုဂတာ၊ ကောင်းစွာသိသူတို့မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ရှင်သာရိပုတ္တရာက မိန့်တော်မူပြီ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေသံ ရာဂဿ၊ ဤရာဂကို။ တေသံ ဒေါသဿ၊ ကို။ တေသံ မောဟဿ၊ ကို။ ပဟာနာယ၊ ၌။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းကြောင်းသည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိပါသလော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဧမ္မုခါဒက။ တေသံ ရာဂဿ၊ ကို။ပ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ သာလျှင်တည်း။ (အကြွင်းတူ၏။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ကိမတ္ထိယသုတ်

၃၁၇။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ကိမတ္ထိယံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ ရဟန်းဂေါတမအထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုဿတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဧမ္မုခါဒက။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို။ ပရိညတ္ထံ၊ ပိုင်းခြားချသိခြင်းအကျိုးငှါ။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေသံ ဒုက္ခဿ၊ ဤဝဋ်ဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားချသိခြင်းအကျိုးငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိပါသလော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဧမ္မုခါဒက။ တေသံ ဒုက္ခဿ၊ ကို။ ပရိညာယ၊ ၌။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ သာလျှင်တည်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ သာလျှင်တည်း။ (အကြွင်းတူ၏။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အဿာသပဿတ္ထသုတ်

၃၁၈။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ “အဿာသပဿတ္ထော အဿာသပဿတ္ထောတိ၊ သက်သာရာသို့ရောက်၏ သက်သာရာသို့ရောက်၏ ဟူ၍။ ဝါ၊ တည်ရာသို့ရောက်၏ တည်ရာသို့ရောက်၏”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှဖြင့်။ အဿာသပဿတ္ထော၊ သက်သာရာ(တည်ရာ)သို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဧမ္မုခါဒက။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဆန္နံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဖဿာယတနာနံ၊ တွေ့ထိမှု၏တည်ရာ(ဖဿာယတန)တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းချုပ်ကြောင်းကိုလည်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဖွယ်ကိုလည်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဧမ္မုခါဒက။ တတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှလောက်ဖြင့်။ အဿာသပဿတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊

ဤသို့ဖြေတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေသ အဿာသဿ၊ ဤသက်သာရာ (တည်ရာ)ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ဌာ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ (အကြွင်းလွှယ်၏၊ နိဗ္ဗာနပဉ္ဉာသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ပရမဿာသပတ္တသုတ်

၃၁၉။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "ပရမဿာသပတ္တော ပရမဿာသပတ္တောတိ၊ လွန်မြတ်သော သက်သာရာ (တည်ရာ)သို့ ရောက်၏ လွန်မြတ်သော သက်သာရာ (တည်ရာ)သို့ ရောက်၏" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ပရမဿာသပတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ပ။ ယထာဘူတံ၊ စ္စာ။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ အနုပါဒါဝိမုတ္တော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် တစုံတခုသောတရားကို မယူ(မစွဲလမ်း)မူ၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (အကြွင်းတူ၏။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဝေဒနာပဉ္ဉာသုတ်

၃၂၀။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "ဝေဒနာ ဝေဒနာတိ၊ ဝေဒနာ ဝေဒနာ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကတမာ၊ အဘယ်တရားသည်။ ဝေဒနာ နု ခေါ၊ ဝေဒနာမည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာ တိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ကတမာ တိသော၊ နည်း။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဌင်း။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ဌင်း။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဌင်းတည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာ တိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ တိသန္နံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ခေါသံ ဝေဒနာနံ၊ ဤဝေဒနာတို့ကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းအကျိုးငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြွင်းတူ၏။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်ဘည်း။

၈-အာသဝပဉ္ဉာသုတ်

၃၂၁။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "အာသဝေါ အာသဝေါတိ၊ အာသဝ အာသဝ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကတမော၊ အဘယ်တရားသည်။ အာသဝေါ နု ခေါ၊ အာသဝမည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ဣမေ တယော၊ တို့တည်း။ ကာမာသဝေါ၊ ကာမာသဝဌင်း။ ဘဝါသဝေါ၊ ဌင်း။ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ ဌင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ဣမေ တယော၊ တို့တည်း။ အာဝုသော၊ ရာ။ ခေါသံ အာသဝါနံ၊ ထိုအာသဝတို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်ပြီ။ (အကြွင်းတူ၏။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-အဝိဇ္ဇာပဥ္ဉာသုတ်

၃၂၂။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "အဝိဇ္ဇာ အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာ အဝိဇ္ဇာ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကတမာ၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာ နု ခေါ၊ နည်း။ ဣကိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ က။ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခသစ္စာဌ်။ ယံ အညာဏံ၊ အကြင်မသိခြင်း(မောဟ)သည်ၦင်း။ ဒုက္ခသမုဒယေ၊ ဒုက္ခ၏ ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာဌ်။ ယံ အညာဏံ၊ အကြင်မသိခြင်း(မောဟ)သည်ၦင်း။ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာနိရောဓသစ္စာဌ်။ ယံ အညာဏံ၊ အကြင်မသိခြင်း(မောဟ)သည်ၦင်း။ ဒုက္ခနိရောဓ-ဂါမိနိယာ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ချာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော မဂ္ဂသစ္စာဌ်။ ယံ အညာဏံ၊ အကြင်မသိခြင်း (မောဟ)သည်ၦင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ အယံ၊ ဤသစ္စာလေးပါးတို့ဌ် မသိခြင်း(မောဟ)ကို။ အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ တေသံ၊ ဤအဝိဇ္ဇာယ၊ ဤအဝိဇ္ဇာကို။ ပဟာနာယ၊ ၌။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြွင်းတူ၏။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-တဏှာပဥ္ဉာသုတ်

၃၂၃။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "တဏှာ တဏှာတိ၊ တဏှာ တဏှာ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကတမာ၊ သည်။ တဏှာ နု ခေါ၊ နည်း။ ဣကိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ က။ တဏှာ၊ တဏှာတို့သည်။ ဣမာ တိသော၊ တို့တည်း။ ကာမတဏှာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဌ် တပ်တတ်သော တဏှာၦင်း။ ဘဝတဏှာ၊ ရူပဘဝ အရူပဘဝတို့ဌ် တပ်တတ်သော သဿတဒိဋ္ဌိနှင့် တကွဖြစ်သော တဏှာၦင်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်သော တဏှာၦင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ တဏှာ၊ တို့သည်။ ဣမာ တိသော၊ တို့တည်း။ အာဝုသော၊ ရာ။ တေသံ၊ တဏှာနံ၊ ဤတဏှာတို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ၌။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြွင်းတူ၏။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-ဩဃပဥ္ဉာသုတ်

၃၂၄။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "ဩဃော ဩဃောတိ၊ ဩဃ ဩဃ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကတမော၊ သည်။ ဩဃော နု ခေါ၊ နည်း။ ဣကိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ က။ ဩဃ၊ တို့သည်။ ဣမေ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။ ကာမောဃော၊ ကာမောဃၦင်း။ ဘဝေါဃော၊ ၦင်း။ ဒိဋ္ဌောဃော၊ ၦင်း။ အဝိဇ္ဇောဃော၊ ၦင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ ဩဃ၊ တို့သည်။ ဣမေ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။ ဣကိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ တေသံ ဩဃာနံ၊ ဤဩဃလေးပါး တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ၌။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြွင်း တူ၏။)

ကောဒသမံ၊ တဆယ့်တခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၁၂-ဥပါဒါနပဥ္ဉာသုတ်

၃၂၅။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "ဥပါဒါနံ ဥပါဒါနန္တိ၊ ဥပါဒါန် ဥပါဒါန်"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကတမံ၊ သည်။ ဥပါဒါနံ နု ခေါ၊ နည်း။ ဣကိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ က။

ဥပါဒါနာနိ၊ ဥပါဒါန်တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့တည်း။ ကာမုပါဒါနံ၊ ဝတ္ထုကာမကို စွဲလမ်းကြောင်း, စွဲလမ်းတတ်သော လောဘဟူသော ကာမုပါဒါန်ဌင်း။ ဒိဋ္ဌုပါဒါနံ၊ ၆၂-ပါးသော မိစ္ဆာအယူကို စွဲလမ်းကြောင်း, စွဲလမ်းတတ်သော ဒိဋ္ဌိဟူသော ဒိဋ္ဌုပါဒါန်ဌင်း။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနံ၊ နွားတို့၏ အနေ့အကျင့်စသည်ကို စွဲလမ်းကြောင်း, စွဲလမ်းတတ်သော ဒိဋ္ဌိဟူသော သီလဗ္ဗတုပါဒါန်ဌင်း။ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ အတ္တဝါဒကိုစွဲလမ်းကြောင်း, စွဲလမ်းတတ်သော ဒိဋ္ဌိဟူသော အတ္တဝါဒုပါဒါန်ဌင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ ဥပါဒါနာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဧတေသံ ဥပါဒါနာနံ၊ ဤလေးပါးသော ဥပါဒါန်တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြွင်း တူ၏။)

ဒွါဒသမံ၊ တဆဲ့နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၁၃-ဘဝပဉ္စကသုတ်

၃၂၆။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "ဘဝေါ ဘဝေါတိ၊ ဘဝ ဘဝ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကတမော၊ အဘယ်သည်။ ဘဝေါ နု ခေါ၊ ဘဝမည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ ဘဝေါ၊ တို့သည်။ ဣမေ တယော၊ တို့တည်း။ ကာမဘဝေါ၊ ကာမဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း, ဖြစ်တတ်သော စေတနာဟုဆိုအပ်သော ကာမဘဝဌင်း[၁]။ ရူပဘဝေါ၊ ရူပဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း, ဖြစ်တတ်သော စေတနာဟု ဆိုအပ်သော ရူပဘဝဌင်း။ အရူပဘဝေါ၊ အရူပဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း, ဖြစ်တတ်သော စေတနာဟု ဆိုအပ်သော အရူပဘဝဌင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က၊ ဘဝေါ၊ တို့သည်။ ဣမေ တယော၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဧတေသံ ဘဝါနံ။ ဤသုံးပါးသော ဘဝတို့ကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းအကျိုးငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြွင်း တူ၏။)

တေရသမံ၊ တဆဲ့သုံးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၁၄-ဒုက္ခပဉ္စကသုတ်

၃၂၇။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "ဒုက္ခံ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခ ဒုက္ခ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကတမံ၊ အဘယ်သဘောတရားသည်။ ဒုက္ခံ နု ခေါ၊ ဆင်းရဲမည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ဒုက္ခဘာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘောတို့သည်။ ဣမာ တိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဒုက္ခဒုက္ခတာ၊ ဒုက္ခဟူ၍ သိအပ်သော ဆင်းရဲခြင်းသဘောဌင်း။ သင်္ခါရဒုက္ခတာ၊ ပြုပြင်စီရင်ခြင်းဟူ၍ သိအပ်သော ဆင်းရဲခြင်း သဘောဌင်း။ ဝိပရိဏာမဒုက္ခတာ၊ သုခဝေဒနာ၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းဟူ၍ သိအပ်သော ဆင်းရဲခြင်း သဘောဌင်းတည်း။အာဝုသော၊က။ ဒုက္ခတာ၊ တို့သည်။ ဣမာ ခေါ တိသော၊ တို့ဘည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဧတာသံ ဒုက္ခတာနံ၊ ဤဆင်းရဲခြင်းသဘောတို့ကို။ ပရိညာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြွင်း တူ၏။)

စုဒ္ဒသမံ၊ တဆဲ့လေးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၁။ ဘဝတိ ဧတသ္မာတိ ဘဝေါ၊ ကမ္မဘဝကို အရကောက်။ ဘဝတီတိ ဘဝေါ၊ ဥပပတ္တိဘဝကို အရကောက်။ ကာမေ ဘဝေါ ကာမဘဝေါ ပြု။ ကာမဘဝေါတိ ကမ္မဘဝေါ စ ဥပပတ္တိဘဝေါ စ။ပ။ ဥဘယမ္မေတမိစ "ကာမဘဝေါတိ" ဝုတ္တံ။ (မ-ဋ္ဌ ၁-စာပိုဒ် ၉၄။)

၁၅-သက္ကာယပဉ္ဉာသုတ်

၃၂၈။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ "သက္ကာယော သက္ကာယောတိ၊ သက္ကာယ သက္ကာယ" ဟူ၍။ ဝါ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း, ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကတမော၊ သည်။ သက္ကာယော နု ခေါ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဤဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့ကို။ သက္ကာယော၊ သက္ကာယ ဟူ၍။ ဝါ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်း ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သေယျထိဒံ၊ ဤငါးပါးသော, ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့ဟူသည် အဘယ်နည်း။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဥပါဒါန်တို့၏အာရုံဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာဌင်း။ ဝေဒနုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဥပါဒါန်တို့၏အာရုံဖြစ်သော ဝေဒနာက္ခန္ဓာဌင်း။ သညုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဥပါဒါန်တို့၏အာရုံဖြစ်သော သညာက္ခန္ဓာဌင်း။ သင်္ခါရုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဥပါဒါန်တို့၏အာရုံဖြစ်သော သင်္ခါရက္ခန္ဓာဌင်း။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဥပါဒါန်တို့၏အာရုံဖြစ်သော ဝိညာဏက္ခန္ဓာဌင်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ ဣမေ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သက္ကာယော၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ ဧတေသ သက္ကာယဿ၊ ကို။ ပရိညာယ၊ ၌။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြွင်းတူ၏။)

ပန္နရသမံ၊ တဆဲ့ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၆-ဒုက္ခရပဉ္ဉာသုတ်

၃၂၉။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုသည်။ ဒုက္ခရံ နု ခေါ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ပြုအပ်သနည်း။ ဝါ၊ ခဲယဉ်းသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဇမ္ဗုခါဒကာ။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ခေါ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်။ ဒုက္ခရာ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ပြုအပ်၏။ ဝါ၊ ပြုနိုင်ခဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ဒုက္ခရံ ပန၊ အပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ သည်။ အဘိရတိ၊ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဒုက္ခရာ ခေါ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ အဘိရတေန၊ ရဟန်းအဖြစ်၌ အလွန်မွေ့လျော်သောသူသည်။ ကိံ၊ ကို။ ဒုက္ခရံ ပန၊ အပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ အဘိရတေန၊ သည်။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ၊ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား လျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းသည်။ ဒုက္ခရာ ခေါ၊ အပ်သည်သာတည်း။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကိဝ စိရံ ပန၊ အဘယ်မျှလောက်ကြာမြင့်သော ကာလ၌၊ အရဟံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ နစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ (အရဟံ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

သောဠသမံ၊ တဆဲ့ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဇမ္ဗုခါဒကသံယုတ္တံ၊ ဇမ္ဗုခါဒကသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဇမ္ဗုခါဒကသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

နိဗ္ဗာနဥ္စ၊ နိဗ္ဗာနပဥ္ဉာသုတ်ဎင်း။ အရဟာတ္တဥ္စ၊ အရဟာတ္တပဥ္ဉာသုတ်ဎင်း။ ဓမ္မဝါဒိစ၊ ဓမ္မဝါဒိပဥ္ဉာသုတ်ဎင်း။ ကိမတ္ထိယဥ္စ၊ ကိမတ္ထိယသုတ်ဎင်း။ အဿာသော စ၊ အဿာသပပ္ပတ္တသုတ်ဎင်း။ ပရမဿာသော စ၊ ပရမဿာသပပ္ပတ္တသုတ်ဎင်း။ ဝေဒနာ စ၊ ဝေဒနာပဥ္ဉာသုတ်ဎင်း။ အာသဝါဝိဇ္ဇာ စ၊ အာသဝပဥ္ဉာသုတ်, အဝိဇ္ဇာပဥ္ဉာသုတ်တို့ဎင်း။ တဏှာ စ၊ တဏှာပဥ္ဉာသုတ်ဎင်း။ ဩဃာ စ၊ ဩဃပဥ္ဉာသုတ်ဎင်း။ ဥပါဒါနဥ္စ၊ ဥပါဒါနပဥ္ဉာသုတ်ဎင်း။ ဘဝေါ စ၊ ဘဝပဥ္ဉာသုတ်ဎင်း။ ဒုက္ခဥ္စ၊ ဒုက္ခပဥ္ဉာသုတ်ဎင်း။ သက္ကာယော စ၊ သက္ကာယပဥ္ဉာသုတ်ဎင်း။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဒုက္ကရဥ္စ၊ ပြုနိုင်ခဲသည်ကိုမေးသော ဒုက္ကရပဥ္ဉာသုတ်ဎင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးသတ်သတည်း။

၅-သာမဏ္ဍကသံယုတ်

၁-သာမဏ္ဍကသုတ်

၃၃၀။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဝဇ္ဇီသု၊ ဝဇ္ဇီတိုင်း၌။ ဥက္ကစေလာယံ၊ ဥက္ကစေလမြို့၌။ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သာမဏ္ဍကော၊ သာမဏ္ဍကအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ အဝတ် ဝတ်သော ပရိဗိုဇ်သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ (ဤသံယုတ်ကား ဇမ္ဗုခါဒကသံယုတ်နှင့် အလုံးစုံတူ၏။)

သာမဏ္ဍကသံယုတ္တံ၊ သာမဏ္ဍကသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၆-မောဂ္ဂလ္လာနသံယုတ်

၁-ပဌမစျာနပဉ္ဉာသုတ်

၃၃၂။ ကေံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ အာယဿ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်သည်။ ဘာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ အရာမ်ဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ ခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ အာယဿ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ "အာဝုသော ဘိက္ခဝေတိ၊ ငါ့ရှင်ရဟန်းဘို့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။ "အာဝုသောတိ၊ ငါ့ရှင်" ဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာယဿ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၏ (စကားကို)။ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ။ဝါ၊ ဝန်ခံကုန်ပြီ။ အာယဿ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်—

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိသလ္လီနဿ၊ တယောက်အမြဲထီးတည်း ကိန်းအောင်းသော။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ "ပဌမံ စျာနံ ပဌမံ စျာနန္တိ၊ ပဌမစျာန် ပဌမစျာန်"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ပဌံ စျာနံ၊ ပဌမစျာန်သည်။ ကတမံ နု ခေါတိ၊ အဘယ်ပါနည်းဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံအစည်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တဿ မယ္ဟံ၊ ထို ငါ့အား။ "ဣမာသု နာမ တေဝဇ္ဇာဓမ္မာ၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ,ကိလေသကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စ ဝ၊ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စ ဧဝ၊ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ သော။ သဝိစာရံ၊ သော။ ဝိဝေကဇံ၊ သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ပဌမံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ပဌမံ စျာနန္တိ၊ ပဌမစျာန်"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ ဧတံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ (ဤတိတသုံး အကြေကြံ။) အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ သော ခ္ဝါဟံ (သော ခေါ အဟံ)၊ ထိုငါသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ပ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟာသိံ၊ နေ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣမိနာ ဝိဟာရေန၊ ဤပဌမစျာန်တည်းဟူသော နေခြင်းဖြင့်။ ဝိဟာရဘော၊ နေခသော။ တဿ မယ္ဟံ၊ ထိုငါ၏သန္တာန်၌။ ကာမသဟဂတာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ အမှတ်ပြု၍ သိခြင်း,နှလုံးသွင်းခြင်းတို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ကုန်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ထို့အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ငါသို့။ဝ၊ ငါ့ထံသို့။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူ၍။ ဗြာဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသော။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ မောဂ္ဂလ္လာန်အနွယ်ဖြစ်သော။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ မောဂ္ဂလ္လာန်။ (မောဂ္ဂလ္လာန်,မောဂ္ဂလ္လာန်ဟူ၍သော်လည်း ပေး။) ပဌမံ စျာနံ၊ ကို။ မာ ပမာဒေါ၊ မမေ့လျော့လေလင့်။ ပဌမေ စျာနေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သဏ္ဌပေဟိ၊ ကောင်းစွာဘည်စေလော့။ ဝါ၊ ကောင်းစွာထားလော့။ ပဌမေ ပဌမေ စျာနေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ကေဝဒိ်၊ တည်ကြည်အောင်။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ပဌမေ စျာနေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဒဟာတိ၊ ကောင်းစွာထားလော့ ဟူသော။ တော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ အဘပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ သော

ခွါဟံ၊ (သော ခေါ အဟံ)၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ပ။ ဥပသမ္ပဒ္ဓ၊ စေ၍။ ဝိဟာသိ ံ၊ နေပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ "သတ္ထာရာနုဂ္ဂဟိတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ခြီးမြှောက်အပ်သော။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ မဟာဘိညတံ၊ ထူးမြတ်သော အာဘိဉာဏ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တောတိ၊ ရောက်၏"ဟူသော။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။ (ဟိ တံ တို့ကား အနက်မဲ့။) သမ္မာ၊ စ္စာ။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ပြောဆိုသောသူသည်။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုသည်မည်ရာ၏။ "သတ္ထာရာ-နုဂ္ဂဟိတော၊ အပ်သော။ သာဝကော၊ သည်။ မဟာဘိညတံ၊ သို့။ ပတ္တောတိ၊ ရောက်၏"ဟူသော။ တံ၊ ထိုစကားကို။ မမံ၊ ငါ့ကို။ သမ္မာ၊ စ္စာ။ ဝဒမာနော၊ သော်။ ဝါ၊ သူသည်။ ဝဒေယျ၊ မည်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဒုတိယစျာနပဉ္ဉာသုတ်

၃၃၃။ "ဒုတိယံ စျာနံ ဒုတိယံ စျာနန္တိ၊ ဒုတိယစျာန် ဒုတိယစျာန်"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ ဒုတိယံ စျာနံ နု ခေါ၊ ဒုတိယစျာန်မည်ပါသနည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စေတသော၊ ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ ၏။ "ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ သော။ စေတသော၊ကို။ သမ္မသာဒနံ၊ သော။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ သော။ အဝိတက္ကံ၊ သော။ အဝိစာရံ၊ သော။ သမာဓိဇံ၊ သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ဒုတိယံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ ဒုတိယံ စျာနန္တိ၊ ဒုတိယစျာန်မည်၏" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ ဧတံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ (ဣတိတလုံး အကြကြံ။) အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ သော ခွါ ဟံ (သော ခေါ အဟံ)၊ သည်။ပ။ ဝိတက္ကသဟဂတာ၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။

(အကြင်းကို ပဌမစျာနပဉ္ဉာသုတ်ကို နည်းမှီး၍ ပေး။ ပဌမစျာန်အစား ဒုတိယစျာန်မျှသာ ထူးသည်။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-တတိယစျာနပဉ္ဉာသုတ်

၃၃၄။ "တတိယံ စျာနံ တတိယံ စျာနန္တိ၊ တတိယစျာန် တတိယစျာန်"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ တတိယံ စျာနံ၊ သည်။ ကတမံ နု ခေါတိ၊ နည်းဟူ၍။ (ဧဝံ၊ ဤသို့။ပ။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။)အာဝုသော၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ ၏။ "ဣမ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပီတိယာ စ၊ ကိုလည်း။ ဝိရာဂါ၊ ကြောင့်။ ဥပေက္ခကော စ၊ လည်းကောင်း။ သတော စ၊ လည်းကောင်း။ သမ္ပဇာနော စ၊ လည်းကောင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ သုခဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ၏။ ယံ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ကို။ အရိယာ၊ တို့သည်။ "ဥပေက္ခကော၊ သူ။ သတိမာ၊ သူ။ သုခဝိဟာရီတိ၊ သူ"ဟူ၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ တတိယံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ တတိယံ စျာနန္တိ၊ မည်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ သော ခွါဟံ

(သော ခေါ အဟံ)၊ သည်။ပ။ ပီတိသဟဂတာ၊ ပီတိနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြွင်းကို ရှေးနည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-စတုတ္ထစျာနပဥာသုတ်

၃၃၅။ "စတုတ္ထံ စျာနံ စတုတ္ထံ စျာနန္တိ၊ စတုတ္ထစျာန် စတုတ္ထစျာန်" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ စတုတ္ထံ စျာနံ၊ သည်။ ကတမံ နု ခေါတိ၊ နည်းဟူ၍။ (ဧဝံ၊ ဤသို့။ပ။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ ၏။ "ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခဿ စ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခဿ စ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ၌ပင်လျှင်။ သောမနဿဒေါမနဿာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ရှိသော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ရှိသော။ စတုတ္ထံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ စတုတ္ထံ စျာနန္တိ၊ မည်၏" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ သော ခွါဟံ(သော ခေါ အဟံ)၊ သည်။ပ။ သုခသဟဂတာ၊ သုခဝေဒနာနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြွင်း ရှေးနည်းကိုမှီး၍ ပေးလေ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အာကာသာနဥာယတနပဥာသုတ်

၃၃၆။ "အာကာသာနဥာယတနံ အာကာသာနဥာယတနန္တိ၊ အာကာသာနဥာယတနစျာန် အာကာသာနဥာယတနစျာန်" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ အာကာသာ-နဥာယတနံ နု ခေါတိ၊ အာကာသာနဥာယတနစျာန် မည်ပါသနည်း ဟူ၍။ (ဧဝံ၊ ဤသို့။ပ။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ ၏။ "ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ရူပသညာနံ၊ ကသိုဏ်းရုပ်၌ ဖြစ်သော သညာတို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃသညာနံ၊ စက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံစသည်တို့၏ ထိခိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောသညာတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ချုပ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တသညာနံ၊ အထူးထူးသော အာရုံ၌ဖြစ်သောသညာတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ 'အာကာသော၊ ကသိုဏ်းကိုးပါးတို့တွင် တပါးပါးကို ခွါ၍ရအပ်သော ကောင်းကင်ပညတ်အာရုံသည်။ အနန္တော၊ အဆုံး အပိုင်းအခြား မရှိ'။ ဣတိ၊ ဤသို့ စီးဖြန်း၍ ရအပ်သော။ အာကာသာနဥာယတနံ၊ အာကာသာနဥာယတနစျာန်ကို။ ဥပ-သမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ အာကာသာနဥာယတနန္တိ၊ အာကာသာနဥာ ယတနစျာန်မည်၏" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ သော ခွါဟံ (သော ခေါ အဟံ)၊ သည်။ပ။ ရူပသဟဂတာ၊ ကသိုဏ်းရုပ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြွင်း ရှေးနည်းကိုမှီး၍ ပေးလေ။)

ပဥ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဝိညာဏဥာယတနပဥာသုတ်

၃၃၇။ "ဝိညာဏဥာယတနံ ဝိညာဏဥာယတနန္တိ၊ ဝိညာဏဥာယတနစျာန် ဝိညာဏဥာယတန စျာန်" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ကတမံ၊ သည်။ ဝိညာဏဥာယတနံ နု ခေါတိ၊ ဝိညာဏဥာယတန

စျာန်မည်ပါသနည်းဟူ၍။ (ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပ ။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ "ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ ဝါ၊ သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ 'ဝိညာဏံ၊ ပဌမာရုပ္ပဝိညာဏ်သည်။ အနန္တန္တိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ'ဟူ၍ စီးဖြန်း၍ရအပ်သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝိညာဏဉ္စာယတနန္တိ၊ မည်၏"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (ဣတိ ဧတံ၊သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊တို့။ သော ခဠိဟံ (သော ခေါ အဟံ)၊သည်။ပ။ အာကာသာနဉ္စာယတနသဟဂတာ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သညာ-မနသိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြွင်း ရှေးနည်းကိုမှီး၍ ပေးလေ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အာကိဉ္စညာယတနပဉ္ဉာသုတ်

၃၃၈။ "အာကိဉ္စညာယတနံ အာကိဉ္စညာယတနန္တိ၊ အာကိဉ္စညာယတနစျာန် အာကိဉ္စညာ-ယတနစျာန်"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ကတမံ၊ သည်။ အာကိဉ္စညာယတနံ နု ခေါတိ၊ သနည်း ဟူ၍။ (ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပ ။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ "ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ ဝါ၊ သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ စျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ အာကိဉ္စညာယတနန္တိ၊ မည်၏" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (ဣတိ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ သော ခဠိဟံ (သော ခေါ အဟံ)၊ သည်။ပ။ ဝိညာဏဉ္စာယတနသဟဂတာ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြွင်း ရှေးနည်းကိုမှီး၍ ပေးလေ။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-နေဝသညာနာသညာယတနပဉ္ဉာသုတ်

၃၃၉။ "နေဝသညာနာသညာယတနံ နေဝသညာနာသညာယတနန္တိ၊ နေဝသညာနာသညာ-ယတနစျာန် နေဝသညာနာသညာယတနစျာန်"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။၊ ကတမံ၊ သည်။ နေဝ-သညာနာသညာယတနံ နု ခေါတိ၊ နေဝသညာနာသညာယတနစျာန် မည်ပါသနည်း ဟူ၍။ (ဧဝံ၊ သို့။ပ။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ "ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ ဝါ၊ သော။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ စျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ နေဝသညာနာသညာ-ယတနံ၊ စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ နေဝသညာနာသညာယတနန္တိ၊ မည်၏"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (ဣတိ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ သော ခဠိဟံ (သော ခေါ အဟံ)၊ သည်။ပ။ အာကိဉ္စညာယတနသဟဂတာ၊ အာကိဉ္စညာယတန စျာန်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြွင်း ရှေးနည်းကိုမှီး၍ ပေးလေ။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-အနိမိတ္တပဥ္ဉာသုတ်

၃၄၀။ "အနိမိတ္တော စေတောသမာဓိ အနိမိတ္တော စေတောသမာဓီတိ၊ နိစ္စနိမိတ်စသည်တို့မှ ကင်းသော စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း (ဝိပဿနာသမာဓိ) နိစ္စနိမိတ်စသည်တို့မှကင်းသော စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်း (ဝိပဿနာသမာဓိ)"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကတမော၊ အဘယ်သည်။ အနိမိတ္တော စေတောသမာဓိ နု ခေါတိ၊ နိစ္စနိမိတ်စသည်တို့မှကင်းသော စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း (ဝိပဿနာသမာဓိ) မည်ပါသနည်း ဟူ၍။ (ဧဝံ၊ သို့။ပ။ဥဒပါဒ်၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ တဿ မယ့်၊ အား။ "ဣခ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ အလုံးစုံကုန်သော နိစ္စသုခအတ္တနိမိတ်တို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အနိမိတ္တံ၊ နိစ္စနိမိတ်စသည်တို့မှကင်းသော။ စေတော-သမာဓိံ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း (ဝိပဿနာသမာဓိ)ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ အနိမိတ္တော စေတောသမာဓီတိ၊ မည်၏"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (ဣတိ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ သော ခွါဟံ (သော ခေါ အဟံ)၊ သည်။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ တို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ ကြောင့်။ အနိမိတ္တံ၊ သော။ စေတောသမာဓိံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣမိနာ ဝိဟာရေန၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတော၊ သော။ တဿ မယ့်၊ အား။ နိမိတ္တာနုသာရိ၊ နိစ္စသုခအတ္တနိမိတ်တို့သို့ အစဉ်လျှောက်သော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ သို့။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဖြင့်။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ "ဗြာဟ္မဏ၊ သော။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ သော။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ (မောဂ္ဂလ္လာန် မောဂ္ဂလ္လာန် ဟူ၍သော်လည်းပေး။) အနိမိတ္တံ၊ သော။ စေတောသမာဓိံ၊ ကို။ မာ ပမာဒေါ၊ လင့်။ အနိမိတ္တေ၊ သော။ စေတောသမာဓိသ္မိံ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သဏ္ဌပေဟိ၊ လော့။ အနိမိတ္တေ၊ သော။ စေတော-သမာဓိသ္မိံ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဧကောဒိံ၊ အောင်။ ကရောဟိ၊ လော့။ အနိမိတ္တေ၊ သော။ စေတော-သမာဓိသ္မိံ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဒဟာတိ၊ လော့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ သော ခွါဟံ (သော ခေါ အဟံ)၊ သည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ၌။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ တို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ ကြောင့်။ အနိမိတ္တံ၊ သော။ စေတောသမာဓိံ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း (အထက်မင်္ဂဖိုလ်သမာဓိ) ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟာသိံ၊ နေပြီ။ (အကြွင်းတူ၏။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-သက္ကသုတ်

၃၄၁။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ (ပါတုရဟောသိ၌ စပ်။) ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဥ္ဇိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ လက်မောင်းကို။ ပသာရေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ ဆန့်တန်းရာသကဲ့သို့ငင်း။(နာမသဒ္ဒါအနက်မဲ့။)ပသာရိတံ၊ ဆန့်တန်း အပ်သော။ ဗာဟံ၊ ကို။ သမိဥ္ဇေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့ငင်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူ သာလျှင်။ ဧတဝနေ၊ ဧတဝန်ကျောင်းတော်၌။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့သည်ဖြစ်၍။ တာဝတိံ-သေသု ဒေဝေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကို၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ပဥ္ဇဟိ ဒေဝတာသတေဟိ၊ ငါးရာသောနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။

(အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို့။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ အလ္လနံ့ရှိသေစ္ဝာရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတံ၊ သော။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သင်္ကံ၊ ကို့။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်—ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသောသိကြားမင်း။ ဗုဒ္ဓသရဏဂမနံ၊ မြတ်စ္စာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ်၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓသရဏဂမနဟေတု၊ မြတ်စ္စာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤလောကၱ၌။ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက် ကာလင်္၌။ သုဂတိံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကံပြုသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သော ရူပါရုံစသည်ကို၏ တည်ရာဖြစ်သော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဝါ၊ လောကံ၊ နတ်ပြည်၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ရကုန်၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဓမ္မသရဏဂမနံ၊ တရားတော်ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ်၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဓမ္မသရဏဂမနဟေတု၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိံ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ သံဃသရဏဂမနံ၊ သံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ်၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ သံဃသရဏဂမနဟေတု၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိံ၊ သော။သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိတိ၊ ကုန်၏ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်ဆိုပြီ။

မာရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊ အချင်းမောဂ္ဂလ္လာန်။ ဗုဒ္ဓသရဏဂမနံ၊ သည်။ သာဓု ခေါ်၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဗုဒ္ဓသရဏဂမနဟေတု ခေါမ့် သင်္ဃံ လောကံ ဥပပဇ္ဇန္တိအထိ တူပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့သိကြားမင်းက ပြန်၍လျှောက်ထားပြီ။

အထ ခေါ်၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒေါ၊ သော။ သင်္ကော၊ သည်။ ဆဟိ ဒေဝတာသဒ္ဒေဟိ၊ ခြောက်ရာသောနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ပ။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒေါ၊ သော။ သင်္ကော၊ သည်။ သတ္တဟိ ဒေဝတာသတေဟိ၊ခုနစ်ရာသောနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ပ။အထ ခေါ်၊၌။ ဒေဝါန-မိန္ဒေါ၊ သော။ သင်္ကော၊ သည်။ အဋ္ဌဟိ ဒေဝတာသတေဟိ၊ ရှစ်ရာသောနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ ။ပ။ အထ ခေါ်၊၌။ ဒေဝါနမိန္ဒေါ၊ သော။ သင်္ကော၊ သည်။ အသီတိယာ ဒေဝတာ သဟဿေဟိ၊ ရှစ်သောင်းသောနတ်ဘို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတံ ခေါ်၊ သော။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သင်္ကံ၊ ကို့။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်—

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဗုဒ္ဓသရဏဂမနံ၊ သည်။ သာဓု ခေါ်၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ လောကံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိတိ၊ ကုန်၏ဟူသော။ တေံ၊ ကို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မာရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊ အချင်းမောဂ္ဂလ္လာန်။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက ပြန်၍လျှောက်ထားပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒေါ၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ပ။ အာယသ္မာ မဟာ-မောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်—

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ "သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှ လွန်စွာ ဝေးတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ မဖောက်မပြန် သယမ္ဘူ၌ဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး, ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးဟုဆိုအပ်သော အသိဉာဏ်, စရဏတဆယ့်ငါးပါးဟု ဆိုအပ်သော အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအရပ်သို့ ကြွသွားတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ သတ္တလောက, သင်္ခါရလောက, ဩကာသလောကတည်းဟူသော လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒူ၊ လောကဝိဒူ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ အတုမရှိ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဆုံးမထိုက်သော လူယောကျ်ား, နတ်ယောကျ်ား, တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ားတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နတ်, လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္ထာ ဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ အလုံးစုံသော ဥေယျတရား(သိအပ်သောတရားဟူသမျှ)ကို သိတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဣဿရိယ ဓမ္မ ယသ သိရီ ကာမ ပယတ္တ တည်းဟူသော ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတဟောတု၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ "ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးရပ် ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန် ပရိယတ်ဟု ဆိုအပ်သော ၁၀-ပါးသော တရားတော်မြတ်ကို။ သွာက္ခာတော (သု+အက္ခာ-တော)၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားသည်။ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ ကိုယ်တိုင် သိမြင်ခြင်းဖြင့် အောင်တော်မူတတ်၏[1]။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သွာက္ခာတော၊ သော။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးပါးဟုဆိုအပ်သော တရားတော်သည်။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အရိယဖိုလ်ဟူသော အကျိုးကို ပေးတော်မူတတ်၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သွာက္ခာတော၊ သော။ ဓမ္မော၊

၁။ ဗုဒ္ဓေန ဇယတီတိ ရထိကော-ကဲ့သို့ သန္ဒိဋ္ဌိယာ ဇယတီတိ သန္ဒိဋ္ဌိကောဟု ဝိဂ္ဂဟပြု။ (ဝိသုဒ္ဓိ-ဋ္ဌ ၁ စာပိုဒ် ၁၄၈၊ စာမျက်နှာ ၂၀၉။)

မဂ်လေးရပ် ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတော်သည်။ ဧဟိပဿိကော၊ လာလော့ ရှုလော့ ဟူသော အစီအရင်ကို ခံတော်မူထိုက်၏[၁]။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သွာက္ခာတော၊ သော။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးပါး ဖိုလ်လေးပါး နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ကိုးပါးသော တရားတော်သည်။ သြပနေယျိကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ကပ်၍ဆောင်တော်မူတတ်၏[၂]။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သွာက္ခာတော၊ သော။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးပါး ဖိုလ်လေးပါး နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ကိုးပါးသောတရားတော်ကို။ ဝိညူဟိ၊ ဥဂ္ဃဋ္ဌိတညူ အစရှိသော ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိတို့၏စိတ်၌။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ခံစားအပ်၏"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂမနံ၊ သည်။ သာဓု ခေါ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဓမ္မေ၊ ၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတဟေတု၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိံ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ "ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားသံဃာတော်သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာကျင့်တော်မူတတ်၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော၊ ဖြောင့်မတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်တော်မူတတ်၏။ ဝါ၊ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်တော်မူတတ်၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဉာယပ္ပဋိပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ ကျင့်တော်မူတတ်၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ သာမီစိပ္ပဋိပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်,မဂ်,ဖိုလ်ကို အလိုရှိသောသူတို့၏ အရှိအသေပြုထိုက်အောင် ကျင့်တော်မူတတ်၏။ ယဒိဒံ (ယာနိ ဣမာနိ)စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ၊ အကြင်အစုံအားဖြင့် လေးစုံတို့သည်။ ယဒိဒံ (ယေ ဣမေ) အဋ္ဌ-ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ အကြင် အသီးအားဖြင့် ရှစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဘဂဝတော၊ ၏။ ဧသ (ဧသော) သာဝကသံဃော၊ ဤလေးစုံ ရှစ်ယောက်သော တပည့်သားသံဃာတော်သည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်ယူ၍ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးလှူအပ်သော အလှူကို ခံတော်မူထိုက်၏။ ပါဟုနေယျော၊ အထူးထူးသောအရပ်မှလာသော, ချစ်နှစ်သက်အပ်သော ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေတို့၏ အကျိုးငှါ ရှိသေစွာစီရင်အပ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လောကကိုယုံကြည်၍ ပေးလှူအပ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်၏။ အဥ္ဇလိကရဏီယော၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောကသည် ပြုအပ်သော လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်၏။ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏။ အနုတ္တရံ (အနုတ္တရော)၊ အတုမရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ (ပုညက္ခေတ္တော)၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးကြဲချရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂမနံ၊ သည်။ သာဓု ခေါ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သံဃေ၊ ၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတဟေတု၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌၊ သုဂတိံ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ ၌။ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ ဧဟိ ပဿ ဝိခိံ အရဟတီတိ ဧဟိပဿိကောပြု။ (ဝိသုဒ္ဓိ-ဋ္ဌ ၁-စာပိုဒ် ၁၅၀။)

၂။ အထ ဝါ နိဗ္ဗာနံ ဥပနေတီတိ အရိယမဂ္ဂေါ ဥပနေယျော။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗတံ ဥပနေတဗ္ဗောတိ ဖလနိဗ္ဗာန ဓမ္မော ဥပနေယျော။ ဥပနေယျော ဧဝ သြပနေယျိကော။ (ဝိသုဒ္ဓိ-ဋ္ဌ ၁-စာပိုဒ်-၁၅၁။)

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ အခဏ္ဍေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော။ အစ္ဆိဒ္ဒေဟိ၊ မပေါက်ကုန်သော။ အသ-ဗလေဟိ၊ မကျားကုန်သော။ အကမ္မာသေဟိ၊ မပြောက်ကုန်သော။ ဘုဇီဿဟိ၊ တဏှာ၏ ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်စေ၍ ဖြူစင်သူ၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော[1]။ ဝိညုပ္ပသဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရား စသော ပညာရှိတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သော။ အပရာမဋ္ဌေဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မှားသော အားဖြင့် မသုံးသပ်အပ်ကုန်သော။ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊ ဥပစာရသမာဓိ, အပ္ပနာသမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မဂ်သမာဓိ, ဖိုလ်သမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ သီလေဟိ၊ ငါးပါးသောသီလတို့နှင့်။ သမန္နာဂမနံ၊ သည်။ သာဓု ခေါ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အရိယကန္တေဟိ၊ ကုန်သော။ သီလေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဟေတု ခေါ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိံ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

(သာဓု ခေါ မာရိသ မောဂ္ဂလ္လာန ဗုဒ္ဓေ အဝေစ္စပ္ပသာဒေနမှ စာမျက်နှာ ၄၆၇- တေဒဝေါစ အထိ မထူးပြီ။ ရှေးနည်းအတိုင်းပေးလေ။)

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ပ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိံ၊ သော။ သဂ်ံ၊ သော။ လောကံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ အာယုနာ၊ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဒိဗ္ဗေန၊ သော။ ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းလှခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဒိဗ္ဗေန၊ သော။ သုခေန၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဒိဗ္ဗေန၊ သော။ ယသေန၊ အခြံအရံများခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဒိဗ္ဗေန၊ သော။ အာဓိပတေယ္ယေန၊ အစိုးရသောသူ၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ ရူပေဟိ၊ ရူပါရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒေဟိ၊ သဒ္ဒါရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ ဂန္ဓေဟိ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ ရသေဟိ၊ ရသာရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေဟိ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ အဓိဂဏှန္တိ၊ လွှမ်းမိုး၍ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါ၊ လွှမ်းမိုးနိုင်ကုန်၏။

(ကြွင်းသောပါဠိများကို နည်းမှီး၍ပေးပါလေ၊ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်နှင့် သိကြားမင်း အပြန်အလှန် ပြောကြသဖြင့် အာသုပ်ပုဒ်များသာ ထူးပါသည်။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-စန္ဒနသုတ်

၃၄၂။ အာဃ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ စန္ဒနော၊ စန္ဒနမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ပ။
အထ ခေါ၊ ၌။ သုယာမော။ သုယာမမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ပ။
အထ ခေါ၊ ၌။ သန္တုသိတော၊ သန္တုသိတမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ပ။
အထ ခေါ၊ ၌။ သုနိမ္မိတော၊ သုနိမ္မိတမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ပ။
အထ ခေါ၊ ၌။ ဝသဝတ္တိ၊ ဝသဝတ္တိမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ပ။

၁။ တာနိယေဝ တဏှာဒါသဒျတော မောစေတ္ဝာ ဘုဇီဿဘာဝကရေဟိ ဘုဇိဿာနိ။ (ဝိသုဒ္ဓိ-ဋ္ဌ ၁-စာပိုဒ် ၁၅၈-စာမျက်နှာ-၂၁၅။)ဒွယံ ဘုဇီဿေ။ ဘုဇပါလနဋ္ဌော ဟာရေသု၊ ဣဿော၊ ဒ္ဒိတ္တံ။ (အဘိဓာန်ဋ္ဌကာ ဂါထာ-၅၁၆။)

(သက္ကသုတ်၊ သက္ကသုတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ ယထာ၊ ခဲ့ျအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဣမေ ပဉ္စပေယျာလာ၊ ဤငါးပါးကုန်သော ပေယျာလတို့ကို။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာ၊ ခဲ့ျအပ်ကုန်၏။)

ကောဒသမံ၊ တဆယ့်တနှုမြောက်သောသုတ်တည်း။

မောဂ္ဂလ္လာနသံယုတ်၊ မောဂ္ဂလ္လာနသံယုတ်သည်။
သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုမောဂ္ဂလ္လာနသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သဝိတက္ကာဝိတက္ကဥ္စ၊ ဝိတက်ဝိစာရနှင့်တကွဖြစ်သော ပဌမစျာနပဥ္စာသုတ်, ဝိတက်ဝိစာရမရှိသော ဒုတိယစျာနပဥ္စာသုတ်ဌင်း။ သုခေန စ၊ သုခဝေဒနာနှင့်တကွဖြစ်သော တတိယစျာနပဥ္စာသုတ်ဌင်း။ ဥပေက္ခကော စ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့်တကွဖြစ်သော စတုတ္ထစျာနပဥ္စာသုတ်ဌင်း။ အာကာသဥ္စော၊ အာကာသာနဉ္စာယတနပဥ္စာသုတ်ဌင်း။ ဝိညာဏဥ္စ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနပဥ္စာသုတ်ဌင်း။ နေဝသညီနာ၊ နေဝသညာနာသညာယတနပဥ္စာသုတ်နှင့်။ (သဟ၊ တကွ။) အာကိဉ္စံ စ၊ အာကိဉ္စညာယတနပဥ္စာသုတ်ဌင်း။ အနိမိတ္တော စ၊ အနိမိတ္တပဥ္စာသုတ်ဌင်း။ သက္ကော စ၊ သက္ကသုတ်ဌင်း။ ဧကာဒသမေန၊ တဆယ့်တခုမြောက်သော။ စန္ဒနဉ္စ၊ စန္ဒနသုတ်ဌင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးသတ်သတည်း။

၇-စိတ္တသံယုတ်

၁-သံယောဇနသုတ်

၃၄၃။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ထေရာ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့တည်တံ့သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော သီလအစရှိသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော[၁]။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍေ၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍအမည်ရှိသော တောအုပ်၌။ အမ္ဗာဋကဝနေ၊ ဝေးပင်တော၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာနံ၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲကုန်ပြီး၍။ မဏ္ဍလမာဋ္ဌေ၊ တန်ဆောင်းဝန်းသဏ္ဌာန် ဆောက်လုပ်အပ်သော ဆွမ်းစားစရပ်၌[၂]။ သန္နိသိန္နာနံ၊ အညီအညွတ်နေကုန်သော။ သန္နိပဘိတာနံ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်သော။ သမ္မဟုလာနံ၊ များစွာကုန်သော။ ထေရာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သံယောဇနန္တိ ဝါ၊ သံယောဇဉ်ဟူ၍ဂင်း။ သံယောဇနိယာ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ သံယောဇဉ်၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာတိ ဝါ၊ တရားတို့ဟူ၍ဂင်း။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤဘရားတို့သည်။ နာနတ္ထာ၊ ထူးသော အနက်ရှိကုန်သလော။ နာနာ ဗျဉ္ဇနာ၊ ထူးသော သဒ္ဒါရှိကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဧကတ္ထာ၊ တူသောအနက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဒါမျှသည်သာလျှင်။ နာနန္တိ၊ ထူးသလော" ဟူသော။ အန္တရာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းခြင်း, ပရိယတ်ကို မေးခြင်းစသည်တို့၏ အကြား၌ဖြစ်သော[၃]။ အယံ ကထာ၊ ဤစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ တတြ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ဧကစ္စေဟိ၊ အချို့ကုန်သော။ ထေရေဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ "အာဝုသော၊ တို့။ သံယောဇနန္တိ ဝါ၊ ဂင်း။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာတိ ဝါ၊ တို့ဟူ၍ဂင်း။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနတ္ထာ စေဝ၊ အထူးထူးသော အနက်လည်းရှိကုန်၏။ နာနာဗျဉ္ဇနာ စာတိ၊ အထူးထူးသော သဒ္ဒါလည်း ရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကစ္စေဟိ၊ ကုန်သော။ပ။ ဧကတ္ထာ၊ တူသော အနက်ရှိကုန်၏။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဒါမျှသည်သာလျှင်။ နာနန္တိ၊ ထူး၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗျာကတံ၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ စိတ္တော၊ စိတ္တအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ မိဂပထကံ၊ မိဂပထကရွာသို့။ ကေနစိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကရဏီယေန၊ ပြုဘွယ်

၁။ ထေရာတိ ထိရဘာဝပ္ပတ္တာ ထေရကာရကေဟိ ဂုဏေဟိ သမန္နာဂတာ။ (ဒီ-ဋ္ဌ ၂-စာမျက်နှာ ၁၁၄) ထိရဘာဝပ္ပတ္တာတိ သာသနေ ထိရဘာဝံ အနိဝတ္တိတဘာဝံ ဥပဂတာ။ ထေရကာရကေဟီတိ ထေရဘာဝ သာဓကေဟိ သိလာဒိဂုဏေဟိ အသေက္ခဓမ္မေဟိ။ (ဒီ-ဋ္ဌီ ၂၊မျက်နှာ ၁၂၆။)

၂။ မဏ္ဍမာဋ္ဌေတိ ဘောဇနသာလာယ။ (အံ-ဋ္ဌ ၃-မျက်နှာ ၁၀၂။) မဏ္ဍလသဏ္ဌာနမာဋ္ဌသခေ်ပေန ကတာ ဘောဇနသာလာ မဏ္ဍလမာလာတိ အခိပ္ပေတာတိ အာဟ "ဘောဇနသာလာယာ"တိ။ (အံ-ဋ္ဌီ ၃-မျက်နှာ ၁၀၃။)

၃။ အန္တရာကထာတိ ကမ္မဋ္ဌာနမနသိကာရဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာဒီနံ အန္တရာ အညာ ဧကာ ကထာ။ (ဒီ ဋ္ဌ ၁၊ မျက်နှာ ၅၀။)

ကိစ္စဖြင့်။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်အားဖြင့် ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ "ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ၌။ပ။ ဗျဥ္ဇနမေဝ၊ သာလျှင်။ နာနန္တိ၊ ထူး၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်သော စကားကို။ အဿောသိ ခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။

အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ။ တို့ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ ပြီးသော။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဧတံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့။ အဝေါစ၊ နည်း၊) "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ၌။ပ။ ဗျဥ္ဇနမေဝ၊ သာလျှင်။ နာနန္တိ၊ ထူး၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်၏။ ဣတိ ဧတံ၊ ကို။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ (ဣတိ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ ပြီ။ ပြန်စပ်။) ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကြားဟိုင်းမှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မထေရ်တို့က မိန့်ကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံယောဇနန္တိ ဝါ၊ ၎င်း။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာတိ ဝါ၊ ၎င်း။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနတ္ထာ စေဝ၊ အထူးထူးသောအနက်လည်းရှိကုန်၏။ နာနာဗျဥ္ဇနာ စ၊ အထူးထူးသော သဒ္ဒါလည်းရှိကုန်၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ (အဟံ၊ သည်။) ဝေါ၊ တို့အား။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပေအံ့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ဝိညူ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊ ယောကျ်ားတို့သည်။ ဥပမာယ၊ ဥပမာအားဖြင့်။ (ဥပမာယမိဓေကစ္စေ ဟု ပါဌ်ရှိရမည်။) ဘာသိတဿ၊ ပြောဆိုအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ကာဋ္ဌော၊ မည်းနက်သော။ ဗလီဗဒ္ဒေါ စ၊ နွားလားဥသဘကို၎င်း။ သြဒါတော၊ ဖြူသော။ ဗလီဗဒ္ဒေါ စ၊ နွားလားဥသဘကို၎င်း။ ဧကေန၊ တချောင်းတည်းသော။ ဒါမေန ဝါ၊ နွားချည်ကြိုးဖြင့်၎င်း။ ယောတ္တေန ဝါ၊ ထမ်းပိုးကြိုးဖြင့်၎င်း[၁]။ သံယုတ္တာ၊ ကောင်းစွာယှဉ်စေအပ်ကုန်သည်။ဝါ၊ ချည်ထားအပ်ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ "ကာဋ္ဌော၊ သော။ ဗလီဗဒ္ဒေါ၊ သည်။ သြဒါတဿ၊ သော။ ဗလီဗဒ္ဒဿ၊ ကို။ သံယောဇနံ နု ခေါ၊ နှောင်ဖွဲ့လေသလော။ သြဒါတော၊ သော။ ဗလီဗဒ္ဒေါ၊ သည်။ ကာဋ္ဌဿ၊ သော။ ဗလီဗဒ္ဒဿ၊ ကို။ သံယောဇနံ နု ခေါတိ၊ နှောင်ဖွဲ့လေသလော" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဝဒမာနော၊ သူသည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒေယျ နု ခေါ၊ ဆိုသည်မည်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဧတံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ကာဋ္ဌော၊ သော။ ဗလီဗဒ္ဒေါ၊ သည်။ သြဒါတဿ၊ သော။ ဗလီဗဒ္ဒဿ၊ ကို။ နခေါ သံယောဇနံ၊ မနှောင်ဖွဲ့။ သြဒါတော၊ သော။ ဗလီဗဒ္ဒေါပိ၊ သည်လည်း။ ကာဋ္ဌဿ၊သော။ ဗလီဗဒ္ဒဿ၊ ကို။ နသံယောဇနံ၊ မနှောင်ဖွဲ့။ တေ၊ ထိုနှစ်ကောင်သောနွားတို့ကို။ ဧကေန၊ သော။ ယေန ဒါမေန ဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ ယေန ယောတ္တေန ဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ သံယုတ္တာ ခေါ၊ ကောင်းစွာ ယှဉ်စေအပ်ကုန်သည်သာလျှင်ဘည်း။ တံ၊ ထိုနွားချည်ကြိုး, ထမ်းပိုးကြိုးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုနွားနှစ်ကောင်တို့၌။ သံယောဇနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့

၁။ ဒါမာတိ ဝစ္ဆကာနံ ဗန္ဓနဘာယ ကတာ ဂန္ဓိတပါသယုတ္တာ ရဇ္ဇုဗန္ဓနဝိသေသာ။ (သုတ္တနိပါတ-ဋ္ဌ ၁ မျက်နှာ ၃၆။) ယောတ္တန္တိ ရဇ္ဇုဗန္ဓနံ။ တံ တိဝိဓံ ဤသာယ သဟ ယုဂဿ ဗန္ဓနံ, ယုဂေန သဟ ဗလီဗဒ္ဒါနံ ဗန္ဓနံ, သာရထိနာ သဟ ဗလီဗဒ္ဒါနံ ဧကာဗန္ဓနန္တိ။ (သံ-ဋ္ဌ ၁-မျက်နှာ ၂၃၁-၂၃၂။ သုတ္တနိပါတ-ဋ္ဌ ၁၊မျက်နှာ ၁၃၂။)

မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ န သံယောဇနံ၊ မနှောင်ဖွဲ့။ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့သည်မမည်။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ စက္ခုဿ၊ ကို။ န သံယောဇနံ၊ မနှောင်ဖွဲ့။ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌။ တဒုဘယံ၊ ထိုဧကာ့ပသာဒ, ရူပါရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယဉ္စ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြင်ပြင်းစွာ တပ်ခြင်းသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံနှစ်ပါးစုံတို့၌။ တံ၊ ထိုသို့ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်။ သံယောဇနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းမည်၏။ (သောတစသည်နည်းမှီး၍ပေးလေ။) မနော၊ သည်။ ဓမ္မာနံ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကို။ န သံယောဇနံ၊ မနှောင်ဖွဲ့။ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့သည်မမည်။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ မနဿ၊ ကို။ န သံယောဇနံ၊ မမည်။ တတ္ထ၊ ၌။ တဒုဘယံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယဉ္စ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့၌။ တံ၊ သည်။ သံယောဇနံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ယဿ တေ၊ အကြင်သင်၏။ ပညာစက္ခု၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိသည်။ ဂမ္ဘီရေ၊ အနက်သဒ္ဒါ နှစ်ပါးစုံအားဖြင့် နက်နဲသော။ ဗုဒ္ဓဝစနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်၌။ ကမတိ၊ ဆောင်စွမ်းနိုင်၏။ ဝါ၊ ဖြင့်၏။ (တဿ) တေ၊ ထိုသင်၏ အတွက်။ လာဘာ၊ အရတော်ပေကုန်စွ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ (တဿ) တေ၊ ထိုသင်၏ အတွက်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာလှလှ ရပေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစုံ၊ မထေရ်တို့က ပြောဆိုကုန်ပြီ။)

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ပဌမကွသိဒတ္တသုတ်

၃၄၄။ ကေံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍေ၊ ၌။ အမ္ဗာဋကဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ အလွန်ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ထေရာ၊ တို့သည်။ သ့ဘာတနာယ၊ နက်ဖြန် ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြိတိသောမနဿဖြစ်ပွါးခြင်းအကျိုးငှါ။ မေ၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ အဓိဝါသေန္တု၊ တိ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန်လော့”ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်။ အဓိဝါသေသုံ ခေါ၊ လက်ခံကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ထေရာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ အဓိဝါသနံ၊ သည်းခံတော်မူခြင်းကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်လည်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တဿ ရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ စိတ္တဿ၊ သော။ ဂဟပတိဿ၊ ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ပညတ္တေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ထေရံ၊ (ထိုမထေရ်တို့တွင် အကြီးဆုံးဖြစ်သော) မဟာထေရ်ကို။ "ဘန္တေ ထေရ၊ အရှင်ဘုရားမဟာထေရ်။ ဓာတုနာနတ္တံ ဓာတုနာနတ္တန္တိ၊ ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏အဖြစ်, ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏အဖြစ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ပြောဆို အပ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား မဟာထေရ်။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ နု ခေါတိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပါသနည်း"ဟူသော။ စေတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏။ စေဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ ထေရော၊ သည်။ တုဏ္ဟီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ဒုတိယမို့ တတိယမို့ ဝါကျများ နည်းတူပေးလေ။)

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ ဣသိဒတ္တော၊ အရှင်ဣသိဒတ္တသည်။ တသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ထိုရဟန်းအပေါင်း၌။ ဝါ၊ တွင်။ သဗ္ဗနဝကော၊ အလုံးစုံတို့အောက်ငယ်သည်။ ဝါ၊ အငယ်ဆုံးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဣသိဒတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ထေရံ၊ ကို။ "ဘန္တေ ထေရ၊ အရှင်ဘုရားမဟာထေရ်။ အဟံ၊ သည်။ စိတ္တာဿ၊ သော။ ဂဟပတိနော၊ ၏။ စေတံ ပဥ္ဉံ၊ ဤအမေး ပြဿနာကို။ ဗျာကရောမိတိ၊ ဖြေဆိုပါအံ့"ဟူသော။ စေတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဣသိဒတ္တ၊ ငှား။ တုံ၊ သည်။ စိတ္တာဿ၊ သော။ ဂဟပတိနော၊ ၏။ စေတံ ပဥ္ဉံ၊ ကို။ ဗျာကရောဟိ၊ ဖြေဆိုလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တုံ၊ သင်သည်။ "ဘန္တေ ထေရ၊ ထေရ်။ ဓာတုနာနတ္တံ ဓာတုနာနတ္တန္တိ၊ ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏အဖြစ်, ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏အဖြစ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ထေရ်။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ နု ခေါတိ၊ နည်း"ဟူ၍။ စေဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ပုစ္ဆသိ၊ မေးလေသလော။ (ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်ဣသိဒတ္တကမေး၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားဣသိဒတ္တ။ စေဝံ၊ ဤသို့မေးအပ်သည် မှန်ပါ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဣဒံ ခေါ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ စက္ခုဓာတု၊ စက္ခုဓာတ်ဌင်း။ပ။ မနောဝိညာဏဓာတု၊ မနောဝိညာဏဓာတ်ဌင်းတည်း။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ စေတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မတော ဣသိဒတ္တဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောကြားအပ်သောတရားစကားကို။ အဘိနန္ဒိတ္ဝာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္ဝာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ ထေရော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့်ဌင်း။ ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်ဌင်း။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ကျေနပ်စွာရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္မဝါရေသိ၊ တန်ပြီဟု တားမြစ်စေပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ထေရော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘုတ္တာဝိနော၊ ဆွမ်းစားပြီးကုန်သည်ဖြင်၍။ ဩဏီတပတ္တပါဏိနော၊ လက်မှချအပ်ပြီးသောသပိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကမိံသု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ထေရော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဣသိဒတ္တံ၊ ကို။ "အာဝုသော ဣသိဒတ္တ၊ တွင်။ သာဓု၊ ကောင်းပေစ့။ ဧသော ပဥ္ဉော၊ သည်။ တံ၊ သင်၏။ ပဋိဘာသိ၊ ဉာဏ်အားရှေးရှုဖြစ်ပြီ။ (ဝါ) တံ၊ အား။ ပဋိဘာသိ၊ ထင်ပြီ။ (တနည်း) တံ ပဋိ၊ သင်၏ ဉာဏ်၌။ ဘာသိ၊ ထင်ပြီ။ ဧသော ပဥ္ဉော၊ သည်။ မံ၊ ငါ၏။ နု ပဋိဘာသိ၊ ဉာဏ်အားရှေးရှုမထင်။ အာဝုသော ဣသိဒတ္တ၊ တွင်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြင်လျှင်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အညထာပိ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပဥ္ဉော၊ သည်။

အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့အမေးပြဿနာလာရာ၌။ တညေဝ၊ သင်၏သာလျှင်။ ပဋိဘာသေယျ၊ ဉာဏ်အားထင်စေပါလော့[၁]။ ဣတိ၊ ဤသို့အရှင်မဟာထေရ်က မိန့်တော်မူပြီ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်ကည်း။

၃-ဒုတိယဣသိဒတ္တသုတ်

၃၄၅။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘန္တေ၊ တို့။ ထေရာ၊ တို့သည်။ သွာတနာယ၊ ငှါ။ မေ၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ကို။ အဓိဝါသေန္တူတိ၊ သည်းခံပါကုန်လော့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ ပညတ္တေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိံ သု၊ ကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ပ။ အာယသ္မန္တံ ထေရံ၊ ကို။ "ဘန္တေ ထေရ၊ ထေရ်။ လောကေ၊ လောက၌။ အနေကဝိဟိတာ၊ များသောအပြားရှိကုန်သော။ 'လောကော၊ လောကသည်။ သဿတောတိ ဝါ၊ မြဲ၏'ဟူ၍ငှင်း။ 'လောကော၊ သည်။ အသဿတောတိ ဝါ၊ မမြဲ'ဟူ၍ငှင်း။ 'လောကော၊ သည်။ အန္တဝါတိ ဝါ၊ အဆုံးရှိ၏'ဟူ၍ငှင်း။ 'လောကော၊ သည်။ အနန္တဝါတိ ဝါ၊ အဆုံးမရှိ'ဟူ၍ငှင်း။ 'တံ၊ ထိုကိုယ်သည်။ ဇီဝံ၊ အသက်မည်၏။ တံ၊ ထိုဇီဝသည်။ သရီရန္တိ ဝါ၊ ကိုယ်မည်၏'ဟူ၍ငှင်း။ 'ဇီဝံ၊ အသက်သည်။ အညံ၊ တပါးသာတည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ အညန္တိ ဝါ၊ တပါးသာတည်း'ဟူ၍ငှင်း။ 'တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ ဟောတီတိ ဝါ၊ ဖြစ်၏'ဟူ၍ငှင်း။ 'တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နဟောတီတိ ဝါ၊ မဖြစ်'ဟူ၍ငှင်း။ 'တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ စ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ နစ ဟောတီတိ ဝါ၊ မဖြစ်လည်းမဖြစ်'ဟူ၍ငှင်း။ 'တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်။ နနဟောတီတိ ဝါ၊ မဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်' ဟူ၍ငှင်း။ အနေကဝိဟိတာ၊ တပါးမက များသောအပြားရှိကုန်သော။ ယာ ဣမာ ဒိဋ္ဌိယော၊ အကြင်မှားသောအယူတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗြဟ္မဇာလေ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်၌။ ယာနိ စိမာနိ ဒ္ဓါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ အကြင်ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူတို့ကို။ ဘဏိတာနိ၊ ဟောကြား တော်မူအပ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားမဟာထေရ်။ ဣမာ ဒိဋ္ဌိယော၊ တို့သည်။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ် တရားသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ဟောန္တိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကိသ္မိံ၊ သည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ နဟောန္တိ နု ခေါတိ၊ မဖြစ်ပါကုန်သနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မေးလျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ ထေရော၊ သည်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ဒုတိယမိ ခေါမှ တတိယမိ ခေါ အာယသ္မာ ထေရော တုဏ္ဍီ အဟောသိ အထိတူပြီ။)

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ ၏။ (ယာ ဣမာ ဂဟပတိမှ ဗြဟ္မဇာလေ ဘဏိဘာနိ အထိပေးမြဲ။) ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်။ ဝါ၊ ပရမတ္ထ

၁။ အာယသ္မန္တံ ယေဂေတ္ထ ဥပဝါနံ ပဋိဘာသေယျာတိ ဧတ္ထ ဘဂဝတာ စ ဧဝံ တေဒေဝကာရဏံ အာရဗ္ဘ ဥဒါဟဋေ အာယသ္မတောယေဝ ဥပဝါနဿ ပဋိဝစနံ ပဋိဘာတု ဥပဋ္ဌာတူတိ ဒီပေတိ။ (အံ ၌ ၃ နှာ ၅၉။) သတ္တမီယျေဝိဘတ် အဇျေသနတ္ထ၊ သတ္တမီယျေဝိဘတ်သည် အဇျေသနတ္ထ တိုက်တွန်းခြင်း အနက်၌သက်၏။

အားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌ မှားသောအယူသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ဣမာ ဒိဋ္ဌိယော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ ခေါ်၊ ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ (ဣမာ ဒိဋ္ဌိယော၊ တို့သည်။) န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားဣသိဒတ္တာ။ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ ဖူးမြင်လေ့မရှိသော။ အရိယမမ္မဿ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တရား၌။ အကောဝိဒေါ၊ မလိမ်မာသော။ အရိယမမ္မေ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဘရား၌။ အဝိနီတော၊ မဆုံးမအပ်သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ သော။ သပ္ပုရိသမမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၌။ အကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပုရိသမမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၌။ အဝိနီတော၊ သော။ အဿုတဝါ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော အာဂမ အဓိဂမသုတမရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ အတ္တတော၊ အတ္တဟူ၍။ ဝါ၊ အတ္တ၏အဖြစ်ဖြင့်။ သမနုပဿတိ၊ အဖန် တလဲလဲရှု၏။ အတ္တာနံ ဝါ၊ အတ္တကိုလည်း။ ရူပဝန္တံ၊ ရုပ်ရှိ၏ဟူ၍။ (သမနုပဿတိ၊ ၏။) အတ္တနိ၊ အတ္တ၌။ ရူပံ ဝါ၊ ရုပ်ဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ရူပသ္မိံ၊ ရုပ်၌။ အတ္တာနံ ဝါ၊ အဘ္ဘ ဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ဝေဒနံ၊ ကို။ အတ္တတော၊ ဖြင့်။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ပ။ သညံ၊ ကို။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ အတ္တတော၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ အတ္တာနံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ ဝိညာဏဝန္တံ၊ ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ အတ္တနိ၊ ၌။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ဝိညာဏသ္မိံ၊ ၌။ အတ္တာနံ ဝါ၊ သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဧဝံ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံ ပန၊ လျှင်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားပြီး။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဧဓ၊ ၌။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ ဖူးမြင်လေ့ရှိသော။ အရိယမမ္မဿ၊ ၌။ ကောဝိဒေါ၊ လိမ်မာသော။ အရိယမမ္မေ၊ ၌။ သုဝိနီတော၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ ဖူးမြင်လေ့ရှိသော။ သပ္ပုရိသမမ္မဿ၊ ၌။ ကောဝိဒေါ၊ လိမ်မာသော။ သပ္ပုရိသမမ္မေ၊ ၌။ သုဝိနီတော၊ သော။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော တပည့်သည်။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ အတ္တတော၊ ဟူ၍။ န သမနုပဿတိ၊ အဖန်တလဲလဲမရှု။ (ကြင်းသောပါဠိမျှးပေးမြဲ၊ ပဋိသေဓနသဒ္ဒါပါသည်သာ ထူးသည်။) ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဧဝံ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ အယျော ဣသိဒတ္တာ၊ အရှင်ဣသိဒတ္တာသည်။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အဝန္တိယာ၊ အဝန္တိတိုင်းမှ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဝန္တိယာ၊ အဝန္တိတိုင်း၌၊ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ အဒိဋ္ဌသဟာယော၊ မမြင်အပ်ဘူးသော အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော။ ဣသိဒတ္တာ နာမ၊ ဣသိဒတ္တအမည်ရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာယသ္မာ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ သော၊ ထိုဣသိဒတ္တအမည်ရှိသော အမျိုးကောင်းသားကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ဘူးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဧဝံ ခေါ်၊ ဤသို့မြင်အပ်ဘူးသည်ကားမှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ဆို၏။ ဘန္တေ၊

အရှင်ဘုရားဣသိဒတ္တ။ သော အာယသ္မာ၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကဟံ၊ အဘယ် အရပ်၌။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ နေလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ ဣသိဒတ္တော၊ သည်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယျော၊ သည်။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဣသိဒတ္တော၊ ဣသိဒတ္တလေလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဧဝံ၊ မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယျော ဣသိဒတ္တော၊ သည်။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍေ၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍ အမည်ရှိသော ဟောအုပ်၌။ ရမဏီယံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ (ယံ) အမ္ဗာဋ္ဌကဝနံ၊ အကြင်ဝေ့းပင်တောသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝေ့းပင်တော၌။) အဘိရမတု၊ မွေ့လျော်တော် မူပါလော့။ အဟံ၊ သည်။ အယျဿ ဣသိဒတ္တဿ၊ အား။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာန-ပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ သင်္ကန်း,ဆွမ်း,ကျောင်း, သူနာတို့အား လျောက်ပတ်သော အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အသက်၏ အရံအတား အဆောက်အဦးဖြစ်သော ဆေးတို့ကို။ ဥဿုက္ကံ၊ အားထုတ် ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသောစကားကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။

(အထ ခေါမှ တညေဝေတ္ထ ပဋိဘာသေယျာတိ အထိ စာပိုဒ် ၃၄၄-ပဌမဣသိဒတ္တသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဣသိဒတ္တော၊ သည်။ သေနာသနံ၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာကို။ သံသာမေတွာ၊ သိုမှီးသိမ်းဆည်း၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍမှာ၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍဘောအုပ်မှ။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားလေပြီ။ ယံ၊ အကြင်သို့သော အခြင်း အရာအားဖြင့်။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍမှာ၊ မှ။ ပက္ကာမိ၊ (အပြီးအပိုင်) ဖဲသွားပြီ။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပက္ကန္တောဝ၊ ဖဲသွားသည်သာလျင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပုန၊ တဖန်။ နပစ္စာဂစ္ဆိ၊ ပြန်မလာ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးသတ်သတည်း။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-မဟကပါဋိဟာရိယသုတ်

၃၄၆။ (ဧကံ သမယံမှ နိသီဒိံသု အထိ ရှေးသုတ်အတိုင်းပေးမြဲ။ သွာတနာယ၊ ဝှါ။ ဂေါ-ကုလေ၊ နွားခြံ၌။ ဂေါကုလံ၊ နွားခြံသို့ဟူ၍ ပေးသည်သာ ထူး၏။)

အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟဂတိ၊ သည်။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ သပ္ပိပါယာသေန၊ ထောပတ်ဖြင့် ရောနှောအပ်သော နို့ဆနာဆွမ်း ဖြင့်။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ပြီ။ သမ္ပဝါရေသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘုတ္တာဝိနော၊ ၍။ ဩနီတပတ္တပါဏိနော၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကုန်၍။ ပက္ကမိံသု၊ ကုန်ပြီ။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိပိ၊ သူကြွယ်သည်သည်း။ "သေသကံ၊ဆွမ်းကြွင်းဆွမ်းကျန်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေထာတိ၊(သူတပါးတို့အား)ပေးကမ်းစွန့်ကြဲကြပါကုန် လော့"ဟူ၍။ဝတွာ၊ မှာကြားပြောဆို၍။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဝါ၊ တို့သို့။ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဥဏ္ဍံ၊ ပူသည်။ ကုဆိတံ၊ ကျိုက် ကျိုက်ဆူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ ဘုတ္တာဝိနော၊ သုံးဆောင်ပြီးကုန်သော သူတို့သည်။

ပဝေလိယမာနေန၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သော။ ဝါ၊ တွန့်တိုဆုတ်နစ်သော[၁]။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တီ ယထာ၊ သွားကုန်သကဲ့သို့။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ တေ စ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်လည်း။ ပဝေလိယ-မာနေန၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သော။ ဝါ၊ တွန့်တိုဆုတ်နစ်သော။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တီ မညေ၊ ကြွသွားကုန်ရောင်တကား။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟကော၊ အရှင်မဟကသည်။ တသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ထိုရဟန်းအပေါင်း၌။ သဗ္ဗနဝကော၊ အလုံးစုံသောရဟန်းတို့အောက်ငယ်သည်။ ဝါ၊ အငယ်ဆုံး သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟကော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ထေရံ၊ ကို။ "ဘန္တေ ထေရ၊ အရှင်ဘုရားမဟာထေရ်။ သီတကော၊ အေးသော။ ဝါတော စ၊ လေသည်လည်း။ ဝါယေယျ၊ လာငြားအံ့။ ဝါ၊ တိုက်ခတ်ငြားအံ့။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အဗ္ဘသမ္ပိလာပေါ စ၊ မိုးတိမ်လွှာသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ပါမူကား။ (သာဓု ခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း။) ဒေဝေါ စ၊ မိုးသည်လည်း။ ဧကမေကံ၊ တပေါက်တပေါက်၊ ဖုသာယေယျ၊ တွေ့ထိရပါမူကား (ရွာပါမူကား)။ (သာဓု ခေါတိ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း)" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာဝုသော မဟက၊ ငါ့ရှင်မဟက။ သီတကော၊ သော။ ဝါတော စ၊ လေသည်လည်း။ ယံ ဝါယေယျ၊ အကြင်လာရာ၏။ ဝါ၊ အကြင် တိုက်ခတ်ရာ၏။ (ဧတံ၊ ဤသို့လာခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဤသို့တိုက်ခတ်ခြင်းသည်။) သာဓု ခေါ၊ သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ အဗ္ဘသမ္ပိလာပေါ စ၊ သည်လည်း။ ယံ အဿ၊ အကြင်ဖြစ်ရာ၏။ (ဧတံ၊ ဤသို့မိုးတိမ်ဖြစ်ခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ၊ သာလျှင်တည်း။) ဒေဝေါ စ၊ သည်လည်း။ ဧကမေကံ၊ တပေါက်တပေါက်။ ယံ ဖုသာယေယျ၊ အကြင် ရွာရာ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့မိုးရွာခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ၊ သာလျှင်တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟကော၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင် သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (အဘိသခ်ရိယမာနေ၊ ပြုပြင်ဖန်ဆင်းအပ်သည်ရှိသော်။) သီတကော၊ သော။ ဝါတော စ၊ သည်လည်း။ ဝါယိ၊ လာပြီ။ ဝါ၊ တိုက်ခတ်ပြီ။ အဗ္ဘသမ္ပိလာပေါ စ၊ သည် လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာပြီ။ ဒေဝေါ စ၊ သည်လည်း။ ဧကမေကံ တပေါက်တပေါက်။ ဖုသိ၊ ပြီ။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသခ်ါရံ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို။ အဘိသခ်ရိ၊ ပြုပြင် ဖန်ဆင်းအပ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တဿ၊ သော။ ဂဟပတိနော၊ အား။ "ယော ဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ဤရဟန်းအပေါင်း၌။ သဗ္ဗနဝကော၊ အငယ်ဆုံးတည်း။ တဿ၊ ၏။ အယံ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေါ၊ ဤတန်ခိုးအာနုဘော်သည်။ ဝေရူပေါတိ၊ ဤသို့သဘောရှိသေး ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟကော၊ သည်။ အာရာမံ၊ ကျောင်းသို့။ သမ္ပာပုဏိတွာ၊ ရောက်၍။ အာယသ္မန္တံ ထေရံ၊ ကို။ "ဘန္တေ ထေရ၊ အရှင်ဘုရားမဟာထေရ်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှလောက်ဖြင့်။ အလန္တ၊ သင့်တော်လောက်ပြီလော" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာဝုသော မဟက၊ က။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ အလံ၊ သင့်တော်ပြီ။ အာဝုသော မဟက၊ က။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ အာဝုသော မဟက၊ က။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ပူဇိတံ၊ ပူဇော်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ယထာဝိဟာရံ၊ အကြင် အကြင်

၁။ ပဝေလိယမာနေနာတိ ပဋိလိယမာနေန (၌)။ ပဋိလိယမာနေနာတိ ပဋိကံသေန ဝိသေသနေန ဝိလီယမာနေန ကာယေန (ဋီ)။

မိမိ မိမိဘို့အား လျော်သောကျောင်းသို့။ အဂမံသု၊ ကြွသွားကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ မဟကောပိ၊ သည်လည်း။ သကံ၊ မိမိနေရာဖြစ်သော။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွသွားလေပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဃေန၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟကော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ မဟကံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟကံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အယျော မဟကော၊ အရှင်မဟကသည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော။ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ဒဿေတူတိ၊ ပြတော်မူပါလော့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ တောင်းပန် လျှောက်ထားပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တွံ၊ သည်။ အာလိန္ဒေ၊ ကျောင်းဦး၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ အပေါ်ရုံကို။ ပညပေတ္ဝာ၊ ခင်း၍။ တိဏကလာပံ၊ မြက်ထုံ ကို။ ဩကာသေဟိ၊ ဖရိုဖရဲ ဖြန့်ကြဲလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ဘော်မူ၏။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီ ဟူ၍။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မတော မဟကဿ၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ အာလိန္ဒေ၊ ကျောင်းဦး၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ အပေါ်ရုံကို။ ပညပေတ္ဝာ၊ ခင်း၍။ တိဏကလာပံ၊ မြက်ထုံးကို။ ဩကာသေသိ၊ ဖရိုဖရဲ ဖြန့်ကြဲလေပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟကော၊ သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ သူစိဿဋိကံ၊ တံခါးကြည့်, မင်းတုတ်ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ဝါ၊ ချ၍။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (အဘိသခ်ရိယ-မာနေ၊ ဖန်ဆင်းအပ်သည်ရှိသော်။) တာလစ္ဆိဂ္ဂဋ္ဌေန စ၊ သံကောက်ပေါက်(သော့ပေါက်)မှဌင်း။ အဂ္ဂဋ္ဌန္တရိကာယ စ၊ တံခါးကြားမှဌင်း ၂။ အစ္စိ၊ မီးလျံသည်။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ တိဏာနိ၊ မြက်ဘို့ကို။ စျာပေသိ၊ မီးလောင်စေ၏။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကို။ နဲ စျာပေသိ၊ မီးမလောင်စေ။ တဆာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသခ်ါရံ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို။ အဘိသခ်ရိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကို။ ပပ္ဖေါဋေတ္ဝာ၊ ခါ၍။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိပ်လန့်သည်။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ဖြစ်သောကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းရှိသည်။ (ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။) ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟကော၊ သည်။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ စိတ္တံ၊ သော။ ဂဟပတိံ၊ ကို။ "ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဘောဝတာ၊ ဤမျှလောက်ဖြင့်။ အလံ၊ တော်ပြီလော"။ ဣတိ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ မဟက၊ အရှင်ဘုရားမဟက။ ဘောဝတာ၊ ဖြင့်။ အလံ၊ သင့်တော်ပြီ။ ဘန္တေ မဟက၊ က။ ဘောဝတာ၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ မဟက၊ က။ ဘောဝတာ၊ ဖြင့်။ ပူဇိတံ၊ ပြီ။ (အဘိရမတုမှ ကလျာဏံ ဝုစ္စတိ ဂဟပတီတိ ဝါကျ။ အထ ခေါ မှ နဲ ပုန ပစ္စာဂစ္ဆိတိ ဝါကျတို့ကို နောက်သုတ်အတိုင်းပေးလေ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ပဌမကာမဘူသုတ်

၃၄၇။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ ကာမဘူ၊ အရှင်ကာမဘူသည်။မစ္ဆိကာသဏ္ဍေ၊၌။ အမ္ဗာဋကဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ အာယသ္မာ ကာမဘူ၊ သည်—

၁။ အာလိန္ဒန္တိ ပမုခံ။ အံ-ဋ္ဌ ၃၊ နှာ ၃၁၆။ ၂။ အဂ္ဂဋ္ဌန္တိ ကဝါဋံ။ အံ-ဋ္ဌ ၃၊ နှာ ၃၀၆။

"ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ 'နေလင်္ဂါ၊ အပြစ်ကင်းသောအင်္ဂါ(အစိတ်အပိုင်း)ရှိသော။ သေတပစ္ဆာဒေါ၊ ဖြူသော အမိုးရှိသော။ ကောရော၊ တခုသောအကန့်ရှိသော။ ရထော၊ ရထားသည်။ ဝတ္တတိ၊ လည်၏ ၁။ အနိဃံ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဆိန္နသောတံ၊ တဏှာတည်းဟူသော အလျဉ်ကို ဖြတ်ပြီးသည် ဖြစ်၍။ အဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ မရှိသည်ဖြင့်၍။ အာယန္တံ၊ လာသောသူကို။ ပဿာတိ၊ ရှုပါလော့'ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ (ဘဂဝဘာ၊ သည်။) ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ (ဘဂဝတာ၊ သည်။) သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဣမဿ၊ ဤဂါထာပါဠို၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ကဆံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော နု ခေါတိ၊ မှတ်သားအပ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မေးတော်မူပြီ။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတံ ကိ ံ နု ခေါ၊ ဟောတော်မူအပ်လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဧဝံ၊ မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ရား။ တေနဟိ၊ တို့သို့ဖြစ်လျှင်။ ယာဝ၊ အကြင် မျလောက်သောကာလပတ်လုံး။ အသာ၊ ထိုဂါထာပါဠို၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ (အဟံ၊ သည်။) ပေက္ခာမိ၊ ရှုဆင်ခြင်ပါအံ့။ (တာဝ၊ လုံး။) မဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ။ (တံ့၊ သည်။) အာဂမေဟိ၊ ဆိုင်းငံ့တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ ခေါ၊ ဦး။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ မဟုတ္တံ၊တခဏမျှ။ တုဏှီ၊ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ အာယသ္မန္တံ ကာမဘုံ၊ ကို—

ဘဒ္ဒန္တေ၊ ရား။ "နေလင်္ဂံန္တိ ဧတံ၊ နေလင်္ဂံ"ဟူသောဤအမည်သည်။ သီလာနံ၊ ကောင်းစွာထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်သော သီလတို့၏။ အဗ်ဝဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ရား။ "သေတပစ္ဆာဒေါတိ ဧတံ၊ သေတပစ္ဆာဒေါ"ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ရား။ "ကောရောတိ ဧတံ၊ ကောရော"ဟူသော ဤအမည်သည်။ သတိယာ၊ သတိ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ရား။ "ဝတ္တတီတိ ဧတံ၊ ဝတ္တတိ"ဟူသော ဤအမည်သည်။ အဘိက္ကမပဋိက္ကမဿ၊ ရှေ့သို့ တက်ခြင်း, နောက်သို့ ဆုတ်ခြင်း၏။ ဣဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ရား။ "ရထောတိ ဧတံ၊ ရထော"ဟူသော ဤအမည်သည်။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝဿ၊ အမိအဘတို့၏ သုက်သွေးကြောင့်ဖြစ်သော။ ဩဒနကုမ္မာသူပစယဿ၊ ထမင်း, မုယောမုံတို့ဖြင့် ကြီးပွါးစေအပ်သော။ အနိစ္စုစ္ဆာဒနပရိမဒ္ဒနဘေဒနပိဒ္ဓံသနဓမ္မဿ၊ မမြဲသောသဘော, မကောင်းသောအနှံကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ နှံသာတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော သဘော, အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ ညောင်းညာကျင်နာခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ ဆုတ်နယ်ဆေးသောသဘော, ပြိုကွဲ ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသော။ စာတုမဟာဘူတိကဿ၊ လေးပါးသော မဟာဘုတ်တို့ဖြင့် ပြီးသော။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ရား။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ နိဃော၊ ဆင်းရဲမည်၏။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ နိဃော၊ ၏။ မောဟော၊ မောဟသည်။ နိဃော၊ ၏။ ဓိဏာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါတရားရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊

၁။ သေတော ပစ္ဆာဒေါ ဧတဿာတိ သေတပစ္ဆာဒေါ။ ပစ္ဆာဒေါတိ ရဿ ဥပရိ အတ္တရိတဋ္ဌကမ္မလာဒိ။ ဧကော သတိသခ်ါတော အဓရ ဧတဿာတိ ကောရော။ ဝတ္တတီဿိ ပဝတ္တတိ။ ပါဠိဋ္ဌဆန်းဂိုဏ်း စောင့်ခြင်းအကျိုးငှါ ဝတ္တာဘိဟု ရှိသည်၊ ထိုကြောင့် ဝတ္တဟိဟုပြင်၍ အနက်ပေးလိုက်သည်။

ရထောတိ ထေရဿ အတ္တဘာဝံ သန္ဓာယ ဝဒတိ။ အနိဃန္တိ နိဒ္ဒုက္ခံ။ပ။ အတ္တာနံ ဝဒတိ။ (ဥဒါန်း-၄ မျက်နှာ ၃၃၁၊၃၃၄။)

ရဟန်းသည်။ တေ၊ ထိုရာဂ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသော ဆင်းရဲတို့ကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ အမြစ်အရင်းကိုဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာကျင်းကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘာဝံကတာ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းကိုပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိ ံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ "အနီဃောတိ၊ ဆင်းရဲမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ "အာယန္တိန္တိ ဧတံ၊ အာယန္တံ"ဟူသော ဤအမည်သည်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ "သောတောတိ ဧတံ၊ သောတ"ဟူသော ဤအမည်သည်။ တဏှာယ၊ တဏှာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ခီဏာသဝဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ သာ၊ ထိုတဏှာကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ "ဆိန္နသောတောတိ၊ တဏှာတည်းဟူသောအလျဉ်ကို ဖြတ်ပြီးသူ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရာဂေါ၊ သည်။ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့မည်၏။ ဒေါသော၊ သည်။ ဗန္ဓနံ၊ ၏။ မောဟော၊ သည်။ ဗန္ဓနံ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခု၊ ကို။ "အဗန္ဓနောတိ၊ အနှောင်အဖွဲ့မရှိသူ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ "နေလင်္ဂေါ။ပ။ အဗန္ဓနန္တိ၊ နေလင်္ဂေါ။ပ။ အဗန္ဓနံ" ဟူသော။ ယံ တံ၊ အကြင်ဂါထာစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ (ဂါထာဒေသနာကို ပေးခဲ့ပြီ။)

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ဣမဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ (အဟံ၊ သည်။) ဇဝံ၊ ဤသို့။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ပ။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာရအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဒုတိယကာမဘူသုတ်

၃၄၈။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ကာမဘုံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သခ်ါရာ၊ သခ်ါရတို့သည်။ ကတိနု ခေါတိ၊ အဘယ်မျှ အဟိုင်းအရှည်ရှိပါကုန်သနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သခ်ါရာ၊ သခ်ါရတို့သည်။ ကာယသခ်ါရော၊ ကာယသခ်ါရဂင်း။ ဝစီသခ်ါရော၊ ဝစီသခ်ါရဂင်း။ စိတ္တသခ်ါရော၊ စိတ္တသခ်ါရဂင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော ခေါ၊ သုံးပါးတို့ပင်တည်း။ (ဣတိ၊ဤသို့ဖြေတော်မူ၏။ ဣတိတလုံးအကြေကြံ။) "ဘန္တေ၊ရား။ သာဓုတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီဘုရား"ဟူ၍။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မတော ကာမဘုဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကားကို။ အဘိနန္ဒိတ္ဝာ။ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္ဝာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာယသ္မန္တံ ကာမဘုံ၊ ကို။ ဥတ္တရိ ံ၊ ထိုထက်အလွန်ဖြစ်သော။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ကတမော၊ အဘယ်တရားသည်။ ကာယသခ်ါရော၊ ကာယသခ်ါရမည်ပါသနည်း။ ကတမော၊ သည်။ ဝစီသခ်ါရော၊ မည်ပါသနည်း။ ကတမော၊ သည်။ စိတ္တသခ်ါရောတိ၊ နည်း"ဟူသော။ ပဥ္ဉံ၊ ပြဿနာကို။ အပုစ္ဆိ၊ **မေး**လျှောက်ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အဿာသပဿာသာ၊ ထွက်သက်လေ, ဝင်သက်လေတို့သည်

(ဝိနည်း ၌ အလို)။ ဝါ၊ ဝင်သက်လေ,ထွက်သက်လေတို့သည် (သုတ္တန် ၌ နှင့် ဓာတ်ကျမ်းအလို)။[၁] ကာယသခ်ါရော၊ ကာယသခ်ါရမည်၏။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့သည်။ ဝစီသခ်ါရော၊ ဝစီသခ်ါရမည်၏။ သညာ စ၊ သညာသည်ငှင်း။ ဝေဒနာ စ၊ ဝေဒနာသည်ငှင်း။ စိတ္တသခ်ါရော၊ စိတ္တသခ်ါရမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓုတိ ခေါ၊ ဟူ၍။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ပ။ ဥတ္တရိံ၊ သော။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အဿာသပဿာသာ၊ တို့သည်။ ကာယသခ်ါရော၊ ကာယသခ်ါရမည်ပါသနည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဘက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ ဝစီသခ်ါရော၊ ဝစီသခ်ါရမည်ပါသနည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာ စ၊ သည်ငှင်း။ ဝေဒနာ စ၊ သည်ငှင်း။ စိတ္တသခ်ါရောတိ၊ စိတ္တသခ်ါရမည်ပါသနည်း"ဟူသော။ ပဉ္ဉံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အဿာသပဿာသာ၊ ဝင်သက်လေ,ထွက်သက်လေဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဧတေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရား တို့သည်။ ကာယိကာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်၏။ ကာယပဋိဗဒ္ဓါ၊ ကိုယ်၌မှီကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿာသပဿာသာ၊ တို့သည်။ ကာယသခ်ါရော၊ မည်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝိတက္ကေတွာ၊ ကြံဆ၍။ ဝိစာရေတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘိန္ဒတိ၊ မြွက်ဆို၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဘက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ ဝစီသခ်ါရော၊ မည်၏။ သညာ စ၊ သည်ငှင်း။ ဝေဒနာ စ၊ ဝေဒနာသည်ငှင်း။ (ဣတိ၊ သို့။ ဒေ၊ ကုန်သော။) ဧတေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ စေတသိကာ။ စိတ်၌ယှဉ်ကုန်၏။ စိတ္တပဋိဗဒ္ဓါ၊ စိတ်ကိုမှီ၍ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ သညာ စ၊ သည်ငှင်း။ ဝေဒနာ စ၊ သည်ငှင်း။ စိတ္တသခ်ါရော၊ မည်၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ စွ။ပ။ဥတ္တရိံ၊ သော။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ပဉ္ဉံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာ ဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇန္တဿ၊ ဝင်စားသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇဿံ၊ ဝင်စားအံ့"။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ငှင်း။ "အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇာမိ၊ ဝင်စား၏"။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ငှင်း။ "အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပန္နော၊ ဝင်စားပြီ"။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ငှင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဝါ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေဝ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို မဝင်စားမှီ ရှေးအဘို့၌ပင်လျှင်။ ယံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ တထတ္တာယ၊ ထိုနိရောဓသမာပတ် အကျိုးငှါ။ ဥပနေတိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏။ တထာ၊ ထိုပိုင်းခြားတိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (တံ) စိတ္တံ၊ ထိုစိတ်ကို။ ဝါ၊ သည်။ဘာဝိတံ၊ ပွါးစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

၁။ အဿာသောတိ ဗဟိ နိက္ခမနဝါတော။ ပဿာသောတိ အန္တော ပဝိသနဝါတောတိ ဝိနယဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တံ။ သုတ္တန္တဋ္ဌကထာသု ပန ဥပ္ပဋိပါဋိယာ အာဂတံ၊ တဉ္ဆ သဗ္ဗေသမ္ပိ။ပ။ဝေဒိတဗ္ဗာ။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၌ ၁-မျက်နှာ ၂၆၃။)

သသ ပါဏနေ၊ သသ၊ သသဓာတ်သည်။ ပါဏနေ၊ ရှ။ရှိုက်ခြင်း၌ဖြစ်၏။ (ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟ။) သသဓာတ် ရှူမှု ရှိုက်မှု နှစ်ခုလုံးကိုဟော၏။ အာပုဗ္ဗ သသဓာတ်ကား ရှူမှု အန္တောပဝိသနဝါတ တခုသာ ဟော၏။ ပပုဗ္ဗ သသဓာတ်လည်း ရှိုက်မှု ဗဟိနိက္ခမနဝါတ တခုကိုသာဟော၏။ ထို့ကြောင့် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာအလို အဿာသကို ထွက်သက်လေ, ပဿာသကို ဝင်သက်လေဟုပေးသည်။ သုတ္တန်အဋ္ဌကထာနှင့် ဓာတ်ကျမ်းအလို အဿာသကို ဝင်သက်,ပဿာသကို ထွက်သက်ဟုပေးသည်။

ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ စွ။ပ။ ဥတ္တရိ၊ သော။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇန္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကတမေ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်သနည်း။ ယဒိ ဝါ ကာယသခ်ါရော၊ ကာယသခ်ါရသည်မူလည်း။ (ပဌမံ၊ စွာ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်လေသလော။) ယဒိ ဝါ ဝစီသခ်ါရော၊ သည်မူလည်း။ (ပဌမံ၊ စွာ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ လော။) ယဒိ ဝါ စိတ္တသခ်ါရော၊ သည်မူလည်း။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိရုဇ္ဈတီတိ၊ လော"ဟူသော။ ဧတံ ပဉ္ဉံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇန္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဝစီသခ်ါရော၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ ကာယသခ်ါရော၊ သည်။ (နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။) တတော၊ မှ။ စိတ္တသခ်ါရော၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု။ စွ။ပ။ ဥတ္တရိ၊ သော။ "ဘန္တေ ရား။ ယွာယံ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ မတော၊ သေ၏။ ကာလက်တော၊ သေခြင်းကိုပြုအပ်၏။ ယော စာယံ(ယော စ အယံ)ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပန္နော၊ ဝင်စား၏။ ဣမေသံ၊ ဤသူနှစ်ဦးတို့၏။ နာနာကရဏံ၊ အထူးသည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ ပဉ္ဉံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ယွာယံ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ မတော၊ ၏။ ကာလက်တော၊ ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကာယသခ်ါရော၊ သည်။ နိရုဒ္ဓေါ၊ ချုပ်ပြီ။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းပြီ။ ဝစီသခ်ါရော၊ သည်။ နိရုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ စိတ္တသခ်ါရော၊ သည်။ နိရုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ အာယု၊ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။ ပရိက္ခီဏော၊ ကုန်ပြီ။ ဥသ္မာ၊ ကမ္မဇတေဇောဓာတ်သည်။ ဝူပသန္တာ၊ ငြိမ်းပြီ။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့သည်။ ဝိပရိဘိန္နာနိ၊ ဖရိုဖရဲပျက်စီးကုန်ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ယော စ ခွါယံ(ယော စ ခေါ အယံ)ဘိက္ခု၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပန္နော၊ ၏။ တဿပိ၊ ၏လည်း။ ကာယသခ်ါရော၊ သည်။ နိရုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ ဝစီသခ်ါရော၊ သည်။ နိရုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ စိတ္တသခ်ါရော၊ သည်။ နိရုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ အာယု၊ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။ အပရိက္ခီဏော၊ မကုန်။ ဥသ္မာ၊ ကမ္မဇတေဇောဓာတ်သည်။ အဝူပသန္တာ၊ မငြိမ်း။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့သည်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်ကုန်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ယွာယံ၊ သည်။ မတော၊ ၏။ ကာလက်တော၊ ၏။ ယော စာယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပန္နော၊၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ နေသံ၊ ထိုနှစ်ဦးတို့၏။ နာနာကရဏံ၊ အထူးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ စွ။ပ။ ဥတ္တရိ၊ သော။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံ ပန၊ လျှင်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းသည်။ ဟောတီတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ပဉ္ဉံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊ ထသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိဿံ၊ ထပါအံ့"။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း။ "အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟာမိ၊ ထ၏"။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း။ "အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထအပ်ပြီ"။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဿ၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေဝ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို မဝင်စားမှီရှေးအဘို့၌ပင်လျှင်။ ယံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ တံ၊ ကို။ တထတ္တာယ၊ ၎ါ။ ဥပနေတိ၊ ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ (တံ)စိတ္တံ၊ ကို။ ဝါ၊ သည်။ ဘာဝိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု။ စ္ဆ။ပ။ ဥတ္တရိံ၊ သော။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာ-ပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊ ထသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကတမေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပဌမံ၊ စ္ဆာ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ယဒိ ဝါ ကာယသခ်ါရော၊ ကာယသခ်ါရသည်မူလည်း။ ပဌမံ၊ စ္ဆာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ လော။ ယဒိ ဝါ ဝစီသခ်ါရော၊ မူလည်း။ ပဌမံ၊ စ္ဆာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ လော။ ယဒိ ဝါ စိတ္တသခ်ါရော၊ မူလည်း။ ပဌမံ၊ စ္ဆာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတီတိ၊ ဖြစ်သလော" ဟူသော။ ပဥ္ဉံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ။ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ စိတ္တသခ်ါရော၊ သည်။ ပဌမံ၊ စ္ဆာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ ကာယသခ်ါရော။ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ ဝစီသခ်ါရော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ စ္ဆ။ပ။ ဥတ္တရိံ၊ သော။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သညာဝေဒယိတနိရောဓ-သမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတံ၊ ထသော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ကတိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော။ ဖဿာ၊ ဖဿ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ (ပါဋ္ဌိတော်၌ ဖဿာ ဖုသန္တီတိ ဟု ရှိရမည်။) ပဥ္ဉံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတံ၊ သော။ဘိက္ခုံ၊ ကို။သုညတော၊ သုညတမည်သော[၁]။ ဖဿော၊ ဖဿရင်း။ အနိမိတ္တော၊ သော။ ဖဿော၊ ရင်း။ အပ္ပဏိဟိတော၊ သော။ ဖဿော၊ ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဖဿာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ (ဣတိတလုံး-အကြေကြံ။)

ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ စ္ဆ။ပ။ ဥတ္တရိံ၊ သော။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သညာဝေဒယိတနိရောဓ သမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊ ထသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကိံ နိန္နံ၊ အဘယ်၌ ညွတ်သည်။ ကိံ ပေါဏံ၊ အဘယ်၌ ကိုင်းသည်။ ကိံ ပဗ္ဘာရံ၊ အဘယ်၌ ရှိုင်းသည်။ ဟောတီတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း" ဟူသော။ ပဥ္ဉံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓ-သမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဝေကနိန္နံ၊ နိဗ္ဗာန်၌ ညွတ်သည်။ ဝိဝေကပေါဏံ၊ နိဗ္ဗာန်၌ ကိုင်းသည်။ ဝိဝေကပဗ္ဘာရံ၊ နိဗ္ဗာန်၌ ရှိုင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓုတိ ခေါ၊ ၍။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မတော ကာမဘုဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတ္ဒာ၊ ၍။ အနုမောဒိတ္ဒာ၊ ၍။။ အာယသ္မန္တံ ကာမဘုံ၊ ကို။ ဥတ္တရိံ၊ သော။ "ဘန္တေ၊ ရား။သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ အား။ ကတိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဗဟူပကာရာတိ၊ များစွာကျေးဇူးပြုပါကုန်သနည်း" ဟူသော။ ပဥ္ဉံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အဒ္ဓါ၊ မချတ်။ ပဌမံ၊ စ္ဆာ။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ မေးထိုက်၏။ တံ၊ ကို။ တွံ၊ သင်သည်။ ပုစ္ဆသိ၊ မေးလျှောက်၏။ အပိ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ သင်အား။ "ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ အား။

၁။ ဖလသမာပတ်သည် နိစ္စသုခအတ္တသဘောမှ ကင်းဆိတ်သောကြောင့် သုညတမည်၏။ ထိုဖလသမာပတ်ရင့်တကွဖြစ်သော ဖဿကို သုညတဖဿဟူ၍ ဆိုအပ်သည်။ တနည်း နိဗ္ဗာန်သည် ရာဂစသည်တို့မှ ကင်းဆိတ်သောကြောင့် သုညတမည်၏။ ထိုသုညတနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော ဖလသမာပတ္တိသမ္ဖဿသည်လည်း သုညတမည်၏။ အနိမိတ္တ အပ္ပဏိဟိတဖဿမည်ပုံကိုလည်း သုညတမည်ပုံကို နည်းမှီ၍သော်ရင်း, ဌ-ဋ္ဌီ တို့ကို ရှု၍သော်ရင်း သိလေ။

သမထော စ၊ သမထရင်း။ ဝိပဿနာ စ၊ ဝိပဿနာရင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဗဟူပကာရာတိ၊ ကျေးဇူးပြုကုန်၏"ဟူ၍။ ဗျာကရိဿာမိ၊ ဖြေဆို၏။ ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဂေါဒတ္တသုတ်

၃၄၉။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ပ။အာယသ္မာ ဂေါဒတ္တော၊ အရှင်ဂေါဒတ္တသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ ။ပ။ အာယသ္မာ ဂေါဒတ္တော၊သည်။ "ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အပ္ပမာဏာ၊ အပ္ပမာဏဟုဆိုအပ်သော။ ယာ စာယံ(ယာ စ အယံ)စေတောဝိမုတ္တိ၊ အကြင်စိတ်၏ ကိလေသာတို့မှ လွှတ်ခြင်းသည်ရင်း။ အာကိဉ္ဉညာ၊ အာကိဉ္ဉညဟု ဆိုအပ်သော၊ ယာ စ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်ရင်း။ သုညတာ၊ သုညတဟုဆိုအပ်သော။ ယာ စ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်ရင်း။ အနိမိတ္တာ၊ အနိမိတ္တဟုဆိုအပ်သော။ ယာ စ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ နာနတ္ကာ၊ ထူးသောအနက်ရှိကုန်သလော။ နာနာဗျဉ္ဇနာ၊ ထူးသော သဒ္ဒါရှိကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဧကတ္ထာ၊ တူသောအနက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဒါမျှသည်သာလျှင်။ နာနန္တိ၊ ထူးပါသလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣမေ မ္မော၊ ဤတရားတို့သည်။ ယံ ပရိယာယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ နာနတ္ထာ စေဝ၊ ထူးသောအနက်လည်းရှိကုန်၏။ နာနာဗျဉ္ဇနာ စ၊ ထူးသော သဒ္ဒါလည်းရှိကုန်၏။ (သော) ပရိယာယော၊သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ယံ ပရိ-ယာယံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ဧကတ္ထာ၊ တူသောအနက်ရှိကုန်၍။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သာလျှင်။ နာနံ၊ ထူး၏။ (သော) ပရိယာယော၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ယံ ပရိယာယံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ နာနတ္ထာ စေဝ၊ ကုန်၏။ နာနာဗျဉ္ဇနာ စ၊ ကုန်၏။ (သော) ပရိယာယော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို။ ဖရိတ္ဝာ၊ နှံ့စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောအရပ်မျက်နှာကို။ တထာ၊တူ။ တတိယံ၊ကို။ တထာ၊ တူ။ စတုတ္ထံ၊ ကို။ (ဖရိတ္ဝာ၊၍။ဝိဟရတိ၊၏။)ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌ရင်း။ အဓော၊ အောက်၌ရင်း။ တိရိယံ၊ ဖီလာ၌ရင်း။ သဗ္ဗဓိ၊ အလုံးစုံသောအရပ်၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌မိမိနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့နှင့် ယှဉ်သော[1]။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝိပုလေန၊ ပြန့်ပြောသော။မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော။အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။အဝေရေန၊ ရန်မရှိသော။အဗျာပဇ္ဇေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဖရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ကရုဏာသဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ပ။ မုဒိတာသဟဂတေန၊မုဒိတာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ဖြင့်။ပ။ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ဥပေက္ခာနှင့်တကွဖြစ်သော။စေတသာ၊

၁။ သဗ္ဗတ္တတာယာတိ သဗ္ဗေသု ဟီနမဇ္ဈိမုက္ကဋ္ဌမိတ္တသပတ္တမဇ္ဈတ္တာဒိပ္ပဘေဒေသု အတ္တတာယ။ "အယံ ပရသတ္တော"တိ ပိဘာဂံ အကတ္ဝာ အတ္တသမတာယာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သဗ္ဗာဝန္တန္တိ သဗ္ဗသတ္တဝန္တံ သဗ္ဗသတ္တယုတ္တန္တိ အတ္ထော။ (ဝိသုဒ္ဓိ-ဋ္ဌ ၁-မျက်နှာ ၃၀၁၊ ၃၁၂။)

ဖြင့်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယံ၊ ဤဖြဟ္မဝိဟာရတရားကို။ အပ္ပမာဏာ၊ ပျံ့နှံ့စေခြင်း အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်ခြင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ အာကိဉ္ဉညာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝိညာ-ဏဉ္ဉာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္ဉာယတနစျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ "ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှသော ဘင်ကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ"။ဣတိ၊ဤသို့ပွါးစေ၍။အာကိဉ္ဉညာယတနံ၊အာကိဉ္ဉညာယတနစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ အယံ၊ ဤအာကိဉ္ဉညာယတနစျာန်ကို။ အာ-ကိဉ္ဉညာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ သုညတာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညဂတော ဝါ၊ တောသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍ဌင်း။ ရုက္ခ-မူလဂတော ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍ဌင်း။ သုညာဂါရဂတော ဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍ဌင်း။ "ဣဒံ၊ ဤတေဘူမကသခ်ါရတရားအပေါင်းသည်။ အတ္တေန ဝါ၊ (ငါ သူ တပါး ယောကျ်ား မိန်းမဟု ဆိုအပ်သော)အတ္တမှဌင်း။ အတ္တနိယေန ဝါ၊ (သက်နှံး သပိတ် ပရိက္ခရာ ကိုယ်အင်္ဂါ စသော) အတ္တ၏ ဥစ္စာမှဌင်း။ သုညန္တိ၊ ဆိတ်၏"ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယံ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်ခြင်းကို။ သုညတာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ အနိမိတ္တာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသောအာရုံတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်း ခြင်းကြောင့်။ အနိမိတ္တံ၊ ရာဂစသော အာရုံမရှိသော။ စေတောသမာဓိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယံ၊ ဤ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့် နေခြင်းကို။ အနိမိတ္တာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယံ ပရိယာယံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနတ္ထာ စေဝ၊ လည်း ရှိကုန်၏။ နာနာဗျဉ္ဇနာ စ၊ လည်းရှိကုန်၏။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည် ပင်တည်း။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယံ ပရိယာယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဧကတ္ထာ၊ တူသောအနက်ရှိကုန်၏။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဒါမျှသည်သာလျှင်။ နာနံ၊ ထူး၏။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ ပမာဏ-ကရဏော၊ အတိုင်းအရှည်ကို ပြုတတ်၏။ ဒေါသော၊ သည်။ ပမာဏကရဏော၊ တတ်၏။ မောဟော၊ သည်။ ပမာဏကရဏော၊ တတ်၏။ ခီဏာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ တေ၊ ထိုရာဂ ဒေါသ မောဟတို့ကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ အမြစ်အရင်းကိုပယ်ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာကျင်းကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန် ပြီ။အနဘာဝံကတာ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းကိုပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ အပ္ပမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယော၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တာသံ၊ ထိုအပ္ပမာဏစေတောဝိမုတ္တိတို့တွင်။ အကုပ္ပါ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တ-

ဖလစေတောဝိမုတ္တိကို။ အဂ္ဂံ(အဂ္ဂါ)၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အကုပ္ပါ၊ သော။ သာ ခေါ ပန စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ရာဂေန၊ ရာဂမှ။ သုညာ၊ ဆိတ်၏။ ဒေါသေန၊ မှ။ သုညာ၊ ၏။ မောဟေန၊ မှ။ သုညာ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရာဂေါ၊ သည်။ ကိဉ္ဇနံ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။ ဒေါသော၊ သည်။ ကိဉ္ဇနံ၊ ၏။ မောဟော၊ သည်။ ကိဉ္ဇနံ၊ ၏။ (တေ မှ အနုပ္ပါဒဓမ္မာအထိ ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ ရား။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ အာကိဉ္ဇညာ၊ နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာအာရုံမရှိကုန်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယော၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တာသံ၊ ထိုအာကိဉ္ဇညစေတောဝိမုတ္တိတို့တွင်။ အကုပ္ပါ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖလစေတောဝိမုတ္တိကို။ အဂ္ဂံ(အဂ္ဂါ)၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ အပ်၏။ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ နိမိတ္တကရဏော၊ သိကြောင်း အမှတ်နိမိတ်ကို ပြုတတ်၏။ ဒေါသော၊ သည်။ နိမိတ္တကရဏော၊ တတ်၏။ မောဟော၊ သည်။ နိမိတ္တကရဏော၊ တတ်၏။ (တေ မှ အနုပ္ပါဒဓမ္မာအထိ ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ ရား။ ယာဝတာ၊ ကုန်သော။ အနိမိတ္တာ၊ နိစ္စနိမိတ်စသည်တို့မှကင်းကုန်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယော၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တာသံ၊ ထိုအနိမိတ္တစေတောဝိမုတ္တိတို့တွင်။ အကုပ္ပါ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ကို။ အဂ္ဂံ (အဂ္ဂါ)၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ အပ်၏။ (သာ ခေါ ပန မှ မောဟေနအထိ ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ ရား။ ယံ ပရိယာယံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဧကတ္ထာ၊ ကုန်၏။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သာလျှင်။ နာနံ၊ ထူး၏။ (သော) ပရိယာယော၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ယဿ တေ၊ အကြင်သင်၏။ ပညာ စက္ခူ၊ ပညာတည်းဟူသော မျက်စိသည်။ ဂမ္ဘီရေ၊ အနက် သဒ္ဒါ နှစ်ပါးစုံ အားဖြင့်နက်နဲသော။ ဗုဒ္ဓဝစနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်၌။ ကမတိ၊ ဆောင်စွမ်းနိုင်၏။ ဝါ၊ ဖြစ်၏။ (တဿ) တေ၊ ထိုသင်၏ အတွက် ။ လာဘာ၊ အရတော်ပေစွ။ ပဟဂတိ၊ သူကြွယ်။ (တဿ) တေ၊ ထိုသင်၏ အတွက်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာလှလှ ရပေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-နိဂဏ္ဍနာဌပုတ္တသုတ်

၃၅၀။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ နာဌပုတ္တော၊ နာဌ၏သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဍော၊ (ကိုယ်၏ရှေအဘို၌ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အဝတ်ရှိသော) နိဂဏ္ဍတက္ကတွန်းသည်[၂]။ မဟ-

---

၁။ ရာဂေါ ခေါ ဘန္တေ ကိဉ္ဇနန္တိ ရာဂေါ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ ပုဂ္ဂလံ ကိဉ္ဇတိ မဒ္ဒတိ ပလိဗုန္ဓတိ၊ တသ္မာ ကိဉ္ဇနန္တိ ဝုတ္တော။ မနုဿာ ကိရ ဂေါဏေဟိ ခလံ မဒ္ဒါပေန္တာ "ကိဉ္ဇေဟိ ကပိလ,ကိဉ္ဇေဟိ ကာဋ္ဌကာ"တိ ဝဒန္တိ၊ ဧဝံ မဒ္ဒနဋ္ဌော ကိဉ္ဇနဋ္ဌောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။ (ဋ္ဌ။)

ကိစိ မဒ္ဒနေ။ ကိဉ္ဇေတိ၊ ကိဉ္ဇယတိ။ ကိဉ္ဇနံ၊ အကိဉ္ဇနော။ တတ္ထ ကိဉ္ဇနန္တိ ပလိဗောဓော၊ ကိဉ္ဇေတိ သတ္တေ မဒ္ဒတီတိ ကိဉ္ဇနံ။ ကိဉ္ဇနသဒ္ဒေါ မဒ္ဒနတ္ထေ ဝတ္တတိ။ (သဒ္ဒနီတိ ဓာတုမာလာ နှာ-၂၉၁-၂။)

ကိဉ္ဇနသဒ္ဒါ မဒ္ဒနအနက်ကို ဟောသည်၊ ကိဉ္ဇန၌ ကိစိဓာတ် ယုပစ္စည်းသည် ကတ္တုသာဓန၌ သက်၏။ ကိဉ္ဇေတိ သတ္တေ မဒ္ဒတီတိ ကိဉ္ဇနံဟု ကတ္တုသာမ် ဝိဂ္ဂဟပြုလေ။

၂။ နိဂဏ္ဍောတိ ပုရိမဘာဂပဋိစ္ဆန္နော။ (အံ-ဋ္ဌ ၃၊ နှာ ၈၅။) အမှာကံ ဂဏ္ဍနကိလေသော ပလိဗုဇ္ဈန-ကိလေသော နတ္ထိ၊ ကိလေသဂဏ္ဍရဟိတာ မယန္တိ ဧဝံ ဝါဒိတာယ လဒ္ဓနာမဝသေန နိဂဏ္ဍော။ နာဌဿ ပုတ္တောဟိ နာဌပုတ္တော။ (မ ဋ္ဌ ၂၊ မျက်နှာ ၁၃၇။)

အမှာကံ သညောဇနဂဏ္ဍော နတ္ထီတိ ဝါဒိနော ဗာဟိရပဗ္ဗဇိတာ နိဂဏ္ဍာ။ (ဒီ ဋ္ဌီ နဝ ၂၊ မျက်နှာ ၄၃။) နိဂဏ္ဍတက္ကတွန်းဟူသည် ကိုယ်၏ရှေပိုင်း၌သာ အဝတ် ဝတ်သည်ဖြစ်၍ ကိလေသာစသော အနှောင်အဖွဲ့ မရှိဟု အယူရှိသော ဗာဟိရပဗ္ဗဇိတတိတ္ထိမျိုးတည်း။

တိယာ၊ များစွာသော။ နိဂဏ္ဌပရိသာယ၊ နိဂဏ္ဌတက္ကတွန်းပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မစ္ဆိကာ-သဏ္ဍံ၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍအမည်ရှိသောတောအုပ်သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်အားဖြင့်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ "နာဋပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ မဟတိယာ၊ သော။ နိဂဏ္ဌပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော ကိရာတိ၊ အစဉ်အားဖြင့်ရောက်သတဲ့"ဟူသော ဤစကားကို။ အဿောသိ ခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ သမ္မဟုလေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ဥပါသကေဟိ၊ ဒါယကာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ နာဋပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ပြီး၍။ နာဋ-ပုတ္တေန၊ သော။ နိဂဏ္ဌေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဟောပြော ပြီ။ပ။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ "ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တုံ၊ သည်။ သမဏသ ဂေါတမသ၊ ရဟန်း ဂေါတမ၏။ အဝိတက္ကော၊ ဝိတက်မရှိသော။ အဝိစာရော၊ ဝိစာရမရှိသော။ သမာဓိ၊ သမာဓိ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ သဒ္ဒဟသိ၊ ယုံကြည်သလော။ ဣတိ ဧတံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆို ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၌[၁]။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်သဖြင့်။ "အဝိတက္ကော၊ သော။ အဝိစာရော၊ သော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ နိရောဓော၊ သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ နု ခေါ ဂစ္ဆာမိ၊ မသိပါ[၂]။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ နာဋပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဥလ္လောကေတွာ၊ မော်ကြည့်၍။ "ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့။ ဣဒံ၊ ဤစိတ္တသူကြွယ်ကို။ ပဿန္တု၊ ကြည့်ရှုကြကုန်လော့။ စိတ္တော၊ သော။ အယံ ဂဟပတိ၊ ဤသူကြွယ်သည်။ ယာဝ(အတိဝိယ)၊ အလွန်လျှင်။ ဥဇုကော စ၊ ဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။) စိတ္တော၊ သော။ အယံ ဂဟပတိ၊ သည်။ ယာဝ(အတိဝိယ)၊ လျှင်။ အသဌော စ၊ မစဉ်းလဲသည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။) စိတ္တော၊ သော။ အယံ ဂဟပတိ၊ သည်။ ယာဝ(အတိဝိယ)၊ လျှင်။ အမာယာဝီ စ၊ သူတပါးတို့ကို မလှည့်ပတ်တတ်သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။) ယော၊ အကြင်သူ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရေ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို။ နိရောဓေတဗ္ဗံ၊ ချုပ်စေအပ်၏ဟူ၍။ မညေယျ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဇာလေန၊ ကွန်ယက်ဖြင့်။ ဝါ၊ ပိုက်ကွန်ဖြင့်။ ဝါတံ ဝါ၊ လေကိုမူလည်း။ ဗာဓေတဗ္ဗံ မညေယျ၊ တားမြစ်အပ်၏ ဟူ၍ အောက်မေ့မှတ်ထင်ရာ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝိတက္ကဝိစာရေ၊ တို့ကို။ နိရောဓေတဗ္ဗံ၊ ချုပ်စေအပ်၏ဟူ၍။ မညေယျ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ရာ၏။ သော၊ သည်။ သကမုဋ္ဌိနာ၊ မိမိ၏ လက်ဆုတ်ဖြင့်။ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ သောတံ၊ရေအလုဉ်ကို။ အာဝါရေတဗ္ဗံ မညေယျာတိ၊ ပိတ်ပင်တားဆီးအပ်၏ဟူ၍ အောက်မေ့မှတ်ထင်ရာ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ပြောဆိုပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တံ၊ ထိုငါဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကို။ (တုံ၊သည်။)ကိုံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်ပါသနည်း။ ယံ ဉာဏံ ဝါ၊ အကြင်ဉာဏ်သည်ငှင်း။ ယာ သဒ္ဓါ ဝါ၊ အကြင်သဒ္ဓါတရားသည်ငှင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တေသု၊ ထိုဉာဏ်သဒ္ဓါနှစ်ပါးတို့တွင်။)ကတမံ၊ အဘယ်တရားသည်။ ပဏီတတရံ နု ခေါ၊အထူးသဖြင့်

၁။ ဘဂဝတော သဒ္ဓါယာတိ ဘဂဝတိ သဒ္ဓါယ၊ဋီ။ သတ္တမီယတ္ထေ ကုသလာဒိယောဂေ၊ ရူ ၁၆၉-နှာ အရ သဒ္ဓါယအယှဉ် ဆဋ္ဌီကို သတ္တမျတ္ထဉ်သက်၏။ ထို့ကြောင့် ဘဂဝတိ ဋီကာ ဖွင့်သည်။

၂။ ဂစ္ဆာမိတိ အာဂစ္ဆာမိ၊ ဗုဇ္ဈာမိတိ အတ္ထော။(ဋီ)

မြတ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါထက်။ ဉာဏံ ယေဝ၊ ဉာဏ်သည်ဘာလျှင်။ ပဏီတတရံ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်၏။ဣတိ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေဝ၊အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံးသာလျှင်။ အာကခ်ါမိ၊အလိုရှိ၏။(တာဝ-ဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံးသာလျှင်။) ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ဝိဟရာမိ၊နေ၏။ပ။ စတုတ္ထံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။သော ခွါဟံ(သော ခေါ အဟံ)၊ထိုငါသည်။ဧဝံ၊ ဤသို့။ဇာနန္တော၊သိသည်ရှိသော်။ဧဝံ၊ဤသို့။ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ အညဿ၊ငါမှတပါးသော။ ကဿ၊ အဘယ်မည်သော။ သမဏဿ ဝါ၊ ရဟန်း ၌ရင်း။ ဗြာဟ္မဏဿ ဝါ၊ ပုဏ္ဏား၌ရင်း။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ "အဝိတက္ကော၊ သော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ နိရောဓော၊ သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ နဂမိဿာမိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။ (ဣတိတလုံး အကြေကြံ။)

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ နာဌပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဍော၊ သည်။ သကံပရိသံ၊ မိမိ၏ ပရိသတ်ကို။ အပလောကေတွာ၊ စောင်းလှည့်ကြည့်၍။ "ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့။ ဣဒံ၊ ဤစိတ္တ သူကြွယ်ကို။ပဿန္တု၊ရှုကြကုန်လော့။ စိတ္တော၊သော။ အယံ ဂဟပတိ၊ သည်။ ယာဝ(အတိဝိယ)၊ လျှင်။ အနုဇုကော စ၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း မရှိသည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။)ပ။သဌော စ၊ စဉ်းလဲ သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။)ပ။ မာယာဝီ စ၊ သူတပါးတို့ကို လှည့်ပတ်တတ်သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။)" ဣတိ ဧဝံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌ပင်လျှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တေ၊ သင်၏။ ဘာသိတံ၊ စကားကို။ "ဘဝန္တော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ပ။ အမာယာဝီ စ၊ သည်လည်း။ (ဟောတိ၊၏။)" ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဇာနာမ၊ သိရပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ တေ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ကို။ "ဘဝန္တော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ပ။ မာယာဝီ စ၊သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။)" ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဇာနာမ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ သင်၏။ ပုရိမံ၊ ရှေစကားသည်။ သစေ သစ္စံ၊ အကယ်၍ မှန်သည်ဖြစ်အံ့။ တေ၊ ၏။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်စကားသည်။ မိစ္ဆာ၊ ချုတ်လွဲသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဘန္တေ၊ ရား။ ပန၊ အတို့ဘပါးကို ဆိုဦးအံ့။ တေ၊ ၏။ ပုရိမံ၊ သည်။ သစေ မိစ္ဆာ၊အံ့။ တေ၊ ၏။ ပစ္ဆိမံ၊ သည်။ သစ္စံ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သဟမ္မိကာ၊ အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဒသ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပဥ္ဥာ၊ ဤအမေး ပြဿနာတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။နေသံ၊ ထိုအမေးပြဿနာတို့၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ အာဇာနေယျာသိ၊ သိစေရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နိဂဏ္ဍပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မံ၊ ငါ၏(အထံသို့။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။) ပဋိဟရေယျာသိ၊ (မိမိ၏လာသည်၏ အဖြစ်ကို) သိစေရာ၏။ ဧကော၊ တခုသော။ ပဥ္ဥော၊ ပြဿနာကို ရှာမှီးခြင်းရင်း။ ဧကော၊ သော။ ဥဒ္ဒေသော၊ အကျဉ်းပြခြင်းရင်း။ ဧကံ၊ သော။ ဝေယျာကရဏ်၊ ဖြေဆိုခြင်းရင်း။ပ။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ပဥ္ဥာ၊ တို့ရင်း။ ဒသ၊ ကုန်သော။ ဥဒ္ဒေသာ၊ တို့ရင်း။ ဒသ၊ ကုန်သော။ ဝေယျာကရဏာနိ၊ တို့ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဒသ၊ ကုန်သော။ ပဥ္ဥာ၊ တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ ပြန်စပ်။)အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ နာဌပုတ္တံ၊ သော။ နိဂဏ္ဍံ၊ ကို။ သဟမ္မိကေ၊ ကုန်သော။ ဒသ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပဥ္ဥေ၊ တို့ကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ မေးမြန်း၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

အဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-အစေလကဿပသုတ်

၃၅၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ စိတ္တဿ၊ သော။ ဂဟပတိနော၊ ၏။ ပုရာဏ-ဂိဟ်သဟာယော၊ ရှေးလူဖြစ်စဉ်အခါက အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ဘူးသော။ အစေလော၊ အဝတ်မဝတ်သော။ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ သည်။ဟောတိ၊၏။စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ "အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပုရာဏဂိဟ်သဟာယော၊ သော။ အစေလော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော ကိရာတိ၊ အစဉ်အားဖြင့်ရောက်သတဲ့" ဟူ၍။ အဿောသိ ခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ အစေလော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမ်တွာ၊ ပြီး၍။ အစေလေန၊ သော။ ကဿပေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။သမ္မောဒိ၊ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောပြီ။ပ။ အစေလံ၊ သော။ ကဿပံ၊ ကို။ "ဘန္တေ ကဿပ၊ အရှင်ကဿပ။ ပဗ္ဗဇိ-တဿ၊ ရဟန်းပြုသော (သင့်အား)။ ကီဝ စိရန္တိ၊ အဘယ်မျှကြာမြင့်ပြီနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မေးမြန်းပြောဆို၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ သော။ မေ၊ ငါ့အား။ တိံသ-မတ္တာနိ၊ သုံးဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဝဿာနိ၊ နှစ်တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်ပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ အား။ တိံသမတ္တေဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဝဿေဟိ၊ ဤနှစ်တို့ဖြင့်။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊ အရိယာ၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်အမြင်အထူးရှိသော။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း ဖြစ်သော။ မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်မြတ်သော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော တရားသည်။ အတ္ထိ ပန၊ရှိပါသလော။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးမြန်း၏။ ဂဟပတိ သူကြွယ်။တိံသမတ္တေဟိ၊ ကုန်သော။ဣမေဟိ ဝဿေဟိ၊တို့ဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊သော။ မေ၊ အား။ နဂ္ဂေယျာ စ၊ အချည်းနှီး အဝတ်မဝတ်သည်၏အဖြစ်မှဋင်း။ မုဏ္ဍေယျာ စ၊ ကတုံးဦးပြည်းသည်၏ အဖြစ်မှဋင်း။ပါဝဋ္ဌနိပ္ပေါဋ္ဌ-နာယ စ၊မြေ၌ထိုင်သောသူအား တင်ပါးအရပ်၌ ကပ်ငြိကုန်သော မြေမှုန့်စသည်တို့ကို ခါကြောင်း ဖြစ်သော ဥဒေါင်းမြီးစည်းမှဋင်း။အညတြ၊ကြဉ်ထား၍။အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊သော။ အဓိဂတော၊ ရအပ်သော။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်သော။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အစေလံ၊ သော။ ကဿပံ၊ ကို။ "ဘော၊ အရှင်ကဿပ။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ ဝါ၊ ကို။ သွာက္ခာတတာ၊ ကောင်းစွာဟော ကြားတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်သည်။အစ္ဆရိယံ ဝတ၊အံ့ဘွယ်ရှိပေစွတကား။ဘော၊ အရှင်ကဿပ။ ဓမ္မဿ၊ ၏။ ဝါ၊ ကို။ သွာက္ခာတတာ၊ သည်။ အဗ္ဘုတံ ဝတ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစွတကား။ တိံသမတ္တေဟိ၊ ကုန်သော။ ဝဿေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နဂ္ဂေယျာ စ၊ မှဋင်း။ မုဏ္ဍေယျာ စ၊ မှဋင်း။ ပါဝဋ္ဌနိပ္ပေါဋ္ဌနာယ စ၊ မှဋင်း။ အညတြ၊ ၍။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊ ရှိသော။ အဓိဂတော၊ ရအပ်သော။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ ယတြဟိ နအဘဝိဿ နာမာဘိ၊ မဖြစ်ဘုံဘိ၏ဘကား"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။

ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဥပါသကတ္တံ၊ ဥပါသကာ၏အဖြစ်သို့။ ဥပဂတဿ၊ ကပ်ရောက်သော။ တုယှံ၊ သင်အား။ ကီဝ စိရံ ပန၊ အဘယ်မျှကြာမြင့်ပြီနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးမြန်း၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဥပါသကတ္တံ၊ သို့။ ဥပဂတဿ၊ သော။ မယှမ္ပိ၊ ငါ့အားလည်း။ တိံသမတ္တာနိ၊ ကုန်သော။ ဝဿာနိ၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်ပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုဏ်။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တိံသမတ္တေဟိ၊

ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဝဿေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊ သော။ အဓိဂကော၊ သော။ ဖာသုဝိဟာရော၊ သော။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးမြန်း၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဂိဟိနောပိ။ လူအားသော်လည်း။ သိယာ၊ ဖြစ်နိုင်ပေ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ ဖြစ်နိုင်သည်မှန်ပေ၏။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေဝ၊လုံး။ အာကခ်ါမိ၊ အလိုရှိ၏။ (တာဝဒေဝ၊ သာလျှင်။) ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ပ။ စတုတ္ထံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ထက်။ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ သစေ ခေါ ပန ကရေယျံ၊ အကယ်၍ပြုရာ၏။ (ဧဝံ၊ သော်။) "ယေန သံယောဇနေန၊ အကြင်သံယောဇဉ်နှင့်။ သံယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ပုန၊ တဖန်။ ဣမံ လောကံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ တံ သံယောဇနံ၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ယံ ဗျာကရေယျ၊ အကြင် ဟောကြားတော်မူရာ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ဟောကြားတော်မူခြင်းသည်။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ အနစ္ဆရိယံ၊ မအံ့ဩလောက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အစေလော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ သော။ ဂဟပတိံ၊ ကို။ "ဘော၊ အချင်းသူကြွယ်။ ဓမ္မဿ၊ ၏။ ဝါ၊ ကို။ သွာက္ခာတတာ၊ သည်။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ တကား။ ဘော၊ အချင်းသူကြွယ်။ ဓမ္မဿ၊ ၏။ ဝါ၊ ကို။ သွာက္ခာတတာ၊ သည်။ အဗ္ဘုတံ ဝတ၊ တကား။ ဩဒါတဝသနော၊ အဝတ်ဖြူကိုဝတ်သော။ ဂိဟီ၊ လူသည်။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ သော။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်သော။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော စျာန်မဂ်ဖိုလ်တရားထူးကို။ ယတြ ဟိ အဓိဂမိဿတိ နာမ၊ ရတုံဘိသေး၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အဟံ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်၏အဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်း၏အဖြစ်ကို။ လဘေယျန္တိ၊ ရလိုပါ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အစေလံ၊ သော။ ကဿပံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ ယေန၊ ၌။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ပြီး၍။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အစေလော၊ သော။ အယံ ကဿပေါ၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပုရာဏဂိဟိသဟာယော၊ ရှေးလူဖြစ်စဉ်အခါက အဆွေခင်ပွန်းပါတည်း။ ထေရာ၊ တို့သည်။ ဣမံ၊ ဤအစေလကဿပကို။ ပဗ္ဗာဇေန္တု၊ ရှင်ပြုကြပါစေကုန်လော့။ ဥပသမ္ပာဒေန္တု၊ ရဟန်းပြုကြပါစေကုန်လော့။ အဟံ၊ သည်။ အဿ၊ ထိုအစေလကဿပ၏ အလို့ငှါ။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပ္ပစ္စယ-ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ တို့၏။ ဥဿုက္ကံ၊ ကြောင့်ကြကို။ ဝါ၊ လုံလကို။ ကရိဿာမီဘိ၊ ပြုပါအံ့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အစေလော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်၏အဖြစ်ကို။ အလတ္ထ ခေါ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ အလတ္ထ၊ ရပြီ။ စ ပန၊ ဆက်၍အထူး ပြဆိုဦးအံ့။ အစိရူပသမ္ပန္နော၊ ရဟန်းပြု၍မကြာမြင့်သေးသော။ အာယသ္မာ ကဿပေါ၊ အရှင်ကဿပသည်။ ဧကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကိုပူပန်စေတတ်သောလုံလရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုး

ကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ယာတည်ထောင်လူ၏ ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ယာမထောင် ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မင်္ဂလာဦးဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊ သို့။ ဒိဋ္ဌဝ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌ် သာလျှင်။ ဝါ၊ မျက်မှောက်ဘဝဌ်သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ(အဘိညာယ)၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝါ၊ ရောက်၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ "(မေ၊ ငါ၏။) ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ (မေ၊ သည်။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ဧသာတဆယ့်ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စအကျိုးငှါ။ အပရံ၊ တပါးသောပြုဘွယ် ကိစ္စသည်။ နာတိ၊ မရှိပြီ"ဟူ၍။ အဗ္ဘညာသိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိပြီ။ အာယသ္မာ ကဿပေါ၊ အရှင်ကဿပသည်။ အရဟာဒံ(အရဟန္တောနံ)၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဘို့တင်။ အညတရော စ၊ တယောက် အပါအဝင်သည်သည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဂိလာနဒဿနသုတ်

၃၅၂။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာဗာဓိကော၊ ဖျားနာခြင်းရှိသည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဗာဠှဂိလာနော၊ ပြင်းစွာ နာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ အာရာမဒေဝတာ၊ အရာမ်ဧစောင့်နတ်တို့သည်ဌင်း။ ဝနဒေဝတာ၊ တောစောင့်နတ်တို့သည်ဌင်း။ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ရုက္ခစိုး နတ်တို့သည်ဌင်း။ ဩသဓိတိဏဝနပ္ပတီသု၊ ဖန်ခါး ဇီးပြုံ အစရှိသော ဆေးပင်, ပြုံဆံမြက်ပြိတ်မြက် အစရှိသော မြက်ပင်, တောစိုးသင်္ဘပင်တို့၌ ၁။ အဓိဝတ္ထာ၊ စိုးအုပ်ရှိနေကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်ဌင်း။ သင်္ဃံမှ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ သမာဂမှ၊ ထိုထိုအရပ်မှ ကောင်းစွာလာကုန်၍။ စိတ္တံ၊ သော။ ဂဟပတိ်၊ ကို။ "ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ 'အနာဂဘံ၊ လာလတ္တံ့သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလ၌။ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကို လည်စေတတ်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်လို့၏'။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ ပဏိဓေဟိတိ၊ (ဘောဇ်တသည်၏ အစွမ်းအာဖြင့်) စိတ်ကိုဆားလော့"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။

ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ တာ အာရာမဒေဝတာ၊ ထိုအရာမ်ဧစောင့်နတ်ဘို့ကိုဌင်း။ တာ ဝနဒေဝတာ၊ တို့ကိုဌင်း။ တာ ရုက္ခဒေဝတာ၊ တို့ကိုဌင်း။ ဩသဓိတိဏဝနပ္ပတီသု၊ တို့၌။ အဓိဝတ္ထာ၊ ကုန်သော။ တာ ဒေဝတာ၊ တို့ကိုဌင်း။ "တမ္ဗို၊ ထို

၁။ ဤအနက်ကား ဤအဋ္ဌကထာဖွင့်အရပေးအပ်သောအနက်တည်း။ အံ-ဋ္ဌ ၃၊ သတ္တကနိပါတ် စာပိုဒ် ၆၉-၌ ဩသဓိတိ ဩသဓရုက္ခာဟု ဩသမိသန္နိ၏ ဧးတ်ကို မဟောရာ၌ ရောဂါပျောက်ကြောင်း ဆေးပင်ဟောဟု တိုက်ဆိုက်နှင့်၏။ ထို့ကြောင့် ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဧးတိုးဟော ဩသဓိအဖြင့် မဟုတ်၊ ဧဘတ်ကို မဟောသော ဩသမိသဒ္ဒါဟု သိထုံ၏။ ထိုဧအရကိုလည်း ဧ်းပြုဖန်ခါးပင်သည်ကို ကောက်ပြတော်မူ၏။ အဘိဓာန် ၅၄၁-၅၉၂-၀၉၃-ဂါထာတို့ကို ၎င်းလေ။ အံ-ဋ္ဌ ၃ သတ္တကနိပါတ် ၆၆-၌ တိကဘရ အပဒ္ဓ အနှစ်ရှိသော ထန်းပင် အုန်းပင် စသည်တို့ကို ကောက်ယူ ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ၎င်း အံ-ဋ္ဌ ၃ အရ ဩသဓိတိဏဝနပ္ပတိသု၊ ဆေးပင်, အပဒ္ဓ အနှစ်ရှိသော ထန်း အုန်း အစရှိသော သစ်ပင်, တောစိုးသင်္ဘပင်တို့၌ဟူ၍ ပေးလေ။

စကြာမင်း၏ အဖြစ်သည်လည်း။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ တမ်ဗို၊ ထိုစကြာမင်း၏ အဖြစ်သည်လည်း။ အဒ္ဓုဝံ၊ အမြဲတည်ခြင်းသဘောမရှိ။ တမ်ဗို၊ ထိုစကြာမင်း၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ဝါ၊ သည်လည်း။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဂမနီယန္တိ၊ သွားထိုက်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ စိတ္တာသ၊ သော။ ဂဟပတိနော၊ ၏။ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျမ်းဝင်သောသူဘို့သည်ဌင်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ မိဆွေဘမျိုးဖြစ်သော သူတို့သည်ဌင်း။ စိတ္တံ၊ သော။ ဂဟပတိ်ံ၊ ကို။ "အယျပုတ္တ၊ အရှင်သား။ သတိ်ံ၊ သတိ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေဟိ၊ အာခုံသူ့ရှေးရှုကပ်၍ဘည်ဧပါလော့။ မာ ဝိပွလပိတိ၊ မမြည်ဘမ်းပါလင့်"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ "အယျပုတ္တ၊ အရှင်သား။ သတိ်ံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌပေဟိ၊ လော့။ မာ ဝိပွလပိတိ၊ လင့်"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေထ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏။ (ယံကား နိပါတမတ္တ။) အဟံ၊ သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝဒါမိ၊ ပြောဆိုပါသနည်း။ အယျပုတ္တာ၊ အရှင်သား။ တုံ၊ သည်။ "တမ်ဗို၊ သည်လည်း။ပ။ ဂမနီယန္တိ၊ သွားထိုက်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ ဧဓါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝဒေသိ၊ ပြောဆိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တထာဟိ ပန၊ ထိုသို့ပြောဆိုခြင်း၏အကြောင်းကား။ အာရာမဒေဝတာ၊ တို့သည်ဌင်း။ ဝနဒေဝတာ၊ တို့သည်ဌင်း။ ရုက္ခဒေဝတာ၊ တို့သည်ဌင်း။ ဩသဓိတဏ်ဝနပွတီသု၊ တို့၌။ အဓိဝတ္ထာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်ဌင်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ "ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ 'အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ၌။ စက္ခုဝတ္တိ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အာသံ၊ ဖြစ်လို၏'။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဏိဓေဟိတိ၊ တောင့်တပါလော့" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ တာ၊ ထိုနတ်ဘို့ကို။ "တမ်ဗို၊ သည်လည်း။ပ။ ဂမနီယန္တိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ပြောဆို၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။) အယျပုတ္တာ၊ သား။ တာ အာရာမဒေဝတာ၊ တို့သည်ဌင်း။ပ။ တာ ဒေဝဘာ၊ တို့သည်ဌင်း။ ကိ် ပန၊ အဘယ်သို့သော။ အတ္ထဝသံ၊ အကျိုးထူးကို။ သမ္မာသမာနာ၊ ကောင်းစွာမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ "ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ပ။ ပဏိဓေဟိတိ၊ လော့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ တာသံ ခေါ အာရာမဒေဝတာနံ၊ တို့အား၎င်း။ ဝါ၊ တို့၏၎င်း။ "စိတ္တော၊ သော။ အယံ ဂဟပတိ၊ သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ကလ္လာဏ ဓမ္မော၊ ကောင်းသောသဘောရှိ၏။ 'အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ၌။ စက္ခုဝတ္တိ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အာသံ၊ ၏'။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သစေ ပဏိဒဟိဿတိ၊ အကယ်၍ တောင့်တလတ္တံ့။ (ဧဝံ၊ ဤသို့ တောင့်တသည်ရှိသော်။) သီလဝတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ အယံ စေတောပဏိဓိ၊ ဤစိတ်၏ တောင့်တခြင်းသည်။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ သီလ၏ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဇ္ဈိဿတိ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့။ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်ယှဉ်သောသူသည်။ ဓမ္မိကံ၊ တရားအားလျော်သော။ ဖလံ၊ အကျိုးတရားကို။ အနုပဿတိတိ၊ မြင်ရလတ္တံ့" ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာ အာရာမဒေဝတာ၊ တို့သည်ဌင်း။ပ။ တာ ဒေဝဘာ၊ တို့သည်ဌင်း။ ဣမံ အတ္ထဝသံ၊ ဤအကျိုးထူးကို။ သမ္မာသမာနာ၊ ဖြစ်၍။ပ။ ပဏိဓေဟိတိ၊ လော့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ "တမ်ဗို၊ သည်လည်း။ပ။ ဂမနီယန္တိ၊ အပ်၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

အယျပုတ္တာ၊ သား။ တေန ဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ အမှေပိ၊ ငါတို့ကိုလည်း။ ဩဝဒါဟိ၊ ဆုံးမပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ တသ္မာ ဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ ဧဝါ၊ သင်တို့

သည်။ "သော ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝါ၊ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေ၊ ၌။ အဝေစ္စပ္ပ သာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ (ဂုဏ်တော်အနက်များ စာပိုဒ် ၃၄၁၊ သက္ကသုတ်၌ပေးခဲ့ပြီ။)ပ။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိ တစုံ တခုသော။ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော လှူဘွယ် ဝတ္ထုကို။ သီလဝန္တေဟိ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေဟိ၊ ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ အပ္ပဋိဝိဘတ္တံ၊ မဝေဘန်အပ်သည်။ ဘဝိဿတီတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဣဟိ၊ ဤသို့ဟော၏။ အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ မိတ္တာမစ္စေ၊ တို့ကိုဋင်း။ ဉာတိသာလောဟိတေ၊ တို့ကိုဋင်း။ ဗုဒ္ဓေ စ၊ မြတ်စွာဘုရား၌ဋင်း။ ဓမ္မေ စ၊ တရား၌ဋင်း။ သံဃေ စ၊ သံဃာ၌ဋင်း။ စာဂေ စ၊စွန့်ကြဲခြင်း၌ဋင်း။ သမာဒပေတွာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေ၍။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

စိတ္တသံယုတ္တံ၊ စိတ္တသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုစိတ္တသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သံယောဇနဥ္စ၊ သံယောဇနသုတ်ဋင်း။ ဒ္ဒေ၊ ကုန်သော။ ဣသိဒတ္တာ စ၊ ပဌမဣသိဒတ္တ သုတ်, ဒုတိယဣသိဒတ္တသုတ်တို့ဋင်း။ မဟကော စ၊ မဟကပါဋိဟာရိယသုတ်ဋင်း။ (ဒ္ဒေ၊ ကုန်သော။) ကာမဘူပိ စ၊ ပဌမကာမဘူသုတ်, ဒုတိယကာမဘူသုတ်တို့ဋင်း။ ဂေါဒတ္တော စ၊ ဂေါဒတ္တသုတ်ဋင်း။ နိဂဏ္ဌော စ၊ နိဂဏ္ဌသုတ်ဋင်း။ အစေလေန၊ အစေလကဿပသုတ်နှင့်။ (သဟ၊ တက္ဒ။) ဂိလာနဒဿနဥ္စ၊ ဂိလာနဒဿနသုတ်ဋင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးသတ်သတည်း။

ဂ-ဂါမဏိသံယုတ်

၁-စဇ္ဈသုတ်

၃၅၃။ သာဝတ္ထိ နိဒါန်း၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ စတ္ထော၊ စတ္ထာအမည်ရှိသော။ ဝါ၊ ကြွမ်းတန်းသော။ ဂါမဏီ၊ ရှာသူကြီးသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ စတ္ထော၊ သော။ ဂါမဏီ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ စတ္ထော စတ္ထောတ္တော၊ ကြွမ်းတန်းသောသူ ကြွမ်းတန်းသောသူဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ သော ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သည်။ ယေန၊ ကြောင့်။ သောရတော သောရတော တော္ထဝ၊ ကောင်းသောအမှု၌ မွေ့လျော်သောသူ မွေ့လျော်ခသောသူဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သော ဟေတု၊ သည်။ ကော ပန၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း" ဟူသော။ တေါ၊ ဤစကားကို။ အဓိဝါစ၊ လျှောက်ထား၏။ ဂါမဏီ၊ ရှာသူကြီး။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကေစ္စယ၊ အချို့သောသူသည်။ ရာဂေါ၊ ရာဂကို။ အပ္ပဟီနော၊ မပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဂဿ၊ ရာဂကို။ အပ္ပဟာနတ္တာ၊ မပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ ကောဓပန္နိ၊ အမျက်ထွက်စေတတ်ကုန်၏၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်။ ကောပိယမာနော၊ အမျက်ထွက်အပ်သည်ရှိသော်။ ကောပံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ ပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာပြု၏။ သော။ ထိုသူသည်။ ဝါ၊ ကို။ စတ္ထောတ္တော၊ သာလျှင်။ သင်္ခံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဒေါသော၊ ဒေါသကို။ (အကြွင်း နည်းမှီး၍ပေး။) မောဟော၊ ကို။ (အကြွင်း နည်းမှီး၍ပေး။) ဂါမဏီ၊ ရှာသူကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သည်။ ယေန၊ ကြောင့်။ စတ္ထော စတ္ထောတ္တော၊ သာလျှင်။ သင်္ခံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သော ဟေတု၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ အယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

ပန၊ ကဏှပက္ခမှတပါး သုက္ကပက္ခကိုဆိုဦးအံ့။ ဂါမဏီ၊ ရှာသူကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စယ၊ သည်။ ရာဂေါ၊ ကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဂဿ၊ ကို။ ပဟီနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ နကောပေန္တိ၊ အမျက်မထွက်စေတတ်ကုန်။ ပရေဟိ၊ တို့သည်။ ကောပိယမာနော၊ သော်၊ ကောပံ၊ ကို။ နပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာမပြု။ သော၊ သည်။ သောရတောတ္တော၊ သာလျှင်။ သင်္ခံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ (ဒေါသော ပဟီနော မောဟော ပဟီနောဝါကျများပေး။) ဂါဏီ၊ ရှာသူကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သည်။ ယေန၊ ကြောင့်။ သောရတော သောရတော တော္ထဝ၊သာလျှင်။သင်္ခံ၊သို့။ ဂစ္ဆတိ၊၏။ဒေါ ဟေတု၊သည်။ အယံ ခေါ၊ ပင်တည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။အယံ၊ ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဟောဘော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ စတ္ထော၊ သော။ ဂါဏီ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ အာဘိက္ကန္တံ၊ အလှန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာဘိက္ကန္တံ၊ အလှန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ နိက္ကုဋ္ဌိတံ ဝါ၊ မှောက်၍ထားအပ်သော ဝတ္ထုကိုမူလည်း။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျ

သေယျထာပိ၊ လှန်ရာသကဲ့သို့ဝင်း။ ပဋိစ္ဆန်ဝါ၊ မြက်သစ်ရွက်စသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဝတ္ထုကိုမူလည်း။ ဝိဝရေယျ သေယျထာပိ၊ ဖွင့်လှစ်ရာသကဲ့သို့ဝင်း။ မုဋ္ဌဿ ဝါ၊ လမ်းမှားသော သူအားမူလည်း။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ အာစိက္ခေယျ သေယျထာပိ၊ (လက်ကိုကိုင်ဆွဲ ဤလမ်းဘဲဟု) ပြောကြားရာသကဲ့သို့ဝင်း။ 'စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသောသူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့'။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ အန္ဓကာရေ ဝါ၊ အမိုက်တိုက်၌မူလည်း။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဓာရေယျ သေယျထာပိ၊ ထွန်းညှိရာသကဲ့သို့ဝင်း။ ဧဝ-မေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမက များစွာသော အကြောင်းပရိယာယ်ဖြင့်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ပကာသိတော၊ ထင်ရှားပြတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧသောဟံ (ဧသော အဟံ)၊ ဤငါသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဓမ္မဉ္ဇ၊ ကိုလည်း။ (သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၏။) ဘိက္ခုသံဃဉ္ဇ၊ ကိုလည်း။ (သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၏။) ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစ ပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ဆက်ဆုံး။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ရတနာသုံးပါးသို့။ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်သော။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍။ ဓာရေဘူတိ၊ မှတ်ထင်တော်မူပါလော့" ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးသတ်သတည်း။)

ပဋမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-တာလပုဋ္ဌသုတ်

၃၅၄။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ်နက်တို့အား အစာပေး၍ ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ တာလပုဋ္ဌော၊ တာလပုဋ္ဌအမည်ရှိသော။ (တာလပုဋ္ဌ မည်ကြောင်းကို ဌ-ဋ္ဌီ-တို့ကို ရှုလေ။) နဋ္ဌဂါမဏိ၊ ကချေသည်တို့၏ အကြီးအမှူးသည်။ ဝါ၊ ဇာတ် ဆရာသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ တာလပုဋ္ဌော၊ သော။ နဋ္ဌဂါမဏိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ ပုဗ္ဗကာနံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ အာစရိယပါစရိယာနံ၊ ဆရာ, ဆရာ၏ ဆရာဖြစ်ကုန်သော။ ဘာသမာနာနံ၊ ပြောဆိုတတ်ကြကုန်သော။ နဋ္ဌာနံ၊ ကချေသည် တို့၏။ ဝါ၊ ဇာတ်သမားတို့၏။ 'ယော သော နဋ္ဌော၊ အကြင်ကချေသည်သည်။ ဝါ၊ အကြင် ဇာတ်သမားသည်။ ရင်္ဂမဇ္ဇေ၊ ကရာအရပ်၏ အလယ်၌။ ဝါ၊ ဇာတ်ခုံအလယ်၌။ သမဇ္ဇမဇ္ဇေ၊ သဘင်အလယ်၌။ ဝါ၊ ပရိသဘ်အလယ်၌။ သစ္စာလိကေန၊ မှန်သောစကား မမှန်သောစကားဖြင့်။ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဟာသေတိ၊ ပျော်ရွှင်စေ၏။ ရမေတိ၊ မွေ့လျော်စေ၏။ သော၊ ထိုကချေ သည်သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ပဟာသာနံ၊ ပဟာသအမည်ရှိကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏ အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇတီတိ၊ ဖြစ်ရ၏'ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ (သုတံ မေ တံ ကို သုတံ+မေ+တေံ ဟု ပုဒ်ဖြတ်။) ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ကိံ၊ အဘယ်သို့။ အာဟာတိ၊ ဟောတော်မူပါသနည်း"ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဂါမဏိ၊ ဇာတ်ဆရာ။ အလံ၊ မသင့်။ တေံ၊ ဤစကားကို။ တိဋ္ဌတု၊ ထားလော့။ ဝါ၊ ရပ်လော့။ တေံ၊

ဤစကားကို။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာ ပုစ္ဆိ၊ မမေးလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဒုတိယမှိ ခေါ မှ ဣဓ ဘဂဝါ ကိမာဟာတိ အထိ ပေးမြဲ။)

ဂါမဏိ၊ ဇာတ်ဆရာ။ အဒ္ဓါ ခေါ၊ စင်စစ်သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ "ဂါမဏိ၊ ဇာတ်ဆရာ။ အလံ၊ မသင့်။ ဧတံ၊ ကို။ တိဋ္ဌတု၊ လော့။ မံ၊ ကို။ ဧတံ၊ ကို။ မာ ပုစ္ဆိတိ၊ မမေး ပါလင့်"ဟူသော ဤစကားကို။ နဲ လဘာမိ၊ ပြောဆို၍ မရခဲ့။ အပိ စ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ သင်၏(အမေးစကားကို)။ ဗျာကရိဿာမိ၊ ဖြေဆိုပါအံ့။ ဂါမဏိ၊ ဇာတ်ဆရာ။ ယေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗေ ခေါ၊ ၌။ အဝီတရာဂါ၊ မကင်းသေးသော ရာဂရှိကုန်၏။ ရာဂဗန္ဓနဗဒ္ဓါ၊ ရာဂတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ (သန္တိကံ၊ သို့။) နဋ္ဌော၊ သည်။ ရဂ်မဇ္ဈေ၊ ၌။ သမဇ္ဇမဇ္ဈေ၊ ၌။ ရဇနီယာ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ ထိုတရားတို့ကို။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်လွန်ကဲစွာ။ ဥပသံဟရတိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏။ ဂါမဏိ၊ ဇာတ်ဆရာ။ (ယေ)သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗေ ခေါ၊ ၌။ အဝီတဒေါသာ၊ မကင်း သေးသော ဒေါသရှိကုန်၏။ ဒေါသဗန္ဓနဗဒ္ဓါ၊ ဒေါသတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ် ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့၏။ (သန္တိကံ၊ သို့။) နဋ္ဌော၊ သည်။ ရဂ်မဇ္ဈေ၊ ၌။ သမဇ္ဇမဇ္ဈေ၊ ၌။ ဒေါသနီယာ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ တို့ကို။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ စွာ။ ဥပသံဟရတိ၊ ၏။ ဂါမဏိ၊ ဇာတ်ဆရာ။ (ယေ)သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗေ ခေါ၊ ၌။ အဝီတမောဟာ၊ မကင်းသေးသောမောဟ ရှိကုန်၏။ မောဟဗန္ဓနဗဒ္ဓါ၊ မောဟတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့၏။ (သန္တိကံ၊ သို့။) နဋ္ဌော၊ သည်။ ရဂ်မဇ္ဈေ၊ ၌။ သမဇ္ဇမဇ္ဈေ၊ ၌။ မောဟနီယာ၊ မောဟ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ တို့ကို။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ စွာ။ ဥပသံဟရတိ၊ ၏။ သော၊ ထို ကချေသည်သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိကိုယ်ဘိုင်။ မတ္တော၊ မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ ပမတ္တော၊ အပြားအားဖြင့် မေ့လျော့သည် ဖြစ်၍။ ပရေ၊ (ပွဲကြည့်သူဟု ဆိုအပ်သော) သူတပါးတို့ကို။ မဒေတွာ၊ မေ့လျော့စေ၍။ ပမာဒေတွာ၊ အပြားအားဖြင့် မေ့လျော့စေ၍။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ပဟာသော နာမ၊ ပဟာသမည်သော။ ယော နိရယော၊ အကြင်ငရဲသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထိုပဟာသငရဲ၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ အဿ၊ ထိုသူအား။ ဝါ၊ ၏။ "ယော သော နဋ္ဌော၊ သည်။ပ။ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ဖြစ်ရ၏"ဟူသော။ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သောအယူသည်။ သစေ ခေါ ပန ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။) အဿ၊ ထိုသူ၏။ သာ၊ ထိုအယူသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂါမဏိ၊ ဇာတ် ဆရာ။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ၊ မှားသောအယူရှိသော။ ပုရိသပုဂ္ဂ-လဿ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ နိရယံ ဝါ၊ ငရဲသို့ငင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိံ ဝါ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ အမျိုးသို့ငင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဂတီနံ၊ ဂတိတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။ ဂတိံ၊ ဂတိကို။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူပြီ။)

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ တာလပုဋ္ဌော၊ သော။ နဋ္ဌဂါမဏိ၊ သည်။ ပရောဒိ၊ ငိုကြွေးပြီ။ အဿူနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ ဂါမဏိ၊ ဇာတ်ဆရာ။

အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ "ဂါမဏိ၊ ရာ။ပ။ မာ ပုစ္ဆိတိ၊ မမေးလင့်"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ နာလတ္ထံ၊ ပြောဆိုရှိမရခဲ့။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ ယံ၊ အကြင် ကချေသည်တို့၏ ငရဲ တိရစ္ဆာန် နှစ်ဌာနဌ် ဖြစ်၏ဟူသော စကားကို။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဧတံ၊ ထိုလားရာဂတိနှစ်ပါးရှိသည်ကို ဟောတော်မူသော စကားကို။ နရောဒါမိ၊ မျက်ရည်ကို မယိုထွက်စေပါ။ ဝါ၊ စီးယိုမျက်ရည်မမြည်တမ်းပါ[၁]။ အပိ စ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ကုန်သော။ အာစရိယပါစရိယေဟိ၊ ကုန်သော။ နဋ္ဌေဟိ၊ ကချေသည်တို့သည်။ ဒီဃရတ္တံ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ "ယော သော နဋ္ဌော၊ သည်။ပ။ ဥပပဇ္ဇတီတိ၊ ရောက်ရ၏"ဟူ၍။ နိကတော၊ လိမ်လည်အပ်၏။ ဝဉ္ဇိတော၊ လှည့်ပတ်အပ်၏။ ပလုဒ္ဓေါ၊ အပြားအားဖြင့် တွေဝေစေအပ်၏။

(အဘိက္ကန္တံ ဘန္တေမှ ဘိက္ခုသံဃဥအထိ စဏ္ဍသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်၏အဖြစ်ကို။ လဘေယ္ယံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ လဘေယ္ယံ၊ ရလိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားပြီ။ တာလပုဋ္ဌော၊ သော။ နဋ္ဌဂါမဏိ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ အလတ္ထ ခေါ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္ထ၊ ရပြီ။ အစိရူပသမ္ပန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ တာလပုဋ္ဌော၊ သည်။ အရဟတံ၊ တို့တွင်။ အညတရော စ၊ သည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးသတ်သတည်း။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ယောဓာဇီဝသုတ်

၃၊ ၅။ အထ ခေါ၊ ၌။ ယောဓာဇီဝေါ၊ ယောဓာဇီဝအမည်ရှိသော။ ဝါ၊ စစ်ထိုးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသော။ ဂါမဏိ၊ စစ်သူကြီးသည်။ပ။ ယောဓာဇီဝါနံ၊ စစ်ထိုးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သောသူတို့၏။ 'ယော သော ယောဓာဇီဝေါ၊ သည်။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်ထိုးခြင်း၌။ ဥဿဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ တမေနံ၊ ထိုစစ်ထိုးခြင်းကို။ ဥဿဟန္တံ၊ သော်။ ဝါယမန္တံ၊ သော်။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ ဟနန္တိ၊ သတ်ကုန်၏။ ပရိယာပါဒေန္တိ၊ သေခြင်းသို့ ရောက်စေတတ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုစစ်သူကြီးသည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ပရဇိတာနံ၊ ပရဇိတအမည်ရှိကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတီတိ၊ ဖြစ်ရ၏'ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဣဓ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကိံ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဒုတိယမှိ တတိယမှိ ဝါကျများပေးမြဲ။)

ဂါမဏိ၊ စစ်သူကြီး။ အဒ္ဓါ ခေါ၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ပ။ ဗျာကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ယော သော ယောဓာဇီဝေါ၊ သည်။ သင်္ဂါမေ၊ ၌။ ဥဿဟတိ၊ ၏။ ဝါယမတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုစစ်သူကြီး၏။ တံ စိတ္တံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ "ဣမေ သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ ဟညန္တု ဝါ၊ သတ်မူလည်းသတ်ကြကုန်လော့။ ဗဇ္ဈန္တု ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့မူလည်းနှောင်ဖွဲ့ကြကုန်လော့။ ဥစ္ဆိဇ္ဇန္တု ဝါ၊ (လက်ခြေစသည်တို့၌) ဖြတ်မူလည်းဖြတ်ကြကုန်လော့။ ဝိနဿန္တု ဝါ၊ ဖျက်ဆီးမူလည်းဖျက်ဆီးကြကုန်လော့။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ မာ ဝါ အဟောသုန္တိ၊ မဖြစ်ပါ

၁။ ဋ္ဌီကာအလို နရောဒါမိ၊ သည်းမခံနိုင်ပါ-ဟူ၍ပေး။ ဋ္ဌ-ဌီ နှင့် သဒ္ဒနီတိတို့၌ အကျယ်ဆို၏ ရှုကြလေ။

စေကုန်လင့်”ဟူ၍။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်၏။ ဒုပ္ပဏိဟိတံ၊ မကောင်းသဖြင့်ထားအပ်၏။ တမေနံ၊ ထိုစစ်ထိုးခြင်းကို။ ဥဿဟန္တံ၊ သော်။ ဝါယမန္တံ၊ သော်။ ပရေ၊ တို့ကို။ ဟနန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရိယာပါဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ပရံဇိတော နာမ၊ သော။ နိရယော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ၌။ ဝါ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ ဝါ၊ ရောက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။ (ကြွင်းသောပါဌ်ကို တာလပုဋ္ဌသုတ်ကို နည်းမှီး၍ပေးလေ၊ အမည်မျှလောက်သာ ထူး၏။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဟတ္ထာရောဟသုတ်

၃၅၆။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဟတ္ထာရောဟော၊ ဆင်စီးသူရဲဖြစ်သော။ ဂါမဏိ၊ စစ်သူကြီးသည်။ ယေန၊ ၌။ (အကြွင်း တူ၏။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အဿာရောဟသုတ်

၃၅၇။ အထ ခေါ၊ ၌။ အဿာရောဟော၊ မြင်းစီးသူရဲဖြစ်သော၊ ဂါမဏိ၊ စစ်သူကြီးသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ (ကြွင်းသော ပါဋ္ဌိများ တာလပုဋ္ဌသုတ်အတိုင်း ပေးလေ၊ အမည်မျှသာ ထူး၏။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အသိဗန္ဓကပုတ္တသုတ်

၃၅၈။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နာဋ္ဌနှာယံ၊ နာဋ္ဌနှုမြို့၌။ ပါဝါရိကမ္မဝနေ၊ ပါဝါရိကသူဌေး၏သရက်တောဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အသိဗန္ဓကပုတ္တော၊ အသိဗန္ဓက၏သားဖြစ်သော။ ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီးသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ အသိဗန္ဓကပုတ္တော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ပစ္ဆာဘူမကာ၊ မဇ္ဈိမဒေသမှတပါးသောအရပ်၌ နေလေ့ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ပစ္စန္တရာဇ်အရပ်၌ နေလေ့ရှိကုန်သော။ ကာမဏ္ဍလုကာ၊ ရေကရားနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သေဝါလမာလိကာ၊ မှော်ပန်းကိုပန်ဆင်ကုန်သော။ ဥဒကောရောဟကာ၊ ညအခါ၌ ရေသို့သက်ဆင်းတတ်ကုန်သော။ အဂ္ဂိပရိစာရကာ၊ မီးကိုလုပ်ကျွေးတတ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကာလင်္ကတံ၊ သေခြင်းကိုပြုသော။ မတံ၊ သေသောသူကို။ ဥယျာပေန္တိ၊ အထက်ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ရောက်စေတတ်ကုန်၏။ သညာပေန္တိ၊ ကောင်းစွာနတ်ပြည်သို့ ရောက်စေတတ်ကုန်၏။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့။ သြက္ကာမေန္တိ၊ သက်ဝင်စေတတ်ကုန်၏။ (နာမသဒ္ဒါတို့ကားနိပါတ-မတ္တ။) ဘန္တေ၊ ရား။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် (ကာတဗ္ဗေ၊ ပြုအပ်သည် ရှိသော်။) သဗ္ဗော၊ သော။ လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိံ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တထာ၊ အားဖြင့်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ပဟောတိ ပနာတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊

လျှောက်ထားပြီ။ ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤသင်မေးသောအရာ၌။ တညေဝ၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ တဖန်ပြန်၍မေးပေအံ့။ တေ၊ သင်သည်။ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ နံ၊ ထို ပြဿနာကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီး။ တံ၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့သောစကားကို။ (တွံ၊ သည်။) ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်ပါသနည်း။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ယော ပုရိသော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူတပါး၏အသက်ကို လျှင်စွာချလေ့ရှိသည်။ အဒိန္နာဒါယီ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေး အပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ရှိသည်။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ မိစ္ဆာစာရီ၊ မှားယွင်းစွာကျင့်လေ့ရှိသည်။ မုသာဝါဒီ၊ မမှန်သောစကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်၊ ပိသုဏဝါစော၊ ချောပစ်ကုန်းဘိုက်သော စကားရှိသည်။ ဖရုသဝါစော၊ ရုန်ရင်းကြမ်းတန်းသော စကားရှိသည်။ သမ္ဖပ္ပလာပီ၊ အကျိုးမရှိ ပြိန်ဖျင်းသောစကားရှိသည်။ အဘိဇ္ဈာလု၊ များသောအဘိဇ္ဈာရှိသည်။ ဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဒေါသဖြင့်ဖောက်ပြန်သောစိတ်ရှိသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မှားသောအမြင်ရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မဟာဇနကာယော၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည်။ သင်္ဂမ္မ၊ စုဝေးကုန်၍။ သမာဂမ္မ၊ ထိုထိုအရပ်မှ ကောင်းစွာလာကုန်၍။ "အယံ ပုရိသော၊ ဤ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိံ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတူတိ၊ ရောက်ပါစေသတည်း" ဟူ၍။ အာယာစေယျ၊ တောင်းပန်ရာ၏။ ထောမေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ ပဋ္ဌလိကော၊ လက်အုပ်ချီလျက်။ အနုပရိသက္ကေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှလိုက်ရာ၏။ (သက္ကဓာတ် ဂဘျတ္ထ။) ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ (တွံ၊ သည်။) ကိံ မညသိ၊ နည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ မဟတော၊ သော။ ဇနကာယဿ၊ ၏။ အာယာစနဟေတု ဝါ၊ တောင်းပန်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ရင်း။ ထောမနဟေတု-ဝါ၊ ချီးမွမ် ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ရင်း။ ပဋ္ဌလိကာ၊ လျက်။ အနုပရိသက္ကနဟေတု ဝါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ လိုက်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ရင်း။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိံ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ။ သို့။ ဥပပဇ္ဇေယျ အပိ နု၊ ရောက်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤသို့ နတ်ပြည်သို့ရောက်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။

ဂါမဏိ၊ ကြီး၊ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ မဟတိံ၊ ကြီးစွာသော။ ပုထုသိလံ၊ ကျောက်ဖျာကြီးကို၊ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်သော။ ဥဒကရဟဒေ၊ ရေအိုင်၌။ ပက္ခိပေယျ၊ ချရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုကျောက်ဖျာကြီးကို။ မဟာဇနကာယော၊ သည်။ သင်္ဂမ္မ၊ ၍။ သမာဂမ္မ၊ ၍။ "ဘော ပုထုသိလေ၊ အိုကျောက်ဖျာ။ ဥမ္မုဇ္ဇ၊ ပေါ်လော့။ ဘော ပုထုသိလေ၊ ဖျာ။ ဥပ္လဝ၊ တက်လော့။ ဘော ပုထုသိ-လေ၊ ဖျာ။ ထလံ၊ ကြည်းကုန်းထက်သို့။ ဥပ္လဝါတိ၊ တက်လော့" ဟူ၍။ အာယာစေယျ၊ ရာ၏။ ထောမေယျ၊ ရာ၏။ ပဋ္ဌလိကော၊ လျက်။ အနုပရိသက္ကေယျ၊ ရာ၏။ပ။ ဥမ္မုဇ္ဇေယျ ဝါ အပိ နု၊ ပေါ်မူလည်းပေါ်ရာသလော။ ဥပ္လဝေယျ ဝါ အပိ နု၊ တက်မူလည်းတက်ရာသလော။ ထလံ၊ သို့။ ဥပ္လဝေယျ ဝါ အပိ နု၊ တက်မူလည်းဘက်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤသို့ ကျောက်ဖျာကြီး၏ပေါ်လာခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယော သော ပုရိသော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သည်။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) မဟာဇနကာယော၊ သည်။ တံ၊ ထိုယောကျ်ား၏အထံသို့။

သင်္ဂမ္မ၊ ၍။ သမာဂမ္မ၊ ၍။ "အယံ ပုရိသော၊ သည်။ပ။ ဥပပဇ္ဇတူတိ၊ ရောက်ပါစေသတည်း" ဟူ၍။ ကိဠာပိ အာယာစေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း တောင်းပန်ရာ၏။ ကိဠာပိ ထောမေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း ချီးမွမ်းပြောဆိုရာ၏။ ပဋိလိကော၊ လျက်။ ကိဠာပိ အနုပရိသက္ကေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း ထက်ဝန်းကျင်မှလိုက်ရာ၏။ အာဘ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အပါယံ၊ သော။ ဒုဂ္ဂတိ ံ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ပ။ ဣဓ၊ ၌။ ယော ပုရိသော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ပ။ အနဘိဇ္ဈာလု၊ မျှားသောအဘိဇ္ဈာမရှိသည်။ အဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဒေါသဖြင့် ဖောက်ပြန်သော စိတ်မရှိသည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကော၊ မှန်သောအယူရှိသည်။ အာဃ၊ ရာ၏။ (တမေနံမှ နောဟေတံ ဘန္တေ အထိ ရှေးနည်းအတိုင်းပေး။)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ သပ္ပိကုမ္ဘံ ဝါ၊ ထောပတ်အိုးကိုငင်း။ တေလကုမ္ဘံ ဝါ၊ ဆီအိုးကိုငင်း။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်သော။ ဥဒကရဟဒေ၊ ရေအိုင်၌။ ဩဂါဟေတ္ဝာ၊ သက်ဆင်း၍။ ဘိန္နေယျ၊ ခဲရာ၏။ (ဂမ္ဘီရံ ဥဒကရဟဒံရှိလျှင် ပို၍ကောင်း၏။) တတြ၊ ထိုထောပတ်အိုး ဆီအိုး၌။ ယာ သက္ခရာ ဝါ၊ အကြင်ကျောက်စရစ်သည်ငင်း။ ယာ ကဋ္ဌလာ ဝါ၊ အကြင်အိုးခြမ်းကဲ့သည်ငင်း။ အာဃ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏[1]။ သာ၊ ထိုကျောက်စရစ် အိုးခြမ်းကဲ့သည်။ အဓောဂါမီ၊ အောက်သို့လားသည်။ အာဃ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တတြ၊ ထိုထောပတ်အိုး ဆီအိုး၌။ ယဉ္စ ခေါ သပ္ပိ ဝါ၊ အကြင်ထောပတ်သည်ငင်း။ ယဉ္စ ခေါ တေလံ ဝါ၊ အကြင်ဆီသည်ငင်း။ အာဃ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုထောပတ်ဆီသည်။ ဥဒ္ဒံ၊ အထက်သို့။ ဂါမိ၊ လားသည်။အာဃ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုထောပတ်ဆီကို။ မဟာဇနကာယော၊ သည်။ သင်္ဂမ္မ၊ ၍။ သမာဂမ္မ၊ ၍။ "ဘော သပ္ပိတေလ၊ အိုထောပတ်,ဆီ။ ဩသဓ၊ နှစ်မြုတ်လော့။ ဘော သပ္ပိတေလ၊ ဆီ။ သံသဒ္ဓ၊ လော့။ ဘောသပ္ပိတေလ ၊ဆီ။ အဓောဂစ္ဆာတိ၊ အောက်သို့ သွားလော့"ဟူ၍။ အာယာစေယျ၊ ရာ၏။ပ။ အနုပရိသက္ကေယျ၊ ရာ၏။ပ။ ဩသဓိဒယျ ဝါ အပိ နု၊ သလော။ သံသဒ္ဓေယျ ဝါ အပိ နု၊ သလော။ အဓောဂစ္ဆေယျ ဝါ အပိ နု၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (အကြင်း တူ၏ ပေးမြဲ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ခေတ္တ။ပမသုတ်

၃၇၉။ (ဧကံ သမယံ မှ နိသိဒိအထိ ပေးမြဲ။) ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အသိဗန္ဓကပုတ္တော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ အစီးအပွါးဖြင့် စောင့်ရှောက်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ နန္နု တိ၊ နေတော်မူပါသလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတာဂတော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သင်ကျေကျက်ထားသည့်အတိုင်း။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အထ၊ ထိုသို့

၁။ ဤအနက်ကား ယာဿကို သက္ခရာ ကဋ္ဌလာ သာတို့ကို ထောက်၍ ယာ အဿဟုပုဒ်ဖြတ်၍ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ အဋ္ဌကထာ၌ကား ယံ အဿဟု ဖွင့်၏။

ဖြစ်လျက်။ ကိုဠရဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကေစ္စာနံ၊ အချို့သော သတ္တဝါ တို့အား။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူပါသနည်း။ တထာ၊ ထို့မှ တပါး။ ကေစ္စာနံ၊ တို့အား။ သက္ကစ္စံ၊ စွာ။ ဓမ္မံ၊ကို။ နော ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မမူပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ (တေန ဟိ မှ တံ ကိံ မညသိ ၇မဏိအထိ ပေးမြဲ။) ဣဓ၊ ဤလောကဌဲ။ ကဿကဿ၊ လယ်သမားဖြစ်သော။ ဂဟပတိနော၊ အိမ်ရှင်အား။ ကေါ၊ တခုသော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ဆသော။ ခေတ္တံ၊ လယ်လည်းကောင်း။ ဧကေါ၊ သော။ မဇ္ဈိမံ၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော။ ခေတ္တံ၊ လည်းကောင်း။ ဧကေါ၊ သော။ ဟီနံ၊ ယုတ်သော။ ဧဂ်ံသံ၊ ကြမ်းတန်းသော။ ဥဿရံ၊ ဆပ်ပြာပေါက်သော။ပါပဘူမိ၊ ယုတ်သောမြေဟု ဆိုအပ်သော။ ဝါ၊ ယုတ်သော မြေအဘို့ရှိသော။ ခေတ္တံ၊ လည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) တိဏိ၊ သုံးကွက်ကုန်သော။ ခေတ္တာနိ၊ လယ်တို့သည်။ အဿု၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ (တံ ကိံ မညသိ ၇မဏိ ပေးမြဲ။) ဗဟူနိ၊ များစွာတို့ကို။ ပတိဋ္ဌာ-ပေတုကာမော၊ တည်စေခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ (သဒ္ဒတ္ထ။) ဝါ-ကြဲချခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ (ဝေါဟာရတ္ထ။) အသု၊ ဤအမည်ရှိသော။ ကဿကော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်လယ်၌။ ပဌမံ၊ စွာ။ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ တည်စေရာသနည်း။ ဝါ၊ ကြဲချရာသနည်း။ အဒုံ၊ ဤအမည်ရှိသော။ အဂ္ဂံ၊ သော။ ယံ ခေတ္တံ၊ အကြင်လယ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ ဝါ၊ ထိုလယ်၌မူလည်း။ (ပဌမံ၊ စွာ။ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ တည်စေရာသလော။ ဝါ၊ ကြဲချရာသလော။ လိုက်၍ပေး။) အဒုံ၊ သော။ မဇ္ဈိမံ၊ သော။ ယံ ခေတ္တံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏ ၊) တတ္ထ ဝါ၊ မူလည်း။ (ပဌမံ၊ စွာ။ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ သလော။) အဒုံ၊ သော။ ဟီနံ၊ သော။ ဧဂ်ံသံ၊ သော။ ဥဿရံ၊ သော။ ပါပဘူမိ၊ သော။ ယံ ခေတ္တံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တတ္ထ ဝါ၊မူလည်း။ (ပဌမံ၊ စွာ။ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊သလော။) ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ ဗဟူနိ၊ တို့ကို။ ပတိဋ္ဌာပေတုကာမော၊ သော။ အသု၊ သော။ ကဿကော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အဒုံ၊ သော။ အဂ္ဂံ၊ သော။ ယံ ခေတ္တံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထိုမြတ်သောလယ်၌။ (ပဌမံ၊ စွာ။ ဗီဇံ၊ ကို။) ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမြတ်သောလယ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီး၍။ အဒုံ၊ သော။ မဇ္ဈိမံ၊ သော။ ယံ ခေတ္တံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ၌။ (ဗီဇံ၊ကို။)ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ ရာ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီး၍ ။ပ။ ယံ ခေတ္တံ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တဿ၊ ထိုယုတ်သောလယ်၌။(ဗီဇံ၊ ကို။)ပတိဋ္ဌာပေယျပိ၊ ကြဲချမူလည်း ကြဲချရာ၏။ နောပိ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ မကြဲချမူလည်းမကြဲချရာ။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်း အခြားအား၌။ ဂေါဘတ္တမို့၊ နွားစာမျှသည် သော်သည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ၇မဏိ၊ ကြီး။ အဒုံ၊ သော။ အဂ္ဂံ၊ သော။ ယံ ခေတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထိသေယျထာပိ၊ ရှိရာသကဲ့သို့။ ဝေဓေဝ၊ ဤအဘူသာလျှင်။ မယ့်၊ ငါဘုရားအား။ ဘိက္ခု ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းယောကျား, ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းယောကျား, ရဟန်းမိန်းမတို့အား။ အာဒိကလ္လာဏံ၊ အစဉ်ကောင်းခြင်းရှိသော။ မဇ္ဈေကလ္လာဏံ၊ အလယ်ဥ်ကောင်းခြင်းရှိသော။ ပရိယောသာနကလ္လာဏံ၊ အဆုံးဥ်ကောင်းခြင်းရှိသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံစွာသော။ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဩဟာစရိယံ၊ သာသနာတော်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသေမိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဟောပြတော်မူခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ၇မဏိ၊ ကြီး။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧတေ၊ ထိုရဟန်းယောကျား, ရဟန်းမိန်းမ တို့သည်။ မံဒီပါ၊ ငါဘုရားလျှင် မှီခိုရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။

မံလေဏာ၊ ငါဘုရားလျှင် ပုန်းအောင်းရာ ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ မံတာဏာ၊ ငါဘုရားလျှင် စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မံသရဏာ၊ ငါဘုရားလျှင်ကိုးကွယ်ရာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍[1]။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ (တသွာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အဒုံ၊ သော။ မဇ္ဈိမံ၊ သော။ ယံ ခေတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထိသေယျထာပိ၊ သို့။ ဧဝမေဝ၊သာလျှင်။မယ့်၊ အား။ ဥပါသကဥပါသိကာ-ယော၊ဥပါသကာယောကျိုး, ဥပါသိကာမိန်းမတို့သည်။ (သန္တိ၊ကုန်၏။) အဟံ၊သည်။တေသမ်ပိ၊ ထို ဥပါသကာယောကျိုး,ဥပါသိကာမိန်းမတို့အားလည်း။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။(တသွာ၊တည်း။ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အဒုံ၊ သော။ပ။ အတ္ထိသေယျထာပိ၊ သို့။ ဧဝမေဝ၊သာလျှင်။ မယ့်၊ အား။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာမှတပါးသောအယူရှိကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ရဟန်း, ပုဏ္ဏား, ပရိဗိုဇ်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) အဟံ၊ သည်။ တေသမ်ပိ၊ တို့အားလည်း။ပ။ ပကာသေမိ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဧကံ ပဒမ်ပိ၊ တခုသောပုဒ်မျှကိုသော်လည်း။ အပ္ပေဝနာမ အာဇာ-နေယျော်၊ သိကုန်တန်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့သိခြင်းသည်။နေသံ၊ ထိုသာသနာမှတပါးသော အယူရှိသော ရဟန်း, ပုဏ္ဏား, ပရိဗိုဇ်တို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါး အလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (တသွာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊ပြီ။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသဿ၊ အား။ အစ္ဆဒ္ဒါ၊ အပေါက်မရှိသော။ အဟာရီ၊ အပသို့ယိုစီးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ရေကို ဆောင်လေ့မရှိသော။ အပရိဟာရီ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယိုစီးလေ့မရှိသော။ ဧကော၊ တလုံးသော။ ဥဒကမဏိကော၊ ရေအိုးကြီးလည်း ကောင်း။ အစ္ဆိဒ္ဒါ၊ သော။ ဟာရီ၊ အပသို့ယိုစီးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ရေကို ဆောင်လေ့ရှိသော။ ပရိဟာရီ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယိုစီးလေ့ရှိသော။ ဧကော၊ သော။ ဥဒကမဏိကော၊ လည်းကောင်း။ ဆိဒ္ဒါ၊ ပေါက်သော။ ဟာရီ၊ သော။ ပရိဟာရီ၊ သော။ ဧကော၊ သော။ ဥဒကမဏိကော၊ လည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) တယော၊ သုံးလုံးကုန်သော။ ဥဒကမဏိကော၊ ရေအိုးကြီးတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) (တံ ကိံ မညသိ ဂါမဏိ ပေးမြဲ။) ဥဒကံ၊ ရေကို။ နိက္ခိပိတုကာမော၊ ထည့်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ အသု၊ ဤအမည်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ အစ္ဆဒ္ဒါ၊ သော။ အဟာရီ၊ သော။ အပရိဟာရီ၊ သော။ ယော ဝါ သော ဥဒကမဏိကော၊ အကြင်ရေအိုးကြီးသည်လည်းကောင်း။ အစ္ဆိဒ္ဒါ၊ သော။ ဟာရီ၊ သော။ ပရိဟာရီ၊ သော။ ယော ဝါ သော ဥဒကမဏိကော၊ လည်းကောင်း။ ဆိဒ္ဒါ၊ သော။ ဟာရီ၊ သော။ ပရိဟာရီ၊ သော။ ယော ဝါ သော ဥဒကမဏိကော၊ လည်းကောင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးလုံးသော ရေအိုးကြီးတို့တွင်။) ကတ္ထ၊ အဘယ်အိုးဌ်။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိက္ခိပေယျ၊ ထည့်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ နိက္ခိပိတုကာမော၊ သော။ အသု၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ယော သော ဥဒကမဏိကော၊ သည်။ အစ္ဆိဒ္ဒါ၊ အပေါက်မရှိ။ အဟာရီ၊ မရှိ။ အပရိဟာရီ၊ မရှိ။ တတ္ထ၊ ထိုရေအိုးဌ်။ နိက္ခိပေယျ၊ ထည့်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ဌ်။ နိက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထည့်ပြီး၍။ ယော သော ဥဒကမဏိကော၊ သည်။ပ။ တတ္ထ၊ ဌ်။ နိက္ခိပေယျပိ၊ ထည့်မူလည်း ထည့်ရာ၏။ နောပိ နိက္ခိပေယျ၊ မထည့်မူလည်း မထည့်ရာ။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ အန္တမသော၊ အား၊ဖြင့်။ ဘဏ္ဍာဓောဝနမိုး၊ အိုးခွက်ဘဏ္ဍာဆေးရေမျှသည်သော်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊

၁။ မံဒါ။ မံလေဏာ မံတာဏာ မံသရဏာဝုဒ်တို့ဝယ် အညတ္ထသမာသ်ဌ် ဒီပ, ဓလဏ, တာဏ, သရဏ ဟူသော ရိုရိုက္ခကပစ္စည်းကင်းသော နောက်ပုဒ်ကြောင့် အမှတုမှ သဒ္ဒါတို့ကို မံ တဲ့ ပြု၏။ တဲ့ မမည်တြ၊ မောဂ် ၃-ကဏ္ဍ၊ ဂ၉-သုတ်ကြည့်။

လတ္တံ့။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ (အကြင်နည်း မှီ၍ ပေးလေ၊ ဥပမာ, ဥပမေယျ ဟပ်ရုံသာထူး၏။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော်သုတ်တည်း။

ဂ-သစ်ဓမသုတ်

၃၆၀။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ပ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အသိဗန္ဓကပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌ-သာဝကော၊ နိဂဏ္ဌ၏ တပည့်ဖြစ်သော။ ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီးသည်။ ယေန၊ ၌။ပ။ အသိဗန္ဓကပုတ္တံ၊ သော။ ဂါမဏိ်ံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဂါမဏိ၊ ကြီး။ နာဠန္ဒပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ကဆံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ နု ခေါတိ၊ ဟောပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မေးမြန်းတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ နာဠန္ဒပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ "ယော ကောစိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော သတ္တဝါသည်။ပါဏံ၊ (ပညတ်အားဖြင့်) သတ္တဝါ, (ပရမတ္ထအားဖြင့်) ဇီဝိတိန္ဒြေကို။ အတိပါတေတိ၊ လျှင်စွာချတတ်၏။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ အာပါယိကော၊ အပါယ်သို့ လားရလတ္တံ့။ နေရယိကော၊ ငရဲသို့လားရလတ္တံ့ ၁။ ယော ကောစိ၊ သည်။ အဒိန္နံ၊ ပိုင်ရှင်သည် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကို။ အာဒိယတိ၊ ခိုးယူ၏။ သဗ္ဗော၊ သော။ သော၊ သည်။ အပါယိကော၊ လတ္တံ့။ နေရယိကော၊ လတ္တံ့။ ယော ကောစိ၊ သည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသကာမတို့၌။ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအားဖြင့်။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ သဗ္ဗော၊ သော။ သော၊ သည်။ အာပါယိကော၊ လတ္တံ့။ နေရယိကော၊ လတ္တံ့။ ယော ကောစိ၊ သည်။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန် မမှန်သောဒေကားကို။ ဘဏတိ၊ ၏။ သဗ္ဗော၊ သော။ သော၊ သည်။ အာပါယိကော၊ လတ္တံ့။ နေရယိကော၊ လတ္တံ့။ ယံ၊ အကြင်မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကို။ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ။ (ကတ္ဘာ၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။) ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ယံ၊ အကြင်မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကို။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ (ကတ္ဘာ၊ ၍။) ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေန တေန၊ ထိုထိုမကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံသည်။ နိယတိတိ၊ (အပါယ်ငရဲသို့) ဆောင်အပ်၏"ဟု၍။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့ အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ နာဠန္ဒပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ယံ၊ ကို။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ (ကတ္ဘာ စ၊ ပြုသည်ဖြစ်၍လည်း။) ဝိဟရတိ၊ ၏။ ယံ၊ ကို။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ (ကတ္ဘာ စ၊ လည်း။) ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန တေန၊ သည်။ နိယတိ၊ အပ်၏။ နာဠန္ဒပုတ္တဿ၊ သော။ နိဂဏ္ဌဿ၊ ၏။ ဝစနံ ယထာ၊ စကားကဲ့သို့ တည်း။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အာပါယိကော၊ သော။ နေရယိကော၊ သော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသတ္တဝါသည်။ န ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။

(တံ ကိံ မညသိ ဂါမဏိ-ပေးမြဲ။) ယော သော ပုရိသော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ ရတ္တိယာ ဝါ၊ ညဉ့်၌ဌင်း။ ဒိဝသဿ ဝါ၊ နေ့၌ဌင်း။ သမယာသမယံ၊ အခါဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို။

၁။ အပါယံ ဂစ္ဆိဿန္တီတိ အာပါယိကော။ နိရယံ ဂစ္ဆိဿန္တီတိ နေရယိကော။(အံ-ဋ္ဌ ၂-စာမျက်နှာ-၂၃၃။) ၎င်းအဋ္ဌကထာဖွင့်သည်ကို ထောက်၍ ဤသုတ်လာ အာပါယိကော နေရယိကောတို့ဂယ် အပါယပုဒ် ကိုက ပစ္စည်း၊ နိရယပုဒ် ကိုကပစ္စည်း ဂစ္ဆိဿတိ တဒ္ဓိတ်ကြံ၍ အပါယ် ဂစ္ဆိဿတိတိ အာပါယိကော၊ နိရယ် ဂစ္ဆိဿတိတိ နေရယိကော-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု။

ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူတပါး၏အသက်ကို လျှင်စွာချလေ့ရှိ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ယံ ဝါ၊ အကြင် အခါ၌မူလည်း။ ပါဏံ၊ ကို။ အတိပါတေတိ၊ လျှင်စွာချ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ယံ ဝါ၊ အကြင်အခါ၌မူလည်း။ ပါဏံ၊ ကို။ နာတိပါတေတိ၊ လျှင်စွာ မချ။ (တေသု၊ ထိုသူတပါး၏ အသက်ကို သတ်သောအခါ, မသတ်သောအခါနှစ်ပါးတို့တွင်။) ကတမော သမယော၊ အဘယ်အခါသည်။ ဗဟုတရော၊ အထူးသဖြင့် များပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ယော သော ပုရိသော၊ သည်။ ရတ္တိယာ ဝါ၊ ၌၎င်း။ ဒိဝသဿ ဝါ၊ ၌၎င်း။ သမယာသမယံ၊ ကို။ ဥပါဒါ!ယ၊ စွဲ၍။ ပါဏာတိပါတီ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ယံ၊ ၌။ ပါဏံ၊ ကို။ အတိပါတေတိ၊ ၏။ သော သမယော၊ ထိုသူတပါး၏ အသက်ကို သတ်သောအခါသည်။ အပ္ပတရော၊ အထူးသဖြင့် နည်း၏။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ယံ၊ ၌။ ပါဏံ၊ ကို။ နာတိပါတေတိ၊ လျှင်စွာမချ။ သော့ဝ သမယော၊ ထိုသူတပါးအသက်ကို မသတ်သောအခါသည်သာလျှင်။ ဗဟုတရော၊ အထူးသဖြင့် များ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ယံ၊ ကို။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ (ကတ္ဝာ စ၊ လည်း။) ဝိဟရတိ၊ ၏။ ယံ၊ ကို။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ (ကတ္ဝာ စ၊ လည်း။) ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန တေန၊ သည်။ နီယတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ (တေ၊ သင်သည်။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။) ဧဝံ သန္တေ၊ သော်။ အာပါယိကော၊ သော။ နေရယိကော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ န ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ နာဋ္ဌပုတ္တာဿ၊ သော။ နိဂဏ္ဌာဿ၊ ၏။ ဝစနံ ယထာ၊ စကားကဲ့သို့တည်း။

(တံ ကိံ မညသိ ဂါမဏိ-စသော နောက်သုံးဝါကျ၌ ပါဏာတိပါတီအစား အဒိန္နာဒါယီ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ မုသာဝါဒီပုဒ်တို့ ဝင်လာသည်သာ ထူး၏။ အကြွင်း ဝါကျများကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စာ၊ သော။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ "ယော ကောစိ၊ သည်။ပ။ နေရယိကော၊ လတ္တံ့" ။ ဣတိ ဧဝံ ဝါဒီ၊ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ ဣတိ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သော အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ တသ္မိံ သတ္ထရိ၊ ထိုဆရာ၌။ အဘိပ္ပသန္နော၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထို တပည့်အား။ "မယှံ၊ ငါ၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ 'ယော ကောစိ၊ သည်။ ပါဏံ၊ ကို။ အတိပါတေတိ၊ ၏။ သဗ္ဗော၊ သော။ သော၊ သည်။ အာပါယိကော၊ လတ္တံ့။ နေရယိကော၊ လတ္တံ့' ။ ဣတိ ဧဝံ ဝါဒီ၊ ရှိ၏။ ဣတိ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိ၊ ရှိ၏။ မယာ၊ သည်။ အတိပါတော၊ လျှင်စွာချအပ်ပြီးသော။ ဝါ၊ သတ်အပ်သော။ ပါဏော၊ သတ္တဝါသည်။ အတ္ထိ ခေါ ပန၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ အာပါယိကော၊ လတ္တံ့သည်။ နေရယိကော၊ လတ္တံ့သည်။ အမ္ပိတိ၊ ဖြစ်၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ (ဣတ်တလုံး အကြေကြံ။) ဒိဋ္ဌိ၊ အယူကို။ ပဋိလာဘတိ၊ ရ၏။ ဝါ၊ ယူ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တံ ဝါစံ၊ ထိုစကား ကို။ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍။ တံ စိတ္တံ၊ ကို။ အပ္ပဟာယ၊ ၍။ တံ ဒိဋ္ဌိ၊ ထိုအယူကို။ အပ္ပဋိ-နိဿဇ္ဇိတ္ဝာ၊ မစွန့်မူ၍။ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍။ နိက္ခိတ္တော ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ (အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံသည်။ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍။) နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ပ။ မယာ၊ သည်။ အဒိန္နံ၊ ပိုင်ရှင်သည် မပေးအပ် သောသူတပါး၏ဥစ္စာကို။ အာဒိန္နံ၊ ခိုးယူခြင်းသည်။ အတ္ထိ ခေါ ပန၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ပ။ မယာ၊ သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအကျင့်ကို။ အာစိဏ္ဏံ၊ လေ့ကျက်ခြင်းသည်။

အတ္ထိ ခေါ် ပန၊ တည်း။ပ။မယာ၊ သည်။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန် မမှန်သော စကားကို။ ဘဏ်တံ၊ ပြောဆိုခြင်းသည်။ အတ္ထိ ခေါ် ပန၊ တည်း။ပ။ ဧဝံ၊ တူ။ (အတ္တနော၊ ၏။ ကမ္မေန၊ သည်။ အာဘတံ၊ ၍။)နိရယေ၊ ၌။နိက္ခိတ္တော၊ အပ်၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ လောကေ၊ ၌။ အရဟံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝါ၊ သော။ တထာဂတော၊ သည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိတော်မူ၏။ (ဂုဏ်တော်အနက်များကို စာပိုဒ် ၃၄၁-သဏ္ဌာသုတ်၌ပေးခဲ့ပြီ။) သော၊ ထိုမှတ်စ္ဓာဘုရားသည်။ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမကများသောအကြောင်းဖြင့်။ ပါဏာတိပါဘံ၊ကို။ ဂရုဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ ဝိဂရုဟတိ၊အထူးသဖြင့်ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ "ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝိရမထ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြကုန်လော့"။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ပ။ မုသာဝါဒံ၊ ကို။ ဂရုဟတိ၊ ၏။ ဝိဂရုဟတိ၊ ၏။ "မုသာဝါဒါ၊ မှ။ ဝိရမထ၊ ကုန်လော့။" ဣတိ စ၊ လည်း။ အာဟ၊ မူ၏။ ဂါမဏိ ကြီး။ ခေါ် ပန၊ စင်စစ်။ တသ္မိံ သတ္ထရိ၊ ၌။ သာဝကော၊ သည်။ အာဘိပွသန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုတပည့်သည်။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ ဂရုဟတိ၊ ၏။ ဝိဂရုဟတိ၊ ၏။ 'ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝိရမထ၊ ကုန်လော့'။ ဣတိ စ၊ လည်း။ အာဟ၊ ၏။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ပါဏော ဝါ၊ သတ္တဝါသည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တာဝတကော၊ ထိုမျှလောက်သော။ မယာ၊ သည်။ အတိပါတော၊ သော။ ပါဏော ဝါ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ ခေါ် ပန၊ တည်း။ ယာဝတကော၊ သော။ ပါဏော ဝါ၊ သည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) မယာ၊ သည်။ တာဝတကော၊ သော။ ပါဏော ဝါ၊ ကိုလည်း။ ခေါ် ပန၊ စင်စစ်။ ယော အတိပါတော၊ အကြင်လျင်စွာခြင်းအပ်၏။ တံ၊ ထိုသူတပါး၏ အသက်ကိုလျင်စွာခြင်းသည်" နှ သုဋ္ဌု၊ မကောင်း။ တံ၊ သည်" နှ သာဓု၊ မကောင်း။ အဟဥ္စေဝ၊ ငါသည်သာလျင်။ ခေါ် ပန၊ စင်စစ်။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုသူတပါး၏ အသက်ကိုသတ်ခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဝိပ္ပဋိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်။ အဿံ၊ ဖြစ်ချာ၏။ မေ၊ ငါသည်။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော။ တေ ကမ္မံ၊ ဤမကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံကို။ အကတံ၊ မပြု အပ်သည်ကား။ နု ဘပိသတိတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့"ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ သော၊ ထိုတပည့်သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဓိယ၊ ဆင်ခြင်၍။ တဉ္စဝ ပါဏာတိပါတံ၊ ကိုသာလျင်။ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏။ အာယတိံ စ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပါပဿ၊ သော။ တေဿ ကမ္မဿ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပါပဿ၊ သော။ တေဿ ကမ္မဿ၊ ကို။ သမတိက္ကမော၊ ကောင်းစွာလွန်မြောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

(အဒိန္နာဒါနံ, ကာမေသုမိစ္ဆာစာရံ, မုသာဝါဒံ စာပိုဒ်များ နည်းမှီး၍ပေးကြလေ၊ လိုင်မျှသာ ထူးသည်။)

သော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒိန္နာဒါနံ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ပ။ ကာမေသု၊ တို့၌။ မိစ္ဆာစာရံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ပ။ မုသာဝါဒံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပိသုဏံ၊ သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဖရုသံ၊ သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ သမ္ဖပ္ပလာပံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အဘိဇ္ဈံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနဘိဇ္ဈာလု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗျာပါဒပ္ပဒေါသံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ဆောက်ကြောင်း, ပျက်စီးတတ် ပျက်စီးစေတတ်သော ဒေါသကို။

ပဟာယ၊ ၍။ အဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဒေါသဗျာပါဒကင်းသော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူကို။ ပဟာယ၊ ၍။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကော၊ ဖြောင့်မတ်သောအယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သ ခေါ သော အရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယသာဝကသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိဂတာဘိဇ္ဈော၊ ကင်းသောအဘိဇ္ဈာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဂတဗျာပါဒေါ၊ ကင်းသောဗျာပါဒရှိသည်ဖြစ်၍။ အသမ္မူဠှော၊ မတွေဝေသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်သိသော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဋိဿတော၊ အာရုံသို့ကပ်၍တည်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ မေတ္တာသဟ-ဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ပ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ သခ်ဓမော၊ ခရုသင်းမှုတ်သောသူသည်။ အပ္ပကသိရေ-နေဝ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသဖြင့်သာလျှင်။ စာတုဒ္ဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို။ ဝိညာပေယျ သေယျထာပိ၊ သိစေနိုင်ရာသကဲ့သို့။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘာဝိတာယ၊ ပွါးစေအပ်သော။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗဟုလီကတာယ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ စိတ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ဗျာပါဒမှုလွတ်ကြောင်းဖြစ်သော။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာစျာန်ဖြင့်။ ပမာဏကတံ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုပြုအပ်သော။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်ကာမာဝစရ ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်။ တတြ၊ ထိုရူပ အရူပကံ၌။ နအဝသိဿတိ၊ မကြွင်းကျန်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်။ တတြ၊ ထိုရူပ အရူပစျာန်၌။ နအဝတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သ ခေါ သော အရိယသာဝကော၊ သည်။ (အကြွင်းတူ၏ နည်းမှီး၍ပေးလေ။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ကုလသုတ်

၃၆၁။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ တို့၌။ မဟတာ၊ အရေ အတွက်အားဖြင့်များသော။ ဝါ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်မြတ်သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို။ စရမာနော၊ ကြွချီတော်မူသည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ နာဋ္ဌန္ဒာ၊ နာဋ္ဌန္ဒမြို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုနာဋ္ဌန္ဒမြို့သို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ တတြ၊ ထိုသို့ရောက်တော်မူသောအခါ၌။ (သုဒံကားနိပါတမတ္တ။)ဘဂဝါ၊ သည်။ နာဋ္ဌန္ဒာယံ၊ နာဋ္ဌန္ဒမြို့၌။ ပါဝါရိကမ္ဗဝနေ၊ ပါဝါရိကသူဌေး၏ သရက်တောဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ နာဋ္ဌန္ဒာ၊ သည်။ ဒုဗ္ဘိက္ခာ[၁]၊ ရခဲသောထမင်းရှိသည်။ ဒ္ဒိဟိ-တိကာ၊ အသက်ရှင်ရပါကုန်အံ့လော, သေရပါကုန်အံ့လောဟူ၍ဖြစ်သော နှလုံးနှစ်ခွဖြစ်ခြင်း ရှိသည်။ သေတဋ္ဌိကာ၊ ဖွေးဖွေးဖြူသော လူရိုးရှိသည်[၂]။ သလာကာဝုတ္တာ၊ နှံတံ(အရိုးတံ)မျှသာ ဖြစ်သော စိုက်ပျိုးအပ်သော စပါးပင်ရှိသည်[၃]။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ နာဋ္ဌပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ မဟတိယာ၊ သော။ နိဂဏ္ဌပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။

၁။ ဒုဗ္ဘိက္ခာတိ ဒုလ္လဘဘိက္ခာ၊ ဋ္ဌ။ဒုဋ္ဌု ဘိက္ခာ ဧတ္ထာတိ ဒုဗ္ဘိက္ခာဟုပြု၊ ဗျာကရိုဏ်းဆရာတို့အလို ဘိက္ခာနံ ဝိဂတာ ဣဒ္ဓိ ဒုဗ္ဘိက္ခာဟု အသခ်္ဂျာအဗျယီဘောပြု။ ဒုဿဒ္ဓိကံပုဒ်ကဲ့သို့တည်း။

၂။ သေတာနိ အဋ္ဌိကာနိ ဧတ္ထာတိ သေတဋ္ဌိကာ။ဋ္ဌ။

၃။ သလာကမတ္တံ ဝုတ္တံ ဧတ္ထာတိ သလာကာဝုတ္တာ။ ဋ္ဌီ။

ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ နာဋပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ "ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဧဟိ၊ လာလော့။ တွံ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ဒေါသကို။ အာရောပေဟိ၊ တင်လေလော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့အပြစ်တင်သည်ရှိသော်။ တေ၊ အား။ 'အသိဗန္ဓကပုတ္တေန၊ သော။ ဂါမဏိနာ၊ သည်။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကဿ၊ ဤသို့ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝဿ၊ ဤသို့ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသော။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဝါဒေါ၊ ကို။ အာရောပိတောတိ၊ တင်အပ်၏'ဟူ၍။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆိဿတီတိ၊ ပျံ့နှံ့၍တက်လတ္တံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကဿ၊ သော။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝဿ၊ သော။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဝါဒံ၊ ကို။ အာရောပေဿာမိ၊ တင်ရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဧဟိ၊ လော့။ တွံ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ပ။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမကများလှစ္ဆာသော အကြောင်းဖြင့်။ ကုလာနံ၊ အမျိုးလေးပါးတို့အား။ အနုဒ္ဒယံ၊ အစဉ်ချစ်ခြင်းကို။ (ဒယာတိ မေတ္တာပိ ဝုစ္စတိ ကရုဏာပိ။ သဒ္ဒနီတိ ဓာတုမာလာ စာမျက်နှာ ၁၄၂။) ဝဏ္ဏေတိ နနု၊ ချီးမွမ်းပြောဆို သည် မဟုတ်ပါလော။ အနုရက္ခံ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းကို။ ဝဏ္ဏေတိ နနု၊ ချီးမွမ်းပြောဆို သည် မဟုတ်ပါလော။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားခြင်းကို။ (ကပ ကရုဏာယံ သဒ္ဒနီတိ ဓာတုမာလာ ၁၂၀။) ဝဏ္ဏေတိ နနုတိ၊ ချီးမွမ်းပြောဆိုသည် မဟုတ်ပါလော"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ ပြောဆိုပါလော့။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ (တယာ၊ သည်။) ပုဋ္ဌော၊ မေးမြန်းအပ်သည်ရှိသော်။ "ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သင်လျှောက်ထား မေးမြန်းအပ်သည်အတိုင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ကုလာနံ၊ တို့အား။ အနုဒ္ဒယံ၊ ကို။ ဝဏ္ဏေတိ၊ ချီးမွမ်းပြောဆိုတော်မူ၏။ပ။ ဝဏ္ဏေဘီတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သစေ ဗျာကရောတိ။ အကယ်၍ဖြေဆိုသည်ဖြစ်အံ့။ (ဧဝံ၊ သော်။) တမေနံ၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမကို။ တွံ၊ သည်။ "ဘန္တေ၊ ရား။ အထ၊ ထိုသို့ချီးမွမ်းပြောဆိုအပ်သည်ဖြစ်လျက်၊ ကိဥ္စရဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒုဗ္ဘိက္ခေ၊ ရခဲသော ထမင်းရှိသောအခါ၌။ ဒီဟိတိကေ၊ အသက်ရှင်ရပါကုန်အံ့လော, သေရပါကုန်အံ့လော ဟူ၍ဖြစ်သော နှစ်လုံးနှစ်ခွဖြစ်ခြင်းရှိသော အခါ၌။ သေတဋ္ဌိကေ၊ ဖွေးဖွေးဖြူသော လူရိုးရှိသောအခါ၌။ သလာကာဝုတ္တေ၊ နှံတံမျှသာ ဖြစ်သော စိုက်ပျိုးအပ်သော စပါးပင်ရှိသောအခါ၌။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ စာရိကံ၊ ကို။ စရတိ၊ နည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုလာနံ၊ တို့ကို။ ဥစ္ဆေဒါယ၊ ဖြတ်ခြင်း အကျိုးငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်၊ ကုလာနံ၊ တို့၏။ အနယာယ၊ အစီးအပွါး မရှိခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုလာနံ၊ တို့ကို။ ဥပဃာတာယ၊ ကပ်၍ ညှဉ်းဆဲခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဋိပန္နောတိ၊ ကျင့်တော်မူ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျာသိ၊ ပြောဆို လေလော့။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တေ၊ သင်သည်။ ဥဘတောကောဋိကံ၊ နှစ်ဘက်သောအစွန်းရှိသော။ ဣမံ ပဉ္ဍံ၊ ဤပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဥဂ္ဂိလိတုံ၊ ထွေးအန်ခြင်းငှါ။ နေဝ သက္ခတိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါလတ္တံ့။ ဩဂိလိတုံ၊ မျိုသိပ်ခြင်းငှါ။ နေဝ သက္ခတိ၊ မစွမ်း နိုင်ပါလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အသိဗန္ဓကပုတ္တော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ နာဋပုတ္တဿ၊ သော။ နိဂဏ္ဌဿ၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုတွာ၊ ၍။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဝဏ္ဏေတိ နနု၊ ချီးမွမ်း ပြောဆိုသည် မဟုတ်ပါလော။ အနုရဏ္ဌံ၊ ကို။ ဝဏ္ဏေတိ နနု၊ လော။ အနုကမ္ပံ ကို။ ဝဏ္ဏေတိ နနု၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး လျှောက်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဧဝံ၊ ဤသို့သင်လျှောက်သည်အတိုင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ပ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်ဘော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဘော်မူ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သော အဟံ၊ ထိုငါဘုရား သည်။ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ။ ဧကနဝုတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆယ့်တကမ္ဘာထက်၌။ ယံ ကုလံ၊ အကြင်အမျိုးကို၊အနုဿရာမိ၊အစဉ်အောက်မေ့တော်မူ၏။(တတြ၊ ထိုသို့အောက်မေ့တော်မူသော အခါ၌၊) ပဏ္ဏဘိဏ္ဍာနုပ္ပဒါနမတ္တေန၊ ကျက်ပြီးသောဆွမ်းကိုခံယူကာမျှဖြင့်။ဥပဟတပုဗ္ဗံ၊ ကပ်၍ ဖျက်ဆီးအပ်ဘူးသော။ကိဉ္စိ၊ တစုံဘခုသော။ (တံ)ကုလံ၊ အမျိုးကို။ နာဘိဇာနာမိ၊ သိမြင်ဘော် မမူ။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အစုာနိ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော။ မဟဒ္ဓနာနိ၊ မြေ၌ မြှုပ်ဆား များသောဥစ္စာရှိကုန်သော။မဟာဘောဂါနိ၊ရှေခွက်ငွေခွက်အစရှိသော များသောအသုံးအဆောင် ရှိကုန်သော။ ပဟူတဇာတရူပရဇတာနိ၊ မြေ၌မမြှုပ် ပြင်မှာထုပ်၍ထားအပ်သော များသောရွှေငွေ ရှိကုန်သော။ပဟူဘဝိတ္တူပကရဏာနိ၊အထူးထူး အပြားပြား များစွာသောရွှေတန်ဆာ ရွှေခွက် ငွေခွက်စသော နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းရှိကုန်သော။ ပဟူဘဓနဓညာနိ၊ များစွာသော ဥစ္စာ စပါးရှိကုန်သော။ ယာနိ တာနိ ကုလာနိ၊အကြင်အမျိုးတို့သည်။(သန္တိ၊ကုန်၏။)သဗ္ဗာနိ၊ ဝပ်သိမ်း ကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်။ ဒါနသမ္ဘူတာနိ စေဝ၊ ဒါနဖြင့် ကောင်းစွာ ဖြစ်ကုန်သည် လည်း။(ဟောန္တိ၊ကုန်၏။)သစ္စသမ္ဘူတာနိ စ၊သစ္စာဖြင့်ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်သည်လည်း။(ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။)သာမညသမ္ဘူတာနိ စ၊ (သစ္စာမှတပါးသော)သီလဖြင့်ကောင်းစွာ ဖြစ်ကုန် သည်လည်း။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) တနည်းကား—တာနိ၊ ထို အမျိုးတို့ကို။ ဒါနသမ္ဘူတာနိ စေဝ၊ ဒါနသည် ကောင်းစွာဖြစ်စေအပ်ကုန်သည်လည်း။(ဟောန္တိ၊ကုန်၏။)သစ္စသမ္ဘူတာနိ စ၊သစ္စာသည် ကောင်း စွာဖြစ်စေအပ်ကုန်သည်လည်း။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။)သာမညသမ္ဘူတာနိ စ၊(သစ္စာမှတပါးသော) သီလသည် ကောင်းစွာဖြစ်စေအပ်ကုန်သည်လည်း။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ကုလာနံ၊ တို့၏။ဥပဃာတာယ၊ ပျက်စီးခြင်းငှါ။ ဟေတူ၊ တို့သည်။ အဋ္ဌ၊ တို့တည်း။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ အဋ္ဌ၊ တို့တည်း။ ရာဇတော ဝါ၊ မင်းကြောင့်လည်း။ ကုလာနိ၊ တို့သည်။ ဥပဃာတံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ စောရတော ဝါ၊ ခိုးသူကြောင့်လည်း။ကုလာနိ၊ တို့သည်။ ဥပဃာတံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အဂ္ဂိတော ဝါ၊ မီးကြောင့်လည်း။ ကုလာနိ၊ တို့သည်။ ဥပဃာတံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒကတော ဝါ၊ ရေကြောင့်လည်း။ ကုလာနိ၊ တို့သည်။ ဥပဃာတံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ နိဟိတံ ဝါ၊ မြေ၌မြှုပ်ဆားအပ်သော ဥစ္စာသည်လည်း။ ဌာနာ၊ တည်ရာမှ။ ဝိဂစ္ဆတိ၊ ပြောင်းရွှေ့၏။ ဒုပ္ပယုတ္တာ၊ မကောင်းသဖြင့် ယှဉ်စေအပ်ကုန်သော။ ကမ္မန္တာ ဝါ၊ အမှုလုပ်တို့ သည်လည်း။ ဝိပဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်စီးစေကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တေ ဘောဂေ၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာ တို့ကို။ ဝိကိရတိ၊ ဖရိုဖရဲဖြန့်ကြဲ၏။ ဝိဓမတိ၊ မှုတ်လွှင့်သကဲ့သို့ ဖျက်ဆီး၏။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ပျက်စီး စေ၏။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ သော ကုလင်္ဂါရော ဝါ၊ ထိုအမျိုး၏ မီးကျီးခဲကဲ့သို့ ဖျက်ဆီးဘတ်သော မျိုးဖျက်သည်မူလည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။(ဤ၌ ကုလင်္ဂါရောတိ ဟု ဣတိသဒ္ဒါနှင့် ရှိသည်ကား ကောင်းအံ့မထင်။)အနိစ္စတာ ယေဝ၊ မမြဲသည်၏အဖြစ်(ပျက်စီးခြင်း)သည်ပင်လျှင်။ အဋ္ဌမီ၊ ရှစ်ခု မြောက်သောအကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဘော်မူ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ကုလာနံ၊ တို့၏။ ဥပဃာတာယ၊ ပျက်စီးခြင်းအကျိုးငှါ။ ဟေတူ၊တို့သည်။ ဣမေ ခေါ အဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါးတို့ပင်တည်း။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ အဋ္ဌ၊ တည်း။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဟေတူသု၊ တို့သည်။ အဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ပစ္စယေသု၊ တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်

လတ်သော်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ "ဘဂဝါ၊သည်။ပ။ပဋိပန္နောတိ၊ကျင့်တော်မူ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တံ ဝါစံ၊ ကို။ အပ္ပဟာယ၊ ၍။ တံ စိတ္တံ၊ ကို။ အပ္ပဟာယ၊ ၍။ တံ ဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ အပ္ပဋိနိဿဇ္ဇိတ္ဝာ၊ မစွန့်မူ၍။ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍။ နိက္ခိတ္တောဝ ယဿ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ (အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မုနာ၊ အကုသိုလ်ကံသည်။ အာဘာတံ၊ ၍။) နိရယော၊ ငရဲ၌။ နိက္ခိတ္တောဝ၊ ချထားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဧဝံ ဝုတ္တေ စသည်ကို ရှေးနည်းအတိုင်းပေး။) ဣတိ၊ ၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-မဏိစူဠကသုတ်

၃၆၂။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှင်နက်တို့အား အစာပေး၍ ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ရာဇန္တေပုရေ၊ မင်း၏ နန်းတော်တွင်း၌။ ရာဇပရိသာယ၊ မင်း၏ ပရိသတ်၌။ သန္နိသိန္နာနံ၊ အညီအညွတ်နေကုန်သော။ သန္နိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်သောသူတို့၏။ "သက္ကပုတ္တိယာနံ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ရွှေငွေသည်။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ သက္ကပုတ္တိယာ၊ ကုန်သော။ သမဏာ၊ တို့သည်။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ကို။ သာဒိယန္တိ၊ သာယာကုန်၏။ သက္ကပုတ္တိယာ၊ ကုန်သော။ သမဏာ၊ တို့သည်။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိတိ၊ ခံယူကုန်၏"ဟူသော။ အယံ အန္တရာကထာ၊ ကျိမင်းမှကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၏ အကြားခံဖြစ်သော ကျိစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ မဏိစူဠကော၊ မဏိစူဠကအမည်ရှိသော။ ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီးသည်။ တသ္မိံ ပရိသာယံ၊ ထိုမင်းပရိသတ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ဦး။ မဏိစူဠကော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ တံ ပရိသံ၊ ကို။ "အယျော၊ အရှင်တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာ အဝစုတ္ထ၊ မပြောဆိုကြကုန်လင့်။ သက္ကပုတ္တိယာနံ၊ ကုန်သော။ သမဏာနံ၊ တို့အား။ ဇာတရူပရဇဟံ၊ သည်။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ပ။ န သာဒိယန္တိ၊ မသာယာကုန်။ပ။ နပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ မခံယူကုန်။ သက္ကပုတ္တိယာ၊ ကုန်သော။ သမဏာ၊ တို့သည်။ နိက္ခိတ္တမဏိသုဝဏ္ဏာ၊ ချထားအပ်သော ပတ္တမြား ရွှေရှိကုန်၏။ အပေတဇာတရူပရဇတာတိ၊ ကင်းပြီးသော ရွှေ ငွေရှိကုန်၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကျိစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ မဏိစူဠကော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ တံ ပရိသံ၊ ကို။ သညာပေဘုံ၊ သိစေခြင်းငှါ။ အသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အထ ခေါ၊ ၌။ မဏိစူဠကော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဣမ ရာဇန္တေပုရေ၊ ကျိမင်း၏ နန်းတော်တွင်း၌။ပ။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိတိ၊ ကုန်၏'ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ တံ ပရိသံ၊ ကို။ 'အယျော၊ တို့။ပ။ အပေဘဇာတရူပရဇတာတိ၊ ကုန်၏'ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ တံ ပရိသံ၊ ကို။ သညာပေဘုံ၊ ငှါ။ အသက္ခိံ ခေါ၊ မစွမ်းနိုင်သည်သာတည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗျာကရမာနော၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိ စေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သောစကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ပါ၏

လော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။ နစ အဗ္ဘာစိက္ခာမိ၊ စုပ်လည်း မစုပ်ဥံပါ၏လော။ ဓမ္မဿ စ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော စကား၏လည်း။ အနုဓမ္မံ၊ အဘူဖြစ်သောစကားကို ၁။ ဗျာကရောမိ၊ ပြောဆိုပါ၏လော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝါဒါနုဝါဒါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော စကားကို အတုလိုက်၍ ပြောဆိုခြင်းသည် ၂။ ဂါရယှံ ဌာနံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သောအရာသို့။ နစ အာဂစ္ဆတိတိ၊ ရောက်လည်းမရောက်ပါသလော”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တဋ္ဌ၊ စင်စစ်။ တုံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရမာနော၊ သော်။ မေ၊ သည်။ ဝုတ္တဝါဒီ စေဝ၊ သည်လည်း။ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ (ဝတ္တာမာန်သိဝိဘတ်တည်း။) မံ၊ ငါဘုရားကို။ အဘူတေန၊ ဖြင့်။ နစ အဗ္ဘာစိက္ခသိ၊ စုပ်လည်းမစုပ်ခဲ့ပါ။ မွေဿ စ၊ ၏လည်း။ အနုဓမ္မံ၊ ကို။ ဗျာကရောသိ၊ ၏။ပ။ နစ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လည်းမရောက်။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဟိ၊ ထိုစကား သည် မှန်ပေ၏။ သက္ကပုတ္တိယာနံ၊ ကုန်သော။ သမဏာနံ၊ တို့အား။ ဇာဘရူပရဇတံ၊ သည်။ နကပ္ပတိ၊ မအပ်။ပ။ နသာဒိယန္တိ၊ မသာယာကုန်။ပ။ အပေဘဇာဘရူပရဇာဘာ၊ ကင်းပြီးသော ရွှေငွေရှိကုန်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဇာတရူပရဇတံ၊ သည်။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဋ္ဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏာပိ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်လည်း။ ကပ္ပန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ ယဿ၊ အား။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ကပ္ပန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ (တဿ၊ အား။ ဇာတရူပရဇတမ်ပိ၊ သည်လည်း။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ ၃) ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌။ ဥပါသကော၊ အုပါသကာ။ ဥပါသကာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။

တဗ္ဗံ၊ ထိုက်၏။ ပုရိသတ္ထိကေန၊ လက်သမားယောက်ျားဖြင့်အလိုရှိသောရဟန်းသည်။ ပုရိသော၊ လက်သမားယောက်ျားကို၊ ပရိယေသိတဗ္ဗောတိ၊ ရှာမှီးထိုက်၏"ဟူ၍။ (ဤနေရာ၌ ဣတိ သဒ္ဒါ ရှိသင့်၍ ထည့်ပေးလိုက်၏။)ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ "ကေနစိ၊ တစုံတခုသော။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ရွှေငွေ ကို။ သာဒိတဗ္ဗံ၊ သာယာထိုက်၏။ ပရိယေသိတဗ္ဗန္တိ၊ ရှာမှီးထိုက်၏"ဟူ၍။ နု တွေဝ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ (တုသဒ္ဒါ ဧဝသဒ္ဒါ အနက် မရှိ။ဌ။) ဣတိ၊ ၏။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-ဘဒြကသုတ်

၃၆၃။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မလ္လေသု၊ မလ္လတိုင်းတို့၌။ ဥရုဝေလ-ကပ္ပံ နာမ၊ ဥရုဝေလကပ္ပအမည်ရှိသော။ မလ္လာနံ၊ မလ္လမင်းတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုမ်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိဂုမ်း၌။) ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဒြကော၊ ဘဒြကအမည်ရှိ သော။ ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီးသည်။ပ။ ဘဒြကော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဒုက္ခဿ၊ ငဋ္ဌဆင်းရဲ၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုငှင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုငှင်း။ ဝါ၊ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုငှင်း။ ဒေသေဘူတိ၊ ဟောတော်မူပါလော့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ တေ၊ သင်အား။ အတီတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်း ပြု၍။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ကိုငှင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ကိုငှင်း။ "အတီတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဟောသိတိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ"ဟူ၍။ စေ ဒေသေယျံ၊ အကယ်၍ဟောငြားအံ့။ တတြ၊ ထိုသို့ဟောရာ၌။ တေ၊ သင်အား။ ကခ်ါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိမတိ၊ သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ကိုငှင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ကိုငှင်း။ "အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဝိဿတီတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူ၍။ စေ ဒေသေယျံ၊ အံ့။ တတြာပိ၊ ထိုသို့ဟောရာ၌လည်း။ တေ၊ အား။ ကခ်ါ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဝိမတိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အပိစ၊ စင်စစ် သော်ကား။ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူသော။ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ ဧတ္ထေဝ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသော။ တေ၊ သင်အား။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ကိုငှင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ကိုငှင်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ သုဏာဟိ၊ လော့။ သာဓုကံ၊ စွာ၊ မနသိကရောဟိ၊ လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဧဝံ၊ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ ဘဒြကော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

(တံ ကိံ မညသိ ဂါမဏိပေးမြဲ။)ယေသံ၊အကြင်သူတို့ကို။ ဝဓေန ဝါ၊ သတ်ခြင်း(ညှဉ်းဆဲခြင်း) ကြောင့်ငှင်း။ဗန္ဓနေန ဝါ၊နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကြောင့်ငှင်း။ဇာနိယာ ဝါ၊ဥစ္စာကိုဆုံးရှုံးစေခြင်းကြောင့်ငှင်း။ ဂရဟာယ ဝါ၊ (ဦးစွန်းငါးခုထုံးခြင်း စသည်ဖြင့်)ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းကြောင့်ငှင်း။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း, ငိုကျွေးမြည်ဘမ်းခြင်း, ကိုယ်၏ ဆင် ရဲခြင်း, စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း, ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ တေ၊ အား။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တေ

မနုဿာ၊ ထိုလူကိုသည်။ တေ၊ ၏။ ဥရုဝေလကပ္ပေ၊ ဥရုဝေလကပ္ပ နိဂုမ်းဌ်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘဒန္တေ၊ ရှား။ ယေသံ၊ တို့ကို။ပ။ တေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ မေ၊ ၏။ ဥရုဝေလကပ္ပေ၊ ဌ်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ယေသံ၊ တို့ကို။ပ။ တေ၊ အား။ နုပဇ္ဈယျုံ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ တေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တေ၊ ၏။ ဥရုဝေလကပ္ပေ၊ ဌ်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိပါကုန်သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘဒန္တေ၊ ရှား။ပ။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ကေစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော။ ဥရုဝေလကပ္ပိယာနံ၊ ဥရုဝေလ-ကပ္ပနိဂုမ်းဌ်ဒေနကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ တို့ကို။ပ။ တေ၊ အား။ ဥပဇ္ဈယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ သော ဟေတု၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘဒန္တေ၊ ရှား။ ဥရုဝေလကပ္ပိယာနံ၊ ကုန်သော။ ယေသံ မနုဿာနံ၊ တို့ကို။ ဝဓေန ဝါ၊ ကြောင့်ဝုင်း။ပ။ မေ၊ အား။ ဥပဇ္ဈယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တေသု၊ ထိုသူတို့ဌ်။ မေ၊ ၏။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ပြင်းစွာဘပ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ အားကြီးသော ရာဂသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပန၊ အဘို့တပါးကို ဆိုဦးအုံ။ ဘဒန္တေ၊ ရှား။ပ။ နုပဇ္ဈယျုံ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ တေသု၊ တို့ဌ်။ မေ၊ ၏။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တုံ၊ သင်သည်။ (နေဟိဌ်စပ်။) ဒိဋ္ဌေန၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိဖြင့် မြင်အပ်သော။ ဝိဒိတေန၊ ပညာဖြင့်သိအပ်သော။ အကာလိကေန ပတ္တေန၊ ကာလမခြားသဖြင့် ရောက်အပ်သော။ ပရိယောဂါဠှေန၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ မြဲမြံစွာယူအပ်သော။ဣမိနာ ဓမ္မေန၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော တရားဖြင့်။ အတီတာနာဂတေ၊ အတိတ်ကာလ အနာဂတ်ကာလဌ်။ နယံ၊နည်းကို။နေဟိ၊ ဆောင်ပါလော့။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ ဥပဓ္ဓိမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အတီတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလဌ်။ ဥပဓ္ဓိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ ထိုဆင်းရဲသည်။ ဆန္ဒမူလကံ၊ ဆန္ဒလျှင် အရင်းမူလရှိ၏။ ဆန္ဒနိဒါနံ၊ ဆန္ဒလျှင်အကြောင်းရှိ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ မူလံ၊ အရင်းမူလမည်၏။ ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအုံ။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပဓ္ဓိမာနံ၊ သော်။ အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနမ်ပိ၊ ကာလဌ်လည်း။ ဥပဓ္ဓိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံ၊ သည်။ ဆန္ဒမူလကံ၊ ၏။ ဆန္ဒနိဒါနံ၊ ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဆန္ဒော၊ သည်။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ မူလံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဒန္တေ၊ ရှား။ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစ့။ ဘဒန္တေ၊ ရှား။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစ့။ ဘဒန္တေ၊ ရှား။ဘဂဝတာ၊ သည်။ "ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပဓ္ဓိမာနံ၊ သော်။ ဥပဓ္ဓိတိ၊ ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံ၊ သည်။ ဆန္ဒမူလကံ၊ ရှိ၏။ ဆန္ဒနိဒါနံ၊ ရှိ၏။ ဟိ၊ ၏။ ဆန္ဒော၊ သည်။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ မူလန္တိ၊ မည်၏" ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ယာဝ၊ အလွန်လျှင်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်၏။ ဘဒန္တေ၊ ရှား။ မေ၊ တပည့်တော်အား။(အဘ်ဆိဌ်စပ်။) ဝါ၊ ၏။ (ကုမာရောဌ်စပ်။) စိရ-ဝါသီ နာမ၊ စိရဝါသီအမည်ရှိသော။ ကုမာရော၊ သတို့သားသည်။ အာတ္ထိ၊ ၏။ (သော၊ ထို သတို့သားသည်။) ဗဟိအာဝသထေ၊ မြို၏အပဌ်။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။[၁] ဘဒန္တေ၊ ရှား။ သော

၁။ ဗဟိအာဝသထေ ပဋိဝသတိတိ ဗဟိနဂရေ ကိဉ္စိဒေဝ သိပ္ပံ ဥဂ္ဂဏှန္တော ဝသတိ။ ဋ္ဌ။ ဤလက်ရှိ အဋ္ဌကထာဒွဉ်အလို အာဝသထသဒ္ဒါ မြို့ဟာဖြစ်သည်၊ အဘိဓာန်တိုဌ်ကား မတွေ့၊ အဋ္ဌကထာဌ် ဗဟိနဂရေဖြင့် ဗဟိကိုဒွင့်သည်၊ ကိဉ္စိဒေဝ သိပ္ပံ ဥဂ္ဂဏှန္တော ဝသတိဖြင့် အာဝေသနေ ပဋိဝသတိကို ဖွင့်သည်ဟုယူ၍၊ ဗဟိ၊ မြို၏ အပဌ်။ အာဝေသန၊ အဘတ်ပညာသင်ရာကျောင်းဌ်။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏ဟု အနက်ပေးလျှင် အာဝသထေ၏ အဆုဌ် အာဝေသနေဟု ရှိသင့်၏။ ဗဟိအာဝါသနေ, ဗဟိအာဝါသကေ, ဗဟိအာဝါသထေ-ဟူသော မူကဲ့များ တွင်လည်း မည်သည့်ပါဌ် မှန်သည်ကို ဆင်ခြင်ကြပါကုန်။

ခွါဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ ကာလသေဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပုရိသံ၊ မင်းချင်းယောကျ်ားကို။ "ဘဏေ၊ အချင်း။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ စိရဝါသိံ၊ သော။ ကုမာရံ၊ ကို။ ဇာနာဟီတိ၊ သိစေပါလော့"ဟူ၍။ (ဝတ္ဆာ၊ ပြောဆို၍။) ဥယျောဇေမိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ သော ပုရိသော၊ သည်။ နာဂစ္ဆတိ၊ မလာ။ (တာဝကီဝဉ္စ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။) တဿ မေ၊ ထိုတပည့်တော်အား။ "စိရဝါသိဿ၊ သော။ ကုမာရဿ၊ အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသည်။ မာဟေဝ အာဗာဓယိတ္ထာတိ၊ မနှိပ်စက်ပါစေကုန်လင့်" ဟူ၍။ အညထတ္တံ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတေဝ။ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။

(တံ ကိံ မညသိ ဂါမဏိပေးမြဲ။) စိရဝါသိဿ၊ သော။ ကုမာရဿ၊ ကို။ ဝဓေန ဝါ၊ (တစုံတယောက်သောသူ၏) သတ်ခြင်းကြောင့်ငှင်း။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ ၏။ စိရဝါသိဿ၊ သော။ ကုမာရဿ၊ ကို။ ဝဓေန ဝါ၊ (တစုံတယောက်သောသူ၏) သတ်ခြင်းကြောင့်ငှင်း။ပ။ ဂရဟာယ၊ (ဦးစွန်းငါးခုထုံးခြင်းစသည်ဖြင့်) ကဲ့ရှဲခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းကြောင့်ငှင်း။ (မေ၊ ၏။) ဇီဝိတဿပိ၊ အသက်၏လည်း။ အညထတ္တံ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနသုပါယာ-သာ၊ တို့သည်။ မေ၊ အား။ ကိံ ပန နုပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ အဘယ်မှာမဖြစ်ဘဲရှိပါကုန်အုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း။ "ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ပ။ မူလန္တိ၊ မည်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

(တံ ကိံ မညသိ ဂါမဏိ ပေးမြဲ။) ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေ၊ သင်သည်။ စိရဝါသိမာတာ၊ စိရဝါသီမည်သော သတို့သား၏ အမိကို။ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်သည်။ အသုတာ၊ မကြားအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (တဒါ၊ ၌။) တေ၊ အား။ စိရဝါသိမာတုယာ၊ ၌။ ဆန္ဒော ဝါ၊ အားနည်းသောရာဂသည်ငှင်း။ ရာဂေါ ဝါ၊ အားကြီးသော ရာဂသည်ငှင်း။ ပေမံ ဝါ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်ငှင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။) ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တေ၊ သည်။ ဝါ၊ အား။ ဒဿနံ ဝါ၊ မြင်ခြင်းကိုငှင်း။ သဝနံ ဝါ၊ ကြားခြင်းကိုငှင်း။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဝါ၊ အကြောင်းပြု၍။ တေ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိရဝါသိမာတုယာ၊ ၌။ ဆန္ဒော ဝါ၊ သည်ငှင်း။ ရာဂေါ ဝါ၊ သည်ငှင်း။ ပေမံ ဝါ၊ သည်ငှင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် မှန်ပါ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။)

(တံ ကိံ မညသိ ဂါမဏိ ပေးမြဲ၊) စိရဝါသိမာတုယာ၊ ကို။ ဝဓေန ဝါ၊ (တစုံတယောက်သောသူ၏) သတ်ခြင်းကြောင့်ငှင်း။ ဗန္ဓနေန ဝါ၊ ငှင်း။ ဇာနိယာ ဝါ၊ ငှင်း။ ဂရဟာယ ဝါ၊ ငှင်း။ တေ၊ အား။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနသုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ စိရဝါသိမာတုယာ၊ ကို။ပ။ ဂရဟာယ ဝါ၊ ငှင်း။ မေ၊ အား။ ဇီဝိတဿပိ၊ အသက်၏လည်း။ အညထတ္တံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ မေ၊ အား။ပ။ ကိံ ပန နုပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ အဘယ်မှာမဖြစ်ဘဲရှိပါကုန်အုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်လည်း။ "ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ပ။ မူလန္တိ၊ မည်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဣတိ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ပြန်၍စပ်။)

ကောဒသမံ၊ တဆဲ့တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-ရာသိယသုတ်

၃၆၄။ အာသ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ရာသိယော၊ ရာသိယအမည်ရှိသော။ ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီးသည်။ ယေန၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရာ။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ 'သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ကို။ ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တပသိံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ရှိသော။ လူခဿိဝိံ၊ ခေါင်းပါး(ကြမ်းတန်း)သော အသက်မွေးခြင်းရှိသောသူကို။ ဧကံသေန၊ စင်စစ် အားဖြင့်။ ဥပဝဒတိ၊ စွပ်စွဲ၏။ ဝါ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ ဥပက္ကောသတိတိ၊ ဆဲရေး၏။ ဝါ၊ ပျက်ရယ်ပြု၏' ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ သုတံ၊ ကြားဘူး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေ တေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ 'သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ဥပက္ကောသတိတိ၊ ဆဲရေး၏။ ဝါ၊ ပျက်ရယ်ပြု၏'ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ ရား။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝုဋ္ဌာဝါဒိနော၊ ဟောတော်မူအပ်သောစကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိပါကုန်သလော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။ နစအဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ စွပ်လည်းမစွပ်စဲ့ပါကုန်၏လော။ ဓမ္မဿ စ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော တရား၏လည်း။ အနုဓမ္မံ၊ အတူဖြစ်သောတရားကို။ ဗျာကရောန္တိ၊ ပြောဆိုပါကုန်၏လော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော စကားကို အတုလိုက်၍ ပြောဆိုခြင်းသည်။ ဂါရယှံ ဌာနံ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သော အရာသို့။ နစအာဂစ္ဆတိတိ၊ ရောက်လည်းမရောက်ပါသလော"ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ယေ တေ၊ တို့သည်။ပ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ကုန်သည်။ န(ဟောန္တိ)၊ မဖြစ်ကုန်။ တေ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ အသတာ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ တုစ္ဆာ၊ အချည်းနှီးဖြစ်သော။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ စ၊ စွပ်စဲ့လည်းစွပ်စဲ့ကုန်၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်။ ဒ္ဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေ အန္တာ၊ ဤအယုတ်တရားအစုတို့ကို။ နသေဝိတဗ္ဗာ၊ မမှီဝဲထိုက်ကုန်။ ဟိနော၊ ယုတ်သော။ ဂမ္မော၊ ရွာသူတို့၏အကျင့်ဖြစ်သော။ ပေါထုဇ္ဇနိကော၊ ပုထုဇ္ဇန်တို့၏ အလေ့အကျက်ဖြစ်သော။ အနရိယော၊ အရိယာတို့၏ဥစ္စာမဟုတ်သော။ အနတ္ထသံဟိတော၊ စည်းပုံးချမ်းသာ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် မစပ်သော။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို အဖန်တလဲလဲ ခံစားခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ယော စာယံ (အန္တော)၊အကြင်အဖို့သည်၎င်း။ဒုက္ခော၊ ဆူးငြောင့်ကို မှီ၍ အိပ်ခြင်းစသည်ဖြင့် ဆင်းရဲကို ဆောင်တတ်သော။ အနရိယော၊ သော။ အနတ္ထသံဟိတော၊ သော။ အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ၊ မိမိကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းကို အဖန်တလဲလဲဖြစ်စေတတ်သော။ ယော စာယံ (အန္တော)၊ အကြင်အဖို့သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဧတေ(တေ) ဥဘော အန္တေ၊ ထိုအယုတ်တရားနှစ်ပါးအဖို့တို့ကို။ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်ရောက်မူ၍။ တထာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်။ အဘိသမ္မုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်သော။ စက္ခုကရဏီ၊ (ဿစွာလေးပါးကို မြင်တတ်သော) ပညာမျက်စိကို ပြုတတ်သော။ ဉာဏကရဏီ၊ (သစ္စာလေးပါးကို) သိခြင်းကို ပြုတတ်သော။ မဇ္ဈိမာ၊ (နှစ်ပါးသော တရားအဖို့တို့၏) အလယ်၌ဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ဝင်္ဆဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို အလိုရှိသောသူတို့သည် ကျင့်အပ်သောအကျင့်သည်။ဥပသမာယ၊ကိလေသာငြိမ်းခြင်းအကျိုးငှါ။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းအကျိုးငှါ။

သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ကောင်းစွာသိခြင်းအကျိုးငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တထာဂတေန၊ သည်။ပ။သာ ပဋိပဒါ၊သည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အင်္ဂဋိကော၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤမက်သည်ပင်လျှင်တည်း။ သေယျထိဒံ။ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး မက်တရားဟူသည် အဘယ်ပါနည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာမြင်ခြင်းဌာန်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းဌာန်းတည်း။ဂါမဏိ၊ကြီး။တထာဂတေန၊ သည်။ပ။ ဉာဏကရဏီ၊ သော။ဒုယံ ခေါ သာ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အလယ်အလတ်ဖြင့်သော အကျင့်သည်။ ဥပသမာယ ငှါ။ပ။သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး၊ လောကသ္မိ ၊ သတ္တလောကဋ္ဌ။ ကာမဘောဂိနော၊ ကာမဂုဏ်ကိုခံစားတတ်ကုန်သော။ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တယော၊ သုံးယောက်တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣမ၊ ဤလောကဋ္ဌ။ ကာမဘောဂီ၊ ကာမဂုဏ်ကိုခံစားတတ်သော။ကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ အဓမ္မေန၊ တရားမဟုတ်သောအမှုဖြင့်။ သာဟသေန၊ နှိုင်ထက်စီးနင်းပြုသောအမှုဖြင့်။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို။ ပရိယေသတိ၊ ရှာမှီး၏။အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သာဟသေန၊ ဖြင့်။ဘောဂေ၊တို့ကို။ ပရိယေသိတ္ဝာ၊ ရှာမှီး၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ န သုခေတိ၊ မချမ်းသာစေ။ နပီဏေတိ၊ မပြည့်ဖြိုးစေ။ န သံဝိဘဇတိ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖသော သူဘပါးတို့အား မဝေဖန်။ ပုညာနိ၊ အနာဂတ်ဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ဣဓ၊ဤ။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ပ။ အတ္တာနံ၊ ကို။သုခေတိ၊ ချမ်းသာစေ၏။ ပီဏေတိ၊ ပြည့်ဖြိုးစေ၏။ န သံဝိဘဇတိ၊ အဆွေခင်ပွန်းစသောသူဘပါးတို့အားမဝေဖန်။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ပန၊ ပါး။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ပ။သံဝိဘဇတိ၊အဆွေခင်ပွန်းစသောသူတပါးတို့အားဝေဖန်၏။ ပုညာနိ၊ အနာဂတ်ဘဝ၏ အခြေကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။(၁-၂၃။)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဤလောကဋ္ဌ။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ကေစ္စော ပန၊ အချို့သော သူသည်ကား။ ဓမ္မာဓမ္မေန၊ တရားသောအမှု မတရားသောအမှုဖြင့်။ သာဟသေနပိ၊ နှိုင်ထက်စီးနင်းပြုသောအမှုဖြင့်။အသာဟသေနပိ၊နှိုင်ထက်စီးနင်းမပြုသောအမှုဖြင့်ငင်း။ဘောဂေ၊တို့ကို။ ပရိယေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ ဓမ္မာဓမ္မေန ဖြင့်။ သာဟသေနပိ၊ဖြင့်။အသာဟသေနပိ၊ဖြင့်။ ဘောဂေ၊တို့ကို။ ပရိယေသိတ္ဝာ၊ ရှာမှီး၍။ အတ္တာနံ၊ ကို။ န သုခေတိ၊ စေ။ န ပီဏေတိ၊ စေ။ န သံဝိဘဇတိ၊ မဝေဖန်။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဤ။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ကေစ္စော ပန၊ သည်ကား။ ဓမ္မာဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သာဟသေနပိ၊ ဖြင့်။ အသာဟသေနပိ၊ ဖြင့်။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ပ။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဤ။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ကေစ္စော ပန၊ ကား။ပ။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ (၄-၅-၆)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဤ။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ကေစ္စော ပန၊ ကား။ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်လျော်သောအမှုဖြင့်။ အသာဟသေန၊ နှိုင်ထက်စီးနင်းမပြုသောအမှုဖြင့်။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ အသာဟသေန၊ ဖြင့်။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသိတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဤ။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ကေစ္စော ပန၊ ကား။ပ။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ (၄-၅-၆)

အတ္ထာနံ၊ ကို။ သုခေတိ၊ ၏။ ပီဏေတိ၊ ၏။ နံ သံဝိဘဇတိ၊ မဝေဖန်။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ နံ ကရောတိ၊ မပြု။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ သံဝိဘဇတိ၊ ၏။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကရောဘိ၊ ၏။ တေ စ ဘောဂေ၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကိုလည်း။ ဂဓိတော၊ တပ်မက်မောခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ [၁]။ မုစ္ဆိတော၊ အားကြီးသောတဏှာဖြင့် ကြွေဝေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ [၂]။ အဇ္ဈောပန္နေ၊ တဏှာဖြင့် လွန်စွာသက်ဝင်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အာမိသ၌ အလွန်ကပ်ငြိသည်ဖြစ်၍ [၃]။ အနာဒီနဝဒဿာဝီ၊ အပြစ်ကို ရှုလေ့မရှိသည်ဖြစ်၍။ အနိဿရဏပညော၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် မရှိသည်ဖြစ်၍ [၄]။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ကေစ္စော ပန၊ ကား။ပ။ ကရောတိ၊ ၏။ တေ စ ဘောဂေ၊ တို့ကိုလည်း။ အဂဓိတော၊ တဏှာဖြင့် တပ်မက်မောခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ အမုစ္ဆိတော၊ အားကြီးသော တဏှာဖြင့် တွေဝေခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ အနဇ္ဈောပန္နော၊ တဏှာဖြင့် လွန်စွာ မသက်ဝင်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အာမိသ၌ အလွန်ကပ်ငြိခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ အာဒီနဝဒဿာဝီ၊ အပြစ်ဟု ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဿရဏပညော၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ (၇-ဂ-၉)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ ထိုကိုးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ယွာယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သာဟသေန၊ ဖြင့်။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ပ။ နံ ကရောတိ၊ မပြု။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဂါရယျော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယျော ကဲ့ရဲ့အပ်ပါသနည်း။ အဓမ္မေန၊ သော။ သာဟသေန၊ ဖြင့်။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသတိတိ၊ ရှာမှီးသည်ဟူသော။ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ ဂါရယျော၊ အပ်၏။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ နံ သုခေတိ၊ စေ။ နံ ပီဏေတိတိ၊ စေဟူသော။ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယျော၊ အပ်၏။ နံ သံဝိဘဇတိ၊ ဖန်။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ နံ ကရောတိတိ၊ မပြုဟူသော။ တတိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယျော၊ အပ်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ အယံ၊ ကို။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ဣဓမေဟိ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယျော၊ အပ်၏။ (၁)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ တို့တွင်။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ယွာယံ၊ သည်။ပ။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ သုခေတိ၊ ချမ်းသာစေ၏။ ပီဏေတိ၊ ပြည့်ဖြိုးစေ၏။ နံ သံဝိဘဇတိ၊ ဖန်။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ နံ ကရောတိ၊ မပြု။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ အယံ၊ ကို။ ဒ္ဒိဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယျော၊ အပ်၏။ ဧကေန၊ သော။ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ပါသံသော၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ ကတမေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒ္ဒိဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယျော၊ နည်း။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သာဟသေန၊ ဖြင့်။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသတိတိ၊ သည်ဟူသော။ ပဌမေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယျော၊ အပ်၏။ နံ သံဝိဘဇတိ၊ ဖန်။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။

၁။ ဂဓိတောတိ ဂေဓောတော။ ဒီ-ဋ္ဌ ၃၊ စာပိုဒ်-၆၀။

၂။ မုစ္ဆိတောတိ ဗလဝတဏှာယ မုစ္ဆိတော သံမုဋ္ဌဿတိ ဟုတ္ဝာ။

၃။ အဇ္ဈောပန္နောတိ အာမိသေ အာဘိသင်္ဂါ၊ ဒီ-ဋ္ဌ ၃၊ စာပိုဒ်-၆၀။ အဇ္ဈောပန္နာတိ တဏှာယ အဇ္ဈောဂါဠှာ၊ မ-ဋ္ဌ ၂၊ စာမျက်နှာ ၉၈။

၄။ အနိဿရဏပညောတိ နိဿရဏံ ဝုစ္စတိ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏံ၊ တေန ဝိရဟိတာ၊ မ-ဋ္ဌ ၂၊ စာမျက်နှာ-၉၈။

နကရောတီတိ၊ မပြုဟူသော။ ဒုတိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယ္ဟော၊ အပ်၏။ ကတမေန၊ သော။ ဧကေန၊ တခုသော။ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ပါသံသော၊ နည်း။ အတ္တာနံ၊ ကို။ သုခေတိ၊ စေ၏။ ပီဏေတီတိ၊ စေသည်ဟူသော။ ဧကေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ပါသံသော၊ ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ အယံ၊ ကို။ ဒ္ဒီဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယ္ဟော၊ ၏။ ဧကေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ပါသံသော၊ ၏။ (၂)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ တို့တွင်။ပ။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ အယံ၊ ကို။ ဧကေန၊ သော။ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယ္ဟော၊ ၏။ ဒ္ဒီဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပါသံသော၊ ၏။ပ။ ဒ္ဒီဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပါသံသော၊၏။ (၃)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ တို့တွင်။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ယွာယံ၊ သည်။ ဓမ္မာဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သာဟသေနပိ၊ ဖြင့်ရင်း။ အသာဟသေနပိ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ပေးလေ။) (၄)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊တို့တွင်။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ယွာယံ၊ သည်။ မ္မောဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သာဟသေနပိ၊ ဖြင့်ရင်း။ အသာဟသေနပိ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ပေးလေ။) (၅)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ တို့တွင်။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ယွာယံ၊ သည်။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) (၆)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ တို့တွင်။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ယွာယံ၊ သည်။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ အသာဟသေန၊ ဖြင့်။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) (၇)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ တို့တွင်။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ယွာယံ၊ သည်။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) (၈)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ တို့တွင်။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ယွာယံ၊ သည်။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) (၉)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ တို့တွင်။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ယွာယံ၊ သည်။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ အယံ၊ ကို။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ ဌာနေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပါသံသော၊ ၏။ (၁၀)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ လောကသ္မိံ၊ သတ္တလောက၌။ တပဿိနော၊ ခန္ဓာကိုယ်ကိုပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ရှိကုန်သော။ လူခဇီဝိနော၊ ခေါင်းပါး(ကြမ်းတန်း)သော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သော။ တယော၊ ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တယော၊ သုံးယောက်တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ တပဿီ၊ သော။ လူခဇီဝီ၊ သော။ ဧကစ္စော။ အချိုသောသူသည်။ "ကုသလံ ဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကို။ အပ္ပေဝ နာမ အဓိဂစ္ဆေယ္ယံ၊ ရငြားအံ့လည်းမသိ။ မနုဿမ္မော၊ လူတို့၏ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်မြတ်သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ အရိယာ၏

အဖြစ်ကိုပြုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်အမြင် အထူးဟု ဆိုအပ်သော စျာန် မဂ် ဖိုလ်တရားကို။ အပ္ပေဝ နာမ သစ္ဆိကရေယျန္တိ၊ မျက်မှောက်ပြုငြားအံ့သည်းမသ်''ဟူ၍။ သဒ္ဓါ (သဒ္ဓါယ)၊ သဒ္ဓါယုံကြည်သဖြင့် ၁။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒါဘာပေတိ၊ ပြင်းစွာပုပန်စေတတ်၏။ ပရိတာပေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပူပန်စေတတ်၏။ ကုသလဿ ဓမ္မဿ၊ ကုသိုလ်တရားကိုလည်း။ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ မရ။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသဿ၊ ကိုလည်း။ န သစ္ဆိ-ကရောတိ၊ မျက်မှောက်မပြု။ (၁)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ တပဿီ၊ သော။ လူခဇီဝိ၊ သော။ ဧကစ္စော ပန၊ သည်ကား။ပ။ ကုသလံ ဟိ ခေါ ဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကိုသာလျှင်။ အဓိဂစ္ဆတိ၊၏။ပ။ န သစ္ဆိကရောတိ၊ မျက်မှောက်မပြု။ (၂)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ ကုသလဿ ဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကိုလည်း။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသဿ၊ ကိုလည်း။ သစ္ဆိကရောတိ၊ ၏။ (၃)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ ထိုသုံးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ တပဿီ၊ သော။ လူခဇီဝိ၊ သော။ ယွာယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ပ။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တပဿီ၊ သော။ လူခဇီဝိ၊ သော။ အယံ၊ ကို။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယ္ဟော၊ အပ်၏။ပ။ အတ္တာနံ၊ ကို။ အာတာပေတိ၊ စေ၏။ ပရိတာပေတီတိ၊ စေတတ်သည်ဟူသော။ ပဌမေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယ္ဟော၊ အပ်၏။ ကုသလဿ ဓမ္မံ၊ ကိုလည်း။ နာဓိဂစ္ဆတီတိ၊ မရဟူသော။ ဒုတိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယ္ဟော၊ အပ်၏။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယ-ဉာဏဒဿနဝိသေသဿ၊ ကိုလည်း။ န သစ္ဆိကရောတီတိ၊ မပြုဟူသော။ တတိယေန၊ သော။ ဣမိနာ-ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယ္ဟော၊ အပ်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တပဿီ၊ သော။ လူခဇီဝိ၊ သော။ အယံ၊ ကို။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယ္ဟော၊ အပ်၏။ (၁)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ တို့တွင်။ပ။ ဒ္ဝီဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယ္ဟော၊ အပ်၏။ ဧကေန၊ သော။ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ပါသံသော၊ အပ်၏။(အကြွင်းလွယ်၏၊နည်းမှီးရှုပေးလော။) (၂)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ တို့တွင်။ပ။ ဧကေန၊ သော။ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယ္ဟော၊ အပ်၏။ ဒ္ဝီဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပါသံသော၊ အပ်၏။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ နည်းမှီးရှုပေးလော။) (၃)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သန္နိဋ္ဌကာ၊ ကိုယ်တိုင်သိမြင်အပ်ကုန်သော။ အကာလိကာ၊ အခါမလင့် အရိယဖိုလ်ဟူသော အကျိုးကိုပေးတတ်ကုန်သော။ ဧဟိပဿိကာ၊ လာလော့,ရှုလော့ဟူသော အစီအရင်ကို ခံထိုက်ကုန်သော။ ဩပနေယျိကာ၊ ကပ်၍ဆောင်ထိုက်ကုန်သော။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိတို့၏စိတ်၌။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ခံစားအပ်ကုန်သော။ နိဇ္ဇရာ၊ အကြွင်း

၁။ မူလပဏ္ဏာသပါဠိ စာပိုဒ် ၃၄-ဘယဘေရဝသုတ်၌ သဒ္ဓါ အဂါရသ္မာ စသည်ဖြင့် ရှိသောပါဠို၊ သဒ္ဓါတိ သဒ္ဓါယ ဟုရှိသော အဋ္ဌကထာ တို့နှင့်အညီပင်တည်း။

မရှိသော ကိလေသာတို့ကိုပယ်ခြင်းတို့သည်၁။ ဣမာ တိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ကတမာ တိသော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။ ရတ္တော၊ တပဲနှစ်သက်ဘတ်သော။ ယံ (ယော)၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရာဂါဓိကရဏံ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အတ္တ-ဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းအကျိုးငှါလည်း။ စေတေတိ၊ စေ့ဆော်၏။ ပရဗျာဗာဓာ-ယပိ၊ သူတပါးတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းအကျိုးငှါလည်း။ စေတေတိ၊ ၏။ ဥဘယဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမို့ သူတပါးနှစ်ဦးသား၏ ဆင်းရဲခြင်းအကျိုးငှါလည်း။ စေတေတိ၊ ၏။ (သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။) ရာဂေ၊ ရာဂကို။ ပဟီနေ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်။ အတ္တဗျာဗာဓာယ၊ ငှါ။ နော စေတေတိ၊ မစေ့ဆော်။ ပရဗျာဗာဓာယ၊ ငှါ။ န စေတေတိ၊ မစေ့ဆော်။ ဥဘယဗျာဗာဓာယ၊ ငှါ။ န စေတေတိ၊ မစေ့ဆော်။ (အယံ၊ ဤသည်ကား။) သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ သော။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သော။ နိဗ္ဗာန၊ အကြင်းမရှိသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းမည်၏။ ဒုဋ္ဌော၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိသော။ ယံ (ယော)၊ သည်။ ဒေါသာဓိကရဏံ၊ ဒေါသတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ပ။ (သော၊ သည်။) ဒေါသေ၊ ဒေါသကို။ ပဟီနေ၊ သော်။ပ။ (အယံ၊ ဤသည်ကား။) သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ သော။ပ။ ဝေဒိဘဗ္ဗော၊ သော။ နိဗ္ဗာန၊ မည်၏။ မုဋ္ဌော၊ မောဟဖြင့်တွေဝေသော။ ယံ (ယော)၊ သည်။ မောဟာဓိကရဏံ၊ မောဟတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ပ။ (သော၊ သည်။) မောဟေ၊ ကို။ ပဟီနေ၊ သော်။ပ။ (အယံ၊ ကား။) သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ သော။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သော။ နိဗ္ဗာန၊ မည်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ ကုန်သော။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ကုန်သော။ နိဗ္ဗာန၊ တို့သည်။ ဣမာ ခေါ တိသော၊ ဤသုံးပါးတို့ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တော၊ သော်။) ရာသိယော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ စွ။ပ။ ဓာရေတူတိ၊ လော့"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒွါဒသမံ၊ တဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၃-ပါဋလိယသုတ်

၃၆၅။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောလိယေသု၊ ကောလိယတိုင်းတို့၌။ ဥတ္တရဲ့ နာမ၊ ဥတ္တရမည်သော။ ကောလိယာနံ၊ ကောလိယမင်းတို့၏။ နိဂမေ၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။) ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပါဋလိယော၊ ပါဋလိယအမည်ရှိသော။ ဂါ၀ေါ၊ ရွာသူကြီးသည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား၊ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ 'သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မာယံ၊ လှည့်ပတ်ဖြားယောင်းခြင်းကို။ ဇာနာတိတိ၊ သိ၏'ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေ တေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ 'သမဏော ဂေါဘမော၊ သည်။ မာယံ၊ ကို။ ဇာနာတိတိ၊ သိ၏'ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကစ္စိ၊ နည်း။ တေ၊ တို့သည်။ပ။ န စ အာဂစ္ဆတိ၊ လော။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အနုဿာစိကွိတုကာမာတိ၊ စွပ်စွဲခြင်းငှါ အလိုမရှိပါကုန်" ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ယေ တေ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါဘမော၊ သည်။ မာယံ၊ ကို။ ဇာနာတိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော စေဝ၊ သည်လည်းမည်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ ဖြင့်။ န စ အဿာစိက္ခန္တိ၊ ကုန်။

၁။ တိသော သန္ဒိဋ္ဌိကာ နိဗ္ဗာနတိ ဇေတ္ထ ဧကော်ပိ မဂ္ဂေါ တိဏ္ဏံ ကိလေသာနံ နိဗ္ဗဓကတာယ တိသော နိဗ္ဗာနတိ ဝုတ္တောတိ။ ဋ္ဌ။ အဒိယမဂ္ဂေန နိဿသကိလေသာနံ ပဇဟနာ နိဗ္ဗာနာ။ ဋီ။

ဓမ္မဿ စ၊ ၏လည်း။ အနုဓမ္မံ၊ ကို။ ဗျာကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ နု စ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လည်း မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘော၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မာယံ၊ ကို။ ဧဝနာမိတိ၊ သိ၏" ဟူသော။ သစ်္ဆယေဝ၊ မှန်သောစကားကိုပင်လျှင်။ နု သဒ္ဒဟာမ ကိရ၊ မယုံကြည်မိကြပါကုန်။ "ဘော၊ အရှင်ဘုရား။ ခလု၊ စင်စစ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မာယာဝိတိ၊ လှည့်ပတ် ဖြားယောင်းတတ်သော မာယာရှိသူ"ဟူသော။ သစ်္ဆယေဝ၊ မှန်သောစကားကိုပင်လျှင်။ နု သဒ္ဒ-ဟာမ ကိရ၊ မယုံကြည်မိကြပါကုန်။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။) ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ယော၊ သည်။ "အဟံ၊ သည်။ မာယံ၊ ကို။ ဧဝနာမိတိ၊ သိ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ "အဟံ၊ သည်။ မာယာဝိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ နု ခေါ၊ပြောဆိုသည်မည်ရာသလော။ (ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ တထေဝ၊ ထိုအတိုင်း သာလျှင်။ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်းသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တံ၊ သည်။ တထေဝ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ တညေဝ၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးဦးအံ့။ တေ၊ သင်သည်။ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုလေလော့။

(တံ ကိ ံ မညသိ ဂါမဏိ ပေးမြဲ။) တုံ၊ သည်။ ကောလိယာနံ၊ ကောလိယမင်းတို့၏။ လမ္မ-စ္ဆလကေ၊ လမ္မစ္ဆဋ္ဌကအမည်ရှိကုန်သော။ ဘဒ္ဒေ၊ သူခစားတို့ကို။ ဧဝနာသိ၊ သိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ လမ္မစ္ဆဋ္ဌကေ၊ ကုန်သော။ ဘဒ္ဒေ၊ တို့ကို။ ဧဝနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ပ။ လမ္မစ္ဆဋ္ဌကာ၊ ကုန်သော။ ဘဒ္ဒာ၊ တို့သည်။ ကောလိယာနံ၊ တို့အား။ ကိမတ္ထိယာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ ယေ စ စောရာ၊ အကြင်ခိုးသူတို့ သည်လည်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ၊ တို့ကို။ ပဋိသေခေဘုံ စ၊ တားမြစ်ခြင်းအကျိုးငှါငင်း။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ ယာနိ စ ဒူတေယျာနိ၊ အကြင်တမန်သည်တို့၏ အမှုတို့သည်ထင်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တာနိ၊ တို့ကို။ ဝဟာဘုံ စ၊ ဆောင်ရွက်ခြင်းအကျိုးငှါငင်း။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) ဘန္တေ၊ ရား။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ လမ္မစ္ဆဋ္ဌကာ၊ ကုန်သော။ ဘဒ္ဒာ၊ တို့သည်။ ဧတေဒတ္ထိယာ၊ ဤခိုးသူတို့ကို တားမြစ်ခြင်းအကျိုး တမန်သည်တို့၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းအကျိုးရှိပါကုန်၏။ ဣတိ၊၏။ပ။ တုံ၊ သည်။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ သိလဝန္တော ဝါ၊ သီလရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒုဿီလေ ဝါ၊ သီလမရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ လမ္မစ္ဆဋ္ဌကေ၊ ကုန်သော။ ဘေ ဘဒ္ဒေ၊ တို့ကို။ ဧဝနာသိ၊ သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ ဒုဿီလေ၊ သီလမရှိကုန်သော။ ပါပဓမ္မေ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိကုန်သော။ လမ္မစ္ဆဋ္ဌကေ၊ ကုန်သော။ ဘဒ္ဒေ၊ တို့ကို။ ဧဝနာမိ၊ ၏။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒုဿီလာ၊ ကုန်သော။ ပါပဓမ္မာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ လမ္မစ္ဆဋ္ဌကာ၊ ကုန်သော။ ဘဒ္ဒာ၊ တို့သည်။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတရာ၊ တပါး(တဘို့ကစု)အပါ အဝင်ဖြစ်ပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။ ဂါမဏိ၊ကြီး။ ယော၊ သည်။(နုခေါကား နိပါတမတ္တ။)"ပါဠလိ-ယော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ ဒုဿီလေ၊ ကုန်သော။ ပါပဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ လမ္မစ္ဆဋ္ဌကေ၊ ကုန်သော။ ဘဒ္ဒေ၊ တို့ကို။ ဧဝနာတိ၊ ၏။ ပါဠလိယော၊ သော။

ဂါမဏိပိ၊ သည်လည်း။ ဒုဿီလော၊ သီလမရှိ။ ပါပဓမ္မောတိ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ (ဧဝံ၊ သို့။) ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသော။ သော၊ သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒေယျ နု ခေါ၊ ပြောဆိုသည်မည်ရာသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ လမ္ဗစူဋ္ဌကာ၊ ကုန်သော။ ဘဋ္ဌာ၊ တို့သည်။ အညေ၊ (တပည့်တော်မှ)တပါးတခြားတို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏) အဟံ၊ သည်။ အညော၊ (လမ္ဗစူဋ္ဌကသူခစားတို့မှ)တပါးတခြားသည်။ အသို့၊ ဖြစ်၏။ ကောလိ-ယာနံ၊ တို့၏။ လမ္ဗစူဋ္ဌကာ၊ ကုန်သော။ ဘဋ္ဌာ၊ တို့သည်။ အညထာဓမ္မာ၊ တပါးသောအခြင်း အရာအားဖြင့် ဖြစ်သော သဘောရှိကုန်၏။ ဝါ၊ တပါးသော သဘောရှိကုန်၏။ (ထာ-ပစ္စည်း အနက်မဲ့။) အဟံ၊ သည်။ အညထာဓမ္မော၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော သဘော ရှိသည်။ ဝါ၊ တပါးသော သဘောရှိသည်။ (ထာ-ပစ္စည်းအနက်မဲ့ပင်။) အသို့၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တွံ ဟိ၊ သင်သည်သာလျှင်။ "ပါဋ္ဌလိယော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ပ။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပါဋ္ဌလိယော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ နစ ဒုဿီလော၊ သီလမရှိသည်လည်း မဟုတ်။ ဝါ၊ သီလလည်းရှိ၏။ နစ ပါပဓမ္မောတိ၊ ယုတ်မာသောတရားလည်းမရှိ"ဟူ၍။ လစ္ဆသိ နာမ၊ ရဘုံဘိသေး၏။ တထာဂတော၊ သည်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ "တထာဂတော၊ သည်။ မာယံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ တထာဂတော၊ သည်။ နစ မာယာဝီဘိ၊ လှည့်ပတ်တတ်သူကားမဟုတ် ဟူ၍။ နလစ္ဆတိ၊ မရဘဲရှိပါအံ့နည်း။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အဟံ၊ သည်။ မာယဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ မာယာယ၊ ၏။ ဝိပါကဉ္စ၊ အကျိုးကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ယထာ၊ အကြင် သို့သော ငရဲသို့ကျရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်လမ်းစဉ်ဖြင့်။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော[၁]။ မာယာဝီ စ၊ သည်လည်း။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာဖြစ်သော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဆင်းရဲ၏ လည်းလျောင်းရာဖြစ်သော[၂]။ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ တဉ္စ၊ ထိုငရဲသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်လမ်းစဉ်ကိုလည်း။ ပဇာ-နာမိ၊ ၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အဟံ၊ သည်။ ပါဏာတိပါတဉ္စ၊ သူတပါး၏အသက်ကို သတ်ခြင်းကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ပါဏာတိပါတဿ၊ ၏။ ဝိပါကဉ္စ၊ အကျိုးကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ယထာ၊ ဖြင့်။ ပဋိပန္နော၊ သော။ ပါဏာတိပါတီ စ၊ သူတပါး၏အသက်ကို သတ်တတ်သောသူသည်လည်း။ပ။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အဒိန္နာဒါနဉ္စ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ အဒိန္နာဒါနဿ၊ ၏။ ဝိပါကဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရဉ္စ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားယွင်းစွာကျင့်ခြင်းကိုလည်း။ပ။ မုသာဝါဒဉ္စ၊ ချတ်ယွင်း ဖောက်ပြန် မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်းကိုလည်း။ပ။ ပိသုဏဝါစဉ္စ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော စကားကိုလည်း။ပ။ ဖရုသဝါစဉ္စ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတန်းသော စကားကိုလည်း။ပ။ သမ္ဖပ္ပလာပဉ္စ၊ အကျိုးမရှိ ပြန်ဖျင်း သော စကားကိုလည်း။ပ။ အဘိဇ္ဈဉ္စ၊ သူဘပါး၏စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ရှေးရှုကြံစည်ခြင်းကိုလည်း ။ပ။ အဘိဇ္ဈာလု စ၊ သူဘပါး၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ရှေးရှု ကြံစည်ခြင်းရှိသော သူသည်လည်း ။ပ။

၁။ ယထာ စ ပဋိပန္နောတိ ယေန မဂ္ဂေန ယာယ ပဋိပဒါယ ပဋိပန္နောဘိ ဥဘယမ္ပိ ဧကတော ကတ္ဘာ နိဒ္ဒိသဘိ။

၂။ ဒုက္ခဿ ဂတိ ပဋိသရဏန္တိ ဒုဂ္ဂတိ။ (မ-ဋ္ဌ ၁၊ စာပိုဒ်-၁၅၃။)

ဗျာပါဒပဒေါသဉ္စ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်ကြောင်း, ဖျက်စီးတတ် ပျက်စီးစေတတ်သော ဒေါသကိုလည်း။ပ။ ဗျာပန္နစိတ္တော စ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော စိတ်ရှိသောသူသည်လည်း။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဉ္စ၊ မှားသောအယူကိုလည်း။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌကော စ၊ မှားသောအယူရှိသောသူသည်လည်း။ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ "ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံဘယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ ဝါ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို။ အတိပါတေတိ၊ လျင်စွာချ၏။ ဝါ၊ သတ်၏။ သော သဗ္ဗော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌော ဓမ္မော၊ ဥ်သာလျှင်။ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒယတိ၊ ခံစားရ၏။ ယော ကောစိ၊ သည်။ အဒိန္နံ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကို။ အာဒိယတိ၊ ခိုးယူ၏။ သော သဗ္ဗော၊ သည်။ပ။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအားဖြင့်။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ပ။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်း ဖောက်ပြန် မမှန်သောစကားကို။ ဘဏတိ၊ ပြောဆို၏။ပ။ ပဋိသံဝေဒယတီတိ၊ ခံစားရ၏"ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့အယူရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

ဂါမဏိ၊ကြီး။ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ မာလီ၊ ပန်းရှိသော။ ကုဋ္ဌလီ၊ နားခွောင်းရှိသော။ သုန္ဒာတော၊ ကောင်းစွာရေချိုးအပ်ပြီးသော။ သုဝိလိတ္တော၊ ကောင်းစွာလိမ်းကျံအပ်ပြီးသော။ကပ္ပိတကေသမဿု၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်ပြီးသော ဆံမုတ်ဆိတ်ရှိသော။ ကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ ဣတ္ထိကာမေဟိ၊မိန်းမ,မိန်းမမှတပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ ပရိစာရေန္တော၊ တင့်တယ်စမွါယ်လျက်။ ရာဇာ မညေ၊ မင်းကဲ့သို့။ ဒိဿတိ ခေါ၊ ထင်သည်သာဘည်း။ တမေနံ၊ ထိုသူကို။ "အမ္ဘော၊ အချင်းတို့။ (ယော ပုရိသော၊ သည်။) မာလီ၊ ပန်းရှိသည်။ ကုဋ္ဌလီ၊ သည်။ သုန္ဒာတော၊ သည်။ သုဝိလိတ္တော၊ သည်။ ကပ္ပိတကေသမဿု၊ သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။) ရာဇာမညေ၊ မင်းကဲ့သို့။ ဣတ္ထိကာမေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပရိစာရေတိ၊ တင့်တယ်စမွါယ်၏။ အယံ ပုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ အကာသိတိ၊ ပြုခဲ့ပါသနည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ တမေနံ၊ ထိုသူကို၊ "အမ္ဘော၊ အချင်းတို့။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ပစ္စတ္ထိကံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ရန်သူကို။ ပသယ္ဟ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေသိ၊ ချပြီ။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား။ ရာဇာ၊ သည်။ အတ္တမနော၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဘိဟာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာကို။ ဝါ၊ ဆုကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ မာလီ၊ သည်။ပ။ ကပ္ပိတကေသမဿု၊ သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ၍။) ရာဇာမညေ၊ မင်းကဲ့သို့။ ဣတ္ထိကာမေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပရိစာရေတီတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ ဒဋ္ဌာယ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော။ ရဇုံယာ၊ ကြိုးဖြင့်။ ပစ္ဆာဗာဟံ၊ လက်ပြန်။ ဂါဠှပန္ဓနံ၊ မြဲမြံစွာနှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ ခုရမုဏ္ဍံ၊ သင်ဓုန်းဖြင့် ဦးပြည်းသည်းကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ခရဿရေန၊ ကြမ်းတန်းသောအသံရှိသော။ ပဏဝေန၊ ထက်စည်ဖြင့်။ ရထိယာယ၊ ခရီးလမ်းတခုမှ။ ရထိယံ၊ ခရီးလမ်းတခုသို့။ သိဃ်ာဋကေန၊ ခရီးလမ်းဆုံတခုမှ။ သိဃ်ာဋကံ၊ ခရီးလမ်းဆုံတခုသို့။ ပရိနေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ ဒက္ခိဏေန ဒ္ဝါရေန၊ တောင်တံခါးမှ။ ဝါ၊ ဖြင့်။ နိက္ခာမေတ္ဝာ၊ ထုတ်စေ၍။ ဝါ၊ ထုတ်၍။ နဂရဿ၊ မြို့၏။ ဒက္ခိဏတော၊ တောင်အရပ်၌။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိဇ္ဇမာနော၊ ဖြတ်အပ်သော။ ကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ ဝါ၊ ကို။ ဒိဿတိ ခေါ၊

ထင်သည်သာတည်း။ ဝါ၊ ရှုအပ်သည်သာတည်း။ တမေနံ၊ ကို။ "အမ္မော၊ အချင်းတို့။ (ယဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ သီသံဒ္ဒစပ်။) ဒဋ္ဌာယ၊ သော။ပ။ နဂရဿ၊ ၏။ ဒက္ခိဏဒေတာ၊ ဌ္ဌ။ သီသံ၊ ကို။ ဆိန္နတိ၊ ဖြတ်၏။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ကိံ၊ ကို။ အကာသိတိ၊ နည်း"ဟူ၍။ ဒေဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တမေနံ၊ ကို။ "အမ္မော၊ တို့။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ရာဇဝေရိ၊ မင်း၏ရန်သူပေည်း။ ဣတ္ထိံ ဝါ၊ မိန်းမကို၎င်း။ ပုရိသံ ဝါ၊ ယောကျ်ားကို၎င်း။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိဘိန္နေမု။ ဝေါရောပေသိ၊ ချပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ နံ၊ ကို။ ရာဇာဇနာ၊ တို့သည်။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍။ ဒေဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ကမ္မကာရဏံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကို။ ကာရေန္တီတိ၊ ပြုစေကုန်၏"ဟူ၍။ ဒေဝံ၊ သို့။ အဟံသု၊ ကုန်ပြီ။

(တံ ကိံ မညသိ ဂါမဏိ ပေးမြဲ။) တေ၊ သင်သည်။ ဒေဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောသူကို။ ဒိဋ္ဌံ ဝါ အပိ နု၊ မြင်မူလည်း မြင်အပ်လေသလော။ သုတံ ဝါ အပိ နု၊ ကြားမူလည်း ကြားအပ်လေသလော။ ဥတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်လည်းမြင်အပ်ဘူး၏။ သုတာ၊ ကြားလည်းကြားအပ်ဘူး၏။ သုယျိဿတိ စ၊ ကြားလည်းကြားအပ်လတ္တံ့။ ဥတိ၊ ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ ထိုဥဿာရနိဂုမ်းဌ်။ ဝါ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ "ယော ကောစိ၊ သည်။ပ။ ပဋိသံဝေဒယတိတိ၊ ခံစားရ၏"ဟူ၍။ ဒေဝါဒိနော၊ ကုန်သော။ ဒေဝဒိဋ္ဌနော၊ ကုန်သော။ ယေ တေ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သစ္စံ ဝါ၊ မှန်သော စကားကိုလည်း။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်သလော။ မုသာ ဝါ၊ ချွတ်လွဲသောစကားကိုလည်း။ အာဟံသု၊ လော။ ဥတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ (တေ၊ တို့သည်။) မုသာ၊ ကို။ (အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဥတိ၊ ၏။) ယေ ပန တေ၊ တို့သည်။ တုဗ္ဘံ၊ အချည်းနှီးသောစကားကို။ မုသာ၊ ချွတ်လွဲသော စကားကို။ ဝိလပန္တိ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သီလဝန္တော ဝါ၊ သီလရှိသောသူတို့ လေလော။ ဒုဿီလာ ဝါ၊ သီလမရှိသောသူတို့လေလော။ ဥတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဒုဿီလာ၊ သီလမရှိသူတို့မည်ကုန်၏။ (ဥတိ၊ ၏။) ယေ ပန တေ၊ တို့သည်။ ဒုဿီလာ၊ ကုန်။ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ မိစ္ဆာပဋိပန္နာ ဝါ၊ မှားယွင်းစွာကျင့်သောသူတို့ မည်ကုန်သလော။ သမ္မာပဋိပန္နာ ဝါ၊ မှန်ကန်စွာကျင့်သောသူတို့ မည်ကုန်သလော။ ဥတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မိစ္ဆာပဋိပန္နာ၊ မည်ကုန်၏။ (ဥတိ၊ ၏။) ယေ ပန တေ၊ တို့သည်။ မိစ္ဆာပဋိပန္နာ၊ မှားယွင်းစွာကျင့်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ ဝါ၊ မှားသော အယူရှိသူတို့ မည်ကုန်သလော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ ဝါ၊ မှန်သော အယူရှိသူတို့ မည်ကုန်သလော။ ဥတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မည်ကုန်၏။ ယေ ပန တေ၊ တို့သည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသော အယူရှိကုန်၏။ တေသု၊ ထိုမှားသောအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ပသိဒိတုံ၊ ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ နု၊ သင့်ပါအံ့လော။ ဥတိ၊ ၏။ ဘန္တေ. ရား။ တေံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဥတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။) (၁)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ပ။ တမေနံ၊ ကို။ "အမ္မော၊ တို့။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ပစ္စတ္ထိကဿ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ရန်သူကို။ ပသယှ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍။ ရတနံ၊ ရတနာကို။ အာဟာသိ၊ ဆောင်ယူပြီ။ ဆုဇ္ဇာ၊ မင်းသည်။ တဿ၊ အား။ပ။ ပရိစာရေတီဘိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဒေဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။

(ဒိဿတိ ဒေါ ဂါမဏိမှ ဆိန္နတီတိအထိ ပေးမြဲ။) တမေနံ၊ ကို။ "အမ္မော၊ တို့။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ဂါမော ဝါ၊ ရွာမှ၎င်း။ အရညော ဝါ၊ တောမှ၎င်း။ အဒိန္နံ၊ ပိုင်ရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေး

အပ်သော သူဘပါး၏ဥစ္စာကို။ ထေယျသခ်ါဘံ(ထေယျသခ်ါတေန)၊ ခိုးလိုယူလိုသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသောစိတ်အစုဖြင့်။ အာဒိယိ၊ ယူပြီ။ (အကြွင်းနည်းမှီး၍ပေးလေ။) (၂)

(ဒိဿတိ ခေါ ဂါမဏိမှ ပရိစာရေတီတိအထိ ပေးမြဲ။) တမေနံ၊ ကို။ "အမ္မော၊ တို့။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ရညော၊ ၏။ပေစ္စတ္ထိကဿ၊ ၏။ ဒါရေသု၊ သားမယားတို့၌။ စာရိတ္တံ၊ လွန်ကြူး၍ ကျင့်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇီ၊ ရောက်ပြီ။ (အကြွင်းပေးမြဲ။)

(ဒိဿတိ ခေါ ဂါမဏိမှ ဆိန္နတိတိအထိပေးမြဲ။) တမေနံ၊ ကို။ "အမ္မော၊ တို့။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ကုလိဘ္ဆိသု၊ အမျိုးအိမ်ရှင်မိန်းမတို့၌။ ကုလကုမာရိသု၊ အမျိုးသတို့သမီးငယ်တို့၌။ စာရိတ္တံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇီ၊ ပြီ။ (အကြွင်းနည်း မှီး၍ပေးလေ။) (၃)

(ဒိဿတိ ခေါ ပန ဂါမဏိမှ ပရိစာရေတီတိအထိပေးမြဲ။)တမေနံ၊ကို။"အမ္မော။ တို့။အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ မုသာဝါဒေန၊ ချုတ်ယွင်းဖောက်ပြန်မှန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းဖြင့်။ ဟာသေသိ၊ ရှင်စေပြီ။ (အကြွင်းပေးမြဲ။)

(ဒိဿတိ ခေါ ဂါမဏိမှ ဆိန္နတိတိအထိပေးမြဲ။) တမေနံ၊ ကို။ "အမ္မော၊ တို့။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ မုသာဝါဒေန၊ မုသားပြောဆိုသဖြင့်။ ဂဟပတိဿ ဝါ၊ သူကြွယ်၏ဂင်း။ ဂဟပတိပုတ္တဿ ဝါ၊ သူကြွယ်သား၏ဂင်း။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွါးကို။ ဘဉ္ဇီ၊ဖျက်ဆီးပြီ။ (အကြွင်းနည်းမှီး၍ပေးလေ။)

ဘန္တေ၊ ရား။ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစ့။ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဘုတံ၊မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ အား။ အာဝဿထာဂါရံ၊(ညှဉ်သည်တို့၏ချမ်းသာစွာ နေခြင်းအကျိုးဌါ ဆောက်လုပ်အပ်သော)နေစရာအိမ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်၌။ မဉ္ဉကာနိ၊ ညောင်စောင်း ငယ်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ ဥဒကမဏိကော၊ ရေအိုးကြီးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေလပ္ပဒီပေါ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ထိုနေစရာအိမ်၌။ ယော သမဏော ဝါ၊အကြင်ရဟန်းသည်ဂင်း။ယော ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊အကြင်ပုဏ္ဏားသည်ဂင်း။ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ တေန၊ ထိုသို့နေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်သောသူအား။ အဟံ၊ ငါသည်။ယထာသတ္တိ၊ သတ္တိအား လျော်စွာ။ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းအား လျော်စွာ။ သံဝိဘဇာမိ၊ ကောင်းစွာဝေဖန်ခြင်းကို ပြုပါ၏[1]။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ရှေးဦးဖြစ်ဘူးသည်ကား။ နာနာဒိဋ္ဌိကာ၊ အထူးထူးသော အယူရှိကုန်သော။ နာနာခန္တိကာ၊အထူးထူးသော အလိုရှိကုန်သော။ နာနာရုစိကာ၊ အထူးထူးသော နှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ သတ္ထာရော၊ဆရာတို့သည်။ တသ္မိံ အာဝဿထာဂါရေ၊ ၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့။ ဥပဂစ္ဆုံ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။

ဧကော၊ တယောက်သော။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ "ဒိန္နံ၊ပေးလှူ အပ်သော အလှူ၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယိဋ္ဌံ၊ ယဇ်ကြီးပူဇော်ခြင်း၏အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟုတံ၊ယဇ်ငယ်ပူဇော်ခြင်း၏အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သုကတဒုက္ကဋာနံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ် မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံတို့၏။ ဖလံ၊ အကျိုးဆက်သည်။ ဝိပါကော၊အကျိုးရင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အယံ လောကော၊ ဤလောက(ပစ္စုပ္ပန်လောက) သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၁။ တေနာဟံ ယထာသတ္တိ ယထာဗလံ သံဝိဘဇာမီတိ တဿာဟံ အတ္ထနော သတ္တိအနုရူပေန စေဝ ဗလာနုရူပေန စ သံဝိဘာဂံ ကရောမိ၊ ဌ။ သတ္တိအနုရူပေနာတိ ဝိဘဝသတ္တိအနုရူပေန။ ဗလာနုရူပေနာတိ ပရိဝါရဗလာနုရူပေန။ ဋီ။

ပရော လောကော၊ တပါးသောလောက(တမလွန်လောက)သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မာတာ၊အမိသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပိတာ၊ အဖသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဩပပါတိကာ၊ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဣမဉ္စ လောကံ၊ ကိုဋင်း။ ပရဉ္စ လောကံ၊ကိုဋင်း။ သယံ၊ကိုယ်တိုင်။အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေန္တိ၊ ဟောကြားကုန်၏။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ကောင်းစွာသိကုန်သော။ သမ္မာ ပဋိပန္နာ၊ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သော။တေ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ လောကေ၊ ၌။ နတ္ထိတိ၊ မရှိကုန်"ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒီ၊ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သောအယူရှိ၏။

ဧကော၊ သော။ သတ္ထာ၊ သည်။ "ဒိန္နံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယိဋ္ဌံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ လောကေ၊ ၌။ အတ္ထိတိ၊ ရှိကုန်၏"ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒီ၊ ၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ ၏။

ဧကော၊ သော။ သတ္ထာ၊ သည်။ "ကရောတော၊ ကိုယ်တိုင်ပြုသောသူသည်ဋင်း။ ကာရယတော၊ သူတပါးကိုပြုစေသောသူသည်ဋင်း[၁]။"ဆိန္ဒတော၊(သူတပါးတို့၏) လက်ခြေ စသည်တို့ကို ကိုယ်တိုင်ဖြတ်သော သူသည်ဋင်း။ဆေဒါပယတော၊ (သူတပါးတို့ကို) ဖြတ်စေသောသူသည်ဋင်း။ ပစတော၊ တုတ်လှံတံဖြင့်ကိုယ်တိုင် ညှဉ်းဆဲသူသည်ဋင်း။ ပါစာပယတော၊ (သူတပါးတို့ကို တုတ်လှံတံဖြင့်) ညှဉ်းဆဲစေသူသည်ဋင်း။ သောစယတော၊ သူတပါး၏ စိုးရိမ်ခြင်းကို ကိုယ်တိုင် ပြုသောသူသည်ဋင်း။ သောစာပယတော၊ သူတပါး၏ စိုးရိမ်ခြင်းကို သူတပါးတို့ကို ပြုစေသော သူသည်ဋင်း။ ကိလမတော၊ (အာဟာရကို ဖြတ်ခြင်း, နှောင်အိမ်သို့ သွင်းခြင်းစသည်တို့ဖြင့်) ကိုယ်တိုင် ပင်ပန်း စေသော သူသည်ဋင်း။ ကိလမာပယတော၊ (အာဟာရကို ဖြတ်ခြင်း, နှောင်အိမ်သို့သွင်းခြင်း စသည်တို့ဖြင့်) သူတပါးတို့ကို ပင်ပန်းစေသော သူသည်ဋင်း။ ဖန္ဒတော၊ ကိုယ်တိုင်တုန်လှုပ်သော သူသည်ဋင်း။ ဖန္ဒာပယတော၊ သူတပါးကို တုန်လှုပ်စေသော သူသည်ဋင်း။ ပါဏံ၊ သူတပါး၏ အသက်ကို။ အတိပါတယတော၊ ကိုယ်တိုင်သတ်သောသူ, သူတပါးကိုသတ်စေသောသူသည်ဋင်း[၂]။ အဒိန္နံ၊ သူတပါး၏ ဥစ္စာကို။ အာဒိယတော၊ ကိုယ်တိုင် ယူသောသူ, သူတပါးကိုယူစေသောသူသည်ဋင်း။ သန္ဓိံ၊ အိမ်ခြံစပ်ကို။ ဆိန္ဒတော၊ ကိုယ်တိုင်ဖြတ်သောသူ, သူတပါးကို ဖြတ်စေသော သူသည်ဋင်း။ နိလ္လောပံ၊ ကြီးစွာသော လုယက်ခြင်းကို။ (ကတွာ၊ ပြု၍။) ဟရတော၊ ကိုယ်တိုင်ဆောင်သောသူ, သူတပါးကိုဆောင်စေသောသူသည်ဋင်း။ ဧကာဂါရိကံ၊ တအိမ်တည်းကိုသာလျှင် ဝိုင်းဝန်း၍ လုယက်ခြင်းကို။ ကရောတော၊ ကိုယ်တိုင် ပြုသောသူ, သူတပါးကိုပြုစေသောသူသည်ဋင်း။ ပရိပန္ထေ၊ လမ်းခရီး၌။ တိဋ္ဌတော၊ (လုယူ ဖျက်ဆီးရန်)ကိုယ်တိုင်တည်သောသူ, သူတပါးကို တည်စေသော သူသည်ဋင်း။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး သားမယားကို။ ဂစ္ဆတော၊ ကိုယ်တိုင်သွားလာသောသူ, သူတပါးကို သွားလာစေသော သူသည်ဋင်း။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန် မမှန်သောစကားကို။ ဘဏတော၊ ကိုယ်တိုင်ပြောဆိုသောသူ,

---

၁။ ကရောတောတိ သဟတ္ထာ ကရောန္တဿ ကာရယတောတိ အာဏတ္တိယာ ကာရေန္တဿ သံ-ဋ္ဌ-၂-နှာ-၃၁၂ စာပိုဒ်-၂၁၁။

၂။ ပါဏမတိပါတယတောတိ ပါဏံ ဟနန္တဿပိ ဟနာပေန္တဿပိ။ ဧဝံ သဗ္ဗတ္ထ ကရဏ ကာရာပန ဝသေ-နေဝ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော။ သံ-ဋ္ဌ-၂၊ စာပိုဒ်-၂၁၁။ အတိပါတယတောတိ ပဒံ သုဒ္ဓကတ္တုအတ္ထေ ဟေတုကတ္တုအတ္ထေ စ ဝတ္တတီတိ အာဟ "ဟနန္တဿပိ ဟနာပေန္တဿပီ"တိ။ သံ-ဋ္ဌီ-၂၊ နှာ-၂၆၇။ အထက်ပါ ဋ္ဌ-ဋ္ဌီ-တို့နှင့်အညီ သုဒ္ဓကာရိုက် ၂-ချက်ရ ဧကသိက်ကြံ၍ ပေးသည်။

သူဘပါးကို ပြောဆိုစေသော သူသည်၎င်း။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကရောတော၊ ပြုသော်လည်း။ န ကရိယတိ၊ ပြုအပ်သည်မမည်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ခုရပရိယန္တေန၊ ထက်သောသင်ဓုန်း သွားနှင့်တူသော အကွပ်ရှိသော။ စက္ကေန၊ စက်ဖြင့်။ ဝါ၊ ခုရပရိယန္တေနစက္ကေန၊ သင်ဓုန်းသွား စက်ဖြင့်။ ဣမိဿာ ပထဝိယာ၊ ဤမြေအပြင်၌။ ပါဏော၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဧကမံသခလံ၊ တနုတည်း သော အသားစုကို။ ကေဝံသပုဉ္ဇံ၊ တခုတည်းသောအသားပုံကို။ စေပိ ဂရေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း ပြုလုပ်ငြားအံ့။ တတော နိဒါနံ၊ ထိုသို့တခုတည်းသော အသားစု အသားပုံကို ပြုခြင်းတည်း ဟူသော ဒေကြောင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှု အကုသိုလ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပဿ၊ ၏။ အာဂမော၊ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟနန္တော၊ ကိုယ်တိုင်သတ်လျက်။ ဃာတေန္တော၊ သူတပါးကို သတ်စေလျက်။ ဆိန္ဒန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ဖြတ်လျက်။ ဆေဒါပေန္တော၊ သူတပါးကို ဖြတ် စေလျက်။ ပစန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ညှဉ်းဆဲလျက်။ ပါစာပေန္တော၊ သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲစေလျက်။ ဂင်္ဂါယ၊ . ဂင်္ဂါမြစ်၏။ ဒက္ခိဏံ တီရံ၊ တောင်ဘက်ကမ်းသို့။ စေပိ ဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း သွားငြားအံ့။ တတော နိဒါနံ၊ ထိုသို့သတ်ခြင်းစသည်ကို ပြုလျက် ဂင်္ဂါမြစ်၏ တောင်ဘက်ကမ်းသို့ သွားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပဿ၊ ၏။ အာဂမော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒဒန္တော၊ ကိုယ်ဘိုင်ပေးလှူလျက်။ ဒါပေန္တော၊ သူတပါးကိုပေးလှူစေလျက်။ ယဇန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ယဇ်ကြီးပူဇော်လျက်။ ယဇာပေန္တော၊ သူတပါးကို ယဇ်ကြီးပူဇော်စေလျက်။ ဂင်္ဂါယ၊ ၏။ ဥတ္တရံ တီရံ၊ မြောက်ဘက်ကမ်းသို့။ စေပိ ဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း သွားငြားအံ့။ တတော နိဒါနံ၊ ထိုသို့ ပေးလှူခြင်းစသည်ပြုလျက် ဂင်္ဂါမြစ်၏ မြောက်ဘက်ကမ်းသို့ သွားခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုညဿ၊ ၏။ အာဂမော၊ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒါနေန၊ အလှူပေးခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဒမေန၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်း, ဥပုသ်စောင့်သုံးခြင်းကြောင့်၎င်း။ (လုတ္တနိဒ္ဒိဋ္ဌ စသဒ္ဒါဖြင့် ဆည်းသည်။ဋီ။) သံယမေန၊ သီလကို ကောင်းစွာ စောင့်ထိမ်းခြင်းကြောင့်၎င်း။ သစ္စဝဇ္ဇေန၊ မှန်သော စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပုညံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုညဿ၊ ၏။ အာဂမော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ” ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒီ၊ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သော အယူရှိ၏။

ဧကော၊ သော။ သတ္ထာ၊ သည်။ “ကရောတော၊ ကိုယ်တိုင်ပြုသော သူသည်၎င်း။ပ။ တတော နိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ပါပံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပါပဿ၊ ၏။ အာဂမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏”ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒီ၊ ၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယှံ၊ ထိုတပည့်တော်အား။ “ဣမေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ဤအရှင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ကောသု နာမ၊ အဘယ်မည်သောသူသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။ အာဟ၊ ပြောဆိုလေသနည်း။ ကော(နာမ)၊ အဘယ်မည်သောသူသည်။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်း ဖောက်ပြန် မမှန်သောစကားကို။ အာဟာတိ၊ ပြောဆိုလေသနည်း”ဟူ၍။ ကခ်ီ၊ ယုံမှားခြင်း သည်။ ဝါ၊ နှလုံးနှစ်ခွဖြစ်ခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဉာဏ်ဖြင့် မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ တွေးတောခြင်းသည်။ အဟု(ဧဝ)၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တေ၊ သင်အား။ ကခ်ီတုံ၊ ၌။ အလံ၊ သင့်၏။ (ဟိကား အနက်မဲ့။) ဝိစိကိစ္ဆိတုံ၊ ၌။ အလံ၊ ၏။ တေ၊ သင်သည်။ ကင်္ခီယေ၊ ယုံမှားသင့်သော။ ဌာနေ၊ အမြောင်း၌။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။

ဘဂဝတိ၊ ၌။ "ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် (ဟောတော်မူသည်ရှိသော်)။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဣမံ ကခ်ါ ဓမ္မံ၊ ဤယုံမှားခြင်းသဘောကို။ ပဇဟေယျံ၊ စွန့်ရာ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတုံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ။ ပဟောတီတိ၊ စွမ်းနိုင်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပသန္နော၊ ကြည်ညို(ယုံကြည်)သည်။ ဟောမိ၊ ၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဓမ္မသမာဓိ၊ ဆယ်ပါးသောကုသိုလ်တရားတို့၌ တည်ကြည်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဆယ်ပါးသောကုသိုလ်တရားတို့၌ စိတ်ကို ကောင်းစွာထားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတြ၊ ထို ဓမ္မသမာဓိ၌။ (ဌိတော၊ တည်သော။) တုံ၊ သင်သည်။ စိတ္တသမာဓိံ၊ (ဝိပဿနာနှင့်တကွ လေးပါးသော မဂ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်) စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်းကို။ စေ ပဋိလဘေယျာသိ၊ အကယ်၍ရပြားအုံ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ရသည်ရှိသော်။ တုံ၊ သည်။ ဣမံ ကခ်ါ ဓမ္မံ၊ ဤယုံမှားခြင်း သဘောကို။ ပဇဟေယျာသိ၊ စွန့်ရာ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဓမ္မသမာဓိ၊ သည်။ ကဘမော စ၊ အဘယ် ပါနည်း။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ (ပါဏာတိပါတံ ပဟာယမှ အဗျာပဇ္ဇေန ဖရိတ္တာ ဝိဟရတိ-အထိ စာပိုဒ် ၃၆၀၊ သခ်ဓမ္မသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) သော၊ ထို "အရိယသာဝကသည်။ပ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒီ၊ ၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ ၏။ "တဿ ဘောတော သတ္ထုနော၊ ထိုအရှင်ဆရာ၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ။ (ဧဝံ၊ သော်။) မယုံ၊ ငါ၏။ အယံ ပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်သည်။ အပဏ္ဏကတာယ၊ အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်အလို့ငှါ။ ဝါ၊ မချွတ်ယွင်း မှန်သည်၏ အဖြစ်အလို့ငှါ[၁]။ (သံဝတ္တတိ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်၏။) ယွာဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ တသံ ဝါ၊ ရှေ့ရှားသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ တဏ္ဏာနှင့်တကွ လည်းဖြစ်သော[၂]။ ထာဝရံ ဝါ၊ မရှေ့ရှားသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ တဏ္ဏာမရှိသည်လည်း ဖြစ်သော[၃]။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သောသူကို။ နဗျာဗာဓေမိ၊ မညှဉ်းဆဲ။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သံဝုတော၊ စောင့်စည်းအပ်သည်။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ သံဝုတော၊ သည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ သံဝုတော၊ သည်။ ယဉ္ဇမှိ(ယဉ္ဇ အမှိ)၊ အကြင်ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ သုဂ္ဂတိံ၊ ကောင်းသောလားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သော ရူပါရုံစသည်တို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ယဉ္ဇ ဥပပဇ္ဇိဿာမိ၊ အကြင်ဖြစ်လည်းဖြစ်လတ္တံ့။ ဥဘယံ (ဥဘယသို့)၊ နှစ်ပါး စုံသော။ ဧတ္ထ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်တမလွန်ဘဝ၌[၄]။ မေ၊ ငါ၏။ ကဋ္ဌဂ္ဂါဟော၊ အောင်ဆုကိုယူခြင်းသည်။

၁။ အပဏ္ဏကတာယ မယှန္တိ အယံ ပဋိပဒါ မယှံ အပဏ္ဏကဘာယ အနပရာခကတာယ ဧဝ သံဝတ္တတီတိ အတ္ထော။ဋ္ဌ။

၂။ ဇင်္ဂမံ စ စရံ စေဝ၊ တသံ ဥေယျံ စရာစရံ။ (အဘိဓာန် ၇၀၀။)တသာ ဝုစ္စန္တိ သတဏ္ဏာ။ (မ-ဋ္ဌ ၃ စာမျက်နှာ ၂၃၆။)

၃။ ထာဝရော ဇင်္ဂမာ အညော။ (အဘိဓာန် ၇၀၁။) ထာဝရာ နိတ္တဏ္ဏာ။ (မ-ဋ္ဌ ၃၊ မျက်နှာ ၂၃၆။)

၄။ ဤအနက်ကား လက်ရှိပါဠိကို ဖြစ်အောင်ကြံ၍သာပေးလိက်သည်။ ဇယဂ္ဂါဟောတိ ဥဘယထာပိ မယံ ကာစိ ဇာနိ နတ္ထိ-ဟူ၍ ဋီကာဆရာ ဥဘယထာပိ-ဟု ထည့်၍ ဖွင့်ထားသည်ကိုရင်း၊ ဆက္ကင်္ဂုတ္တရပါဠိတော် စာပိုဒ် ၄၅၊ မျက်နှာ ၃၁၁-၌ ဥဘယတ္ထ ကဋ္ဌဂ္ဂါဟော-ဟူ၍ ရှိသည်ကိုရင်း၊ မ ၂-ပါဠိ စာပိုဒ် ၉၅၊ မျက်နှာ ၆၅-၌ ဥဘယတ္ထ ကလိဂ္ဂဟော-ဟူ၍ရှိသည်ကိုရင်း ရင်းပါဠိကို အဋ္ဌကထာဆရာ ကလိဂ္ဂဟောတိ ပရာဇယဂ္ဂဟော-ဟူ၍ ဖွင့်သည်ကို ဋီကာ၌ ကလိဂ္ဂဟောတိ အနတ္ထာရိဂ္ဂဟော၊ သော ပန ယသ္မာ ဒိဋ္ဌေဝ မေ္မေ အဘိသမ္မရာယဉ္ဇ

(ဟောတီတိ၊ ဖြင်၏။)"ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္ဇိကွတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ တဿ၊ ထိုအရိယာဖြစ်သော တပည့်အား။ပါမောဇ္ဇံ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ဇာယတိ၊ဖြစ်၏။ပမုဒိဘဿ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသောသူအား။ ပီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်း(ပီတိ)သည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ပီတိမနဿ၊ ပီတိနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသောသူအား။ ဝါ၊ ၏။ ကာယော၊ နာမကာယ ရူပကာယသည်။ ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။ ပဿဒ္ဓကာယော၊ ငြိမ်းပြီးသောနာမကာယ ရူပကာယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုခံ၊ ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်း စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းကို။ ဝေဒယတိ၊ ခံစား၏။ သုခိနော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသောသူ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ ဝါ၊ အာရုံ၌ကောင်းစွာထားအပ်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်လျှင်။ ဓမ္မသမာဓိ၊ မည်၏။ တတြ၊ ထိုဓမ္မသမာဓိ၌။ (ဌိတော၊ တည်သော။) တုံ၊ သည်။ စိတ္တသမာဓိ ံ၊ ကို။ စေ ပဋိလဘေယျ၊ သော်၊ အံ့။ ဧဝံ၊ သော်။ တုံ၊ သည်။ ဣမံ ကခ်ါဓမ္မံ၊ ကို။ ပဇာဟေယျ၊ သိ၊ ရာ၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ပ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ သည်။ပ။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိ၊ ၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ ၏။ (ကြွင်းသောပါဠိမျှားလွယ်၏ နည်းမှီး၍ပေးကြလေ။ ကရဏာသဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ မုဒိတာသဟဂတေန၊ မုဒိတာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်-ဟူ၍ ပေးရုံသာထူး၏။)

တေရသမံ၊ တဆယ့်သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂါမဏိသံယုတ္တံ၊ ဂါမဏိသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီး၏။

တဿ၊ ထိုဂါမဏိသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

စတ္တော၊ စတ္တာသုတ်၎င်း။ ပုဋ္ဌော၊ တာလပုဋ္ဌသုတ်၎င်း။ ယောဓေယျော၊ ယောဓေယျသုတ်၎င်း။ ဟဋ္ဌဿော၊ ဟဋ္ဌာရောဟသုတ် အဿာရောဟသုတ်၎င်း။ အသိဗန္ဓကော၊ အသိဗန္ဓကပုတ္တသုတ်၎င်း။ ဒေဝနော၊ လယ်ကိုဥပမာပြု၍ ဟောတော်မူသော ခေတ္တ။ပမသုတ်၎င်း။ သခ်ကုလံ၊ သခ်ဓမသုတ် ကုလသုဘ်၎င်း။မဏိစူဠံ၊ မဏိစူဠကသုတ်၎င်း။ဘဒြရာ-သိယပါဠလိ၊ ဘဒြကသုတ် ရာသိယသုတ် ပါဠလိယသုတ်တို့၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ပရာဇယော ဧဟာတိတိ အာဟ ပရာဇယဂ္ဂါဟေးတိဟု ဖွင့်သည်ကိုဎင်း၊ မ ၂-ပါဠိ စာပိုဒ် ၉၆၊ မျက်နှာ ၆၆-၌ ဥဘယတ္ထ ကဋ္ဌဂူဟော ဟူ၍ ရှိသည်ကိုဎင်း၊ ကဋ္ဌဂူဟောတိ ဇယဂ္ဂါဟော-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဌ်ကို ကဋ္ဌဂူဟောတိ ကတံ သဗ္ဗသော သိဒ္ဓိမေဝ ကတ္တာ ဂဟဏံ-ဟု ဋီကာဖွင့်သည်ကိုဎင်း ထောက်၍ ဤဒြလည်း ဥဘယတ္ထ ကဋ္ဌဂူဟော-ဟု ရှိသင့်၏၊ ဥဘယတ္ထ၊ ပစ္စုပ္ပန် တမသ္မန် နှစ်ပါးစုံသောဘဝ၌ဟူ၍ ပေးလေ။

၉-အသခ်ီတသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-ကာယဂတာသတိသုတ်

၃၆၆။ သာဝတ္ထိ၊ သည်။ နိဒါန်၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝေါ၊ တို့အား။ အသခ််တဉ္ဉ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ အသခ််တဂါမိ်၊ အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ လမ်းခရီးကိုလည်း။ ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသခ််တံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော ရာဂက္ခယော၊ အကြင်ရာဂ၏ကုန်ရာသည်။ ယော ဒေါသက္ခယော၊ အကြင်ဒေါသ၏ ကုန်ရာသည်။ ယော မောဟက္ခယော၊ အကြင်မောဟ၏ ကုန်ရာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤရာဂ ဒေါသ မောဟတို့၏ ကုန်ရာကို။ အသခ််တံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သောနိဗ္ဗာန်ဟူ၍။ ဝုစ္စတ်၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသခ််တဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ကာယဂတာသတိ၊ ဆံအစရှိသောရုပ်အပေါင်း၌ဖြစ်သော သတိတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤကာယဂတာသတိကို။ အသခ််တဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မယာ၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။ အသခ််တံ၊ ကို။ ဒေသိတံ၊ အပ်၏။ အသခ််တဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ကို။ ဒေသိတော၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိတေသိနာ၊ အစီးအပွါးကို ရှာမှီးတော်မူတတ်သော။ အနုကမ္ပကေန၊ အစဉ်သနားတော်မူတတ်သော။ သတ္ထာရာ၊ သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်။ သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့အား။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ယံ ကရဏီယံ၊ အကြင်ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြစ်သော အဆုံးအမတော်သည်။ (ဒေ တ္ထိ၊ ၏။) မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေါ၊ တို့အတွက်။ တံ၊ ထိုပြုဘွယ်ကိစ္စဖြစ်သော အဆုံးအမတော်ကို။ ကတံ၊ ပြုတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတာနိ၊ ဤသည်တို့ကား။ ရုက္ခမူလာနိ၊ သစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသော ကျောင်းတို့ဘည်း။ ဧတာနိ၊ တို့ကား။ သုညာဂါရာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တုမှေ၊ တို့သည်။) ဈာယထ၊(အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာန်, လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန်ဖြင့်) ရှုကြကုန်လော့။ မာ ပမာဒတ္ထ၊ မမေ့မလျော့ကြကုန်လင့်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိကုန်သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဝေါ၊ တို့အတွက်။ အမှာကံ၊ ငါဘုရားရှင်တို့၏။ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမတော်တည်း။ ဣတိ၊ ၏။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-သမထဝိပဿနာသုတ်

၃၆၇။ (ဤသုတ်ကားမထူး သမထော စ၊ သမထဇင်း။ ဝိပဿနာ စ၊ ဝိပဿနာဇင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသမထ ဝိပဿနာကို။ အသခ််တဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏- ဟူ၍ ပေးသည်သာထူး၏။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-သဝိတက္ကသဝိစာရသုတ်

၃၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသခ််တဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ သဝိတက္ကသဝိစာရော၊ ဝိတက်နှင့်လည်းတက္ခ ဝိစာရနှင့်လည်းတက္ခဖြစ်သော။ သမာဓိ၊ ပဌမဈာန်သမာဓိဎင်း။ အဝိတက္က-ဝိစာရမတ္တော၊ ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမျှသာရှိသော။ သမာဓိ၊ ဒုတိယဈာန်သမာဓိဎင်း။ အဝိတက္က-အဝိစာရော၊ ဝိတက်လည်းမရှိ ဝိစာရလည်းမရှိသော။ သမာဓိ၊ (ပဌမဈာန်သမာဓိ ဒုတိယဈာန် သမာဓိမှကြွင်းသော) တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန် ပဥ္စမဈာန် သမာဓိဎင်းတည်း ၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသမာဓိကို။ အသခ််တဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ပ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-သုညတသမာဓိသုတ်

၃၆၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသခ််တဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ သုညတော၊ ရာဂ အစရှိသည်တို့မှ ကင်းဆိတ်သော။ သမာဓိ၊ မဂ်သမာဓိဎင်း။ အနိမိတ္တော၊ ရာဂအစရှိသော အကြောင်းမရှိသော။ သမာဓိ၊ မဂ်သမာဓိဎင်း။ အပ္ပဏိဟိတော၊ ရာဂအစရှိသော တောင့်တခြင်း မရှိသော။ သမာဓိ၊ မဂ်သမာဓိဎင်းတည်း ၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤမဂ်သမာဓိကို။ အသခ််တ-ဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ပ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သတိပဋ္ဌာနသုတ်

၃၇၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသခ််တဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါး ကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤလေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်ကို။ အသခ််တဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ပ။

ပဥ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သမ္မပ္ပဓာနသုတ်

၃၇၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ သမ္မပ္ပဓာနာ၊ သမ္မပ္ပဓာန်တို့တည်း။ပ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ သမာဓိသု ပဌမဈာနသမာဓိ သဝိတက္ကသဝိစာရော။ ပဥ္စကနယေန ဒုတိယဈာနသမာဓိ အဝိတက္က ဝိစာရမတ္တော။ သေသော အဝိဘက္ကအဝိစာရော၊ (ဒီ ဋ္ဌ ၃၊ စာမျက်နှာ-၁၈၅) သေသောတိ ဝုတ္တာဝသေသော ပဥ္စကနယေန, စတုက္ကနယေန စ တိဝင်္ဂေါ သမာဓိ။(ဒီ-ဋ္ဌ-၃၊ မျက်နှာ ၂၁၃)

၂။ မဂ္ဂသမာဓိ ပန ရာဂါဒီဟိ သုညတတ္တာ သုညတော၊ ရာဂနိမိတ္တာဒီနံ အဘာဝါ အနိမိတ္တော၊ ရာဂပဏိဓိ အာဒီနံ အဘာဝါ အပ္ပဏိဟိတောတိ အယံ သဂုဏတော ကထာ။ (ဒီ-ဋ္ဌ-၃ မျက်နှာ ၁၈၆။)

၂-ဣဒ္ဓိပါဒသုတ်

၃၂၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ စဘ္ဘာရော၊ ကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့တည်း။ပ။
သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဣန္ဒြိယသုတ်

၃၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့တည်း။ပ။
အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဗလသုတ်

၃၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ပဉ္စဗလာနိ၊ ငါးပါးသော ဗိုလ်တို့တည်း။ပ။
နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်

၃၂၅။ ဘိုက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့တည်း။ပ။
ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-မဂ္ဂင်သုတ်

၃၂၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။အရိယော၊ မြတ်သော။ အင်္ဂင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂေါ၊ မင်္ဂါတည်း။

ကောဒသမံ၊ တဆဲ့တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

အသခ်တသံယုတ္တာသ၊ အသခ်တသံယုတ်၏။ ပဌမော၊ သော။
ဝဂ္ဂေါ၊ တည်း။

တဿ၊ ထိုရွေးဦးစွာသောဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ကာယော၊ ကာယဂတာသတိသုတ်ဌင်း။ သမထော၊ သမထဝိပဿနာသုတ်ဌင်း။ သဝိတက္ကော၊ သဝိတက္ကသဝိစာရသုတ်ဌင်း။ သုညတော၊ သုညတသမာဓိသုတ်ဌင်း။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာနသုတ်ဌင်း။ သမ္မပ္ပဓာနာ၊ သမ္မပ္ပဓာနသုတ်ဌင်း။ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒသုတ်ဌင်း။ ဣန္ဒြိယဗလဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဣန္ဒြိယသုတ် ဗလသုတ် ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်တို့ဌင်း။ ဧကောဒသမံ၊ သော။ မဂ္ဂေန၊ မဂ္ဂင်သုတ်ဌင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကောဒသသုတ္တေ၊ တဆယ့်တသုတ်တို့.ကို။) တဿ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းဟူ၍။ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-အသန်္ဓတသုတ်

၃၇၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သမထော၊ သမထတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသမထကို။ အသန်္ဓတဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စကိ၊ ၏။(အကြွင်းရှေးနည်းအတိုင်းပေး။) (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ဝိပဿနာ၊ဝိပဿနာတည်း။(အကြွင်းရှေးနည်းအတိုင်းပေ။) (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သဝိတက္ကော၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဝိစာရော၊ ဝိစာရနှင့် တကွဖြစ်သော။ သမာဓိ၊ ပဌမဈာန်သမာဓိတည်း ။ပ။ အဝိတက္ကော၊ ဝိတက်မရှိသော။ ဝိစာရမတ္တော၊ ဝိစာရမျှသာရှိသော။ သမာဓိ၊ ဒုတိယဈာန်သမာဓိတည်း ။ပ။ အဝိတက္ကော၊ ဝိတက်မရှိသော။ အဝိစာရော၊ ဝိစာရမရှိသော။ သမာဓိ၊ (ပဌမဈာန် သမာဓိ,ဒုတိယဈာန် သမာဓိမှကြွင်းသော) တတိယဈာန်, စတုတ္ထဈာန်, ပဉ္စမဈာန် သမာဓိတည်း။ပ။ (၃-၅)

ဘိက္ခဝေ၊တို့ ။ပ။ သုညတော၊ ရာဂအစရှိသည်တို့မှ ကင်းဆိတ်သော။ သမာဓိ၊ မဂ်သမာဓိတည်း။ပ။အနိမိတ္တော၊ ရာဂအစရှိသောအကြောင်းမရှိသော။သမာဓိ၊ မဂ်သမာဓိတည်း။ပ။ အပ္ပဏိဟိတော၊ ရာဂအစရှိသော တောင့်တခြင်းမရှိသော။ သမာဓိ၊ မဂ်သမာဓိတည်း။ပ။ (၆-၈)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။အသန်္ဓတဂါမိမဂ္ဂေါ၊အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော လမ်းကြောင်းသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာတာပီ၊ (သုံးပါးသောဘဝတို့၌) ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သော လုံးလရှိသည် ဖြစ်၍[1]။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာသိခြင်း (သမ္ပဇည) ဟူဆိုအပ်သော ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍[2]။ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။လောကေ၊ ရုပ်လောက၌။အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ အလိုကြိုးခြင်း (သူတပါး၏စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုရှေးရှုကြံခြင်း) နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသော ကိုယ်အစု၌။ ဝါ၊ ဆံအစရှိသော ရူပကာယ၌။ ကာယာနုပဿီ၊ ဆံအစရှိသော ကိုယ်အစု (ရူပကာယ)ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြင့်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသည်ကို။ အသန်္ဓတဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏ ။ပ။ ဝေဒနာသု၊ သုံးပါးသော ဝေဒနာတို့၌။ ဝေဒနာနုပဿီ၊ သုံးပါးသော ဝေဒနာတို့ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ပ။စိတ္တေ၊ လောကီစိတ်၌။ စိတ္တာနုပဿီ၊ လောကီစိတ်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ဓမ္မေသု၊ လောကီဓမ္မတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ လောကီဓမ္မကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြင့်၍။ဝိဟရတိ။ ၏။ပ။ (၉-၁၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသန်္ဓတဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာနံ၊

၁။ အာတာပီတိ တီသု ဘဝေသု ကိလေသေ အာတပတီတိ အာတာပေါ၊ဝိရိယဿေတံ နာမံ။ အာတာပေါ အဿ အတ္ထီတိ အာတာပီ။ (သံ-ဋ္ဌ ၃၊ စာပိုဒ် ၃၆၇၊ မျက်နှာ ၂၁၅)

၂။ သမ္ပဇာနောတိ သမ္ပဇညသင်္ခါတေန ဉာဏေန သမန္နာဂတော (သံ-ဋ္ဌ ၃-စာပိုဒ် ၃၆၇ မျက်နှာ ၂၁၅)

အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို ၁။ အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ဆန္ဒံ၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ လုံးလပြု၏။ ဝီရိယံ၊ ကာယိကစေတသိကဝီရိယကို။ အာရဘတိ၊ အားထုတ်၏။ စိတ္တံ၊ (ဝီရိယနှင့်တကွဖြစ်သော)စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ခြီးမြှောက်၏။ ပဒဟတိ၊ ကြိုးကုတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသည်ကို။ အသဒ်တဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ ပါပကာနံ၊ ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ။ ဘိယ္ယောဘာဝါယ၊ အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ။ ဘာဝနာယ၊ တိုးပွါးစေခြင်းငှါ။ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံလုံလောက်ခြင်းငှါ။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ပ။ (၁၃-၁၆)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဆန္ဒသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသောသမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူသော ဝီရိယဟုဆိုအပ်သော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ၂။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးစေ၏။ပ။ ဝီရိယသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူသော ဝီရိယဟုဆိုအပ်သော သင်္ခါရတို့နှင့်ပြည့်စုံသော။ပ။ စိတ္တသမာဓိပဓာန-သင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ စိတ်ပြဋ္ဌာန်းသောသမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူသော ဝီရိယဟုဆိုအပ်သော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ပ။ ဝီမံသသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ပညာပြဋ္ဌာန်းသောသမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူသော ဝီရိယဟု ဆိုအပ်သော သင်္ခါရတို့နှင့်ပြည့်စုံသော။ပ။ (၁၇-၂၀)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ဝိဝေကကိုမှီသော ၃။ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ ရာဂကင်းရာကိုမှီသော။ နိရောဓနိဿိတံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲတို့၏ ချုပ်ရာကိုမှီသော။ ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိံ၊ ကိလေသာတို့ကို စွန့်ရာလွှတ်ရာသို့ညွတ်သော။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ပ။ ဝီရိယိန္ဒြိယံ၊ ကို။ပ။ သတိန္ဒြိယံ၊ ကို။ပ။ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ ကို။ပ။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ကို။ပ။ (၂၁-၂၅)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သဒ္ဓါဗလံ၊ ကို။ပ။ ဝီရိယဗလံ၊ ကို။ပ။ သတိဗလံ၊ ကို။ပ။ သမာဓိဗလံ၊ ကို။ပ။ ပညာဗလံ၊ ကို။ပ။ (၂၆-၃၀)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကို။ပ။ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကို။ပ။ ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကို။ပ။ ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကို။ပ။ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကို။ပ။ သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကို။ပ။ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကို။ပ။ (၃၁-၃၇)

၁။ အနုပ္ပန္နာနံ ပါပကာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ-စသော ပါဠိတို့၏ အနွှင့်ကို(အံ-ဋ္ဌ-၁၊ စာပိုဒ်-၃၉၄၊ မျက်နှာ ၃၈၃-၌)။

၂။ ဆန္ဒသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ-စသော ပါဠိတို့၏ အဖွင့်ကို(အံ-ဋ္ဌ- ၁၊ စာပိုဒ်-၃၈၉-၄၀၀၊ မျက်နှာ ၃၈၇-မ-ဋ္ဌ-၁-၁၈၉ စာပိုဒ် ၎င်းဋီ-၂-၁၈၉-၌ ရှုလေ။

၃။ ဝိဝေကနိဿိတန္တိ ဝိဒဝကံ နိဿိတံ၊ ဝိဒဝေက ဝါ နိဿိတန္တိ ဝိဝေကနိဿိတံ။ ။သံ-ဋ္ဌ-၁၊ စာပိုဒ်-၁၂၉၊ နှာ-၁၄၅။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို။ပ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ ကို။ပ။ သမ္မာဝါစာ၊ ကို။ပ။ သမ္မာကမ္မန္တ၊ ကို။ပ။ သမ္မာအာဇီဝ၊ ကို။ပ။ သမ္မာဝါယာမ၊ ကို။ပ။ သမ္မာသတိ၊ ကို။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ ကို။ပ။ (၃၈-၄၅)

ပဌမ၊ ရွေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-အနတသုတ်

၃၆၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အနတ္တ၊ တဏှာ(တည်းဟူသော) ညွတ်ခြင်းမရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ အနတဂါမိ၊ တဏှာ (တည်းဟူသော) ညွတ်ခြင်းမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်၏သာ။ မဂ္ဂ၌၊ လမ်းကြောင်းကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို့။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနတံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ (အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတသုတ်ကို။ ဝိတ္ထာရိတံ ယထာ၊ ခဲ့အပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ခဲ့အပ်၏။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-၃၂-အနာသဝါဒိသုတ္တ

၃၆၉-၄၀၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အနာသဝ၌၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏ မရှိရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ အနာသဝဂါမိ၊ အာသဝေါတရားလေးပါး တို့၏ မရှိရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂ၌၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနာသဝံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ သစ္စ၌၊ ပရမတ္ထသစ္စာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ သစ္စဂါမိ၊ ပရမတ္ထသစ္စာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂ၌၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သစ္စံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ပါရ၌၊ ဟိုမှာဘက်ကမ်းတည်းဟူသောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ ပါရဂါမိ၊ ဟိုမှာဘက်ကမ်းတည်းဟူသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂ၌၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါရံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ နိပုဏ၌၊ အလွန်သိမ်မွေ့သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ နိပုဏဂါမိ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂ၌၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိပုဏံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ သုဒုဒ္ဒသ၌၊ အလွန်မြင်နိုင်ခဲသော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ သုဒုဒ္ဒသဂါမိ၊ အလွန်မြင်နိုင်ခဲသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂ၌၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုဒုဒ္ဒသံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အဇဇ္ဇရ၌၊ ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း အိုမင်းခြင်း မရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ အဇဇ္ဇရဂါမိ၊ ဆွေးမြေ့ ယိုယွင်း အိုမင်းခြင်းမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂ၌၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ အံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဇဇ္ဇရံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဓုဝ၌၊ မြဲမြံ ခိုင်ခံ့ တည်တံ့သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ ဓုဝဂါမိ၊ သော။ မဂ္ဂ၌၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊

တို့။ ဓုဝံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အပလောကိတဉ္စ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောမရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ (အပလုဇ္ဇနတာယ အပလောကိတံ။ဌ။) ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ အပလောကိတဂ်ါမိ်၊ ပျက်စီးခြင်း သဘောမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပလောကိတံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အနိမ်ဒဿနဉ္စ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မမြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း[1]။ ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ အနိဒဿနဂါမိ်၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မမြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနိဒဿနံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ နိပ္ပပဉ္စဉ္စ၊ ပပဉ္စတရားသုံးပါးတို့၏မရှိရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ နိပ္ပပဉ္စဂါမိ်၊ ပပဉ္စတရားသုံးပါးတို့၏ မရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ကိုလည်း။ ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိပ္ပပဉ္စံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ သန္တဉ္စ၊ ငြိမ်သက်သောသဘောရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ သန္တဂါမိ်၊ ငြိမ်သက်သော သဘောရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သန္တံ၊သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အမတဉ္စ၊ သေခြင်း မရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ အမတဂါမိ်၊ သေခြင်း မရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အမတံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ပဏီတဉ္စ၊ မရောင့်ရဲအပ် မြတ်သောသဘောရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ ပဏီတဂါမိ်၊ မရောင့်ရဲအပ် မြတ်သော သဘောရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏီတံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ သိဝဉ္စ၊ ချမ်းအေးသော သဘောရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ သိဝဂါမိ်၊ ချမ်းအေးသော သဘောရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒဿဿာမိ၊အံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သိဝံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ခေမဉ္စ၊ ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ ခေမဂါမိ်၊ ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေမံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ တဏှာက္ခယဉ္စ၊ တဏှာ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ တဏှာက္ခယဂါမိ်၊ တဏှာ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဏှာက္ခယံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အစ္ဆရိယဉ္စ၊ လက်ဖျစ်တီး၍ အံ့ချီးထိုက်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ အစ္ဆရိယဂါမိ်၊ လက်ဖျစ်တီး၍ အံ့ချီးထိုက်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒဿဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟို့။ အစ္ဆရိယံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အဗ္ဘုတဉ္စ၊ မဖြစ်ဘူးသည်

၁။ စက္ခုဝိညာဏေန အပဿိတဗ္ဗတ္တာ အနိဒဿနံ။ဌ။ နတ္ထိ ဧတဿ နိဒဿနန္တိ ဝါ အနိဒဿနံ-ဟူသော ဋီကာအရသော်လည်းပေး၏။

သာလျှင်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့်မဖြစ်သည်သာဖြစ်၍ ထင်ရှားရှိသောနိဗ္ဗာန်ကို ၁။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ အဗ္ဘုတဂါမိ ံ၊ မဖြစ်ဘူးသည်သာလျှင်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ ဝါ၊ တစုံဘခုသောအကြောင်းကြောင့် မဖြစ်သည်သာဖြစ်၍ ထင်ရှားရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဥ္၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို့။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ အဗ္ဘုတံ၊ သည်။ ကတမဥ္၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အနိဒိကဥ္၊ ဆင်းရဲမရှိရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ အနိဒိကဂါမိ ံ၊ ဆင်းရဲမရှိရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဥ္၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို့။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနိတိကံ၊ သည်။ ကတမဥ္၊ အာဘယ်နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အနိတိကဓမ္မဥ္၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘောမရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ အနိတိကဓမ္မဂါမိ ံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘောမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဥ္၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို့။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနိတိကဓမ္မံ၊ သည်။ ကတမဥ္၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ နိဗ္ဗာနဥ္၊ တဏှာမရှိရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ နိဗ္ဗာနဂါမိ ံ၊ သော။ မဂ္ဂဥ္၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို့။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ ကတမဥ္၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အဗျာပဇ္ဈဥ္၊ ဆင်းရဲမရှိရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ (ဗျာပဇ္ဈံ ဝုစ္စတိ ဒုက္ခံ၊ တဒဘာဝေန အဗျာပဇ္ဈံ၊ ဋီ။)ဒေသေဿာမိ၊အုံ့။ အဗျာပဇ္ဈဂါမိ ံ၊ ဆင်းရဲမရှိရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဥ္၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို့။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဗျာပဇ္ဈံ၊ သည်။ ကတမဥ္၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဝိရာဂဥ္၊ ရာဂကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ ဝိရာဂဂါမိ ံ၊ ရာဂကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဥ္၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို့။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိရာဂေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ သုဒ္ဒိဥ္၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် စင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ သုဒ္ဒိဂါမိ ံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် စင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဥ္၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ တံ၊ ကို့။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုဒ္ဒိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ။ တို့အား။ မုတ္တိဥ္၊ သုံးပါးသောဘဝတို့မှ လွတ်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ မုတ္တိဂါမိ ံ၊ သုံးပါးသောဘဝတို့မှ လွတ်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဥ္၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အနာလယဥ္၊ ကာမတည်းဟူသော ကပ်ငြိခြင်းမရှိရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ အနာလယဂါမိ ံ၊ ကာမတည်းဟူသော ကပ်ငြိခြင်းမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဥ္၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဒီပဥ္၊ မှီခိုရာကျွန်းသဖွယ်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ ဒီပဂါမိ ံ၊ မှီခိုရာကျွန်းသဖွယ်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဥ္၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ အား။ လေဏဥ္၊ ပုန်းအောင်းရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ လေဏဂါမိ ံ၊ ပုန်းအောင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဥ္၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အုံ့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ တာဏဥ္၊ စောင့်ရှောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊

၁။ အဘူတမေဝ ဘူတံ, အဇာတံ ဟုတ္ဝာ အတ္ထိတိ အဗ္ဘုတံ။ဋ္ဌ။ ကုတောစိ ပစ္စယတော အနိဗ္ဗတ္တမေဝ ဟုတ္ဝာ ဘူတံ ဝိဇ္ဇမာနံ။ တေနာဟ "အဇာတံ ဟုတ္ဝာ အတ္ထိ" တိ။ ဋီ။

အံ့။ တာဏာဂါမိ်၊ စောင့်ရှောက်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဥ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊အံ့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ သရဏဉ္စ၊ ဘေးကိုဖျက်ဆီးရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း[1]။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ သရဏဂါမိ်၊ ဘေးကိုဖျက်ဆီးရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဥ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ပ။

ဗာဘ္တိ်သတိမံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃၃-ပရာယနသုတ်

၄၀၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ပရာယနဉ္စ၊ ကိုးကွယ်လည်းလျောင်းရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ ပရာယနဂါမိ်၊ ကိုးကွယ်သည်းလျောင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဥ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရာယနံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။

တေတ္တိ်သတိမံ၊ သုံးဆဲ့သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။
ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း။

တဿ၊ ထိုနှစ်ခုမြောက်သောဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

အသခ််တ၊ အသခ််တသုတ်၎င်း။ အနတဉ္စ၊ အနတသုတ်၎င်း။ အနာဿဝဉ္စ၊ အနာသဝသုတ်၎င်း။ သစ္စဉ္စ၊ သစ္စသုတ်၎င်း။ ပါရဉ္စ၊ ပါရသုတ်၎င်း။ နိပုဏာဉ္စ၊ နိပုဏာသုတ်၎င်း။ သုဒုဒ္ဒသဉ္စ၊ သုဒုဒ္ဒသသုတ်၎င်း။ အဇဇ္ဇရဉ္စ၊ အဇဇ္ဇရသုတ်၎င်း။ မုဝဉ္စ၊ မုဝသုတ်၎င်း။ အပလောကိတဉ္စ၊ အပလောကိတသုတ်၎င်း။ အနိဒဿနဉ္စ၊ အနိဒဿနသုတ်၎င်း။ နိပ္ပပဉ္စဉ္စ၊ နိပ္ပပဉ္စသုတ်၎င်း။ သန္တဉ္စ၊ သန္တသုတ်၎င်း။

အမတဉ္စ၊ အမတသုတ်၎င်း။ ပဏီတဉ္စ၊ ပဏီတသုတ်၎င်း။ သီဝဉ္စ၊ သီဝသုတ်၎င်း။ ခေမဉ္စ၊ ခေမသုတ်၎င်း။ တဏှာက္ခယော စ၊ တဏှာက္ခယသုတ်၎င်း။ အစ္ဆရိယဉ္စ၊ အစ္ဆရိယသုတ်၎င်း။ အဗ္ဘုတဉ္စ၊ အဗ္ဘုတသုတ်၎င်း။ အနီတိကဉ္စ၊ အနီတိကသုတ်၎င်း။ အနီတိကဓမ္မဉ္စ၊ အနီတိကဓမ္မသုတ်၎င်း။ သုဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာနသုတ်၎င်း။ (ဧတံကာ၊ အနက်မဲ့။)

အဗျာပဇ္ဈော စ၊ အဗျာပဇ္ဈသုတ်၎င်း။ ဝိရာဂေါ စ၊ ဝိရာဂသုတ်၎င်း။ သုဒ္ဓိ စ၊ သုဒ္ဓိသုတ်၎င်း။ မုတ္တိ စ၊ မုတ္တိသုတ်၎င်း။ အနာလယော စ၊ အနာလယသုတ်၎င်း။ ဒီပေါ စ၊ ဒီပသုတ်၎င်း။ လေဏဉ္စ၊ လေဏသုတ်၎င်း။ တာဏဉ္စ၊ တာဏသုတ်၎င်း။ သရဏဉ္စ၊ သရဏသုတ်၎င်း။ ပရာယနဉ္စ၊ ပရာယနသုတ်၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင်စကားတရပ်အပြီး သတဿတည်း။

အသခ််တသံယုတ်၊ အသခ််တသံယုတ်သည်။
သမတ်၊ ပြီး၏။

၁။ ဘယသရဏဉ္စေနာတိ ဘယဿ ဟိ သနဉ္စေန၊ ဋီ။

၁၀-အဗျာကတသံယုတ်

၁-ခေမာသုတ်

၄၁၀။ (ဧကံ သမယံမှ အာရာမေအထိပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ခေမာ၊ ခေမာ အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို။ စရမာနာ၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏။ အန္တရာ စ၊ အကြား၌ရင်း။ သာကေတံ၊ သာကေတမြို့၏။ အန္တရာ စ၊ အကြား၌ရင်း။ တောရဏဝတ္ထုသ္မိံ၊ တောရဏမည်သောအရပ်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့။ ဥပဂတာ၊ ကပ်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ သာကေတာ၊ သာကေတမြို့မှ။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ သာကေတံ၊ ၏။ အန္တရာ စ၊ ၌ရင်း။ သာဝတ္ထိံ၊ ၏။ အန္တရာ စ၊ ၌ရင်း။ တောရဏဝတ္ထုသ္မိံ၊ ၌။ ဧကရတ္တိဝါသံ၊ တည်ခို့မျှနေခြင်းကို။ ဥပဂစ္ဆိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ ကောသလော။ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အညတရံ၊ အမှတ်မထားတပါးပါးသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ ဧဟိ၊ လာလော့။ တွံ၊ သည်။ (ဇာန၌စပ်။) အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော ရဟန်းပုဏ္ဏားကို။ ပယိရူပါသေယျံ၊ ဆည်းကပ်ခစားလို၏။ တောရဏဝတ္ထုသ္မိံ၊ ၌။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သမဏံ ဝါ၊ ရဟန်းကိုရင်း။ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ၊ ပုဏ္ဏားကိုရင်း။ဇာနာတိ၊ သိလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊မိန့်တော်မူပြီ။

"ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။" ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သော ပုရိသော၊သည်။ ပသေနဒိ ကောသလဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ တောရဏဝတ္ထုံ၊ တောရဏမည်သောအရပ်သို့။ အာဟိဏ္ဍန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ယံ၊ ကို။ ပယိရူပါသေယျ၊ ရာ၏။ တထာရူပံ၊ သော။ သမဏံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ နာဒ္ဒသ၊ မမြင်။ သော ပုရိသော၊ သည်။ တောရဏဝတ္ထုသ္မိံ၊ ၌။ ဝါသံ၊ သို့။ ဥပဂတံ၊ သော။ ခေမံ၊ သော။ ဘိက္ခုနိံ၊ ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္ဝာန၊ မြင်ပြီး၍။ ယေန၊ ၌။ပ။ ရာဇာနံ၊ ကို—

"ဒေဝ၊ ကြီး။ ဒေဝေါ၊ သည်။ ယံ၊ ကို။ ပယိရူပါသေယျ၊ ရာ၏။ တောရဏဝတ္ထုသ္မိံ၊ ၌။ တထာရူပေါ၊ သော။ သမဏော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ သည်ရင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒေဝ၊ ကြီး။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝိကာ၊ တပည့်မိန်းမဖြစ်သော။ ခေမာ နာမ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အတ္ထိ စ ခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တဿာ အယျာယ၊ ထိုအရှင်မ၏။ 'ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ၏။ ဝိယတ္တာ၊ ကျွမ်းကျင်လိမ်မာခြင်းရှိ၏။ မေဓာဝိနီ၊ ထက်မြက်သောပညာရှိ၏။ဗဟုဿုတာ၊များသောအကြားအမြင်ရှိ၏။ စိတ္တကထာ၊ ဆန်းကြယ်သောစကားရှိ၏။ ကလျာဏပဋိဘာနာတိ၊ ကောင်းသောဉာဏ်ပညာရှိ၏'ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂတော၊ နှံ့၍တက်၏။ ဒေဝေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ တံ၊ ထိုခေမာမည်သောဘိက္ခုနီမသို့။ ပယိရူပါသတူတိ၊ ဆည်းကပ်ခစားတော်မူပါလော့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ခေမာ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ခေမံ၊ သော။ ဘိက္ခုနိံ၊ ကို။ အာဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ အလ္လဉ်ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ပ။ ဘိက္ခုနိံ၊ ကို။ 'အယ္ယေ၊ အရှင်မ။ ကိံ နု ခေါ၊ အသို့နည်း။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ ဟောတိ၊ ရှိသလော"ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ စ၊ လျှောက်ထားပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိတိ၊ ရှိ၏"ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဗျာကတံ၊ ဟောကြား တော်မမူအပ်။ (ခေါကား နိပါတမတ္တ။)အယ္ယေ၊ မ။ ကိံ ပန၊ အသို့နည်း။ ပ။ နု ဟောတိ နု ခေါ၊ မရှိလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "တထာ-ဂတော၊ သည်။ပ။ နု ဟောတိတိ၊ မရှိ"ဟူသော။ ဧတမ်မိ၊ ဤစကားကိုလည်း။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ (ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။ ဣတိတလုံးအကြေကြံ၏။) အယ္ယေ၊ မ။ ကိံ နု ခေါ၊ နည်း။ပ။ ဟောတိ စ၊ ရှိလည်းရှိသလော။ နု စ ဟောတိ၊ မရှိလည်းမရှိသလော။ ဣတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ စ၊ ၏။ နု စ ဟောတိတိ၊ မရှိ" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ (ဣတိ၊ ၏။) အယ္ယေ၊ မ။ ကိံ ပန၊ နည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ ရှိသည်လည်းမဟုတ်သလော။ နု နု ဟောတိ၊ မရှိသည်လည်းမဟုတ်သလော ။ ဣတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "တထာဂတော၊ သည်။ပ။ နု နု ဟောတိ၊ မဟုတ်"ဟူသော။ ဧတမ်မိ၊ ကိုလည်း။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ (ဣတိ၊၏။)

အယ္ယေ၊ မ။ ကိံ နု ခေါ၊ နည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "တထာဂတော၊ သည်။ပ။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ ဧတမ်မိ၊ ဤစကားကိုလည်း။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။ ဣတိတလုံးအကြေကြံ၏။) အယ္ယေ၊ မ။ ကိံ နု ခေါ၊ နည်း။ပ။ ဟောတိ စ၊ ရှိလည်းရှိသလော။ နု စ ဟောတိ၊ မရှိလည်းမရှိသလော။ ဣတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ စ၊ ၏။ နု စ ဟောတိတိ၊ မရှိ" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ (ဣတိ၊ ၏။) အယ္ယေ၊ မ။ ကိံ ပန၊ နည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ ရှိသည်လည်းမဟုတ်သလော။ နု နု ဟောတိ၊ မရှိသည်လည်းမဟုတ်သလော ။ ဣတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "တထာဂတော၊ သည်။ပ။ နု နု ဟောတိ၊ မဟုတ်"ဟူသော။ ဧတမ်မိ၊ ကိုလည်း။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ (ဣတိ၊၏။)

အယ္ယေ၊ မ။ ကိံ နု ခေါ၊ နည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "တထာဂတော၊ သည်။ပ။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကသ္မာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ ရှိသည်လည်းမဟုတ်သလော။ နု နု ဟောတိ၊ မရှိသည်လည်းမဟုတ်သလော။ ဣတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "တထာဂတော၊ သည်။ပ။ နု နု ဟောတိ၊ မဟုတ်"ဟူသော။ ဧတမ်မိ၊ ကိုလည်း။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ (ဣတိ၊၏။)

အယ္ယေ၊ မ။ ကိံ နု ခေါ၊ နည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "တထာဂတော၊ သည်။ပ။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။ ဣတိတလုံးအကြေကြံ၏။) ဝဒေသိ၊ ပြောဆို၏။ (ကိံ ပန အယ္ယေမှ ဝဒေသိ အထိ နည်းမှီး၍ပေးလေ။) အယ္ယေ၊ မ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ယေန၊ အကြောင်းကြောင့်။ အဗျာကတံ၊ ဟောကြားတော်မမူအပ်။ သော ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းရင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့ဖြစ်သောအကြောင်းသည်။ ကော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ နု ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တ္ထာ၊ ဤသင်မေးသောအရာ၌။ တညေဝ၊ သင့်ကို သာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ တဖန်ပြန်၍မေးပါအံ့။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအား ဖြင့်။ တေ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအား ဖြင့်။ နံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုလေလော့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဂဂံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌။ ဝါလုကံ၊ သဲကို။ "တ္တကော ဝါလုကော ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက်သဲရှိကုန်၏"ဟူ၍ဝင်း။ "တ္တကာနိ ဝါလုကသတာနိ

၁။ ဤ ဟောတိ နု ဟောတိစသည်တို့၌ အတ္ထိ သံဝိဇ္ဇတိ နတ္ထိ နု ဥပလဗ္ဘတိ-စသည်ဖြင့် ဖွင့်ဆိုသော ဥဒါန ၌-၃၀၉-မျက်နှာအရ ရှိသလော၊ မရှိသလောဟု အနုက်ပြန်ဆို၏။ ဤလေးဝါဒတို့ဘင် "ဟောတိ တထာ-ဂတော ပရံ မရဏာ"ဟုယူလျှင် သဿတဒိဋ္ဌိဖြစ်၏။ "နု ဟောတိ။ပ။ မရဏာ"ဟု ယူလျှင် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဖြစ်၏။ "ဟောတိ စ နု စ ဟောတိ။ပ။ မရဏာ"ဟုယူလျှင် ကေစိသဿတဝါဒနှင့်သဘာသညီဝါဒအယူဖြစ်၏။ "နေဝ ဟောတိ နု နု ဟောတိ။ပ။ မရဏာ"ဟုယူလျှင် အမရာဝိက္ခေပဝါဒအယူ ဖြစ်၏။

ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် သဲ့အရာရှိကုန်၏"ဟူ၍ငုင်း။ "ဧတ္တကာနိ ဝါလုကသဟဿာနိ ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် သဲ့အထောင်ရှိကုန်၏"ဟူ၍ငုင်း။ "ဧတ္တကာနိ ဝါလုကသတသဟဿာနိ ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် သဲ့အသိန်းရှိကုန်၏"ဟူ၍ငုင်း။ ဂဏေတုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ သော ဂဏကော ဝါ၊ ထိုဂဏန်းအတတ်၌ လိမ်မာသောသူသည်ငုင်း။ သော မုဒ္ဒိကော ဝါ၊ ထိုလက်ဆစ်ချိုး၍ရေတွက်ခြင်း၌ လိမ်မာသောသူသည်ငုင်း။ သော သခ်ါယ-ကော ဝါ၊ ထိုအပေါင်းကိုရေတွက်ခြင်း၌ လိမ်မာသောသူသည်ငုင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အယျေ၊ မ။ ဧတံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား။ ယော၊ သည်။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ "ဧတ္တကာနိ ဥဒကာဋ္ဌကာနိ ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် ရေကွမ်းစား ရှိကုန်၏"ဟူ၍ငုင်း။ ဧတ္တကာနိ ဥဒကာဋ္ဌကသတာနိ ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် ရေကွမ်းစားအရာရှိ ကုန်၏"ဟူ၍ငုင်း။ ဧတ္တကာနိ ဥဒကာဋ္ဌကသဟဿာနိ ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် ရေကွမ်းစား အထောင်ရှိကုန်၏"ဟူ၍ငုင်း။ "ဧတ္တကာနိ ဥဒကာဋ္ဌကသတသဟဿာနိ ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် ရေကွမ်းစား အသိန်းရှိကုန်၏"ဟူ၍ငုင်း။ ဂဏေတုံ၊ ငှါ။ ပဟောတိ၊ ၏။ ကောစိ၊ သော။ သော ဂဏကော ဝါ၊ သည်ငုင်း။ သော မုဒ္ဒိကော ဝါ၊ သည်ငုင်း။ သော သခ်ါယကော ဝါ၊ သည်ငုင်း။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ အယျေ၊ မ။ ဧတံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ အယျေ၊ မ။ သမုဒ္ဒေါ၊ သည်။ မဟာ၊ ကျယ်၏။ဂမ္ဘီရော၊ ယူဇနာရှစ်သောင်းလေးထောင် နက်၏။ အပွမေယျော၊ ကွမ်းစားအရေအတွက်ဖြင့်မနှိုင်းယှဉ်နိုင်။ ဒုပွရိယောဂါဟော၊ ကွမ်းစား အရေအတွက်ဖြင့် အတိုင်းအရှည်ကိုယူခြင်းငှါ သက်ဝင်နိုင်ခဲ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ မဟာ-ရာဇ၊ကြီး။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ဤအတူသာလျှင်။ ယေန ရူပေန၊ အကြင်ရုပ်ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ သတ္တဝါ ကို။ ပညာပယမာနော၊ ပညတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ပညာပေယျ၊ ပညတ်ရာ၏။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။တံ ရူပံ၊ ထိုရုပ်ကို။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလံ၊ အမြစ်အရင်းကိုဖြတ်အပ် ပြီ။တာလာဝတ္ထုကတံ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာကျင်းကဲ့သို့ပြုအပ်ပြီ။ အနဘာဝံကတံ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်း ကိုပြုအပ်ပြီ။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မံ၊ တဖန် မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ရူပသခ်ါယ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ (ဖြစ်ထိုက်)သော ရုပ်အဖို့မှ။ ဝါ၊ ရုပ်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမှ။ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်သော။ တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာသမုဒ္ဒေါ သေယျထာပိ၊ မဟာ သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်၏။ အပွမေယျော၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်။ ဒုပွရိယောဂါဟော၊ ဥဏ်ဖြင့် သက်ဝင်နိုင်ခဲ၏။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ (ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။) နဥပေတိ၊ မသင့်။ပ။ ဣတိပိ၊ လည်း။(ဝတ္တုံ၊ ငှါ။)နဥပေတိ၊ မသင့်။

ယာယ ဝေဒနာယ၊ အကြင်ဝေဒနာဖြင့်။ တထာဂတံ၊ ကို။ (အကြွင်းနည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

ယာယ သညာယ၊ ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ ကို။ပ။ ယေဟိ သခ်ါရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ ကို။ (အကြွင်းနည်းမှီး၍ပေး။)

ယေန ဝိညာဏေန၊ ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ ကို။ပ။ ဣတိပိ၊ လည်း။(ဝတ္တုံ၊ ငှါ။) နဥပေတိ၊မသင့်။ ဣတိ၊ဤသို့ ဟော၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊သည်။ ခေမာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတွာ၊ ၍။ အနုမောဒိတွာ၊၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ခေမံ၊ သော။ ဘိက္ခုနိံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ (တေဒဂေါစမှ နဉပေတိတိတ်ုင်အောင် ရှေးနည်းက်ုမှီး၍ ပေးလေ။ ကောသလမင်းက ဘုရားကိုလျှောက်ထား၍ ဘုရားရှင်ကပြန်၍ ဟောတော်မူခြင်းသာ ထူး၏။)

ဘန္တေ၊ ရား။ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစ့။ ဘန္တေ၊ ရား။အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစ့။ ယဒိဒံ အဂ္ဂပဒဿ် (ယံ ဣဒံ အဂ္ဂ၀ါဒံ)၊ အကြင်မြတ်သော ဒေသနာတော်သည်။ (အတ္ထ၊ ၏။) တယိဒံ အဂ္ဂပဒဿ်၊ ထိုမြတ်သောဒေသနာတော်၌။ သတ္တုစေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်း။ သာဝိကာယ စ၊ တပည့်မ၏ဂုဏ်း။ အတ္ထေန၊ အနက်နှင့်။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဗျဉ္ဇနေန၊ သဒ္ဒါနှင့်။ ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါသည်။ ယတြ ဟိ နာမ ဘဲသန္ဒိဿတိ၊ နှိုးနှောတုံဘိ၏။ ယတြ ဟိ နာမ သမေဿတိ၊ ညီညွတ်တုံဘိ၏။ ယတြ ဟိ နာမ နဒီရောဓဿိသတိ၊ မဆန့်ကျင်တုံဘိ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဧကံ၊ သော။ (ဣဒံကား အနက်မဲ့) သမယံ၊ ၌။ ခေမံ၊ သော။ ဘိက္ခုနိ်၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ တေမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို။ အပုစ္ဆိ်၊ မေးလျှောက်ပြီ။ သာပိ အယျာ၊ ထိုအရှင်မသည်လည်း။ မေ၊ အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကာသိ သေယျထာပိ၊ ဖြေကြားတော်မူသကဲ့သို့လည်း။ တေဟိ ပဒေဟိ၊ ဤပုဒ်တို့ဖြင့်။ တေဟိ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ဤသဒ္ဒါတို့ဖြင့်။တေမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို။ ဗျာကာသိ၊ဖြေကြားတော်မူပြီ။ပ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဟန္ဒ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြပါကုန်အံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသော ကိစ္စရှိကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ များသောပြုဘွယ်ရှိကုန်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တုံ၊ ၁င်သည်။ ယဿ၊ အကြင် သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညသိ၊ သိလော့။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ ဤတိ၊ ပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-အနုရာဓသုတ်

ဧ၁၁။ ဧကံ၊ သော။သမယံ၊အခါ၌။ဘဂဝါ၊သည်။ ဝေသာလိယံ၊ဝေသာလီပြည်၌။မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်ဘောင်၌။ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ အထွဋ်နှစ်ဧတပ်သော စရပ်ကျောင်း၌။ (အထွဋ်တခု တပ်လျှင် ကူဋာဂါရ,အထွဋ်နှစ်ခုဝ.ပ်လျှင် ကူဋာဂါရသာလာဟုခေါ်၏။) (သံ-၄-၂-၁၈၆)ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အနုရာဓော၊ အရှင်အနုရာဓသည်။ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဂ္ဂရေ၊ အနီး၌။ အရညကုဋိကာယံ၊ (ဘုရားနေတော်မူသော ကျောင်း၏) အစွန်အနား ဖြစ်သော သစ်ရွက်မိုးသော တောကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။အညတိတ္ထိယာ၊သာသနာမှတပါးသောအယူရှိကုန်သော။ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ပရိဗိုဇ်တို့ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အနုရာဓံ၊ အရှင်အနုရာဓကို။ “အာဝုသော အနုရာဓ၊ ငါ့ရှင်အနုရာဓ။ ယော သော တထာဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥတ္တမပုရိသော၊ မြတ်သောယောကျ်ားတည်း။ ပရမပုရိသော၊ လွန်မြတ်သောယောကျ်ားတည်း။ ပရမပတ်တိပတ္တော၊ လွန်မြတ်သောသူတို့သည် ရောက်အပ်သောတရားသို့ရောက်သောသူတည်း။သော တထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို။ ‘တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ပ။ ဟောတိတိ ဝါ၊ ရှိ၏’ဟူ၍ဌင်း။ပ။ နနဟောတိတိ ဝါ၊ မရှိသည်မဟုတ်’ဟူ၍ဌင်း။ စတူသု၊ ကုန်သော။ ဤမေသု ဌာနေသု၊ ဤအရာတို့၌။ ပညာပယ-မာနော၊ ၍။ ပညာပေတိတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိစေ (ပညတ်) ပါသနည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။

အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ပ။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဌာနေဟိ၊ ဤအရာ တို့မှ။ အညတြ၊ တပါးသောအရာ၌။ ပညာပယမာနော၊ ၍။ ပညာပေတ်၊ ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အညတိဘ္ဆိယာ၊ ကုန်သော။ တေ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ အနုရာဓံ၊ ကို။ "သော စာယံ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ နဝေါ၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်။ အစိရပဗ္ဗဇိတော၊ ပဉ္စင်းခံ၍ မကြာသေးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝါ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဗာလော၊ မိုက်သော။ အဗျတ္တော၊ မလိမ်မာသော။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတိဘ္ဆိယာ၊ ကုန်သော။ တေ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ အနုရာဓံ၊ ကို။ နဝဝါဒေန စ၊ ပဉ္စင်းငယ်ဟူသောစကားဖြင့်ဂင်း။ ဗာလဝါဒေန စ၊ လူမိုက်ဟူသောစကားဖြင့်ဂင်း။ အပသာဒေတ္ဝာ၊ မောင်းမဲ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကမိ သု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော အနုရာဓဿ၊ ၏။ အညတိဘ္ဆိယေသု၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာ-ဇကေသု၊ တို့သည်။ အစိရပက္ကန္တေသု၊ ဖဲသွား၍ မကြာမြင့်ကုန်မှီ။ "အညတိဘ္ဆိယာ၊ ကုန်သော။ တေ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဥတ္တရိ ၊ ထိုထက်လွန်သော ပြဿနာကို။ သစေ ခေါ ပုစ္ဆေယျုံ၊ အကယ်၍ မေးကုန်ငြားအံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ အညတိဘ္ဆိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒီစေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း ပြောဆို(ဖြေဆို)သည်လည်း။ အဿံ နု ခေါ၊ ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။ န စ အဘ္ဘာစိက္ခေယျုံ နု ခေါ၊ မစွပ်စွဲလည်း မစွပ်စွဲရာအံ့နည်း။ ဓမ္မဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော် မူအပ်သော တရားတော်၏။ အနုဓမ္မံ၊ အတူဖြစ်သောတရားကို။ ဗျာကရေယျုံ စ နု ခေါ၊ ဖြေဆို လည်း ဖြေဆိုရာအံ့နည်း။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သည်သို့ အတုလိုက်၍ ပြောဆိုခြင်းသည်။ ဂါရယှံ ဌာနံ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သောအရာသို့။ န စ အာဂစ္ဆေယျ နု ခေါတိ၊ မရောက်လည်း မရောက်ရာ အံ့နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို့အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အနုရာဓော၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဣဓာဟံ။ပ။ ဂါရယှံ ဌာနံ အာဂစ္ဆေယျာတိ၊ ဣဓာဟံ။ပ။ ဂါရယှံ ဌာနံ အာဂစ္ဆေယျ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (အာဂတရဝါကျ များကို ဆိုခဲ့ပြီး ဝါကျများကိုမှီး၍ သမ္မန်။ အရှင်အနုရာဓက သူ့အကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရား အား ပြန်ကြားလျှောက်ထားခြင်းမျှသာ ထူး၏။)

အနုရာဓ၊ ဓ။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။) ယံ ပန၊ အကြင်ရူပ်သည်ကား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသောရူပ်သည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲလေလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာလေလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ၏။) ယံ ပန၊ ကား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုမမြဲ ဆင်းရဲ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသောရူပ်ကို။ "ဧတံ၊ ဤရူပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာတည်း)။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿိဘုံ၊ ကောင်းစွာ အဖန်ဖန်ရှုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ နု၊ သင့်သလော။ (ဣတိ၊ ၏။) ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဧတံ၊ ဤသို့ရှုခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။

(ဣတိ၊ ၏။) (ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရာ၊ ဝိညာဏ်၊ ဝါကျများကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) အနုရာဓ၊ ဓ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤလောက၌။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ၊အဇ္ဈတ္တလည်းဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ဗဟိဒ္ဓလည်းဖြစ်သော။ သြဠာရိကံ ဝါ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းထမ်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမံ ဝါ၊ သိမ်မွေသည်လည်းဖြစ်သော။ ဟီနံ ဝါ၊ ယုတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတံ ဝါ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ယံ ကိဉ္စိ ရူပံ၊ အကြင် အလုံးစုံသောရုပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ယံ(ရူပံ)၊ အကြင်ရုပ်သည်။ ဒူရေ ဝါ၊ ဝေးလည်းဝေး၏။ သန္တိကေ ဝါ၊ နီးလည်းနီး၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တေ ရူပံ၊ ထိုရုပ်ကို။ (ဝေမေတ်မှ၊ တေ) "တေ၊ သည်။ မမ၊ ၏။ နဲ(သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ နေသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ နဲ အသ္မိ၊ မဖြစ်။ နေသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ နဲ အတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ကျိသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ကောင်းသောဝိပဿနာပညာ မင်္ဂပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုမှတ်အပ်၏။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ၊ သော။ ယာ ကာစိ၊ အကြင်အမှတ်မထား တပါးပါးသော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ယာ ကာစိ၊ သော။ သညာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ယေ ကေစိ၊ ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ သော။ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ၊ သော။ပ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တေ (ဝိညာဏံ)၊ ကို။ "တေ၊ သည်။ မမ၊ ၏။ နဲ(သန္တကံ)၊ မဟုတ်။ နေသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ နဲ အသ္မိ၊ မဖြစ်။ နေသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ နဲ အတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ အနုရာဓ၊ ဓ။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဿံ (ပဿန္တော)၊ ရှုသော။ သုတဝါ၊ အာဂမအဓိဂမသုတရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ရူပသ္မိမ္ပိ၊ ရုပ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ၏။ ဝေဒနာယပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ သညာယပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ သင်္ခါရေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ ဝိညာဏသ္မိမ္ပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ငြီးငွေသောသူသည်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်ရှိသော်။ "ဝိမုတ္တမိတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏"ဟူ၍။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "(မေ၊ အာ။) ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ (မေ၊ ငါသည်။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စအကျိုးငှါ။ အပရံ၊ တပါးသောပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နာတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

(တံ ကိံ မညသိ အနုရာဓ၊ ပေးမြဲ။) ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ တထာဂတောတိ၊ သတ္တဝါဟူ၍။ (တုံ၊ သည်။) သမနုပဿသိ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရာ။ ဧတံ၊ ဤရုပ်ကို သတ္တဝါဟူ၍ ရှုခြင်းသည်။ နော ဟိ၊မသင့်ပါဘုရာ။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။) (ဝေဒနံ၊ သည်၊ သင်္ခါရေ၊ ဝိညာဏံ၊ ဝါကျတို့ကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) အနုရာဓ၊ ဓ။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ရူပသ္မိံ၊ ရုပ်၌။ တထာဂတောတိ၊ ၍။ (တုံ၊ သည်။) သမနုပဿသိ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရာ။ ဧတံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ ရာ။ (ဣတိ၊ ၏။) ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ အညတြ၊ ကြဉ်ထား၍။ တထာဂတောတိ၊ ၍။ (တုံ၊ သည်။) သမနုပဿသိ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရာ။ ဧတံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ ရာ။ (ဝေဒနာယ·စသည်ကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

(တံ ကိံ မညသိ အနုရာဓ ပေးမြဲ။) ရူပံ၊ ကို။ ဝေဒနံ၊ ကို။ သညံ၊ ကို။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ တထာဂတောတိ၊ ၍။ပ။ အယံ သော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ အရူပီ၊ ရုပ်မရှိ။

အဝေဒနော၊ ဝေဒနာမရှိ။ အသညီ၊ သညာမရှိ။ အသခ်ါရော၊ သခ်ါရမရှိ။ အဝိညာဏော၊ ဝိညာဏ်မရှိ။ (တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို။) တထာဂတောတိ၊ ၍။ (တွံ၊ သည်) သမနုပဿသိ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ ရား။ အနုရာဓ၊ ဓ။ ဧတ္ထ စ၊ ဤမေးတိုင်းမေးတိုင်းသော အရာဌာန၌လည်း။ တေ၊ သင်၏။ ဝါ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ပင်လျှင်။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါကို။ သစ္စတော၊ အမှန်အားဖြင့်။ ထေတတော၊ ခိုင်မြဲသော အားဖြင့်။ အနုပလဗ္ဘိယမာနော၊ မရအပ်ပဲလျက်။ (တထာဂတေ အနုပလဗ္ဘိယမာနေဟု ရှိလျှင်။ လက္ခဏ၊ လက္ခဏဝန္တ စပ်လေ။) တေ၊ ၏။ "ယော သော။ပ။ ပရံ မရဏာတိ ဝါတိ၊ ယော သော။ပ။ ပရံ မရဏာတိဝါ"ဟူသော။ တံ ဝေယျာကရဏံ၊ ထိုအဖြေသည်။ ကလ္လံ နု၊ သင့်ပါသလော။ (ဣတိ၊ ၏။) ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤအဖြေသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ၏။) အနုရာဓ၊ ဓ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ အနုရာဓ၊ ဓ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ စ၊ ဤမှရှေး၌ရင်း။ ဧတရဟိ စ၊ ယခုအခါ၌ရင်း။ ဒုက္ခဉ္ဇေဝ၊ ဒုက္ခကိုလည်း။ (ဒုက္ခ သမုဒယပါယူ။) ပညာပေမိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏။ နိရောဓံ စ၊ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ (ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါကိုပါယူ။) ပညာပေမိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-ပဌမသာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ်

၄၁၂။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မာ စ မဟာကောဋ္ဌိကော၊ သည်ရင်း။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏အနီး၌။ ဣသိပတနေ၊ ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရိယာတို့၏ ကျရာဖြစ်သော။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော တော၌။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အထ ခေါ-မှ ဧကမန္တံ နိသီဒိ တိုင်အောင် စာပိုဒ် ၂၃၂၊ ကောဋ္ဌိက သုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ အာယသ္မာ မဟာကောဋ္ဌိကော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ကိံ နု ခေါ၊ အသို့နည်း။ (အကြွင်းကို စာပိုဒ် ၄၁၀၊ ခေမာသုတ်ကို နည်းမှီး၍ ကော နု ခေါ အာဝုသော ဟေတု ကော ပစ္စယော၊ ယေနေတံ အဗျာကတံ ဘဂဝတာတိ-အထိ ပေးလေ။)

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဋ္ဌိက။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတီတိ ခေါ၊ ရှိ၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ ရူပဂတံ၊ ရုပ်မျှသာတည်း။ပ။ ဝေဒနာဂတံ၊ ဝေဒနာမျှသာတည်း။ပ။ သညာဂတံ၊ သညာမျှသာတည်း။ပ။ သခ်ါရဂတံ၊ သခ်ါရမျှသာတည်း။ပ။ ဝိညာဏဂတံ၊ ဝိညာဏ်မျှသာတည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဗျာကတံ၊ ဟောကြားတော်မမူအပ်။ သော ဟေတု၊ ထိုရုပ်စသည်ကိုလွှတ်၍ မရအပ်သော သဘောဟူသောအကြောင်းရင်းသည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ၏။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဒုတိယသာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ်

၄၁၃။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ပ။ (သာယေဝပုစ္ဆာ၊ ထို ပဌမသာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ်၌ မေးအပ်သော အမေးသာလျှင်တည်း)။ အာဒုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယေန၊ ကြောင့်။ တေံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ သော ဟေတု၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဋ္ဌိက။ ရူပံ ခေါ၊ ရုပ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ အဇာနတော၊ ဉာဏ်ဖြင့်မသိသော။ အပဿတော၊ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် မမြင်သော။ ရူပသမုဒယံ၊ ရုပ်၏ဖြစ်ကြောင်းကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဇာနတော၊ သော။ အပဿတော၊ သော။ ရူပနိရောဓံ၊ ရုပ်၏ချုပ်ရာကို။ပ။ အပဿတော၊ သော။ ရူပနိရောဓဂါမိနိ်၊ ရုပ်၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ပ။ အပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ (သန္တာန်၌)။ "တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဟောတိတိပိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ၏(သန္တာန်၌)။"တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ န ဟောတိတိပိ၊ မရှိ"ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဝေဒနံ၊ ကို။ သညံ၊ ကို။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဇာနတော၊ သော။ အပဿတော၊ သော။ ဝိညာဏသမုဒယံ၊ ဝိညာဏ်၏ဖြစ်ကြောင်းကို။ပ။ ဝိညာဏနိရောဓံ၊ ဝိညာဏ်၏ချုပ်ရာကို။ပ။ ဝိညာဏနိရောဓဂါမိနိ်၊ ဝိညာဏ်၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဇာနတော၊ သော။ အပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ၏(သန္တာန်၌)။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိတိပိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ၏(သန္တာန်၌)။ပ။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ ရှိသည်လည်းမဟုတ်။ န န ဟောတိတိပိ၊ မရှိသည်လည်းမဟုတ်"ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ က။ ရူပဠု ခေါ၊ ရုပ်ကိုပင်လျှင်။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဇာနတော၊ ဉာဏ်ဖြင့်သိသော။ ပဿတော၊ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်မြင်သော။ ရူပသမုဒယံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဇာနတော၊ သော။ ပဿတော၊ သော။ ရူပနိရောဓံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဇာနတော၊ သော။ ပဿတော၊ သော။ ရူပနိရောဓဂါမိနိ်၊ သော။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဇာနတော၊ သော။ ပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ၏(သန္တာန်၌)။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိတိပိ၊ လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (အကြွင်းကို နည်းမှီး၍ပေးလေ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-တတိယသာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ

၄၁၄။ (ကော် သမယံ။ပ။ ဘဂဝတာတိအထိ မဆူးပြီ။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဋ္ဌိက။ ရူပေ ခေါ၊ ရုပ်၌။ အဝိဂတရာဂဿ၊ မကင်းသော တပ်စွန်းခြင်းရှိသော်။ အဝိဂတဆန္ဒဿ၊ မကင်းသော လိုလားခြင်းရှိသော်။ အဝိဂတပေမဿ၊ မကင်းသောချစ်ခြင်းရှိသော်။ အဝိဂတပိပါသဿ၊ မကင်းသောမွတ်သိပ်ခြင်းရှိသော်။ အဝိဂတပရိဠာဟဿ၊ မကင်းသော လောင်မြိုက်ခြင်းရှိသော်။ အဝိဂတတဏှဿ၊ မကင်းသော တပ်မက်ခြင်းရှိသော်။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏(သန္တာန်၌)။"တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိတိပိ၊ ရှိ၏" ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

အာဝုသော၊ က။ ရူပေ စ ခေါ၊ ၌ပင်။ ဝိဂတရာဂဿ၊ ကင်းသော တပ်စွန်းခြင်းရှိသော။ပ။ (အကြွင်းလွယ်၏။)

ပဋ္ဌမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-စတုတ္ထသာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ်

၄၁၅။ (ဧကံ သမယံ။ပ။ ဘဂဝတာတိ ပေးမြဲ။ ဤ၌ရှင်သာရိပုတ္တရာက ရှင်မဟာကောဋ္ဌိကကို မေးသည်သာထူးသည်။)

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ရူပါရာမဿ ခေါ၊ ရုပ်လျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသော[၁]။ ရူပရတဿ၊ ရုပ်၌မွေ့လျော်တတ်သော[၂]။ ရူပသမ္မုဒိတဿ၊ ရုပ်ဖြင့်ဝမ်းမြောက်တတ်သော[၃]။ ရူပနိရောဓံ၊ ရုပ်၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဇာနတော၊ သော။ အပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ၏(သန္တာန်၌)။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတီတိပိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဝေဒနာရာမဿ၊ ဝေဒနာလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသော။ပ။ (အကြွင်းလွယ်၏။)

အာဝုသော၊ ရာ။ နု ရူပါရာမဿ ခေါ၊ ရုပ်လျှင်မွေ့လျော်ရာမရှိသော။ နု ရူပရတဿ၊ ရုပ်၌မမွေ့လျော်တတ်သော။ နု ရူပသမ္မုဒိတဿ၊ ရုပ်ဖြင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိသော။ ဝါ၊ ရုပ်နှင့်ပေါင်းဆုံခြင်းမရှိသော။ ရူပနိရောဓံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဇာနတော၊ သော။ ပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ၏(သန္တာန်၌)။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတီတိပိ၊ ရှိ၏" ဟူ၍လည်း။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ (နေဝ ဟောတိ မှ ဘဂဝတာတိအထိ လွယ်၏။)

အာဝုသော၊ က။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ ဟောကြားတော်မမူအပ်။ အညောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ (သော) ပရိယာယော၊ ထိုအကြောင်းသည်။ သိယာ ပန၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ရာ။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဘဝါရာမဿ ခေါ၊ ဘဝလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသော။ ဘဝရတဿ၊ ဘဝ၌မွေ့လျော်တတ်သော။ ဘဝသမ္မုဒိတဿ၊ ဘဝဖြင့် ဝမ်းမြောက်တတ်သော။ ဘဝနိရောဓံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဇာနတော၊ သော။ အပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ၏ (သန္တာန်၌)။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတီတိပိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ အာဝုသော၊ ရာ။ နု ဘဝါရာမဿ ခေါ၊ ဘဝလျှင် မွေ့လျော်ရာမရှိသော။ နု ဘဝရတဿ၊ ဘဝ၌ မမွေ့လျော်တတ်သော။ နု ဘဝသမ္မုဒိတဿ၊ ဘဝဖြင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိသော။ ဝါ၊ ဘဝနှင့်ပေါင်းဆုံခြင်းမရှိသော။ ဘဝနိရောဓံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဇာနတော၊ သော။ ပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ၏ (သန္တာန်၌)။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတီတိပိ၊ရှိ၏"ဟူ၍လည်း။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ယေန၊ ကြောင့်။

၁။ အာရမတိ ဇွေတိ အာရာမော၊ ရူပံ အာရာမော တေဿာတိ ရူပါရာမံ။

၂။ တတော ဧဝ တန္တိန္တဘာဝေန ရူပေ ရတန္တိ ရူပရတံ။

၃။ တေန သမ္မောဒုပ္ပတ္တိယာ ရူပေန သမ္မုဒိတံ။ မ-ဋီ ၃။ စာပိုဒ် ၂၀၉။ နှာ၊ ၁၀၄။

ဧတံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ (သော) ပရိယာယော၊ သည်။ အယမ္ပိ ခေါ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ၏။

(သိယာ ပနာဝုသော မှ သိယာ အာဝုသောအထိပေးမြဲ။) အာဝုသော၊ ရာ။ ဥပါဒါနာရာမဿ ခေါ၊ ဥပါဒါန်လျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသော။ ဥပါဒါနရတဿ၊ ဥပါဒါန်၌ မွေ့လျော်တတ်သော။ ဥပါဒါနသမ္မုဒိတဿ၊ ဥပါဒါန်ဖြင့် ဝမ်းမြောက်တတ်သော။ ဝါ၊ ဥပါဒါန်နှင့် ပေါင်းဆုံခြင်းရှိသော။ ဥပါဒါနနိရောဓံ၊ ဥပါဒါန်၏ ချုပ်ရာကို။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ နဥပါဒါနာ-ရာမဿ ခေါ၊ ဥပါဒါန်လျှင် မွေ့လျော်ရာမရှိသော။ နဥပါဒါနရတဿ၊ ဥပါဒါန်၌ မမွေ့လျော်တတ်သော။ နဥပါဒါနသမ္မုဒိတဿ၊ ဥပါဒါန်ဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိသော။ ဝါ၊ ဥပါဒါန်နှင့် ပေါင်းဆုံခြင်းမရှိသော။ ဥပါဒါနနိရောဓံ၊ ကို။ပ။ အယမ္ပိ ခေါ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ၏။

(သိယာ ပနာဝုသော မှ သိယာ အာဝုသောအထိပေးမြဲ။) အာဝုသော၊ ရာ။ တဏှာရာမဿ ခေါ၊ တဏှာလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသော။ တဏှာရတဿ၊ တဏှာ၌ မွေ့လျော်တတ်သော။ တဏှာသမ္မုဒိတဿ၊ တဏှာဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်းရှိသော။ ဝါ၊ တဏှာနှင့်ပေါင်းဆုံခြင်းရှိသော။ တဏှာနိရောဓံ၊ ကို။ပ။ အာဝုသော၊ ရာ။ နတဏှာရာမဿ ခေါ၊ တဏှာလျှင် မွေ့လျော်ရာမရှိသော။ပ။ အယမ္ပိ ခေါ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကောဋ္ဌိက။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဧတံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ အညောပိ၊ သော။ (သော) ပရိယာယော၊ သည်။ သိယာ ပန၊ ဖြစ်ရာသလော။ (ရှိရာသလော လည်းဟူ။) ဣတိ၊ ဤသို့မေးမြန်း၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဒါနိ၊ ယခု။ ဧတ္ထ၊ ဤအမေး၌။ ဣတော၊ ဤအကြောင်းထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်သော။ ကိံ၊ အဘယ် (မည်သော အကြောင်း)ကို။ (တွံ၊ သည်။) ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိဘိသနည်း။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တဿ၊ တဏှာကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ လွတ်မြောက်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ပညာပနာယ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ပညတ်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဌံ၊ ဝဋ္ဌတရား သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်

၄၁၆။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ ဝစ္ဆဂေါတ္တ အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုင်သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ အာယသ္မတာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနေန၊နှင့်။သဒ္ဓိံ၊တကွ။သမ္မောဒိ၊ခန့်ကျန်း၏လော စသည်ပြောလျက် ရောနှောမိပြီ။ ဝါ၊ ဝမ်းမြောက်မိပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ တသက်ပတ်လုံး အောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ အပြစ်ခြောက်ပါးကင်း၍ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ။ နိသီဒိ၊ ထိုင်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ ထိုင်(နေ)ပြီးသော။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို—

ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ အို အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်။ လောကော၊ လောကသည်။ သဿတော ကိ ံ နု ခေါ၊ မြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "လောကော၊ သည်။ သဿတောတိ၊ မြဲ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဗျာကတံ ခေါ၊ မဟော အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။) ဘော မောဂ္ဂလ္လာန့၊ လာန်။ လောကော၊ သည်။ အသဿတော ကိ ံ ပန၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "လောကော၊ သည်။ အသဿတောတိ၊ မမြဲ"ဟူသော။ ဧတမ်ပိ၊ ဤစကားကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ (ဣတိ၊ ၏။) ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာန်။ လောကော၊ သည်။ အန္တဝါ ကိ ံ နု ခေါ၊ အဆုံးရှိသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "လောကော၊ သည်။ အန္တဝါတိ၊ အဆုံးရှိ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ ခေါ၊ အပ်။ (ဣတိ၊ ၏။) ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာန်။ လောကော၊ သည်။ အနန္တဝါ ကိ ံ ပန၊ အဆုံးမရှိသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "လောကော၊ သည်။ အနန္တဝါတိ၊ အဆုံးမရှိ"ဟူသော။ ဧတမ်ပိ၊ ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာန်။ တံ ဇီဝံ၊ ထိုအသက်သည်ပင်။ တံ သရီရံ ကိ ံ နု ခေါ၊ ထိုကိုယ်မည်သလော။ ဣတိ၊ ၏။ (ဇီဝဉ္စ သရီရဉ္စ ကေမေဝါတိ ဥပပန္နဒ်ဋ္ဌိ။ သံ-ဋ္ဌ-၂၊ နှာ ၃၁၆) ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "တံ ဇီဝံ၊ ထိုအသက်သည်ပင်။ တံ သရီရန္တိ၊ ထိုကိုယ်ဖြစ်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ ခေါ၊ အပ်။ ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာန်။ ဇီဝံ၊ အသက်သည်။ အညံ ကိ ံ ပန၊ ကိုယ်မှတပါးတခြားလော။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ အညံ ကိ ံ ပန၊ အသက်မှတပါးတခြားလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "ဇီဝံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ သရီရံ၊ သည်။ အညန္တိ၊ တည်း"ဟူသော။ ဧတမ်ပိ ခေါ၊ ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာန်။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ ကိ ံ နု ခေါ၊ ရှိလေသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတီတိ၊ ရှိ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ ခေါ၊ အပ်။ပ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ ရှိလည်းမရှိ။ နာ နဟောတီတိ၊ မရှိသည်လည်းမဟုတ်"ဟူသော။ ဧတမ်ပိ ခေါ၊ ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ အပ်။

ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာန်။ ယေန၊ ကြောင့်။ "လောကော၊ သည်။ သဿတောတိ ဝါ၊ မြဲသလော"ဟူ၍ဌင်း။ပ။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ လော။ နာ နဟောတီတိ ဝါ၊ လော"ဟူ၍ဌင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌဿ၊ မေးအပ်ကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသောအယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေယျာကရဏံ၊ ဖြေဆိုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သော)ဟေတု၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ (သော)ပစ္စယော၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာန်။ ယေန၊ ကြောင့်။ "လောကော၊ သည်။ သဿတောတိပိ၊ မြဲသလော"ဟူ၍ဌင်း။ပ။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ လော။ နာ နဟောတီတိပိ၊ လော"ဟူ၍ဌင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌဿ၊ မေးအပ်သော။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေယျာကရဏံ၊သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။(သော)ဟေတု၊ သည်။ ကော ပန၊ နည်း။ (သော)ပစ္စယော၊ သည်။ ကောတိ၊ အဘယ်နည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ ခေါ၊ တို့သည်။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ "ဧတံ၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မမ၊ ငါ၏(ဥစ္စာတည်း)။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း"ဟူ၍၊ သမနုပဿန္တိ၊ အဖန်ဖန်ရှုကြကုန်၏။ပ။ ဇိဝှံ၊ ဇိဝှါပသာဒကို။ "ဧတံ၊ ဤဇိဝှါပသာဒသည်။ပ။ အတ္တာတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ မနံ၊ စိတ်ကို။ "ဧတံ၊ ဤစိတ်သည်။ပ။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ "လောကော၊ သည်။ သဿတောတိ ဝါ၊ သလော"ဟူ၍ဌင်း။ပ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ ရှိလည်းမရှိသလော။ နန ဟောတီတိ ဝါ၊ မရှိသည်လည်းမဟုတ်သလော"ဟူ၍ဌင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေယျာကရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အရဟံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာတို့၏ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန်သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူပြီးထသော။ တထာ-ဂတော စ ခေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ စက္ခုံ၊ ကို။ "ဧတံ၊ သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာသည်။ နန၊ မဟုတ်။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ နအသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ နအတ္တာတိ၊ အတ္တ မဟုတ်"ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ပ။ မနံ၊ ကို။ပ။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "လောကော၊ သည်။ သဿတောတိပိ၊ မြဲသလော"ဟူ၍ဌင်း။ပ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊၌။ နေဝ ဟောတိ၊ လော။ နန ဟောတီတိပိ၊ လော"ဟူ၍ဌင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌဿ၊ သော။ တထာဂတဿ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေယျာကရဏံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဆိုပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ယေန၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ "တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ လော။ နန ဟောတီတိ၊ လော"ဟူသော။ ဧတမ္ပိ၊ ကိုလည်း။မယာ၊ငါဘုရားသည်။အဗျာကတံ ခေါ၊သာတည်း။ (ကော နု ခေါ ဘော ဂေါတမ ဟေတု မှ နေဝ ဟောတိ နန ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာ" တိပီတိ အထိ အာလုပ်ပုဒ်မျှသာ ထူး၏ အကြွင်းတူ၏။)

(အစ္ဆရိယံ ဘောဂေါတမ မှ စ၍ ယဒိဒံ အဂ္ဂပဒသို့ အထိ စာပိုဒ်၊ ၄၁၀၊ခေမာသုတ် အတိုင်း ပေးလေ။သာဝကဿ စ၊ တပည့်၏ဌင်းဟုပေးရုံသာထူးသည်။) ဘော ဂေါတမ၊မ။'ဣဒါနိ၊ယခုအခါ ၌။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ သို့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိံ၊ ပြီ။ သမဏောပိ မောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်လည်း။ မေ၊အား။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ ရှင်ဂေါတမသည်။ဗျာကာသိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဧတေဟိ ပဒေဟိ၊တို့ဖြင့်။ဧတေဟိ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဗျာကာသိ၊ ပြီ။ပ။ဣတိ၊ ပြီ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-ဝစ္ဆဂေါတ္တသုတ်

၄၁၇။ အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ လောကော၊ သည်။ သဿတော ကိံ နုခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ "လောကော၊ သည်။ သဿတောတိ၊ ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ အဗျာကတံ ခေါ၊ သာတည်း။ပ။(ကိံ ပန ဘော ဂေါတမ နေဝ ဟောတိ မှ ပရံ မရဏာတိပီတိ အထိ ရှေ့နှင့်တူပြီ။)

ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကာ ခေါ၊ တို့သည်။ ရှုပ်၊ ရှုပ်ကို။ အတ္တာတော၊ အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿန္တို၊ အဖန်တလဲလဲရှုကုန်၏။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ ရှုပဝန္တံ ဝါ၊ ရှုပ်ရှိ၏ ဟူ၍ သော်လည်း။ (သမနုပဿန္တို၊ကုန်၏။) အတ္တာနိ၊ အတ္တာဉ်။ ရှုပ် ဝါ၊ ရှုပ်ဟူ၍သော်လည်း။ (သမနုပဿန္တို၊ ကုန်၏။) ရှုပ်သို့၊ ရှုပ်၌။ အတ္တာနံ ဝါ၊ အတ္တဟူ၍သော်လည်း။ (သမနုပဿန္တို၊ ကုန်၏။) ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ပ။ သညံ၊ သညာကို။ပ။ သင်္ခါရေ၊သင်္ခါရတို့ကို။ပ။ ဝိညာဏံ၊ဝိညာဏ်ကို။ အတ္တာတော၊ ဟူ၍။ သမနုပဿန္တို၊ ကုန်၏။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ ဝိညာဏဝန္တံ ဝါ၊ ဝိညာဏ်ရှိ၏ဟူ၍ သော်လည်း။ (သမနုပဿန္တို၊ ကုန်၏။) အတ္တာနိ၊ အတ္တာဉ်။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ ဝိညာဏ်ဟူ၍ သော်လည်း။ (သမနုပဿန္တို၊ ကုန်၏။) ဝိညာဏသို့၊ ဉ်။ အတ္တာနံ ဝါ၊ အတ္တဟူ၍သော်လည်း။ (သမနုပဿန္တို၊ ကုန်၏။)တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ပ။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ အရဟံ၊ သော။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။တထာဂတော စ ခေါ၊ သည်ကား။ ရှုပံ၊ ကို။ အတ္တာတော၊ ၍။ နု သမနုပဿတိ၊ မရှု။ပ။ဝိညာဏံ၊ ကို။ အတ္တာတော၊ ဟူ၍။ နု သမနုပဿတိ၊ မရှု။ပ။တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "လောကော၊ သည်။ သဿတောတိပိ၊ သလော"ဟူ၍ဌင်း။ပ။"တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ လော။ နု နု ဟောတိဘိပိ၊ လော"ဟူ၍ဌင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌဿ၊ သော။ တထာဂတဿ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေယျာကရဏံ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ပြီ။ (အကြွင်းလွှယ်၏။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ကုတ္ထဟလသာလာသုတ်

၎၁၈။ **အထ** ခေါ၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပုရိမာနိ၊ ယမန်နေ့ဖြစ်ကုန်သော[1]။ ပုရိမတရာနို့၊ ယမန်နေ့မှရှေ့၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊ နေ့တို့၌။ ကုဘ္ဘဟလသာလာယံ၊ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက် ဖြစ်ရာ အရပ်၌။ သန္နိသိန္နာနံ၊ အညီအညွတ် ထိုင်နေကြကုန်သော။ သန္နိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးကြကုန်သော။ သမ္မဟုလာနံ၊ များစွာကုန်သော။ နာနာတိတ္ထိယာနံ၊ အထူးထူးသော အယူရှိကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားဖြစ်ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏။ (အန္တရာကထာ၌စပ်။) ဝါ၊ တို့အား။(ဥဒပါဒိ၌စပ်။) "ပူရဏော၊ ပူရဏအမည်ရှိသော။ အယံ ခေါ ကဿပေါ၊ ဤကဿပသည်။ သင်္ဃီ စေဝ၊ တပည့်အပေါင်း(သံဃာထု)လည်းရှိ၏။ ဂဏီ စ၊ ဂိုဏ်း အဖဲ့အစည်းလည်းရှိ၏။ ဂဏာစရိယော စ၊ ဂိုဏ်းဆရာလည်းဖြစ်၏။ ဉာတော၊ ထင်ရှား၏။ ယသဿီ၊ အကျော်အစောရှိ၏။ တိတ္ထကရော၊ အယူကိုပြုလုပ်တတ်၏။ ဗဟုဇနဿ၊ များစွာသော လူသည်။ သာဓုသမ္မတော၊ သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်အပ်၏။ သောပိ၊ ထိုပူရဏကဿပသည် လည်း။ အဇ္ဈတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော။ ကာလင်္ကတံ၊ သေပြီးသော။ သာဝကံ၊ တပည့်ကို။ ဥပပတ္တိသု၊ ဖြစ်ရာဘဝတို့၌။ 'အသု၊ ဤအမည်ရှိသောသူသည်။ အမုတြ၊ ဤအမည်ရှိသောဘဝ၌။ ဥပပန္နော၊ ကပ်ရောက်၏။ အသု၊ သည်။ အမုတြ၊ ၌။ ဥပပန္နောတိ၊ ၏'ဟူ၍။ ဗျာကရောတိ၊ ဖြေကြား၏။ အဿ၊ ထိုပူရဏကဿပ၏။ ဥတ္တမပုရိသော၊ မြတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော။ ပရမပုရိသော၊ လွန်သောယောကျ်ားဖြစ်သော။ ပရမပတ္တိပတ္တော၊ လွန်သောသူတို့သည် ရောက်

၁။ ဟိယျော ဒိဇသံ ပုရိမံ နာမ၊ တတော ပရံ ပုရိမတရံ၊ ဒီ-၌။၁။ စာပိုဒ်-၃၆၄-၃၆၅။ "အဇ္ဇော"တိ ဝုတ္တဒိဝသတော အတီတမနန္တရံ ဟိယျော ဒိဝသံ ပုရိမံ နာမ၊ တထာ"ဟိယျော"တိ ဂုတ္တဒိဝသတော ပရံ ပုရိမတရံ အတိသယေန ပုရိမတ္တာ ဧကတိ ဣမေသု ဒ္ဝီသု ဒိဝသေသု ဒီ-ဋီ နဝ။ ၂။ စာပိုဒ်။ ၃၆၃။

အပ်သော အရာသို့ ရောက်သော ၁။ ယောပိ သာဝကော၊ အကြင်သာဝကသည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အဗ္ဘတီတံ၊ သော။ ကာလက်တံ၊ သော။ တမ္ပိ သာဝကံ၊ ကိုလည်း။ ဥပပတ္တီသု၊ တို့၌။ 'အသု၊ သည်။ အမုတြ၊ ၌။ ဥပပန္နော၊ ၏။ အသု၊ သည်။ အမုတြ၊ ၌။ ဥပပန္နောတိ၊ ၏'ဟူ၍။ ဗျာကရောတိ၊ ဖြေကြား၏။

ဂေါသာလော၊ (နွားခြံ၌ မွေးဖွား၍)ဂေါသာလအမည်ရှိသော။ အယမ္ပိ ခေါ မက္ခလိ၊ ဤမက္ခလိသည်လည်း။ပ။ နာဋ္ဌပုတ္တော၊ နာဋ္ဌ၏သားဖြစ်သော။ အယမ္ပိ ခေါ နိဂဏ္ဌော၊ ဤနိဂဏ္ဌ (ကိလေသာ အထုံးအဖွဲ့မရှိဟု ယူသော တက္ကဒွန်း)သည်လည်း။ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော၊ ဗေလဋ္ဌ၏သားဖြစ်သော။ အယမ္ပိ ခေါ သဉ္ဇယော၊ ဤသိဉ္ဇည်းသည်လည်း။ ကစ္စာနော၊ ကစ္စည်း၏ အနွယ်ဖြစ်သော။ အယမ္ပိ ခေါ ပကုဓော၊ ဤပကုဓသည်လည်း။ ကေသကမ္ဗလော၊ (လူဆံပင်တို့ဖြင့် ရက်အပ်သော ကမ္ဗလာကိုဆောင်၍)ကေသကမ္ဗလအမည်ရှိသော။ အယမ္ပိ ခေါ အဇိတော၊ ဤအဇိတသည်လည်း။ သဗ္ဗီ စေဝ၊ ရှိ၏။ပ။ ဗျာကရောတိ၊ ၏။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်တော်ဖြစ်သော။ အယမ္ပိ ခေါ သမဏော၊ သည်လည်း။ သဗ္ဗီ စေဝ၊ အပေါင်းသံဃာနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဂဏီ စ၊ ဂိုဏ်းလည်း ရှိ၏။ပ။ နဗျာကရောတိ၊ မဖြေကြား။ အပိ စ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ နံ(သာဝကံ)၊ ထိုတပည့်ကို။ 'တဏ္ဍံ၊ တဏ္ဍာကို။ အစ္ဆေစ္ဆိ၊ ဖြတ်ပြီ။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ကို။ ဝိဝတ္တယိ၊ မလည်စေပြီ။ သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ မာနာဘိသမယာ၊ မာန်ကို မြင်သောအားဖြင့် သိခြင်း ပယ်သောအားဖြင့် သ်ခြင်းကြောင့်၂။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ အကာသီတိ၊ ပြုပြီ'ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရောတိ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တဿ မယ္ဟံ၊ ထိုတပည့်တော်အား။ 'သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကထံ နာမ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ အဘိညေယျောတိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သနည်း'ဟု။ ကခ်ါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ (သို့လော သို့လော ကြံတွေးတောလျက်)မဆုံးဖြတ်နိုင်သောသဘောသည်။ အဟု၊ တည်း။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ တေ၊ သင်အား။ ဝါ၊ သည်။ ကခ်ိတုံ၊ ယုံမှားခြင်းငှါ။ အလံ ဟိ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝိစိကိစ္ဆိတုံ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းငှါ။ အလံ၊ သင့်၏။ တေ၊ သင်သည်။ ကခ်နီယေ၊ ယုံမှားအပ်သော။ ဌာနေ စ၊ အရာ၌လည်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ သဥပါဒါနဿ ခေါ၊ ဥပါဒါန် (စွဲလမ်းမှု) ရှိသော သူအား။ အဟံ၊ သည်။ ဥပပတ္တိံ၊ ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းကို။ ပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ အနုပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါန်(စွဲလမ်းမှု)မရှိသော သူအား။ ဥပပတ္တိံ၊ ကို။ နော ပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မမူ။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ သဥပါဒါနော၊ မီးစာ(လောင်စာ)ရှိသော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊ တောက်ပသကဲ့သို့။ အနုပါဒါနော၊ မီးစာ(လောင်စာ)မရှိသော။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ နော ဇလတိ သေယျထာပိ၊ မတောက်ပသကဲ့သို့။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ သဥပါဒါနဿ၊ အား။ အဟံ၊ သည်။ ဥပပတ္တိံ၊ ကို။ ပညာပေမိ၊ ၏။ အနုပါဒါနဿ၊ အား။ နော ပညာပေမိ၊ မူ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ ဝါတေန၊ လေသည်။ ခိတ္တာ၊ ပစ်လွှင့် (တိုက်ခတ်) အပ်သော။ အစ္စိ၊ မီးလျှံသည်။ ဒူရမ္ပိ၊ (အာဘဿရဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်)ဝေးသော

၁။ ပရံပစ္စနီကံ မာရေတီတိ ပရမံ။ ပရသဒ္ဒူပဒ၊ မရ ဓာတ်၊ ဏ ပစ္စည်း။ ပကဋ္ဌဘာဝေ ရမတီတိ ဝါ ပရမံ။ ဤ၌ ရမုဓာတ်။ ပဇ္ဇိတဗ္ဗာတိ ပတ္တိ။ ပရမေဟိ ပတ္တိ ပရမပတ္တိ၊ ပရမပတ္တိံ ပတ္တော၊ ပရမပတ္တိပတ္တော-ဟုပြု။

၂။ မာနာဘိသမယာတိ မာနဿ ဒဿနာဘိသမယာ ပဟာနာဘိသမယာ စ။ မ-ဋ္ဌ ၁၊ စာမျက်နှာ ၉၀။

အရပ်သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဘဝံ ဂေါဘမော၊ သည်။ ဣမဿ ပန၊ ဤမိုးကိုကား။ ကဲ့ ဥပါဒါနသို့၊ အဘယ်မည်သော မိုးစာ(လောင်စာ)ကြောင့်။ ပညာပေတိ၊ ပညတ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ ယသ္မိံ ခေါ သမယေ၊ ၌။ ဝါတေန၊ သ်သည်။ ခိတ္တာ၊ သော။ အစ္ဈိ၊ သည်။ ဒူရမ်ပိ၊ သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမိုးကို။ ဝါတူပါဒါနံ၊ လေလျှင်မိုးစာ (လောင်စာ) ရှိ၏ဟူ၍။ ဝါ၊ ရှိသည်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ပညာပေမိ၊ ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုမီး၏။ ဝါတော၊ သည်။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ယသ္မိံ စ ပန သမယေ၊ ကား။ ဣမဿ္မ ကာယဲ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း။ နိက္ခိပတိ၊ သေသည်၏ အစုမ်းဖြင့်ပစ်ချ၏။ သတ္တော စ၊ သတ္တဝါသည်ကား။ အညတရံ၊ တပါးပါး သော။ ကာယဲ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်သို့။ အနုပပန္နော၊ မကပ်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမဿ ပန၊ သတ္တဝါအားကား။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကဲ့ ဥပါဒါနသို့၊ အဘယ်မည်သော ဥပါဒါန် (စွဲလမ်းမှု) ကြောင့်။ ပညာပေတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ ယသ္မိံ ခေါ သမယေ၊ အကြင် အခါ၌။ ဣမဿ္မ ကာယဲ၊ ကိုလည်း။ နိက္ခိပတိ၊ ၏။ သတ္တော စ၊ သည်ကား။ အညတရံ၊ သော။ ကာယဲ၊ သို့။ အနုပပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို။ တဏှူပါဒါနံ၊ တဏှာလျှင် ဥပါဒါန် (စွဲလမ်းမှု) ရှိ၏ဟူ၍။ ဝါ၊ ရှိသည်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ တဏှာ၊ တပ်မက်မှု (တဏှာ) သည်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန် (စွဲလမ်းမှု) သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-အာနန္ဒသုတ်

၄၁၉။ အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ အတ္ထိ ကိံ နု ခေါတိ၊ ရှိလေသလော"ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားသည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ နတ္ထိ ကိံ ပန၊ မရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဒုတိယမ်ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ ဖဲသွား၍မကြာမြင့်မီ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝစ္ဆဂေါတ္တဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ သည်။ ပဋိ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေး အပ်သည်ရှိသော်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နု ဗျာကာသိ နု ခေါတိ၊ မဖြေကြားပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နှော။ ဝစ္ဆဂေါတ္တဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ သည်။ (ပုဋ္ဌောဌ်စပ်။) "အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိသလော"ဟူ၍။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ "အတ္တာ၊ သည်။ အတ္ထိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ အဟဉ္စ၊ ငါဘုရားသည် သာလျှင်။ ဗျာကရေယျံ၊ ဖြေဆိုငြားအံ့။ အာနန္ဒ၊ နှော။ သဿတဝါဒါ၊ (လောကသည်ၛင်း သတ္တသည်ၛင်း)မြဲ၏ဟု အယူရှိကုန်သော။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေသံ၊ ထိုသဿတ အယူရှိကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏ (လဒ္ဓိယာ၊ အယူနှင့်။) သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တေံ၊ ဤအတ္တရှိ၏ဟူသောစကားသည်။ (ဧကံ၊ တူမျှသည်။) အဘဝိသာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝစ္ဆဂေါတ္တဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ အား။ (ဗျာကရေယ်ျ ၌စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (ပုဒ္ဓော ၌စပ်။) "အတ္တာ၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိသလော" ဟူ၍။ ပုဒ္ဓော၊ သည်။ သမာနော၊ သော်။ "အတ္တာ၊ သည်။ နတ္ထိဘိ၊ မရှိ" ဟူ၍။ အာဟဉ္စု၊ သာသျှင်။ ဗျာကရေယ်ျ၊ အံ့။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဥစ္ဆေဒဝါဒါ၊ သေလျှင်ပြတ်၏ဟု အယူရှိကုန်သော။ ယေ တေ သဗ္ဗာဇြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေသံ၊ တို့၏။ (လဒ္ဓိယာ၊ နှင့်။) သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တေံ၊ ဤအတ္တာမရှိဟူသော စကားသည်။ (ကေံ၊ သည်။) အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ပ။ဗျာကရေယ်ျ၊ အံ့။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ မေ၊ ၏။ တံ (ဗျာကရဏံ)၊ ထိုအဖြေသည်။ "သဗ္ဗေ ဓမ္မာ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့သည်။ အနတ္တာတိ၊ အတ္တာမဟုတ်"ဟူ၍။ ဉာဏဿ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အနုလောမံ၊ လျော်သည်။ အဘဝိဿ အပိ နု၊ ဖြစ်နိုင်ရာအုံ့လော။ (ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။) ဘန္တေ၊ ရာ။ တေံ၊ ဤဝိပဿနာဉာဏ်အားလျော်စွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ပ။ ဗျာကရေယ်ျ၊ အံ့။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ သမ္မုဋ္ဌဿ၊ ပြင်းစွာတွေဝေသော။ ဝစ္ဆဂေါတ္တဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ အား။ "မေ၊ ငါ့အား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အတ္တာ၊ အတ္တာသည်။ နူန၊ စင်စစ်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ သော၊ ထိုအတ္တာသည်။ ဒေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ဘိယ္ယော၊ လွန်စွာ။ သမ္မောဟာယ၊ တွေဝေခြင်းငှါ။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (ဣတိ၊ ၏)။

ဒဿမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-သဘိယကစ္စာနသုတ

၎၂၀။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ကစ္စာနော၊ ကစ္စည်း၏အနွယ်ဖြစ်သော။ အာယသ္မာ သဘိယော၊ ရှင်သဘိယသည်။ ဉာတိကော၊ ဉာတိကရွာ၌။ (ဥပစာရတ္ထေ။)ဝါ၊ ဉာတိကရွာ၏အနီး၌။ (မုချတ္ထေ၊)ဂိဠကာဝသထေ၊ အုတ်ဖြင့်ပြီးသောကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ အာယသ္မန္တံ သဘိယံ၊ ကို။ (တေဒဝေါစမှ နေဝ ဟောတိ။ပ။ မရဏာတိ၊ အထိ စာပိုဒ်ငါးဖြာ၊ မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်ကို မှီး၍ပေးလေ။) "ဘော ကစ္စာန၊ နု။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ ကိံ နု ခေါတိ၊ ရှိလေသလော"ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဒ္ဓော၊ သည်။ သမာနော၊ သော်။ "ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။ တေံ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ ခေါ တိ၊ သာတည်း"ဟူ၍။ (တံ့၊ သည်။) ဝဒေယ်၊ပြောဆို၏။ပ။ "ဘော ကစ္စာန၊ နု။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ ရှိလည်း မရှိသလော။ နု နု ဟောတိ ကိံ ပနာတိ၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ်သလော"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဒ္ဓော၊ သည်။ သမာနော၊ သော်။ "ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ရှိ။ နု နု ဟောတိ၊ ဟုတ်။ တေမ္မိ၊ ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတံ ခေါ တိ၊ သာတည်း"ဟူ၍။ (တံ့၊ သည်။) ဝဒေသိ၊ ၏။ ဘော ကစ္စာန၊ နု။ ယေန၊ အကြင့်ကြောင့်။ တေံ၊ ကို။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ (သော)ဟေတု၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ (သော) ပစ္စယော၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "ရူပီတိ ဝါ၊ ရုပ်ရှိ၏ဟူ၍ဆိုခြင်း။ အရူပီတိ ဝါ၊ ရုပ်မရှိဟူ၍ဆိုခြင်း။ (နာမ်ရှိ၏ဟူ၍သော်လည်းပေး။) သညီတိ ဝါ၊ သညာရှိ၏ဟူ၍ဆိုခြင်း။ အသညီတိ ဝါ၊ သညာမရှိဟူ၍ဆိုခြင်း။ နေဝသညီ နာသညီတိ ဝါ၊ သညာရှိသည်လည်းမဟုတ် သညာမရှိသည်လည်း မဟုတ်ဟူ၍ဆိုခြင်း"။ ပညာပနာယ၊ပညတ်ခြင်းငှါ။ ယော စ ဟေတု၊ အကြင်

အကြောင်းသည်၎င်း။ ယော စ ပစ္စယော၊ အကြင်အထောက်အပံ့သည်၎င်း။(အတ္ထိ၏။)သော စ ဟေတု၊သည်၎င်း။ သော စ ပစ္စယော၊ သည်၎င်း။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ သဗ္ဗထာ သဗ္ဗံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ နိရုဇ္ဈေယျ၊ ချုပ်ရာ၏။ ကေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ နံ၊ ထိုသတ္တဝါကို။ "ရူပီတိ ဝါ၊ ၎င်း။ အရူပီတိ ဝါ၊ ၎င်း။ပ။ နေဝသညီ နာသညီတိ ဝါ၊ ၎င်း"။ပညာပယမာနော၊ ပညတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ပညာပေယျ၊ ရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ (သဘိယမထေရ်က) ပြောဆို၏။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ နံ၊ ထိုအကြောင်းကို ။ပ။ ဣတိ၊ ၏။ ဟူ၍သော်လည်းပေးလေ။) ဘော ကစ္စာန၊ အို ရှင်ကစ္စာန။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု သည်မှ။ (ရဟန်းပြုသောသင်သည်ဟုသော်လည်းပေး။) ကိံဝစိရံ၊ အဘယ်မျှကြာမြင့်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဝစ္ဆ။ န စိရံ၊ မကြာမြင့်သေးပါ။ တီဏိ ဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ဆို၏။ အာဝုသော၊ န။ ယဿ ပိ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား၊လည်း။ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှလောက်သော အချိန်ဖြင့်။ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤမျှသာလျှင်ဖြစ် သော။ ဧတံ၊ ဤပြဿနာကိုဖြေဆိုခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ တမ်မို၊ ထိုဖြေဆိုခြင်းသည်လည်း။ ဗဟု၊ များသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဘိက္ကန္တေ၊ လှန်လှန် ကဲကဲ ဟောဆိုရာ၌။ ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်မှာလျှင် ဆိုဉာဏ်ရာရှိပါတော့အံ့နည်း။(ဧတ္တာဝတာမေဝ၊ ဆိုဉာဏ်သည်သာလျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။) ဣတိ၊ ပြီ။

ဧကာဒသမံ၊ တဆယ့်တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

အဗျာကတသံယုတ္တံ၊ အဗျာကတသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုအဗျာကတသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ခေမာထေရီ၊ ခေမာသုတ်၎င်း။ အနုရာဓော၊ အနုရာဓသုတ်၎င်း။ သာရိပုတ္တောတိ-ကောဋ္ဌိကော၊ ပဌမသာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ် ဒုတိယသာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ် တတိယ သာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ် စတုတ္ထသာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ်၎င်း။ မောဂ္ဂလ္လာနော စ၊ မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်၎င်း။ ဝစ္ဆော စ၊ ဝစ္ဆဂေါတ္တသုတ်၎င်း။ ကုတ္တူဟလသာလာနန္ဒော၊ ကုတ္တူဟလသာလာသုတ် အာနန္ဒသုတ်၎င်း။ ကောဒသမံ၊တဆယ့်တခုမြောက်ဖြစ်သော။ သဘိယော၊ သဘိယကစ္စာနသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ် သတည်း။

စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော။ သဋ္ဌာယတနဝဂ္ဂေါ၊ သည်။

သမတ္တော၊ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုသဋ္ဌာယတနဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သဋ္ဌာယတနဝေဒနာ၊ သဋ္ဌာယတနသံယုတ်, ဝေဒနာသံယုတ်တို့၎င်း။ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသံယုတ်၎င်း။ ဇမ္ဗုခါဒကော၊ ဇမ္ဗုခါဒကသံယုတ်၎င်း။ သာမဏ္ဍကော၊ သာ-

မက္ကာကသံယုတ်ဌင်း။ မောဂ္ဂလ္လာနော၊ မောဂ္ဂလ္လာနသံယုတ်ဌင်း။ ခိတ္တော၊ ခိတ္တသံယုတ်ဌင်း။ ဂါမဏီ၊ ဂါမဏီသံယုတ်ဌင်း။ အသခ်္ခတံ၊ အသခ်္ခတသံယုတ်ဌင်း။ (ပုဒ်မဖြတ်ပဲ ဂါမဏီသခ်္ခတံ၊ဂါမဏီသံယုတ်,အသခ်္ခတသံယုတ်ဌင်းလည်းပေး။) အဗျာကတံ၊ အဗျာကတသံယုတ်ဌင်း။ဣတိ(ဣမေ)၊ဤသံယုတ်တို့သည်။ဒသမော၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်သတည်း။

သဋ္ဌာယတနသံယုတ္တပါဠိ၊ သဋ္ဌာယတနသံယုတ် ပါဠိသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

သဒ္ဒါယတနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

လက္ခိတဗျပဒါနံ အနုက္ကမဏိကာ

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အကတပုညေန	၂၂၉
အကန္တိယံ	၅၆
အကမ္မာသေဟိ	၂၄၉
အကာလိကေန ပတ္တေန	၂၉၃
အကာလိကော	၃၁၊ ၂၄၇
အကုက္ကုကစ္စာတံ	၁၄၁
အကုပ္ပါ	၆
အကောဝိဒေါ	၂၅၆
အက္ကန္ဒတီ	၁၈၃
အက္ကောသိဿန္တိ	၄၇
အက္ခံ	၁၅၀
အက္ခာတော	၁၉၃
အခက္ကေဟိ	၂၄၉
အဂါရံ	၂၂၁
အဂါရသ္မာ	၂၇
အဂုတ္တာ	၅၅
အင်္ဂဇန္တရိကာယ စ +	၂၅၉
အင်္ဂီ	၁၅၉
အင်္ဂီတော ဝါ	၂၈၉
အင်္ဂီပရိစာရကာ	၂၇၉
အင်္ဂါနိ	၁၅၁
အင်္ဂါရကာသု	၁၆၂
အင်္ဂါရကာသုယာ	၄၃
အင်္ဂါရကာသူပမာ	၁၆၃
အင်္ဂါရာနံ	၁၆၂
အစရိ•	၆
အစိရကာရိတံ	၁၅၆
အစိရူပသမ္ပဒေန္တော	၁၅၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အစေလော	၂၇၀
အစ္ဆာဓာယ	၉၁၊ ၁၅၀
အစ္ဆိ	၂၅၉၊ ၃၃၂
အစ္ဆရိယံ	၃၀၅
အစ္ဆရိယဉ္စ	၃၁၆
အစ္ဆိဒ္ဒေဟိ	၂၄၉
အစ္ဆိဒ္ဒေါ	၂၈၃
အဇ္ဇေဆစ္ဆိ	၁၈၁၊ ၃၃၂
အဇ္ဇဇ္ဇရဉ္စ	၃၁၅
အဇ္ဇတဂ္ဂေ +	၂၀၉
အဇ္ဈဂမံ	၆
အဇ္ဈတ္တံ	၂၀၁
အဇ္ဈာဝသတိ +	၂၂၁
အဇ္ဈောပန္နော +	၂၉၃
အဇ္ဈောသာယ	၂၅
အဉ္ဇလိကရဏီယော	၂၄၈
အညတိတ္တိယာ	၁၁၉
အညထတ္တံ ဝါ	၃၀
အညထာ	၁၃
အညထာဘာဝီ	၁၃
အညာတာဝီ	၁၆၃
အဋ္ဌိယမာနာ	၄၉
အဋ္ဌသတပရိယာယံ +	၂၁၀
အဏုနိ	၂၈၉
အတရိ	၁၃၂
အတိက္ကန္တမာနုသကေန	၂၂၁
အတိစာရီ စ	၂၂၂
အတိဓာဝန္တိ	၂၀၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[အ]	
အတိပါတယတော +	၃၀၆
အတိဝေလံ	၁၂၇
အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ	၂၉၅
အတ္တနိယေန ဝါ	၄၁
အတ္တပျာဗာဓာယပိ	၃၀၀
အတ္တမနာ	၁၄
အတ္တမနော	၉၃
အတ္တရူပေန	၈၆
အတ္တဝါဒုပါဒါနံ	၂၃၇
အတ္တာနုဒိဋ္ဌိ	၁၂၆
အတ္တေန ဝါ	၄၁
အတ္ထံ	၃၀၅
အတ္ထဂ်မော	၉
အတ္ထဝသံ	၂၃၃
အတ္ထသံဟိတော	၈၀
အဒန္တာ	၅၅
အဒဿာဝီ	၂၅၆
အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော	၁၆၆
အဒိဋ္ဌသဟာယော	၂၅၆
အဒိန္နဒါယီ စ	၂၂၃
အဒုက္ခီ	၁၈၄
အဒ္ဓါဝလေပနာ +	၁၆၀
အဒ္ဓဂတော	၅၈
အဒ္ဓဘူတံ +	၁၄
အဒ္ဓါ	၂၆၄
အဓမ္မေန	၂၉၆
အဓိပ္ပယာသော +	၁၈၄
အဓိဘံသု	၁၆၀
အဓိဘူတော	၁၆၀
အဓိမတ္တာနံ	၁၃၅
အဓိမတ္တာပိ	၁၉၄
အဓိမုစ္စတိ	၁၅၉
အဓိမုတ္တာနံ	၁၆၇
အဓိဝစနံ	၇၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[အ]	
အဓိဝတ္ထာ	၂၇၂
အဓိဝါသေသုံ	၂၅၃
အဓေဂါမိ	၂၈၁
အနဂါရိယံ	၂၇
အနဇ္ဈာဝုဠံ	၁၅၆
အနတ္ထ	၃၁၅
အနတ္ထသံဟိတော	၂၉၅
အနနုဿုတေသု	၂၁၂
အနန္တေဝါသိကံ +	၁၁၇
အနပေက္ခော	၃
အနပ္ပကံ	၃၄
အနဘာဝံ	၆၆၊ ၁၆၄
အနဘာဝံကတံ	၃၂၁
အနဘာဝံကတော	၇၃
အနဘိဇ္ဈာနံ	၁၂၊ ၇၈
အနဘိဇ္ဈာလု	၂၈၁
အနဘိသမ္ဘုဒ္ဓဿ	၅၊ ၆၊ ၈၆
အနယံ	၁၃၄
အနယာယ	၂၈၈
အနဝဿုတာ	၅၆
အနဿသံ	၃၂
အနာစရိယက် +	၁၁၇
အနာဒီနဝဒဿာဝီ	၂၉၇
အနာနုရုဒ္ဓါ	၅၇
အနာလယဿ	၃၁၇
အနာဟာရော	၁၉၀
အနိကိဋ္ဌတာဝိနော	၉၆
အနိစ္စသမ္ဘူတံ	၁၀၃
အနိစ္စုစ္ဆာဒနပရိမဒ္ဒနဘေဒန-ဝိဒ္ဓံသနဓမ္မဿ	၇၃၊ ၂၆၀
အနိဒဿနဿ	၃၁၆
အနိမိတ္တော	၃၁၁
အနိမိတ္တော စေတောသမာဓိ	၂၄၅
အနိဿရဏာဒဿိနော	၁၈၁

ဂဃဏန္ဒိယ္ဒိယ္ဒိယ

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အပွမေယျော	၃၂၁
အပွသဒ္ဒါနိ	၂၅
အပွဿုတော စ	၂၂၂
အပွေါသုက္ကော	၁၅၁
အဖလံ	၁၄၃
အဗ္ဘညွေယျ	၁၅၀
အဗ္ဘညာသိံ	၅
အဗ္ဘတီတံ	၃၃၁
အဗ္ဘသမ္ပီလာပေါ စ	၂၅၀
အဗ္ဘာစိက္ခာမ	၃၀
အဗ္ဘာတံ	၃၀၅
အဗ္ဘာတညွ	၃၁၆
အဗျတ္တော	၃၂၃
အဗျာပန္နစိတ္တော	၂၀၁၊ ၇
အဗျာပဇ္ဈညွ	၃၁၇
အဘဗ္ဗော	၁၂
အဘိက္ကန္တေ	၁၀၀၊၃၃၅
အဘိက္ကမပဋိက္ကမော	၁၄၅
အဘိဇ္ဈံ	၃၀၂
အဘိဇ္ဈာ စ	၆၀
အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ	၃၁၃
အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ	၁၆၂
အဘိဇ္ဈာလု	၃၀၂
အဘိညာ	၂၀
အဘိညာယ	၂၉၅
အဘိညေယျံ	၁၉
အဘိနန္ဒတော	၂၅
အဘိနန္ဒုံ	၁၄
အဘိနိဗ္ဗတ္တိ+	၉
အဘိနိန္နာမေဿတိ	၁၅၁
အတိနိဝိဿ	၇၆
အဘိဘာယတနာနိ စ +	၆၅
အဘိဘုယျ	၂၂၇
အဘိဘုယျ ဝတ္တေယျန္တိ	၂၃၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အဘိဘူတံ	၂၂၇
အဘိရတိ	၂၃၈
အဘိရုဟိတ္ဝာ	၁၅၀
အဘိဝဒတိ +	၂၅
အဘိသန်တံ	၁၁၅
အဘိသန်ရိ	၂၅၈
အဘိသဠေတယိတံ	၁၁၅
အဘိသမွရုယော	၅၀
အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ	၅
အသိဟဋ္ဌုံ	၁၆၄
အဘိဟာရံ	၃၀၃
အဘူတေန	၃၈၊ ၂၉၅
အဘေဒိ	၁၃၅
အမစ္စော ဝါ	၁၆၄
အမတဉ္ဇ	၃၁၆
အမတ္တညုနော	၈၉
အမရိတုကာမော	၁၄၆
အမောဟယိ	၁၃၄
အမွာဋကဝနေ	၂၅၁
အယောကဋ္ဌာဟေ	၁၆၄
အယောသင်္ကုံနာ	၁၄၂
အယောသလာကာယ	၁၄၂
အရက္ခိတာ	၅၅
အရညကုဋိကာယံ	၃၂၂
အရညကတော ဝါ	၁၆၉
အရညဝနပတ္ထာနိ	၂၅
အရဟံ	၂၄၇
အရုဏတ္ထော	၁၇၂
အလံ	၁၇၀
အလမရိယညာဏဒဿနဝိသေသော	၂၇၀
အလသော စ	၂၁၉
အဝစုတ္ထ	၂၉၀
အဝသရိ	၅၀၊ ၂၀၇
အဝဿုတပရိယာယဉ္ဇ +	၁၅၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အဝဿုတော	၁၅၅
အဝိဂတရာဂဿ	၃၂၆
အဝိဇ္ဇမာနံ +	၁၈၂
အဝိဇ္ဇာ	၂၁
အဝိနီတော	၂၅၆
အဝိရာဇယံ	၁၂၊၇၈
အဝိရုဒ္ဓ	၅၇
အဝိဝဒမာနာ	၂၀၀
အဝိသယသ္မိံ	၁၁၊၅၃
အသံဝုတာ	၅၅
အသက္ခိ	၂၉၀
အသခ်တဥ္ဇ	၃၁၀
အသခ်တဂါမိံ	၃၁၀
အသဌော စ	၂၆၈
အသတာ	၂၉၅
အသတီ ကိရ +	၁၇၁
အသန္တုဋ္ဌော	၁၆၆
အသပတ္တိ	၂၂၉
အသဗလေဟိ	၂၄၉
အသမဏဓမ္မော	၂၉၁
အသမ္မောသာယ	၃၁၄
အသဿတောတိ ဝါ	၂၅၅
အသုစိံ	၅၆
အဿတ္ထော	၁၃၆
အဿဒမ္မသာရထိ	၁၅၀
အဿာဒပရိယေသနံ +	၆
အဿာဒေါ	၅
အဿာရောဟော	၂၇၉
အဿာသပဿာသာ +	၂၆၁
အဿာသပဿာသာ	၁၉၃
အဿာသပ္ပတ္တော	၂၃၄
အဿူနိ	၂၇၇
အဟက်ာရမမက်ာရမာနာနုသယော	၃၀
အဟာရီ	၂၈၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အဟိံ	၁၇၃
အဟိရိကော စ	၂၂၁
အဟုဝတ္ထ	၁၁၆
[အာ]	
အာကာရပရိဝိတက္ကာ	၁၂၀
အာကာသံ	၁၇၃
အာကာသေ	၁၉၄
အာကာသော	၂၀၄
အာကိဥ္ဥညာ	၂၆၇
အာကိဥ္ဥညာယတနံ +	၂၀၆
အာကိဏ္ဏော	၂၆
အာဂတိဂတိ	၄၅
အာဂန္တုကာဂါရံ	၁၉၅
အာဂိလာယတိ	၁၅၈
အာစရိယပါစရိယာနံ	၂၇၆
အာစိက္ခန္တိ	၂၁၆
အစိက္ခိတုံ	၁၄၀
အာစိနတော	၆၁
အာဇညရထော	၁၅၀
အာတာပီ	၂၇
အာတာပီ +	၃၁၃
အာတာပေတိ	၂၉၉
အာဒါနနိက္ခေပနံ	၁၄၅
အာဒိတ္တံ +	၁၃
အာဒိတ္တပရိယာယံ	၁၄၂
အာဒိတ္တာယ	၁၄၂
အာဒိန္နသိပါဋိကော	၁၆၇
အာဒိဗြဟ္မစရိယကော	၈၀
အာဒိယတော	၃၀၆
အာဒိယိ	၃၀၅
အာဒီနဝပရိယေသနံ	၆
အာဒီနဝေါ	၅
အာဓိပတေယျေန	၂၄၉
အာပဇ္ဇထ	၇၀

ကဏ္ဍသုတေသနပြုစုသူများ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ၁၄၂

[ခ]

ခရီးသွား ၁၂၅
ခြေသည်းခြောက် ၁၂၅
ခြေသည်းခြောက်ခြင်း ၁၂၅
ခြေသည်းခြောက်ခြင်းရောဂါ

ဝေါဟာရ	ဘာသာစကား
ကိုရီးယား	ကိုရီးယား
ဂျပန်	ဂျပန်
ဂျော်ဂျီယာ	ဂျော်ဂျီယန်
ဂျာမနီ	ဂျာမန်
ဂရိ	ဂရိ
ဂွာတီမာလာ	စပိန်
ဂိနီ	ပြင်သစ်
ဂိနီဘစ်ဆော	ပေါ်တူဂီ
ဂိုလံဘီယာ	စပိန်
ဂိုလံဘီယာ	အင်္ဂလိပ်
ဂိုလံဘီယာ	ပြင်သစ်
ဂိုလံဘီယာ	ဒတ်ခ်
ဂိုလံဘီယာ	ပေါ်တူဂီ
ဂိုလံဘီယာ	စပိန်
ဂိုလံဘီယာ	အီတလီ
ဂိုလံဘီယာ	ဂျာမန်
ဂိုလံဘီယာ	ဂရိ
ဂိုလံဘီယာ	ဟီဘရူး
ဂိုလံဘီယာ	ဟင်္ဂေရီ
ဂိုလံဘီယာ	အိုက်စလန်
ဂိုလံဘီယာ	အင်္ဂလိပ်
ဂိုလံဘီယာ	အီတလီ
ဂိုလံဘီယာ	ဂျပန်
ဂိုလံဘီယာ	ကိုရီးယား
ဂိုလံဘီယာ	ကိုရီးယား
ဂိုလံဘီယာ	ကိုရီးယား

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဥ-ဦ]	
ဥဿဟတိ	၂၇၈
ဥဿီဒိဿတိ	၁၅၃
ဥဿုက္ကံ	၂၅၇
ဦသရံ	၂၀၂
ဦဟနန္တိ	၄၃
[ဧ]	
ဧကံသေန	၂၉၁
ဧကတ္ထာ	၂၅၁
ဧကဒါ	၁၉၄
ဧကနဝုတိကပ္ပေ	၂၀၉
ဧကမံသခလံ	၃၀၇
ဧကမံသပုဠုံ	၃၀၇
ဧကဝိဟာရီ	၂၅
ဧကာဂါရိကံ	၃၀၆
ဧကာရော	၂၆၀
ဧကောဒိ	၁၇၀
ဧကောဒိဘာဝံ +	၂၀၁
ဧဇာ	၅၁
ဧတ္ထကာနိ ဥဒကာဥ္ဆကာနိ ဣတိ ဝါ	၃၂၁
ဧတ္ထကာနိ ဝါလုကသဟဿာနိ ဣတိ ဝါ	၃၂၁
ဧဝံကမနီယော	၁၇၀
ဧဝံကာရီ	၁၇၃
ဧဝံဗန္ဓနီယော	၁၇၀
ဧဝံမဒနီယော	၂၇၀
ဧဝံမုဆ္ဆနီယော	၁၇၀
ဧဝံရဇနီယော	၁၇၀
ဧဟိ	၁၆၄
ဧဟိပဿိကော	၃၁၊ ၂၄၈
[ဩ]	
ဩကာသံ	၄၄
ဩကာသေဟိ	၂၅၉
ဩက္ကာမေန္တိ	၂၇၉
ဩက္ခာယတိ	၁၂၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဩ]	
ဩကိလိတုံ	၂၀၈
ဩစိရကဇာတော	၁၆၇
ဩဏီတပတ္တပါဏိနော	၂၅၄
ဩတရိတ္ဝာ	၁၆၉
ဩတာရံ	၁၅၁
ဩဒနကုမ္မာသူပစယဿ	၇၃
ဩဒါတဝသနော	၂၇၁
ဩဒါတဿ	၁၃၈
ဩဒါတော	၂၅၂
ဩမဇ္ဇပတောဒေါ	၁၅၀
ဩပက္ကမိကံ	၂၀၉
ဩပက္ကမိကာနိပိ	၂၀၉
ဩပနေယျိကော +	၂၄၈
ဩပနေယျိကော	၃၁
ဩပပါတိကာ	၃၀၆
ဩဖုနေယျ	၁၇၁
ဩရိမံ	၁၄၇
ဩဝဒါဟိ	၂၇၃
ဩသဇ္ဇေယျ	၁၆၉
ဩသဓိတိဏ္ဏဝနပ္ပတီသု +	၂၇၂
ဩသဓိ	၂၈၁
[က]	
ကခ်ါ	၂၉၂၊ ၃၀၇
ကစ္ဆိ	၃၄
ကစ္ဆပေါ	၁၅၁
ကဋ္ဌဟာရော	၃၀၈
ကဋ္ဌလာ ဝါ	၂၈၁
ကဋ္ဌာနံ	၁၉၁
ကဏ္ဌကော	၁၆၃
ကဏ္ဌပဋ္ဌမေဟိ	၁၇၆
ကတံ	၂
ကထာသလ္လာပေါ	၁၉၉
ကဒလိက္ခန္ဓံ	၁၄၁
ကဒါစိ ကရဟစိ	၁၆၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[က]	
ကန္တာ	၂၅
ကန္ဒတိ	၁၈၂
ကပါလံ	၁၆၄
ကပ္ပတိ	၂၉၀
ကပ္ပိတကေသမဿု	၃၀၃
ကမတိ	၂၅၃
ကမ္မနိရောဓဂါမိနီ	၁၁၅
ကမ္မနိရောဓဥ္ဇ	၁၁၅
ကမ္မန္တာ ဝါ	၂၈၉
ကမ္မဝိပါကဇာနိပိ	၂၀၉
ကရဏီယံ	၂
ကရဏီယေန	၂၅၁
ကရောတော	၃၀၆
ကလန္ဒကနိဝါပေ	၁၄
ကလဟဇာတာ	၂၀၀
ကလျာဏံ	၂၅၇
ကလျာဏဓမ္မော	၂၇၃
ကလ္လံ နု	၁၇
ကသမ္ဗုဇာတော	၁၅၅
ကဿကဿ	၂၈၂
ကဟန္တိ	၁၆၈
ကာမဏ္ဍလုကာ	၂၇၉
ကာမတဏ္ဍာ	၂၃၆
ကာမပရိဋ္ဌာဟော	၁၆၁
ကာမဘဝေါ +	၂၃၇
ကာမဘောဂိနော	၂၉၆
ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌိတေန	၂၂၁
ကာမသဟဂတာ	၂၄၁
ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ	၂၉၅
ကာမုပါဒါနံ	၂၃၇
ကာမူပသံဟိတာ	၂၅
ကာမေ	၁၆၁
ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ စ	၂၂၃
ကာယဂတာယ	၁၇၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[က]	
ကာယဂတာသတိ	၃၁၀
ကာယပဋိဗဒ္ဓါ	၂၆၂
ကာယသခ်ါရော	၂၆၂
ကာယိကဥ္ဇ	၁၈၅
ကာယိကာ	၂၆၂
ကာရယတော +	၃၀၆
ကာလံ	၁၄၂
ကာလက်တံ	၃၃၁
ကာလက်တော	၅၀၊၂၆၃
ကာလဿေဝ	၂၉၄
ကာလေန ကာလံ	၁၄၆
ကာဋ္ဌကေသာ	၉၆
ကာဋ္ဌကော	၁၆၆
ကာဋ္ဌော	၁၃၈၊၂၅၂
ကိံသုကော	၁၆၆
ကိစ္စကရဏီယေသု	၁၅၄
ကိဥ္ဇနံ +	၂၆၇
ကိဥ္ဇိ	၂၆၆
ကိဋ္ဌံ	၁၆၉
ကိဋ္ဌာဒေါ	၁၆၉
ကိဋ္ဌာရက္ခော စ	၁၆၉
ကိမတ္ထိယံ	၃၈
ကိမတ္ထိယာ	၃၀၁
ကိလန္တာ	၁၇၃
ကိလမတိ	၁၈၂
ကိလမတော	၃၀၆
ကိလမထဿ	၁၆၅
ကိလမာပယတော	၃၀၆
ကီဒိသော	၁၆၆
ကုက္ကုရံ	၁၇၃
ကုစ္ဆိံ	၄၃
ကုစ္ဆိသ္မိံ	၁၄၅
ကုဋ္ဌာရိယာ	၁၃၆
ကုဏ္ဍလီ	၃၀၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[ခ]	
ခုရပရိယန္တေန	၃၀၇
ခုရေန	၁၄၃
ခေတ္တံ	၂၀၂
ခေမံ	၁၄၇
ခေမဋ္ဌ	၃၁၆
[ဂ]	
ဂဏာစရိယော စ	၃၃၁
ဂဏီ စ	၃၃၁
ဂဏ္ဌိံ	၁၇၃
ဂဏ္ဍမူလံ	၈၂
ဂန္ထော	၅၁၊၁၇၇
ဂန္ဓေတုံ	၃၂၁
ဂန္ဓေယျ	၁၆၉
ဂတ္တာနိ	၁၇၂
ဂမိတော +	၂၉၇
ဂဿိနိ	၂၂၀
ဂမေတိ	၁၆၄
ဂမ္ဘီရေ	၁၃၄
ဂမ္ဘီရော	၃၂၁.
ဂမော	၂၉၅
ဂယာသီသေ	၁၃
ဂရဟာယ ဝါ	၂၉၂
ဂါဓဋ္ဌ	၁၀၂
ဂါမဂတော ဝါ	၁၆၉
ဂါမဃာတကာ	၁၄၇
ဂါမဏိ	၂၇၆
ဂါမန္တေ +	၂၆
ဂါရယှံ ဌာနံ	၃၀
ဂါဠှပန္ဓနံ	၃၀၃
ဂိဏ္ဍကူဋေ	၆၂၊၀၇
ဂိဒ္ဓကာဝသထေ	၇၁၊၃၃၄
ဂိလာနပုစ္ဆတာ	၆၂
ဂိလာနသာလာ	၁၀၇
ဂိလေယျ	၁၃၄
ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[က]	
ကုတူဟလသာလာယံ	၃၃၁
ကုထိတံ	၂၅၇
ကုပ္ပိဿတိ	၁၄၆
ကုမ္မဂ္ဂါ စ	၁၆၉
ကုမ္မော	၁၅၁
ကုလကုမာရိသု	၃၀၅
ကုလင်္ဂါရော	၂၀၉
ကုလဂဏ္ဍိကဇာတာ	၁၃၃
ကုလိတ္ထိသု	၃၀၅
ကုလေ	၂၂၉
ကုလ္လံ	၁၄၀
ကုသကဏ္ဍကာ စေဝ	၁၇၂
ကုသိတော စ	၂၂၃
ကူဋာဂါရံ ဝါ	၁၆၀
ကူဋာဂါရသာလာယံ	၃၂၂
ကောဏ္ဍ	၁၇၁
ကောဓနော စ	၂၂၁
ကောပံ	၂၇၅
ကောမာရကော	၁၃၆
ကောလာပေါ +	၁၃၆
[ခ]	
ခတ္တိယာပိ	၁၉၅
ခမနီယံ	၃၄
ခမေယျ	၂၀၀
ခယဂါမိနံ	၁၈၀
ခရဿရေန	၃၀၃
ခါယတိ	၁၄၉
ခိတ္တာ	၃၃၂
ခိပ္ပမေဝ	၁၆၄
ခိယတိ	၆၃
ခိရံ	၁၃၆
ခိရရုက္ခော	၁၃၆
ခိရောဒကိဘူတာ	၂၀၀
ခိလံ ဝါ ဥပ	၁၇၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဂ]	
ဂိဟိသဟာယော	၂၇၀
ဂုတ္တဒ္ဒါရော	၁၅၀
ဂေဟသိတံ	၅၇
ဂေဟသိတာနိ	၂၁၁
ဂေါဃာတကော	၄၃
ဂေါစရပသုတော	၁၅၁
ဂေါဏော	၁၆၉
ဂေါဘတ္တမိ	၂၈၂
ဂေါဝိကန္တနေန	၄၃
[ဃ]	
ဃာတေန္တော	၃၀၇
ဃောရဝိသာ	၁၄၆
[စ]	
စက္ခုကရဏီ	၂၉၅
စက္ခုဘူတော	၈၃
စက္ခုဝိညေယျာ	၂၅၊၈၁
စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ	၁၁
စဏ္ဍော	၂၇၅
စတုဂ္ဂုဏံ	၁၅၈
စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ	၂၄၈
စမ္မဥ	၁၇၁
စရတော	၁၆၃
စရန္တံ	၁၆၁
စရမာနော	၁၄၁
စလဥ္ဇေဝ	၅၄
စလိတံ	၄၅
စာဂေ စ	၂၇၄
စာတုဒ္ဒိသာ	၂၈၇
စာတုမဟာပထေ	၁၅၀၊၁၇၅
စာတုမဟာဘူတိကဿ	၇၃
စာရိတ္တံ	၃၀၅
စိတ္တပဋိဗဒ္ဓါ	၂၆၂
စိတ္တသခ်ါရော	၂၆၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[စ]	
စိတ္တသမာမိ	၃၀၈
စိတ္တာနိ	၁၄
စိတ္တာနုပဿီ	၃၁၃
စီဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာန ပစ္စယ-ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ	၂၅၇
စုတူပပါတော	၄၅
စေ အဓိဝါသေတိ	၆၆
စေ ဥပပရိက္ခတိ	၁၄၉
စေတသိကဥ္ဇ	၈၈၅
စေတေတိ	၃၀၀
စေတောဝိမုတ္တိ	၂၆၆
စေတောသမာဓိံ	၂၆၆
စေ နဂမေတိ	၆၆
စေ နပ္ပဇဟတိ	၆၆
စေ နဗျန္တီကရောတိ	၆၆
စောရတော ဝါ	၂၈၉
စောရာ	၁၄၇
[ဆ]	
ဆဒ္ဒါရံ	၁၆၇
ဆန္ဒမူလကံ	၂၉၃
ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ	၅
ဆန္ဒရာဂဝိနယော	၅
ဆန္ဒသမာဓိပဓာနသခ်ါရသမန္နာဂတံ+	၃၁၄
ဆန္ဒာနုနီတော	၅၆
ဆပ္ပါဏကေ	၁၇၃
ဆိန္ဒတော	၃၀၆
ဆိန္နပပဥ္ဇေ	၄၀
ဆိန္နဝဋ္ဋုမေ	၄၀
ဆိန္နသောတံ	၂၆၀
ဆေဒါပယတော	၃၀၆
[ဇ]	
ဇင်္ဂလံ	၂၈၂
ဇာဂရိယံ	၈၉၊၁၅၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[ခ]	
ခုဟေယျ ဝါ	၃၁
ခုဟော	၅၃
ခေဿာမိ	၁၃၃
[တ]	
တဉ္ဉ	၃၉
တဇ္ဇံ	၁၃၁
တတ္တာယ	၁၄၂
တထတ္တာယ	၂၆၂
တန္နာကုလကဇာတာ	၁၃၃
တန္တိဝေယော စ	၁၃၁
တပံ	၂၉၅
တပဿိံ	၂၉၅
တပေန ဝါ	၁၅၄
တရင်္ကော	၁၃၆
တသံ ဝါ +	၃၀၈
တာဏာ	၁၃၃
တာလစ္ဆိဂ္ဂဠေန	၂၅၉
တာလာဝတ္ထုကတံ	၃၂၁
တာလာဝတ္ထုကတာ	၃၃
တာဠေယျ	၁၆၉
တိဏံ	၂၉၁
တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ	၃၁၊၁၄၈
တိဏကလာပံ	၂၅၉
တိဏတ္ထိကေန	၂၉၁
တိဏာဂါရံ	၁၅၉
တိဏာနိ	၂၅၉
တိဏုက္ကာယ	၁၅၉
တိဏော	၁၃၂
တိဏ္ဍော	၉၃
တိတ္ထကရော	၃၃၁
တိရိယံ	၂၆၅
တုစ္ဆကံယေဝ	၁၄၃
တုစ္ဆာ	၂၉၁
တုဏ္ဍိဘူတော	၁၅၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[ဓ]	
ဓာတရဋ္ဌပရဇတံ	၂၉၀
ဓာတု	၃၂
ဓာနတာ	၉၆
ဓာနတော	၂၁
ဓာနိယာ ဝါ	၂၉၂
ဓာလေန	၂၆၈
ဓိဂုဆ္ဆမာနာ	၄၉
ဓိဂုဆ္ဆာ	၁၄၅
ဓိဏ္ဏော	၅၈
ဓိနေယျုံ	၁၃၆
ဓိဝံ	၂၅၅
ဓိဝိတပရိယန္တိကံ	၁၈၉
ဓိဝိတုကာမော	၁၄၆
ဓိဝိတေန စ	၄၉
[ဗျ-ဥ]	
ဗျတ္တာ +	၁၃၃
ဗျာပေသိ	၂၅၉
ဗျာမခါဏု သေယျတာပိ	၁၆၆
ဗျာယထ	၁၁၆၊၃၀၀
ဗျာယေယျ	၁၉၀
ဉာဏံ	၂
ဉာဏကရဏီ	၂၉၅
ဉာဏဘူတော	၈၃
ဉာတာနံ	၁၆၃
ဉာတိကေ +	၃၈
ဉာတီ ဝါ	၁၆၄
ဉာတေယျံ	၈၁
ဉာတော	၃၃၁
ဉာယပွဋိပန္နော	၂၄၈
[ဌ]	
ဌာနဗဟုလော ဝါ	၁၆၉
ဌာနေဟိ	၂၄၉
ဌိတိ	၉

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[တ-ထ]	
တေဇော	၁၉၁
တေရောဝဿိကော +	၁၃၆
တေလဥ္ဇ	၁၉၀
တေလပဇ္ဇောတံ	၂၇၆
တေလပ္ပဒီပံ	၁၅၇
တေလပ္ပဒီပေါ	၁၉၀၊၃၀၅
ထပတိ	၁၉၈
ထမ္ဘံ	၁၅၇
ထမ္ဘံ ဝါ ဥပ	၁၇၄
ထလေ	၁၃၂၊၁၅၃
ထာဝရံ ဝါ +	၃၀၈
ထေတတော	၃၂၅
ထေယျသခ်ါတံ	၃၀၅
ထေရာ +	၂၅၁
ထောမေယျ	၂၈၀
[ဒ]	
ဒက္ခိဏေယျော	၂၄၈
ဒက္ခော	၄၃၊၁၅၀
ဒက္ခော စ	၂၁၉
ဒဏ္ဍဥ	၁၇၁
ဒဏ္ဍသမ္ဖဿံ	၁၆၉
ဒဏ္ဍေန	၄၈၊၁၆၉
ဒန္ဓော	၁၆၃
ဒမာယ	၁၅၀
ဒမူပသမေန	၄၉
ဒမေန	၃၀၇
ဒဝါယ	၉၀
ဒသဓာ ဝါ	၁၇၁
ဒဿနံ +	၁၆၅
ဒဿနံ	၂၉၄
ဒဿာဝီ	၁၆၆
ဒဟရော	၂၂၀
ဒဋ္ဌပါကာရတောရဏံ	၁၆၇
ဒဋ္ဌုဒ္ဓါပံ +	၁၆၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဒ]	
ဒဋ္ဌေန	၄၃
ဒါတာ	၈၄
ဒါနိ သမ္ဘူတာနိ စေဝ	၂၈၉
ဒါမေန	၁၃၈
ဒါမေန ဝါ	၂၅၂
ဒါယံ	၁၆၃
ဒါယာဒေါ	၅၈
ဒါရုံ	၂၉၁
ဒါရုက္ခန္ဓံ	၁၅၃
ဒါရေသု	၃၀၅
ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနပတ္တော	၁၂၂
ဒိဋ္ဌမတ္တံ	၅၉
ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနက္ခန္တိယာ	၁၂၀
ဒိဋ္ဌုပါဒါနံ	၂၃၇
ဒိဋ္ဌေန	၂၉၃
ဒိဋ္ဌေယျံ	၈၁
ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ	၂၇
ဒိန္နံ	၃၀၅
ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ	၂၂၁
ဒိဝသံ	၁၆၄
ဒိသံ	၂၆၅
ဒီဃရတ္တံ	၃၀၊၄၄
ဒီပဥ္ဇ	၃၁၇
ဒုက္ကရံ နု ခေါ	၂၃၈
ဒုက္ခတာ	၂၃၇
ဒုက္ခဒုက္ခတာ	၂၃၇
ဒုက္ခပ္ပဋိကူလော	၁၄၆၊၁၆၂
ဒုက္ခသမ္ဘူတံ	၁၁၃
ဒုက္ခာဒိဝါဟာ	၅၅
ဒုက္ခိတော	၃၄၊၄၂
ဒုက္ခော	၂၉၅
ဒုဂ္ဂတိံ	၁၃၃
ဒုဂ္ဂတိံ +	၃၀၂
ဒုပ္ပညော စ	၂၂၁

[၁]

ဂန္ဓာရီမဟာဝိဇ္ဇာ ၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၆၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၆၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၆၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၆၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၆၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၆၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၆၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၆၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၆၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၆၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၇၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၇၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၇၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၇၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၇၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၇၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၇၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၇၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၇၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၇၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၈၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၈၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၈၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၈၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၈၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၈၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၈၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၈၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၈၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၈၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၉၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၉၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၉၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၉၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၉၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၉၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၉၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၉၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၉၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၉၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၀၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၀၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၀၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၀၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၀၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၀၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၀၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၀၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၀၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၀၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၁၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၁၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၁၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၁၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၁၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၁၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၁၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၁၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၁၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၁၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၂၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၂၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၂၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၂၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၂၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၂၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၂၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၂၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၂၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၂၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၃၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၃၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၃၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၃၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၃၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၃၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၃၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၃၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၃၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၃၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၄၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၄၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၄၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၄၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၄၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၄၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၄၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၄၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၄၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၄၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၅၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၅၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၅၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၅၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၅၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၅၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၅၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၅၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၅၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၅၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၆၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၆၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၆၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၆၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၆၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၆၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၆၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၆၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၆၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၆၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၇၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၇၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၇၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၇၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၇၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၇၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၇၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၇၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၇၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၇၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၈၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၈၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၈၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၈၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၈၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၈၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၈၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၈၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၈၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၈၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၉၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၉၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၉၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၉၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၉၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၉၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၉၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၉၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၉၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၁၉၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၀၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၀၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၀၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၀၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၀၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၀၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၀၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၀၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၀၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၀၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၁၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၁၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၁၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၁၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၁၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၁၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၁၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၁၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၁၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၁၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၂၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၂၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၂၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၂၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၂၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၂၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၂၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၂၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၂၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၂၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၃၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၃၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၃၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၃၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၃၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၃၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၃၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၃၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၃၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၃၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၄၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၄၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၄၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၄၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၄၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၄၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၄၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၄၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၄၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၄၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၅၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၅၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၅၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၅၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၅၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၅၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၅၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၅၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၅၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၅၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၆၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၆၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၆၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၆၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၆၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၆၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၆၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၆၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၆၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၆၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၇၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၇၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၇၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၇၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၇၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၇၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၇၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၇၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၇၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၇၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၈၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၈၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၈၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၈၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၈၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၈၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၈၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၈၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၈၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၈၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၉၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၉၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၉၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၉၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၉၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၉၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၉၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၉၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၉၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၂၉၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၀၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၀၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၀၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၀၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၀၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၀၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၀၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၀၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၀၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၀၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၁၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၁၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၁၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၁၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၁၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၁၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၁၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၁၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၁၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၁၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၂၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၂၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၂၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၂၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၂၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၂၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၂၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၂၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၂၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၂၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၃၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၃၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၃၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၃၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၃၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၃၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၃၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၃၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၃၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၃၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၄၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၄၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၄၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၄၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၄၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၄၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၄၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၄၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၄၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၄၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၅၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၅၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၅၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၅၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၅၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၅၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၅၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၅၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၅၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၅၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၆၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၆၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၆၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၆၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၆၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၆၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၆၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၆၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၆၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၆၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၇၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၇၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၇၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၇၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၇၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၇၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၇၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၇၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၇၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၇၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၈၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၈၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၈၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၈၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၈၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၈၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၈၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၈၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၈၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၈၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၉၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၉၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၉၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၉၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၉၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၉၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၉၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၉၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၉၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၃၉၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၀၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၀၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၀၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၀၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၀၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၀၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၀၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၀၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၀၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၀၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၁၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၁၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၁၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၁၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၁၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၁၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၁၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၁၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၁၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၁၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၂၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၂၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၂၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၂၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၂၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၂၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၂၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၂၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၂၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၂၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၃၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၃၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၃၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၃၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၃၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၃၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၃၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၃၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၃၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၃၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၄၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၄၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၄၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၄၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၄၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၄၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၄၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၄၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၄၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၄၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၅၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၅၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၅၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၅၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၅၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၅၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၅၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၅၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၅၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၅၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၆၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၆၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၆၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၆၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၆၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၆၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၆၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၆၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၆၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၆၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၇၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၇၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၇၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၇၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၇၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၇၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၇၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၇၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၇၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၇၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၈၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၈၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၈၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၈၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၈၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၈၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၈၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၈၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၈၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၈၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၉၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၉၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၉၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၉၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၉၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၉၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၉၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၉၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၉၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၄၉၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၀၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၀၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၀၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၀၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၀၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၀၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၀၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၀၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၀၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၀၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၁၀
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၁၁
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၁၂
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၁၃
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၁၄
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၁၅
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၁၆
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၁၇
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၁၈
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၁၉
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ ၅၂၀
ဂန္ဓာရီဝိ

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[နာ]	
နာ သမဏသမ္မတာ	၂၁၃
နာ သမ္ပဝေဓေ	၅၇
နာ သမ္ပာယေယျ	၁၁
နာ သာရဇ္ဇေယျုံ	၇
နာ သုကရာ	၁၆၅
နဋ္ဌာဂါရံ	၁၅၉
နာဇ္ဈဂါ	၁၈၂
နာနတ္တသညာနံ +	၂၀၄
နာနတ္ထာ	၂၅၁
နာနာကရဏံ	၁၈၅
နာနာခန္တိကာ	၃၀၅
နာနာဂေါစရေ	၁၇၃
နာနာဒိဋ္ဌိကာ	၃၀၅
နာနာဗာဟာသု	၄၃၊၁၆၂
နာနာဗျဉ္ဇနာ	၂၅၁
နာနာရုစိကာ	၃၀၅
နာနာဝိသယေ	၁၇၃
နာနုဿဝန္တိ +	၁၆၂
နာဗ္ဘညာသိံ	၅
နာဝ ကခ်ါမိ	၄၃
နာဝါ စ	၁၄၈
နာသာယံ	၁၆၉
နာသေန္တေဝ +	၂၂၈
နိကထော	၂၇၈
နိက္ကုဇ္ဇိတံ ဝါ	၂၇၅
နိက္ခိတ္တမဏိသုဝဏ္ဏာ	၂၉၀
နိက္ခိတ္တာ	၁၇၅
နိက္ခိတ္တော	၂၉၀
နိဂ္ဂဏ္ဌေယျ	၁၆၉
နိဂြောဓော	၁၃၆၊၁၆၇
နိစ္စကပ္ပံ	၄၅
နိစ္ဆာတော	၁၈၀
နိဇ္ဇရာ +	၂၉၉
နိတ္ထရဏတ္ထာယ	၁၅၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[နာ]	
နိန္နေတာ	၈၄
နိပဇ္ဇေယျုံ	၁၇၄
နိပါတေယျ	၁၆၄
နိပုဏဉ္ဇ	၃၁၅
နိပ္ပပဉ္ဇဉ္ဇ	၃၁၆
နိဗ္ဗာနနိန္နာ	၁၅၃
နိဗ္ဗာနသပ္ပါယံ	၁၁၆
နိဗ္ဗာနာယ	၂၉၆
နိဗ္ဗာယေယျ	၁၉၀
နိဗ္ဗိန္ဒံ	၂
နိမိတ္တံ	၆၀
နိမိတ္တဂ္ဂါဟော	၁၄၂
နိမိတ္တဿာဒဂထိတံ	၁၄၂
နိမိတ္တာနုသာရီ	၂၄၅
နိယျာတေဟိ	၁၅၅
နိရုပဓိ	၁၃၄
နိရောဓာနုပဿီ	၁၈၉
နိရောဓော	၉
နိလ္လောပံ	၃၀၆
နိဝါရေတာ	၁၆၇
နိသဇ္ဇဗဟုလော ဝါ	၁၆၉
နိသီဒနံ +	၉၂
နိဿဋ္ဌာ	၈
နိဿရဏံ	၅
နိဿာယ	၁၄၈
နိဿိတဿ	၄၅
နိဟတမာနေန	၁၇၈
နိဟိတံ ဝါ	၂၈၉
နေက္ခမ္မသိတံ	၅၇
နေက္ခမ္မသိတာနိ +	၂၁၁
နေရယိကော +	၂၈၄
နေလင်္ဂါ	၂၆၀
နေဝသညာနာသညာယတနံ	၂၀၆
နေဟိ	၂၉၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[ပ]	
ပဋိကူလာ	၁၇၄
ပဋိက္ကန္တိ	၁၈၈
ပဋိက္ကမန္တိ	၃၄
ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ	၂၉၀
ပဋိဃံ	၅၆
ပဋိဃံ ဝါ	၁၆၈
ပဋိဃသညာနံ +	၂၀၄
ပဋိဃသညာနံ	၂၄၃
ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နော	၁၈၈
ပဋိဆန္နံ ဝါ	၂၇၆
ပဋိဆန္နကမ္မန္တော	၁၅၅
ပဋိပဒေထ	၁၅၂
ပဋိပဒေယျ	၁၆၈
ပဋိပဒံ	၁၅
ပဋိပန္နော	၃
ပဋိပဿဒ္ဓါ	၁၉၄
ပဋိဘာတု	၁၂၀၁၉၃
ပဋိမုက္ကော	၈၀-၁
ပဋိဝိရတော စ	၂၂၆.
ပဋိဝေဒေသိ	၅၀
ပဋိသင်္ခိက္ခတိ	၂၆၆
ပဋိသလ္လာနသာရုပ္ပါနိ	၂၆
ပဋိသလ္လာနာ	၄၂
ပဋိသလ္လာနေ	၃၀
ပဋိသေဓေတုံ	၃၀၁
ပဋိသေဝတိ	၂၆
ပဋိဿတော	၆၃၊၂၀၃
ပဋိဟာ်မိ	၉၁
ပဋ္ဌပေတုံ	၁၄၀
ပဏဝေန	၃၀၃
ပဏိဓာယ	၁၅၄
ပဏိဓေဟိတိ	၂၄၃
ပဏိတဋ္ဌ	၃၁၆
ပဏိတေ	၁၉၈

ပဓါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[နာ-ပ]	
နော အဘိက္ကမန္တိ	၃၄
နှာပေတဗ္ဗာ	၁၄၆
ပကာသိတော ယထေဝ	၁၄၀
ပက္ကဂတ္တော	၁၂၂
ပက္ကန္တော၀	၂၁၃
ပက္ကဘိက္ခာနုပ္ပဒါနမတ္တေန	၂၀၉
ပက္ခံ	၁၂၃
ပက္ခာလေတ္ဝာ	၁၅၃
ပက္ခိပေယျ	၁၃၄
ပဂ္ဂဏှာတိ	၃၁၄
ပစတော	၃၀၆
ပစ္စက္ခာယ	၁၆၄
ပစ္စက္ခာယ +	၁၀
ပစ္စညာသိံ	၆
ပစ္စတ္တံ	၃၁၊၂၄၀
ပစ္စတ္ထိကံ	၃၀၃
ပစ္စတ္ထိကာ	၁၄၆
ပစ္စနုဘောတိ	၂၂၀
ပစ္စနိုမံ	၁၆၇
ပစ္စာ	၁၁၆
ပစ္စာဗဟာဟံ	၃၀၃
ပစ္စာဘတ္တံ	၂၅၁
ပဇ္ဇ	၂၁၉
ပဇဟတိ	၁၆၄
ပဇဟထ	၇၀
ပဇာယ	၅
ပဋ္ဌကဂေါ	၁၉၀
ပဋ္ဌသိခေါ	၀၉
ပဋ္ဌလိကော	၂၀၀
ပဋ္ဌဝေယျာကရဏေန	၁၆၆
ပဍုတ္တာနိ	၃၄
ပဍုပေတုံ	၁၄၀
ပဍုပဿမာနော	၃၂၁
ပဍုယ +	၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ပ]	
ပဏ္ဍိတော	၁၄၉
ပတိကုလံ	၂၂၀
ပတိတော	၂၉
ပတိရူပေ	၄၄၊၂၂၉
ပတောဒံ	၁၅၀
ပတ္တဝဋ္ဌိံ	၁၄၁
ပတ္တေယ်ျ	၈၁
ပဒက္ခိဏံ	၂၇
ပဒဥ	၁၈၇
ပဒဟတိ	၃၁၄
ပနုဇ္ဇ	၅၇
ပန္တာနိ	၂၅
ပပဥ္ဥယန္တာ	၅၇
ပပဥ္ဥိတံ	၁၇၈
ပပ္ပေါဌေတ္ဝာ	၂၅၉
ပဗ္ဗဇန္တိ	၂၇
ပဗ္ဗဇ္ဇံ	၁၅၅
ပဗ္ဗေသု	၁၄၅
ပမတ္တော	၁၆၉၊၂၇၇
ပမာဏကရော	၂၆၆
ပမာဒံ	၁၆၉
ပမာဒတ္ထ	၁၁၆
ပမာဒဝိဟာရီ	၆၈
ပယိရုပါသေယ်ျ	၃၁၉
ပရဗျာဗာဓာယပိ	၃၀၀
ပရမပတ္တိပတ္တော	၃၂၂
ပရမပုရိသော	၃၂၂
ပရမဿာသပ္ပတ္တော	၂၃၅
ပရာဇိနေယျုံ	၁၇၆
ပရာယနဥ္ဥ	၃၁၈
ပရိကန္တေယျ	၄၃
ပရိက္ခယံ	၁၆၄
ပရိက္ခိဏော	၂၆၃
ပရိစာရေတိ	၁၇၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ပ]	
ပရိစာရေန္တော	၃၀၃
ပရိစိဏ္ဏော	၄၄
ပရိစိတာ	၁၇၄
ပရိညာ	၁၁
ပရိညေယ်ျ	၁၉
ပရိတ္တာအပိ+	၁၃၅
ပရိတ္တာပိ	၁၉၄
ပရိဒေဝတိ	၁၈၂
ပရိနေတ္ဝာ	၃၀၃
ပရိပန္ထေ	၃၀၆
ပရိပူရော	၂၂၈
ပရိဘာသိဿန္တိ	၄၇
ပရိဘေဒိ	၁၃၅
ပရိမသေယျ	၁၄၇
ပရိမုတ္တော	၈
ပရိယာဒါနံ	၁၆၄
ပရိယာဒါနာ	၁၉၀
ပရိယာဒိန္နံ	၂၄
ပရိယာဒိန္နဝဋ္ဌေ	၄၀
ပရိယာဒိယန္တေ စ+	၁၃၅
ပရိယာပါဒေန္တိ	၂၇၈
ပရိယာပုဏာဟိ	၈၀
ပရိယာယာမိ+	၆၆
ပရိယေသန္တိ+	၄၉
ပရိယေသိတဗ္ဗံ	၂၉၁
ပရိယေသိဿာမိ	၄၄
ပရိယောဂါဌေန	၂၉၃
ပရိဟာနဓမ္မဥ္ဥ	၆၅
ပရိဟာရီ	၂၈၃
ပရောဒိ	၂၇၇
ပလဋ္ဌိတောတိ	၁၇၂
ပလာယေထ	၁၄၆
ပလုဒ္ဓေါ	၂၇၈
ပလောကဓမ္မံ	၄၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ပ]	
ပလောကိနံ	၁၈၀
ပဝတ္တာ	၈၃
ပဝါရေယျုံ	၁၆၄
ပဝါဟေယျ	၁၇၁
ပဝိသေယျ	၁၆၃
ပဝေဓတိ	၁၈၃
ပဝေလိယမာနေန +	၂၅၈
ပဝေသေတာ	၁၆၇
ပသယ့်	၃၀၃
ပသာရိတံ	၂၄၅
ပသာရိတော	၁၈၈
ပဿံ	၁၄
ပဿတာ	၉၆
ပဿဒ္ဓိ	၄၅၊၆၈
ပဿဒ္ဓိယော	၁၉၃
ပဟာတဗ္ဗံ	၁၁
ပဟာရံ	၄၈
ပဟာသာနံ	၂၇၆
ပဟိတတ္တော	၂၇
ပဟူတဇာတရူပရဇတာနိ	၂၈၉
ပဟူတဓနဓညာနိ	၂၈၉
ပဟူတဝိတ္တူပကရဏာနိ	၂၈၉
ပဟောတိ	၃၂၁
ပါစာပယတော	၃၀၆
ပါစိနနိန္နာ	၁၆၅
ပါဋိကင်္ခံ +	၂၀၀
ပါဏဟရာ	၁၈၃
ပါဏာတိပါတီ စ	၂၂၃
ပါဏိနာ	၄၈
ပါဏုပေတံ	၂၀၉
ပါတာလော +	၁၈၂
ပါတုဘဝန္တိ	၆၈
ပါတုဘာဝေါ	၉
ပါတေဿာမိ	၁၄၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ပ]	
ပါဒေသု	၁၄၅
ပါပိမတော	၈၁
ပါမောဇ္ဇံ	၆၈
ပါရဂါ	၅၃
ပါရဂူ	၁၈၇
ပါရင်္ဂတော	၁၃၂
ပါရိစရိယံ	၂၂၀
ပါရိမံ	၁၄၃
ပါဝဋ္ဌနိပ္ပါဠိနာယ စ	၂၃၀
ပါဟုနေယျော	၂၄၈
ပိဋ္ဌိ	၁၅၈
ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌတော	၁၄၆
ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာနံ	၂၅၁
ပိတ္တံ	၂၀၉
ပိတ္တသမုဋ္ဌာနာနိပိ	၂၀၈
ပိပါသာ	၁၄၅
ပိယရူပါ	၂၅
ပိယာပိယံ	၅၆
ပိလက္ခော	၁၃၆
ပိသုဏဝါစံ	၃၀၂
ပီဏေတိ	၂၉၆
ပီတိ	၆၈
ပီတိသဟဂတာ	၂၄၃
ပီတေ	၁၈၈
ပုညကွေတ္တံ	၂၄၈
ပုညာနိ စ	၁၆၄
ပုဇ္ဇော	၁၁
ပုဏ္ဏော	၁၆၂
ပုတ္တဝတီ	၂၃၀
ပုထုသိလံ	၂၈၀
ပုထူ	၁၉၄
ပုနဗ္ဘဝေါ	၆
ပုရက္ခတ္ဝာ	၁၅၃
ပုရတ္ထာဘိမုခေါ	၁၅၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ပ-ဖ]	
ပုရိမတရာနိ	၃၃၁
ပုရိမာနိ +	၃၃၁
ပေါထုဇ္ဇနိကော	၂၉၅
ဖန္ဒတော	၃၀၆
ဖန္ဒာပယတော	၃၀၆
ဖန္ဒိတံ	၁၇၈
ဖရိတ္ဝာ	၂၆၅
ဖရုသဝါစံ	၃၀၂
ဖလံ	၃၀၅
ဖာလေယျ	၁၇၁
ဖုဿ ဖုဿ	၁၈၁
ဖေဂ္ဂုမ္ပိ	၁၄၁
[ဗ]	
ဗဇ္ဈန္တု ဝါ	၂၇၈
ဗဒ္ဓေါ +	၁၇၇
ဗဒ္ဓေါ	၈၀
ဗန္ဓနေန	၂၉၂
ဗန္ဓိတ္ဝာ	၁၄၈
ဗလဝတရော	၁၇၄
ဗလဝန္တော	၄၃
ဗလာနိ	၂၂၆
ဗလီဗဒ္ဓေါ	၁၃၈၊၂၅၂
ဗဟလပတ္တပလာသော	၁၆၇
ဗဟလမတ္တိကာ	၁၆၀
ဗဟိ အာဝသထေ +	၂၉၄
ဗဟုကဏ္ဍကံ	၁၆၃
ဗဟုကရဏီယာ	၃၂၂
ဗဟုကိစ္စာ	၃၂၂
ဗာဓေတဗ္ဗံ	၂၆၈
ဗာလော	၃၂၃
ဗာဋ္ဌိသိကော +	၁၃၄
ဗာဋ္ဌဂိလာနော	၃၄
ဗီဇာနိ	၂၈၂
ဗုဒ္ဓသရဏဂမနံ	၂၄၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဗ-ဘ]	
ဗုဒ္ဓေါ	၂၄၇
ဗျတ္တော	၁၄၉
ဗျထဥ္ဇ	၅၄
ဗျန္တီကရောတိ	၁၆၄
ဗျသနံ	၁၃၄
ဗျာပဇ္ဇတိ	၁၅၉
ဗျာပန္နစိတ္တော	၃၀၃
ဗျာပါဒပ္ပဒေါသံ	၂၈၆၊၃၀၃
ဗျာဘင်္ဂိဟတ္ထာ	၁၇၅
ဗျာဘင်္ဂီဟိ	၁၇၅
ဗျာသိဥ္ဇတိ	၆၈
ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ	၂၇
ဗြဟ္မညတ္ထံ ဝါ +	၂၁၃
ဗြဟ္မဘူတော	၈၃
ဗြာဟ္မဏော	၁၃၂
ဘဂဝံနေတ္တိကာ	၁၂၀
ဘဂဝံပဋိသရဏာ	၁၂၀
ဘဂဝံမူလကာ	၇၇
ဘဂဝါ	၂၄၇
ဘဥ္ဇိ	၃၀၅
ဘညမာနေ	၁၄
ဘဋ္ဌေ	၃၀၁
ဘဏိတာနိ	၂၅၅
ဘဏ္ဍဓောဝနမ္ပိ	၂၈၃
ဘဏ္ဍနဇာတာ	၁၉၉
ဘဒ္ဒကော	၂၃၂
ဘယာယံ	၁၃
ဘဝတဏ္ဍာ	၂၃၆
ဘဝရတဿ	၃၂၇
ဘဝသတ္တော	၁၇
ဘဝသမ္မုဒိတဿ	၃၂၇
ဘာဂီ ဧဝ	၁၆၅
ဘာဇနံ	၁၄၇
ဘာရဿ	၁၅၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဘ]	
ဘိတ္တိံ	၁၅၇
ဘိန္ဒတိ	၂၆၂
ဘိယျောသော မတ္တာယ	၁၇၂
ဘီတော	၁၄၇
ဘုဇိသေဟိ +	၂၄၉
ဘုဥ္ဇသု	၁၆၄
ဘုတ္တာဝိနော	၂၅၄
ဘုသမုဋ္ဌိ	၂၉
ဘူတပုဗ္ဗံ	၁၅၁
ဘူရိပညေန	၁၈၁
ဘေသဇ္ဇာနိ	၄၄
ဘောဂဗလံ	၂၂၆
ဘောဂါ စ	၂၁၉
ဘောဂေ	၂၉၆
ဘောဂေဟိ	၁၆၄
ဘောဇေတဗ္ဗာ	၁၄၆
[မ]	
မံတာဏာ +	၂၈၃
မံဒီပါ	၂၈၂
မံလေဏာ +	၂၈၃
မံသပေသိ သေယျထာပိ	၁၆၇
မံသရဏာ +	၂၈၃
မက္ကဋ္ဌံ	၁၇၃
မဂ္ဂေါ	၁၆၉
မစ္စုဇဟော	၁၃၄
မစ္စုရာဇံ	၁၃၄
မစ္ဆရီ စ	၂၂၂
မစ္ဆော	၁၃၄
မစ္ဆေရမလပရိယုဋ္ဌိတေန	၂၂၁
မဇ္ဈနှိကာယံ	၂၂၁
မဇ္ဈိမာ	၂၉၅
မဇ္ဈေ	၁၆၈
မဥ္ဇကံ	၂၉
မဥ္ဇကာနိ	၃၀၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[မ]	
မညိတံ	၁၇၇
မဏ္ဍနာယ	၉၀
မဏ္ဍလမာဋ္ဌေ +	၂၅၁
မတော	၂၆၃
မတ္တညူ	၁၅၀
မတ္တော	၂၇၇
မဒံ	၁၆၉
မနာပါ	၂၅
မနာပါမနာပေသု +	၁၄၉
မနာပိယေသု	၁၇၄
မနုဿဂ္ဂါဟော	၁၅၃
မနုဿဓမ္မာ	၂၇၀
မနုဿာရာဟသေယျကာနိ	၂၆
မနော +	၁
မနောမယံ	၅၇
မနောရမာနိ	၅၆
မရဏမတ္တံ	၁၄၆
မသိံ	၁၇၁
မဟဂ္ဂတေန	၂၆၅
မဟတာ	၂၈၇
မဟဒ္ဓနာနိ	၂၈၉
မဟလ္လကော	၅၈
မဟာဘိညတံ	၂၄၂
မဟာဘောဂါနိ	၂၈၉
မာ အာဟရေသိ	၄၃
မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝဿ	၇၃
မာတုစိတ္တံ	၉၆
မာနဂတံ	၁၇၈
မာနာဘိသမယာ +	၃၃၂
မာနာဘိသမယာ	၁၈၁
မာယံ	၃၀၀
မာယာဝီ	၃၀၁
မာရပညတ္တိ ဝါ	၂၈
မာရပါသော	၈၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[မ]	
မာရဗန္ဓနေန	၈၀
မာရဃ	၈၁
မာရော ဝါ	၂၈
မာလီ	၃၀၃
မားလုတာ	၁၉၄
မာ ဝိဇ္ဈီတိ	၁၆၃
မာ ဝိပ္ပလပီတိ	၂၇၃
မိစ္ဆာ	၂၆၉
မိတ္တာ ဝါ	၁၆၄
မုခသတ္တိဟိ	၂၀၀
မုစ္ဆိတော+	၂၉၃
မုဉ္စပဗ္ဗဘူတာ	၁၃၃
မုဋ္ဌဿတိ စ	၂၂၃
မုဋ္ဌာ	၀၅
မုဏ္ဍောယျာ စ	၂၇၀
မုဏ္ဍာ	၁၆၄
မုတော	၅၉
မုတ္တံ	၁၇၆
မုတ္တိဥ္ဆ	၃၁၃
မုတ္တော+	၁၇၃
မုဒုနိ	၄၃
မုသာဝါဒေန	၃၀၅
မုသာဝါဒီ စ	၂၂၃
မုဋ္ဌဿ ဝါ	၂၇၆
မုဋ္ဌော	၃၀၀
မူလေ	၁၄၁
မေတ္တာသဟဂတေန	၂၆၅
မေဓာဝီ	၁၄၉
မောသဓမ္မံ	၁၈၀
[ယ]	
ယံ အညာဏံ	၂၃၆
ယံ နော ပရိစရေယျ	၄၄
ယဇန္တော	၃၀၃
ယဇာပေန္တော	၃၀၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[ယ]	
ယတြ ဟိ	၅၈
ယတြ ဟိ နာမ သံသန္ဒိဿတိ	၃၂၂
ယတြ ဟိ နာမ သမေဿတိ	၃၂၂
ယထာကာမကရဏီယော	၈၀
ယထာပစ္စယံ	၇၁
ယထာဗလံ	၃၀၅
ယထာသတ္တိ	၃၀၅
ယဒိစ္ဆကံ	၁၅၀
ယမိဒံ ဝေဒနာဂတံ	၉၃
ယဝကလာပီ	၁၇၅
ယသဿီ	၃၃၁
ယသေန	၂၆၉
ယာ ကာမမုစ္ဆာ	၁၆၁
ယာနီကတာ	၁၇၄
ယာပနီယံ	၃၄
ယာပေတု	၄၃
ယာဝကီဝဉ္စ	၅၊၂၆၄
ယာ သင်္ကိတိ	၅၄
ယိဋ္ဌံ	၃၀၅
ယုတ္တော	၁၅၀
ယေန ဝါ တေန ဝါ	၁၄၆
ယော ကာမစ္ဆန္ဒော	၁၆၁
ယော ကာမသ္မေဟော	၁၆၁
ယောဂံ	၇၀
ယောဂက္ခေမိ ပရိယာယံ	၇၄
ယောဂ္ဂါစရိယော	၁၅၀
ယော စ မနော+	၁၂
ယော ဆန္ဒရာဂဝိနယော+	၁၉၆
ယောတ္တေန	၁၃၀
ယောတ္တေန ဝါ+	၂၅၂
ယောဓာဇိဝါနံ	၂၇၀
ယောနိစ+	၁၅၀
ယောနိသော	၁၂၃
ယောပိ ပစ္ဆယော	၁၁၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ယ-ရ]	
ယောပိ ဟေတု	၁၁၃
ယော သန္နိပါတော	၅၄
ယော သမဝါယော	၅၄
ရင်မဇ္ဈေ	၂၇၆
ရဇနီယာ	၂၅၊၂၇၇
ရဇ္ဇုယာ	၁၇၃
ရတ္တော	၃၀၀
ရထိယံ	၃၀၃
ရမဏီယံ	၂၅၇
ရသ္မိယော	၁၅၀
ရာဂဂ္ဂိနာ	၁၃
ရာဂပထံ	၅၆
ရာဂါဓိကရဏံ	၃၀၀
ရာဇတော ဝါ	၂၈၉
ရာဇန္တေပုရေ	၂၉၀
ရာဇဝေရီ	၃၀၄
ရာဇမဟာမတ္တာ ဝါ	၁၆၄
ရာဇာနော ဝါ	၁၆၄
ရိတ္တကံယေဝ	၁၄၇
ရုက္ခမူလာနိ	၁၁၆၊၃၁၀
ရုစိယာ	၁၁၉
ရူပဂတံ	၃၂၅
ရူပပဋိသံယုတ္တော	၂၁၇
ရူပပွဋိသံဝေဒီ	၃၁
ရူပဗလံ	၂၂၆
ရူပဗလဟေတု ဝါ	၂၂၉
ရူပဘဝေါ	၂၃၇
ရူပမယော	၁၃၂
ရူပရတဿ +	၃၂၇
ရူပသခ်ါယ	၃၂၁
ရူပသညာ	၁၉၃
ရူပသညာနံ +	၂၀၄
ရူပသမ္သဝါ	၆၀
ရူပသဟဂတာ	၂၄၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ရ-လ]	
ရူပါနိစ္စတဉ္ဇ	၁၂၄
ရူပါရာမဿ +	၃၂၇
ရူပါရာမာ	၁၁၃
ရောဂေါ	၅၁
ရောဟနတ္ထာယ	၁၅၀
လာဘာ	၂၅၃
လုဇ္ဇတိ	၃၉
လူခဇီဝိံ	၂၉၅
လေဒ္ဓုနာ	၄၈
လေဏဉ္ဇ	၃၁၇
လောကံ	၂၂၄
လောကန္တဂူ	၁၃၃
လောကမာနီ	၈၄
လောကဝိဒူ	၂၄၇
လောကသညီ	၈၄
လောကေ	၅
လောမဟဋ္ဌဇာတော	၂၅၉
လောဟိတကော	၁၆၇
[ဝ]	
ဝစီသခ်ါရော	၂၆၂
ဝစ္ဆဂိဒ္ဓိနိယော	၁၅၅
ဝဉ္ဇိတော	၂၇၈
ဝဉ္ဇုံ	၁၄၃
ဝဋ္ဌိံ စ	၁၉၀
ဝစုန္တိ	၆၀
ဝစုမာနာ	၂၃၀
ဝစုံဟိ	၂၃၀
ဝဏံ	၁၅၀
ဝဏ္ဏေတိ	၂၈၈
ဝဏ္ဏေန	၂၄၉
ဝတ	၁၆၄
ဝတေန ဝါ	၁၅၄
ဝတ္တတိ	၂၂၇
ဝတ္တာ	၈၃

ကိုယ်ခြေ ၁၀
ကိုယ်စား ၁၀
ကိုယ်စားပြု ၁၀
ကိုယ်စားလှယ် ၁၀
ကိုယ်ပိုင် ၁၀
ကိုယ်ရေး ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ၊ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ + ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။ ၁၀
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ။

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[ဝ]	
ဝိရာဂါနုပဿီ +	၁၈၉
ဝိရာဇိတာ	၁၃၃
ဝိရောဓံ	၅၇
ဝိရောဓော ဝါ	၁၈၇
ဝိလေခေယျုံ	၁၇၂
ဝိလောကိတေ	၁၈၈
ဝိဝဋ္ဋောယထေဝ	၁၄၀
ဝိဝတ္တယီ +	၁၈၁
ဝိဝတ္တယီ	၃၃၂
ဝိဝရိတုံ	၁၄၀
ဝိဝရေယျ	၂၇၆
ဝိဝါဒါပန္နော	၂၀၀
ဝိဝိစော	၁၉၄
ဝိဝေကနိဿံ	၁၆၅၊ ၂၆၄
ဝိဝေကပေါဏံ	၂၆၄
ဝိသညုတ္တာ	ဂ
ဝိသမံ	၂၀၉
ဝိသမပရိဟာရဇာနိပိ +	၂၀၉
ဝိသာရဒေါ	၂၃၀
ဝိသုဒ္ဓတ္တာ	၂၇၃
ဝိဿဇ္ဇထ	၂၅၇
ဝိဟေသော စ	၆၀
ဝိဟေသေသိ	၅၀
ဝီဏာယ	၁၇၀
ဝီတစ္စိကာနံ	၁၆၂
ဝီတမလံ	၃၅
ဝီတမူမာနံ	၁၆၂
ဝီတသလ္လော	၅၁
ဝီတိသာရေတ္တာ	၁၃၇
ဝုဋ္ဌိတော	၄၂
ဝုတ္တဝါဒိနော စေဝ	၃ဂ
ဝုဒ္ဓေါ	၅ဂ
ဝုယ္ဟမာနံ	၁၅၃
ဝုသီတဗြဟ္မစရိယော	၁၃၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[ဝ]	
ဝူပကဋ္ဌော	၂၇
ဝူပသန္တော	၂၆၃
ဝူပသမော	၉
ဝေဂေါ	၁၃၂
ဝေဒဂူ	၃၂
ဝေဒနာဂတံ	၃၂၅
ဝေဒနာနုပဿီ	၃၁၃
ဝေဒယိတာနိ	၂၀၉
ဝေဒိတဗ္ဗော	၃၁
ဝေပုလ္လာယ	၃၁၄
ဝေယျာကရဏသ္မိံ	၁၄
ဝေဿာပိ	၁၉၅
ဝေဠုဝနေ	၁၄
[သ]	
သံကစ္စိတ္တာ	၁၄ဂ
သံကိလိဋ္ဌံ	၁၅၆
သံခိတ္တေန	၂၇
သံယမာယ	၁၅ဝ
သံယမေန	၃ဝ၇.
သံယုတ္တာ	၁၃ဂ
သံယောဂေါ	၂၅
သံယောဇနာ	၂၁
သံယောဇနိယေ	၃၃
သံဝဏ္ဏိတော	ဂ၂
သံဝရဋ္ဌေ	၆၉
သံဝရော စ	၁၆၃
သံဝိဂ္ဂါ	၂၅၉
သံဝိဘဇတိ	၂၉၆
သံဝိဘဇာမိ+	၃ဝ၅
သံဝေသေတဗ္ဗာ	၁၄၆
သံသဋ္ဌော	၁၅၄
သံသာမေတ္ထာ	၅ဝ၊ ၂၅၃
သံသီဒိဿတိ	၁၅၃
သဉ်မိ+	၁၃၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သကံ သကံ ဂေါစရဝိသယံ	၁၇၃
သကဋ္ဌံ	၂၉၁
သကမုဋ္ဌိနာ	၂၆၈
သကလိကံ သကလိကံ	၁၇၁
သကေ ကပါလေ	၁၅၁
သက္ကစ္စံ	၂၈၂
သက္ကာယော	၂၃၈
သက္ခရာ ဝါ+	၂၈၁
သဂဟနော စ	၁၆၉
သဂါဟံ+	၁၃၂
သဂ္ဂံ	၂၂၅
သင်္ကသာယတိ	၁၅၁
သင်္ကဿရသမာစာရော+	၁၅၄
သခ်ံ	၆၉
သခ်တော	၁၈၈
သခ်ဓမော	၂၈၇
သခ်ါတဓမ္မဿ	၁၈၇
သခ်ါရဒုက္ခတာ	၂၃၇
သခ်ျံ+	၁၈၂
သင်္ဂတိ+	၂၃
သင်္ဂမ္မ	၂၇၂၊၂၈၀
သင်္ဂါတိဂေါ	၁၃၄
သင်္ဂါမေ	၂၇၈
သဃ်ဋ္ဌနသမောဓာနာ	၁၉၁
သဃ်ာဋ္ဌိံ	၁၅၈
သဃ်ီစေဝ	၃၃၁
သစ္စဥ္ဇ	၃၁၅
သစ္စဝဇ္ဇေန	၃၀၇
သစ္စသမ္ဘူတာနိ	၂၈၉
သစ္စသမ္မတံ	၂၀၈
သစ္စာလိကေန	၂၇၆
သဇောတိဘူတာယ	၁၄၂
သညာပေန္တိ	၂၇၉
သညာမနသိကာရာ	၂၄၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိ	၂၆၂
သညီ	၁၇၇
သညုတ္တော	၁၈၆
သဏ္ဌပေတိ	၂၄၁
သတတံ	၁၅၁
သတဓာ ဝါ	၁၇၁
သတိမာ	၂၁၆
သတိသမ္မောသာ	၁၆၃
သတုပ္ပါဒေါ	၁၆၃
သတော	၅
သတ္တိယာ	၁၄၃
သတ္ထံ	၄၃
သတ္ထဟာရကံ	၄၉
သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ	၂၄၇
သတ္ထာရာနုဂ္ဂဟိတော	၂၄၂
သဒရာ	၁၆၀
သဒုတိယဝိဟာရီ	၂၅
သဒေဝကေ	၅
သဒေဝမနုဿာယ	၅
သဒ္ဒေါ	၁၇၀
သဒ္ဓါဒုတိယာ	၅၆
သန္တံ	၁၈၁
သန္တဥ္ဇ	၃၁၊၃၁၆
သန္တပ္ပေသိ	၂၅၄
သန္တသ္မိံ	၁၉၈
သန္တာနေဿတိ	၉၀
သန္တာပေယျုံ	၄၃
သန္တာရဏီ	၁၄၈
သန္တိကေ	၆၃၊၃၂၄
သန္ထရိတ္ဒာ	၁၅၇
သန္ထာဂါရံ	၁၅၆
သန္ဒစ္ဆာယောတိ	၁၆၇
သန္ဒဿေတ္ဒာ	၁၅၇
သန္ဒိဋ္ဌိကော	၃၁၊၂၄၇

ပဒါနုက္ကမော [သ]	ပိဋ္ဌင်္ကော
သမဓေဝသိ	၃၄
သမနုပဿထ	၁၂၃
သမနုဿရန္တော	၁၆၉
သမန္တေသတိ	၁၇၂
သမပ္ပိတော	၁၇၆
သမယာသမယံ	၂၀၄
သမာဂမ္မ	၂၀၀
သမာဒပေတ္ဝာ	၁၅၇
သမာဓိယတိ	၁၈၀
သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ	၂၄၉
သမာရကေ	၅
သမာရဒ္ဓါ	၁၇၁
သမိဉ္ဇနပသာရဏံ	၁၄၅
သမိဉ္ဇိတံ	၂၄၅
သမိဉ္ဇိတေ	၁၈၈
သမိတံ	၁၅၁
သမုစ္ဆိတော	၅၆
သမုတ္တေဇေတ္ဝာ	၁၅၇
သမုဒါစရန္တိ	၂၄၁.
သမုဒ္ဒနိန္နော	၁၅၃
သမုန္နာ	၁၃၃
သမုပဗ္ဗူဠ္ဍော +	၁၇၅
သမောဒဟိတ္ဝာ	၁၅၁
သမ္မဇာနော	၃၁၃
သမ္မဇ္ဇလိတာယ	၁၄၂
သမ္မန်ံ	၁၆၉
သမ္မရိတာပေယျုံ	၄၃
သမ္မလိမဋ္ဌံ	၁၄၂
သမ္မဝါရေသိ	၂၅၄
သမ္မသမာနာ	၂၃၃
သမ္မဟံသေတ္ဝာ	၁၅၇
သမ္မာပုဏိတ္ဝာ	၂၅၈
သမ္မပ္ပလာပံ	၃၀၂
သမ္မဟုလာ	၁၉၇

ပဒါနုက္ကမော [သ]	ပိဋ္ဌင်္ကော
သန်ဓိံ	၃၀၆
သန္နာမေယျ	၁၆၂
သန်ဓိပတိတာနံ	၂၅၁၊၂၉၀၊၃၃၁
သန်ဓိပါတာ	၂၀၉
သန်ဓိပါတိကာနိပိ	၂၀၉
သန်ဓိသိန္နာနံ	၂၅၁၊၂၉၀၊၃၃၁
သန်ဓိသီဒတိ	၁၇၀
သပ္ပဋိဘယံ	၁၄၇
သပ္ပဋိဘယော စ	၁၆၉
သပ္ပသောဏ္ဍိကပဗ္ဘာရေ	၂၉
သပ္ပါယာနိ	၄၃
သပ္ပိကုမ္ဘံ ဝါ	၂၀၁
သပ္ပိပါယာသေန	၂၅၇
သဗ္ဗဇိ	၇၂
သဗ္ဗတ္ထတာယ	၂၆၅
သဗ္ဗထာသဗ္ဗံ	၁၄၁
သဗ္ဗဒုက္ခဝိတိဝတ္တော	၄၀
သဗ္ဗမိ	၂၆၅
သဗ္ဗနဝကော	၂၅၀
သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ	၂၄၅
သဗ္ဗနိမိတ္တာနိ	၃၀
သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပိ	၂၀၁
သဗ္ဗပုဟာနာယ	၁၁
သဗ္ဗမညိတသမုဋ္ဌါတသာရုပ္ပံ +	၁၅
သဗ္ဗသန္ထရိံ	၁၅၇
သဗ္ဗာဝန်္တံ +	၂၆၅
သဗ္ဗုပါဒါနုပရိညာယ	၂၃
သဗ္ဗုပါဒါနုမရိယာဒါနာယ	၂၃
သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ	၁၄၁
သဘာယော စ	၁၆၉
သမဂ္ဂါ	၂၀၀
သဂီဘူတော	၁၇၆
သမဇ္ဇမဒ္ဓေ	၂၇၆
သမဏာဟဋ္ဌိညော	၁၅၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သမ္မောဓာ	၅
သမ္မောဓာယ	၂၉၆
သမ္ဘဝဥ	၁၈၀
သမ္ဘာဝိတော	၈၂
သမ္မဂ္ဂတာ	၃၀၆
သမ္မဒ္ဒသော	၁၈၁
သမ္မပ္ပညာယ	၁၊၁၃၀
သမ္မာ	၁၂၃
သမ္မာပဋိပန္နာ	၃၀၆
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ	၂၄၇
သမ္မာသမ္မောဓိံ	၅
သမ္မူဠ္ဌဿ	၃၃၄
သမ္မောဒမာနာ	၂၀၀
သမ္မောဒနီယံ	၁၃၇
သမ္မောဒိ	၁၃၇
သမ္မောဟံ	၁၈၂
သရက္ခသံ +	၁၃၂
သရဇာပိ	၁၉၄
သရဏဥ	၃၁၈
သရပတ္တာနိ	၁၇၂
သရဝနံ	၁၇၂
သရသင်္ကပ္ပါ	၆၅၊၁၆၃
သလာကာဝုတ္တာ +	၂၈၇
သလ္လံ	၅၁၊၁၇၇
သဝနံ ဝါ	၂၉၄
သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ	၅
သဟတိ	၁၃၂
သဟဓမ္မိကော	၃၈
သဟနန္ဒီ	၁၅၄
သဟဗျတံ	၂၇၆
သဟသောကီ	၁၅၄
သာခါပလာသေ	၈၃
သာဒိယန္တိ	၂၉၀
သာဒုံ စ	၅၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သာဓိကပေါရိသာ	၁၆၂
သာဓုသမ္မတော	၃၃၁
သာနံ	၃၄
သာမညတ္ထံ ဝါ +	၂၁၃
သာမညသမ္ဘူတာနိ	၂၈၉
သာမိကံ	၂၂၇
သာမိသာ +	၂၁၄
သာမိသာပိ	၁၉၅
သာမီစိပ္ပဋိပန္နော	၂၄၈
သာယနှသမယံ	၄၂
သာရဂဝေသီ	၈၃၊၁၄၁
သာရဇ္ဇန္တိ	၇
သာရဏီယံ	၁၃၇
သာရတ္တစိတ္တော	၆၀
သာရတ္ထိကော	၈၃၊၁၄၁
သာရပရိယေသနံ	၈၃၊၁၄၁
သာရဝတော	၈၃
သာရာဂေါ	၂၅
သာရာဒါယိနီ စ	၂၃၀
သာရီရိကာနံ	၁၈၂
သာလာ ဝါ	၁၆၀
သာလောဟိတာ ဝါ +	၁၆၄
သာဝဋ္ဌံ +	၁၃၂
သာသင်္ကံ	၁၄၇
သာဟသေန	၂၉၆
သိက္ခံ	၁၆၄
သိခရေန	၄၃
သိင်္ဂါလံ	၁၇၃
သိင်္ဂါလော	၁၅၁
သိဃ်ာဋ္ဌကေ	၁၆၈
သိဃ်ာဋ္ဌကေန	၃၀၃
သိရီသော	၁၆၇
သိရော	၁၄၇
သိဝဂါမိံ	၃၁၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[သ]	
သိဝထိကံ	၁၇၃
သီဃံ	၁၆၇
သီတကော	၂၅၈
သီတဝနေ	၂၉
သီတာပိ	၁၉၄
သီလဗ္ဗတုပါဒါနံ	၂၃၇
သီလေန ဝါ	၁၅၄
သီသဝေဠုနံ	၄၃
သီသေ	၄၃
သီဟသေယျံ	၁၅၈
သုကတဒုက္ကဋာနံ	၃၀၅
သုက္ခော	၁၃၆
သုခဝေဒနိယံ	၁၉၁
သုခါယ	၇၀
သုခေတိ	၂၉၆
သုဂတော	၂၄၇
သုဂ္ဂတိံ	၂၂၄
သုဂ္ဂဟီတံ	၁၆၉
သုညံ	၁၄၇
သုညတော	၃၁၁
သုညတော +	၂၆၄
သုညာဂါရာနိ	၁၁၆၊၃၀၀
သုညော	၄၁
သုတဝါ	၂၊၁၂၉
သုတာဠိတံ	၁၆၉
သုဒိဋ္ဌော	၆
သုဒုဇ်တံ +	၁၇၀
သုဒုဒ္ဒသဋ္ဌ	၃၁၅
သုဒ္ဒါပိ	၁၉၅
သုဒ္ဓိဋ္ဌ	၃၁၇
သုန္နာတော	၃၀၃
သုပ္ပဋိပန္နော	၂၄၈
သုဘူမိယံ	၁၅၀
သုရဘိံ	၅၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[သ]	
သုရာမေရယမဇ္ဇပွမာဒဋ္ဌာယိ စ	၂၂၃
သုလဒ္ဓံ	၂၅၃
သုလပိတံ	၂၉၉
သုလဘံ	၂၃၀
သုဝိမုတ္တစိတ္တော	၁၃၉
သုဝိလိတ္တော	၃၀၃
သုဝိသုဒ္ဓံ	၁၆၅
သုသမာဂဒ္ဓါ	၁၇၄
သုသမူဟတော	၃၀
သုသုမာဂံ	၁၇၃
သုသူ	၉၆
သုဟတာ	၁၇၅
သူစိဃဏ်ဋီကံ	၂၅၉
သေ အာယတနေ +	၈၇
သေတဋ္ဌိကာ +	၂၈၇
သေတပဏ္ဍာဒေါ	၂၆၀
သေနာသနာနိ	၂၆
သေမဏ္ဍ	၂၀၉
သေဝတော +	၆၂
သေဝါလမာလိကာ	၂၇၉
သေသကံ	၂၅၇
သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ	၇၆
သော ဂဏကော ဝါ	၃၂၁
သောစတိ	၁၈၂
သောစယတော	၃၀၆
သောစာပယတော	၃၀၅
သောဏ္ဍိပဏ္ဍမာနိ	၁၅၁
သောတ္တံ	၁၄၃
သောတ္ထိနာ	၁၄၈
သောမနဿူပဝိစာရာ +	၂၁၀
သော မုဒ္ဒိကော ဝါ	၃၂၁
သော မောဃပုရိသော	၁၇၅
သော ရတော	၂၇၅
သော သဓ်ါယကော ဝါ	၃၂၁

ပဒါနုက္ကမော [ဟ]	ပိဋ္ဌင်္ကော
ဟရေယျ ဝါ	၃၁
ဟာသေတိ	၂၇၆
ဟာသေသိ	၃၀၅
ဟိတာယ	၃၀
ဟိတေသိနာ	၁၁၅၊၃၁၀
ဟီနာယာဝတ္တိတ္ဝာ	၁၆၄
ဟီနော	၂၉၅
ဟုတံ	၃၀၅
ဟုရံ	၄၅
ဟေဋ္ဌတောပိ	၁၆၃

ပဒါနုက္ကမော [သ-ဟ]	ပိဋ္ဌင်္ကော
သဉ္ဇာက္ခာတော	၂၄၃
သဉ္ဇာတနာယ	၂၅၃
ဟညန္တု ဝါ	၂၇၈
ဟတ္ထာရောဟော	၂၇၉
ဟတ္ထေသု	၁၄၅
ဟနန္တိ	၂၇၈
ဟနန္တော	၃၀၃
ဟနေယျုံ	၁၂၅
ဟရတော	၃၀၆
ဟရာယမာနာ	၄၉

(c) ။၀၀၀၂—ရှရှ-၀၄-၃၂—၄ ဒ့ဝ်ထ—၂—ဖ-ထ-ဂ-ဇ-ဂ

အလိမ္မာ စာမှာရှိသည်
လူတော် လူကောင်း ဖြစ်အောင်

လူ့သဘာဝ စရိုက်ဆိုးများကို ပယ်ရှားပြီး စရိုက်ကောင်းများကို ဖော်ဆောင်မည့်
ပြည်ဝေငှစု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်
သာသနာရေးဦးစီးဌာနမှ

မြန်မာပြန်ပိဋကတ်များကို ဖတ်ပါ

မြန်မာစာဖတ်တတ်သူတိုင်း ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏ နိကာယ်ငါးရပ် ပိဋကတ်ပါဠိတော်
၅၂-ကျမ်းလုံးကို ဖတ်ရှုနားလည်နိုင်ကြပြီ။

မြန်မာပြန်ကျမ်းများ

၁။	ဒီဃနိကာယ်	(သုတ္တန်)	ပါဒုံတ	(၃-ကျမ်း) ၃-အုပ်
၂။	မဇ္ဈိမနိကာယ်	(သုတ္တန်)	။	(၃-ကျမ်း) ၃-အုပ်
၃။	သံယုတ္တနိကာယ်	(သုတ္တန်)	။	(၅-ကျမ်း) ၃-အုပ်
၄။	အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်	(သုတ္တန်)	။	(၁၁-ကျမ်း) ၃-အုပ်
၅။	ခုဒ္ဒကနိကာယ်	(ကျမ်း-၃၀) မှ	ဝိနည်း	(၅-ကျမ်း) ၅-အုပ်
			အဘိဓမ္မာ	(၄-ကျမ်း) ၅-အုပ်
			အခြားသုတ္တန်	(၁၄-ကျမ်း) ၂-အုပ်

ဝိဇ္ဇာဓိက ပါဠိ-မြန်မာ အဘိဓာန်ကြီး

အတွဲ ၁၀-တွဲ ထွက်ပြီ။

မဟာဗုဒ္ဓဝင်

၆-တွဲ ၈-အုပ် အပြည့်အစုံထွက်ပြီ။

ရန်ကုန်မြို့ ကမ္ဘာအေး သာသနာရေးဦးစီးဌာန ပုံနှိပ်တိုက်တွင် ဒု-ညွှန်ကြားရေးမှူး
ဦးချစ်တင် (မှတ်ပုံတင်အမှတ်—၀၂၂၆၂/၀၁၈၀၃) က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

၇၆၇
စာပြည့်တိုက်
ပို့ကတာသာပြန်စာပေ
ပြန်ချိရေးအဖွဲ့